

میران ئەبراھام

www.iqra.ahlamontada.com

نیشتمانی سارا
منتدی اقرأ الثقافي

رۆمان

چاپی دووهم

نیشتمانی سارا

پۆمان

نیشتمانی سارا

میران نه براهام

به هاوکاری: ناوهندی که پر و پروژهی کولتور

نیشتمانی سارا
میران ئه براهام
تۆبه ی چاپی دووهم سالی ۲۰۲۰

ژماره ی سپاردن: له به پۆه به رایه تیی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی
(۳۲۷) ی سالی (۲۰۱۹) ی پی دراوه.

ئهم کتیبه له لایهن (ناوهندی رۆشنییری په هه ند) هوه دابه ش
ده کریت

به بی په زامه ندی نووسه ر، هه چ که س و لایه نیک به هه چ شیوازیک
مافی له به رگرتنه وه و بلاوکردنه وه ی ئهم کتیبه ی نییه.

چاپی دووهم

بۆ پۆھى با پىره خايم

بەشى يەكەم

كتىبىك بۆ يادەوهرىيە شەرمنەكان

له سهردهمی مندالیمه وه بهردهوام پیاویکی ریشسپیی کورتهبالا،
رهنگی چاوهکانی قاوهیی و لووتیکی قنچ، کهوا و سهلتهی لهبهردایه
و مشکییکی رهشی بهتوندی به سهریه وه پینچاوه، گه لیک جار
فهرهنجییکی رهنگ بۆری لهبهردایه و فهقیانه سببیهکانی زوو زوو
له بازووی توند دهکات و به لاجاویک به سهرنجه وه لیم دهروانیت،
دهتوانم بلیم، پیاویکی جرپنه و جهسته و قسهکانی بهردهوام
پهلهپهلیان پیوه دیاره، کاتیک دهدویت ههناسهی بۆنی رازیانهی
لئ دیت.

له وهتهی بیرم کردۆته وه ئه و کابرایه زوو زوو دیته خهونم، یان
له ناکاو لیزه وه لوی دیته سهر پینگام.

ئه گهر باش له بیرم بیت، ئه و پیاوه ریشسپیی کورتهبالایه له دواي
ئه و پۆژه وه له ژیان و ناو خهون و خهیا له کانی مندا پهیدا بوو،
که دایکم خهونیک خۆی بۆ من و باو کم گیزایه وه، گوايا به قسهی
دایکم بیت، پیاویک له و شتیواز و چه شنه هاتبووه خهونی دایکم و
پنی وتبوو، "پنیسته خایمی کوپت بیت به حاخام!"

چاوه پوان بووم، که پۆژیک له پۆژان پیم بلیت، تو ده بیت بیت
به حاخام! ئه وهم لئ نه بیست، به لام هه موو جاریک هه مان قسهی
دوباره ده کرده وه و پنی ده وتم، 'کو په ئاگادار به! هه موو شتیک
له لوی پوو ده دات، ده ستوبردی لئ بکه و تو ده بیت له لوی بیت!'

ئەو پياوھ پيرە گرگنە، تەنھا جارېك چىيە بواری پىن نەداوم
وہلامى بدەمەوہ، يان بتوانم پرسىارى ئوہى لى بکەم، ئاخۇ ھەموو
شتىك لەکوئى پوو دەدات و من دەبىت لەکوئى بم؟
دوای مردنى داىکم و باوکم، جارېك ئو خەونەم بۆ مامە
سلىمانم گىزايەوہ، لە وەلامدا پىنى وتم، 'ئوہ تەنھا ترسە و ھىچى تر
نىيە! ئو ترسەيە کە داىکت خستويەتية دلتهوہ و وەکو مىراتىيەک
و دىوہ زمەى خەونەکانى خۇى بۆى چىن ھىشتويت!

گه په کی جووله کان، به دريژايی ته مه نم له بهر چاوی مندا
 گه په کیکی بچوک و داخراو بووه، سالانی سه رده می مندالیم و
 دواتر کاتیک که لار بووم، به رده وام به پوژی نیوه پو و به چاوی
 کراوه وه خه ونم به به زانندی سنووری نه و گه په که وه ده بیینی، نه و
 سنووره ی که ترس و دوودلی له و گه په که دا به ده وری نیمه ی
 جوودا کیشابوویان.

باش له بیرمه، کاتیک ته مه نم شش سالان بوو، پوژانه ده چومو
 سه ربانی ماله که مان و له وپوه له مندالانی گه په که کانی چوارباخ و
 سه رشه قامم ده پروانی، له دووره وه دوو مندالی پروته له م له نیویاندا
 ده ستنیشان کردبوو، که رانکوچو غه یان له بهردا بوو، نازانم بوچی
 هه میسه چاوم له سه ر نه و دووانه بوو، پیم وا بیت تنها له بهر نه وه
 بووبیت، که نه و دوو منداله له هه موو نه وانی تر بزیتو تر بوون، له
 خه یالی خو مدا ناوی نه حه و خوله م لی نابوون، به خه یال به رده وام
 به دواپانه وه بووم و به ناوی خو مه وه بانگیان ده کردم و پیکه وه
 یاریمان ده کرد، چنگ و گیرفانی شهرواله کانمان پر بوون له بهرد،
 هه موو پوژیک شه په به ردمان له گه ل مندالانی گه په که کانی تر دا
 ده کرد، پیکه وه به ردمان ده گرت هه موو غه ریپیک، یان په له وه ر و
 گیانداریک، که ریگای لی هه له ببوایه و به و ناوه دا تپه پریایه،
 له بیرم دیت نه و دوو ناوه م له ده می باوکه مه وه وه ر گرتبوو، نه وسا
 باوکه ده یوت: مندالی کورده موالییه کان زوربه یان نه حه یان

خوله‌یان ناوه. له کورتا مانگی هاوینی ئه و ساله‌دا، کاتیک له‌گه‌ل مامه سلیمانم چوم بۆ دهشت، بینیم له‌ناو په‌له‌گه‌نمه‌که‌یدا دوو داهۆلی داکوتابوو، مامه سلیمان وتی، 'ئه‌و داهۆلانه پاسه‌وانن، بۆ ئه‌وه‌ی په‌له‌وره‌کان بترسینن و گه‌نمه‌که نه‌خۆن.'

چهند هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌و پۆژه، دروینه دهستی پین کرد و به‌هه‌ره‌وه‌زی گه‌نمه‌که‌یان دوورییه‌وه، منیش دوو داهۆله‌که‌م له‌گه‌ل خۆمدا بۆ ماله‌وه هینایه‌وه، جله‌کانیانم گۆپی و له ژووریکدا و له شانی یه‌که‌وه دامنان، به‌رده‌وام له‌و ژووردا به‌ته‌نیا بووم و یاریم له‌گه‌ل داهۆله‌کاندا ده‌کرد و له‌گه‌لیاندا ده‌وام، له‌ خه‌یالی خۆمدا ناوی ئه‌حه و خوله‌م له‌ داهۆله‌کان نابوو، له‌و پۆژانه‌دا، کاتیک له‌گه‌ل ئه‌حه و خوله‌ی هاویریم سه‌رقالی یاریکردن بووم، بیتاگا بووم له‌وه‌ی دایکم و باوکم له‌ناو'ده‌رگای ژووره‌که‌دا وه‌ستاون و لیم ده‌پوانن، به‌مه‌زنه‌ده‌ی ئه‌وان من مندالیکي نوقسانم و له‌گه‌ل خێو و جنۆکه‌دا قسه ده‌که‌م، ئه‌و پۆژه باوکم به‌توره‌یه‌یه‌وه پشته‌ملی ئه‌حه و خوله‌ی هاویریمی گرت و دوا‌ی ئه‌وه‌ی جله‌کانی له‌به‌ر داکه‌ندن، هه‌موو ئازای گیانیانی به‌په‌له‌قه تیک شکاند و بیژه‌حمانه چوارپه‌لیانی کرد به‌قورگی زۆپا‌که‌ماندا، ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه دایکم و باوکم بۆ کنیسه‌ت پیش خزیان دام و ته‌سلیمی حاخامیان کردم، پیکه‌وه باسی ئه‌وه‌یان بۆ حاخام ده‌گێڕایه‌وه، که چۆن من به‌ته‌نیا له ژووریکدا داده‌نیشم و له‌به‌رخۆمه‌وه قسه له‌گه‌ل دوو پارچه داردا ده‌که‌م، دایکم به‌ده‌م گریان و نزاکردنه‌وه به‌ حاخامی وت، 'جنۆکه چۆته ناو جه‌سته‌ی کورپه‌که‌مه‌وه!'

له‌دوا‌ی ئه‌و پۆژه‌وه، هه‌موو پۆژیک به‌یانی زوو پیش خۆرکه‌وتن دایکم ده‌یبردم بۆ کنیسه‌ته‌که و به‌ته‌نیا له‌ سووچیکدا دای ده‌نام، جاجمیکي ره‌شوسپیی به‌سه‌ردا ده‌دام و منیش له‌ترساندا

توند لچکی جاجمه کهم دهگرت و له بهرخومه وه بهردهوام ئه و نزایم دهخویند، که حاخام فیری کردبووم، له دوره وه بیدهنگ و به لاچاو له و مندالانهم دهپوانی، که پوژانه له کنیسه ته که وانه یان دهخویند، له بیرم دیت حاخام چند جاریک به خویندکاره کانی وت، 'کس توخنی ئه و به لایه نه که ویت!'

چند مانگیکم به و جوره تیپه پاند، پوژیکیان دایکم له تهشتیک ئاوی شله تیندا به سابوونی رهقی شوردمی و پانکوچوغه یه کی نویی له بهر کردم، دایکم پیی وا بوو جنوکه کان جهسته ی منیان جی هیشتوره و ئیتر کاتی ئه وه هاتوره له کنیسه تیکه لاوی منداله کانی تر بیم و وانه یان له گه لدا بخوینم، له دوا ی ئه و پوژه وه نه مویرا بچمه سه ربانی ماله که مان، تا کو بووم به هرزه کار و ته مهنی بالقبوونیشم تیپه پاند، نه مویرا له مندالانی گه ره که کانی تر بپوانم، ته نانه ت ئه حه و خوله ی هاو پرتشم له خانه ی نیو خه یاله کانمدا سپییه وه و جاریکی تر بیرم لئ نه کردنه وه و ئیدی چاوم بق نه گپران.

'کورگه‌ل گیان، له بازار پ لیم دور نه‌که‌ونه‌وه با لیم ون نه‌بن.'
 مامه سلیمانم کاتیک ئه‌مه‌ی به من و یاقوویی کوپی وت، پیکه‌وه
 گه‌یشتبووینه سهر شیوه‌که‌ی قازی و بۆ بازار به‌پیره بووین، ئه‌و
 پۆزه بردینی تا‌کو پیلارومان بۆ بکریت، منیش له و کاته‌دا ده‌ستم بۆ
 چهند مندالیک‌ی هاوته‌م‌نی خۆم پاکیشا و وتم، 'ئه‌ری مامه سلیمان
 ونبوونی چی، ئه‌وه نییه مندالانی هاوته‌م‌نی ئیمه بۆ خویان به‌ته‌نیا
 له بازارپن؟'

'ناخر پۆله‌که‌م ئه‌وه جیاوازن!' دوا‌ی ئه‌وه‌ی مامه سلیمانم
 ئه‌مه‌ی وت، به‌ده‌م ریگاوه به‌سه‌رنجه‌وه له هه‌موو که‌سیکم ده‌پوانی،
 به‌تایبه‌تی له‌و مندالانی له‌ ریگا بینیم، پوخسار و جله‌کانیانم له‌گه‌ل
 خۆم و یاقوویی ئامۆزادا به‌راود ده‌کرد و به‌رده‌وام له‌به‌رخۆمه‌وه
 ده‌موت، 'ئه‌ری کام جیاوازی!'

ئه‌و پۆزه یه‌که‌م جارم بوو له سنووری گه‌په‌کی جووله‌کان بچمه
 ده‌ره‌وه، نازانم چه‌ندی پی چوو تاوه‌کو له مه‌به‌ستی ئه‌و قسه‌یه‌ی
 مامه سلیمانم تیگه‌یشتم، هه‌رچه‌نده تا ئه‌م‌پۆش له خه‌یالی خۆمدا
 به‌رده‌وام ئه‌و پرسیاره له خۆم ده‌که‌م، 'ئایا بۆچی به مه‌زهنده‌ی
 مامه سلیمانم ئیمه‌ی مندالانی جوو جیاواز بووین له منداله‌کانی
 تری ئه‌و شاره؟'

پاشان له ته‌م‌نی شه‌ش سالیمه‌وه هه‌موو دوانیوه‌پوانیک باوکم
 له‌گه‌ل خۆیدا بۆ سهر دوکانه‌که‌ی ده‌بیردم، که له قه‌یسه‌ری نه‌قیب

بوو، ده توانم بلټم چندين سال ټو قسه يه ي مامه سلټمان ته واوي
خه يالي مني داگير كړدبوو، به رده وام له بيري كړدنه وه و گه راندا بووم
به دواي ټو جياوازيه ي ټو باسي لټوه ده كړد، به لام به چار و
زهنې سه رده مي منداليم هيچ جياوازيه كم له نيوان خؤم و مندالاني
تري ټو و شاره دا نه ده بيني.

باوكم له گوشه ي پشته وه ي دوكانه كه ي سندووقيني داري
بؤ دانابووم و ده بووايه زؤر به ورياييه وه ټاگاداري كړين و
فروشتنه كاني ټو بوومايه، هه موو پوژنيك پټي ده وتم، 'ټيره بؤ تو
جيكاي فيزبوونه و ټيشي تو ته نها ټه مه يه: دانيشه و بپروانه و گوي
بگړه، فيز به، فيز، فيزي كار و كاسي ببه!'

ټيوارانيش كاتيک به ره و ماله وه ده پوښتين، لټي ده پرسيم،
'ټاده ي پټم بلټي گوي پووت، ټه مړو چي له كار و كاسي فيز بوويت؟'
به درټزايي ټو چه ند كاتزمتيره له ترسي باوكم نه م ده وټرا
له جيكاي خؤم بجووليم، ټه وهنده قنج و قيت له سه ر ټو سندوقه
داره په قه دانيشتبووم، ټيواران كاتيک دوكانه كه مان داده خست
و به ره و ماله وه ده چووين، به گټره گټر ده پوښتم، پاشان باوكم
زه ميله يه كي حه سيري قورسي پټ هه لده گرتم و ده ستي ده كړد
به ټاموژگار ي كړدم، ټينجا تاكو ده گه يشتينه وه ماله وه پرسياي
ژمټرياري لئ ده كړدم، كاتيک وه لاهه كه م دوا ده كه وت، له پي ده ستي
به توندي ده كيشا به بناگوټما، ټه گه ر هه ر نه مزانيايه، ټوا به نووكي
كلاشه كه ي شه قيني توندي تن هه لده دام.

زياتر له دوو سالم به و جوړه گوزه راند، ټيواره يه ك مامه سلټمان
هات بؤ لاي باوكم و پټي وت، 'توركه كان ټاگاداري بيان پټ داوين
و پټويسته له سه رمان منداله كانمان بؤ قوتا بخانه ي پوښدييه ي
سه ربازي بنټرين!'

کاتیک مامه سلیمان ئەمەیی بە باوکم وت، مانگی ئابی سالی ۱۹۰۸ بوو، پاشان بە درێژایی ئەو هاوینە باوکم نارازی و توورپە دیار بوو، دەمزانێ بەو پەڕی نێیە من بچم لە دەرهوێ کێشەت و لە قوتابخانەیکە هاوشێوەی پۆشیدیەیی سەربازی بخوینم، بەلام باوکم ئەوسا نەیدەتوانی دواکاریی حاخام و مامە سلیمان پشتگوێ بخت، هەر وەک مامە سلیمانم دەپوت، 'هیچ دەسەلاتمان نێیە و لەلایەن کاربەدەستانی سەربازی تورکەو ئەو داوایەمان لێ کران، پێویستە لەسەر ئێمەیی جوو مندالەکانمان بۆ قوتابخانەیی پۆشیدیە بنێرن.'

دوای ئەوێ دانیشتوانی گەرک ئەو فەرمانەیی تورکەکانیان لە کێشەت تاووتوێ کردبوو، پێکەو بەریاری ئەوێیان دا، شەش مندالی تەمەن حەوت بۆ هەشت سالان بەناچاری بۆ قوتابخانەیی تورکەکان بنێرن.

باوکم دەپوت، 'خویندن لەو مەکتەبە بۆ ئێمەیی جوولەکە و مەسیحی و تەنانەت بۆ کورده موالییەکانیش زۆر زەرەرە، تورک بەو جۆرە زمان و کۆلتووری ئێمە دەسپێتەو و مندالەکانمان لە دەست دەرن دێنیت و لە مەکتەبێکی حەربیی لەو جۆرەدا بۆ مەرامی خۆی پەرۆردەیان دەکات!'

باوکم تاوێ مەردیش بە کورده موسولمانەکانی دەوت، 'کورده موالییەکان!'

بەکەم پۆژی چوونم بۆ قوتابخانەیی پۆشیدیە باش لەبیرە، لە حەوشەکە تێکەلاوی کۆمەلێک قوتابی تریان کردین، ئێمە شەش مندالی جوو بووین، دوای ئەوێ کۆمەلێک قوتابی بەتەمەن لە ئێمە گەورەتر چەند سروودیکی تورکییان بە کۆرس خویند، ئالای عوسمانی و بە قەسەیی قوتابیەکان بیت ئالای ئیسلامیان هەلکرد،

وهكو چۆن هه موو مندالێكى كوردى موسولمان له مالهوه ئاوا فيز
كرا بوو.

پۆلهكهى ئيمه سيودوو قوتابى بووين، هه موو بيدهنگ و وشك
وه ستابووين و زيتى چاومان دههات و له قوتابيه گه وهكان
و ماموستاكانمان دهروانى، چهند پۆليسيكيش لهولاوه به تفهنگى
دریژهوه راوه ستابوون، له سه ره تاوه هيچكام له قوتابيه جووهكان
توركيمان نه ده زانى، ئه و ماموستايانهى وانهيان به زمانى توركى
پى ده وتينه وه، هه موو پۆژيک له سه ره نه زانيمان سزايان ده داين،
هه روه ها هاوپۆله كانمان جيتويان پى ده داين و به ته مبهل و نه زان
بانگيان ده كردين، سالى يه كه مى خويندنمان به هيچ جۆريک
په يوه نديمان له گه ل هاوپۆله كانماندا نه بوو، ئيتر ئيمه و ئه وانيش له
ماله وه ئاوا په روه رده كرابووين، باوكم زوو زوو پى ده وتم، 'له
مه كته ب ئاگات له خۆت بيت و هه ول بده تيگه لى مندالى بيگانه كان
نه بيت!'

له راستيدا له سه ره تاوه ده ترسام و ئاگام له وانه كان نه بوو،
نه مده ويژا هه نگاويك له سيما نه سه عادهت و خامى موشى عه تار
دوو ر بکه ومه وه، كا تيکيش ده چوون ده ست به ئا و بگه يهنن، ده چووم
له ته نيشتيانه وه را ده وه ستام.

له دواى قوتابخانه به غاردان به لای گه په كى سه رشه قام و
چوارباخدا تیده په پين، به رده وام مندالانى ئه و دوو گه په كه به رديان
تيده گرتين و تاكو سنوورى گه په كى جووله كان دوامان ده كه وتن،
پاشان ئيمه ش چنگمان پر ده كرد له به رد و شه په به رد تاكو ده مه و
ئيواره دريژهى ده كيشا، تاكو ده گه شته ئه وهى زۆر بهى ژن و پياوى
گه په كيش به شدار بيان ده كرد.

له قوتابخانهى روشدييه، سالى يه كه ممان به بيدهنگى و

دووره‌په‌ریزی تپه‌پاند، سالی دووهم خامتی موشتی عه‌تار نه‌هاته‌وه و وازی له قوتابخانه هیتا، پوژانه له‌گه‌ل باوکیدا ده‌چوو بۆ قه‌یسه‌ریی نه‌قیب و ئیشی عه‌تاریی ده‌کرد، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کوپه‌که‌ی وازی له قوتابخانه هیتابوو، موشتی عه‌تار چه‌ند جاریک بانگ کرا بۆ مه‌خفه‌ره‌که‌ی سه‌رشه‌قام و لئیرسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا کرا، پاشان باوکم وتی، 'تورکه‌کان دوو لیره‌ی زیر سه‌رانه‌یان له موشی سه‌ندوه!'

له قوتابخانه‌ی پوشدییه و پوژی یه‌که‌می سالی دووهمی خویندتم، کاتیک هه‌موو چووین بۆ پۆله‌که‌مان، قوتابییه‌کان دوو چوون و په‌له‌یه‌کیان گرت و بیده‌نگ پیکه‌وه دانیشتن، من به‌ته‌نیا مامه‌وه و له دووره‌وه چه‌ند جاریک له مامۆستاکه‌م پوانی، چونکه سالی پینشو له‌گه‌ل خامتی موشتی عه‌تار له‌سه‌ر په‌له‌یه‌ک دانیشتبووین، ئه‌وه بوو خامی وازی له قوتابخانه هیتا و منیش سالی دووم به‌ته‌نیا مامه‌وه، کاتیک مامۆستاکه ئاماژه‌ی به په‌له‌یه‌کی به‌تال کرد، چووم له ته‌نیشتی په‌له به‌تاله‌که‌وه پاره‌وستام، کوپیکی سپیکه‌لانه‌ی باریکه‌له به‌رامبه‌رم وه‌ستابوو، به‌رده‌وام له یه‌کتریمان ده‌پوانی، نه‌مویرا دانیشتم و دیار بوو ئه‌ویش هه‌مان هه‌ستی هه‌بوو، له‌و کاته‌دا مامۆستاکه هات و ده‌ستیکی خسته سه‌ر شانی من و وتی، 'دانیشن ده‌ی، پیکه‌وه دانیشن.'

من خیرا به‌ترسوله‌ریزه‌که‌وه گوپه‌په‌لی بووم و دانیشتم، کوپه‌که هیشتا به‌پتوه وه‌ستابوو، به‌هه‌ردوو ده‌ستی توند قه‌راغی په‌له‌که‌ی گرتبوو، به‌رده‌وام به‌توره‌په‌یه‌وه له منی ئه‌پوانی، مامۆستاکه چه‌ند جاریک داوای لی کرد دانیشیت، به‌لام ئه‌و کوپه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی شه‌خته‌لان بیت و خوینی به‌ستبیتی، نه‌یده‌توانی له ته‌نیشتی منه‌وه دانیشیت، کاتیک مامۆستاکه چوو بۆ لای، زۆر به‌ناپه‌رحه‌ت توانیی

دهستی له قهراغی رهحلهکه بکاتهوه، ناچار بوو گویی گرت و به دهستهکهی تری دوو شهپازلهی توندی کیتشا به بناملیدا و بهزور له تهنیشتی منهوه دای نا، منیش به لاچاو لیم دهروانی، تهواوی جهستهی دهلهرزی و فرمیسک به چاویدا دههاتنه خوار، مامؤستاکه کهپایهوه لای تهختهپهشهکه و بیدهنگ بهرامبهرمان پارهستا، پروانیم قوتابییهکانی ترههموو له منیان دهروانی، منیش لهوکاتهدا خۆم پین رانهگیرا و دهستم کرد به گریان، له خهیاالی خۆمدا وتم، 'به هوی منهوه ئهوکوپه داماره لیدانی خواردا!'

دوای ئهوه مامؤستاکه یهک یهک ناوی خویندینهوه، ئیمهیش ههلهدستاينه سهر پین و بهلیمان بق دهکرد و له جینگای خۆمان دادهنیشتینهوه، مامؤستاکه دوای ناوی من، ناوی فوئاد مهعرووفی خوینندهوه، قوتابییهکهی تهنیشتم بهترسولهرزیکهوه هستایه سهر پین، ههستم پین کرد، که زوری له خوی دهکرد تاکو بهلی بق مامؤستاکه بکات، سهری داخستبوو له بهرپیتی خوی دهروانی، بهبیزاریهکهوه سهری ههلبپی و له مامؤستاکهی پروانی و پاشان لهژیر لیوهوه و به نووزهنووزیک وتی، 'بهلی.'

لهدوای ئهوپرۆهوه و تاکو کورتایی ئهوساله لهگهله قوتابییهکهی تهنیشتم، که ناوی فوئاد مهعرووف بوو یهکتریمان نهواند. کاتیک له مالهوه ئهوبهسهرهاتهم بق دایکم کتیراپهوه، ئهوبهدهم گریان و نزاخویندنهوه پیتی وتم، 'نهخهلهتابیت و توخنی ئهوکوپه نهکهویت!'

زۆربهی ئهوپرۆزانهم باش لهبیره، کاتیک لهگهله فوئاد مهعرووف له تهنیشتی یهکهوه دانیشتبووین، ئهوهی لهوساتانهدا به خهیاالمداد گوزهری دهکرد، ئهوه بوو، که بهردهوام بیرم لهوه دهکردهوه ناخوچی پروو دههات ئهگهر شانم بهر شانی ئهوکوپه موسولمانه

بکه ویت، وا بزنام چهن دین جار ئه وهم تا قی کرده وه و شانم به شانی فوئاد مه عرووفه وه دهنووساند، ئه و کرده وه یه م به نهیتی له دلی خوئدا هیشه وه و لای که س باسم نه کرد، ههستم به وه کردبو، که فوئاد مه عرووف زور خوئی له من ده پاراست و بگره لیم ده ترسا، له کاتیکدا ده مو یست له نهیتی جیاوازی نیوان ئیمه و نهوانی موسولمان تیبگه م، دایکم هه موو پرۆژیک پیش خوئرکه وتن له خه وهلی ده ساندم، پیش ئه وهی پرۆم بق قوتابخانه به ده م گریانه وه تاویک نزای به سهردا ده خویندم، پاشان پرچی بق لول ده کردم و کاپلاکه ی له سهر ده کردم.

ئه و پرۆژه م باش له بیره، پیم وا بیت له کوتایی سالی دووه می خویندنماندا بو، دوانیوه پوئی ئه و پرۆژه به ته نیا له قوتابخانه مابوو مه وه و هاو پیکانم هه موویان گه رابوو نه وه بق گه ره کی جووله کان، منیش هه رچیم ده کرد نه مده وئرا به ته نیا سهر له قوتابخانه ی پوشدییه بیتمه ده ره وه، نازانم چون ئه وه هات به خه یالمد، چوم بق لای ئه و مامۆستایه ی زمانی تورکی پی ده وتینه وه، هه رچه نده له وانه که ی ئه ودا زور خراب بووم، به لام خاتری زور ده ویستم و مروفیکی زور له سه رخق بوو، کاتیک گه یه شتمه ژووری مامۆستایان، بینیم فوئاد مه عرووف له وئ دانیشتبوو، مامۆستای زمانی تورکی قسه ی بق ده کرد، ویستم بگه ریمه دواوه، له و کاته دا مامۆستاکه سه ری هه لبری و بانگی کردم، خیرا چوم وه کو سه رباز قاچیکم دا به عه رزدا و سلاو یکم لئ کرد، داوای لئ کردم له لای فوئاده وه دانیشم، پیش ئه وهی قسه له گه ل مندا بکات، له فوئاد مه عرووفی پروانی و پیی وت، 'له مالی خوئمان چاوه پروانتانم.'

دوای ئه وه چاوی له سهر فوئاد مه عرووف گوئیازه وه و له منی پروانی و لئی پرسیم، 'خیره کوپه، ئاده ی بزنام!'

به جۆریک ئەمەى لى پرسیم و لى پروانیم، له ترساندا له بیرم
چووێوه بۆ چى چووبووم، هەرچەند زۆرم له خۆم کرد نەمتوانى
دەمم بکەمەوه، فوئاد مەعرووف هەستایە سەر پى و خواحافىزى
له مامۆستاکە کرد و له ژوورەکە چوو دەرهوه.

کاتیک دەستى خستە سەر شانم، تاویک هیواش بوومەوه و
له ژیر لێوهوه و بەترسەوه پىم وت، 'ناوێرم بەتەنیا بۆ گەرەکی
جوولهکان بپۆمەوه.'

له گەل ئەمەم پى وت، هەستایە سەر پى و دەستى گرتەم و
بەدواى خۆیدا بۆ ناو پارەوى قوتابخانەکە پای کیشام، له بەر
خۆیهوه چەند جاریک بانگی له فوئاد مەعرووف کرد، ئەوەندەم
نەزانی فوئاد له بەردەمماندا پەیدا بوو، مامۆستاکە به فوئادى وت،
'له گەل خایم بۆ گەرەکی جوولهکان بچۆ، تاوهکو بەردەرگای مالى
خۆیان دەستى لى بەر نەیهیت.'

'ئەوہی لە مشک بوویت جەوال دەدریت!
کاتیک باوکم ئەمە ی وت، من لە وەلامدا پێم وت، 'مەرج نییە
حەمەجان لە حاجی سەلیمی باوکی بچیت!'

حەمەجان، کۆپی حاجی سەلیم پیتجوینی، دراوسێ دوکانمان
بوو، باوتمان نیزیکی دە سال دەبوو دراوسێ دوکان بوون،
قسەیان لەگەڵ یەکتەری نەدەکرد و بەردەوام دژایەتی یەکتەریان
دەکرد، کاتیک من و حەمەجان سەلیم بەتەنیا لەسەر دوکانەکانی
باوتمان دەماینەو و چاوی ئەوانمان لێو دیار نەدەبوو، پێکەو
دەنیشتین و بە زمانی عەرەبی کتیبمان دەخویندەو، ئەگەر
کتیبی عەرەبیمان دەست نەکەوتایە، حەمەجان بە تورکی کتیبی بۆ
دەخویندەو و دێر بە دێر بە زمانی کوردی یان عەرەبی ماناکە ی
پێ دەوتم.

باوتمان ئاگاداری پەیوەندی ئێوان ئیمە نەبوون و من و
حەمەجان بەنهی ئی هاورێ و دۆستی یەکتەری بووین.
لەو پۆژانەدا بەیانیکیان زوو بەدەم گریان و کڕووزانەوہی
دایکەوہ لە خەو راپەریم، بینیم دایکم بەرامبەر باوکم هاتبوو
سەر چۆک و دەستی بەرەو پرووی پان کردبووہ و پنی دەوت،
'لەوہتە ی خایم لئ بووہ پیاوچاکیک هەموو شەویک دیتە خەونم و
پێم دەلێت، خوا ئەو کۆرہی پێ بەخشیویت بۆ ئەوہی لە پاشەپۆژدا
بییت بە حاخام.'

ههروهها دایکم باسی لهوه دهکرد، گویا ئه و پیاوچاکه له
خهونیدا پیتی وتووه، ئهگهر ئهوان ئه و داواکارییه بهجی نههیتن، ئهوا
خوا کورپهکهیان لئ دهسهنیت.

بۆ ئهوهی خهونهکهی دایکم بهینمه دی، باوکم زۆری لئ کردم
تاكو واز له قوتابخانهی روشدییه بینم و بچم له کهرکووک یان له
بهغداد بۆ حاخامی بخوینم.

ئه و پۆژه باوکم ناردمی بۆ لای مامه سلیمانم و چۆن ئامۆژگاری
کردبووم بئ کهم و زیاد پیم وت، مامم له وهلامدا وتی، 'کورپئ
گیان، تو و حاخامیان نهوتووه! بهلام مادام باوکت سووره لهسهر
ئهوه و دایکت خهونیککی لهو جۆرهی بینیه، ئیتتر بپۆ بهختی خۆت
تاقی بکهروه.

ئیتواریه ئه و پۆژه مامه سلیمانم هات بۆ مالی ئیمه و به باوكمی
وت، 'دهزانی ئهگهر کورپهکهت واز له مهکتهبی روشدییه بینیت تو
لای تورکهکان تووشی چهرمهسهری دهبییت.'

لهو کاتهدا باوکم بهتوورپهیییهوه له منی پوانی و وتی، 'ئئ،
سلیمان گیان چی بکهم، کورپهکه خۆی نایهویت بخوینیت، خۆ بهزۆر
ناینیترم بۆ مازوو، ئهگین ئه و نارپهسهنه به دارا ههلهناروانیت؟'
'ئیتتر خیتری پتوه بییت، بهلام تورکهکان ئهوه نازانن و تووشی
سهرنیشهمان دهکهن.'

'ئهگهر مهسهلهکه تهنها بهدهل بییت! ئهوا پازیم کورپهکهم پۆژانه
لهسهر ئه و شیوه بۆنی گوی شیخ و ئاغاگان ههلمزیت، لای من لهوه
باشتره له مهکتهبی تورکهکان بخوینیت، سلیمان گیان مادام به پاره
چارهسهر دهبییت، ئیتتر خهمی ناویت.'

دوای ئه و پۆژه باوکم بهنهخۆشی چهند جاریک لهگهله مامه
سلیمان چوو بۆ سهرا و لیترسینهوهیان لهگهلهدا کرد، پاشان وهک

به‌دهل بۆ وازه‌یتانی من له قوتابخانه‌ی پوشدییه، دوو لیڤه‌ی زیڤری به تورکه‌کان دابوو.

ئهو شه‌ش منداله جووه‌ی پیکه‌وه بۆ قوتابخانه‌ی پوشدییه‌ی سه‌ربازی چووبووین، چوارمان وازمان له‌و قوتابخانه‌یه هیتا، شیمۆن شاول و حایم عه‌زرا، ئهو دوو هاوته‌مه‌نه‌ی ئیمه له خویندن به‌رده‌وام بوون و دوای قوتابخانه‌ی پوشدییه‌ی سلیمانی چوون بۆ به‌غداد و پاشان له‌ویوه بۆ ئه‌سته‌مبول نێردران، ئه‌وانیش وه‌کو سه‌دان گه‌نجی تری شاری سلیمانی له‌ ریزی سوپای عوسمانیدا بوون به‌ ئه‌فسه‌ر. فوئاد مه‌عرووف و چه‌ند هاوپۆلیکی ترم سالانی دوایی به‌ جلی ئه‌فسه‌رییه‌وه له‌ سلیمانی بینیه‌وه، له‌و پوژانه‌دا ئهو گه‌نجانه‌ی بوون به‌ ئه‌فسه‌ر و ئهو خه‌لکانه‌ی سه‌ردانی ئه‌سته‌نبولیان ده‌کرد و پاشان گه‌رانه‌وه، به‌ جۆریک باسیان له‌ شاری ئه‌سته‌مبول ده‌کرد، که‌ خوایش بۆ خۆی له‌ کتێبه‌ پیرۆزه‌کانیدا به‌و چه‌شنه‌ گوزارشتی له‌ به‌هه‌شت نه‌کردبوو، ئیتر له‌ناو خه‌لکی شاردا ته‌نها باس باسی چوون بۆ ئه‌سته‌نبول بوو، شیخ و مه‌لا و واعیزه‌کان به‌ پایته‌ختی خه‌لافه‌تیان ناو ده‌برد و له‌ویوه به‌ چوونیان بۆ هه‌ج خه‌لات ده‌کران، بازرگانه‌کان پاره و مولکیان له‌پێناو‌دا ده‌دا، گه‌لیک که‌سیش له‌و پێناوه‌دا نۆکه‌رییان بۆ تورکه‌کان ده‌کرد، لاوه‌کانیش به‌رده‌وام خه‌ونیان به‌ قولی ڤووت و چاوی گه‌شی کچ و ژنه‌ تورکه‌کانه‌وه ده‌بینی، منیش سالانیک ئهو نه‌خۆشییه‌م گرتبوو، به‌تایبه‌تی ئهو دوو ساله‌ی له‌ قوتابخانه‌ی پوشدییه‌ بووم.

دوای ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ی پوشدییه‌ وازم هیتا، ئیتر له‌دوای ئهو پوژه‌وه باوکم ته‌واو په‌وشتی له‌گه‌لمدا گۆرا و به‌ زمانیکی تر قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم، دایکم له‌خۆشیاندا چه‌ندین شانامه‌ی بۆ هۆنیبوومه‌وه و له‌به‌رخۆیه‌وه به‌رده‌وام ده‌یوتنه‌وه، به‌ جۆریک

قسه‌کانی باو کم و دایکم کاریگه‌رییان له‌سه‌ر خه‌یالم هه‌بوو، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌چی لێ تیبگه‌م شه‌و و پوژ خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ته‌لمود بووم، شه‌وانه‌ خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت و به‌ پوژیشدا وه‌کو حاخامیکی بچکۆله‌ ره‌فتارم ده‌کرد.

پاشان دایکم به‌و هاوینه‌ گه‌رمه‌ زۆری له‌ باو کم کرد، فه‌خریی عاره‌بانه‌چی بۆ به‌کرێ گرتین و به‌ره‌و ئه‌لقوش بۆ سه‌ر گۆپی پیغه‌مبه‌ر ناحوم که‌وتینه‌ پێ، به‌ هه‌ردووکیان چه‌ند دێژیک نزیان پێ له‌ به‌ر کردم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی ناحوم چه‌ند جاریک له‌ به‌رخۆمه‌وه‌ بیلیمه‌وه‌، تاکو ئه‌و پیاوچاکه‌ پێگای به‌ره‌و حاخامبوونم بۆ ئاسان بکات.

له‌ کۆیه‌ چووینه‌ مالی شومر ناویک، دایکم ده‌یوت، 'جووه‌کانی کۆیه‌ هه‌موویان خزمی خۆمان!'

به‌ درێژایی ئه‌و شه‌وه‌ خاوه‌نمال نه‌یه‌هشت پشوو بده‌ین و تاویک بخه‌وین، به‌ دیارمانه‌وه‌ دانیشتبوو باسی نازیه‌تی خویی بۆ ده‌کردین، که‌ چۆن له‌ سه‌رده‌می لاویتیدا به‌ پێ له‌ کۆیه‌وه‌ تاکو فه‌له‌ستین چوو بوو، پوژی دوا‌ی ئه‌و شه‌وه‌ به‌ یانی زوو به‌ ماندویتی به‌ره‌و هه‌ولێر به‌ پێ که‌وتین، به‌ درێژایی پێگای نیوان کۆیه‌ و هه‌ولێر من نوستبووم و ئاگام له‌ هه‌چ نه‌بوو، کاتیک دایکم له‌ خه‌و به‌ ئاگای هه‌تنام، له‌ ناوشاری هه‌ولێر نزیک بووبووینه‌وه‌ و قه‌لامان لێوه‌ دیار بوو، به‌ره‌و قه‌لا به‌ پێوه‌ بووین، له‌ ناکاو چه‌ند که‌سیکی خه‌نجر و کوته‌ک به‌ ده‌ستمان لێ په‌یدا بوو، کاتیک به‌ سه‌ر و پرچی مندا لایان ئاشکرا بوو ئیمه‌ جووله‌که‌ین، پێش خۆیان داین و به‌ره‌و ناو قه‌لا بردینیان، به‌ ده‌م پێگاوه‌ چه‌ند جاریک پیاوه‌کان که‌وتنه‌ هه‌ره‌شه‌کردن و زوو زوو داره‌کانی ده‌ستیان تێوه‌ ده‌ژهن‌دین، چه‌ند جاریک ویستم قسه‌یان له‌ گه‌لدا بکه‌م، پێیان پێ نه‌دام و هه‌ره‌شه‌ی

ئەو ھەيەت ئى دەكردم، ئەگەر يەك جارى تر وشە يەك لە دەمم بېتە
دەرەو ھەمكوژن، يەككىيان وتى، 'ئەنگو جوولەكەن و لەو پوژە
موبارەكەى مەلودى پىغەمبەرى لوتان نىيە سەرتان لە ماری بىنە
دەرى!'

من و دايكم و فەخرى عارەبانەچى لە مەبەستى پياوھەكان
تېنەگەيشتىن و ئەوانىش نەيان ھىشت پرسىاريان لى بکەين، دايكم
بەردەوام لە بەرخۆپەو نەزاي دەکرد و دوعاى ئەو ھى لە پياوھەكان
دەکرد، كە خوا تاعوون بۆ چاك و خراپيان بنىريت.

گەيشتىنە ناو قەلا و لە دوورەو ھە بىنم بەردەمى مزگەوتەكە
خەلكىكى زورى لى پراوھەستا بوو، لەسەر شوستەى سەر ھەوزى
مزگەوتەكە دوو پياوھەسىكىيان بەلبەست كەردبوو، مەلایەك و چەند
فەقتىكە بەدىاربانەو ھەستا بوون و زياتر لە پەنجا كەسىكىش
دەورەيان لى دابوون و لىيان دەروانىن، ئەو پياوانەى ئىمەيان بۆ
ناو قەلا ھىتابوو، بە پالنان بردىنيان بۆ بەردەمى ئەو شوستەيەى
خەلكەكە بە چوار دەوریدا ھەستا بوون، پاشان بۆ سەر شوستەكە و
بەردەمى مەلاكە چووین، يەككىك لەو پياوانەى لەگەل ئىمە بوو وتى،
'قوربان ئەمانەيش جوولەكەن.'

لەگەل كابرا ئەمەى وت، مەلاكە، كە كابرايەكى لاوازى گەنمپەنگى
بالاكورت بوو، چاويكى كويز و لووتى زل بوو، لىمان ھاتە پىشەو،
'چما ئەنگو پوژەكتان نەدىتتەو ھە بىنە كىمان لەو پوژە زياتر كە پوژى
مەلودى موبارەكى پىغەمبەرى ئاخىرى زەمانە، ئەدى پىمان
نەگوتن ئەو پوژە لە ماری خوتان نەيەنە دەرى، ئەدى نازانن لەو
پوژە پىروژەيدا ئەمە ھەز ناكەين چوچا و پەزا قورسى ھەكى
ئەنگو بىنن؟'

لەو كاتەدا لە من ھاتبوو پىشەو ھە زوو زوو تف لە بەينى لىو ھە

وشکهلان تووه کانیه وه دهر ده پهری و دهیدا به پرومدا، منیش خیرا وه لامم دایه وه، 'قوربان ئیمه خه لکی سلیمانین و نه وهی جه نابیت ده فهرموویت لئی بیتاگاین.'

له گهل من ئهمه وت، هاته سهر نووکی پیکانی و خوئی هه لبری و دهستی لئ داهینامه وه، به توو پهبیه وه وتی، 'ئهنگو خودا سهری لی شیواندینه و له پاستیه کان بیتاگان، ئه گهر له پاستیه کان به ناگا بوونایه... ئه بوونه موسرمان!'

له و کاته دا له ولای ئیمه وه کابرای بالبه سترایان خسته چهوزه که و سئ جار له ئاویان هه لکیتشا، دوو پیاو به سه ریه وه پراوه ستابوون و زوو زوو به داره کانی ده ستیان لئیان دهدا، پاشان دایکمیان له ئیمه جیا کرده وه، دووان له فه قیکان من و فه خری عاره بانه چیان برد بۆ لای چهوزه که، له سهر لئواری چهوزه که وه ستابوون و له کابرای بالبه سترایان ده پروانی، یه کیک له داره دهسته کان پروی کرده مه لای کویره و وتی، 'قوربان ئه جووله که کافره شایه دمان ناینیتن؟'

'بیهن، بیهن فرئی بدنه ئه ته ویله یه.'

دوای نه وهی مه لاکه ئهمه ی وت، کابرای بالبه سترایان له چهوزه که هینایه دهره وه و قؤلیان گرت و به پراکیشان به ره و دهرگایه کی دارینی مالیکی ته نیشتی مزگه وته که بردیان، دیار بوو کابرای بالبه سترایان نهیده توانی به پئی خوئی بروت، به سه رنجه وه لیم ده پروانی و نازانم له و کاته دا بیرم له چی ده کرده وه، له ناکاودا یه کیک له فه قیکان پالیتی پیوه نام، نووکی پیلاره کانم له قه راغی چهوزه که هه لکه وت و به ده ما که تمه ناو ئاوه که، کاتیک به په له قازئی خۆم راست کرده وه و هه لسامه سهر پهن، پروانیم به دوو فه قی پالیان به فه خری عاره بانه چیه وه دهن، تاکو ئه ویش وه کو من

بخه نه ناو حهوزه که وه، نه مده زانی هۆکار چپیه و بۆچی ده مانخه نه
ئو حهوزه، فهخری به رهنگاری فهقیکان بوویه وه و له بهر خۆیه وه
دهیوت، 'کوپه من موسولمانم مالتان به قوپ گیریت!'

فهقیکان کۆلیان لئ نه دا و خۆیان به شان و ملی فهخریدا
هه لواسیبوو، ئه وه ندهم زانی فهخری له گه ل دوو فهقیکه دا بازیان
دایه ناو حهوزه که، فهخری ههردوو فهقیکه ی وه کو پارچه په پۆیه کی
ته پ زوو له حهوزه که هه لکیشا و له بهر خۆیه وه پنی وتن، 'گوپه
سه گبایینه ئیوه بیدین، ئاده ی باوه حیزینه شایه تومانم بۆ بپین!'

له و کاته دا دوو کابرا داربه دهسته که و چوار پیاوی تر پهیدا بوون
و په لاماری فهخریان دا و له حهوزه که دهریان هینا و بالبه ستیان
کرد و له گه ل خۆیان بردیان، منیش به ته نیا له ناو حهوزه که دا به
پنوه وه ستابوو و له مه لاکه م نه پروانی. پاشان په کیک له پیاوه
داربه دهسته کان گه پرایه وه و له دووره وه هاواری له مه لاکه کرد،
'ده ی قوربان ئه وه بیان چ لئ بکه یین؟ به خودای به سه ر و فه ساری را
دیاره کوپه جووله که بپین.'

دایکم چوو بووه به رده می مه لاکه و لئی ده پاریه وه، پاشان چه ند
پیاویکی داربه دهست هاتن و چوار دهوری حهوزه که یان گرت، په کیک
له داربه دهسته کان زوو زوو داره که ی دهستی لئ راده وه شاندم، منیش
له ترساندا زوو زوو دهستم به ده موچاومه وه ده گرت، پاشان پیاوه
داربه دهسته کان قاقا پیده که نین، خه لکه کهش هاواریان لئ ده کردم و
به کورس ده یانوت، 'جه بان، جه بان.'

مه لاکه هاته پیتشه وه و پنی وتن، 'گوناحتان ده گاتن، منداره و
عزیه تی مه دن، له بهر خاتری په حمی خودای و ئه و پیریژنه ی
داکی وازی لئ بپین و با شایه دمان بپینتن و ئیدی مه ره خه سی بکه ن
و با که س توخنی نه که وی.'

کاتیک مه‌لای کویر ئەمە‌ی وت، گویم له‌هاوار و نزای دایکم بوو،
یه‌کێک له‌فه‌قی‌کان هاته‌سه‌ر چیچکان و به‌تورپه‌بیه‌وه‌له‌ناو چاومی
پروانی و پتی وتم، 'ئاده‌ی شایه‌دما‌ن بینه‌!'

له‌ژیر لیوه‌وه‌پیم وت، 'چونچونییه‌؟'

کاتیک ئەمە‌م وت، مه‌لاکه‌ دوو جار له‌ شوینی خۆی هه‌لبه‌زییه‌وه،
وه‌کو بلتی زه‌رده‌واله‌ پیوه‌ی دابیت، چه‌ند جارێک له‌به‌رخۆیه‌وه
به‌ده‌نگی به‌رز وتی، 'هه‌ی کافری به‌دناو، کوو شه‌رم‌ن له‌خۆت
ناکه‌یت شایه‌دما‌نی حه‌ق نازانیت؟'

داریکی له‌ده‌ستی یه‌کێک له‌پیاوه‌کان وه‌رگرت و کاتیک
لێی داهیتامه‌وه‌خیزا هه‌نگاوێک چوومه‌دواوه، ئەو پیاوانه‌ی له
پشتمه‌وه‌وه‌ستابوون، به‌نوکی پیلاره‌کانیان پالیان به‌پشتمه‌وه‌نا
و خستمانه‌وه‌به‌رده‌می مه‌لاکه، ئەویش توند به‌داره‌که‌ی ده‌ستی
له‌ناوچه‌وانمی سه‌هواند، ئازارم زۆر پێگه‌یشته‌و له‌تاواندا هاوارم
له‌مه‌لاکه‌کرد، 'باشه، باشه، چی بلیم؟'

مه‌لا دانه‌وییه‌وه‌و لێی پروانیم و به‌هه‌تیمییه‌که‌وه‌وتی، 'عافه‌ریم،
لۆخۆم ده‌مزانی په‌حمی ئیسلامه‌تی چوویته‌دریه‌وه‌.'

چاویکی به‌ناو پیاوه‌کاندا گه‌پا و پتی وتن، 'ئیدی ئەنگۆ لۆخۆتان
شایه‌دی هه‌نووکه‌و قیامه‌تم بن، بزانه‌که‌چه‌ند که‌سی بیثیمان
له‌سه‌ر ده‌ستی من بوون به‌موسرمان.'

له‌په‌ر ناله‌یه‌ک هات و یه‌کێک له‌پیاوه‌کان به‌سه‌ردا که‌وته
ناو حه‌وزه‌که، مه‌لا خیزا له‌شوینی خۆی هه‌لسایه‌سه‌ر پێو
پیاوه‌کان هه‌ر یه‌که‌و به‌لایه‌کدا رایان کرد، سه‌یرم کرد چوار پۆلیس
تفه‌نگه‌کانیان به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و دایکم له‌دوایانه‌وه‌ده‌پوات، خوینی
کابرای پیکراو ته‌واوی ئاوی حه‌وزه‌که‌ی سوور کرد و بیگیان له‌سه‌ر
ده‌م له‌لامه‌وه‌که‌وتبوو، منیش به‌ترسه‌وه‌لیم ده‌پروانی، کاتیک دایکم

گه‌یشته لای حه‌وزه‌که، دهستی بق دریز کردم و پرایکیشامه دهره‌وه، یه‌کینک له پۆلیسه‌کان پیاوه‌کانی پیش خۆی دا و بردنی، دوانیان چونه ناو مزگه‌وته‌که و به‌دوای مه‌لای کویره‌دا ده‌گه‌پان، پۆلیسی چواره‌م به‌کوردی پیتی وتین، 'ئه‌و مه‌لا خدره کویره، تا خوا حه‌زکات به‌دناوه، دهی مه‌ویستن و بچن به‌ پینگای خۆتانه‌وه.'

دایکم له‌به‌رخۆیه‌وه به‌رده‌وام نزای ده‌کرد، منیش له پۆلیسه‌که‌م پروانی و پیم وت، 'هاوه‌لێکمان له‌گه‌له، تاویک پیش ئیستا بردیان بقو ئه‌و خانووه‌ی ته‌نیشتی مزگه‌وته‌که، وا بزانه له‌وی به‌ندیان کردوه و ئیمه به‌بی ئه‌و ناپۆین.'

دوای ئه‌وه‌ی پۆلیسه‌که ئه‌وه‌ی پین وتین، گویا ئه‌و کورده و خه‌لکی که‌رکوکه، به‌لام ئه‌وان که ده‌یان خیزانی کوردن و بریاریان دواوه له‌نیوان خۆیاندا ته‌نها به‌ زمانی تورکی قسه بکه‌ن، له به‌رامبه‌ردا مانگانه‌یان پین ده‌دریت، پاشان پینشمان که‌وت و بقو ناو حه‌وشه‌ی خانووی ته‌نیشتی مزگه‌وته‌که چووین، پیش ئه‌وه‌ی ده‌رگای ماله‌که بکاته‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ئه‌وه مه‌لا ئه‌بو به‌کر ئه‌فه‌ندی مانگیکه بقو ئه‌سته‌مبول چوینه، ئیتر ئه‌و مه‌لا خدره کویره‌ی چاوی وی لێ دیار نینه، بزانه چ به‌و خه‌لکه فه‌قیره ده‌کاتن!'

کاتیک چووینه ناو حه‌وشه‌ی ماله‌که، بینیمان فه‌خری به‌ قه‌دی دارتوویه‌که‌وه به‌سترا‌بوویه‌وه، ئه‌وه‌نده‌یان گوریس به‌ ده‌وریدا ئالاندبوو به‌ئه‌سته‌م ده‌یتوانی هه‌ناسه بدات. دوای ئه‌وه‌ی گوریسه‌که‌مان لێ کرده‌وه، هه‌ستایه سه‌ر پین و خیزا وه‌کو شیت به‌و ناوه‌دا ده‌ستی کرد به‌ پاکردن، په‌لاماری چلیک داری دا و له ده‌رگای ماله‌که‌وه پای کرده دهره‌وه، فه‌خری عاره‌بانچی ئه‌وه‌نده تووره بوو، له‌و کاته‌دا له‌ناو قه‌لاتیدا ریکه‌وتی هه‌رچ که‌سیکی ده‌کرد دارکاری ده‌کرد، پاشان پۆلیسه‌کان ناچار بوون فه‌خرییان باله‌به‌ست

کرد و لهگه‌ل چهند پیاویک و مه‌لا خدره کویردا به‌رهو مه‌خفهری پۆلیس بردنیا. من و دایکیشم ره‌شوی ئه‌سه‌په‌که‌ی فه‌خریمان گرت و دوايان که‌وتین، ئه‌و شه‌وه فه‌خریی عاره‌بانچی له به‌ندینخانه مایه‌وه و من و دایکیشم له‌ناو عاره‌بانه‌که‌ی فه‌خریدا و له‌به‌ر مه‌خفهری قه‌لاتیدا خه‌وتین.

پۆژی دوايي پيش ئه‌وه‌ی خۆر هه‌لبیت، چهند پۆلیستیک من و دایکیمان به‌خه‌به‌ر هیتا، دایکم به‌دهم کۆکه‌کۆک و هیتنجدانه‌وه به‌خه‌به‌ر هات، پاشان چهند جارێک له‌سه‌ر یه‌ک ر‌شایه‌وه، کاتیک فه‌خری هات بۆ لامان، به‌رده‌وام له‌به‌رخۆیه‌وه جنیوی دها و هیتشتا بیزارای به‌ پ‌روه‌یه‌وه دیار بوو، کاتیک دایکمی بینی پنی وتم، 'دایکت تووشی سکچوون و ر‌شانه‌وه بووه.'

له‌گه‌ل فه‌خری بریاری گه‌رانه‌وه‌مان دا، دایکم ئاگای له‌ خۆی نه‌ما‌بوو تاوه‌کو به‌رپه‌رچی بریاره‌که‌ی من و فه‌خری بداته‌وه، ئه‌و پۆژه گه‌رینه‌وه بۆ کۆیه و له‌ویوه به‌ره‌و سلیمانی به‌رچ ک‌ه‌وتین. کاتیک گه‌یشتیته ماله‌وه دایکم له‌ جیگادا که‌وت و له‌ ماوه‌ی تنها دوو پۆژدا ئه‌وه‌نده لاواز بووبوو پیستی به‌ ئیسقانه‌کانی جه‌سته‌یه‌وه نووسابوو، ئیتر دایکم له‌ توانایدا نه‌بوو باسی سه‌فه‌ره‌که‌ بۆ باوکم بگيریته‌وه و منیش هیچم له‌باره‌وه نه‌وت، له‌ شه‌وی سیه‌مه‌دا باوکم له‌ خه‌و به‌خه‌به‌ری هیتام و به‌ ده‌نگیکی تیکشکاوه‌وه پنی وتم، 'خایم، پۆله دایکت مرد.'

ئه‌و به‌یانیه‌ ده‌رودراوسنی و خزمان پ‌ژان به‌سه‌رماندا و له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌ سنی کورسییان بۆ من و باوکم و که‌تانی خوشم دانابوو، باوکم له‌ ناوه‌پاستماندا دانیشتبوو، به‌ درێژایی ئه‌و به‌یانیه‌ به‌ لچکی مشکیه‌که‌ی فرمیتسه‌که‌کانی وشک ده‌کرده‌وه، ئه‌وه بۆ یه‌که‌م جارم بوو باوکم بیینم بگری، دواي ئه‌وه‌ی لاشه‌ی بیگیانی دایکیمان بۆ میکفه‌ی

کنیسه ته که برد، چند ژنیک دهستیان کرد به گسکدان و پاککردنه وهی ماله که، زوری پی نه چوو چند پیایک هاتن به دواماندا و بۆ سهر قهبران دوی جه نازه که ی دایکم که وتین، دوی کادیش، هموو پیکه وه له گهل حاخامدا نزمان بۆ دایکم کرد و داوامان له خوا کرد، 'یادی ئه و به زیندوووی له خه یالی ئیمه دا بهیلتیه وه.'

مامه سلیمان یه که م خاکه ناز گلی هه لدایه ناو گوپه که و سهر تهرمه که ی دایکم، پاشان چوار پیاو به په له پهل گلیان کرد به سهردا و تاشه به ردیکیان لای سهریه وه چه قاند.

بیده نگ بووم و زوو زوو له باوکم دهپوانی، مامه سلیمان چند جاریک هاته لاهه وه و دهستی به سهردا هیتا، کاتیک به ره و ماله وه دهپویشتین، که تانی خوشکم دهستی له دهستم هه لپیکا و تاگو گه یشتینه ماله وه زوو زوو دهستی دهگوشیم، پاشان له بهرخویه وه چند جاریک لئی پرسیم، 'کاکه، یانی ئیتر من و تو هتیه که وتوین؟'

له و کاتدا نه زمانی چ وه لامیکی که تان بدهمه وه، کاتیک گه یشتینه ماله وه، دیسان که سوکار له سهر کورسییه کان دایان ناینه وه، بیده نگ به شانی یه که وه دانیشتبووین، وا ههستم ده کرد به زور له ویدا دانراوین و بۆمان نییه له جیگای خۆمان بجوولین، زوو زوو جامیک ئاو یان دۆیان بۆ دههینان، ئه و ئیواره یه ئه وان خواردنیان بۆ دروست کردین، تاگو نیوه ی شه و لامان بوون و وهکو مندال بردینیانه ناو جیگاوه و پاشان به جتیان هیتستین، ئه و شه وه چند جاریک له دهنگی گریانی باوکم به خه بهر هاتم.

پوژی دوی ئه و پوژه، به یانی زوو له خه هه لیان ساندین و دیسان چووین و بیده نگ له سهر کورسییه کانمان دانیشتینه وه.

ئه وه م باش له بیره، که دایکم وه سیتی بۆ باوکم کردبوو له کورستانی شاروچکه ی قهره داخ لای گوپی که سوکاریه وه بینیزیت،

به لام مامه سلیمان ریگای بهوه نهدا و ئه و به یانییه به باو کمی وت،
'جا ئیستا کن دهوئیت به ره و قهره داغ بکه ویته ری، به خوا ده لاین
په له وه ره له دهست ئه و هه مه وه ندییانه دهر ناچیت و نه ک ههر پووتی
ده که نه وه، به لکو سه ریشی له لاشه ی ده که نه وه، ئیتر قابیله ئه و
چه ته زالمانه رهحم به تر بکن، له بهر خاتری ئه وه ی جه نازه ی
ژنه که تت پییه؟'

سن پوژ دوا ی مردنی دایکم، باو کم کلیلی دوکانه که ی رادهستی
موشینی عه تار کرد و پوژانه من به پیره م دهر برد و ئه ویش چاودیری
ده کردم، پوژیک حه مه جان سه لیم هات بۆ لام و پیی وتم، 'ده ته ویت
زمانی کوردی فیر بیت؟'

من به بی ئه وه ی هیج وه لامیکی بده مه وه، ئه و به رده وام بوو له
قسه کردن و باسی ئه وه ی بۆ ده کردم، که هه موو شه ویک ده چیت بۆ
مالی ماموستایه ک و له وئ له گه ل چه ند هاو پیره کیدا وانه ی زمانی
کوردی ده خوئینیت، ئیتر زیاتری پی نه وتم، که ئه و ماموستایه و
هاو پیکانی کتن.

ئه و چه ند پوژه ی باو کم له دوکان نه بوو، ئه و وشه و پرسته
کوردیانه ی حه مه جان شه وانه فیزیان ده بوو، پیکه وه به سه ریاندا
ده چووینه وه و له ده فته ریکدا دووباره ده مان نووسینه وه، له و
پوژانه دا حه مه جان پیی وتم، 'ئه گه ر ناوی خوت بگوریت و
پاشان لای خه لکی بلیت موسولمانم، ئه وا من ئاماده م ته کلیف له
ماموستاکه م بکه م، تا کو تویش بنیت بۆ مالیان و له وئ وانه ی زمانی
کوردی بخوئینیت.'

کاتیک حه مه جان سه لیم ئه مه ی پیی وتم، بروسکه یه ک بهر ته وقی
سه رم که وت و به ناو ته وای ده ماره کاندا کشا و له بهر پیتمه وه
دهر چوو، له و کاته دا ئه و قسه یه ی باو کم بیر که وته وه، که زور

چار دهیوت، 'نیمه‌ی جوو، ئەبەد وەکو دژست یان هاوڕێ قیوول
ناکرتین، ئەگەر زۆر پیاوخرابیش بین، ئەوا بە موسولمانبوونمان
هەموو بێرەوشتی و ناشیرینییه‌کانمان چاوپۆشی دەکرتین!'

تاویک بوو بێدەنگ بووم و لە بەرپتی خۆم دەپوانی، وا بزاتم
لەو کاتەدا هیچ وەلامیکی حەمەجانم نەدایەو، پۆژیک دواى ئەو
پۆژە، حەمەجان دیسان ئەو‌ه‌ی پێ و تم، گوايا پرسى بە مامۆستاکی
کردبوو، مامۆستاکی لە وەلامدا بە حەمەجانی وتیوو، 'ناتوانم وانه بە
مندالی جووله‌که بلیمه‌وه!'

پۆژیک پیش ئەو پۆژە‌ی باوكم بریار بدات و لەگەلمدا بۆ سەر
دوکان بیت، بە حەمەجان سەلیمم وت، 'پنۆستیم بە فیربوونی
زمانی کوردی نییه و دەمەوێت بێم بە حاخام!'

نازانم ئەو پۆژە بۆچی ئەمەم بە حەمەجان سەلیمم وت؟

دوو حەفته بەسەر مردنی دایک‌دا تێپەری، سەرەتای وەرزی
پایز بوو، دواى مردنی دایکم که‌تانی خوشکم ئیشوکاری ماله‌وه‌ی
دەکرد، بە پۆژدا ئەو‌ه‌نده ماندوو دەبوو، ئیواران بە‌دانیشتانە‌وه
خەوی لێ دەکەوت، هەروەها دواى مردنی دایکم باوكم تەواو
گۆرا، سەروریشی لێ هێشتە‌وه و نانی لە خۆی حەرام کردبوو،
مانگیك بەو جۆرە تێپەری و پیکه‌وه پۆژانه بێدەنگ بۆ سەر دوکان
دەچووین، ئەو لەسەر ئەو سندوقە دارە بێدەنگ دادەنیشت، که
پیشتر لە قوژبنی دوکانه‌که‌یدا بۆ منی دانابوو، قوڕوقه‌پی لێ کرد و
نە لە دوکان و نە لە ماله‌وه قسه‌ی لەگەل که‌س نە‌دە‌کرد.

پۆژیک لە گە‌رانه‌وه‌ماندا بۆ ماله‌وه، باوكم ئەو بێدەنگییه‌ی
نیوانمانی شکاند و لەبەر‌خۆیه‌وه پتی و تم، 'لەم‌ڕۆ بە‌دواوه پیت
بنیته‌ دەرە‌وه‌ی سنووری گە‌رەکی جووله‌کان ئەژنۆکانت دەشکینم!'
لە دەنگی راجله‌کیم و بە‌سەر‌سامییه‌وه لێم پوانی. وەکو باوكم

ئاگادارى ھەموو لىدوانەكانى نىوان من و ھەمەجان سەلىم بووبىت،
لەو پۈژە بەدواوہ خۆى بەتەنھا بۆ سەر دوكانەكەمان دەچوو،
منىش دوو مانگ لە ئاشەكەى مامە سلىمانم لە گەرەكى جوولەكان
ئىشم كرد، چونكە لە پايزاندا باراشەكان دووقات دەبوون و مامە
سلىمان بەتەنیا ئىش و كارەكانى بۆ بەپتوہ نەدەچوو.

سهره‌تای وهرزی زستانی ټو ساله باوكم له‌گه‌ل مامه سلیمانمدا
 یو شاری که‌رکووکی ناردم، ټو به‌یانیهی ټیمه له که‌ره‌کی
 جووله‌کانه‌وه به‌پږی که‌وتین، سهدان سهریازی تورک پږابونه ناو
 جاده و کولانه‌کانی شار و له زور که‌ره‌کدا مال‌ه‌کانیان ده‌پشکنی،
 مامه سلیمانم وتی، که تورکه‌کان به‌دوای ټو که‌نجان‌ده‌ده‌که‌پږن،
 که کاتی سهربازیان هاتووه و نه‌چوون په‌یوه‌ندی به‌پږه‌کانی
 سوپاوه بکن، یان ټو جووله‌که و مه‌سیحیانه‌ی له‌بری چوونیان
 یو پږزی سوپای عوسمانی، به‌ده‌لیان نه‌داوه.

کاتیک که‌وتینه پږی، دوو هاورپی مامه سلیمانمان له‌گه‌لدا بوو،
 تاوه‌کو که‌یشتینه ناوچه‌ی قهره‌داخ، زوو زوو خو‌مان ده‌شارده‌وه
 و له ترساندا کوورپه‌کووږ ده‌پویشتین، خو‌مان شار‌دبووه و له‌لای
 مامه سلیمانمه‌وه پال که‌وتبووم و له دووره‌وه پیکه‌وه له‌تووله
 پږگایه‌کی باریکمان ده‌روانی، له‌و کاته‌دا چند سواریک به‌تفه‌نگه‌وه
 پتیدا تیده‌په‌پږن، له مامه سلیمانم پرسیی، 'ټه‌ری مامه ټیمه له‌چی
 ده‌ترسین؟'

'ټا ټو چه‌تانه، ده‌ی نایبیت ټه‌وه هم‌مه‌وه‌ندیه‌کانن؟'

دوای ټه‌وه‌ی سواره تفه‌نگچیه‌کان تپه‌پږن و ټیمه‌یش که‌وتینه
 پږی، مامه سلیمانم له‌به‌رخ‌ویه‌وه پتی وتم، 'ټه‌وه‌ته‌ی من له‌بیرم بیت
 و ته‌نانه‌ت به‌بیره‌وه‌ریی باوکیشم، ټم ناوچه‌ی قهره‌داغه ژیان
 تیتدا ناهه‌موار بووه، که‌لیک له هم‌مه‌وه‌ندیه‌کان مانای پیکه‌وه‌ژیان

نازانن و ئه وه تهى هه ن له سه ر مالى ئه وانى تر خزيان ده ژيئين
و له چه ته يى زياتر هيچ كار و پيشه يه كى تر نازانن، تاوانبارن،
هه تاوه كو خوا چه زكات تاوانبارن و ده ستيان سووره به خوئينى
هه زران بيگوناخ!

دواى ئه وهى مامه سليمان ئه مهى وت، زياتر له دوو كاتژمير
بيدهنگ به دواى يه كتريندا به تووله پيگاكانى شاخه كانى قه ره داغدا
به پتوه بووين، پاشان له پيگا مامه سليمان له به رخويه وه وتى،
'ئه گه ر توانيمان له شاروچكهى قه ره داغ لا ده يه ين و سه ردانى مالى
خزمان ده كه ين.'

زياتر به رده وام بوو وتى، كه ده يه ويته شه ويك له ويچ بمينيته وه،
به لام كاتيگ كه يشتينه نزيكى شاروچكهى قه ره داغ، پيگامان گوپى
و له ويچ لامان نه دا، له پيگا يه كيگ له هاوپيگاني مامه سليمان
وتى، 'له م زرووفه دا باشته ره كه س به پييوارى پيگاي نه كه ويته ئه م
ناوچه يه.'

دوانيوه پوي پوژى دوايي گه يشتينه ناو شارى كه ركوك و
به گه په كى ره حيمواوا تپه پين، له و گه په كه من به چاوى خوم
كه سم له سه ر جاده و ناو كولانه كاندا نه بينى، كاتيگ چووين بق
گه په كى جووله كان و له سه ر سه كوى به رده مى كنيسه ته كه لامان
دا، مامه سليمان ده رگاي كرده وه و به ته نيا چووه ژووره وه،
زياتر له كاتژميريك له گه ل دوو هاوپيگهى مامه سليماندا بيدهنگ
له شانى يه كترينه وه پاوه ستابووين، ديار بوو ئه وانيش وه كو من
ماندووى پيگا بوون، كاتيگ مامم له گه ل كابرايه كى بالابه رزى
سه روپيشه اتوودا گه پايه وه، ده ستى خسته سه ر شانم و لئى
پوانيم و پئى وتم، 'ئه مه شاروونى حاخامه و له مپوق به دواوه هه موو
به يانبييه ك له لاي ئه م پياوه ده رس ده خوئينى!'

دوای ئه‌وهی ئه‌مه‌ی پین وتم، دهستی ته‌وقه‌ی به‌ره‌و پووی
حاخام دریژ کرد و مالئاوایی لئ کرد، دیار بوو ئه‌و پوژه‌ی مامه
سلیمان زوری په‌له‌ بوو، چونکه‌ بواری به‌ که‌س نه‌دا قسه‌ بکات، یان
ته‌نانه‌ت خۆی و هاو‌پیکانی پشوو بدن، هیتشتا له‌سه‌ر راسته‌جاده‌ی
به‌رده‌می کنیشه‌ته‌که‌ بووین، دوای سه‌د مه‌تریک گه‌یشینه‌ مالی
ماتانی دارتاش، به‌په‌له‌ پئی ناساندم و پاشان به‌ ماتانی وت، 'ئه‌وه
خایمی برازومه و ته‌سلیمی توی ده‌که‌م، گۆشتی بۆ تو و ئیسقانی بۆ
من و باوکی، ئه‌وه‌ی گرنگه‌ ده‌بیت هه‌موو پوژیک بچیت بۆ کنیشه‌ت
و له‌ ده‌رس و ده‌ور دوا نه‌که‌ویت.'

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی به‌ ماتان وت، مالئاواییان لئ کردین و
له‌گه‌ل دوو هاو‌پیکه‌یدا به‌ره‌و به‌غداد به‌پئ که‌وتن.

پوژی دوایی چووم بۆ کنیشه‌ت و ده‌ستم کرد به‌ خویندن
ته‌ورات، کاتیک دوانیوه‌پۆ بۆ ماله‌وه‌ گه‌رامه‌وه، ماتان داوای لئ
کردم له‌ دارتاشیدا به‌رده‌ستی بکه‌م، چه‌ند پوژیکی به‌سه‌ردا
تیپه‌پی و من و ماتان به‌بیده‌نگی له‌ دووره‌وه‌ له‌ یه‌کترمان ده‌پوانی،
شارونی حاخامی کنیشه‌ته‌که‌ی شاری که‌رکووکیش هاو‌پئی نزیک
مامه‌ سلیمانم بوو، چونکه‌ چه‌ند جاریک باسی یادگاری خۆی و
مامه‌ سلیمانی بۆ کردم، مه‌به‌ست له‌ چوونم بۆ که‌رکووک تاوه‌کو
شارونی حاخام وانهم پین بلیته‌وه‌ و بۆ خویندن ته‌لمود ئاماده‌م
بکات، هه‌روه‌ها ماتانی دارتاشیش زپ‌ئاموزای باوکم بوو، هه‌رچه‌نده
بۆ جاری یه‌که‌مم بوو ببینم، به‌لام به‌ مامه‌ ماتان بانگم ده‌کرد، ماتان
ژووریکی ماله‌که‌ی خۆی کردبوو به‌ جیگای دارتاشی و ژووریکی
تری بۆ په‌یکه‌رتاشی ته‌رخان کردبوو، شه‌وان تاکو ده‌مه‌و به‌یانی
شه‌رابی ده‌خواردوه‌وه‌ و له‌ دار په‌یکه‌ری ده‌تاشی، که‌ دوو و لاخدار
له‌ شاخه‌کانی قه‌رده‌داغه‌وه‌ کوته‌ره‌ و په‌گی داربه‌پوویان بۆ ئه‌هیتنا،

ئەو پۇرژەى بۇ يەكەم جار ژوورى پەيكەرتاشىيەكەى ماتانم بينى، سەرم لەو ھەموو پەيكەرە ناوازيە سوور ما، چونكە بۇ ھەستى بينىنى من نوئ بوون و ھىچيان پەيكەرى مرؤشى ئاسايى نەبوون، پەيكەرەكان ھەموو پووت بوون و جەستە و پوخساريان لەگەل شىواز يان ئەندامى لەشى گيانداريكدان تىكەل كرابوو، ئەو شەوھ تاكو بەياني نەموئرا بخەوم و ئەو جانەوھرانەى كە ماتان لە دار تاشىبوونى، ھەموويان لە پىشچاومدا بە مالەكەدا دەگەران.

بە جۆرىك كاريگەرييان لەسەرم ھەبوو، كە تاكو ئەمپوئىش ئەو فيگورانە لە خەيالدا بەردەوام دووبارە دەبنەوھ، ماتان بەتەنيا ئەژيا و ژن و مندالى نەبوو، من لە ژوورى دارتاشىيەكەى دەخەوتم و خۆيشى لەناو پەيكەرەكانيدا زۆرينەى كاتى بەسەر دەبرد، ئەوھندە ئىشى دارتاشىيە دەكرد، تاكو بەشى دابىنكردنى بژيوئى ژياني خۆى بكات.

ئەوھى زۆر سەرنجى پاكىشام پەيكەرى ئەو پياوھ ناودارانە بوو، كە لە نيوانياندا پەيكەرى شىخ سەعيد و چەند پاشايەكى بابانم بينى، ھەروھە پەيكەرى حاكم و كاربەدەستە توركە يەك بەدواى يەكەكانى شارى كەركووكى تاشىبوو، لە رەگى كۆتەرەداريک پەيكەرى شىخ سەعيدى تاشىبوو، تاكو خۆى پىئى نەوتم ئەوھ شىخ سەعيدە، من نەمزانى.

لەبىرم دىت، ئەو پۇرژەى ھەوالى كوشتنى شىخ سەعيد لە موسلەوھ كەيشتەوھ سلىمانى، من لە قوتابخانەى روشدىيە بووم، زياتر لە ھەفتەيەك نەچووينەوھ بۇ قوتابخانە و دوكان و بازار داخرابوون، پوخسارى پەيكەرەكە دەموچاويكى رىك و سميلىكى ئەستوورى پئوھ بوو، بەپووتى بە پئوھ وھستابوو و سەرى داخستبوو، ھەردوو ھىلكەكونى لەناو دەستى كرتبوو لىئى دەروانى، بەرامبەرى شىخ سەعيد

به همان شیوه پیکری سولتان عه‌بدولمه‌جید دانرابوو، کاتیک نه‌وهم
بینی ده‌ستم کرد به پیکه‌نین، ماتان وتی، 'چییه سه‌یره به‌لاته‌وه، بۆ
نازانیت شیخولاکان زۆر له ئیمه و مروقی ئاسایی جیاوازترن، خوا
ئه‌وانی به‌تایبه‌تی خولقاندوو و ته‌نها گون و هه‌وه‌سی پین داون،
کیره‌که‌ی بۆ هه‌لگرتوون بۆ نه‌ودونیا!'

خۆی پیکه‌نینی به‌ قسه‌که‌ی خۆی ئه‌هات و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ئیت
من وای ده‌بینم.'

زۆربه‌ی پیکه‌ره‌کان په‌نگ و شیوازی لاشه‌یان پیستی پێوی و
گورگ و که‌متیار و گیاندارێ تر بوون، بۆ یه‌که‌م جار لای ماتان
جه‌سته‌ی ئافه‌تم به‌پرووتی بینی، زۆربه‌ی ئافه‌ته‌کان پیستیان
په‌له‌په‌له‌ی په‌نگیکێ سه‌وزی قه‌وزه‌یی و هاوشیوه‌ی پیستی که‌متیار
بوو، زوو زوو لێی ده‌پروانیم و پێی ده‌وتم، 'ته‌ماح نه‌که‌یته‌ ژنه‌کانم و
ده‌ستیان بۆ نه‌به‌یت، ئه‌گینا کیرت ده‌بهرم!'

دوای ئه‌وه‌ی دوو حه‌فته له‌ مالی ماتان بووم، ئیواره‌یه‌ک له‌گه‌ل
نانخواردنی ئیواره‌دا جامیک شه‌رابی بۆ تیکردم و پاشان فه‌رمووی لێ
کردم، به‌بیرم دیت تاویک بوو به‌سه‌رنجه‌وه له‌ ماتانم ده‌پروانی، پاشان
بیده‌نگ جامه‌که‌م له‌ناو ده‌ستم گرتبوو، ئه‌وه له‌به‌رخۆیه‌وه پێی وتم،
'بیخۆره‌وه با توژیک ترست بشکیت!'

کاتیک قومیکم له‌ شه‌رابه‌که‌ دا، بیجگه له‌ بۆنی تریکه، هه‌ستم
ده‌کرد ورده‌داری تێ کرابوو، لێی پرسیم، 'ئێ، چون شه‌رابیکه؟'
له‌ وه‌لامدا پێم وت، 'نایابه، به‌لام وا بزانه‌م ورده‌داری تێ که‌وتوووه!'
ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و له‌ وه‌لامدا وتی، که‌ ده‌ستکردی
خۆیه‌تی و کاتیک که‌پشتوته ئه‌وه‌ی شه‌رابه‌که‌ ته‌واو پین بگات
ته‌لاشی ماسوولکه‌ی دارقه‌زوانی تێ کردوووه.

له‌دوای ئه‌وه ئیواره‌یه‌وه، کردبووم به‌ پیشه‌ی دایمیم و هه‌موو

شهويک له گهل ماتان شهرابم ده خوارده وه. له يه کيک له و شهوانه دا داوام لئ کرد فيزي په يکه رتاشيم بکات، له وه لامدا پني وتم، پټويسته جاري تو په گز و سروشتي داره کان باش بناسيت، هه روه ها فيتر به وه کو مرؤف تواناي هه سته کانت به کار بيته!

هه روه ها ماتان زوو زوو لني ده پرسيم، له ترسي باوکت ده چيت بؤ کنيسه ت، يان خوت پيت خوشه و باوه پت پټيه تي؟

نه وسا نه مده زاني چي وه لام بده مه وه و ثايا مه به ستي نه و له و پرسيا ره چييه، ناچار ته نها سه رم بؤ راوه شانند و له ژير ليوه وه زوو زوو ده موت، 'نازانم!'

کاتيک باسي خه ونه که ي دايکم بؤ ماتان گټرايه وه، نه و يش وه کو مامه سلیمانم وتي، 'نه وه ته ئسيري نه و خه ونه ي دايکته به سه ر پوخته وه، چونکه تو و حاخاميان نه وتوه!'

دوانيوه پوړيه ک، کاتيک له کنيسه ت گه رامه وه، ماتان له ناو ده رگاي حه وشه ي ماله که يدا راوه ستابوو چاوه پواني ده کردم، پاشان ده ستي گرتم و بيده نگ له گهل خوي بردمي بؤ ژيرزه مينی خانووه که ي، ژيرزه مينه که به نه ندازه ي گوره ي مال و حه وشه ي ماله که ي به رين بوو، ده توانم بليم پانييه که ي سه د مه تريک چوارگوشه بوو، پر بوو له گوزه ي گوره و هه موو جيا کرابوونه وه و به سه ر چه ندين به شدا دابه ش کرابوون، هه ر به شه و په نگ و ژماره ي تاييه ت به خوي هه بوو، پاشان ماتان به سه ر گوزه يه که وه وه ستا و سه ري گوزه که ي لا دا و به جاميک شه رابي لئ هه له پتجا و دايه ده ستم، دواي نه وه ي قومیکم لئ دا و تامي شه رابه که م کرد، سه رم بؤ راوه شانند و ديسان چه ند قومیکي ترم لئ دا، لني پوانيم و جامه که ي له ده ست وه رگرم و به پيکه نينه وه وتي، 'نه وه ي خواردت هه ويته که ي ميزي خومه!'

به سه رنجه وه لیم روانی، پاشان نهو به رده وام بوو و وتی، 'نه وه
باو کم دروستی کردووه، نهو چل سال ده بیت مردووه، نیت بزانه
نه م شهابه چند کونه!'
دیسان جامیکی پر له شهابی له گوزه که دهر هیتا و لیتی
پرسیم، 'تهنها بوونی کتییی پیروژ به بی شهاب نارامی به روحمان
نابه خشیت؟'

'هەر که سیک بۆ سهفه ربه لیک بروت، ئیتر به ته مای گه پانه وهی مه بن!'

ئهو پوژهی شارونی حاخام له ژیرزه مینی کنیسه ته که ئه مهی پین وتین، پوژیک دوی ئهو پوژه بوو، که سه ربازه تورکه کان له پوژی شه ممه دا به پیبه ری چهند تورکمانیکی شاری که رکوک، هه لیان کوتایه سهر کنیسه ته که، ئیتر ئه وهی توانای پویشتن یان کارکردنی هه بوو ده ستگیریان کرد و له گه ل خویان بردنیان، یه کیک له تورکمانه کان وتیوو، ده یاننیرین بۆ سهفه ربه لیک، ئه وانهی ئهو پوژه له ژیرزه مینی کنیسه ته که ئاماده بوون، من و ماتان و شارونی حاخام و دوو پییری په ککه وته بوون، ماتان له به رخویه وه وتی، 'جاران سه روخواری ئه م کنیسه ته که سیک تری نه ده گرت، ئه وه تا ئیستا دانیشتوانی گه په کی جووله کان سی که س و له تیکین!' یه کیک له ئاماده بووان کابرایه کی پییری به سالاچووی پشتچه ماوه بوو، که به سوچی بانگیان ده کرد، سوچی له به رخویه وه وتی، 'دوو سال پیش ئیستا من و ژنه که م و هه ردوو کوره که میان له ناو بازاری که رکوکدا گرت، دوی ئه وهی له مه خفه ری خاسه داویان لئ کردم، گفتیان پین بده م و ئیمزایان بۆ بکه م، که له گه ل مال و مندالدا زمانی تورکی له جیاتنی ئارامی به کار بیتم، دوی ئه وهی من ئه وه م په فز کرده وه، کوره کانیان له من و ژنه که م جیا کرده وه و ئیتر نه مان بینینه وه، خوم و ژنه که میان برد بۆ عه ماریکی سه ربازی

له موسل و لهوئ کاریان پئ کردین، ژنه کهم لهوئ له تاو برسیتی و بارگرانی گیانی سپارد، خویشم ئه وه تا په کم که وتوه، پاشان بیستم، که کوره کانم بۆ سه فه ربه لیک نئردراون، وتیان به ره و سنووری پوو سیایان نار دوون، ئه وه تا هه موو ئه لئین هه رچ که سئیک له گه ل تور که کان به روا ت بۆ ئه و دۆزه خه ی ناویان لئ ناوه سه فه ربه لیک، ئیتر جار یکی تر ناگه پئته وه!

ماتان پرووی له سو بچی کرد، 'لالو گیان، ئیتر خویان و قیسمه تیان، کن ده لئیت کوره کان ت ناگه پئنه وه، تو قه ت هیوا بر او مه به!'

سو بچی، له ماتان ها ته پئشه وه و خوی راست کرده وه و دهستی خسته سه ر شانی، پیلووی چا وه کانی ته ر دیار بوون، به دهنگیکی تیکشکا وه وه وتی، 'ئه مپۆ من بۆ ئه وه نه ها تووم بۆ ئیره، تا وه کو جیگای به زه بیی ئیوه بم و قسه ی زه رد و سوورتان لئ بیستم، به لام ها تووم له کنئسه ت و له گه ل ئیوه دا نزایان بۆ بکه ین، کاتیک گرتینیان کوره کانم ته مه نیان شانزده و حه فده سال بو، ئیتر برام من ته واو هیوا بر او م، به لام له ژیانمدا له هیچ په شیمان نیم و با وه رم به خوای نه وه ی ئیسرا ئیل به هیزه، ئینجا با وه ر نا که م خوا کوره کانی منی بۆ مه رامی ئه و تور که نه خولقاندییت!'

دوای ئه وه ی سو بچی ئه مه ی وت، سه ری داخست و تاویک بوو به کول ده گریا، له و کاته دا ماتان دهستی خسته سه ر شانی من و پئی وتم، 'ده لئیم بر پئنه وه بۆ ما له وه با شتره!'

ئه و پئنج سه له ی له مالی ماتان و له شاری که رکوک ژیا م، سالانی جهنگ و گرانییه گه وره که بوو، وشه ی سه فه ربه لیک و ئردی سه ر زوبانی هه موو که سئیک بوو، به در یژایی ئه و سالانه قاتوقپی و برسیتی به رده رگای به هه موو که سئیک گرتبوو، له سلیمانیه وه ته نها هه والی تاعوون و پر شان ه وه و مردنم پئ ده گه یشت، بیچگه

له وهی چهند جاریک به شه ودا چته دابوویان به سهر ناشه که هی مامه سلیماندا و باراشی جووتیاره کانیان بردبوو، باو کم له نامه یه کیدا نووسیووی، دوکانه که هی چؤل کردووه و هموو شره و شیتالی هیناوه ته وه ماله وه و کهس ناویریت له ترسی تاعوون و دز و چته له مال سهر بینیته دهر، شهوانه پیاوان پاسه وانی گه رهک و کنیسه ته که ده کهن، باو کم هموو جاریک له کوتایی نامه کانیدا ناوی ئه و دژست و ناسراوانه هی دهنووسی، که به نه خوشی ده مردن.

له گه ره کی جووله کانی شاری که رکوک، زیاتر له بیست پیاوی جوو به زور کرابوون به سهریاز، هرچه نده هموو یان چهند جاریک پاره ی به ده لیان به تورکه کان دابوو، به لام سالانی جهنگ تورکه کان گوئیان به و یاسایه ی خویان نه ده دا، که سالی ۱۸۵۰ دهر یان کردبوو، به گویره ی ئه و یاسایه جووله که و مه سیحیه کان به سهریاز نه ده گیران و له به رامبه ر ئه وده ا بریک پاره یان لی دساندن، که تورکه کان ناوی به ده لیان لی نابوو، له و سالاندا چهند جوویه ک به مال و منداله وه له که رکوک هه له اتن و پوویان له شاخه کانی ناوچه ی قهره داغ کرد.

له دواساله کانی جهنگدا، ئه و جوانه ی له که رکوکدا مابوونه وه ته نها پیر و په ککه وته کان بوون، ئه وانیش هموو پتکه وه پاسه وانی گه ره که که یان ده کرد، سهریانی کنیسه ته که به سهر هموو ماله کانی گه ره کدا ده پیروانی و به رده وام یه کینک له وی ئیشکی ده گرت و کاتیک سهربازه کان له دووره وه دهر ده که وتن خیرا هموو انی لی ناگادار ده کرایه وه، دواسالی جهنگ و گرانی، سهربازه تورکه کان زوو زوو بۆ گه ره کی جووله کان ده هاتن، که بۆ سهربازه کانیان له به ره کانی شه پ له گهنم و جق و خوارده مهنی ده گه ران، گه لیک جار دار و

قاپوقاچاغی ناو ماله کانیشیان له گهل خویاندا دهبرد.

به بیرم دیت کاتیک سهربازهکان له دهرگای مالی ماتانیاں ددها، منی دهکرده ژیرزه مینهکه و خوی داریکی دهگرت به دهستیوه و دهمی گیتر دهکرد و به شله شله دهچوو به ره و پیریان، نازانم چون هه موو جاریک بهو شیوهیه پازیی دهکردن، نهو سالانه له شاری کهرکووک بیجگه له نهخوشی و گرانی، چهتهکان شهوانه حاکمی شار بوون، له سالانی جهنگدا چوار جار کنیتسه ته که یان تالان کرد، ماتان بهردهوام بهدهم پهیکه رتاشییه وه تفتهنگیکی له شاندا بوو، دوو جار چند چهتهیهک هاتنه ههوشهکه و بانگیان کردین، که پرووت بیینه وه و خومان بدین به دهسته وه، هه ره شهی نهوه یان لی دهکردین، ناگر له ماله که بهر ددهن، کاتیک ماتان له په نجه ره وه پرووی تفتهنگی تی کردن و تهقه ی. لی کردن، چهتهکان هه له اتن و نیتر نه مان بیینه وه.

نهو چند سالهی له کهرکووک نهخوشی سکهچوون و پرشانه وه له نارادا بوو، بهلا و دهرد تاکو ناو ههوشهی مالی ماتان هاتبوو، داوای لی کردم ناوی بیره که نهخومه وه و له جیاتی ناو ته نها شهراب بخومه وه، نیتر منیش هه موو نهو پوژه سهختانه ی سالانی جهنگ و گرانییم به مهستی گوزه راند.

شهویک له نیوه شهوا له دهنگی هاوار و بانگی ماتان به خه بهر هاتم، بینیم له بهردهم دهرگای پارپه وه که دا وه ستابوو، تفتهنگه که ی به دهسته وه و له په سا له بهر خوییه وه هاواری دهکرد، 'کوپه کتی زه لام؟'

گویم لی بوو که سیک له ویدیو دهرگا که وه به نووزه نووز بانگی کرد، 'لیقه ومیاوم، خاتر خوا قاپیم لی وه که!'

له و کاته دا ماتان به هیواشی به منی وت، تاکو بچم له په نجه ره ی ژووری دارتاشییه که وه لئی بروانم و بزائم کتیه و ناخو به ته نها خوځیه تی.

کاتیک چووم و له و یوه لیم پروانی، له بهر پروانکی مانگه شه وه که دا کابرایه کی پوته له ی کورته بالام بینی، زیاتر له ناو هه وشه که م پروانی، نه وه که به پلان بیت و بیان ه ویت به و جوړه په لامارمان بدهن، کاتیک که پرامه وه بۆ لای ماتان و ده رگا که مان لئ کرده وه، کابرای غه ریب به سهر دست و پی ماتاندا که وت و دهستی کرد به پارانه وه، کابرا وتی، نه و خه لگی شاری مه ریوانه و عوسمانییه کان چهند مانگیک پیش نه و رژه له شاری مه ریوانه وه به پین بۆ شاری که رکوک هیتابوویان، دوا ی نه وه ی له سهر بازگه یه ک راهیتانیان پین کردوون، ناماده یان کردوون بۆ نه وه ی بۆ سه فه ربه لیک بیاننیرن، نه ویش نه و شه وه فرسه تی هیتابوو و هه له اتیوو، کابرا وتی ناوم ستار هه سه نه، کاتیک هیتامانه ژووره وه و ماتان دوو پارچه نانی بۆ هیتا، ستار هه سه ن داوای جامیک ناوی لئ کردین، ماتان دهستی خسته سهر شانی و پی وت، 'ناوی خاوین شک نابه ین، به لام شه را بمان هه یه!' 'شه راب، نه م دنیا م له کیس چووه، توخوا بۆ نه ودونیا یشم له دهست ده رنا که یت، وه لا حه رامه و نا یخوم.'

'نه ری پتیوار، نه وه نییه بۆ نه وه ی نه م دنیا ت له کیس نه چیت له ترسی مردن له دهست تورکه کان هه لاتووی، نه گه ر تو وه کو هاودینه کانت باوه رت به ودونیا ت هه بوا یه نه وا له گه ل تورکه کان بۆ جیهاد ده چوویت، دیاره باوه رت له قه بۆ یه هه لاتوویت!'

'نا به خوای مندالم ورده و بۆ یه هه لاتووم!'
'ئینجا من نه وان ه ی نازانم، شه را بمان له گه ل ده خو یت ه وه باشه، نا یخو یت ه وه هر ئیستا ده تبه مه وه بۆ به رده ستی تورکه کان، ئیتر

که یفی خۆته، لای من ئه وهی ناخوات، ئیتر یه کیکیان ههلبژیره، خوا
یان شهراب.

'برا دهخیلتم وای نه لیتت، کورپه به خوای نهک شهراپ نامادهم
گوی بخۆم، به مەرچیک له دهستی ئه و تورکه زالمانه پزگارم بیت
و وهگه پیم بۆ ولات و مهسکه نی خۆم.'

ماتان جامیک شهراپی بۆ تی کرد و له بهرخۆیه وه به ستار
حه سه نی وت، 'خۆم زانیم یه کجار ئه وه نده ده ربایسی ئه و دنیات نیت
و بۆت دهر که وتوو ئیدعای قیامهت هه مووی ته ئسیری هه وه سه
و درۆ و ده له سه یه!'

ستار حه سه ن قومیکی له شهرا به که دا و له بهرخۆیه وه وتی، 'به
خودای شهراپی چاکه.'

ماتان دهستی خسته سه ر شانی و لئی پرسی، 'بۆ پیشتر
شهراپت خوار دۆته وه؟'

'ئای بیقه زای بیت، حه یفت نه کرد، ده ی چۆن!'
'ده ی بۆچی جه نابت له سه ره تاوه خۆت لی کرد بووم به
ئه سحابه؟'

'ئێ ئاغا گیان چیی بکه م، گوتم نه وه کی خوا نه کات بی پزیزی بیت
به جه نابتان.'

ستار حه سه ن بی ئه وه ی ئیمه پرسیارمان لی کرد بیت
له بهرخۆیه وه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و باسی ئه وه ی بۆ کردین،
که تورکه کان پیاویان له ناوچه ی مهربواندا نه هیتشتوو، هه موویان
وه کو میگه ل پیش خۆیان داوه و بۆ که رکوک و مووسلیان هیتان،
دوای ئه وه ی مانگیک و دووان فیریان ده که ن چۆن بتوانن تفهنگ
بته قینن، پاشان به کۆمه ل ره وانیه ی سه فه ره به لیکیان ده که ن، ستار
حه سه ن باسی له وه ده کرد، که برا و برازا و هه موو ئاموزاکانی

پهوانه‌ی سه‌فهره‌لیک کراون، به قسه‌ی ستار حه‌سه‌ن بیت له ته‌وای ناوچه‌ی مەریواندا تهنه‌ئا فره‌ته‌کانیان له ماله‌وه ماون. پوژی دوا‌ی ئه‌و شه‌وه، کاتیک له‌گه‌ل ماتان له‌خه‌ون به‌خه‌بر هاتین، سه‌یرمان کرد ستار حه‌سه‌ن پویشتیبوو، له ماتانم پرسى، ئه‌بیت ئه‌و پیاوه‌ بۆ کوئ چووبیت؟

ماتان له‌ژیر لئوه‌وه وتى، 'به‌خوا که‌ریت، قابیله‌ بۆ کوئ چووبیت، دلنایم له‌ ترسى خوا بۆ لای تورکه‌کان گه‌راوه‌ته‌وه!' له‌و پوژانه‌دا شه‌وان له‌گه‌ل ماتاندا ئه‌وه‌نده شه‌رابم ده‌خوارده‌وه، به‌یانیان به‌ لاروله‌نجه و گورانپوته‌وه بۆ کنیسه‌ت ده‌چوم، جاریکیان شاروونی حاخام پتی وتم، 'تویش خولقه‌تى ماتانى دارتاشت گرتوه و گالته‌ت به‌ دنیا و دین دیت.'

پوژی یه‌کی مانگی نازاری ئه‌و ساله‌ شاروونی حاخام هه‌موو قوتابییه‌کانی یه‌شیفای نارده‌وه ماله‌وه، له‌بیرم دیت پتی وتین، 'باشتره‌ هه‌موو له‌ مالی خوتان بن، چونکه‌ به‌ برسیتی و نه‌خوشی ده‌رستان پین ناخوینریت!'

له‌دوا‌ی ئه‌و پوژه‌وه یه‌شیفاکه‌ تهنه‌ من و ئه‌لیاسی برزای حاخامی لی ماینه‌وه، کاتیک ئه‌و پوژه له‌ یه‌شیفاه‌ پامه‌وه، ماتان پتی وتم، 'بۆ به‌رچایی ئیواره‌ موشووری خوت بخۆ و من له‌و ده‌شته‌ قارچکم بۆ خۆم هیناوه.'

له‌ وه‌لامدا پیم وت، 'قارچک، منیش حه‌زم لئیه‌تى!' به‌تووهره‌بییه‌وه پتی وتم، 'نا، نا، ئه‌وه‌ خواردنی تو نییه‌!' وه‌کو پیشه‌ی دایمیمان دوانیوه‌روان کاتیک له‌ کنیسه‌ت ئه‌گه‌پامه‌وه، له‌گه‌ل ماتان له‌سه‌ر پارچه‌ داریک کاری په‌یکه‌رتاشیمان ده‌کرد، ده‌ستم به‌ گرتنی شفره‌ و چه‌قۆکان پاهاتبوو، تاشینی فۆرم و فیگوره‌کان فیز بووبووم، هه‌رچه‌نده‌ هاوشیوه‌ی ئه‌و لای

راستیانم جیاواز له لای چه پیمان ده تاشی، به لام ماتان ده بیوت، نه وه کیشی نه وه یه، که من له سه ره تاوه تا کو کوتایی به وردی سه رنجم له سه ر فیگور و فورمه کان راناگرم و بۆ کاری په یکه رتاشی جاریکا خه یالم پرته، به تایبه تی، کاتیک ده مه ویت نه و فورم یان فیگوره یه ی له خه یالمداناماده م کردووه ئیشی له سه ر بکه م و وه کو خوی بیگه یه نم، هه روه ها ماتان به رده وام ده بیوت، 'پروناکی هه موو فورم و ره نگه کان ده خولقینن!'

ماتان نه و پوژه زور بیده نگ بوو، ته نها نه وه نده نه بیوت زوو زوو له به رخویه وه ده بیوت، 'تاقه تم نه ماوه و کوتایی به م ژیا نه بیمانایه بیتم باشتره!'

به سه رنجوه لیم روانی، 'چون، چون؟ مه به ستت خو کوشتنه؟'
'بیگومان؟'

'کوپه شتی ناوا مه لئ، خو کوشتنی چی و شتی چی!'
هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و بئ نه وه ی لیم بپروانیت پی و تم،
'هه یاتم ئیتر خو م ناوام گه ره که!'

دوای نه وه ی نه مه ی بئ و تم، گه پرا و نه و په یکه ره ی که به پورتریتی خوی ناوی ده برد، هه لی گرت و بۆ ژیرزه مینه که چوو، کاتیک چووم بۆ لای و بینیم، دانیشتبوو په یکه ره که ی به رامبه ر خوی دانابوو، زوو زوو به جامیک شه رابی ده خوارده وه، کاتیک چووم له لای په یکه ره که وه دانیشتم، که له شیوازدا له که متیاریکی دووگیان ده چوو، ماتان به نه سته م ده یوانی لیم بپروانیت و به رده وام به لای راست و چه پیدا ده که وت، له په سا قومی ده دا له شه رابه که و له گه لیدا پارچه یه ک له قارچه که که ی ده خسته ده می، چه ند جاریک نه وه ی دووباره کرده وه و پی و تم، 'نه لیم خایم، نه و په یکه ره پورتریتی خو مه!'

پاشان زور به سستی له بهرڅویهوه پیکه‌نی و به‌رده‌وام بو و
پنی وتم، 'کورپه گویم لڼ بگره. نه و قارچکه خواردنی تو نییه و لڼی
نه‌خویت!'

نه‌وهی راستی بیت له و کاته‌دا نه‌وهندی تر قارچکه‌که‌م له‌لا
شیرین بووبوو، چاوه‌پروانی نه‌وه بووم، ماتان چاو دابخات و منیش
تامی قارچکه‌که‌ بکه‌م، پاشان پنی وتم، 'نه‌مه قارچکی دو‌مبه‌لانی
حه‌مرینه و له هزار دانه دانه‌یه‌ک یان دوانی له سر‌وشته‌وه پرپه
له زهر، باوهرم پڼ بکه سه‌گیش بوونی پیوه ناکات و څوی لڼ
ده‌پاریزیت، به‌لام بق نیستای من ده‌وايه!'

تاویک بوو بیده‌نگ لڼی ده‌روانیم، له‌ژیر لیوه‌وه به ده‌نگیکی کز
پنی وتم، 'باوکم لیره‌دا نیژراوه، دواپی منیش لیره‌ بنیژه و با‌یه‌کیک
له‌و گوزه‌ی شه‌رابانه کیلی قه‌بره‌که‌م بیت.'

دواپی نه‌وهی نه‌مه‌ی وت، چاوی داخست و ده‌می که‌فیکي سپدی
لیوه‌هاته‌در، ده‌ستی به‌سهر دل‌یه‌وه گرت و له‌سهر پشت پراکشا.
له‌و کاته‌دا له جامولکه‌ی قارچکه‌که‌م پروانی، له به‌ینی رانه‌کانیدا
به‌به‌تالی که‌وتبوو، نه‌وهی راستی بیت، له‌و کاته‌دا چاوه‌پروانی بووم
تاکو هه‌لسیته‌وه، له‌خه‌یالی څومدا بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه، څاخو نه‌و
پوژه چ جیاوازییه‌کی له‌گه‌ل پوژه‌کانی تر‌دا هه‌بوو، قاچی تاکو
به‌رده‌می من پراکیشابوو، له‌سهره‌تاوه به‌څوم وت، 'له‌وانه‌یه
خه‌وتبیت، یان وه‌کو پیشه‌ی دایمی، دواپی کاترمیژیک خه‌وتن
هه‌لسیته‌وه و دیسان ده‌ست به‌شه‌رابخواردنه‌وه و په‌یکه‌رتاشین
بکاته‌وه!'

نووکی پیلاوه‌که‌یم گرت و توند راموه‌شاند و چه‌ند جاریک
بانگم لڼ کرد، له‌به‌ر ورگه هه‌لئاوساوه‌که‌ی ده‌موچاوی ماتانم لیوه
دیار نه‌بوو، کاتیک راست بوومه‌وه و بینیم، به‌ر چاوه‌کانی شین

هه‌لگه پاپوون و هه‌موو سه‌رسنگ و ملی که‌فیکی لىنجاوى سپى پيا پڙابوو. ديسان چهند جاريک راموه‌شاند و بانگم لى کرد، سه‌رم له‌سه‌ر سنگى دانا و بۆ چهند هه‌ناسه‌يه‌ک گويم له‌ ترپه‌ى دلى گرت، دواى ئه‌وه به‌پاکردن چووم بۆ کنىسه‌ته‌که و شارۆنى حاخام لى ئاگادار کرده‌وه، کاتيک له‌ پىگا باسى پوداوه‌که‌م بۆ حاخام گىزپايه‌وه، لى پرسيم، 'چى خواردوووه؟'

ئه‌و قارچکه‌ى ماتان ناوه‌که‌ى پى وتبووم، هه‌رچهند هه‌ولم دا نه‌که‌وته‌وه يادم، کاتيک من هيشتا له‌ بىرکردنه‌وه‌دا بووم، حاخام وتى، 'قارچکى دۆمبه‌لانى هه‌مرين؟ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ى خواردييت، ئه‌وه ماتان به‌ئاگاييه‌وه ئه‌وه‌ى کردوووه و مه‌به‌ستى خۆکوشتن بووه!' کاتيک پىکه‌وه گه‌يشينه ژىرزه‌مینه‌که و له‌ ماتانمان پوانى، وه‌کو مانگىک بيت له‌ويدا گيانى دهر چووييت، پىستى ره‌ش هه‌لگه‌پاپوو، لووت و گوئکانى خويىيان پتوه بوو، شارۆنى حاخام بى ئه‌وه‌ى هه‌چ هه‌ولیکى له‌گه‌لدا بدات، به‌سه‌ريه‌وه وه‌ستا و ده‌ستى کرد به‌ نزاخويندن.

پاشان زۆر له‌ شارۆنى حاخام پارامه‌وه، تاكو هاوکاريم بکات و وه‌سپته‌که‌ى ماتان به‌پىينه دى و له‌ته‌نىشت باوکیه‌وه و له‌ ماله‌که‌ى خۆيدا بينيژين، ئه‌وه‌م ده‌زانى، که‌ شارۆنى حاخام نه‌ک هه‌ر به‌وه پازى نه‌بوو، به‌لکو چاره‌ى ماتانى نه‌ده‌ويست و خۆى و باوکى به‌ لادهر له‌ ديانه‌تى جوو ده‌بينى، پاشان له‌گه‌ل حاخام چووين پاچ و خاکه‌نازمان هه‌تا و له‌ ژىرزه‌مینه‌که و له‌نئوان گۆزه‌ى شه‌رابه‌کاندا چالمان بۆ هه‌لکه‌ند و ناشتمان، شارۆنى حاخام به‌رده‌وام له‌به‌رخۆيه‌وه نزاى ده‌خويند، منيش هه‌ولم ده‌دا تاكو بتوانم ديمه‌نى ماتان به‌مردووى له‌ خه‌يالى خۆمدا بسپرمه‌وه.

چهند پڙۆيک به‌ته‌نيا به‌ديار گۆره‌که‌ى ماتانه‌وه دانيشتم و

به‌دهم شه‌رابخواردنه‌وه‌وه بیرم له‌و جۆری خۆکوشتنه‌ده‌کرده‌وه، زیاتر بیرم له‌وه‌ده‌کرده‌وه‌ئاخۆ بۆچی که‌سیکی وه‌کو ماتان، خۆی په‌وانه‌ی دۆزه‌خ ده‌کات، وه‌کو چۆن حاخام ئا‌وای پین وتم.

کاتیک باوکم له‌گه‌ل مامه‌سلیمان و دوو خزمی ترماندا گه‌یشتن، هه‌فته‌یه‌ک به‌سه‌ر مردنی ماتاندا تێپه‌پییوو، دیار بوو بیتاگا بووم له‌کات و به‌دریژایی ئه‌و هه‌فته‌یه‌به‌مه‌ستی به‌دیار گۆره‌که‌ی ماتانه‌وه‌دانیشتبووم، پۆژی مردنه‌که‌ی ماتان شارۆنی حاخام جوابی بۆ مامه‌سلیمان نارده‌بوو.

باوکم و مامه‌سلیمانم له‌ماوه‌ی چه‌ند پۆژیکدا مال و که‌ره‌سته‌کانیان هه‌راچفروش کرد و له‌هه‌وشه‌ی ماله‌که‌یدا ئاگریان له‌په‌یکه‌ری پاشا و شیخ و مه‌لا و واعیز و ژنه‌ناوداره‌پرووته‌کان به‌ر دا.

به‌دیار ئاگره‌که‌وه‌دانیشتم تا په‌یکه‌ره‌کان سووتان و بوون به‌خۆل، له‌پرچ و مه‌مک و پانی پرووتیانم ده‌پوانی، نازانم عه‌شقی کام له‌ژنه‌پرووته‌کانی ماتان بووم، وا بزانم مه‌ستوره‌بوو که به‌رده‌وام هه‌وه‌سم لێی هه‌له‌ستا و خۆم پین په‌حه‌ت ده‌کرد.

پاشان باوکم و مامه‌سلیمانم و ئه‌و دوو پیاوه‌ی له‌سلیمانیه‌وه‌هاتبوون، ئه‌و چه‌ند پۆژه‌به‌رده‌وام له‌ژێرزه‌مینه‌که‌خه‌ریکی شه‌رابخواردنه‌وه‌بوون، پاشان گۆزه‌و دیزه‌کانیان به‌بازرگانیکی مه‌سیحی فروشت، پیاوه‌کان شه‌رابیان له‌مه‌شکه‌کرد و نایان له‌کولیان، منیش که‌ره‌سته‌ی په‌یکه‌رتاشیه‌که‌ی و ئه‌و په‌یکه‌ره‌ی به‌پۆرتریتی خۆی ناوی ده‌برد کردمنه‌توره‌که‌یه‌که‌وه‌و پاست و چه‌پ کردمه‌کۆلم، په‌یکه‌ره‌که‌له‌پێشچاوی مندا زیاتر له‌که‌ریک ده‌چوو، که‌به‌پێوه‌وه‌ستا‌بیت و سکی پر بیت، ئه‌وه‌ی راستی بیت

هیچ ئەندامینکی لەشی نەدەچوو وە سەر ماتان، ماتان خۆی دەیوت،
'ئەو پەیکەری خۆمە، وەکو چۆن لە خەیاڵ و خەونەکاندا خۆم
ئەبینم!'

لە ڕینگە قەرەداغەووە لە ترسی چەتە و ڕینگەر دێ بە دێ
دەرۆشتین، سێ ڕۆژمان پێ چوو تا کو گەشتینەووە سلیمانی.

مهینه تیی سالانی جهنگ و گرانی، دانیشتوانی گه په کی جووله که ی کردبوو به خزم و دوستی نژیکی یه کتری، ژن و منداله کان بووبوون به لیپرسراو و گه وره ی مال، نهو پیاوانه ی تاعوون و پشانه وه نه یکوشتبوون یان له لایه ن تورکه کانه وه دهستگیر نه کرابوون، له ژیرزه مینه کاندای وه کو جرج و مشکی ناو زیربه کانی شار نه ژیان، خه لکی گه په که کانی تری شار ته واو لیک دابرابوون و کولانی گه لیک له گه په که کان چۆل بوون و ده رگای زۆربه ی ماله کانی شاری سلیمانی داخرابوون. گه په کی جووله کان بیجگه له بۆگه نی شیوه که به رده وام بۆنی لاشه ی مردووی لی ده هات، چهند جار یک پیاوان کو بوونه وه و یه ک به یه کی ماله کان گه پان، له بیرم دیت مامه سلیمان ده یوت، 'مه گه ر بارانیک ی زۆر و لافاویکی به هیز نهو بۆگه نه مان له کۆل بکاته وه.'

مامه سلیمانم له کاتیکدا نه مه ی وت، که شیوه که چهندین لاشه ی مردووی تیدا بوو.

له گه ل خامی و سیمانه ته نه ه گنج بووین له گه په ک مابووینه وه، نه وانی تر مردبوون یان له لایه ن تورکه کانه وه دهستگیر کرابوون و بۆ سه فه ره بلیک نیرد رابوون، له بیرم دیت ئیمه ش چهند مانگیک له ژیرزه مین نه هاتینه ده ره وه و پووناکیمان نه بیینی، چونکه سه ربازه تورکه کان به رده وام به گه په ک و ناو بازاردا ده گه پان و نهو که سه ی دهستی تفهنگی بگرتایه دهستگیریان ده کرد، مه لاکان چاوساخ

و داردهستی سهربازه تورکه‌کان بوون و مال به مال له‌گه‌لیاندا ده‌گه‌پان، ئەو که‌سانه‌ی ده‌ستگیر ده‌کران په‌وانه‌ی سهربازگه‌کانی که‌رکووک و مووسلیان ده‌کردن، بی‌جگه له‌وه‌یش ئەو مال‌ه‌ی له دوو ژهم زیاتر خواردنی تیتدا بو‌وايه لیتان ده‌سه‌ند و بۆ به‌ره‌کانی جه‌نگیان ده‌نارد، له‌و چوار ساله‌ی سه‌رده‌می گرانی و جه‌نگدا، گه‌لێک له‌ شیخ و مه‌لاکانی شاری سلیمانی له‌لایه‌ن سولتانه‌وه خه‌لات کران، هه‌ندیکیان به‌ مه‌دالیای زیڤ و ئەوانی تر دوا‌ی جه‌نگ خه‌رجیی چوونی هه‌جیان بۆ کرا.

گه‌لێک جار مامه سلیمانم به‌ من و یاقووبی کورپی ده‌وت، 'پۆله خۆتان له‌ چاوی مه‌لا و شیخه‌کان بپاریزن، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی به‌هه‌شت یان بۆ ئافه‌ره‌ینیک لای خه‌لیفه‌ تورکه‌کانیان به‌گرتان ده‌یه‌ن.'

زۆربه‌ی خه‌لکی شار و دیهاته‌کانی کوردستان خۆیان له‌ پیزی له‌شکری شیخ مه‌حمودا ناو‌نووس کردبوو، ئەو پۆژه‌ی له‌شکر له‌ سلیمانیه‌وه به‌ره‌و پینج‌وی‌ن که‌وته پێ، ئیتر هه‌موو ئەو که‌سانه‌ بوون که‌ پشانه‌وه و تا‌عوون زه‌فه‌ری پێ نه‌به‌ردبوون، چه‌ند پۆژیک پیش ئەو پۆژه مه‌لاکان له‌ناو خه‌لک و له‌ بلندگۆی مزگه‌وته‌کانیا‌نه‌وه خه‌لکیان بۆ غه‌زا بانگه‌یشت ده‌کرد، ده‌یان وت، هه‌رچ که‌سێک به‌ خوین به‌شدارێ ناکات، ئەرکی سه‌رشانیه‌تی به‌ مال به‌شدار بیت، چه‌ند جارێک به‌ جاپدان به‌ناو بازاڤ و کووچه و کۆلانه‌کاندا گه‌پان، کاتیک هاتن بۆ گه‌په‌کی جووله‌کان، مووشنی عه‌تار به‌ناوی جووه‌کانه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل کردن، پاشان له‌ کتێسه‌ته‌که به‌ دانیشتوانی گه‌په‌کی جووله‌کانی وت، 'وه‌کو پشتگیریه‌ک بۆ له‌شکره‌که‌ی شیخ و چوونیان بۆ غه‌زا له‌ دژی پروسه‌کان، داوا‌ی

پنج لیره ی زېریان لى کردووين، بۇ پەيدا کردنى ئەو بىرە لىرە يە دوو
پۇزىيان مۆلەت پىن داووين.^۱
كاتىك موشىنى عەتار لە كنىسەت ئەمەى وت، من خۇم لەوى
بووم، پاشان حاخام بە خەلكەكەى وت، 'ئىمەى جوو، لە تەرەفى
شىخ مەحمودا بىن لە لایەنگرى توركەكان باشترە!'

ئىوارەى پۇزى نەورۇزى ئەو سالە، جادە و كۆلانەكانى شار چۆل
بوون و دەرگای زۆربەى مالەكان داخرايون و لە هېچ جىگايەك
دووكەلى ئاگرم نەبىنى، پۇزى دواى ئىوارەى نەورۇز لەگەل سىمانە
و خامىدا بە پىن و گرداگرد چووين بۇ سەر كانىيەكانى سەرچنار،
خەلكى شار ئەوەى گرانى و تاعوون نەيكوشتبوو يان لە غەزا
گەپابوويهو لەوى بوو، گرانى و تاعوون هېشتا بەرۆكى خەلكى
شارى سلیماننى بەر نەدابوو، بەدەگمەن دەتبینى كەسىك پۇشاكى
نویى پۇشبییت، دەتوت ئەو خەلكە هەموو لە مردن گەپاونەتەو،
زۆرىنە پەنگزەرد و لاواز بووبوون و پىستیان بە ئىسقانىانەو
نووسابوو.

لە دامىنى كانىيەكانەو و لەسەر سەوزایى و بەرزایىك، چەند
كەسىك خەرىكى پاختىنى فەرش و بەپەى پەنگاوپەنگ بوون، لە
تەنىشتى ئەوانەو دوو پىاو چەند مەنچەلىكىان لەسەر ستیا دانا و
ئاگرىان لەژىردا كۆرنەو، زۆرى پىن نەچوو بۇنى قىرچاندنى پىاز و
پۇن و كۆلانى گوشت ئەو خەلكەى هەموو سەرسام و بىدەنگ كۆرد،
هەموومان بىست كەسىك ئەبووين و پىكەو بۇنى خواردىكىمان
ئەكۆرد، كە سالانىك بوو كەسمان بۇن و تاممان نەكۆردبوو، وەكو
كەمتيار لووتمان لە حەوادا هەلخست، هەموومان بەپاكردن چووين
و چواردەورمان لە مەنچەلەكان دا، زۆرى پىن نەچوو چەند پىاویكى

تفهنگه‌شان په‌یدا بوون و پرووی لووله‌ی تفهنگه‌لانیان تی کردین، من و سیمانه و خامی پیش هه‌موویان دور که‌وتینه‌وه و چووین له که‌ناره‌وه وه‌ستاین و له دوره‌وه لیمان ده‌روانین، پیاوه چه‌کداره‌کان له‌گه‌ل چهند گه‌نجیک به‌شهر هاتن و په‌لاماری به‌کتریان دا، پاشان ده‌یان سواری تفهنگه‌شان گه‌یشتن و خه‌لکه‌که‌یان له‌و ناوه‌ده‌ر کرد، من و هاو‌پیکانم له‌ شیخ مه‌حمود ده‌گه‌پاین، زۆربه‌یان جامانه و مشکیی تیکه‌لیان به‌ستیوو، رانکو‌چۆغه له‌به‌ردا و راست و چه‌پ فیشه‌کدانیان له‌خۆیان دابوو، هه‌موو سمیلشۆر و ریش‌تاشراو بوون، سیمانه ده‌یوت، گویا ئه‌و پیشتر شیخ مه‌حمودی بینیه و ده‌یناسیته‌وه و شیخیان له‌گه‌ل نییه.

من و خامی پیمان وا بوو به‌کیک له‌و چه‌ندین پیاوه‌ی خه‌نجه‌ریان به‌ به‌ر ورگه‌وه بوو له‌وانه‌یه شیخ مه‌حمود خۆی بیت، تفهنگه‌شانه‌کان و پیاوانی شیخ مه‌حمود زیاتر له‌ سه‌د که‌سیک ده‌بوون، سفره‌یان بۆ داخرا و چوارمشقی لئی دانیشتن و ئیمه‌یش له‌ دوره‌وه لیمان ده‌روانین.

له‌و کاته‌دا هه‌مه‌جان سه‌لیم و کورپکی زه‌رده‌له‌ی لاواز له‌ به‌رده‌مماندا قوت بوونه‌وه، کورپکه‌ به‌ ته‌مه‌ن زۆر له‌ ئیمه‌ گه‌وره‌تر دیار بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چۆنی و چاکیمان کرد، هاو‌پیکه‌یان به‌ ناوی خه‌لیل ئیسحاق خۆی پین ناساندین، هه‌مه‌جان سه‌لیم له‌ پیتشچاوی هه‌موواندا لئی روانیم و به‌پیکه‌نینه‌وه لئی پرسیم، 'بووی به‌ حاخام؟' نازانم له‌ویدا چ وه‌لامیکی هه‌مه‌جانم دایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چهند جاریک خه‌لیل ئیسحاق به‌ملاولای خۆیدا روانیی، له‌ژیر لیوه‌وه پینی وتین، 'ئه‌مانه‌ویت جه‌معیه‌ک دابمه‌زرینین!' هه‌مه‌جان له‌ ئیمه‌ی روانی و وتی، 'بۆ ده‌ستگیرویی کردنی لیکه‌وماوانی شار.'

خامی موشی عه‌تار ده‌ستی خسته سهر شانی همه‌جان
سه‌لیم و پئی وت، 'گام فه‌قیر؟ بۆ فه‌قیر له‌م شاره‌دا ماوه‌ تاكو
ده‌ستگیریبیان بکریت، یان ئیوه‌یش خه‌ریکی کوکرده‌وه‌ی تپوتفاقن
بۆ شیخ و خه‌لیفه‌ تورکه‌ کانتان!'

'نه‌خیر، برا پۆحی میلیی ئیمه‌ نه‌وه‌نده‌ لاواز نییه‌ تاكو ته‌نها
بیرمان لای ورگ و باخه‌لی خۆمان بیته‌.'
سیمانه‌ له‌ژیر لیوه‌وه‌ وتی، 'ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستتان حاسلکردنی
به‌هه‌شته‌، ئه‌وا به‌ به‌رتیل به‌ده‌ست نایه‌ت!'

همه‌جان ده‌ستی خسته‌ سهر شانی من و لئی پروانیم، پاشان
به‌رده‌وام بوو و وتی، 'خایم من باش ده‌ناسیته‌!'

له‌ ده‌نگی شریخه‌ی تفه‌نگه‌کان راچله‌کین و هه‌موو بیده‌نگ له
مه‌جلیسی شیتخانمان ده‌پوانی، چه‌ند تفه‌نگچییه‌ک پووی لوله‌ی
تفه‌نگه‌کانیان کردبووه‌ حه‌وا و چه‌ند فیشه‌کیکیان ته‌قاند. کاتیک
ئه‌وان له‌سهر سفره‌کان هه‌لسان و ده‌ستیان له‌ خواردن گرته‌وه‌،
به‌ لای ئیمه‌دا و به‌ که‌ناری جۆگه‌ی ئاوه‌کاندا ده‌ستیان کرد به
پیاسه‌کردن، خه‌لیل ئیسحاق، له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'جه‌نابی شیخ
مه‌حموودیان له‌گه‌ل نییه‌.'

کاتیک ئه‌وان لیمان دوور که‌وتنه‌وه‌، بیجگه‌ له‌ ئیمه‌ و همه‌جان
و هاوڕیکه‌ی، ئیتر ته‌واوی ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌ویدا ئاماده‌ بوون،
به‌پاکردن چوون و په‌لاماری به‌رماوه‌ی خۆراکی سهر سفره‌کانیان
دا، بینیم چۆن ئه‌و گه‌نجان به‌ چنگ برنجیان نه‌کرده‌ گیرفانی
شه‌رواله‌کانیان، پاسه‌وانی سفره‌کان به‌سه‌رسوورپمانه‌وه‌ لیانیان
ده‌پوانین، کاتیک له‌سهر پاشماوه‌ی خواردنه‌کان بوو به‌ شه‌پ، چه‌ند
پیاویکی تفه‌نگه‌شان خه‌لکه‌که‌یان له‌سهر سفره‌کان دوور خسته‌وه‌،
خه‌لیل ئیسحاق له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'بۆ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ له‌ جه‌معییه‌که‌دا

ببینه ئەندام، پتۆیستە لە پیتشا زمانی کوردی بخوینن.^۱
سیمانه هەلی دایە و وتی، 'ئەوە نییە ئیمە بە کوردی قسان
دەکەین!'

خەمەجان سەلیم باسی ئەوێ بۆ کردین، کە مەبەستی
هاورپیکە لە خویندنی زمانی کوردی تەنھا ئاخواوتن نییە، ئیتر کاتی
ئەو هاتوو ئیمە گەنج فیزی نووسین و خویندنهوێ زمانەکە
خۆمان ببین.

خامی وتی، 'نا برا، ئیمە دەمیکە نووسین و خویندنهوێ بە
زمانەکە خۆمان دەزانین!'

'کۆرە ئیوێ تاوێ کۆرکی و عەرەبی ویستابیت چیتان لە
کوردی داو؟'

سیمانه کاتیک ئەمە و ت، خەمەجان سەلیم و خەلیل ئیسحاق
بەسەر نچەوێ لێیان دەروانی، پاشان خەمەجان دەستی خستە سەر
شانێ و پێی و ت، 'تورکی و عەرەبی زمانی عیلم و مەعریفەتە و
بیان زانیت زەرەر ناکەیت!'

'مەگەر بۆ ئیوێ، ئەگین ئەو عیلم و مەعریفەتە تۆ باسی لێوێ
دەکەیت، عەرەب و تورک لە کتێبەکانی ئیمەوێ وەرێان گرتوو!'

دوای ئەوێ من ئەمەم بە خەمەجان و ت، هەموومان تاوێک
بێدەنگ بووین و لە چوار دەوری خۆمانمان دەروانی، پاشان خەلیل
ئیسحاق باسەکە گۆرپی و هاتە سەر باسی سوپای عوسمانی و
ئەو جەنگە ئەوسا لە ئارادا بوو.

خامی پێی و ت، 'مالتان بە قور بگیری، ئیستا کە کاتی
تورکچیتی و دامەزراندنی جەمعییە، ئیمە هاتین تاوێ کۆرکی
بۆنوبەرامی گۆوی شیوێ کە گەرێ کمان لە لووت دەرچیت!'
من و سیمانه دامانە قاقای پیکەنین و خەمەجان و خەلیل ئیسحاق

به سهرنجه وه له خامتییان پروانی، پاشان بووین به دوو دهسته و قولمان کرد به قولی یه کتریندا و به ناو خه لکه که دا پیاسه مان ده کرد، همه جان سه لیم چپاندی به گویمدا و پیتی وتم، 'که ی ویستت له که لمان بییت بق وانه خویندن پتویست به ناو گوپین و دیانه تگورپین ناکات!'

له و کاته دا سهرم بق همه جان له قاند و هیچم نهوت، کاتیک که راینه وه بق که ره کی جووله کان، به ئه سته م به رپیتی خومان ده بیینی، شه و داهاتبوو، له ریگا له هاو ریکانم پرسی، 'پیتان چونه له داهاتوودا نووسین و خویندنه وه به زمانی کردی فیر ببین؟' سیمانه به قسه که م پیکه نی و خامی له وه لامدا پیتی وتم، 'خو بق کار و کاسپی پتویستمان پیتی ده بییت.'

حه فته یه ک دوا ی پوژی نه ورۆز به ته نیا له سهر دوکانه که ی باوکم بووم، ئه کهر باش له بیرم بییت، به دریزایی ئه و حه فته یه ده رگای دوکانه که ی حاجی سه لیمی باوکی همه جان داخرابوو، دوانیوه پوی پوژی هه یینی بوو، داودی چایچی پیتی وتم، گوا یا چه ند پوژیک پیش ئه و پوژه دوو پیاوی تهنگبه شان له که ل چه ند حه مالیکدا هاتوون و شتومه کی ناو دوکانه که ی حاجی سه لیم پینجوینییان بردووه، ده مه و ئیواره ی ئه و پوژه همه جان هات بق لام و پیتی وتم، 'باوکم مرد.' پیلوی چاوه کانی سوور هه لکه رایوو، به رده وام بوو به ده نکیکی تیکشکاوه وه وتی، 'دوکانه که یان لی ساندینه وه.'

حه مه جان باسی ئه وه ی بق کردم، که شیخ حسینی خاوه نی قه یسه ری نه قیب که سیک ی لی راسپاردوون و به حه مه جانی وتبوو، 'ئیمه دوکانمان به حاجی سه لیم پینجوینی به کری دابوو، ئیستا ئه و مردووه و ئیتر ئیمه مه جبوور نین به عه ولاده کانی به کری بده یینه وه.'

همه جان به بیزاریه که وه پئی وتم، 'ئهوا باوکم مرد و
 دوکانه که مان لئ سهندرایه وه، ئیتر مه جبورم له کار و کاسبی
 بگه پریم، تاکو بژیوی دایک و خوشکه کانم دابین بگم.'
 پیش ئه وهی بییه ویت بروات، پیم وت، 'همه جان، ئه لئی چی لای
 مامه سلیمانم بۆ بژیوی بریک پارهت بۆ وه برگرم؟'
 لئی روانیم و به پشتی دهستی چاوی هه لگوفی و به دهنگیکی
 تیکشکاوه وه وتی، 'خۆزگه ئه و چاکه یهت له گه له ده کردم، دوا
 ئه وهی دوکانه که ت گرت، بۆ مالی ئیمه له گه لم وه ره و گوزهرانمان
 بیینه، پاشان دوا نانخواردن پیکه وه بۆ مالی عه بدوللا ئه فهندی
 ده چین.'

'عه بدوللا ئه فهندی کتیه... خۆ!'

'عه بدوللا زیوه ره ئه فهندی موعه لیم.'

لیم روانی و سه رم بۆ راوه شانده، هه رچه نده هه ولم له گه له خۆم
 دا، نه مویرا گفتی ئه وه به همه جان بدهم، تاکو له گه لیدا بچم بۆ
 مالی ئه وان و نانی ئیواره له وئ بخۆم، ئازای گیانم که وتبووه
 سه ره ئاره قه یه کی سارد و له په سا ده له رزیم، ته نانهت نه متوانی هه یچ
 وه لامیکی بده مه وه، داواکارییه که ی ته واوی خه یالمی داگیر کردبوو،
 به رده وام ئه مه م له خه یالی خۆمدا ده وته وه، 'یانی منیکی جوو ئه و
 سنوره ده شکینم و بۆ یه که م جار ده چم بۆ مالی موسولمانیک و
 نانی دهستی ئه وان ده خۆم؟'

کاتیک همه جان ویستی بروات، دهستم خسته سه ره شانی، 'پیم
 بلئ مالی عه بدوللا ئه فهندی موعه لیم له کوئیه؟ له وانیه خۆم شه وئ
 پیم بۆ ئه وئ.'

'ده رگایه کی ته خته ی دووتایه و بریک به رامبه ری مزگه وتی حاجی
 حانه، له و ماله کۆ ئه بیینه وه و ئیتر با به نه ئینی بیت!'

ئەو ئىوارە يە كاتىك گە يىشمەو مالهو، ھەوالى مردنى سەلىم
پىنجونىم بە باوكم راگە ياند، بەبى ئەوھى لىم بىروانىت لە بەرخۆيەوھ
وتى، 'سەد شوکور ئەو رېويىيەمان لەكۆل بووھە.'

ئەو شەوھە دوای نانخوارن كاتىك لە مال دەرچووم، پىش ئەوھى
بەرەو گەرەكى حاجى حان بەرپى بکەوم، چووم بۇ لای خامنى
موشنى عەتار، كاتىك بۆم باس کرد بەنيازى چى بووم، خىرا خۆى
كۆ کردوھە و پىشم كەوت و پىتى وتم، 'دیم لەگەلت و نايەلم بەتەنيا
برۆيت.'

خامنى لە رېگا پىتى وتم، 'خەمت نەبىت، خەنجەرم پىتە و ھەر
بزانم نىازيان خراپە، گەرە و بچووكيان خەلتانى خوين دەكەم!'
باسى ھەمەجان سەلىم بۇ خامنى کرد، پىم وت، 'داوھتى کردووم
بۇ مالى خۆيان!'

ھەرۆھە باسى ئەوھم بۇ گىزايەوھ، كە بەتەمام لای مامە سەلىمانم
داوای ھاوکارى بۇ ھەمەجان بکەم، خامنى لە وەلامدا وتى، 'منىش
دوو ماجىدىي لە باوكم بۇ وەرەگرم!'

پاشان دەستى کرد بە پىكەنين و لە بەرخۆيەوھ وتى، 'بەلكو خوا
بە خىر بۇ مامت و باوكمى بنوسىت و ھەجىكيان بەقىستەمەت
بكات.'

پاش چەند ھەناسەيەك لە مەقسەدى قسەكەى خامنى تىگەيشتم،
پاشان دەستم کرد بە پىكەنين.

كاتىك بەرەو مالى مامۇستا عەبدوللا ئەفەندى بەرپوھ بووين،
خامنى بە جۆرىك قسەى دەکرد دەتوت بۇ گۆرپەپانى جەنگ دەچىت،
داوام لى کرد تاكو بەردەرگاگە بىت لەگەلمدا و پاشان بگەرپتەوھ،
بەلام كاتىك گەيشتىنە بەردەمى مالەكە خۆى لى توورە کردم و
دەنگى لى ھەلبىرى، منىش ناچار بووم لەگەل خۇمدا بردمە ژوورەوھ.

همه جان سه لیم دهرگای ماله که ی کرده وه، کاتیک چووینه
 ژووری دانیشتنه که، زیاتر له بیست گهنجی هاوتهمه نی ئیمه و
 گوره تری لی بو، چند که سیکم له نیویاندا ناسییه وه، ئه وانیش
 فوئاد معرووف و خلیل ئیسحاقی هاوپی همه جان و ماموستا
 عه بدوللا ئه فهندیش له وی بو، هموو به سه رنجه وه له ئیمه یان
 دهروانی، له گهل خامیدا به سه ریاندا گه پین و تهوقه مان له گهل
 هموو اندا کرد، پاشان لای همه جانه وه و له خواری وی ژووره که وه
 پیکه وه دانیشتن.

له پریکدا مه لایه ک و دوو فقهی خویان کرد به ژوردا و هموو
 به په له په ل به بریان هه لسان، ویستم له شوینی خوم ببزویم و وه کو
 ئه و خه لکه له بهر مه لا و فه قیکانی هه لسه سه ر پین، خامی توند
 دهستی گرتم و له جیگای خوم داینامه وه، هه رچهنده به تووره بییه وه
 لیم روانی و خوم لی راپسکاند، نه متوانی خومی له دهست رزگار
 بکه م، هموو دانیشتنه وه و چند گهنجیک چون له به رده می
 مه لاکه دا نووشتانه وه و دهستیان ماچ کرد و دیسان بۆ جیگای
 خویان گه رانه وه، پاشان هموو بیدهنگ بووین و له مه لاکه مان
 دهروانی، دوا ی ئه وه ی تاویک له ژیر لیوه وه و زور به هینواشی
 چند نزیاه کی خویند، هه ردوو دهستی به رز کردنه وه و هینانی به
 ده موچاویدا و وتی، 'ئامین'.

پاشان دهستی کرد به ئایه تخویندن، هموو بیدهنگ بووین و
 به سه رنجه وه له مه لاکه مان دهروانی، له و کاته دا خامی توند لاپانی
 گوشیم و به تووره بییه که وه به زمانی ته رجوم پنی وتم، 'هه تیو تو
 منت بۆ کو ی هیناوه؟'

دهستم خسته سه ر پانی و داوام لی کرد تا کو بیدهنگ بیت،
 پاشان خامی زیاتر دهنگی هه لپری، 'ئه مه حوچره یه یان چی؟'

کاتیک پروم له خامن وەر گټرا، بینیم هه موو له ئیمه یان
 دهروانی، گهنجیک بهرامبه رمان لیمان راست بوویه وه و به دهنگی
 بهرز هاواری لئ کردین، 'دهی خوا گهر و گولتان بکات.'
 یه کیکێ تر هه لیدایه، گویا چۆن ویراومانه قسه به مه لاکه بپین،
 له کاتیکدا حاجی مه لاهلی خه ریکی ئایه تخویندن بووه؟
 گهنجیک له ته نیشتی همه جانه وه و له پیزه که ی ئیمه دا
 دانیشتبوو، له خه لکه که ی پروانی و دهستیکی بۆ لای من و خامن
 درێژ کرد و به دهنگی بهرز وتی، 'مه گهر ئیوه جووله که ی بیدین
 نه بن؟'

'گهره خۆو بیدینیت، نانه جیب!'

دوای ئه وهی خامن ئه مه ی به دهنگی بهرز به گهنجه که وت،
 خامن له جینگای خۆی راپه پری و هه لسا یه سه ر پین، ئه وه نده م نه زانی
 له چه ند لایه که وه چه ند گهنجیک راست بوونه وه و بهرامبه رمان
 وهستان، دوو فه قیکه ی له گه ل مه لاکه دا هاتنه ژووره وه، له پیش
 هه موویانه وه په لاماری خامنی موشیتی عه تاریان دا و که وتته لیدانی،
 من و همه جان سه لیم و چه ند که سیکێ تر که وتینه به ینه وه و
 خامیمان له ژیر دهستیاندا ده ر هینا و له ده رگای ژووره که وه خیرا
 بۆ هه وشه که برده مان، فه قیکان و دوو گهنجی تر بۆ ناو هه وشه ی
 ماله که به دواماندا هاتبوون، خامن خه نجه ریکی به دهسته وه بوو،
 زوو زوو به لای راست و چه پیدا دهستی رائه وه شاندا، بواری
 ئه وه مان نه بوو پیتلاوه کانمان له پین بکه ین، کاتیک همه جان و فوئاد
 مه عرووف بهریان له فه قی هیرشبه ره کان گرتبوو، له گه ل خامیدا
 خیرا پیتلاوه کانمان به دهستمانه وه گرت و به و کولانانه دا به ره و خوار
 پامان کرد، شه ویکی تاریک بوو، باران به لیزمه ده باری و به رپیتی
 خۆمان نه ده بیننی و چه ند جاریک هه لخراین و که وتین و هه لسا ینه وه

و له ترساندا به رده وام بووین له پراکردن، تاكو گه یشتینه ناو گه پره کی
 جووله كان چهند كه سینك به دوامانه وه بوون و به رده وام هاواریان
 لئ ده كر دین، 'نه روه لا قووچانی، جووله كه ی پیس قووچانی.'
 کاتیک پیکه وه له تهنیشت دیواری مالی ماتاندا پرزه لیبپراو و
 ماندوو ده ستمان خستبووه که له که مان و هه ناسه برکیمان بوو،
 خامی پی و تم، 'ئا نه وانه هاوپی دلسوزه کانت بوون؟ هه ی له
 قوونی یه کبه کیان به م!'
 'مالت به قور گیریت، هه مووی خه تای تو بوو.'
 تاویک بیده نگ و به توور په بییه وه له یه کترینمان روانی، کاتیک
 ویستمان به ره و ماله وه برپینه وه، به خامیم وت، 'با به گه لوگیپالی
 قوراویمانه وه نه پزینه وه.'
 پیکه وه چووین و به سه ر دیواری ناشه که ی مامه سلیمانمدا
 چووینه هه وشه ی پشته وه ی ناشه که و له هه وزه که خومان له قور
 و لیته ی پیکا پاک کرده وه.

حاخام و مامه سلیمانم به یانیان زوو، پاشان دووباره شه و درهنگ ئه هاتنه وه و سهردانی باوکمیان دهکرد، ئه وان چاوه پروانی مردنی باوکمیان دهکرد، مردنیک که بیدهنگ به بین پرسى ئیمه و له ناکاو به سهر دیواری ماله که ماندا بیت و دواساته کانی ته مهنی باوکمان لی بدزیت، یان مردن باوکم له دست نازاری جهسته ی ماندووی پزگار بکات، هه موو جاریک به حاخام و مامه سلیمانی دهوت، 'قوربانتان بم، ئاگاتان له خایم بیت!'

ته نها ئه وهندی پین دهوتن، جاریک گویم لی نه بوو ناوی که تانی خوشم بینیت، یان خه می بخوات، نه خوشی ته واو په کی خستبوو، بۆ دوو مانگ ده چوو له ناو جیگادا که وتبوو، ئیشوکاری دوکانه که مان له ئه سستوی من بوو، گوزه رانی خه لکی شار له سالانی پیشوو باشتر نه بوو، به چوار پینج پۆژ بایی دوو ماجیدیم نه ده فروشت، پۆژانه ژماره ی ئه و سوالکه ر و هه ژارانه ی ده هاتنه بهر دوکانه که مان له قه یسه ری نه قیب، ده قاتی موشته ریبه کان ده بوون، بیجکه له و چه کدارانه ی به پۆژی نیوه پۆ به ناوی شتکرپینه وه ئه هاتنه دوکان و داوای سابوون یان شه کر و چایان ده کرد، کاتیک ده هاته سهر ئه وه ی حق و حساییان له گه لدا بکه یت، تفهنگه کانیان له شانیان داده گرت و پووی لولو که یان تیده کردیت.

جووله که دوکانداره کانی قه یسه ری نه قیب و ئه وانیه ی پۆژانه بۆ کار و کاسپی ده چوونه ده ره وه ی گه ره کی جووله کان، بریارمان دا

پوژانه پیکهوه برۆین و کەس بەتەنیا بۆ سەر دووکان یان کارەکهی نەچیت، داودی چایچی بەردەوام هەوال و گوزەرانی بازاری بۆ دەهیتاینهوه، من پوژانه لە مالهوه چاوه‌پوانی ئەوم دەکرد.

بەلام باوکم بە هیچ جوژیک بەوه پازی نەبوو، هەرچەندە موشیی عەتار و داودی چایچی هاتن بۆ لای و لەو باره‌یهوه قەسیان لەگەڵدا کرد، گوئی لەوان نەگرت و موشیی عەتار لەگەڵ باوکمدا بوو بە شەریان، باوکم وتی، 'ئاگریش بیاریت تۆ دەبیت دوکانەکه بکەیتەوه، چونکه هەموو پوژیک، که دەرگای دوکانەکهت داخراویت موشترییەکت لە کیس دەچیت.'

زوو زوو لەگەڵ باوکمدا دەنگمان تیک دەگیرا و دەبوو بە شەپمان، ئیتر بچوومایه و نەچوومایه بۆ سەر دوکان، ئەو هەر ناپازی بوو، ئیوارەیهکیان پێی وتم، گویا من بەکەلکی دوکانداری نایەم و یەعقوبی کۆری مامە سلیمانم دەخاتە سەر دوکانەکهی، هەرچەندە هەولم دا نەمتوانی دلی پازی بکەم و لەو بریاره‌ی پەشیمانی بکەمهوه، ئەو ساتانەه‌ی باوکم لەناو جیگادا کەوتبوو، کەتانی خوشکم ئەوه‌نده ماندوو دەبوو بەدەستی‌هوه، لەر و لاواز بووبوو، ژنانی خزم و دەرودراوسێ پوژانه سەردانیان دەکردین و زۆر به‌ی ئیوارەکان خواردنمان لە مالی مامە سلیمان و خزمانی تره‌وه بۆ دەهات.

لەناو شاری سلیمانیدا گرانی و فەقیری یەخه‌ی خەلکی بەر نەدابوو، نەخۆشیی پەشانه‌وه و سەکچوون لە ئارادا بوو، هەموو پوژیک سەر قەبرانەکان بۆ شاردنەوه‌ی مردووکان پڕ بوو لە خەلک، گەپه‌کی جووله‌کان لە هەموو گەپه‌که‌کانی تری شار زیاتر نەخۆشیی تێیدا بلاو بوو، مامە سلیمان دەبوت، 'ئەو دەر د و بەلایه

ھەمموی لەو شیوھوھ پیمان دەگات، ئەو شیوھە گوو و میزی
 ھەموو خەلکی شارە و بەناو دەمارەکانی ئیمە جودا تیدەپەریت!
 پوژنەبوو لەسەر جادە و ناو کۆلانەکاندا لاشە ی مردوو نەبینیت،
 شیوھەکە ی بەر مالی ئیمە لاشە ی ژن و منداڵ و پیری لەگەل خۆیدا
 ئەھیتا، مالتیک لەسەر شیوی قازی، کە یەکیک بوو لەو پریزە مالە ی
 ئیمە پوژانە لە بەردەمیوھە بۆ ناو بازار پیتیدا تپەپ دەبووین، کاتیک
 دەگەیشتینە بەردەمی مالەکە، بە لچکی مشکییەکانمان دەمولووتمان
 توند ھەلدەبەست، پوژیک داودی چایچی وتی، گویا خیزانیک ی پازدە
 کەسی لەو مالەدا بوون و ئەوھە بۆ زیاتر لە شەش مانگ دەچیت
 ھەموویان مردوون و کەس پتی نەزانوون.

بە درێژایی ئەو سالە بیجگە لە ساوھر و پیاز ھیچی ترمان
 نەخوارد، ئەویش مالی ئاشەکە ی مامە سلیمان ئاوا بیت، خۆم چەند
 جاریک بەدیاریوھە بووم، کاتیک خەلک بۆ ھارین باراشیان دەھیتا،
 لەبری ئەوھە ی پارەیان لێ وەر بگریت، کیلۆیک یان دووان یان
 زیاتر گەنم و جۆی لە جیاتی حەقدەست لێ وەر دەگرتن، بەو
 جۆرە پوژانە بە زیادوھە بەشی خواردنی مالی ئیمە و خۆیانی
 دابین دەکرد، بیجگە لەوھە ی ژیرزەمینەکە ی ئیمە زیاتر لە دە فەردە ی
 گەورە گەنم و نیسک و تۆکی لێ بوو، باوکم ھەموو پوژیک چاوی
 لێ سوور دەکردمەوھە و ھەپەشە ی ئەوھە ی لێ دەکردم، کە لای
 کەس باسی نەکەم و بەشی کەسی لێ نەدەم، ھەروھە دەبووت، 'بۆ
 پوژی پەش بەکەلکمان دیت.'

ھەمەجان سەلیم بەیانیان دەھات بۆ خانی ولاخەکانی قەیسەری
 نەقیب و ئیسی حەمالی دەکرد، بەدزییوھە زوو زوو سەردانم
 دەکرد و پیکەوھە دەچووین لای داودی چایچی دادەنیشتین، داود

پوژیکیان پتی وتین، 'ئەری پیم نالتین ئیوہ چ خویەک کردوونی بە
رەفیقی یەکتەری؟'

حەمەجان سەلیم بەبێ وەستان لە وەلامدا وتی، 'خوای ئینسان!'
لەو کاتەدا داودی چایچی بە پەڕۆیەک تەپلەکەکە ی بەردەممانی
پاک کردەوہ و لەبەرخۆیەوہ وتی، 'خوای چیی؟'

دەستم خستە سەر دەستی داود و بەپیکەنینەوہ پیم وت، 'ئەری
پیم نالتیت داود، تۆ چایچیت یان خواچی؟'

داود دایە قاقای پیکەنین و پاشان بۆ بەردەم وەجناخ و
سەماوەرەکە ی گەرایەوہ.

لەناو شاری سلیمانیدا نەک تەنھا قەیسەری نەقیب، بەلکو
زۆربە ی دوکان و بازارەکان داخرا بوون یان بەتال و بیشتوو مەک
بوون، حەمەجان سەلیم ھەموو پوژیک لە بەیانی تاکو ئیوارە نە
باریکی دادەگرت و نە کەسیک رای دەسپارد کۆلیکی بۆ بەریت،
لەو پوژانەدا خوشکیکی حەمەجان بە پشانەوہ مرد، من و خامی و
داودی چایچی لەگەل حەمەجان چووین و مەیتەکە یمان شار دەوہ،
تەمەنی ئەو خوشکە ی چوار دە سال بوو، حەمەجان پارە ی کفنودفنی
نەبوو بۆ خوشکە ی بیکریت، ئەو پوژە مەلایەکی دەست نەکەوت
تاوہکو بۆ سەر قەبران لەگەلمان بیت و تەلقین لەسەر قەبرەکە ی
بخوینیت، ئیمەش بەلامانەوہ ئاسایی بوو مردوو بە جلو بەرگی
خویەوہ بنیزریت، داودی چایچی بە حەمەجانی وت، 'ئەگەر پازیت
ئەوا دەچم بەدوای حاخامدا، تاکو نزا بۆ خوشکە مردووہکەت بکات!'
حەمەجان سەری ھەلپری و چاوہ تەپەکانی چەند جارێک
ھەلگۆفی و بەسەر نەجەوہ لە داودی چایچی پوانی و ھیچی نەوت.

لەو سالانەدا گرانی و نەخۆشی خەلکیکی زۆری لە شاردا کوشت،
خەلک بەناچاری مردووہکانیان لە دەورو بەری شار بەبێ کفنودفن و

تهلقين له هرچ جينگايهک بووايه دهکرد به ژير گله وه.

دوو جار پارهم له مامه سلیمانم بۆ حه مه جان سه ليم وه رگرت، شه وانيش کاتينک باوکم خه وى لى ده که وت، ده چومه ژيرزه مينه که و تووره که يه کم له گه نم يان نيسک و نوک پر ده کرد، که تان ده سکی ده رگای ژيرزه مينه که ی بۆ ده گرتم و منيش به ئه سپایى به پليکانه کاندای ده چومه خواره وه، باوکم هه مووی دوو مه تريک له ولای ده رگای سه رقاپی ژيرزه مينه که وه پراکشابوو، چهند فهدیه کم له ژيره وه کون تى کردبوون و به و جوړه هه موو جارينک چهند کيلويه کم لى دهر ده هيتان، به يانيان زوو پيش ئه وه ی باوکم به خه بهر بيت، له مال دهر ده چووم و بۆ حه مه جانم ده برد.

باوکم هه موو دوکانداره کانی لى پاسپاردبووم، به پوژدا هه رچيم ده کرد و چۆن ده هاتم و بۆ کوئى ده چووم، له پيش خۆمه وه هه واله کان ده که يشتنه وه، چهند جارينک پرسيارى ئه وه ی لى کردم، 'ئه رى کوړه گوړووته که ی حاجى سه ليم پينجوينى دپته ئه و ناوه؟'

کاتينک باسى گوزه رانى حه مه جان و دايک و خوشکه کانيم بۆ باوکم گيرايه وه و پاشان ليم پرسى، 'ئه رى باوکه بۆچى شينخ حه سەن دوکانه که ی له حه مه جانی حاجى سه ليم سه نده وه و دای به په فائيل ياپر؟'

له وه لامدا چاوى لى سوور کردمه وه و له بيزاريدا چهند جارينک کرکى و به توو په بييه وه پيى وتم، 'ئاخر تو ئاوا بير ده که يته وه بۆيه من هيچ هيوايه کم پيت نييه، به خوا تاكو تو له سه ر ئه و ئه قله بيت هيچت به هيچ نابيت، هه ی قوړ به سه ر من بۆ به شم!'

ئو پوژه باوکم ديسان هاته وه سه ر باسى خه ونه که ی دايکم و خيرا که تانى به دواى مامه سلیماندا نارد، تاكو مامه سلیمان گه يشت، باوکم له به رخويه وه گله یى له به ختى خوى ده کرد و منيش بيده نگ

سهرم داخستبوو له پهنگی گولی سهر قالیه کهم دهپروانی، کاتیک مامه سلیمان له ده رگا کهوه دهر کهوت، باوکم له ناو جیگا کهوه وتی، 'سلیمان، له شهو و پوژیکدا هم هه تیوهم له م شاره بو دور بخره وه و بینیره بو به غداد با له وی بو حاخامی بخوینیت.'

مامم لای جیگا که یه وه دانیشت و دهستی خسته سهر دهستی، 'جا برا بهم ناگرباران و شه پوشوره کنی ده چیت بو به غداد، ئیتر له گهل کیدا بینیرم؟'

'دهستم به دامانت سلیمان، یان له و ژیرزه مینه بو م چهس که، یان تاکو زوه له م شاره بو دور بخره وه، تاکو مالی ویران نه کردوم!'

باوکم همی به توور په ییوه وت، نه وهنده زوری له خوی ده کرد، به ردهوام ده کوکی و تهواو هه ناسهی له بهر برابوو، من و مامه سلیمانم له یه کترینمان ده پروانی، پاشان که نهفت و پرزه لپیپراو چاوی داخست، له گهل مامم و که تانی خوشکدا به سه ریدا نوشتابوینه وه، مامه سلیمان به ردهوام بانگی ده کرد و زو زو پای ده وه شانده، من و که تانی به دیاریه وه که وتبوینه سهر نه ژنو و ده گریاین، زو زو مامه سلیمانم به تله ی چاو له منی ده پروانی و دانه کانی لی جیر ده کرده وه، له پر باوکم دهنگیکی لیوه هات و هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، چاوی له بنمیچی ژوره که بریبوو، له بهر خویه وه دهستی کرد به نزا کردن، مامه سلیمان خیرا هه لسا یه سهر پین و دهستی منی گرت و له گهل خویدا بردمی، به دم ریگاوه پینی وتم، 'هاروونی باوکم به زور منی کرد به ناشه وان، که نه وسا من ده موست پیشه یه کی تر فیر بیم یان دوا ی عیلم بکهوم، باوکم ته نها بو جاریکیش چیه گوئی له قسه کانی من نه گرت و پیگای پین نه دام ته نانهت بیریشی لی بکه مه وه، ئیتر به زه بری دار کردمی

به ناشه‌وان، وتم ئەگەر خۆم مندالم بوو زۆریان لئ ناکەم، تاوه‌که جینگای من بگره‌وه و ئەوانیش بینه ناشه‌وان. ئەوه‌تا چه‌ندین سالة له‌گه‌ل یه‌عقوبی کورم خه‌ریکم تا بخوینتیت و پاشان پیشه‌یه‌کی باشتر فێر ببیت، به‌لام ئەو له‌ ناشه‌وانی زیاتر هیچ پیشه‌یه‌کی تری ناویت، هاروونی ناشه‌وانی باوکم به‌په‌رحمه‌ت بیت ته‌بیعه‌تی باوکی تۆی هه‌بوو.

'دایکیشم هه‌ر به‌ خه‌می منه‌وه سه‌ری نایه‌وه، مامه‌ سلیمان ئیستا من چی بکه‌م تاکو بتوانم دلی باوکم له‌خۆم پازی بکه‌م؟'

کاتیک ئەمهم به‌ مامه‌ سلیمانم وت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم به‌ر دابوو، له‌ شانی یه‌که‌وه به‌ قه‌راغی شیوه‌که‌دا به‌ره‌و ناشه‌که‌ ده‌پۆشیتین، 'تۆ قه‌ت ناتوانیت دلی باوکت له‌ خۆت پازی بکه‌یت، ئیتر خوای ده‌کرد ته‌ستیره‌ت بۆ داده‌گرته‌ ناو ماله‌که‌ی، مردنی دالیای دایکیشت به‌ ئەمری خودا بووه‌ و ئەو خۆی دوا‌ی خه‌ونه‌کانی که‌وت و ئەو پێگا دووره‌ی به‌ره‌و ئەلقوش گرته‌ به‌ر. ئیتر خوا تۆی له‌به‌ر خاتری ئەوان خولق نه‌کردوه‌!'

کاتیک گه‌یشتی‌نه‌ به‌رده‌می ناشه‌که‌، زیاتر له‌ په‌نجا که‌س له‌به‌رده‌م ناشه‌که‌دا وه‌ستا‌بوون، له‌بن دیواره‌که‌یدا چه‌ندین که‌ر و هه‌یستر به‌ باره‌وه‌ راگیرابوون، خه‌لکه‌که‌ کاتیک ئیهمه‌یان بینی زۆربه‌یان به‌ره‌و پوومان هاتن و پێگای چوونه‌ژووره‌وه‌ی ناشه‌که‌یان لئ گرتین، چه‌ند پیاویکیش له‌سه‌ر فه‌رده‌کانیان به‌پرز دانیشتبوون و له‌ دووره‌وه‌ لییان ده‌پوانین، یه‌ک یه‌ک له‌ جینگای خۆیا‌نه‌وه‌ سلاویان له‌ مامه‌ سلیمان کرد، خه‌لکه‌که‌ چوارده‌وریان لئ دا و هه‌ریه‌که‌ و به‌ جو‌ریک لئ ده‌پارایه‌یه‌ و سه‌کالای خۆی بۆ ده‌کرد، په‌نگیان په‌ش هه‌لکه‌پابوو ده‌توت له‌ توونی چه‌مام هاتوونه‌ته‌ ده‌ر و له‌ر و لاواز و پیستی سه‌ر روومه‌ته‌کانیان به‌ ئیسقانه‌کانیا‌نه‌وه‌ نووسابوو، چاویان زه‌ق و پیستی چنگ و په‌لیان بۆر

و قلیشاو دیار بوو، بۆگه‌نیان له‌گه‌ل بۆنی گوواوی شیوه‌که‌دا تیکه‌ل
بووبوو.

گویم له ژنیک بوو به چاوی پر له فرمیسکه‌وه و به‌دهم گریانه‌وه
دهیوت، 'توخوا مامۆ گیان، تهنه‌ها به‌شی ژه‌میکم پین بده، می‌ردم مردوووه
و خاوه‌نی چوار مندالم و به‌خوا دوو پرۆژه ئه‌و قوربه‌سه‌رانه ده‌میان
له زایی ئیلاهی نه‌یاوه.'

پیاویک وه‌کو چله‌دارینکی وشک و درێژ، ئه‌وه‌نده بالای به‌رز بوو
له‌ناو هه‌موویاندا دیار بوو، به‌سه‌ر هه‌موویاندا هاواری کرد، 'لالق
سلیمان، من حه‌مه‌فه‌ریقی مه‌لا ئه‌حمه‌ی بازیانم، قوربانو بم، به‌خوا
باوک و باپیره‌یشم هه‌ر له‌و ئاشه‌ی جه‌نابتان باراشیان هه‌رپوه.'

مامه سلیمان هه‌رچه‌ند هه‌ولی ده‌دا، نه‌ی ده‌توانی خۆی
له‌ده‌ستیان پرزگار بکات، هه‌روه‌ها ریگیان پین نه‌ده‌دا قسه‌یان بۆ
بکات، هه‌موویان له‌یه‌ک کاتدا قسه‌یان ده‌کرد و یان به‌دهم گریانه‌وه
ده‌پارانه‌وه، هه‌ریه‌که و له‌لایه‌که‌وه شان و چه‌مکی چۆغه‌که‌یان
پاده‌کیشا، 'ئه‌ری مالتان ویران بیت، وه‌کو چۆن ویران بووه و بگره
هه‌ر نیشته‌نه، بیه‌لن با منیش قسه‌یه‌ک بکه‌م!'

مام کاتیک ئه‌وه‌ی به‌ده‌نگی به‌رز و توورپه‌بیه‌وه پین وتن،
هه‌موو بیده‌نگ بوون و به‌چاوه زه‌قه‌کانیان لێیان ده‌پوانی، پاشان
به‌ده‌نگی به‌رز وتی، 'منیکی ئاشه‌وان چیتان لێ بکه‌م و چۆن
ده‌توانم هه‌موو پرۆژیک ورگی ئه‌و هه‌موو برسیه‌ تیز بکه‌م، بۆ
ناچن بۆ جیگایه‌کی تر، خۆ من ئیوه‌م خولق نه‌کردوووه تا‌کو له‌ ژیان
و گوزه‌رانتان به‌رپرس بم!'

له‌گه‌ل ته‌واوبوونی قسه‌کانی مامه سلیماندا، هه‌موو دیسان
ده‌ستیان کرده‌وه به‌پارانه‌وه، مام هه‌رچۆنیک بوو خۆی له
ده‌ستیان پرزگار کرد و چووه به‌رده‌می ئاشه‌که و ئاوپی له‌ من

دایه‌وه و پتی وتم، 'ئاده‌ی پۆله بۆ وا دهسته‌وسان وهستاویت،
دووریان بخه‌روه لیم.'

به هه‌مان شیوه له‌و پیاوانه‌ی پوانی، که تاکو ئه‌و ساته بیتاک
له‌سه‌ر فه‌رده‌ی باراشه‌کانیان دانیشتبوون و له ئیمه‌یان ده‌پوانی،
بانگی له‌وانیش کرد، 'ئاده‌ی براگه‌ل، یارمه‌تیمان بدن با هاپینی
باراشه‌که‌ی ئیوه‌یش نه‌که‌و پته شه‌وا!'

کاتیک ئه‌و خه‌ریکی کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ئاشه‌که‌ی بوو، له‌گه‌ل
پیاوه‌کان به‌رمان له‌خه‌لکه‌که‌گرت و به‌پال دوو هه‌نگاو له‌ده‌رگای
ئاشه‌که‌مان دوور خسته‌وه، من هیشتا له‌به‌رده‌می خه‌لکه‌که‌دا
وه‌ستا‌بووم و قۆله‌کانم بلاو کردبووه‌وه و پتی چوونه‌ژووره‌وه‌م
لێ گرتبوون، مام فه‌رده‌یه‌کی راکیشایه‌به‌رده‌می ده‌رگای ئاشه‌که‌ و
جامیکی گلینی به‌ده‌سته‌وه بوو، سه‌ری هه‌لبه‌ری و داوای له‌خه‌لکه‌که
کرد تاکو ریز بگرن، له‌و کاته‌دا ئه‌و خه‌لکه‌له‌پ و لاوازه هه‌موو بالیان
لێ په‌یدا بوو، بوو به‌پاکه‌پاکه‌ و پالنن و ئیتر له‌توانای مندا نه‌ما
پنیا لێ بگرم، هه‌موو وه‌کو گورگی برسی دانه‌کانیان له‌یه‌کتیری جیپ
ده‌کرده‌وه و په‌لاماری یه‌کیان ده‌دا، چهند ژن و مندالیک که‌وتبوونه
ژیر پێ و پیاوه‌کان به‌سه‌ریاندا خۆیان گه‌یاند له‌لامه‌ سلیمان، دوا‌ی
ئه‌وه‌ی چهند پیاویک به‌شی خۆیان وه‌ر گرت، هیشتا له‌ده‌وری مام
وه‌ستا‌بوون و پێکیان به‌وانی تر نه‌ده‌دا بچنه‌پیشه‌وه، هه‌ر که‌سه‌ و
جامیکی پری بۆ ده‌کرده‌ کۆش یان ناو تووره‌که‌کانیان‌وه، بینیم مامه
سلیمان به‌جامه‌ گلینه‌که‌ی ده‌ستی چهند جاریک له‌سه‌ر و گوێلاکی
پیاوه‌کانی سه‌رواند، له‌و کاته‌دا من له‌دوا‌یانه‌وه‌ بووم و بیده‌نگ لیم
ده‌پوانین، ناچار بووم چووم و یه‌ک یه‌ک ئه‌وانه‌ی به‌شی خۆیان وه‌ر
ده‌گرت، وه‌کو چۆن پۆلیستیک پشتی ملی دزی گرتبیت، یه‌ک یه‌ک پیش
خۆم ده‌دان و له‌ئاشه‌که‌م دوور ده‌خسته‌وه، له‌ئه‌نجامدا به‌جۆریک

ناچار یان کردم، که بچم داریک له حهوشه‌ی ناشه‌که بیتم و ئه‌وه‌ی
 گوپراهه‌لم نه‌بووایه‌ چه‌ند داریکم پیا‌دا ده‌کیشا.
 چه‌ند که‌سیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌شی خۆیان وه‌ر گرت، پ‌ویشتن و
 له‌ دوره‌وه‌ جنیویان پ‌ی ده‌داین، هه‌ندیکیش تا‌کو له‌ چاو ون ده‌بوون
 نزیان بۆ ده‌کردین، مامه‌ سلیمانم کاتیک له‌ گه‌نمه‌که‌ به‌شی هه‌موویانی
 دا، پاشان بانگی لی کردن و پتی وتن،
 'جاریکی تر لیره‌ نه‌تانینمه‌وه‌، سبه‌ی بچن بۆ به‌رده‌می مالی شیخ
 و به‌گزاده‌کان، نان له‌وتیه‌ له‌وئ!'

هه‌ژاران بلاوه‌یان لی کرد و ئیمه‌ له‌ ژوره‌وه‌ هه‌موو بیده‌نگ به‌دیار
 به‌رداشی ناشه‌که‌وه‌ وه‌ستا‌بووین و گویمان له‌ هاره‌هاری به‌رده‌که‌ و
 خو‌په‌ی ئاوه‌که‌ ده‌گرت، یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان فه‌رده‌یه‌کی نابوو به‌ر ئه‌و
 ته‌خته‌یه‌ی گه‌نمه‌ هاره‌وه‌که‌ی لیوه‌ ده‌هاته‌ خوار و بیده‌نگ له‌ بنمیچی
 ناشه‌که‌ی ده‌روانی، مامه‌ سلیمان له‌ نیوان ئه‌و دوو پیاودا وشک
 وه‌ستا‌بوو، ده‌ستیکی له‌سه‌ر شانی یه‌کیکیان دانا‌بوو، پیاوه‌کان له‌ویان
 ده‌روانی و مام به‌ ده‌سته‌که‌ی تری زوو زوو پشتی سه‌ری ده‌خوراند،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌و‌یت شتی‌کمان بۆ باس بکات، هه‌موومان به‌سه‌رنجه‌وه‌
 له‌ومان ده‌روانی، له‌ نا‌کاو یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان ئه‌و بیده‌نگیه‌ی شکاند و
 له‌به‌رخۆیه‌وه‌ هاواری کرد، 'کو‌ره‌ ئه‌و گوینیه‌ پ‌ر بوو، هه‌ی مال‌خراو!'
 کاتیک پروانیم، گوینیه‌ به‌رده‌می ته‌خته‌ی ناشه‌که‌ پ‌ر بوو‌بوو لئی ده‌پ‌ژا.
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی باراشه‌کانمان هاری و پیاوه‌کان یه‌ک یه‌ک پ‌ویشتن،
 مامه‌ سلیمان ده‌رگای ناشه‌که‌ی داخست و چوو له‌ عماره‌که‌
 گوزه‌یه‌ک و دوو په‌رداخ‌ی گلینی هینا و شه‌رابی بۆ هه‌ردوو‌کمان
 تیکرد و فه‌رمووی لی کردم، هیشتا ده‌ستم بۆ په‌رداخه‌که‌م نه‌برد‌بوو،
 به‌سه‌رنجه‌وه‌ له‌ مام روانی، ئه‌و په‌رداخه‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و پیش

ئەوھى قومی لىن بىدات پىتى وتم، 'بىخۆرەوھ تاكو بتوانىت نىيازى دلى
خۆتم پىن بلىتت!'

ھەردووكمان لە پەرداخى سىتھەمدا بووین و بىدەنگ لە يەكترىنمان
دەپوانى، مامم لەبەر خۆيەوھ وتى، 'دوو جۆر مندال ھەن، يەكەمیان بۆ
خۆيان بەرچاوپوونن و عەقلىان بە راستى و ناراستىيەكان دەشكىت،
جا ئەو جۆرە مندالانە زۆر ئەستەمە دەستەمۆ بکړين و پەشۆيان لە مل
بکړيت، دووھمیان ھەر لە مندالىيەوھ ئەبىت دەستت بە قوونيانەوھ بىت
تاكو ئەبنە جاحىل و بگرە پىرىش ئەبن ھەر پىوستيان بە نامۆزگارىيە!'
'تو بلىتت من لە کامیان بم؟'

'بە مەزەندەھى باوكت، تو لە تەرەفى دووھمیانىت.'
'بەخوا مامە گيان، خۆيشم گەلىك جار لە خۆم نارازىم و دلم ھەردەم
پرە لە دوودلى و گومان.'

'من پىم وايە تو لە تەرەفى يەكەمیانىت، چونكە تو بى ئەوھى كەس
دەرسى دادابىت، نارازىت لە پەفتارى خۆت و گومان لە پەوشتى
ئىنسانەكانى چواردەورت دەكەيت!'

'جا ئەوھ چ سوودىكى ھەيە و دەمگەيەنىت بە كوئى؟'
'ئەوھندى من بزىم پەروھردە لە ديانەتەكانى تردا بەو جۆرە نىيە، تو
خۆت لە كنىسەت خویندوتە و ئەوھ دەزانىت، بەتاييەتى ئەو مندالانەھى
دواى خویندنى سەرەتايى دەگەنە يەشيفا، ئىتر بۆيان ھەيە پرسىار بگەن
و راستگويانە گومانىان لە دىن لەلای حاخام ئاشكرا بگەن، كوپى خۆم،
ئەو پەروھردەيە كاریگەرىيە لەسەر تو ھەبووھ و ئەوھتا تو ئىستا وەكو
جاھىلىك سەر بۆ ھەموو راستى و ناراستىيەك پاناوھشنىت و پرسىار
يان گومانە لىيان ھەيە، بزىانە ئەوانەھى پەروھردەھى حوجرەكانن چون
بىر دەكەنەوھ، بە جۆرىك ھەستى مەرفانەھى خۆيان لەدەست داوھ،
چاويان بەرپى ئىستايان نابىنىت و كویرانە بەس لە ھەوا دەپوانن و

خه یالیان ته نه لای ته و دونه یاه.

‘کام دونه یا؟’

‘کوره ته و دونه یاه ی به قه ولی دیانه ته کان دوا ی مردن ده ست پین

دهکات و له وی پیاو له هه وه سه کانی تیز ده بیت!’

کاتیک مامم ئه مه ی وت، دوا دلؤپی شه رابی ناو گوزه که ی کرده

ناو په رداخه کان و له به رخویه وه وتی، ‘به رداخه وه، ته و نیعمه ته ش ته واو

بوو.’

'دایکت راستی دهکرد تو و کهسابه تیان نه وتووه، تو خوا بق
 حاخامی خولقی کردوویت!' باوکم بهو نهخوشی و بارگرانییهی
 خویهوه هموو پوژیک ئاوی پی دهوتم.

پاشان دهیناردم بهدوای مامه سلیمان و حاخامدا و تهگیری پی
 دهکردن. ئاخو چون بتوانیت پیش مردنی ئه و دایکم بیتته دی و
 من بق بهغداد بنیریت، له و پوژانهدا چهند جاریک مامه سلیمان به
 باوکی وت، 'ئیتسا هموو پینگاکان بهره و بهغداد گیراون، باشتره
 چوونی خایم بق بهغداد دوا بخهین.'

باوکم قسهکهی خوی برده سهر و یه عقووبی کوپی مامه سلیمانم
 هاتبووه سهر دوکانهکهی ئیمه و ئیتر من وهکو بهردهستیکی ئه و به
 پوژدا لهوئ بووم، له و پوژانهدا دوانیوه پویهک لهگهله مامم پیکهوه
 چووین بق کهنیهی مریهه، به مه بهستی ئه وهی لهگهله هاوپنیهکی
 مهسیحی خویدا بق بهغدادم بنیریت، به پیکهوت به بهردهرکی سهرادا
 تیپه رین، کومه لیک خه لک بهرامبهری ئاپارتمان سهر و هستا بوون و
 ژماره یان له سه د کهسیک زیاتر ده بوو، بهردهوام هاواریان دهکرد،
 'خه لیل پاشا حاکی کول، خه لیل پاشا حاکی کول.'

هموو وشک له جیگای خویان وهستا بوون و پهنگزهرد و
 جلدراو و پتخاوس بوون، له مامه سلیمانم پرسی، 'ئه وانه داوای
 چی دهکن؟ ئه ری مامه: خه لیل پاشا کتیه؟'

'کو ره ئیمه کارمان به سه ریانه وه چیه، ئیتر خه لکی ئه م شاره

هه‌رچ سولتان و پاشایه‌ک حوکوم ده‌گریتته ده‌ست، ئەمان لی‌ره ده‌رژیتته سه‌ر جاده و شانامه‌ی بۆ ده‌خوینن!

کاتیک گه‌یشتینه کۆلانی که‌نیسه‌ی مریه‌م، ده‌یان ژن و پیاو و مندال وه‌ستابوون و چاوه‌پوانی وه‌رگرتنی فه‌قیرانه بوون، مام منی پیتش خۆی دا و به‌ناو ئەو خه‌لکه‌دا به‌ره‌و ده‌رگای که‌نیسه‌که چووین، خه‌لکه‌که ده‌ستیان لێ پان ده‌کردینه‌وه و لی‌مان ده‌پارانه‌وه و داوای خێریان لێ ده‌کردین. دوو پیاو له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوون و به‌ریان له‌و خه‌لکه‌گرتبوو، یه‌کێک له‌وانه‌ی ناو ده‌رگا‌که‌ مامه سلیمانمی ناسییه‌وه و بۆ ژووره‌وه فه‌رمووی لێ کرد، کاتیک چووینه ژووره‌وه بینیم له‌ناو حه‌وشه‌که‌دا چوار مه‌نجه‌لی فافۆنی گه‌وره له‌سه‌ر سێپا دانرابوون و ئاگریان له‌ ژێردا کرابۆوه، کابرایه‌کی ریشنی بالابه‌رزی جل‌ه‌ش هات به‌پیرمانه‌وه و داوای ئەوه‌ی سلایوی لێ کردین، مام پیتی وتم، 'خایم پۆله، ئەم پیاوه قه‌شه مه‌تییه.'

قه‌شه مه‌تی، توند ده‌ستی گو‌شیم و به‌ زمانی عه‌ره‌بی هه‌والی ته‌ندروستی پرسیم، پاشان ده‌ستی به‌ر نه‌دام تا‌کو وه‌لامم دایه‌وه، له‌ حه‌وشه‌ی که‌نیسه‌که‌دا کابرایه‌کی ته‌مه‌ن په‌نجاساله قۆلی لێ هه‌لکردبوو، له‌گه‌ل چیشته‌لینه‌ره‌کاندا خه‌ریک بوو، هات به‌ره‌و پیری مامه سلیمانم و باوه‌شیان کرد به‌ یه‌کتردا، مام ده‌ستی کابرای گرت و وتی، 'عه‌بدولکه‌ریم ئەوه خایمی برا‌زاهه و کو‌ری شولومۆی بازرگانه.'

عه‌بدولکه‌ریم خه‌لکی شار به‌ که‌ریمی عه‌له‌که ناویان ده‌برد، ته‌په‌وشیکی په‌نگی سووری له‌سه‌ردا بوو، که‌وا و سه‌لته‌له‌به‌ر و قۆلی سه‌لته‌که‌ی هه‌لکریبوو، فه‌قیانه سپیبه‌کانی له‌ بازوویدا توند به‌ستبوو، داوای ئەوه‌ی مامه سلیمانم باسی نیازی باوکمی بۆ عه‌بدولکه‌ریم باس کرد، عه‌بدولکه‌ریم پووی له‌ من کرد و پیتی وتم،

'دوو پوژی تر خۆت ئاماده بکه و له گه‌ل کاروان به‌ره‌و به‌غدا
ده‌پوین.'

پاشان له‌گه‌ل مامدا باسی گرانی و شه‌پ و داکه‌وتنی دهد و
به‌لایان ده‌ست پێ کرد، منیش به‌دیاریانه‌وه وه‌ستا بووم و گویم لێ
گرتبوون، له‌و کاته‌دا قه‌شه‌ مه‌تی جامیک گه‌نمه‌کولای دایه‌ ده‌ستم،
شله‌ی ته‌ماته و په‌لپینه‌ی به‌سه‌ردا کرابوو، سوپاسی قه‌شه‌ مه‌تیم
کرد و خێرا به‌ سه‌ر په‌نجه‌کانم پاروو یه‌کم لێ گرت، له‌و کاته‌دا مامه
سلیمانم ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و پیتی وتم، 'ده‌پوین.'

هیشتا له‌ حه‌وشه‌ی که‌نیه‌که‌ ده‌ر نه‌چوو بووین، مامه‌ سلیمانم
جامی گه‌نمه‌کولاه‌که‌ی لێ وه‌ر گرتم و دایه‌ ده‌ستی پیریژنیک، که
له‌و کاته‌دا له‌ پیزه‌که‌دا بۆ خواردن وه‌رگرتن وه‌ستا بوو، پاشان لێی
ه‌وانیم و پیتی وتم، 'ئه‌ڕێ پۆله‌ خۆ تۆ برسی نیت؟'

ئێواره‌ی ئه‌و پوژه‌ له‌گه‌ل یه‌عقوبی ئامۆزام خه‌ریکی
پیکه‌خته‌وه‌ی دوکانه‌که‌ بووین، که‌ تاوه‌کو ئه‌و پوژه‌یش زۆربه‌ی
که‌ره‌سته‌کان، وه‌کو، چا و شه‌کر و قسل و قلی و خوێ له‌ ماله‌وه
بوون، باوکم پێش گرانییه‌که‌ له‌ ترسی برسی و جه‌رده‌ برده‌بوونیه‌وه
بۆ ماله‌وه، حه‌مه‌جان سه‌لیم و فوئاد مه‌عرووف هاتن بۆ لام و پێان
وتم، گوا یا مامۆستا عه‌بدوللا ئه‌فه‌ندی ئه‌وانی به‌دوای مندا ناردووه
و ده‌یه‌وێت ئه‌مشه‌و چاری پێم بکه‌وێت. له‌و کاته‌دا یه‌عقوبی
ئامۆزام گوێی لێ گرتبووین، منیش هێچ چارم نه‌ما و داوام له
یه‌عقوب کرد له‌لای که‌س باسی نه‌کات، دوای ئه‌وه‌ی ده‌رگای
دوکانه‌که‌مان داخست، له‌گه‌لیان چووم بۆ هه‌مان ئه‌و ماله‌ی جاری
پێشووه‌ له‌گه‌ل خامی بۆی چوو بووین، مه‌به‌ستم له‌و شه‌وه‌ بوو
له‌گه‌ل فه‌قیکاندا تووشی شه‌پ بووین، به‌ده‌م پێگاره‌ له‌ حه‌مه‌جانم
برسی، 'کتی تری لێیه‌؟'

حه‌مه‌جان له‌وه د‌ل‌ن‌ی‌ای کردمه‌وه، که ته‌نها مام‌ۆستا‌که‌یان و فو‌ئاد مه‌عرووف و له‌وانه‌یه‌ جه‌مال عه‌بدول‌لا و ئه‌مین زه‌که‌یش له‌وی میوان بن.

کاتیک ئیمه‌ گه‌یشتین، کاتی نان‌خواردنی ئیواره‌ بوو، سفره‌که‌یان داخستبوو، به‌لام ه‌یشتا قاپه‌کان به‌تال بوون، دوو به‌سته‌ نانی تیری و چه‌پکیک پیازی ته‌ر له‌سه‌ر سفره‌که‌ دانرابوو، عه‌بدول‌لا ئه‌فه‌ندی، که پیشتر له‌ قوتابخانه‌ی روشدییه‌ ناسیبووم و عه‌بدول‌لا زیوه‌ریشیان پێ ده‌وت، به‌خیره‌هاتنی کردم و پێی وتم، 'من قه‌ت ده‌ست له‌ قوتابی خۆم به‌ر نایه‌م!'

کابرایه‌کی لاوازی بالابه‌رزی گه‌نم‌ره‌نگ له‌ شانیه‌وه وه‌ستا‌بوو، ده‌ستی ته‌وقه‌ی بۆ درێژ کردم و وتی، 'عه‌بدول‌لا ئه‌م کوپه‌ کێیه‌؟' عه‌بدول‌لا ئه‌فه‌ندی له‌ منی روانی، 'خایم، کوپیکی جووله‌که‌ی خوینته‌واره‌.'

منیش ده‌ستی ته‌وقه‌م بۆ درێژ کرد، کاتیک ده‌ستمی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی گرتبوو، لێی روانیم و پێی وتم، 'جا جووه‌کانی ئه‌م شاره‌ کامیان نه‌خوینته‌وارن؟'

عه‌بدول‌لا ئه‌فه‌ندی موعه‌لیم کاتیک جه‌مال عه‌بدول‌لای پێ ناساندم، به‌ جه‌مال عیرفان ناوی برد، هه‌ردوو‌کمان ده‌ستی ته‌وقه‌مان بۆ یه‌کترین درێژ کرد، جه‌مال عه‌بدول‌لا جلوبه‌رگی ئه‌فسه‌ری عوسمانی له‌به‌ردا بوو، کوپیکی گه‌نجی بالابه‌رزی سمیل‌ره‌ش له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ پاره‌ستا‌بوو، کاتیک ده‌ستی ته‌وقه‌م بۆ درێژ کرد، توند ده‌ستی گو‌شیم و به‌ زاراوه‌ی کرمانجی پێی وتم، 'ئه‌ز زه‌کی ئه‌فه‌ندیمه‌.'

جه‌مال عه‌بدول‌لا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی زه‌کی ئه‌فه‌ندی و له‌ منی روانی و وتی، 'کاک زه‌کی دامه‌زرینه‌ری جه‌معیه‌ی ته‌له‌به‌ی کوردی موته‌قه‌دیمه‌ و جه‌معیه‌که‌یان ناوی هیوایان لێ ناوه‌، جا

به‌نیازه خه‌لکی لای خۆمان به‌وه پازی بکات به‌و کاره‌ی هه‌لسن،
تاوه‌کو جه‌معیه‌ی هیوا سه‌رتاسه‌ری بیته.

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌م له‌ جه‌مال عه‌بدوللا بیست، ده‌ستی زه‌کیم
جاریکی تر پاره‌شاند و له‌به‌رخۆمه‌وه پیم وت، 'ئه‌گه‌ر به‌دوور بیته
له‌ سیاسه‌تی تورکه‌کان کاریکی زۆر پێویسته.'

کاتیک له‌سه‌ر سفره‌ی ناخواردن دانیشتبووین، له‌ سه‌ره‌تاوه
هه‌موو بیده‌نگ بووین، دیار بوو له‌زه‌تی یاپراخه‌که هه‌موومان
سه‌رسام و بیده‌نگ کردبوو، من له‌ نیوان فوئاد مه‌عرووف و
حه‌مه‌جان سه‌لیمدا دانیشتبوم، فوئاد مه‌عرووف به‌هیواشی و
له‌ژێر لیۆه‌وه پێی وتم، 'ئه‌و پیاوه، حه‌مه‌ئهمین زه‌کی به‌گه‌.'

چهند جاریک ئه‌و ناوه‌م له‌به‌رخۆمه‌وه وته‌وه، له‌و کاته‌دا له
مه‌به‌ستی فوئاد مه‌عرووف تینه‌گه‌یشتم و نه‌مزانی بۆچی ئه‌و
به‌سه‌رنجه‌وه ئاماژه‌ی به‌ ناوی، 'حه‌مه‌ئهمین زه‌کی به‌گ' کرد.

دوای ناخواردن ئیمه‌ بۆ ماوه‌ی چهند کاتژمێرێک گوئیستی
قسه‌کانی عه‌بدوللا ئه‌فه‌ندی و حه‌مه‌ئهمین زه‌کی بووین، بیجگه
له‌ جه‌مال عه‌بدوللا، چهند جاریک پرسیا‌ری کرد و به‌شداریی
لیدوانه‌کانی ئه‌وانی کرد، زه‌کی ئه‌فه‌ندی کاتیک ویستی باس و
به‌سه‌ره‌اتی خۆی و خه‌لکی دیاربه‌کر بگێڕیته‌وه، خێرا جه‌مال
عه‌بدوللا داوای لێ کرد به‌تورکی قسه‌ بکات، تاوه‌کو به‌باشی لێی
تیگه‌ن، بیجگه‌ له‌ من، هه‌موو زمانی تورکییان باش ده‌زانی و له
لیدوانه‌کاندا به‌شدار بوون، زوو زوو له‌ژێر لیۆه‌وه پرسیارم له
حه‌مه‌جان سه‌لیم ده‌کرد ئاخۆ باسی چی ده‌که‌ن، له‌ وه‌لامدا وتی،
'کوپه‌ باسی دیمه‌نی شاری ئه‌سته‌مبول و گوزه‌ران و ته‌قه‌دومی
خه‌لکی ئه‌وه‌ی ده‌که‌ن.'

له‌ کورتاییی دانیشه‌که‌ماندا زه‌کی ئه‌فه‌ندی له‌ گیرفانیدا چهند

کاغەزىكى بۆرى دەر ھېنا و لە بەردەمىدا كرديەو، دواى ئەوھى چارى پيدا كىراين وتى، 'ئەفە گۆقارا پوژى كورده و جەمعیەى ھىوا دەرئ دەخاتن.'

گۆقارى پوژى كورد، وەكو ھەموو پوژنامەكانى ئەو سەردەمە، ھىلكارى لەتەمانگىكى پەمزی موسولمانانى لەسەر بوو، ھەموو ھاتبووینە سەر چۆك و لە دەست و پەنجەى زەكى ئەفەندىمان دەپروانى، كاتىك دەستى بەسەر پووى كاغەزەكەدا دەگىرا، لەبەرخىەوھى وتى، 'دەرەنگ بىت يان زوو پوژى كورد ھەر دىت!' دەرەنگانىك لەگەل ھەمەجان سەلیم و فوئاد مەعرووفدا لە مالەكە ھاتىنە دەرەوھ، لەسەرى كۆلانەكە و پىش ئەوھى بەجىيان بەھىلم، پىم وتن، 'من لە كۆر و كۆبوونەوھەكانى داھاتوودا بەشدارى ناكەم، چونكە بۆ خويندن دەچم بۆ. بەغداد.'

پاشان لەبەر مالى عەزمى ئامە شەلدا لە يەكتر جيا بووینەوھ، من بەرەو خوار بەرئ كەوتم و بە تارىكىى بن دیوارەكاندا خىرا دەپویشتم، تاكو بمتوانىايە خۆم لە پووناكىى چرای مالەكان دەپاراست، لە دوورەوھە بىنیم فتىلەيەك لەپال دیوارىكدا دەگرا، سىبەرى ئەوانەى لە چواردەوورى بوون لە دیوارە گلەكەدا دیار بوو، وىستم پاشەوپاش بگەپمەوھە دواوھ و خۇمیان لى دوور بگرم، نەوھكو كەسىك بىناسىتەوھە و بەتەنھا تووشى گىچەلنىكم بكات، كاتىك بە تارىكىيەكەدا وىستم بىدەنگ بە لایاندا تىپەپم، بىنیم چوار مندال تەمسىليان دەكرد و زياتر لە دە مندالىكىش لەسەر ئەرزەكە و بەرامبەريان چوارمشقى دانىشتبوون و بىنەريان بوون، كەيشتمە نزىكيان و ئەوان ئاگادارى من نەبوون، بىدەنگ چەند مەترىك لەدواى مندالانى بىنەرەوھە و لە بندىوارەكەدا پراوھستام و لىم پروانىن، بىنیم، يەككىيان بە تۆپەلنىك خورى پەش سىملى بۆ

خوی دروست کردبوو، چله داریکی کردبوو به بهر ورگیدا و دهستی نابوو ههردوو لاقه برغهی و راست وهستابوو، مندالیکی تریان کلاویکی دریژکۆلهی پهنگسووری لهسه ر نابوو، داریکی به دهسته وه بوو، دوو مناله کهی تریان کپنۆشیان له بهر پیتیاندا بردبوو.

مندالی یه کهم، 'به ئه مری خوا فه لاقه یان بکه.'

دار به دهست، 'به لئ ئه مر ده کهیت گه وره م.'

داره کهی دهستی داده هیتایه وه و یهک یهک به هیتواشی دهیدا به پشتی کپنۆشبه ره کاندا.

کپنۆشبه ره کان، 'ئهی هاوار، ئهی هاوار.'

مندالی یه کهم، 'باش لیتیان ده، جاسووسن، به دناون.'

دار به دهست، 'به لئ ئه مر ده کهیت گه وره م.'

دیسان خیزاتر داره کهی دهستی له کپنۆشبه ره کان ههله ده هیتایه وه و له بهر خۆیه وه دهیوت، 'ئه وه تا، ده بیخزن دهی، جاسووسی ده کهن.'

کپنۆشبه ره کان، 'بۆ خاتری خوا، بۆ خاتری خوا.'

مندالانی بینه ر، هه موو دابوویانه قاقای پیکه نین و زوو زوو یه کیتکیان هاواری ده کرد، 'لیتیان ده ن، بیانکوژن.'

چهند مندالیکی بینه ر چوونه شوینی نماییشه که و چهند نووکه شه قیتکیان له کپنۆشبه ره کان هه لدا، له و کاته دا ئه وانیش لیتیان راست بوونه وه و په لاماریان دان، له چهند هه ناسه یه کدا منداله کان بهر بووبوو یه کتری و له ناو خۆل و ته پوتوز و تاریکی ئه و شه وه دا له چاو م ون بوون، ناچار به جیم هیتستن و به ره و سه رشه قام و له و یوه بۆ گه په کی جوله کان به ری که وتم.

کاتیک گه یستمه سه ر شیوه که، یه کیک له دواوه به ناوی خۆمه وه بانگی کردم، له و کۆلانه تاریکه دا به ئه ستم بهر چاوی خۆم ده بینن.

له ترساندا دهستم به راكردن كرد، هرچهنده گوږم دهدايه بهر خوځم
دهنگه كه زياتر ليم نيزيك دهبوويهوه، له ناكاو كابرې ناو خهونه كاني
دايكم لې پهيدا بوو، به بې ښه وهې له چاوم بېروانیت له بهر خوځيه وه
پتي وتم، 'هموو شتيك له وې پروو ده دات، نيتر تو ده بيت له وې
بيت.'

ښه ونه ليم نزيك بووبووه وه خهريك بوو لووتمان به لووتی
په كه وه دهنوسا، هه ناسه ی بوني رازيانه ی لې ده هات، كاتيک پشته
تيكردم و ويستی بېروات، به دهنگی بهرز له دواوه بانگم كرد،
'مامه گيان، تو كيت؟ ښه شوينه كوښه، كه هموو شتيك لې پروو
ده دات؟'

ښوړې لې نه دامه وه و له ناو تاريكي ښه وه دا ليم ون بوو.

۲۰ی مانگی دووی سالی ۱۹۱۷ له گهل کاروانه که ی عه بدولکه ریم ئەلیاس به ره و به غداد که و تمه پئی، باو کمم به نه خۆشی له ناو جیگادا به جی هیشت و مالثاوا ییم له خزم و دوست کرد، مامه سلیمان ئەو به یانییه پئی وتم، 'دهرۆیت، به لام گه پانه و هت له بیر نه چیت، ئەوهت له بیر نه چیت که سانیگ هه ن دلایان له پئی تویه.'

ئەو به یانییه خامی و سیمانه ی هاو پیم تا کو سه ر چه می تانجه رو له گه لم هاتن، کاتیک کاروانه که گه یشتنه لای ئیمه، عه بدولکه ریم ئەلیاس ره شو ی بارگیریک ی دایه دهستم و پئی وتم، که ئیتر منیش له و ساته وه و لاخدارم و له و بارگیره و باره که ی به رپرسیارم. ههروه ها ئەوهشی پین وتم، که کاروانه که مان به ره و قه ره داغ و له و یوه بۆ که رکوک ده روات.

به من و عه بدولکه ریم ئەلیاسه وه په نجا پیاویک ده بووین و زۆربه ی پیاوه کان تفهنگیان پین بوو، عه بدولکه ریم ئەلیاس پرسیا ری باو کمی لئ کردم، له وه لامدا پیم وت، 'نه خۆشه و له جیگادا که وتوه.' به سه رنجه وه لئی روانیم، 'وه کو من بزانه تو ته نها عه ولادی ئیرینه ی شولومۆی بازارگانیت، جا ئەو په کی که وتبیت کئ دوکانه که ی بۆ به پئیوه ده بات؟'

'قوربان، یه عقووبی ئامۆزام، کو پی مامه سلیمانم.'
'سلیمان پئی وتم، گوا یا بۆ خویندن ده چیت!'
'به لئ وا به نیازم.'

'جا له م قاتوقرى و گرانييه دا باشتى نه بوو له نزيكى كه سوکارت
بيت؟'

'قوربان تو راست ده فهرموويت، به لام نه مه به فرمانى باوکم
بووه.'

'مالى باوکت تاوا بيت، چون بو ناو نه و تاگرهت ده نيريت؟'
'مامه سلیمانم ده لیت، گوزهرانى به غداد زور له سلیمانى باشتىه!'
'به خوا برا، نه و دهر و گرانييه له سلیمانى ههيه، له ههچ
جیگایهک وینهى نییه، له و چند ساله ی پابردودا نه وهى من به
چاوى خوم بینیم، سه د دهفتهر به شى نووسینه وه یان ناکات، با
ناحه قى و زولموزورى تورکه کان له ولاوه بوستیت.'

'به لئ راست ده فهرموويت، سئ به شى خه لکى نه و شاره نانى
نییه بیخوات!'

'ئیتى مه گهر ته نها خه لکى نه م شاره بهرگه ی نه و هه موو برسیتى
و نه هه مته ییه بگرئ!'

له و کاته دا عه بدولکه ریم نه لیا س ده پرۆشت و سه رى به بهرپنى
خۆیدا شوڤ کردبووه وه، منیش پاش نه وهى لیم روانى، له بهر خومه وه
وتم، 'به خوا پرۆزى وا هه بووه باى ماجیدیه ک چیه نه مفروشتووه،
هه لیان کوتاوه ته سه رم و باجى خویان لئ گرتووم و باوه پیان پى
نه کردووم، كه نه و پرۆزه سوفا تاحم نه کردووه.'

'به مه زنده ی نه وان، ئیمه هه موو كه سانى موفاق و درۆزین،
ئیتى به و جۆره پیکه وه ژيان پاشه پرۆزى باش نابیت، نه وهى ئیتستا
به سه ر خه لکى نه و شاره دیت کئ لئى بهرپرسياره؟ خو نه گهر
باوه پمان به قهزا و قهدهر هه بیت و هه مووى بنینه مى خوا، ئیتى
له کۆتاییدا کئ لئى زه ره رمه نده؟'

شه و درهنگ گه یشتینه قه ره داخ، به درۆزایی نه و پرۆزه به پى

پژیشتم و سواری و لاخه کهم نه بووم، عه بدولکه ریم ئه لیاسیش به هه مان شیتوهی من و پینکه وه له شانی یه که وه بووین و به رده وام قسه مان ده کرد و دوی کاروانه که که وتبووین، ئه و شه وه له که ناری شار لامان دا و یه کیک له و لاخداره کان به عه بدولکه ریم ئه لیاسی وت، 'ئیمه نایهینه ناو دئ، ته پوتووشی نییه و له جینگایه کی نه دیو باره کان داده گرین و ئالیک به و لاخه کان ده یهین.'

داوام له عه بدولکه ریم ئه لیاس کرد بۆ مالی یه کیک له خال یان پوره کانم له گه لم بیت، پیم وت، که هه موویان له گه ره کی جووله کان ده ژین، عه بدولکه ریم ئه لیاس پئی وتم، 'تو برۆ بۆ مالی قه ومه کانی خۆت و خه می منت نه بیت، من له هه موو شار و گوندیکی عیراق و ئیراندا بنکه یه کم داناوه.'

گه یشتمه گه ره کی جووله کان و له کۆلانی کاریزه که وه ستابووم و نه مه زانی له ده رگای مالی خاله موسام بدهم یان بچم بۆ مالی یه کیک له پوره کانم، بیجگه له وه ی ئه و کۆلانه ئه مبه ر و ئه و به ر هه موو ماله کان که سوکاری دایکم بوون، تاویک بوو له به رده می مالی خاله موسا وه ستابووم، چه ند جاریک ویستم له ده رگا که بدهم، له سه ر دیواره که وه سه تبه ره کانیا نم ده بینی کاتیک به به ر پووناکی چرا که دا تیده په رین، له خه یالی خۆمدا له خۆ ئاماده کردندا بووم، ده سالیک پیش ئه و شه وه سه ردانی ئه و گه ره که م کردبوو، له و شه وه تاریکه دا ده رگا ره نگشینه که ی مالی پوره فه ریده م ده ناسییه وه، هه ستم ده کرد گه رمییه ک له ناو دلمه وه شه پۆلی به خوینم ده دا، تاویک به لای راست و چه پی کۆلانه که دا پوانیم، له وسه ری کۆلانه که به ئه ستم چه ند کیله به ردیکی سپی گۆرستانه که م له به ر شه وقی مانگه که دا لئوه دیار بوو، نازانم نایه ته وه خه یالم بۆچی له و کاته دا و به و شه وه به ماندوویتی به ره و پووی گۆرستانه که چووم،

زۆربەي كىلى گۆرەكان لەبەر پروناكىي مانگەشەوئەكەدا ديار بوون، زۆربەي گۆرەكاني ئەو گۆرستانە لە گلى ھەلدراوئە و گۆرې تازە پىك ھاتبوو، لەو كاتەدا داىكم ھاتەوئە ياد، كە وئەسىتى بۆ باوكم كردبوو لەو گۆرستانە بينيژىت، كاتىك لە تاشەبەردە تاشراوئەكانم دەروانى، لە دلى خۆمدا وتم، 'خۆزگە ئىمەي جوو ناومان لەسەر كىلى گۆرې مردووئەكانمان دەنووسى.'

گەرئەوئە بەردەمى مالەكان و چوومە بەردەم مالى پورە فەرىدە و بىن دوودلى لە دەرگاگەم دا، قاتى سەرەوئە و خوارەوئە بالاخانەكە چراي تىدا دەرگا، لە دلى خۆمدا وتم لەوانەيە ميوانيان ھەبىت، كاتىك لە خەيالمدان ناوي مێردەكەي پورم چەند جارىك لەبەرخۆمەوئە وئەو، ھەرچىم كرد ناوي يەكىك لە دوو كچەكەيم بىر نەكەوئەوئە، بەلام ناوي كچە گەرەكەي 'كانىشا'م دەزانى، چونكە ئەو ھاوتەمەنى خۆم بوو، پىنج سالىك پىش ئەو پۆژە ھاتن بۆ سلىمانى و چەند شەويك لە مالى ئىمە بوون، كچەكەي تريان ئەوسا تەمەنى شەش سالىك دەبوو، لەم خەيالانەدا بووم، دەرنگىكى گەر لەودىو دەرگاگەوئە، 'كىتت؟'

لەژىر دەرگاگەوئە پروناكىي فتىلەكەي دەستىم بىنى، 'خاىم، كورې داليا.'

كاتىك دەرگاگە كرايەوئە، خىرا پۆلاكى مێردى پورە فەرىدەم ناسىيەوئە، تەفەنگىكى لە شاندا بوو، ھاتە بەردەرگاگە و لە راست و چەپى كۆلانەكەي پروانى، خىرا دەستى گرتم و بردمى ناو ھەوشەكە و بەپەلە دەرگاگەي داخست، لەناو ھەوشەكەدا پياويكى ترم بىنى تەفەنگىكى لە بالاي خۆي دريژترى بەدەستەوئە بوو، يەكىك لە بەرھەيوانى قاتى خوارەوئە بانگى كرد، 'پۆلاك، كى بوو؟' تاكو ئەو ساتە پۆلاك ھىچى لەگەل من نەوتىوو، دواي ئەوئەي

له بهرخزیه وه وتی، 'له خۆمانه!'
دهستیکێ خسته سهر شانم و ئەملاولامی ماچ کرد، 'ئەوه بهم
ئاگر بارانه له کۆیوه هاتوویت، به ته نیایت؟'
'له گهل کاروان هاتووم، هاوه له کانم له دهری شار باریان
خستوه.'

'خوا مالتان ئاوا کات، کاروانی چی و ده ره وهی شاری چی،
به خوا همه په رهش جوامیز همه وه ندیی چته، خۆی و تفهنگچیه کانی
چهند حهفته یه که چواردهوری شاریان گرتوه و همه وو شه ویک
هه لده کوته سه رمان.'

پیکه وه چووینه به ره هیوانه که، خۆی هه لبریه سهر نوکی پیکانی
و فتیله که ی دهستی له ناو ده لاقه یه ک دانا، له و کاته دا کردنه وهی
یه کیک له و چوار ده رگایه ی ده که وتنه سهر ئه وه هیوانه سه رنجی
پاکیشام، کچیکێ بالابه رزم بینی، که پووناکیی فتیله که له چاوه
گه وره کانیدا شه وقی ده دایه وه، قژی له په نگی تاریکی ئه و شه وه
ده چوو، له دهنگی راچله کیم کاتیک پرسیی، 'باوکه کئ بوو؟'
'خایمی کورپی پووره دالیاته.'

له گهل پۆلاک ئەمه ی وت، پووره فه ریده له ده رگا که وه ده ر
په پی و باوه شی پیا کردم و دهستی کرد به گریان، به ده م گریانه وه
دهستی کرد به لاواندنه وهی دایکم و مه تحکردنی. منیش له سه ر شانی
پوورمه وه په وانیم، بینیم کچه کان بووبوون به دووان و هه ردوویان
له منیان ده پوانی، بیئاگا بووم له وهی پوورم زیاتر چی پئ وتم،
چونکه کاتیک ئه و قسه ی بژ ده کردم من له چاوی په ش و گه شی
پوورزا کانم ده پوانی، که له و کاته دا هه ردوویان هاتبوون و له ده م
ده رگا که دا له شانی یه که وه پاوه ستابوون.

بالایان وه کو یه ک به رز بوو، له خه یالی خۆمدا بیرم له وه

دهكردهوه، 'ئاخو ئهبيت كامهيان كانيشا بيت؟'

كاتيك پوورم ليم جيا بوويهوه و بهرامبهرم وهستا، له بهر پوناكبي فتيله كه دا بينيم پرومه ته تهره كاني شهوقيان دايه وه، له و كاته دا پولاك هاته شانمه وه و دهستي بۆ لاي دوو كچه كه ي پاكيشا، 'ئاده ي بزنام ئه م دوو خاتوونه ده ناسيته وه؟'

بيدهنگ بهرامبهريان وهستا بووم و ليم دهروانين، هيچ جياوازيهكت له نيتواناندا نه ده بيني، بالا و رهنگي قز و شتوازي ده موچاويان، ههردوو كيان هه مان كراس و سه لته يان له بهر دا بو، له و كاته دا يه كيكيان ليم هاته پيشه وه و شاني ماچ كردم، بۆني ميخه كم كرد، به هيتواشي به گويمدا چپاندي، 'من ساشام.'

كاتيك ئه وه م بيست، خيرا له وي تريانم رواني و چوومه بهرده مي، ئه و دهستي ته و قه ي بۆ دريژ كردم، دهستيم توند گرت و بۆ لاي خو م رامكيشا و له بهر خو مه وه وتم، 'كانيشا'

ئه و هيچي نه وت، ته نها ئه وه نده نه بيت لئي روانيم، پولاك و پوورم پيشمان كه وتن و چووينه ژووره وه، هيتشتا دهستي كانيشام بهر نه دا بوو، له و كاته دا ساشا خو ي خسته به ينمانه وه و دهستي نا به پشتي منه وه و بۆ ژووره وه پيش خو ي دام، له گه ل پولاك له شاني يه كه وه دانيشت بووين و زوو زوو پرسيا ري كه سو كار مي لئ ده كردم، ده يو يست ئه وه بزانيت ئاخو كئ ماوه و كئ به دهر د و برسيتي مردووه، پاشان باسي گوزه راني خوياني بۆ گيرامه وه، وتي، 'تاكو ئه مرؤ چوارده كه سمان لئ مردووه، بيتجگه له و چوار جووه ي له ريگاي كه ركوك به دهستي هه مه وه ندييه كان پووت كرانه وه و پاشان سهريان بپين.'

ههروه ها پولاك باسي ئه وه ي بۆ كردم چون له دهستي چه ته پرزگاري بووبوو، له و كاته دا سه رنجم چووه سه ر چاوي كانيشاي

کچی و له قسه‌کانی ئه‌و بیئاگا مام، کاتیک پوورم جامیک ماست و دوو پارچه نانی له‌به‌رده‌مدا دانا، به‌رچاوی گرتم و له‌خه‌یاله‌کانم دایبیریم. پووره‌فه‌ریده له‌لامه‌وه‌دانیشته و ده‌ستی خسته‌سه‌ر پانم و پرسیی، 'ئه‌وه چی‌گه‌یاندیتیه ئیره؟'

ده‌ستم برد و پارچه‌یه‌کم له‌نانه‌تیرییه‌که‌کرده‌وه و ژهندم به‌ماسته‌که‌دا، پینش ئه‌وه‌ی بیبه‌م بۆ ده‌مم پیم وت، 'سیله‌ی ره‌حم.'

پۆلاک ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین، 'جا به‌م ئاگربارانه؟'

'پووری گیان به‌نیازم بۆ به‌غداد بچم.'

'وام زانی خسوسی بۆ کن ئیمه‌هاتوویت.'

'گرنگ ئه‌وه‌یه‌چاوم پیتان که‌وت.'

'کوړه، ماله‌که‌ت پووناک کرده‌وه.'

پوورم ئه‌مه‌ی وت و ده‌ستی لیک‌ه‌لگۆفین و پرسیی، 'ده‌ی

که‌سوکار چۆن؟ کئ ماوه‌کئ نه‌ماوه؟'

'چیتان بۆ باس بکه‌م، ئه‌وه‌ی راستی بیت، گرانی و نه‌خووشی

شاری ته‌نک کردووه، ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌ته‌نها له‌گه‌ره‌کی

جووله‌کان بیست که‌سی لئ مردووه، گرانییه‌که‌له‌و شاره‌دا خه‌لک

له‌برساندا گۆشتی پشيله‌و که‌ر ئه‌خۆن، ته‌نانه‌ت راوی سه‌گه‌کانیش

ده‌که‌ن. ئه‌وه‌با دزیوفزی له‌ولاوه‌بۆستیت!'

'کوړه لیره‌خه‌لک به‌ده‌ست هه‌مه‌وه‌ندییه‌کانه‌وه‌گیریان

خواردووه، ئه‌لیت گه‌له‌گورگن و هه‌رچ که‌سیکیان به‌رده‌ست

بکه‌ویت گۆشتی ده‌خۆن و ئیسقانی ده‌پرویتن.'

له‌وکاته‌دا پۆلاک تهنه‌که‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه‌و چووه‌ده‌ره‌وه،

کاتیک ئه‌و پوورم وتی، 'ئه‌وه‌بۆ دوو سال ده‌بیت ئیمه‌ئاوا

پیاوه‌کانمان به‌شه‌و و پوژ ئیشک ده‌گرن.'

پوورم هه‌ستا و به‌ده‌م نزاخویندنه‌وه‌به‌جیی هیشتین، له‌وکاته‌دا

من سهرم داخستيوو، 'بۆچی بۆ بهغداد دهچیت؟'
کاتیک سهرم ههلبپی و لیم روانین، نه مزانی کامیان بوون ئه و
پرسیاره یان لئ کردم. له و کاته دا ههردووکیان لئیان دهپوانیم،
له بهرخۆمه وه وتم، 'بۆ خویندن.'
کانیشا وتی، 'زۆرت پین دهچیت؟'
'چهند سالیک.'

له چاوهکانیدا زیاتر له و پرسیاره هاکهزاییه م دهبینی، که پین
دهچوو باوکی یان پووریشم هه مان ئه و پرسیاره یان لئ بکردمایه،
به سه رنجه وه لیم روانی و له خه یالی خۆمدا بۆ وه لامیکی گونجاوتر
دهگه پام، 'سالیک یان دووانم پین دهچیت، به لام ئه گه ر بگه پیمه وه،
ئه وا بیژهدا تیده په پم.'

'هیواخوازم زۆرت پین نهچیت!'
چهند هه ناسه یه ک بیژدهنگ مام و له وه دا بووم وه لامی بدهمه وه،
ویستم له گه پانه وه م دلنیای بگه مه وه، له و کاته دا باوکی هاته
ژووره وه و به دوایدا ژووره که پر بو له که سوکاری دایکم، ئه وهنده
باسی گرانی و تاعوون و چه ته یان کرد، ماندوو بووم و به رده وام
باویشکم هه دا و خه ریک بوو خه و ده بیژده مه وه، خۆم له پووره
فه ریده نزیک کرده وه و به گویندا چپاندم، 'من ده بیت تاویکی تر
به ره و که رکوک له گه ل کاروان به پری که وم.'

خیرا هه لسا یه سه ر پین و بانگی له کانیشا و پۆلاکی میژدی کرد
و داوای لئ کردن له گه لم بین بۆ قاتی سه ره وه و له وئ جیگام بۆ
پابخن، داوای یارمه تیم کرد و له ویدا مالئاواییم له هه ندیکیان کرد،
خاله موسا له و کاته دا هاته ژووره وه و خیرا باوه شی پندا کردم،
داوای هه واپرسیین، سه ره خۆشیی مردنی دایکمی لئ کردم و پتی
وتم، 'ناگات له خۆت بیت و متمانه به هه موو که سیک نه که ییت!'

خاله موسام ویستی دریژه به باسه‌کانی بدات، منیش ده‌ستم
خسته سەر شانی و پیم وت، 'سبه‌ینی ده‌بیت تاریک‌پرون به‌ره و
که‌رکوک به‌پئ بکه‌وم و پئویستم به‌پشوو هه‌یه.'

پاشان پۆلاک چرایه‌کی گرت به‌ ده‌ستیه‌وه و پئشم که‌وت بۆ
حه‌وشه‌که و له‌ویوه به‌ پلیکانه‌کاندا چووینه هه‌یوانی قاتی سه‌ره‌وه،
ده‌رگای ژووریکی کرده‌وه، سندوقیکی بۆراق، چه‌ند پارچه‌ راخه‌ر و
لیفه‌یه‌کی قه‌دکراوی له‌سه‌ر بوو، چراکه‌ی له‌ سووچینکی ژووره‌که‌وه
دانا و ویستی ده‌ست بداته نوینه‌کان، ته‌کانم دایه به‌ر خۆم و ویستم
ده‌ستی بگرم و پئی بلیم، که‌ خۆم جیگا بۆ خۆم پاده‌خه‌م و پئویستم
ناکات تو‌عه‌زیت بکیشیت، له‌و کاته‌دا له‌ ده‌نگی کانیشا راچله‌کیم، له
ته‌نیشتمه‌وه ده‌ستیکي خسته سەر بالی من و به‌ ده‌سته‌که‌ی تری
راخه‌ره‌که‌ی له‌ ده‌ستی باوکی وه‌ر گرت و پئی وت، 'نا باوکه‌ وازی
لی بینه‌ بۆ من.'

پۆلاک ده‌ستی گێزپایه‌وه و لئی پرسیم، 'سبه‌ی که‌ی به‌پئ
ده‌که‌ویت؟'

'پئش خۆرکه‌وتن.'

له‌گه‌ل پۆلاک له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستابووین، دیار بوو من و
ئه‌و گه‌یشتبووینه کوتایی قسه‌کردنمان و بیده‌نگ له‌ بالاخانه‌کانی
به‌رامبه‌رمان ده‌روانی، کاتیک کانیشا جیگا که‌ی راخست و فه‌رموی
لی کردم، ئه‌وان پینکه‌وه له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ چونه‌ ده‌ره‌وه و
منیش چووم له‌سه‌ر جیگا که‌م پاکشام، قاچم پاکیشا و ده‌ستم
دایه‌ متلی لئفه‌که و ویستم رایکیشم و بیده‌م به‌سه‌ر خۆمدا، له‌و
کاته‌دا ده‌رگای ژووره‌که‌ کرایه‌وه و کانیشا به‌ گۆزه‌یه‌کی ملباریک
و جامیکه‌وه گه‌زپایه‌وه، گوپم دایه به‌ر خۆم و ویستم تو‌زیک خۆم
راست بکه‌مه‌وه، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه و به‌بێ ئه‌وه‌ی لیم بپروانیت،

وتی، 'وتم نه وهک شه و تینووت بیت.'

سو پاسم کرد و گۆزه که ی له لای جیگا که مه وه دانا، له و کاته دا
پاست بو بوومه وه و له سهر جیگا که م دانیشتبوم، پیش نه وه ی
بروات هه لویتسه یه کی کرد و بی نه وه ی لیم بروانیت، له به رخویه وه
لئی پرسیم، 'چاوه پروانت بم؟'

سه ری داخستبو و له به ری پی خوی ده پروانی، منیش ماندو و بوونی
پیکا و قسه و باسه کانی نه و پۆزه ته وای خه یالمیان داگیر کردبو،
تاوینک به بیتهنگی لیم پروانی، چوو بو له ناو ده رگا که دا وه ستابو،
پتیه کی نابوو نه و دیو ده رگا که و له و یوه لئی ده پروانیم، ده مزانی
چاوه پروانی وه لامی من ده کات، نازانم بق تاوام بی وت، 'نه گهر خوا
بۆم پیک بخت!'

'نژات لای خوا بق ده که م، به لکو جاریکی تر به ری بواری پینگات
بخته وه سهر مالی ئیمه.'

'نه گهر له نسیم نوو سرا بیت، به تایبه تی بق دیتیتان دیمه وه.'

'خوازیارم له مه قسه دم گه یشتیت!'

هه موو گیانم که وتبو وه سهر ئاره قه و ده مم ته ته له ی ده کرد،
ویستم له وه دلنیای بکه مه وه، که به دلنیایی وه به تایبه تی بق لای
نه و ده گه پیمه وه، له و کاته دا هه ردوو کمان له دهنگی ته قه ی تهنکیک
راچله کین، کاتیک من پروم له و وهر گتیا و سه رنجم له په نجه ره ی
ژوو ره که دا، نه و له ده رگا که چوو ده ره وه و منیش تاوینک به ده وری
خۆمدا پروانیم، پاشان له دلی خۆمدا که وتمه سه رزه نشترکردنی خۆم،
له ده ره وه گویم له دهنگی پیاوه کان بوو پیکه وه قسه یان نه کرد،
له سه ر پشت پال که وتبووم و له بنمیچی ژوو ره که م ده پروانی، بیرم
له کانیشا ده کرده وه و قسه کانی له بهر گویمدا به رده وام دووباره
ده بوونه وه، شیوازی ده موچاوی له پیشچاومدا لانه ده چوو، له

خه یالی خۇمدا دەستیم گرت و چه ندین وه لامی جۆراوجۆرم دایه وه.
کاتیک پۆلاک له خهون به خه بهری هینام، له گه له خاله موسام
پیکه وه له تهنیشتی جیگا که مه وه وه ستابوون، دیار بوو چراکه ی
ته نیشتم کوزابۆوه، خاله موسا فتیله یه کی به دهسته وه بوو، دهره وه
هیشتا تاریک دیار بوو، خاله موسا وتی، 'ئه و پیاوانه قهریرکه
چاوه پروانی تۆن.'

خیرا مالئاواییم له پووره فه ریده م کرد و سه روخوار چاوم به
ماله که یاندا بۆ که چه کان گێرا، ویستم له پوورم بپرسم، ده ی که چه کان
له کوین؟

پاشان قسه که م گۆری و له ژیر لیتوه وه و به شه رمه وه پیم وت،
'پووری گیان، من وه لامیکی کانیشا قهرزارم!'

به سه رنجه وه لئی پروانیم و ناوچاوی چرچ کرد و برۆکانی لیک
نیزیک کردنه وه، پیش ئه وه ی وه لامم بداته وه، پۆلاک دهستی دایه
بالم و پیش خۆی دام و به ره و کولان رویشتین، به ناچار ی له گه لیاندا
رویشتم، ههردووکیان دوو تفهنگی دریزیان له شان کردبوو،
پیاویکیش دووراودوور له دوامانه وه بوو، کاتیک گهیشتینه لای
کاروانه که، هه موو له دووره وه له ئیمه یان ده پروانی و عه بدولکه ریم
ئه لپاس به دهنگیکی بهرز وتی، 'ئه گه ر تۆزیک بچوویتایه ته وه سه ر
باوکت، ئه وا ئیمه ت ئه وه نده ماتل نه ده کرد.'

داوای لیتوورنم لئ کرد و له گه له خاله موسا و پۆلاک ئه ملاولای
یه کمان ماچ کرد و له گه له کاروان که و تمه پئ.

تاوه کو گهیشتینه ناو شاری که رکوک، پئیه ره که مان چه ند
جاریک ریگا که ی گۆری، کاروانچییه کان ره شۆی و لاخه کانیا ن له
پشتی یه ک به ست و قیتاریکیان لئ دروست کردن، پئیه ره که ره شۆی
ولاخه که ی پیشه وه ی گرتبوو، من و عه بدولکه یم له راست و چه بی

ولاخه كانه وه ده پړوشتين، سه رجه م پياوه كانى تر به چوارده ورماندا
بلاوه يان لى كړدبوو، تفهنگه كانيان له ناو ده ستيان گرتبوو، به و
جوړه دوو راو دوو ر باز نه يه كى گه وره يان به ده ورى ئيمه دا كيشا
بوو، پيش خوړئاو ابوون له لاپړوه گه يشتينه ناو شارى كه ركوك،
كاتيك له گه ره كى ره حيمواوا گه يشتينه خانى نه ولا، عه بدولكه ريم پنى
وتم، ليره ده مينينه وه تاكو كاروان له موسل و هه وليزه وه ده گات،
نه وسا پيکه وه به ره و به غداد ده پړوين.

پيم وت، 'ده چم بؤ كنيسه ته كه و ئه مشه و له وئى ده مينمه وه و
به يانئى زو و ده گه پيمه وه.'

'نا، نا، سبه ليره ده مينينه وه، دوو سبه ي پيش خوړكه وتن
باشه ليره بيت، كوپه دوا نه كه ويت.'

سهرم بؤ عه بدولكه ريم ئه لباس. له قاند و لاي ئه وان پړوشتم،
دهسته دهسته له سهر جاده و ناو كؤلانه كاندا سه ربازه توركه كان
به سهر ماله كاندا ده گه پان، هر وه كو چوون مامه سليمانم
ئاموژگارى كړدبووم، تاكو توانيم خوځم لى پاراستن و به لاپړى
و بنديوارى ماله كاندا خوځم گه يانده گه ره كى جووله كان، كاتيك
به به رده مى مالى ماتاندا تپه پريم، تاويك له سهر ديواره كه وه
له ناو هه وشه و ماله كه م پروانى، جيگاي سووتانى په يكه ره كانى
ماتان ئاسه وارى په له يه كى ره شى گه وره لى له ناو باخه كه دا به جى
هيشتبوو، به جوړيك، كه ته وارى باخه كه و ديوارى هه وشه كه ش
په ش ديار بوو، كاتيك گه يشمه كنيسه ته كه، شاروونى حاخام
به ته نها له وئى بوو، ناو كنيسه ته كه زور چول ديار بوو، بؤنى گه چ
و قوپ و ليته لى ده هات، شاروون سهرى پيچراو و ده ستيكى به
مشكيبه ك راستوچه پ له مليدا هه لبه ستبوو، كنيسه ته كه بيچگه له
پينچ كورسى و ميزيك، هيچى ترى تيدا نه بوو، شاروونى حاخام

به‌رده‌وام به‌دهوری کورسی و میزه‌که‌دا ده‌گه‌را و له‌به‌رخۆیه‌وه
نزای ده‌کرد، کاتیک منی بینی، به‌بیزارییه‌وه لئی پوانیم و وتی،
‘ئه‌وه‌ی کنیسه‌ت بسووتیتیت، بیتریزی به‌خوای خۆی ده‌کات.’

کاتیک سلوم لئ کرد، وه‌لامی نه‌دامه‌وه و به‌رده‌وام بوو، وتی،
‘شینخولاکان، هه‌موویان عه‌بدی خه‌لیفه‌ تورکه‌کانیان!’
‘ئوستاز، چی پرووی داوه؟’

‘کاتیک ئه‌وان دین و به‌ناوی خواوه‌موقه‌ده‌ساتی ئیمه
ده‌سووتینن، ئیتر چیترا قابیلی ئه‌وه‌یه، که پروو نه‌دات، ئه‌و خواجه‌ی
ئهم جووره‌ زولمانه‌ی لا قبووله، پین ناچیت خۆی له‌عه‌ره‌بیک یان
تورکیک زانتر بیت.’

ئو حاخامه‌ پیره‌ چاوه‌کانی پر بوون له‌ فرمیسک، هاتبووه
به‌رده‌می من و ده‌ستیکی خستبووه‌ سه‌ر شانم، پاش تاویک بیده‌نگی،
وتی، ‘حه‌فته‌ی پیشوو، له‌گه‌ل قوتابییه‌کانم مه‌شغولی ده‌رسخویندن
بووم، له‌ناکاو مه‌لا شه‌مه‌دینی گه‌یلانی و ده‌رویشه‌کانی هاتن،
هه‌موو شمشیزیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، وه‌کو قه‌لای عه‌ده‌نیان گرتیت،
له‌پیش چاوی خۆمدا ئه‌لیاسی برازا و قوتابیمیان سه‌ر بپی، ئیتر
کارکیان پین کردین ئیسلام به‌دوژمنی خۆی نه‌کردیت، ئه‌گه‌ر ئه‌و
مه‌خفه‌ره‌ نزیکمان نه‌بووایه‌ هه‌موومانیان به‌ده‌ردی ئه‌لیاس ده‌برد،
کاتیک حه‌یته‌ تورکه‌کان گه‌یشتن، دوانیان له‌ژووره‌وه‌ مانه‌وه‌ و
خۆیان نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ و ئاگریان له‌خۆیان و کنیسه‌ته‌که‌ به‌ر دا،
تاوه‌کو بوون به‌خۆل هاواریان له‌خوا ده‌کرد، وه‌کو ئه‌و خواجه‌ی
ئه‌وان بانگیان لئ ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ نه‌زان بیت، به‌کوشتنی مه‌زلومیک
ئه‌وان خه‌لات بکات.’

دوای ئه‌وه‌ی حاخام هه‌موو به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و پوژوه‌ و پوژانی
دواتری بۆ گێرامه‌وه، پیکه‌وه‌ چوینه‌ ژووی پشته‌وه‌ و له‌ویوه‌ له‌

دهرگایه که وه چووین بق ماله که ی خزی، ماله که ی ده که وه پشته
کنیسه ته که وه، به دهم ریوه له به رخویه وه وتی، 'نه گەر ئه م دهروازه یه
نه ده بوو هه موومانیا ن قه تلوعام ده کرد!'

ئه و ئیواره یه دوو نانی هینا و پونی پیا سوین و پیازی جنینه
سه ر، دوا ی ئه وه ی نانمان خوارد، گۆزه یه ک شه راب و دوو جامی
هینا و له سه ر سفره که داینا و له به رخویه وه وتی، 'ئه وه یش شه رابی
ماتان، ئه زانم به خه یالت غه رب نییه!'

دوو پوژ له که رکوک مامه وه، ئه و به یانییه ی لای شارونی
خاخام پویشتم، ده ستیم ماچ کرد، ئه و یش ده ستی هینا به سه رمدا
و تاویک سه رم نا به سنگیه وه، جله کانی بونی باوکمیا ن لئ ده هات،
هه ستم پئ کرد، ده ستی له سه ر سه رم ئه له رزین، کاتیک سه رم
له سه ر سنگی هه لپری و لیم پوانی، خوی پئ پانه گیرا و بیده نگ
چه ند دلۆپیک فرمیسک به پرومه ته کانیدا گل بوونه وه و تیکلاو
به بنجی ریشه سپییه که ی بوون. پاشان به ده نگیکی تیکشکاوه وه،
له به رخویه وه وتی، 'هه موومان لیره برۆین باشه، پئویسته ئیمه
له وئ بین، چونکه هه موو شتیک له وئ پوو ده دات!'

له و کاته دا هه چم نه وت، به لام قسه کانی شارونی خاخام ته واوی
خه یالیان داگیر کردم، لای ئه و پویشتم و به دهم پئگاوه خه ریکی
لئکدانه وه ی قسه کانی ئه و بووم، کاتیک ئه وه م بیر که وه ته وه، که
ئه و قسه یه ی خاخام پئشتر بیستبوو، له گه ره کی جووله کان ده ر
چوو بووم، پاشان تاویک وه ستام و له دووره وه له ماله قورپینه کانی
که ره کی جووله کانم پوانی، له به رخومه وه وتم، 'من ئه بیته له وئ بم،
چونکه هه موو شتیک له وئ پوو ده دات!'

کاتیک گه یشتمه لای کاروانچییه کان له خانه که ی ئه ولا، پوانیم
ژماره ی و لاخه کان زیاتر له دوو سه د و لاخ ده بوون و خه لکیکی زور

له وئې بۇ پوښتنن خوځيان ئاماده كړدېوو، ديار بوو كاروان له ههولير
و موسلهوه گهښتېوو، نزيكې سى سى سى پياو دهبوو، كاتيك
كهوتينه پئ عهبدولكهريم ئهلياس پئى وتم، 'تو له گهل كاروانهكې
شه معون شومر كوئى بازركان دهبيت!'

ئو كاروانهئى له ههوليرهوه هاتېوو، ژماره يان له سى سى كس
زياتر دهبوو، شه معون شومر هر له دوورهوه به ناوى خوومهوه
بانگى كړدم و دهيزانى كيم و كورې كيم، پيم وا بوو عهبدولكهريم
ئهلياس باسى منى بۇ كړدېوو، ههوليريههكان بيجكه له كول و
بارهكان، چوار خيزانيشيان له گهلدا بوو، له ويدا پينج ژن و دوانزه
مندالم بژارد، داوايان له من كړد له پيگا هاوكاربيان بكم، پاشان
كاتيك گهښتينه بهغداد، ليرههكى زيرم پئ بدن. به دريژاي ئو
پيگايه له خه يالى بينينهوهئى كانيشادا بووم، ئيتر دواقسهئى و چاوه
په شهكانى كانيشا ته واوى خه يالميان داگير كړدېوو.

ئو پوژه بۇ ژن و مندالهكان چه ند بارگيريك و دوو
عاره بانه يان دابين كړدېوو، ژنهكان به نوره سوارى بارگيرهكان
دهبوون و مندالهكانيش له ناو عاره بانه كه دا دانيشتون، له پيگا له
ژنيكم پرسى، 'بۇچى ئو پيگا دووره تان گرتوته بهر و خيره بهرهو
بهغداد دهرؤن؟'

ژنهكه له وهلامدا ئاواى پئ وتم، 'له سهر فهتواى مه لا ئه بوبه كرى
له ناو خانوهكانى قهراتى دهر كراين. دواى ئه وهئى حوجره كهئى
مزگه وتى گه ورهئى ناو قهراتى سووتا، سامويلئى زاوامان و ميژدى
خوشكميان به وه تومه تبار كړد، گوايا ئو حوجره كهئى سووتاندييه،
دواى ئو به زمهئى خهركى ناو قهراتى سامويليان گرت!'

له و كاته دا ژنهكه قورگى پپ بوو له گريان و نه يتوانى له
قسهكانى بهردهوام بيت. ئيتر ژنهكان به كومهل دهستيان كړد به

شین و واوه‌یلا و له‌خۆدان، به‌جۆریک زۆر‌به‌ی کاروانچییه‌کان له ئیمه‌یان ده‌روانی، له‌و کاته‌دا کابرایه‌کی ریشنی کوته‌بالا لیم هاته پیشه‌وه و ده‌ستی گرتم و له‌ ژنه‌کانی دوور خسته‌وه و پیتی وتم، 'ئه‌ری برا ئه‌و شاره‌هه‌نگه‌ت لۆ ورووژاند و هارت کردن، به‌ خودای ئه‌و داماوانه له‌ هه‌ولێریوه تاکو که‌رکووکێ ده‌میان لیک نه‌نایه، هه‌ر شین و واوه‌یلایان بووه، لۆ خۆم به‌دیاریانه‌وه بووم و به‌و چاوانه‌ی خۆم بینیم ئه‌و داماوانه چییان لێ به‌سه‌ر هات.'

کابرا به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه کلاو و جامانه‌که‌ی له‌ سه‌ری داگرت و نایه‌ بنیالی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیتشا لێی پوانیم و وتی، 'به‌ ساموێله شهل مه‌شه‌وور بوو، به‌ خودای ئه‌وه‌نده‌یان لێ دابوو هه‌ر چوار په‌لیان شکاندبوو، داویان لێ کردبوو بیته‌ موسرمان و ئه‌وانیش لێی خۆش ده‌بن، ئه‌ویش به‌وه‌ پازی نه‌بووه، پاشان به‌رده‌بارانیان کرد و کوشتیان، ئیدی هه‌ر ئه‌و پۆژه خه‌رکه‌که په‌لاماری ماری جووه‌کانی ناو قه‌راتیان دا، دوا‌ی تارانکردن و سه‌وتانی ماره‌کانیان، ئه‌وه‌تا به‌ چاوی خۆت ده‌بیینیت که‌ کوو به‌ ده‌ستی به‌تار ده‌ربه‌ده‌ریان کردن، جووه‌کانی نیو قه‌راتی هه‌موویان قه‌ومی یه‌کتری بوون، ئه‌وه‌تا ناچار کراون به‌ره‌و به‌غدایه‌ بچن و له‌م گرانی و نه‌گه‌تییه‌دا ئه‌و پینگایه‌ی بگرته‌ به‌ر، به‌ خودای برا چوار پیایوی ئه‌و خیزانه‌ی له‌ سه‌فه‌ربه‌لیکن و خودا ده‌زانیتن که‌نگی ده‌گه‌رینه‌وه ئیروکانه‌؟'

ده‌مه‌و ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه، کاتیک له‌ دووزخورماتوو لامان دا، له‌ ژنه‌که‌م پرسسی، ئایا ئیوه ده‌میکه‌یه له‌ هه‌ولێر ده‌ژین، ئه‌و له‌ وه‌لامدا پیتی وتم، 'ئه‌مه‌ی جووله‌که‌ زیاتر له‌ ده‌ بنه‌چه‌مان له‌ناو قه‌راتیدا براونه‌ته‌وه و قه‌ریان کردن.'

پنجی سنی سالی ۱۹۱۷ له‌گه‌ل کاروان گه‌یشتمه‌ به‌غداد،

عەبدولكەرىم ئەلباس ناوئىشانى دوكانىكى لە شۆپىجە پىن دام و پىنى وتم، 'كەى وىستت ھەوالم بزانىت، دەتوانىت پرسىارى من لەوان بگەيت.'

كاتىك وىستم بېرۇم، بانگى كردم و پارچە پەرۆيەكى پىچراوھى دايە دەستم و پىنى وتم، 'ئەوھش ئامانەتتەتتەت، سلىمان پىنى داوم و دەستگىرۆيى بگە و بەفیرۆي مەيە.'

لە خەيالى خۇمدا لە خۇئامادەكردندا بووم و وىستم پىنى بلىم، 'خەقم لای ئەو خىزانە ھەولتتەتتەت و چۆن بتوانم لىيان وەر بگرم؟' ئەو بواری قسەكردنى پىن نەدام و دەستى تەوقەكردنى بۇ درىژ كردم و خواخافىزى لىن كردم، ئىتر منىش بىجگە لە سوپاسكردنى، ھىچم نەوت.

كاتىك ئەوانم بەجى ھىشت، بىنىم ھەموو كۆلان و جادەكانى شار پىر بوون لە سەرباز و خەلكى مەدەنى، ھەموو پىكەوھ خەرىكى سەنگەرلىدان بوون، دواى چوار كاتژمىر بە پرسىار و گەران گەشىتمە گەرەكى تەورات و چومە بەردەمى مالى مامە ئىسماعىل، كاتىك لە دەرگام دا، ژنە تازەكەى دەرگای كردهوھ و بەساردوسرىپپەكەوھ پىشوازى لىن كردم، دواى ئەوھى لەبەرخۆيەوھ چەند جارىك وتى، پىاومان لە مالمەوھ نىن، پاشان لە پىش منەوھ چوھ ژوورەوھ و دەرگای مالمەكەى بە روومدا داخست، ناچار بەتەنیا لەسەر كورسىپپەك و لەناو باخەكەياندا دانىشتم، پىش خۆرئاوالبوون مامە ئىسماعىل لەگەل پەھىم و پەھمان لە بازار گەرانەوھ، كاتىك مامە ئىسماعىل دەرگای ھەوشەكەى كردهوھ، پىنى وتم، 'دەمىكەيە ھاتووت؟ بۆچى نەچووتتەت ژوورەوھ؟ دەى بۇ رىفكا خولقى نەكردووت خۆ تۆ بىگانە نىت؟'

لە وەلامدا پىم وت، 'ئەوھندە نائىت گەشىتووم و خولق كراوم و

خۆم نه چوممه ته ژووره وه!

رهحيم و رهحمانی کورپی هاوته مه نی من بوون و ههردووکیان به یهک سک له سلیمانی له دایک بووبوون، چهند پرۆژیک دوی له دایکبوونی ئهوان دایکیان مردبوو، پیکه وه چهند سالیگ له کنیتسه ته که ی جووله کانی سلیمانی خویندبوومان، پاشان مامه ئیسماعیل ئه و ژنه تازه یه ی هیتا و له بهر خاتری ئه و بۆ به غداد گوژیایه وه، ئه وسا له دایکم بیست، که که سوکاری پازی نه بوون ریفکا بیته له سلیمانی دانیشیت.

ئیسماعیل ئیسحاق، له شاری سلیمانی به سمه ی ئالتونچی ناسراو بوو، ئه و پیاوه نه برای باوکم بوو نه ئاموزای، به لکو له گهل باوکدا هاوړتی مندالیی یه کتر بوون و له جووله کان درواسی مالمان بوو، ئیمه ش هه ر له مندالییه وه به مامه بانگمان ده کرد، ههروه ها رهحیم و رهحمانیش به باوکمیان ئه وت مامه شه لمق.

خیرا پرسیری ئه وه م لئ کردن، ئاخۆ ئه و هه موو سه رباز و خه لکه چه کداره له سه ر جاده و ناو کۆلانه کاندا چی ده که ن؟

رهحمان باسی ئه وه ی بۆ کردم، که سوپای ئینگلیز له چهند قۆلیکه وه هیرشیان بۆ سه ر شاری به غداد هیتاوه، موختاری گه ره که کان داوایان له خه لکی کردووه هه موو چه ک هه لگرن و دژی ئینگلیز بوه ستنه وه، له و کاته دا مامه ئیسماعیل له به رخۆیه وه وتی، 'وه کو ئیمه زۆر له تورک پازی بین، تا کو بۆ پاراستنی خه لیفه که یان خۆمان به کوشته بده ین.'

رهحمان له وه لامدا وتی، 'ئه وه نده یان هیتاوه ته ناو شاری به غداد، مه گه ر خوا بۆ خۆی بزائیت!'

باوکی له رهحمانی پوانی و به بیزاریه که وه، 'کورپی خۆم، ئه وه زیاتر له سه د سه له تورک زولممان لئ ده کات، جا نازانم مه گه ر

یەکیک زۆر نەقام بێت بە دل بۆ ئەوان بچەنگیت.^۱
'مامە گیان وا مەلی، لای زۆرینە ی خەلک تورکەکان زۆر
موقەدەسن.'

'خوای نەوہی ئیسرائیل خۆیان و خەلیفەکانیان تەفروتوونا
بکات.'

درەنگانی شەو کۆرەکان جینگایان لە ژوورەکە ی خۆیان بۆ
چاک کردم، ئەو شەوہ بۆ یەکەمین جار لە ژیاندا گویم لە دەنگی
عوود بوو، پەحیم و پەحمان ھەردووکیان لە تییکی موزیکدا بوون
و یەکیکیان عوودی ئەژەند و ئەوی تریان تەپلی لێ دەدا، ئەو
شەوہ ئەوہندە سەرسام بووم بە دەنگی تەپل و عوود، تاکو بەیانی
نەخەوتین و بەردەوام داوام لێ دەکردن گۆرانی بلێن و موزیک
بژەنن.

رۆژی دوایی پێکەوہ بۆ بازارێ مسوول لە شۆرچە چووین،
ئەو بازارە بێجگە لە موشتەرەکان ھەموو خاوەندوکان و
دەستگیرەکانیش جوو بوون، چەند جارێک لە پاستەوہ بۆ چەپی ئەو
بازارە گەڕام، ئەوہی زۆر سەرنجی پاکیشام مسگەر و سەپافەکان
بوون. دەنگی لێدانی مس و زیوہکانم لە دوورەوہ دەبیست، کاتیکی
دوای دەنگەکان کەوتم، بینیم چۆن زەنگولە ی دەنگی بەرکەوتنی
قەلەمە ئاسنەکان لەسەر پرووی مسەکاندا بەردەوام دەزینگانەوہ،
تاویکی بەسەرنجەوہ لێم دەپوانین، سەرسام بووم بە دەستپەنگینی
ئەو مسگەرانە، کاتیکی نەخشی سەر مسەکانیان ھەلدەکولی، لای
سەپافەکان ئەوہی لە سەرەتاوہ جینگای سەرسوپمانم بوو، ئەو
ھەموو پارە جۆراوچۆرە بوو، کە لەبەردەمیاندا دانرابوون و بەی
ئەوہی ترسیان ھەبێت لە دزین یان فراندن، سەپافەکان ھەموو
بەپرز دانیشتبوون و تەپپووشی رەنگسوریان لەسەردا بوو،

سهرتاپا جله‌کانیان که‌وا و سه‌لته‌ی سه‌ی بوو، سمیټیان باریک و پ‌یشیان تاشیبوو، له‌ به‌رده‌میاندا پارچه‌ کاغز و دراوی ناوازه‌م ده‌بینی، که‌ ئه‌وسا نه‌مده‌زانی ئاخۆ بۆچی به‌کار دین یان له‌ چ ولاتیکه‌وه‌ هاتوون، ئه‌و پ‌وژه‌ چ‌ه‌ند جارێک له‌ راسته‌وه‌ بۆ چه‌پ به‌ بازاڕی مسوولدا که‌رام و له‌و خه‌لک و کارکه‌رانه‌م ده‌پوانی.

به‌و جوړه‌ چ‌ه‌ند حه‌فته‌یه‌ک تیپه‌پ‌ری، شه‌ویکیان له‌ ده‌نگی ناله‌ و ته‌قه‌کردن به‌ناگا هاتین، خه‌لکی که‌په‌ک هه‌موو هاتبوونه‌ به‌رده‌رگا و پۆل پۆل وه‌ستابوون و قسه‌یان ده‌کرد، باس له‌وه‌ ده‌کرا گویا سوپای ئینگلیز هێرش بۆ سه‌ر شاری به‌غداد هێناوه‌.

سه‌رله‌به‌یانی پ‌وژی ۱۱ی ئازاری ساڵی ۱۹۱۷ سوپای به‌ریتانی شاری به‌غدادیان داگیر کرد، شه‌قامی شوپ‌ریچه‌ به‌ جووه‌کانی دانیشتیوی به‌غداد ته‌نرابوو، منیش له‌گه‌ل په‌حمان و په‌حیم له‌ که‌ناره‌وه‌ وه‌ستابووین، هه‌موو چاوه‌پ‌وانی هاتنی سه‌ربازه‌ ئینگلیزه‌کان بووین، دوور له‌ ئیمه‌وه‌ ده‌ست کرا به‌ هاوار و بانگ له‌و سه‌ربازه‌ عوسمانییانه‌ی له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه‌ به‌دیل گیرابوون، کاتیک که‌یشتنه‌ به‌رده‌می ئیمه‌، له‌ناکاوه‌ له‌ناو هاوار و بانگی خه‌لکه‌که‌دا ده‌نگی شریخه‌ی ته‌قه‌ی ته‌نگ هات و چ‌ه‌ند سه‌ربازیکی تورک له‌ پ‌یزه‌کاندا که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی، ئه‌و سه‌ربازه‌ ئینگلیزه‌ی له‌ملاولای سه‌ربازه‌ تورکه‌ دیلکراوه‌کانه‌وه‌ ده‌پ‌ویشن، پ‌ووی ته‌فنه‌گه‌کانیان کرده‌ خه‌لکه‌که‌ و ده‌ستیان کرد به‌ هاوارکردن، به‌و جوړه‌ چ‌ه‌ند جارێک ته‌قه‌ له‌ سه‌ربازه‌ دیله‌کان کرا و زیاتر له‌ بیست سه‌رباز له‌ به‌رپینی ئه‌وانی تردا که‌وتبوون، خه‌لکه‌که‌ له‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری جاده‌که‌وه‌ به‌ردیان له‌ سه‌ربازه‌ دیله‌کان ده‌گرت، چ‌ه‌ند جارێک به‌ چه‌ق هێرش کرایه‌ سه‌ر دیله‌کان، سه‌ربازه‌ ئینگلیزه‌کان ناچار بوون پ‌ووی ته‌فنه‌گه‌کانیان له‌ خه‌لکه‌که‌ کرد و چ‌ه‌ند جارێک

به سه‌ریاندا ته‌قه‌یان کرد، له‌و کاته‌دا که‌س نه‌یده‌زانی له‌ کوێوه‌ تهن‌گ به‌ سه‌ربازه‌ تورکه‌کانه‌وه‌ ده‌نریت، پاشان چه‌ندین سه‌ربازی هیندی به‌پاکردن خۆیان کرد به‌ بالاخانه‌یه‌کی به‌رامبه‌ر ئه‌و جیگایه‌ی ئیمه‌ی لئ وه‌ستابووین و دوو گهنجیان باله‌سه‌ست کرد و له‌گه‌ل خۆیاندا بردنیان، له‌و کاته‌دا په‌حیم پێی وتم، 'ئه‌و دوو که‌سه‌ی ته‌قه‌یان له‌ سه‌ربازه‌ تورکه‌کان کرد، ئه‌ندامی بزووتنه‌وه‌ی خه‌لتوزن.'
ویستم پرسیا‌ری ئه‌وه‌ له‌ په‌حیم بکه‌م، 'ئایا بزووتنه‌وه‌ی خه‌لتوز چیه‌؟'

له‌و کاته‌دا سه‌ربازه‌ ئینگلیزه‌کان هیرشیان هینایه‌ سه‌ر خه‌لکه‌که‌ و ئیمه‌ش بلاوه‌مان لئ کرد و بۆ دوکانه‌که‌ی مامه‌ ئیسماعیل له‌ شه‌قامی مسو‌ال گه‌پاینه‌وه‌.

ئه‌و ئیواره‌یه‌، کاتیک ده‌رگای دوکانه‌که‌مان داخست، مامه‌ ئیسماعیل ئالتوون و که‌ره‌سته‌ی ناو دوکانه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هینایه‌وه‌، دوا‌ی ئه‌و پۆژه‌ هه‌فته‌یه‌ک زیاتر نه‌یه‌ه‌شت ئیمه‌ش له‌ مال بچینه‌ ده‌ره‌وه‌، زیاتر له‌ مانگیك ئالۆزی و شه‌پ و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌ لایه‌نگرانی عوسمانیه‌کان و ئه‌فسه‌ر و کاربه‌ده‌سته‌کانیان به‌رده‌وام بوو، شه‌و و پۆژ له‌ناو گه‌په‌ک و سه‌ر جاده‌کانی شاری به‌غداد گویت له‌ ده‌نگی ته‌قه‌ی تهن‌گ ده‌بوو، چه‌ند مزگه‌وتیک سووتینران و چه‌ندین مه‌لای لایه‌نگری تورکه‌کان کوژران. دوا‌ی دوو مانگ ئینگلیزه‌کان به‌ زه‌بری هیز توانییان ئارامی بۆ شاری به‌غداد بگه‌پیننه‌وه‌.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ی مانگ بوو له‌ شاری به‌غداد بووم، چووم بۆ کنیسه‌تی ئیسحاق له‌ گه‌په‌کی ته‌ورات و ئه‌و نامه‌یه‌ی مامه‌ سلیمانم پێی دا‌بووم گه‌یاندم، پاشان حاخامه‌که‌ سه‌ری بۆ له‌قاند‌م و پێی وتم، که‌ چه‌ند مانگیك پیش ئه‌و پۆژه‌ له‌ هاتنی من ئاگادار کراوه‌ته‌وه‌،

پاشان پرسپاری ئەوەی لێ کردم، 'بۆچی ئەوەندە دوا که وتوویت؟'
له وهلامدا باسی شەر و ناشارامیی پێگا و ناو شاری بهغدادم بۆ
کرد، حاخام سهری راوهشاند و له بهرخۆیهوه وتی، 'خۆ من پۆژانی
شەر و نههامتی دهرگای کتیسهت داناخهم!'

له و کاتدا وام زانی حاخام له مه بهستی قسه که م تینه که یشتبوو،
هر بۆیه کاتیک قسه که م دووباره کردهوه، تهنها سهری بۆ
راوهشاندم و ههچی نهوت، حاخام دانیال کابرایهکی کورته بالایی
که نمپهنگ بوو، ئەوەندە به هیواشی دهدوا، ناچار بووم زۆر خۆمی
لێ نزیک بکه مه وه تاکو له قسه کانی تییگه م.

له دواي ئەو پۆژه وه هه موو به یانییهک ده چووم بۆ کتیسه تی
ئیسحاق، دوانیوه پوانیش له گه په کی ته وراته وه به یێ به که ناری
پووباری دیجله دا بۆ دوکانه که ی مامه ئیسماعیل له شه قامی مسوول
ده چووم، شه وانی هه یینییش له گه ل ره حیم و ره حماندا ده چووم بۆ
یه کییک له و یانانه ی تیبی موسیقا که ی ئەوان ئاههنگیان لێ ده گێرا.

دوانیوه پوان له بهر ئەوه ی کاتم زۆر بوو، به جاده و کۆلانه کانی
شاری بهغدادا ده گه پام، له یه کییک له و پۆژانه دا له بازاری سهرای
چوومه کتیبخانه ی سهرده م، خاوه نه که ی به ناوی مه محمود حیلمه وه
خۆی یێ ناساندم، قاوه ی گه رمی پینشکه ش کردم و چه ند کتیبیک
و دوو گۆفاری خسته به رده ستم، پاشان پێی وتم، 'ئه م گۆفارانه له
میسره وه بۆمان هاتوون،'

کاتیک قسه ی بۆ ده کردم، کتیبیکێ قه باره ئەستوروی له ناو
ده سنت گرتبوو، له سه ر به رگه که ی نوسرابوو 'رأس المال'. زیاتر
له سی کاتژمیر له کتیبخانه ی سهرده م بووم، بیجگه له من، که سی
تر سهردانی ئەو کتیبخانه یان نه کرد، کاتیک ویستم بپۆم، مه محمود
حه لیم کتیبی 'رأس المال' ی به دیاری دایه ده ستم.

شەش مانگ بوو لە بەغداد بووم، ئیوارە یەکیان مامە ئیسماعیل
نامە یەکی قەدکراوی خستە ناو دەستم و پیتی وتم، 'سلیمانی
هاروونی ئاشەوان بۆی ناردویت.'
نامە کە پارچە کاغەزیکی بۆر بوو، تەنھا ئەمە ی لەسەر
نووسرابوو،
'باوکت لە سەر مەرگدایە و بە زووترین کات خۆت بگە یەنەرەو
سلیمانی، خافل نە بیت!
سلیمانی هاروونی ئاشەوان.'

ئىتوارەى رۆژى ھەينى مانگى نۆى سالى ۱۹۱۷، باوكم له تەمەنى ۸۴ سالىدا كۆچى دوايى كرد، ئەو رۆژە گەرەكى جوولەكان تەواو خرۆشابوو، له مالى ئىمەدا تفت ھەلدایە نەدەكەوتە سەر ئەرن، كاتىك له كنىسەت بەدىار مەیتەكەيەو ھەبووین، بىنیم ھەموو ئەو خەلكە له منیان دەروانى، خامىى موشىى عەتار خۆى لى نزیك كردمەو ھەو ھە گویمدا چپاندی، 'ھەتیو، تۆزىك بگرى و دوو دلۆپ فرمىسك بە چاوتا بىتە خوارا' .

لەو ساتەدا وىستم گوى له ئامۆزگارى ھاوپرىكەم بگرم، بەلام لەبەر ئالۆزىي خەيالەكانم و تىنەگەيشتم له مانای مردن، نەمتوانى بۆ باوكم بگرم، خەمى من زۆر جیاوازتر بوو له خەمى ئەو خەلكەى ئەو شەو ھەو ھە كنىسەتەكە ئامادە بوون، ئەوان ھەموو خەمى خۆیان بوو، خەمى لەدەستدانى سەرگەرە و دەمپراستەكەیان دەخوارد، پیاویكیان لەدەست دابوو بە ھەموو تەمەنى لە خزمەتى ئەواندا بوو، شەو و رۆژ مال و دوكانەكەى كردبوو بە جىگای چارەسەرکردنى كىشەكانى ئەوان.

نانیان نەدەما، بۆ لای باوكم دەھاتن.

گرانى و شەر لە شاردا دادەكەوت، بەردەرگایان بە ئىمە دەگرت. دەمزانى ئەوان لەبەر لەدەستدانى بەشەكەى خۆیان دەگریان، دەموىست لە خەيالى خۆمدا باوەر بەو ھەكەم ئىتر باوكم مردوو ھەو زىندوو نابىتەو، تاوھكو ترسم لەو ھە نەبىت چارىكى تر پەلامارم بەدات

و بۆ هەموو شتیک سەرزەنشتم بکات، ئەوەم دەزانی و دەمبینی
لاشەى بیگیانی لەویدا کەوتوو، ویستم پڕ بە هۆلى کنىسەتەکە
هاوار بکەم و بەو خەلکە بلیم، خەلکینە داواى لیپورنتان لى دەکەم،
من وەکو باوکم پى ناکریت و ئیتر ئیوہ لەمپۆ بەدواوہ موشوورى
خۆتان بخۆن، ترسم لە لاشەى بیگیانی باوکم خەيالەکەیان پى
گۆریم، پاشان لەژیر لیوہوہ بەچپە بە خۆمم وت، 'ئەرى باوکە بۆ
مردیت و پەلەت چى بوو، دەى نەتدەزانی من جارێکا نامادە نیم و
ناتوانم کارەکانى تۆ راپەڕینم.'

پاشان بە گوێى خامیى موشیى عەتاردا چپاندم، 'ئەرى ئەو
خەلکە کەى دەپۆن؟'

چاوى لى داچریم و توند لارانی گۆشیم، لەژیر لیوہوہ و بە
گۆمدا چپاندى، 'ئای جارێ لەکویتە قورپت بەسەر، ئەوہ هەتیویش
کەوتیت!'

دەمو بەیانى پۆزى دواتر، پىش خۆرکەوتن تەرمەکەیمان
گەياندە گۆرستان، باوکم وەسىتى بۆ کردبووین لە تەنىشت
بارناموونى باپیرەيوہ لە گۆرستانى جوولەکان بە خاکی بسپیزین،
کاتیک تەرمەکیمان لەگۆرنا و چەند پیاویک گلێان بەسەردا دەکرد،
لەگەل حاخامدا نزای کادىشمان لەسەر گۆرەکەى خویند، داواى
ئەوہ مامە سلیمان پى وتم، 'باپیرە خواجە خینۆ یەکەم جوو بووہ
لە سەرەتای دروستبوونى سلیمانیدا بەردى بناغەى خانووى لە
گەپەکی جوولەکان داناو، هەروەها سەرکاری رپکخستن و
دروستکردنى بازارى سلیمانیش بوو. کاتى خۆى مەحموود پاشای
بابان بۆ چەند مانگیک کودەتا بەسەر سلیمان پاشای برابردا دەکات
و دەسەلات دەگریتەوہ دەست، بە تۆمەتى ئەوہى باپیرە خواجە
خینۆ لە دژى مەحموود پاشا بە پارە پشتگیریى سلیمان پاشای

برای کردبوو، سالی ۱۸۳۰ چند پیاویک دهنتریت به دواى باپیره
خواجهدا و هر نهو شهوه لاشه که یان به سه رپراوی له به ردم
کنیسه ته که دا فری دابوو.^۱

چند ههنگاویک له خه لکه که دور که وتینه وه و مامه سلیمانم
به رده وام بوو له قسه کانی و وتی، گویا نه موی له هاروونی
ئاشه وانی باوکیه وه بیستوه، مامه سلیمانم باسی خواجه خینوی
باپیره گوره مانی زور بق کردم، پاشان هاته سه ر باسی باپیره
بارئاموون و دیسان گله یی زوری له هاروونی ئاشه وانی باوکی
کرد. مام کاتیک ناوی نه وانی نه هینا، منیش له گه لیدا ناوه کانیانم
به دواى نه ودا ده و ته وه، به مه به سستی نه وه ی له و جیگایه هه سستی
خوم به پو حیانته تی مردوه کانمان رابگه یه نم، تاوه کو نه وه یان بق
دوویات بکه مه وه که یادی نه وان هه ردم له خه یالی ئیمدا زیندوه.
له دواى نه و پوژه وه بق ماوه ی حه فته یه ک شیفه مان بق باوکم گپرا،
منیش له گه ل مامه سلیمان و یاقوویی کوریدا چند پوژیک له
کنیسه ت بووین و پاشان له مالی مامه سلیمانم پیشوازیمان له
میوانان ده کرد.

پوژیک دواى مردنی باوکم، مالی پووره فه ریده و پولاکی میردی
و کچه کانی له قه ره داغه وه هاتبوون، کانیشا کاتیک بق مردنی باوکم
دلنه وایی دامه وه، ده سستی له ده ستم هه لپیکا و له ژیر لیوه وه پی وت،
'زور چاوه پروانت بووم، ئیتر هر نه هاتیت؟ به لام ئیستا به مردنی
باوکت ده ته خشم.'^۱

له و کاته دا ته زوو یه کی سارد به چه سته مدا هات و له تاواندا
ده ستیکم به سه ر سنگمه وه گرت، پاشان نه و پرسیاره له خه یالمد ا قوت
بوویه وه، 'ئایا خوا منی تنها له بهر نه وه خولقاندوه، که بیم به حاخام

و پيشپره‌وى و رابه‌رايه‌تیی گه‌له‌که‌م بکه‌م؟ یان... چون و ئیستا چی
بکه‌م باشه؟'

له‌و کاته‌دا کانیشا توند ده‌ستی گو‌شیم، له‌خه‌یاله‌که‌م دایبیریم و خیزا
له‌به‌رخۆمه‌وه پیم وت، 'به‌نیاز بووم.'

'له‌گه‌ل دایکم و باوکم باسم کردووه، هه‌ردووکیان به‌وه‌ پازین.'
'چیت بۆ باس کردوون؟'

له‌و کاته‌دا مامه سلیمانم ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و داواى لى
کردم تاكو ئاشه‌که‌ له‌گه‌لى بچم. کاتیک له‌ شانى مامه‌وه‌ ده‌رۆیشتم
چه‌ند جاریک ئاورم له‌ کانیشا دایه‌وه، بیده‌نگ ته‌نها له‌ چاوى یه‌کتریمان
ده‌روانى.

کاتیک گه‌یشینه‌ به‌رده‌مى ئاشه‌که، مام پالى دا به‌ ده‌رگای
ئاشه‌که‌وه‌ و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتى، 'ئیترا کاتى ئه‌وه‌ هاتووه‌ مو‌شووریکى
خۆت بخۆیت، چونکه‌ من پیم باشه‌ له‌و نیزیکانه‌دا که‌تان شوو به‌ یاقووب
بکات و بۆ خۆیان خیزان دروست بکه‌ن، ئیترا پیویست ناکات بۆ به‌غداد
بگه‌رئینه‌وه‌، پیویسته‌ ژنیک بینیت و بۆ خۆت دانیشیت و خه‌ریکی کار
و کاسپی بیت.'

'مامه‌ گیان، ویستم پرسیا‌رت له‌و باره‌وه‌ لى بکه‌م!'

'ده‌ی بزائم، بلى.'

'ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌سه‌ر شانمه، به‌ پیویستى ده‌زانم جیبه‌جیى بکه‌م!'

'کام ئه‌رک، نازانم تو به‌ته‌مای چیت؟'

'ده‌مه‌ویت بيم به‌ حاخام و خه‌ونه‌که‌ی دایکم و باوکم به‌یتمه‌ دى.'

'یانى به‌نیازیت بۆ به‌غداد بگه‌رئینه‌وه‌؟'

'به‌لى.'

'کو‌پى گیان، له‌مه‌ولا ئه‌وه‌ت بۆ ناگونجیت و پیویستیت به‌
خه‌رجى ده‌بیت، ئیستا پیویسته‌ تو ئه‌رکه‌کانى شه‌لمۆى باوکت له‌

ئەستۆ بگريت، ئەگەر خاترى منت لايە ليرە بمىنەرەو، ئىنجا لە
 كنىسەتەكەى خۆمان لە بەردەستى حاخامدا دەتوانىت بخوینىت.^۱
 لەو كاتەدا بیدەنگ بەرامبەرى مام پراوەستابووم و لىم
 دەروانى، هەرچەندەم دەکرد نەمدەتوانى دانى پىدا بنىم و بە مردنى
 باوكم پازى بىم، هەستەم دەکرد مردنى ئەو بۆشايىهكى گەورەى
 لەدوای خۆى بەجى هىشتبوو، ئەوەى من تاكو ئەو پۆژە دەربارەى
 باوكم بىستبووم و وەكو كۆپى يان كەسىكى نزیكى ناسىبووم،
 ئەو بازرگانىكى زۆر لىهاتوو بوو، بە هەموو تەمەنى هەولى ئەوەى
 لەگەل مندا دەدا، تاكو منىش وەك ئەو بىر بگەمەو و كەسىكى
 كاسبكار و باوەپدارم لى دەر بچىت، بەوە دلگران بووم نەمتوانى
 دلى پازى بگەم و بىمە ئەو كۆرە نمونەبىيەى ئەو دەبووست.
 پاشان دوایىن هیوا و خەونى باوكم ئەوە بوو، كە بخوینم و بىم
 بە حاخام، ئەوسا خۆیشم تەواو باوەپم بەوە هەبوو، كە لە چارەمدا
 نووسراو و من تەنها بۆ ئەو لەدايك بووم كە بىم بە حاخام، بەلام
 لە بەغداد پەحىم و پەحمان پێرەوى ئەو خەون و خەيالەى منیان
 گۆپى، نازانم بۆچى بەردەوام دەمویست بۆ بەغداد بگەپیمەو،
 ئایا بۆ خویندن بوو يان خوازىارى گوئیىستى نەغمەى مۆسیقا
 و مەینۆشین بووم، لەو كاتەدا لە خەيالى ئەوەدا بووم و ویستم
 راستگووانە ئەو راستىبە مامە سلیمانم بلىم، بەلام كاتىك مام
 دەستى خستە سەر شانم و بەهتواشى پىتى وتم، 'كۆپى گیان، ئەگەر
 من پازى نەبم تو بۆ بەغداد بگەپىنتەو! خۆ دلنیام تو بىگوئیى
 مامت ناكەیت؟'

كاتىك مام ئەمەى پىن وتم، تاویك بیدەنگ لىم پراوانى و لە دلى
 خۆمدا وتم، 'تو بلى مامە سلیمان توانای ئەوەى هەبىت هەست بە
 خەيالەكانم بكات؟'

مامم به ردهوام بوو، له به رخزیه وه وتی، 'بزانه باوکت چی له
پاش خوی بۆ به جی هیشتوویت؟'

پاشان سه رم داخست و له خه یالمدای بیرم له باوکم ده کرده وه،
له و کاته دا بیرم له وه ده کرده وه، ئاخۆ باوکم بیجگه له خانویه ک
و دوکانه که ی له قه یسه ری نه قیب، ده بیته چیی تری له پاش خوی
بۆ به جی هیشتیم؟

باوکم به ردهوام له ژیانیدا تووره و بیزار دیار بوو، زوو زوو
گله بیی ئه وه ی له به خت و ژیان ی خوی ده کرد، که به درژیایی
ته منی زیاتر له نیوه ی رهنج و ماندوو بوونی بۆ... به ده ردی خوی
ده یوت، 'بۆ ئاغا که م بووه.'

باوکم مه به سستی له شیخ سه عیدی حه فید بوو، له بیرم دیت
خوی ئاوا ی بۆ گێرامه وه، 'له سالی ۱۸۵۰ به دواوه، عوسمانیه کان
بپاری سهندنی جزیه یان له سه ر مه سیحی و جووه کان هه لگرت،
ئیتر جووله که و مه سیحیه کان سه رانه یان به موسولمانه کان نه ده دا،
هه ر له و سالانه دا عوسمانیه کان بپاری ئه وه یشیان ده ر کرد، که
که نجه جووله که کان ئیتر له و ساله به دواوه به سه رباز ناگیرین،
به لام ده بیته له بری ئه وه به ده ل بده ن، زۆربه ی شیخ و ئاغا کان
گوینیان به و بپاره نه دا و به جیا سه رانه ی خویان له جووله که کان
وه ر ده گرت، هه روه ها له به رامبه ر ئه وه شدا شیخه کان ژیان و مالی
جووله که کان یان ده پاراست.'

هه روه ها شیخ سه عید چه ند سالی ک پیتش ئه وه ی بچیت بۆ موسل
و له وی بکوژریت، خوی به باو کمی وتبوو، 'ئیه ئه هلی زیمه یه ن و
جزیه ی خۆتان بده ن و ئیمه ش چاومان لیتان ده بیته!'

'من ناتوانم لیره بمینمه وه و وه کو باوکم بیمه کویله ی مالی
شیخان!' کاتیک ئه مه م به ده نگی به رز و به تووره یی به مامه سلیمانم

وت، پاشان خوښم ههستم به تهریقبوونهیهک کرد و له تاواندا هه موو جهستم کهوته سهر ئارهقهیهکی سارد.

مامه سلیمان دهستی خسته سهر شانم و بهبئ ئهوهی لیم بروانیت له بهرخویه وه وتی، 'چهند پوژیک پیش مردنی باوکت یه کیک له پیاوهکانی شیخ قادری هه فید هات بۆ دوکان و پتی وتم، گوايا ئیستا حاجی سهید ههسن حاکی شاری سلیمانییه و له مرۆ بهدواوه ئیمه زیمهیهی ئهوین.'

'جا ئهوه گوزهرانه ئیمه ی جووی تیدا دهژین، بچین بۆ بهغداد باشتر نییه؟'

'نا نا، ئهم شاره زیدی باووبابپیرانمانه و پوچیانتهی مردووهکانیشمان لیزهن، پوچی ئهوان پابهنده بهم شوینهوه و ناتوانن له کهلماندا بۆ بهغداد رهو بکن، ئیتر لهوئ کهسمان نییه ئاگای لیمان بیت!'

'لهوهیاندا له کهلتام و منیش باوه پرم وایه، بهلام دهی جهنابی شیخ سهید ههسن چی لیمان دهویت؟'

'لهمهودوا ده بیت جزیه بهو بدهین، یانی دابینکردنی شهکر و چای دیوهخانه کهی جهنابی له سهر شانی ئیمهیه، پاشان پاراستنی سهرومالی ئیمهیش له ئهستوی شیخ حاجی سهید ههسهنه و ههرچی کیشهیه کمان هه بیت بۆ لای جهنابی دهچین.'

'مامه گیان، چهند پوژیک کاتم بدهری، با باش بیرى لئ بکه مه وه، ئیستا زۆر ههست به بیزاری ده کهم و به پراستی نازانم چیت وه لام بدهمه وه، بیجگه له وهی ده زانم پرم له تووپهیی و بیزاری.'

'هیچ په له م لیت نییه، ئه گهر بتوانیت پراستگۆ بیت له کهل کانیشای کچی فه ریده و ده سیده سیی پئ نه کهیت!'

مانگىك بەسەر مردنى باوكمدا تېپەپرى، بۇ ئەۋەى مردنى باوكم لەبىرى خۆم بەرمەۋە، زۆر بەى كات بە خەيال لە كوۋچە و كۆلانەكانى بەغداد بووم، حەفتە بەىك پىش ئەو پۇژەى مامە سلىمانم زەماۋەند بۇ ياقوۋبى كورپى و كەتانى خوشكم و من و كانىشا رىك بخات، لىنى پرسىم، 'ئەرى كورپى گىان تۇ بەنىيازىت كى بۇ سەر زەماۋەندەكەت بانگ بكەىت؟'

پۇژى زەماۋەندەكە بەيانىنى پۇژى پىنجشەممە بوو، حەمەجانى حاجى سەلىم ئەو پۇژە پىش خۆركەۋتن ھاتبوو بۇ گەپكەى جوۋلەكان، كاتىك لە دەرگای دا، ھىشتا تارىك بوو، دەنگىم ناسىبەۋە و پىش ئەۋەى دەرگاگەى لى بكەمەۋە بۇنى عەترەكەىم كرد، دەرگام لى كردهۋە و بىنىم چۆغەىكەى بۇرى بەسەر كراسىكى سىپى بى قۇچەدا لەبەر كردبوو، شەرۋالىكى رەش و جوۋتىك كلاشى سىپى لەپىدا بوو، مشكىيەكى بىكلاۋى راستۇچەپ لە سەرىۋە ئالاندبوو، بە بالایدا ھەلم روانى و لىم پرسى، 'ئەرى جانە گىان پەنگى تىرت شك نەبرد تا تىكەلى كەىت؟'

'كۆرە چى بكەم مردووت مرىت، بە خوا مشكى و شەرۋالەكەم بە ئەمانەت ۋەر گرتوۋە!'

'ئەو گەلوگىپالە و سەر زەماۋەندىان نەوتوۋە.'

دوای ئەۋەى ئەمەم بىن وت، پىكەۋە چوۋىن بۇ ژوورەكەى باوكم و دوو بوخچەى پىچراۋەى پىر لە جلوبەرگم خستە بەردەمى حەمەجان و پىم وت، 'ئەۋە مىراتى باوكمە لەدوای بەجى ماۋە!'
كاتىك بوخچەكانمان كردهۋە، حەمەجان قاتىك رانكوچۆغەى باوكمى لەبەر كرد، پىشتىنىكى رەشى گولدارى بەسەردا بەست، خەرىكى داخستنى قۇچچەى چۆغەكەى بوو، بەبىن ئەۋەى لىم پروانىت لىنى پرسىم، 'لىم دىت؟'

‘ئەلئى...’

‘ئەلئى بە بالاي خۆت براۋە!’

لە دەنگى مامە سلىمانم پاپەرىم و خىرا ھەلسامە سەر پىن و ئاوپم دايەۋە، لەناو دەرگاي ژوورەكەدا ۋەستابوو لە ھەمەجانى دەروانى، لەگەل خۇيدا ژوورەكەى پر كرد لە بۆنى سابوونى سورهيا، زەردەخەنەيەكى خستە سەر لىۋەكانى و بەسەرنجەۋە بە بالاي ھەمەجاندا ھەلى پروانى، كاتىك ئاوپم لە ھەمەجان دايەۋە، بىنىم چۆن بەپەلە خەرىكى كردنەۋەى قۇپچەى چۆغەكەى بو.

‘ئادەى كورگەل دەستوبردى لى بكن و ئەۋە من لە ئاشەكە ئىتتىزارتان ئەكەم.’

دواى ئەۋەى مامە سلىمانم ئەمەى وت، پووى لى ۋەرگىپراين و لە ژوورەكە چوۋە دەرەۋە، ھەمەجان چۆغەكەى لە بەرى داكەند و خەرىكى كردنەۋەى بەنەخوئىنى شەرۋالەكەى بو، كاتىك بەنەخوئىنەكەى كەدەۋە و شەرۋالەكەى كەوتە بەر پىنى، پاشان كلاۋ و مشكيبەكەى لە سەرى داگرت و فرىي دايە سەر ئەۋ بەستە جەلى لەسەر بوخچە كراۋەكە دانرابوون، سەرى داخست و لەبەرخۆيەۋە وتى، ئەك پووى نەبوونى پەش بىت!’

‘كوپە چەلتەچەلت، كەى كاتى ئەۋ بەزم و بالورانەيە، خۆت بگۆرە و با برۆين بۆ ئاشەكە و مامە سلىمانم چاۋەپرانمان دەكات.’
كاتىك لەگەل ھەمەجان گەيشتىنە ئاشەكە، سىمانەى سەعادەت و خامىنى موشىنى عەتارىش لەۋى بوون، لەبەر ئەۋەى پوژىك پىش ئەۋ پوژە ھەمووانم لە ھانتى ھەمەجان ئاگادار كردبۆۋە، كەسىان بە ئامادەبوونى ھەمەجان سەرسام نەبوون، بەلام ھەمەجان بىزارى و دوورەپەرىزىي پىۋە ديار بو، كاتىك مامە سلىمان كارى پىن پاسپاردىن، ھىچى بە ھەمەجان نەوت، كارى من و سىمانە ئەۋە

بوو بچین له قهسابخانه که ی خوار گه پره کی جووله کان گوشت بۆ مالی مامه سلیمان بهرین، له و کاته دا همه جان تاوه کو ناو دهرگای ناشه که دواى ئیمه کهوت، مامه سلیمان بانگی له همه جان کرد، 'همه جان ئه مړو تو بهرده سستی مامی خوټ ده که یټ، تاویکی تر من و تو ئه و شه کر و پونه ده به یټ بۆ مالی ئیمه.'

کاتیک مامه سلیمان ئه مه ی به همه جان وت، دهستی بۆ لای سی فهرده و دوو تهنه که پون پراکیتشا، که له تهنیشت بهرداشی ناشه که وه دانرابوون.

کاتر میتر دووی دوانیوه پړوی ئه و پوژه له ناو حه وشه ی کنیسه ت بووین، له وئ چوار کوله که چه قیندرابوون و پاشان جاجمیکی سپیان به سهردا گرتبوو، له گهل کانیشا و له تهنیشتی یاقووب و که تانی خوشکه وه به رامبه ر حاخام وه ستابووین و ئه و نزای بۆ ده خویندین و ئیمه ییش له دوا یه وه به کورس ده مانوته وه.

دواى دوو کاتر میتر، له کنیسه ت هاتینه دهر و به ره و لای ناشه که که وتینه پئ، حاخام به تهراته لولکراوه که ی ده سته وه له پيشمانه وه ده پویشت، دوو پیاو به ده هؤل و زورناوه له پشتمانه وه بوون، دهنگی ده هؤل و زورناکه و نزاکانی حاخام تیکهل به یه کترین ده بوون، یاقووب و که تانی خوشکیشم له دواى من و کانیشا وه بوون، له و کاته دا کانیشا توند دهستی له دهستم هه لپیکابوو، ههستم پئ کرد چون هه موو گیانی ده له رزی و دهستی ئاره قه یه کی ساردی کردبوو.

به دريژی گوره پانی بهرده می ناشه که سفره داخرابوون و هاوپئ و دؤست و که سوکارمان پیکه وه نانمان خوارد و پاشان تاوه کو درهنگانیکى شه و سه مامان کرد و گورانیمان وت، کاتیک ژنان کانیشایان برد بۆ ژووریکى مالی خوټمان، هاوپیکانم منیان

خسته سەر شانیان و تاوه‌کو بەردەرگای ژووره‌که بردمیان، وه‌کو
ئەودییو دەرگا‌که گۆرەپانی جەنگ بیت، داوایان لێ کردم ئازا بم و
پیاو‌هتیی خۆم بنوینم، کاتیک چوومه ژووره‌وه، بینیم کانیشا له‌سەر
دۆشه‌که پەرە گولینه‌که‌ی دایکم پال که‌وتبوو، تەنانەت پیلاو‌ه‌کانیشم
دانەکنەند و بەبێ ئەوه‌ی هیچ بلیم چووم له‌ تەنیشتی کانیشاو‌ه
پاکشام، کاتیک دەستیم گرت هەستم بە ساردوسپری جەسته‌ی
کرد، دیار بوو ئەویش وه‌کو من زۆر ماندووی ئەو پۆژه بوو، یان
کاریگەریی شەرابەکه‌ی مۆرده‌خای بوو هەردوو‌کمانی له‌ پهلۆپۆ
خستبوو.

مانگی تشرینی سالی ۱۹۱۸ ئینگلیزه کان گه‌یشتنه شاری سلیمانی، پاش دوو هفته و دوی ئه‌وه‌ی بارودوخه‌که ئارام بوویه‌وه، نوئیل ناویک کرا به راویژکاری سیاسی و میجر دانلیس وه‌کو راویژکاری سهربازی شیخ مه‌حمود دانرا، چند پوژیک دوی هاتنیان مامه سلیمان و حاخام له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه بو مالی شیخ مه‌حمود بانگ کران، مامه سلیمانم پی و تم، 'خایم تو له ئیمه سهر به‌ده‌رتیت، پیم باشه له‌گه‌لماندا بیت!' کاتیک ئیمه گه‌یشتینه به‌ر ده‌رگای مالی شیخ، چه‌کداریکی زور له‌وئیوون و له‌گه‌ل سهربازه ئینگلیزه‌کاندا تیکه‌ل به‌یه‌کترین بووبون،

سمیلی شوپ و جامانه و مشکیه تیکه‌له‌کانی تهنه‌نگچییه‌کانی شیخ مه‌حمود زوریان له‌گه‌ل سهربازه پونجابیه‌کاندا جیاوازتر نه‌بوو. ئه‌وه‌ی له‌یه‌کترین جیای ده‌کردنه‌وه شه‌روال و مرادخانی و خه‌نجه‌ری به‌ر ورگیان و ئه‌و چه‌ندین فیشه‌کلۆغه‌ی له‌که‌مه‌ر و شانیه‌وه پیچابوویان، کاتیک له‌کولان و سهربانه‌کانم پروانی، له‌به‌رخۆمه‌وه له‌مامه سلیمانم پرسی، 'ئه‌و هه‌موو پیاوه سمیلباربه، تهنه‌نگچی شیخ مه‌حمودن؟'

مامه سلیمانم له‌به‌رخۆیه‌وه و به‌هینواشی، 'زۆربه‌یان کاسه‌لیسی مالی شیخن.'

کاتیک گه‌یشتینه به‌رده‌رگای مالی شیخ، یه‌کیک له‌ده‌رگاوانه‌کان

به ته وسټکه وه لټی پرسین، 'ئټوه جووله کهن؟'
 'به لټی، دوینی خولو کراین تاکو بو مالی جه نابی شیخ بین.'
 کاتیک مامه سلیمان ئه مهی وت، یه کیک له پاسه وانه کان هاته
 بهرده ممان و یه کیک تریان خیرا پرووی لووله ی تفهنگه که ی تیکردین،
 کابرایه کی سمیلر هشی بالابهرز له پشتمانه وه پنی وتین، 'به ئه مری
 جه نابی شیخ حه سهن، ئټوه ی جوو پرووی ئه م مه جلیسه تان نیه.'
 حاخام پرووی تیکرد و لټی پرسی، 'جه نابی شیخ مه محمود
 خوی، یان مه ندوبی ئینگلیز ئاگاداری ئه م ږیکیرییه ن؟'
 'ئیتر ئه وه ئه مری جه نابی شیخ حه سهنه و فهرموون بږون و
 ئټوه هیچ کارتان بیړه نیه.'

مامه سلیمان له کابرا چوه پیشه وه، له و کاته دا چهند پیاویک
 تفهنگه کانیا ن له شانیا ن داگرت و بی ئه وه ی هیچ بلټن، هاتن له نزیک
 مامه سلیمان مه وه وهستان و پرووی لووله ی تفهنگه کانیا ن تیکرد،
 مام پستی له من بو، بینیم چون تفهنگه جیبیه کان به توږه بییه وه
 له ئیمه یان ده پروانی، حاخام له بهر خوی وه چهند جار یک وتی، 'ده ی
 خوی ئیمه بو خوی پاداشتی ئه م کرده وه یه تان بداته وه.'
 مامه سلیمان به بیډه نگی سه ری داخست و به ناو خه لکه که دا
 ږویشته، من و حاخامیش جیپیکانی ئه ومان هه لگرته وه و به ره و
 که ره کی جووله کان به ری که وتین، ئیتر به درټزایی ئه و ږیگایه
 قسه مان له گه ل یه کتر نه کرد.

دوو ږوژ دوا ی ئه و ږوژه، به که ره کدا جار درا و هه موو
 خه لکی که ره کی جووله کانیا ن له کنټسه ته که کو کرده وه، کاتیک من
 که یشته ئه و ی، چهن دین سه رباز به تفهنگه وه له پیش کنټسه ته که
 وه ستابوون، ته نانه ت سه ربانی کنټسه ته که ش دوو سه ربازی هن دیی

لی بو، له ناو حه وشه که دا میجر نوئیل له گه ل موشینی عه تار قسه ی ده کرد، کابرایه کی پوشته ی بالابه رزی موزهره د، کاتیک حاخام و مامه سلیمان گه یشتن و پینکه وه بو ناو حه وشه ی کنیسه ته که چوون، کورپیکی گهنج، که تاکو ئه و کاته به رده وام له شانی نوئیله وه بو، خامنی موشینی عه تار له کاتی چوونه ژوره وه یدا چووه به رده می و ریگای چوونه ژوره وه ی لی گرت، کورپه که به توورپه بییه وه وتی، 'من موته رجیمی ره سمیم.'

دیار بوو میجر نوئیل ئاگاداری ئه وه نه بوو، که ریگه یان له چاوساخ و موته رجیمه که ی گرتبوو، خامنی شانی کورپه که ی گرت و به توورپه بییه وه پالیکي پیوه نا و پتی وت، 'تو بو جاسووسی هاتویت و ئیمه پیویستمان به ته رجومه ی جه نابت نییه!'

کاتیک خامنی کورپه که ی به پال له کنیسه ت کرده دهره وه، له به رده رگا سه ربازه کان له خامنی راست بوونه وه و پووی لوله ی تفه نگه کانیان تیکرد، کورپه که ش کزه له و بیده نگ له شانی سه ربازه کانه وه راوه ستا، خامنی گه پایه وه بو لای ئیمه و وتی، 'ئه وه ناوی ره فیق حیلیمیه و که رکوکییه و ئیستاش جاسووسی بو تورکه کان ده کات.'

کاتیک من چومه ناو کنیسه ته که، گویم له حاخام بوو وتی، 'داوامان لیتان ئه وه یه، وه کو عوسمانییه کان مامه له مان له گه ل نه که ن، فهرق و جیاوازی له نیوان خه لکی ئه م شاره دا نه که ن!'

عه زیزی حه کیم له شانی میجر نوئیله وه وه ستابوو، ئاماده بووان هه رچییه کیان ده وت، پووی ده می ده کرده کابرای ئینگلیز و به ده نگی نزم پتی ده وت، له و کاته دا نه مده زانی عه زیزی حه کیم به چ زمانیک قسه ی له گه ل میجر نوئیلدا ده کرد، پاشان مامه سلیمان ئه وه ی بو باس کردم، که عه زیزی حه کیم زیاتر له ده سال له

هندستان ژیاوه و له وی فیری دهرمانسازی و زمانی ئینگیزی بووه. مامه سلیمانم به دهنگی بهرز وتی، 'نیمه و خه لکی هه ژاری ئه م شماره ئه وهی ئیستا زور به گرنگی بزنین، وهکو ته نها داوا یه ک له هه رمان په وای ئینگیزمان هه بیت، نان و ئاوی خاوین بو ئه و خه لکه هه ژاره دابین بکریت. ئیتر ئه گه ر کورده موالییه کان داواکاری یان قسه ی تریان کردبیت، ئه وه هیچ په یوه ندی به ئیمه ی جووله که وه نییه.'

ئو خه لکه ی ئه و پرژه له کنیسه ت ناماده بوون، ده توانم بلیم ته واری پیاوان و گه نجانی گه ره کی جووله کان بوون، له دوا ی ئه وه ی مامه سلیمانم ئه وه ی وت، چه ند که سیک هه لسانه سه ر پئ و گله یی و گازنده ی ئه وه یان کرد، که ئه وان نایانه ویت له مه ولا سه رانه به شیخه کان بدن، له و کاته دا له چه ندین لاره ده ست کرا به پارانه وه و بیزاریده ره برپین، به جوړیک، که حاخام ناچار بوو هاواریان لی بکات و بیده نگیان بکات، دوا ی ئه وه ی عه زیزی حه کیم تاویک له گه ل میچه ر نوئیلدا دوا، کاتیک هه موومان له کنیسه ته که هاتینه دهره وه، چه ند سه ربازیک ره شو ی چه ند ئه سپیکیان به ده سه ته وه بوو به ره و به رده رگای کنیسه که هاتن، دوا ی ئه وه ی میچه ر نوئیل و ئه فسه ره کانی هاوه لی سواری ئه سپه کان بوون، ده یان سه رباز و ئه و که سانه ی له گه لیان هاتبوون به پئ به دوا یاندا به ره و ناو شار گه رانه وه.

مامه سلیمانم له شانی حاخامه وه وه ستابوو، له به رخویه وه وتی، 'داگیرکه ر هه ر داگیرکه ره و باوه ر نا که م ئه مانیش هیچ جیاوازییه کیان له گه ل عوسمانییه کانداهه بیت، ئیتر پیویسته ئیمه ش پشت به خومان بهه ستین و چاوه پروان نه بین ئینگیز خیرمان پئ بکه ن.'

چهند مانگیک دواى هاوسه رگيريمان و نه و پوژهى زهماوه ندمان
 تيدا كرد، كانيشاي هاوژينم دهرديكى گراني گرت و له ناو جينگادا
 كهوت، پوژى جاريك عهزيزى حهكيم نه هات و دهواى به كانيشا
 دهدا، كه تانى خوشكم به پوژدا خزمه تى ده كرد و منيش كاروبارى
 دوكانه كه م به پيوه دهربرد. ئيوارانيش كاتيك ده گه رامه وه ماله وه تاكو
 درهنگانك به دياريه وه داده نيشتم.

'كاكه گيان، وا بزائم كانيشا دووگيانه!'

كاتيك كه تانى خوشكم نه مهى پى وتم، خوړ ئاوا بووبوو، ديار
 بوو كه تان له به ردهرگاي ماله كه مان چاوه پروانم بوو تاكو نه و
 هه واله م پى بليت.

دلم له وه واله داخوريا و ته زوويهك به گيانمدا هات، دهستى
 كه تانم گرت و پيم وت، 'كه تان گيان وا مه لى و دووگيانى چى، نه و
 به سه زمانه هيزى تيدا نيبه و قوميك ئاوى پى قووت نادرىت!'

'كوړه، سى يان چوار مانگه دووگيانه!'

'وا مه لى خوشكى گيان، به خوا نه خوځى و نه كوړپه كهى ژيان
 دهر نابهن.'

'نيتړ ئاوايه كه پيم وتيت، كاكه گيان دروت له گهل ناكه م!'

نه و شه وه چووم بق لاي عهزيزى حهكيم، كاتيك گوزه رانى كانيشام
 بق باس كرد و له ژير ليوه وه وتم، 'قوربان كانيشا دووگيانه،'
 عهزيزى حهكيم له وه لامدا پنى وتم، 'كوړه وا مه لى، نه و تولفه

به‌سه‌زمانه سیلیه‌تی و ئەمڕۆ و سبە‌ی چاوه‌پروانی مردنه، دە‌ی جه‌نابت
نه‌ده‌بوا‌یه ئاگاداری ئە‌وه بو‌ویتایه، که ئە‌و ئا‌فره‌ته ناساخه و با‌شتره
جه‌نابت سواری نه‌بیت، یان ئیتر تو نێ‌ره‌که‌ریت و کارت به‌سه‌ر ئە‌وه‌وه
نیه.

'نا نا قوربان، کانیشا سێ بۆ چوار مانگ ده‌بیت دوو‌گیانه!'
'دە‌ی ئیستا ئی‌مه چی بکه‌ین، ئە‌وه چه‌ند پ‌رۆژیکه ده‌وای پێ‌
پ‌یوستی به‌وه‌یه چه‌ند حه‌فته‌یه‌کی تر ئە‌و ده‌وایه به‌کار ب‌ینیت، چونکه
سییه‌کانی له‌سه‌ر سنگیدا هه‌ل‌ئاوساون، جا مادام دوو‌گیانه، ئە‌وا من ئە‌و
ژه‌هره به‌ قورگیدا نه‌که‌م با‌شتره، چونکه له‌بری ئە‌وه‌ی چاکی بکه‌مه‌وه،
ده‌ترسم بیک‌ژم!'

'دە‌ی چار چییه و ئیستا چی بکه‌ین؟'
'وه‌کو پێ‌م وتیت، مادام دوو‌گیانه، ئیتر من هیچم پێ‌ نا‌کریت، که‌واته
ئە‌وه‌ی ئە‌م‌ینێته‌وه ئە‌وه‌یه بانگی حاخام بکه تا نزای بۆ بکات.'

'یانی چاوه‌پروانی مردنی بکه‌م؟'
'بۆ هه‌تیو با‌وه‌ر نا‌که‌یت خوا شفای بۆ بنی‌ریت؟'
'ئه‌گه‌ر ببین‌ریت، ئە‌وه بۆ به‌نده‌یه‌کی زه‌بوونی خۆ‌یه‌تی و من ناتوانم
پ‌یگای لێ‌ بگرم!'

'ئاخر تو ئا‌وا بێ‌ر ده‌که‌یت‌وه بۆ‌یه حالی قوونت جوانه!'
'مالی تو‌م به‌قورگرت، من بۆ ده‌وا هاتووم و تو چیم پێ‌ ده‌ده‌یت؟'
به‌بێ‌ن مال‌ئا‌وایی له‌ مالی عه‌زیزی حه‌کیم ده‌ر چووم، له‌ خه‌یالی
خۆ‌مدا چه‌ندین جار پرسیا‌ری ئە‌وه‌م له‌ خۆ‌م کرد، 'تو بلێ‌نی عه‌زیز
پ‌است بکات و کانیشا به‌ختی ژیا‌نی نه‌ما‌یت؟'
کاتیک گه‌یشتمه به‌رده‌رگای ماله‌وه، که‌تان له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا
چاوه‌پروانی ده‌کردم، لێ‌ی روانیم و له‌به‌رخۆ‌یه‌وه وتی، 'ئه‌ری تو
له‌بیرت چووه، که من مال و می‌ردی خۆ‌م هه‌یه؟'

'دهزانم، نه زانم، كه تان گيان، ئى چى بكم لاي عهزیز بووم،
نه وه نه بیت نه ویش نه وهنده دهم و دوامانی پاک بیت.'
'ئیتستا خه وی لئ كه وت، باشته، له ئیواره گوزهرانی باشته و
چهند كه وچكیك شوربای خوارد.'

'به راسته كه تان گیان، به راستی نه وه خه بهریکی خوشه، دهی
برو ئازیزم، برو با له وه زیاتر مائل نه بیت، كه وشه كانت له پی كه و
نه وه منیش تاكو سهر شیوه كه له گه لئا دیم.'
'باش ده بیت، له و پرژه وهی كانیشا نه خوشه، هه موو پرژیک
دهچم بق کتیسست و نزای بق ده کم.'

'هیوادارم به نزای تو بیت خوشکی گیان.'
كه تان قتیله یه کی به دهسته وه بوو له پیشمه وه به ره و ده رگای
هه وشه كه ده پریشست، له ناو ده رگای هه وشه كه دا ئاو پیتی لئ
دامه وه و پی وت، 'توخوا كاكه گیان ئاگات له كانیشا بیت و خافلی
نه كه بیت.'

'بئخه م به كه تان گیان.'
'چونكه نه و دوودله له وهی تو نه وت خوش بویت!'
'چون؟ كانیشا خوی نه وهی پی وتیت؟'
'نه ری.'

پاشان له بهر مالی خومان له سهر شیوه كه وه ستام، تاكو كه تان
ده رگای مالی مامه سلیمانمی كرده وه و چوه ژوره وه، بیرم
له قسه كه ی كه تان ده كرده وه، پوانیم پووناکی مانگ به به رزی
بالای كه نده لانی شیوه كه دا شور بوو بووه وه و تاكو سهر پوی
ئاوه كه گه یشتبوو، نازانم بلیم ئاوه كه یان باشته بلیم میزاوه كه،
شنه بایه ك به پیچاوپیتی شیوه كه دا گیفه ی كرد و له خواره وه بق

سەر بۆن و بەرامى گوواوى لەگەل خۆى هێنا و پېش ئەوهى
بېرژىنیت بەسەر ماله‌كاندا من يەكەم كەس بووم ئەو شەوه بۆنى
پاشەپۆى خەلكى شارم كرد، كاتىك پېر بە سىيەكانم بۆنم هەلمزى،
لە خەيالى خۆمدا وتم، 'ئىستا دەزانم بۆچى كانىشا سىلپەتى و
سىيەكانى هەلئاوساون، كچىك لە قەرەداخ لەناو ئەو سىرووشتە پاك
و بىگەردەدا گەورە بووبىت و ناچار لەبەر دلدارەكەى هاتىپتە ئەم
گەرەكە، بىچگە لەوهى كە لە مێردەكەى دوودلە، ئىتر ئەوه دەردى
گران كردووه!'

كاتىك گەرپامهوه، تاويك بوو لە تەنىشتى جىگاگەى كانىشاوه
دانىشتبووم، ماله‌كە بىدەنگ بوو، كانىشا لەسەر پشت لىنى كەوتبوو،
بىئاگا بوو لەوهى من هاتبوومهوه، دەستىم گرت و لەبەر خۆمهوه
وتم، 'مردن، مردن، وهكو من لەم تەمەنەمدا لە مانای مردن باش
تىگەيشتم، يان ئەو كولتور و دىانەتەى لەلايەن كەسوكارمهوه
بەمىراتى بۆم بەجئ ماوه، مانای تەواويان بە وشەى مردن
بەخشىبىت، تاوهكو من وهكو خۆى قبولم بىت و دوودل نەبم لىنى،
كاتى خۆى بە مردنى داىكم باوهپم وا بوو، خۆى تەمەنناى مردنى
دەكرد و بەردەوام خەيالى لای ئەو ژيانە ئەبەدىيە بوو كە لە دواى
ئەم ژيانەوه دەست پى دەكات، پاشان لە پۆزى مردنى باوكمدا،
ناچار بووم بەوهى پەيرەوى ئامۆزگارىيەكانى خۆى بم، هەروەها
مردنم بە مافىكى پەوا زانى بۆ كەسىكى گىرۆدەى وهكو ئەو، چونكە
پىم وا بوو ئەو جۆرە باوكانە ئەگەر نەمرن، ژيانى نەوهكانى دواى
خۆيان دەست پى ناكات.'

زىاتر لە كاتژمىرىكم تىپەراند و هىشتا بىدەنگ بەدىار كانىشاوه
دانىشتبووم، چرای ژوورەكە لە بىنەوتىدا كز دەگرا، لە لای كانىشاوه
پراكشام و سەرم خستە سەر لایەكى سەرىنەكەى و دەستىم گرت

و له دلی خۆمدا وتم، 'ناتوانم به ئاسانی دهستبهرداری تو بيم،
ههروهها نایشتوانم به رهو پروو خوشه ویستی خۆمت بۆ دهر بپریم،
بهلام تهگەر مردن تو م لێ بسه نیت، تهوکات ژیان و مردن هیچ
جیاوازییهکیان لای من نامینیت.'

له گهل همه جان سه لیم و خامنی موشنی عه تاردا په نجا هوقه
 شه کرمان به شه ریکی کریبوو، همه جان سه لیم وتی، 'خیروبیری
 نه و قهنده بۆ جه معییه خیرخوازییه که مان خه رج ده کهین!'
 خامنی له وه لامدا پتی وت، 'جه معییه ی چی و ته په ماشی چی،
 نه وه تو باسی چی ده کهیت؟ به خوا برا من به شی خۆم ناکه م به
 خیر!'

همه جان سه لیم به سه رنجه وه له منی روانی، منیش پتم
 وت، 'با قازانجه که ی بۆ لیتقه و ماوان بیت، به لام به هیچ شیوه یه که
 ده سته برداری ده ستمایه که م نابم!'

کاتیک ئیمه له م قسه و باسانه دا بووین، سنی پیاوی چه کدار
 له ناو دوکانه که ی خۆیدا په لاماری موشنی عه تاریان دا، هه رسیکمان
 چووین به هانا یه وه و چووین له نیوان چه کداره کان و موشنی عه تاردا
 پراوه ستاین، به لام تا کو ئیمه گه یشتین لیتان دا و دوکانه که یان
 به سه ری که دا شیواند، دوا ی نه وه ی رووی لوله ی تفه نگه کان یان کرده
 ئیمه و هه ره شه ی کوشتنیان لئ کردین، ناچار بووین و پریگامان پئ
 دان و چووینه که ناره وه، به کیک له چه کداره کان مشکیه که ی خسته
 ملی و به دوا ی خۆیدا بۆ بهر دوکانه که ی رایکیشا، له و کاته دا من و
 همه جان سه لیم به هه ردوو کمان خامنی کوپی موشنی عه تارمان
 گرتبوو، خامنی نه وه نده تووپه بوو، له بهر خۆیه وه جنیوی به پیاوه
 تفه نگه چییه کان ده دا، ناچار بووم توند ده می خامنی بگرم بۆ نه وه ی

پیاوه‌کان گوتیان له دهنکی نه‌بیت، به‌لام خامی ئه‌وه‌نده به‌هیز بوو
 خۆی له دهستی ئیمه‌ دهر هینا و په‌لاماری یه‌کێک له تهنه‌نگچیه‌کانی
 دا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند کۆله‌مستیکی تیسره‌واند، کابرا که‌وته سه‌ر
 ئه‌رزه‌که و خامی تهنه‌نگی کابرای به‌دهسته‌وه گرت و پووی
 لووله‌که‌ی کرده‌ دوو کابرا تهنه‌نگچیه‌که، له‌و کاته‌دا له‌ناو قه‌یسهریی
 نه‌قییدا بوو به‌هاوار هاوار و پ‌اکردن، له‌ناکاو داودی چایچی بازی
 دایه‌ نیوانیان و خۆی خسته‌ به‌ر لووله‌ی تهنه‌نگه‌کان، کاتیک ئیمه
 ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی داودمان بینی، له‌گه‌ل حه‌مه‌جاندا چووین و له
 شانی داودی چایچییه‌وه و به‌ره‌و پووی دوو پیاوه‌ تهنه‌نگچیه‌که
 پاوه‌ستاین، یه‌کێکیان به‌توورپه‌بیه‌وه هاواری ل‌ئ‌ کردین و وتی،
 'وه‌لا که‌ون، سه‌گ‌بایینه‌ وه‌لا که‌ون.'

پاشان له‌ به‌ینی من و حه‌مه‌جان‌وه‌ په‌لاماری خامی دا و دهستی
 له‌ یه‌خه‌ی گیر کرد، ئه‌وی تریان لووله‌ی تهنه‌نگه‌که‌ی کرده‌ حه‌وا
 و فیشه‌کیکی ته‌قاند، له‌ راست و چه‌پمانه‌وه چه‌ند دوکانداریک
 دهستیان کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌ی دوکانه‌کانیان، ته‌پوتۆز له
 بنمیچی قه‌یسهرییه‌که‌وه به‌سه‌رماندا هاته‌ خوار، چه‌ند دوکانداریک
 ده‌رگای دوکانه‌کانیان داخست و به‌پ‌اکردن به‌ لاماندا تپه‌پین،
 یه‌کێک له‌ تهنه‌نگچیه‌کان له‌گه‌ل خامی موشی عه‌تاردا دهستیان
 دا‌بووه‌ یه‌خه‌ی یه‌کتری و زوو زوو جینۆیان ده‌دا و هه‌په‌شه‌ی
 کوشتیان له‌ یه‌کترین ده‌کرد، من له‌و کاته‌دا به‌ترسه‌وه له‌ خامی
 و پیاوه‌ چه‌ک‌داره‌که‌م ده‌پوانی، له‌ناکاو چوار پیاوی تهنه‌نگه‌ده‌ست
 په‌یدا بوون، خیرا رایان کرد و به‌ هه‌موویانه‌وه په‌لاماری خامی
 موشی عه‌تاریان دا، به‌ قۆناغی تهنه‌نگه‌کانیان ئه‌وه‌نده‌یان به
 جه‌سته‌ی خامی‌دا کیشا، بپه‌وش که‌وته به‌ر پ‌تیان و خوین له‌ دم و
 لووت و گویناکیه‌وه ده‌پ‌ویشت، موشی عه‌تار یه‌ک یه‌ک به‌سه‌ریاندا

دهگه پرا و لتيان ده پاراپايه وه، من و حه مه جان سه ليميش هه ولمان ده دا ده ستي تفه نكچييه كان بكرين و نه هيلين خامتي هاو پيمان بكوژن، پياوه تفه نكچييه كان له به رخويانه وه زوو زوو هاو اريان ده كرد، 'بيكوژن، وهك سهك بيتوبيتن.'

له كاتي نه و پروداوه دا، هيچكام له و پياوه تفه نكچييه قسه يه كي نه وه نده گونجاو يان باشيان له دم نه هاته دهر تاكو ليره دا شايه ني تومار كردن بيت، ته نها نه وه نده نه بيت، كاتيک يه كيك له پياوه كان له حه مه جان سه ليم هاته پيشه وه و هه ره شه ي لني كرد و پني وت، 'هري خويي، تو كارت چييه به سهر نه م جووله كانه وه؟' له و كاته دا، حه مه جان سه ليم ده سته سريكي له گيرفاني پانكوچوغه كه ي دهر هينا و ناره قه ي نيوچه واني پي سري و به بيزار ييه كه وه له به رخويه وه وتي، 'خوا زولم له كه س قبول ناكات!'

يه كيكي تريان به حه مه جاني وت، 'كوره باوه حيز جاوه جاو.' نه و كابرا تفه نكچييه ي له سه ره تاوه خامي په لاماري دا و تفه نكه كه ي لني سه ندبوو، تاوه كو نه و ساته يش بيهوش له بهر پيماندا كه وتبوو، له ناكاو هه ستايه سهر پي و دواي نه وه ي تاويك به ده وري خويدا خولايه وه، پاشان كه وته شه قتيه لداني خامي، ناچار بووم باوه شم كرد به كابراي توو په دا و له خامي موشي عه تارم دور خسته وه، دووان له پياوه كان چوونه بنبالي خامي و هه ليان سانه سهر پني خوي و له گه ل خوياندا برديان، موشي عه تار چاري پر بوون له فرميسك و به رده وام له به رخويه وه نزاي ده كرد، دواي نه وه ي نه وان پويشتن، من و حه مه جان سه ليم شتومه كي دوكانه كه ي موشي عه تارمان كو كرده وه و پيكه وه چووين بگه ره كي گاوران، له به رده مي كه نيسه ي مريه مدا ريكه وتي عه بدولكه ريم نه لياسمان

کرد، کاتیک ئەو هەوالەمان بۆ عەبدولکەریم ئەلیاس گۆتڕاپەو، هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا و بیدەنگ هەردوو دەستی لە پەشتی هەلپیکان و بە کۆلانەکاندا دەستی کرد بە گەپان، من و حەمەجان سەلیمیش لە دوورەو هەرسام لیمان دەپوانی، پاش تاویک، بەبێ ئەوێ هیچمان پێ بلێت، پێشمان کەوت و بەرەو سەرا کەوتینە پێ، عەبدولکەریم ئەلیاس لە پێگا هیچی نەوت، من لەبەر خۆمەو پێم وت، 'زۆریان لە خامتی کۆری موشی عەتار داو!'

بەبێ ئەوێ لیم بپروانیت، سەریکی بۆ لەقاندەم و هەنگاوێکانی زیاتر خێرا کردن و بەردەوام بوو لە پڕیشتن، دەنگی خشەیی نووکی کەوشەکانی دەهات، کاتیک بەر لکی کەوا شۆرەکەیی دەکەوت، زوو زوو لە پێگا هەناسەیی قوولی هەلدەکیشا و پاشان فەقیانە سەپپەکانی یەک یەک دەکردنەو و دیسان لە بازویدا توند گرتی دەدانەو، کاتیک گەیشتینە ناو حەوشەیی سەرا، عەبدولکەریم ئەلیاس بەتەنیا چووە ژوورەو، من و حەمەجان لەناو حەوشەیی سەرادا زیاتر لە دوو کاترۆمێر دەبوو پیاوەمان دەکرد و چاوەپروان بووین، کاتیک عەبدولکەریم ئەلیاس هاتە دەرهو خەریک بوو خۆر ئاوا دەبوو، وەکو مندالێک دەستی موشی عەتاری گرتبوو، لەگەڵ خۆیدا هینای بۆ لای ئێمە و عەبدولکەریم ئەلیاس وتی، 'بە ئەمری سەید عومەری موته سەریف گیراوه، چونکه موشی کەمتەرخەم بووه له بەرانبەر حەق و حیسابی و دابینکرنی خەرجیی دیوێخانەکەیی جەنابی موته سەریفدا، دەبیت هەر ئیستا و پێش خۆرئاوا بوون مشوری مانگیک کەرەستەیی بۆ بخۆین. ئیتر بەو مەرجه مەرەخەسیان کردووه!'

لە عەبدولکەریم ئەلیاسم پرسی، 'دەیی خامتی کۆری؟'
بەبیزارییەو لێی روانیم و پێی وتم، 'سەبەینی!'

موشی، ئەو پیاوێ پیره زەرده له بیهێزه، بیدهنگ لێی دەروانین و له
نیوانماندا وهستا بوو، وهکو ئەوهی ئاگای له قسهکانی عهبدولکهڕیم
ئهلیاس نهبوو بیت، چهند جارێک له بهرخۆیهوه وتی، 'ئهری، کلاو و
مشکییه که یان لێ ساندووم!'

له‌دوای پوژی زه‌ماوه‌نده‌که‌مانه‌وه‌کانیشا‌نه‌خۆش‌که‌وتبوو،
 له‌گه‌ل‌که‌تانی‌خوش‌کمد‌ا‌شه‌وانه‌به‌دیاریه‌وه‌بووین،‌چونکه
 به‌رده‌وام‌ده‌پشایه‌وه‌و‌له‌تاو‌ئازاری‌سکی‌ده‌نگی‌گریانی‌ده‌گه‌شته
 کۆلان،‌هه‌موو‌پوژیک‌عه‌زیزی‌حه‌کیم‌سه‌ردانی‌ده‌کرد‌و‌ده‌وای
 ده‌رخوارد‌ده‌دا،‌ئه‌و‌پوژانه‌ته‌نها‌ئه‌وه‌م‌له‌عه‌زیزی‌حه‌کیم‌ئه‌بیست،
 که‌ده‌وایه‌کی‌چاره‌سه‌رکه‌ری‌بق‌کانیشا‌نییه‌و‌ده‌رده‌که‌ی‌زۆر
 گرانه،‌کانیشا‌ته‌نها‌له‌بنمیچی‌ژووره‌که‌ی‌ده‌پوانی‌و‌زوو‌زو
 له‌به‌رخۆیه‌وه‌ده‌یوت،‌'مردنم‌زۆر‌له‌ژیان‌پن‌باشتره'.

حه‌فته‌یه‌ک‌دوای‌پوژی‌زه‌ماوه‌ند،‌حه‌مه‌جان‌هات‌بق‌مالمان‌و
 پیتی‌و‌تم،‌'کاریکی‌زۆر‌گرنگ‌و‌چاره‌نووس‌سازم‌پیتته!'

پیتتر‌حه‌مه‌جانم‌به‌و‌شپرزه‌بییه‌وه‌نه‌بینیبوو،‌په‌نگی‌زه‌رد‌و
 زوو‌زوو‌قسه‌کانی‌ده‌پری‌و‌هه‌ناسه‌ی‌قوولی‌هه‌لده‌کیتشا،‌به‌ته‌نیا
 بردمیه‌ژووریک‌و‌ده‌ستی‌گرتم‌و‌پیتی‌و‌تم،‌'ده‌بیت‌پیش‌هه‌موو
 شتیکی‌گفتی‌ئه‌وه‌م‌پن‌به‌دیت،‌که‌تاوه‌کو‌دواهه‌ناسه‌ت‌دیفاع‌له
 مه‌سیری‌ئیمه‌ده‌که‌یت'.

به‌رده‌وام‌ده‌ستی‌ده‌گوشیم‌و‌لیتی‌ده‌پوانیم،‌منیش‌له‌ناچاریدا
 سه‌رم‌بق‌پاوه‌شان‌د‌و‌پنم‌وت،‌'برا‌گفت‌بیت!‌به‌لام‌جان‌ه‌گیان،‌دیفاع
 له‌کی‌بکه‌م‌و‌ئێوه‌کین؟'

'من‌و‌ساشا.'

'چۆن؟‌تو‌و‌کام‌ساشا؟'

'کورە خۆتم لى گىل مەكە، ساشاي خوشكى كانىشاي ژنت!
'ئەرى حەمەجان بۇ خاترى حەزرەتى دواد شتى ئاوا نەلىت!
'بۇ برا بەخوا لەبەر خاترى داود بىت يان محەمد، ئىتر ئىمە
دلمان چۆتە سەر يەك و گفتمان بە يەكتىن داوہ بۇ يەك بىن.'
'دەى ناموبارەك، ئەمە لە كەپەوہ؟'

'لە پۇژى زەماوہندەكەى تۇ و كانىشاوہ.'
'كورە جانە گيان بۇ خۆت ھەلدەخەلە تىنيت، ساشا جوولەكە و
تۇ مسولمان، بەخوا گيانىشت دەر چىت پوروم و پۇلاكى باوكى ئەو
كچەت نايەن، ئىنجا جانە تۇ دەبوايە ئەوہت لە پىشچاۋ بگرتايە.'
'ئىتر مالى عەشقم وىران كرد، خايم كار لەوہدا نەماوہ لىى
پەشىمان بىمەوہ، تۇ تەنھا كەسى دەزانيت، ھەر خۆت سەبەب
بوويت و دەبىت خۇبىشت ھەلىكمان بۇ وەدۇزىت.'
'ئەرى ھەى نارەسەن، من بۇ سەبەب بووم؟'

'ئەگەر تۇ نەبوويتايە منىكى مسولمان لە گەرەكى جوولەكان
پىگام نەدەكەوتە سەر زەماوہند.'

'تۇ راست دەكەيت، جانە گيان مەسىرى ساشاي پوروزام
بەدەست من بووايە ئەوا كەسم لە تۇ پىن باشتر نەبوو، بەلام ئەگەر
دەتانەويت بۇ يەك بن، ئەوا ھەلى ئىوہ تەنھا ئەوہيە ساشا بىت
بە مسولمان، يان تۇى كورە حاجى دەبىت بۇ كچە جوولەكەيەك لە
دىنى ئىسلام وەر گەپىت.'

'عەشق بەلايە خايم گيان، ئىتر تۇ چىت پىن باشە من پەتى
ناكەمەوہ.'

'من ئىستا مالم وىران بووہ و ئەوہندە نابىت باوكم مردووہ،
ئەوہتا لە شەوى بووك و زاوايەتىمانەوہ كانىشاي ژنم زەلپلە و
لەناو جىگاندا كەوتووہ، ئىتر جانە گيان دەبىت تۇيش تۇزىك لە حال

و گوزهرانی من بپروانیت، نازانم بلیم چی! ئەگەر لە ئیستادا جەنابت
تەنھا خەییالت لای گەلوگونی خۆت بیت، ئەوا تۆ بۆ من پەرفیقیکی
سپە و بیکەلکیت.

دوای ئەوێ بیدەنگ لێی پروانیم، سەری پراوەشاند و پاشان
توند باوہشی پێدا کردم.

حەمەجان لەو پۆژانەدا بەتەنیا لەگەڵ دایکیدا ژووریکیان لە
گەرەکی مەلکەندی لە مالی شیخ خالد بەرزنجی بەکرێ گرتبوو، یان
باشترە بلیم بەبێ کرێ لەو ژوورەدا بوون، ئەویش بە هۆی ئەوێ
خوشکەکەیی حەمەجان سەر بەهەوێ شووی بە شیخ خالیدی خاوەن
مال کردبوو، بە بیرم دیت حەمەجان پێی وتم، 'پابەیی خوشکم شووی
کردوو بە پیاویک پەنجا سال لە خۆی گەورەترە، بە پەچەلەک
لە شیخەکانی بەرزنجەییە و سەرۆتدارە و زۆر پیاوی چاکە.'

نزیکی شەش مانگ کانیشا زەلیل لەناو جێگادا کەوتبوو، عەزیزی
حەکیم پێی وتم، 'ژنەکەت ئەمریت یان ئەبیت چاوە پروانی بەهار
بکەین، تاوەکو لە گزۆگیای ئەو هەردە دەوای بۆ دروست بکەم.'
لە پۆژانی سەرەتای مانگی دووہمی بەھاردا بووین، کاتیک لەگەڵ
مامە سلیمان خوازبێنی ساشامان بۆ حەمەجان کرد، پۆلاکی خەزوورم
پێی وتین، ئەگەر بێت بە جۆلەکە ئەوا کچەکەمی پیرۆز بیت.'
کاتیک لە چایخانەکەیی داود ئەو هەوالەم بە حەمەجان پراگەیاندا،
دەستی توند گویشیم و بە دەنگیکی گریانایییەو لە ژێر لێوہو و تی،
'زۆر خەممە خوا لە خۆم برەنجینم!'

'کۆرە جانە گیان، ئەگەر تەنھا مەبەستت لە خواپەرستی بیت،
ئەوا تۆ بێ داود و محەمەدیش دەتوانیت پەیوہندییت لەگەڵ خوای
خۆتدا هەبیت، چونکە جوو بیت یان موسولمان خوا هەر خواپە،

خۆت غەشىم مەكە و بە عەقلى ئەو عەرەبە چەكلانە بىر مەكەرەوہ!
'دەترسم ئەودونىام لەكىس بچىت!'

كاتىك حەمەجان ئەمەى وت، توند دەستىم گرت و بۆ لای خۆم
پاكتىشا و پىم وت، 'كۆرە ناپىا، دەى جەنابت باسى عەشقى چىم
بۆ دەكەيت، ئەگەر تۆ كىرت بە دەستەوہ بىت و وەكو شىخ و
مەلاكان تەنھا خەيالت لای خۆرىيەكانى ئەودونىات بىت، كەواتە بۆ
درو لەگەل خۆت و ئەو كچە قوربەسەرە دەكەيت، من وام زانى
عاقلىت و لەگەل ساشادا لەم دونىات بە عەشق بەهەشتىك بۆ خۆت
و دلخوازەكەت دەخولقتىت.'

حەمەجان سەرى خستبووہ سەر تەپلەكەكەى نىوانمان و بەكول
دەگريا، داودى چايچى لەولامانەوہ و لەبەردەم مىز و مەقەلىيەكەيدا
بىدەنگ وەستابوو گوىى لى گرتىوو، پاشان دوو پيالە چای بۆ
هيتاين و پيالەكانى لەسەر تەپلەكەكە دانا و لە حەمەجانى روانى و
لەبەرخۆيەوہ وتى، 'ئەوہ چىيە؟ ئەو پياوہ بۆ خوا دەگرى يان بۆ
خورما؟'

حەفتەيەك بەسەر خوازبىنكىردنى ساشا بۆ حەمەجاندا
تىپەرىبوو، ديار بوو گزوكىاي قەدپالى شاخى گۆيژە دەوا بوون،
كانىشا دەيتوانى ھەلسىتە سەر پى و شەوانە بەئارامى دەخەوت،
دوانىوہپۆى پۆژى پىنجشەممە بوو، چوومە بنبالی كانىشا و لەگەل
مامە سلىمان و خەلكى گەرەكدا چووین بۆ كنىسەت، پورە فەرىدە
و پۆلكى خەزورم لە قەرەداغەوہ ھاتبوون، دواى ئەوہى حاخام
نزای بۆ ساشا و حەمەجان كرد و ھاوسەرگىرى پى پەوا كردن،
پاشان بەبىن زەماوہندگىپران ساشا و حەمەجان لە كنىسەتەوہ لەگەل
خەسوو و خەزورىدا بەرەو شارۆچكەى قەرەداغ رۆيشتن.

مه به ست له پړوښتنې همه جان شوینونیی ژنهنانه که ی بوو،
ویستی که سوکاری و خه لکی شار نه زانن و پاشان دواى شه ش
مانگ یان سالتک له گه ل ساشا بو سلیمانی بگه پینه وه. به دایکی
وتبوو، چنه د مانگیک ده چیت له به غداد کریکاری ده کات! نه و پوژه
له کنیسه ت دوو لیره ی ره شادییم کرده ناو چنگی همه جان و پیم
وت، 'نه وه پشتگیری منه و نه گه ر ده سنگیری بکه یت، دوو سال
بینانوئاو نابیت.'

له سالانی حوکمرانی شیخ مهحموددا، له گهل کانیشا له بهغداد بووم، له گه په کی ته ورات و له ته نیشته مالی مامه ئیسماعیله وه خانوویه کم به کرئ گرتبوو، پوژانه له بازاری مسوال خه ریکی گورپینه وه و فروشتنی زیږ و زیو بووم و بیثاگا بووم له وهی له سلیماننی چی دهگوزه ریت.

ئهو پوژهی هه والی بوردومانکردنی شاری سلیمانیمان پین گه یشت، له بازاری مسواله وه به پراکردن بوشه قامی شوپچه چووم، له وهی سهدان کورد کور بوو یونه وه و پول پول پیکه وه وه ستابوون و قسه یان ده کرد، له ریگاوه کابرایه کی په قه لهی بالابه رز وتی، 'دهلین ئهو شاری سلیمانیه خاپوور بووه!'

که سیکی تر له ناو خه لکه که وه به دهنگی به رز وتی، 'دهلین شار بوته ویرانه.'

مه لایه کی گه نج هه ردوو دهستی به رز کردنه وه و هاواری کرد و وتی، 'ئینگلیز خوانه ناس و بیویژدانن، ئیتر سه د خوزگه م به حوکمی جارن.'

'دهیان فرۆکه سلیمانیه یان بوردومان کردوه، شار ویران بووه و پرحله بهری به زیندووی ئی دهر نه چوووه!'

کاتیک ئه مه م له کابرا په قه له بالابه رزه که بیست، ویستم پرسیاری ئه وهی ئی بکه م ئایا گه په کی جووله کان بوردومان کراوه؟ به لام له بهر زوری خه لکه که ریگام نه بوو له کابرای هه والبه ر نیزیک

بیمه‌وه، چون چووبووم بۆ شه‌قامی شوپریجه، ئاوايش به‌پاكردن بۆ بازارپی مسوال گه‌پامه‌وه، ئه‌و ئیواره‌یه له بیزاری و خه‌می كه‌سوکارمدا له‌گه‌ل په‌حیم و په‌حماندا له‌سه‌ر كه‌ناری پرووباری دیجله بۆ یانه‌ی شه‌وانه‌ی مه‌یحان چووین، یانه‌ی مه‌یحان ته‌نها شاگردیك و ئیمه‌ی لئ بووین، به‌ده‌م عاره‌قخواردنه‌وه‌وه ته‌نها باسی بۆردومانه‌كه‌ی شاری سلیمانیمان ده‌کرد، له دره‌نگانی شه‌ودا چوار سه‌ربازی ئینگلیز هاتن و له‌سه‌ر میزیک له ته‌نیشته ئیمه‌وه دانیشتن، دوو جار له‌سه‌ریه‌ك دوو پتیکی خه‌ستم به‌بێ ئاو له عاره‌قه‌كه تیکرد و خیرا خواردمه‌وه، نه‌مده‌توانی چاو له‌سه‌ر سه‌ربازه ئینگلیزه‌كان لا به‌رم، ئاره‌قه‌یه‌کی سارد ته‌واوی جه‌ستمی ته‌پ کردبوو، په‌حیم و په‌حمان پینان وتم، 'ئه‌وه چیه‌ی مالت به قورگیریت خۆ ئه‌و سه‌ربازانه سلیمانیمان بۆردومان نه‌کردوه!'

خیرا هه‌ستامه سه‌ر پێ و به‌لای میزی سه‌ربازه‌كاندا چووم بۆ باخی پشته‌وه‌ی یانه‌كه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند جارێك له راسته‌وه بۆ چه‌پ به‌باخه‌كه‌دا گه‌پام، تاوێك به‌سه‌ر دیواری باخه‌كه‌دا له پرووباری دیجله‌م پوانی، كاتیك گه‌پامه‌وه په‌حمان لێی پوانیم و ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌ستم و پتی وتم، 'ئیتراوه‌كو كورد خه‌ریکی غه‌زا و حه‌لیفی توركان بیت، ئه‌وه مه‌سیری ده‌بیت!'

به‌توورپه‌بیه‌وه ده‌ستم له‌ژێر ده‌ستی په‌حماندا ده‌ر هێنا و له سه‌ربازه‌كانم پوانی و وتم، 'ئیترا من ئه‌وانه‌ نا‌زانم و ئه‌مشه‌و تۆله‌ی ئه‌و قه‌تلوعامه‌ی سلیمانی له‌م ئینگلیزه‌ خو‌پریانه ده‌كه‌مه‌وه!'

په‌حیم و په‌حمان نا‌په‌زاییی خۆیان ده‌ر بپری و ئاماده‌ نه‌بوون هاوکاریم بکه‌ن، پاشان شو‌مای شاگردم برده باخی پشته‌وه‌ی یانه‌كه و بۆردومانه‌كه‌ی شاری سلیمانیم بۆ باس کرد، شو‌ما پتی وتم، كه باوکی به گولله‌ی ئینگلیز بریندار كراوه و ئه‌وه بۆ سالیك

دهچیت زهلیله و له ناو جیگادا که وتوووه.

بهو جزره ئه و شهوه له گهل شوّمای شاگردی یانهی مهیحاندا
پیک که وتم، که پیکهوه ههر دوو دهرگای یانهکه بگرین و ناگری
تی بهر بدهین، پاشان من پارهی گه پانهوهی بۆ زاخو پین بدهم،
کاتیک ئیمه دهستمان کرد به نهوت پشتن، په حیم و په حمان به جیان
هیشتم، ئه وهنده مان نهوت پشتبوو تاوه کو بهر پین و ژیر میزی
سهربازه کان چووبوو، به لام دیار بوو ئه وان مهست بوون و ناگایان
له چواردهوریان نه مابوو، کاتیک شوّمای شاگرد ناگری له یانه که
بهر دا من به به له میک په پیوومهوه و له وهبری پووباری دیجله وه
له گری ناگره کهم دهرپوانی، دلم پر بووبوو له گریان و بهردهوام
خه یالم لای که سوکارم بوو.

دوو پوژ دواى ئه و شهوه، موشینی عهتارم له بازاری مسوال
بینی و ههوالی ئه وهی پین راگه یاندم، که که سوکارم له کاتی
بوردومانه که دا بیوهی بوون، موشینی عهتار پینی وتم، 'ئه وهی من
بیناسم و به تاییه تی دانیشتووی گه رهکی جووله کان بیت، کهس
خوین له په نجهی نه هاتوووه.'

پوژی دووی مانگی چواری سالی ۱۹۲۶، له بهغداد، حکیمی
کوپم له دایک بوو، دواى له دایکبوونی حکیم، باری دهر و نیی
کانیشای خیزانم تیک چوو، به جوړیک که نهیده توانی خزمه تی
خوی و کورپه که ی بکات، مه جبوور بووم ئه و سالانه کاره کهر بگرم،
تاوه کو بتوانم بۆ کار و کاسپی برۆم و ئه و له ماله وه خزمه تی
کانیشا و حکیم بۆ بکات. خه لوه ی کاره کهرمان کچیکی عه ره بی
شیعه مه زهه ب بوو، سالانی گرانی و جهنگ له شاری نه جه فوه
له گهل دایکیدا بۆ بهغداد هه له اتبوون و له گه رهکی ته ورات ده ژیان.
پوژی چواری مانگی ئه یلوولی سالی ۱۹۲۹، کانیشا له ناو جیگادا

گیانی دەر چوو، کاتیک ئەو بە یانییە بە خەبەر هاتم، وام زانی هیتستا ئەو خەوتوو، پاشان چووم خەلوم لە ژوورە کە ی خۆی بانگ کرد، بەبێ ئەوەی لە کانیشا بروانیت پیتی وتم، 'گیانی دەر چوو!'

پاشان خەلوه پیتی وتم، که کانیشا خۆی دەرمانخوارد کردوو! لە سەرەتاوه له مەبەستی خەلوه تێنەگەیشتم، پاشان پیتی وتم، که کانیشا دوو پۆژ پیش ئەو بە یانییە خەلوهی راسپاردبوو تاوهکو زههری بۆ پەیدا بکات، بە دەم گریانەوه پیتی وتم، 'وام زانی دادە کانیشا ئەو زههری بۆ کوشتنی جرجەکان دەوێت!'

نەمتوانی بۆ کانیشا بگریم، بەلام لە بەرخۆمەوه خەم و توورەبیی خۆم بەسەر لاشە ی بیگیانیدا دەر بری، بەبیرم دیت، پێم وت، 'تو پۆژیک وهکو هاوسەری ژیانم پووێکی خۆشت نەبوو، بەردەوام خەمبار و گۆشەگیر بوویت، لەوهتە ی پیکەوهین مردنت لە ژیان پێ باشتر بوو، قەرزارم بیت، چونکه ئامادە نەبوویت پیکەوه لەزەت لە ژیان ببینن!'

ئەو پۆژە لەگەل رەحیم و رەحماندا تەرمە کەیمان برد بۆ کنیسەت و دوا ی ئەوە ی حاخام نزای بۆ کرد لە گۆرستانی گەرەکی تەوارت بە خاکمان سپارد، مامە ئیسماعیل ئامادە ی پرسە و ناشتتی کانیشای هاوسەرم نەبوو، چونکه بە نەخۆشییەکی کوتوپر لە جینگادا کەوتبوو، منیش لەو پۆژانەدا لەنتوان شاری بەسەر و بەغدادا بازرگانیم دەکرد، وشک هەلگەراییوم و گەرمای پێگا بە جۆرێک کاری تێ کردبووم، هاوڕێ ی دۆستەکانم نەیانەناسیمەوه، تینویتییم بە هیچ جۆرێک نەدەشکا، بەردەوام سەرم دەئیشا و پیستم وشک هەلھاتبوو، دوا ی ناشتتی کانیشا، پوورە فەریدە و پۆلاکی خەزورم ناگادار کردەوه، بە نیازی دلی خۆم کانیشام بەکاتی ناشتبوو، بەو مەبەستە ی لە داھاتوویەکی نزیکدا تەرمە کە ی بۆ سلیمانی بەرمەوه.

دوای هفتەیهک، هه‌مه‌جان و پۆلاکی خه‌زورم گه‌یشتنه به‌غداد، له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی کانیشا پۆلاک پیتی وتم، 'ئه‌ری تو سووریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ته‌رمی کانیشا بۆ سلیمانی به‌ریته‌وه‌؟'

مانگیک به‌سه‌ر مردنی کانیشادا تیپه‌ریبوو، هه‌مه‌جان پیتی وتم، 'تاوه‌کو دره‌نگ بخایه‌نیت و جه‌سته‌ی کانیشا له‌ژێر خاکدا بیت بۆ بردنه‌وه‌ی باشته‌ره‌.'

له‌مالی خۆمان چاوه‌پوانی په‌حیم و په‌حمانمان ده‌کرد، ئه‌و پۆژه له‌گه‌ل هه‌مه‌جان و پۆلاکی خه‌زورمدا به‌نیاز بووین ئیسکوپرووسکی کانیشا له‌گۆر ده‌ر بینین، به‌بیرم دیت په‌حیم و په‌حمان دره‌نگ هاتن و به‌چاوی پر له‌فرمیتسک و به‌ده‌م گریانه‌وه‌ وتیان، 'باوکمان مرد.'

له‌گه‌ل هه‌مه‌جان و پۆلاکی خه‌زورمدا له‌سه‌فه‌ر و بریاره‌که‌ی خۆمان په‌شیمان بووینه‌وه، پیکه‌وه‌ چوین و ته‌رمه‌که‌ی مامه ئیسماعیلمان بۆ کنیسه‌ت برد، شه‌ویک له‌کنیسه‌ت به‌دیار ته‌رمه‌که‌یه‌وه‌ بووین، ئه‌و پۆژه‌ی له‌نزیك قه‌بره‌که‌ی کانیشاوه‌ به‌خاکمان سپارد، پۆلاکی خه‌زورم له‌بردنه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی کانیشا بۆ سلیمانی په‌شیمانی کردمه‌وه، بیجگه‌ له‌هه‌مه‌جان، لای که‌سی تر باسی ئه‌وه‌م نه‌کرد، که‌کانیشا شه‌وی پیش مردنه‌که‌ی ژه‌هری خواردبوو، هه‌مه‌جان له‌وه‌لامدا پیتی وتم، 'ئه‌ری خو تو له‌گه‌لیدا خراب نه‌بوویت؟ بۆچی ئه‌و ناچه‌قییه‌ی ده‌رحه‌ق کردیت؟ له‌وانه‌یه‌ سه‌به‌ب ئه‌و دلپسییه‌ی بووبیت!'

له‌وکاته‌دا هه‌یج وه‌لامیکی هه‌مه‌جانم نه‌دایه‌وه‌.

هه‌فته‌یه‌ک بوو مامه ئیسماعیل مردبوو، هه‌مه‌جان و پۆلاک

به جیتیان هیشتم و بۆ کوردستان گه پانه وه، ریفکای ژنی مامه ئیسماعیل په دووی کابرایه کی بازرگانی جووی خه لکی به سره که وتبوو، کاتیک په حیم و په حمان نه وه وه والیان پین وتم، دلشکاوای و بیزاری به پروویانه وه دیار بوو، په حیم باسی نه وهی بۆ کردم، که ده چیت بۆ به سره و ریفکا به زۆر له وه پیاوه ده سینیتیه وه، پاشان په حمان به دهنگیکی گپ و گریاناوییه وه له به رخویه وه وتی، 'باشتره، به یه کجاری بۆ سلیمانی بگه پینه وه.'

له دواي نه و پوژوه وه، وه کو جارن شه وانای پوژی ههینی پیکه وه ده چووین بۆ یانهی خه موود و به دریتایی نه و شه وه نه وان خه ریکی ژه نینی عوود و ته پل بوون، منیش له که ناروه دانیشتبوووم و عاره قم ده خوارده وه، کاتژمیر دوانزهی شه وه، دواي نه وهی یانه که به ته وای چۆل ده بوو، پیکه وه له گه ل تیبی مؤسیقا که یاندا ده چوینه باخی پشتی یانه که و له وی تا کو ده مه و به یانی ئاهه نگمان ده گپرا، باخی یانه و ئوتیلی خه موود ده که وته سه ر پوواری دیجله، پاشان به دریتایی پوژی شه مه له ئوتیلی خه موود لئی ده خه وتین، ئاهه نگگپران و مه شر ووبخواردنه وه کاریکی کرد په حیم و په حمان له بیریان چوو یه وه به نیازی چی بوون و منیش دواي مردنی کانیشا وازم له بازرگانی هیتابوو.

خه لوهی کاره که رم په روه رده کردنی حه کیمی گرتبووه نه ستوی خۆی، حه لیمه ی دایکی هیتابوو له لای خۆی و له ماله که ی مندا پیکه وه ده ژیان، وه کو خه ونیک نه و شه وانم دیته وه یاد، چونکه به رده وام مه ست بووم و ئاگام له خۆم نه بوو، چه ند جاریک له گه پانه وه مدا بۆ ماله وه دواي نه وهی به مه ستی ده چوو مه ناو جیگاوه، خه لوه ده هات و به دریتایی شه و خۆی له باوه شم توند ده کرد و له سه ر بالم ده خه وت، نه متوانی له زهت له جه ستی ببینم و باوه پ به و

په یوه نډیبه مان بیتم، چونکه به رده وام بونی کانیښای لی دهات و کاتیک لیم د پروانی زوو زوو روخساری کانیښا دهاته پیش چاوم. رهحیم و رهحمان دهیانویست دوکانه که یان به جوویهک بفروشن، نه ویش نه و گرتیبه سته سه رزاره کییه بوو باوکیان له گهل دراوسی دوکانه کانیان کردبووی، نه وندی من له بیرم بیت چند جاریک کپاری عه رهب هاتن و زیاتر له و پاره یان پی دان که داویان ده کرد، له دواپییدا به هرزان به جوویهکی خه لکی زاخویان فرؤشت، نه و نیواریهی دوکانه که یان فرؤشتبوو، له سه ر میزی خواردنه وه بوو به شه پیان و له فرؤشتنی دوکانه که یان په شیمان بوونه وه، به بیرم دیت پیم وتن، 'نه و پاره یی وهرتان گرتووه ده تانن له سلیمانی پریک دوکانی پی بکړن!'

کاتیک من نه و هم پی وتن، بیده نگ بوون و رهحمان لپی پوانیم و له ژیر لیوه وه وتی، 'بیجگه له پاره یی دوکان و خانووه که، باوکم حه فتا لیره ی زیپی ره شادیی له دوا ی خوی بق به جی هیشتوون.' هه رسیکمان بیده نگ بوو بووین و من له و کاته دا خه ریکی تیکردنی پیکیک عاره ق بووم، رهحیم له ناکاو دهنگی هه لبری و به تووړه پییبه وه وتی، 'نازانین ریفا کاتیک هه لگیراوه بیجگه له نالتوون چهندي پاره له گهل خزیدا بردووه!'

دوا ی نه وهی رهحیم نه مه ی وت، هه رسیکمان بیده نگ بووین، دیار بوو له خه یالی خوماندا بیرمان له ریفا ده کرده وه.

سالیک به سه ر مردنی کانیښادا تیپه پیبوو، له گهل رهحیم و رهحماندا خومان بق گه پانه وه ناماده کرد، حه کیمی کورم له چاره که په کدا پیچایه وه و رهحیم راست و چه پ له کولی خوی به ست، خانووه که م بق خه لوه و دایکی به جی هیشت و پیشه کی کړی سالیکم دا به خاوه نماله که، نه و به یانیبه ی له مال دهر چووم خه لوه

دهستی گرتم و پتی وتم، 'هیوات له سەر هه لچم؟ ئایا ده گه پینته وه؟'
به بی ئه وهی لئی پروانم له به رخۆمه وه پیم وت، 'به نیازم، به لئ
به نیازم!'

گه یشتینه وه شارێ سلیمانی، له مالی خۆمان ژووریکم بۆ په حیم
و په حمان ئاماده کرد، هه کیمی کورم برده لای که تانی خوشکم،
پۆژانه له گه ل په حیم و په حماندا بۆ قه یسه ریی نه قیب ده چووین،
هه ردووکیان له کاری کرین و فرۆشتندا له گه ل من و هه مه جان و
خامتی موشیی عه تاردا بوون به شه ریک، ئه و پۆژانه سه ره تایی
مانگی ئه یلوول بوو، له به غداد حکومه ت پێک هینرا و چه ند کوردیک
له مه جلیسی نه وایدا بوو بوونه مه ندووبی کورد، هه واله کانم له
هه مه جان سه لیم و خامتی موشیوه پێ ده گه یشت، له و پۆژانه دا
ئه وان به رده وهام به سه ر خه لکیدا ده گه ران و قسه یان بۆ ده کردن،
وه کو خۆیان ده یانوت، 'ئیمه به ناماقولیی ئه و به ناو وه فده رازی
نین، که به ناوی کورده وه له به غدادن و خه ریکن مامه له به مافی
میله ت و نیشتمانی ئیمه وه ده کن.'

ئێواره ی پۆژی هه یینی بوو، له به ر کورپوکال پێگام نه بوو بچمه
ناو دوکانه که ی خۆم، دوا ی ئه وه ی داوام لئ کردن و له دوکانه که م
کردمنه ده ره وه و ده رگای دوکانه که م گرت، پاشان هه مه جان و
خامتی موشن پێش په وییان کردن و پێکه وه چون بۆ به رده م
چایخانه که ی داود، له وێ هه مه جان هه لی کوتابووه سه ر ته په له کێک
و قسه ی بۆ ئه و خه لکه ده کرد، ئه وه نده خه لکی له چوارده وری
خوی کۆ کردبووه وه، پێگام نه بوو لئێ نزیک بیه وه و له دووره وه
وه ستابووم و لیم ده روانی، به جۆریک پێگای ده رگای خواره وه ی
قه یسه ریی نه قیبیان گرتبوو، ناچار بووم له گه ل په حیم و په حماندا
له ده رگای سه ره وه ی قه یسه ریی نه قیبیه وه ده ر چووین، ئه و ئێواره یه

له ته واوی کولان و شه قامه کانی شاردا و له هر جینگایه که وه
دهر ویشیتیت، خه لکی شار دهسته دهسته کز بوو بوونه وه و پیکه وه
قسه یان ده کرد.

کاتیک گه یشیتینه به رده می مزگه وتی خانه قا، بینیم مه لایه ک
چوو بووه سر به رزیبه ک و قسه ی بز خه لکه که ده کرد، مه لاکه
کلاو و میزه ره که ی له سهری داگرتیوو، خستبوویه بنبالی و له
کاتی قسه کردندا دهستی له هه وادا با دها، ریزی یه که م ئه وانه ی
چوارده وریان له مه لاکه دایوو، هه موو جلی خاکییان له به ردا بوو،
تا کو دواقو پچه ی چو غه کانیا ن له به رملیاندا داخستبوو، فه قیانه کانیا ن
توند له سهر بازوویان شه ته ک دابوو، پشتیتیک ی باریکیان له
که مه ریانه وه ئالاند بوو، کلاویکی رهنگ سووری قوته له یان له سه یان
نابوو، ئه ژنویان دادابوو ه سهر شوسته ی به رده می مزگه وته که
و بیده نگ گوئیان له مه لاکه گرتبوو، مه لاکه دوا ی ئه وه ی چند
شیریک ی به زمانی عه ره بی خوینده وه، دهستی کرد به نزاخویندن
و زوو زوو خه لکه که له دوا یه وه ده یانوت، 'نامین.'

مه لاکه تاویک بوو بیده نگ گوئی له هاوار و بانگی گوئیگرانی
گرتبوو، دوا ی ئه وه ی خوی راست کرده وه و به سه رنجه وه له
هه مووانی پوانی، دهنگی هه لپری و پر به قورگی نه پاندى، 'مه حوی
ئاوای وت، خه لکینه گوئ رادیرن، مه حوی ده فه رمویت:

به جی نایج، ده بی پوو که ینه سارا،

حه قی ئادابی مه جنوونی له شارا

که چه رخ ئه سکه نده ری دی دهرده داره

وتی: ئه م هه م بووه هه م دهردی دارا

هه تا حه ق ناسیره، هه ر حه قمه مه نزوور

وه کوو مه نسوور ئه گه ر بمکه ن به دارا'

کاتیک له گهل په حیم و په حمان بۇ گه په کی جووله کان به پړوه
بووین، دیمه نی ئه و خه لکه ی له ده سلات و حکومتی به غداد
ناپازی و تووړه بوون له پیش چاومدا لا نه ده چوو، به جوړیک له
کاتی پویشتندا به نه ستم به رپتی خوم ده بینی، دوو دپری به که می
ئو شیعره ی مه لاکه ی مزگوتی خانه قا خویندیبه وه به رده وام
له به رخومه وه ده موته وه:

‘به چی ناین، ده بی پوو کهینه سارا،

حه قی ئادابی مه جنوونی له شارا’

که یشتینه وه ناو گه په کی جووله کان و له به رده می مالی خومان،
بینیم حه مه جان و خامی له گهل دوو کوپی گهنجی تردا له وی
وه ستابوون و قسه یان ده کرد، منیش کاتیک لیتان نزیک بوومه وه،
بانگم لی کردن، ‘ئهری ئه م چه له حانیه نه برپایه وه مالتان به قور
گیریت؟’

‘خو جه نابت خوتمان لی جیا ناکه یته وه، ئیتر سبه ینی ده بیت
له پیش ئیمه وه له به رده رکی سهره بیت!’

‘کورپه ناماقولیت کرد، سبه ی پوژی شه ممه یه و من له ماله وه م
و ئیسراحه تم.’

‘سبه ی ئه وی له و ته زاهوراته به شدار نه بیت، ئه وی پشتگیریی
له ویستنی حه قمان نه کات، ئه و که سه ده بیت شهرم له خوی بکات!'
‘ئی باشه حه مه جان گیان، ته زاهورات و سه دندی حه قی میلله،

خو ئه وه سبه ینیه، ده ی ئیستا بوچی به رده رگاتان لی گرتووم؟’
‘ئم دوو پیاوه له که رکووکه وه هاتوون و میوانی ئیمه ن،
ئهمشه و له قه لاکه ی جه نابت ده خون و سبه ینی له ته زاهوراته که دا
به شدار ی ده کن.’

شه مسه دین عیزه ت و خالید نه جمه دین، دوو کوپی بالابه رزی

باریکه‌له‌ی په‌شتاله بوون، ته‌وقه‌م له‌گه‌لدا کردن و دوا‌ی نه‌وه‌ی
به‌خیره‌هاتم کردن، پیم وتن، 'من خاوه‌نمال نیم و ئیتر میوانیک
له‌که‌رکوک و شاره‌که‌ی ماتانی په‌یکه‌رتاشه‌وه هاتبیت، ده‌رگای
ماله‌که‌م به‌پوویدا کراویه و له‌خزمه‌تیدام.'

خالد نه‌جمه‌دین زور که‌مدوو بوو، به‌لام شه‌مسه‌دین عیزه‌ت
له‌به‌رخویه‌وه له‌وه‌لامدا پی و تم، 'مه‌قسه‌دت ماتانه شیتی دارتاش
نه‌بیت؟'

'به‌لی به‌لی، خویه‌تی، وه‌کو جه‌نابت فه‌رمووت، ماتانه شیتی
دارتاش!'

پاشان ده‌رگای حه‌وشه‌که‌م کرده‌وه و پیکه‌وه چوینه ژوروه‌وه،
کاتیک له‌ژوروی دانیشته‌که بووین، پروم کرده حه‌مه‌جان و پیم
وت، 'ئیت میوانیک ناوه‌خت هاتبیت و پرووی له‌مالی بیکه‌بیانوو
کردبیت، نه‌وه له‌نانی تیری و که‌ره زیاتر ده‌بیت چاوه‌پوانی هیچ
نه‌کات.'

'کره‌ ئیمه له‌نانی تیری و که‌ره زیاتر هیچمان ناویت، مه‌گه‌ر
ئیره‌مالی جووله‌که نه‌بیت!'

کاتیک شه‌مسه‌دین عیزه‌ت نه‌مه‌ی وت، هه‌ردووکیان له
حه‌مه‌جانان پوانی و پیکه‌نین، به‌بیزارییه‌که‌وه له‌حه‌مه‌جان سه‌لیم
پوانی و نه‌ویش به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه پرووی کرده میوانه‌کانی و له‌ژیر
لیوه‌وه پی و تن، 'پتویستی به‌و ناماقوولیه نه‌ده‌کرد!'

خامی موشینی عه‌تار له‌و کاته‌دا به‌زمانی نارامی له‌گه‌ل په‌حیم
و په‌حماندا قسه‌ی ده‌کرد، پاشان له‌به‌رخومه‌وه پیم وتن، 'وا بزائم
ئیه‌وه دوا‌ی کلاوی بابر دوو که‌وتوون، چونکه‌ نه‌و چند پیاوه به‌ناو
ماقوولانه‌ی له‌به‌غدان، له‌بری هه‌موومان بریاریان داوه مه‌سیری
ئیمه چون ده‌بیت.'

'قابيله ئيمه له مافی ره‌وای خو‌مان بیده‌نگ بین، هه‌تاکو ئه‌وان ته‌سپیتی حه‌قی میله‌ت جیبه‌جی نه‌کن، ئیمه به ئینتیخابات پازی نابین.'

'جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان مه‌سله‌حه‌تچی و وه‌ته‌نفرۆشیان ناو بیته، ده‌ی ئیمه ده‌بیته له میژوودا چ ناو و ناتۆره‌یه‌کمان پێ بپریت؟'

خامی موشینی عه‌تار کاتیک ئه‌مه‌ی وت، چوو بۆ ژووری پشت دالانه‌که، هه‌موومان له‌و کاته‌دا بیده‌نگ بووین، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌و لیدوانه‌ی خامی موشینی عه‌تار کاریگه‌ری له‌سه‌ر رۆحی هه‌موومان به‌جی هه‌شتبیت، یان خه‌یالی هه‌مووانی بزواندبیت.

کاتیک خامی موشینی عه‌تار گه‌رايه‌وه، نانه‌شانه‌یه‌ک نانی تیری له‌سه‌ره‌له‌چنراوی به‌ده‌سته‌وه بوو، شه‌مه‌سه‌دین عیزه‌ت وه‌کو چاوه‌روانی خامی موشینی عه‌تاری کردبیت، له‌وی پروانی و پاشان چاوی پێدا گێراین و پێی وتین، 'زۆر هه‌له‌ه‌یه له میژوودا راست ناکریته‌وه، ئیتر جیل دوا‌ی جیل ده‌بیته که‌رانه‌ی ئه‌و هه‌له‌یه بده‌ن!'

'ئه‌لیم حه‌مه‌جان له‌گه‌ل خامی خزمه‌تی ئه‌و پیاوانه بکه‌ن، من ده‌بیته له‌گه‌ل ره‌حیم و ره‌حمان بۆ گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام بچم، چونکه ئه‌و کوپانه به‌نیازن له‌گه‌ل نه‌جاتی عه‌به‌ سیس و ئه‌واندا پیکه‌وه تیپیکی موسیقا دروست بکه‌ن.'

'ئه‌ری وتم ئاخۆ ده‌بیته ئه‌م دووانه چ پیاوماقوولیک بن، نه‌مزانی، که جه‌نابیان لۆتین! توخوا ئه‌مرۆ رۆژی ئه‌وه‌یه، ئیمه به‌ته‌مای چین و تۆیش به‌چییه‌وه سه‌رقالیت!'

کاتیک حه‌مه‌جان سه‌لیم ئه‌مه‌ی وت، له‌گه‌ل خامی موشینی عه‌تاردا خه‌ریکی ته‌پرکردنی نانه تیریه‌که بوون، منیش لێی چوومه پێشه‌وه و ده‌ستم خسته سه‌ر شانی و پێم وت، 'کوپه هه‌ی بیقه‌پ، نه‌قام، ئه‌گه‌ر بقرانیایه ئه‌و دوو کوپه چیان له باره‌دايه ناماقوولی'

ئاوات نە دەهکرد! ئەو ئەو ئىمە دەپۆين و تاوئىكمان پى دەچىت، ئىتر
ناپياو ئاگات لەو مال و ميووانە بيت.

گەشتىنە مالى نەجاتى عەبە سىس، زياتر لە دە پياوى جافى
خزىمى نەجات ميووان بوون، دواى ئەوەى پەحىم و پەحمانم بە
نەجات ناساند، پاشان ميووانەکانى نەجات زياتر لە کاتژمىرىک
لە دەورى پەحىم کۆ بوونەو و يەك يەك عوودەكەيان دەگرت بە
دەستيانەو و هەولى ژەننىيان دەدا، پاشان يەكئىك لە ميووانەکان
دەستى کرد بە هۆرەى جافى و داواى لە پەحىم کرد عودى بۆ
بژەنيت، پەحمانيش لە شانى لای راستى منەو دانىشتبوو، زوو
زوو دەستىكى دەکىشا بە پووى چەرمى تەپلەكەيدا و زرمەى
لئ هەلدەستاند، وەکو ئەوەى بىهويت پىيان بليت ئەرى خەلکىنە
منيش لىرەم و تواناى تەپلەيدانى باشم هەيه، دواى ئەوەى هەموو
بەسەرئەو لىيان دەپوانى، سەرى بە سەر کوشيدا شوپ دەکردهو
و هەردوو دەستى بەملاولای چەرمى تەپلەكەيدا دەگرت، لەو کاتەدا
نەجات دەستى کرد بە گۆرانىوتن و پەحىم و پەحمانيش لەگەل
پىتمى دەنگى ئەودا مۇسقىيان بۆ ژەند، نەجات دەنگى هەلبىرى،

'سبەينى که پوژ هەلەت

کوپان لەگەل گزنگى خۆر

ئەپژىنە ناو شەقامى شار

سرودى بانگى ئازادى...'

يەكئىك لە ميووانە جافەکانى نەجات گۆرانىيەكەى بە نەجات بېرى
و دەستى کرد بە هۆرەکردن، ديار بوو ميووانەکانى كەيفيان بە
گۆرانىيەکانى نەجات نەدەهات، منيش لەو کاتەدا خۆم خسته سەر
چۆک و لە نەجات نزيك بوومەو و پىم وت، 'ئىمە دەپۆين و
جارىكى تر ميوواندارىيت دەكەينهو.

'کۆرپه ئهه دووانه به ره کتن و خوا به تاییه تی بۆ منی ناردوون!' کاتیگ نه جات ویستی له قسه کانی بهردهوام بیت، به کیک له میوانه کان دهستی کردهوه به هۆره کردن. پاشان میوانه کان زیاتر بواریان به ئیمه نه دا و له مالی نه جات هاتبووینه دهره وه، نه جات داوای له په حیم و په حمان کرد، تاوه کو پیکه وه پاهیتان له سه ره چه ند گۆرانیه ک بکه ن و پاشان تو ماریان بکه ن. له و کاته دا هه ردووکیان له منیان ده پوانی، منیش دهستم خسته سه ره دهستی نه جات و پیم وت، 'ئیتتر ئهه دوو پیاوه لیره ن و ئه گه ر ژیان باقی بیت ئه وا ئیوه پیکه وه ئاههنگ ساز بکه ن.'

پۆژی دوا ی ئه و شه وه و به یانی زوو پیش خۆرکه وتن، کاتیگ من له خه ون هه لسه ام میوانه کانم پۆیشتبوون، ته نانه ت په حیم و په حمانیشیان له گه ل خۆیاندا بۆ به رده رکی سه را برده بوو، به بی ئه وه ی خۆم بگۆرم به شه روا ل و کراسیکه وه و به سه ری پووتی چووم بۆ مالی که تانی خوشکم، یاقووب ئه و پۆژه بریاری دا بوو نه چیت بۆ بازا ر و دوکانه که ی نه کاته وه، له کاتیگدا هه رسیکمان له سه ره سفره ی نانخوادنه که کۆ بووبوینه وه و نانوماستمان ده خوارد، له ناو شاره وه ده ست کرا به ته قه کردن، له سه ره تاوه دهنگی ته قه ی تفهنگه کان ناوازه بوون، پاشان دوا ی نانخواردن له گه ل یاقووبی ئامۆزادا چووبوینه به ره هه یوانی ماله که و له دووره وه له ناو شارمان ده پوانی، بیجگه له دووکه لی ئاگریک، که له ئیمه وه دیار بوو، به ردهوام دهنگی ته قه ی شه ستتیر و مه ته رلیۆز ده هات.

که تانی خوشکم هاتبوو له شانمه وه وه ستابوو، له و کاته دا چه کیمی کوپمی به باوه شه وه بوو، له که تانم پوانی و پیم وت، 'خوشکی گیان ئیتتر ناچارم، ئه رکی به خیتو کردنی چه کیمم خستۆته سه ره شانی تو!'

که تان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له به رخزیه وه وتی، 'نا، نا، کاکه گیان ئه رکی سهر شانمه، خۆ ئیتر ئیمه مندالمان نابیت و له وه دهچیت وه جاخمان کویر بیت.'

له کاتیکدا ویستم وه لامی که تان بدهمه وه، بینیم حه مه جان به پراکردن به وه بهری شیوه که دا داده گه پرا، کاتیک من و یاقووب بانگمان کرد، له پردی به رده می مالی ئیمه وه په پیه وه و به ره و لای ئیمه هات، کاتیک گه یشته ناو حه وشه که، بینیم حه مه جان دهسته کانی سوور بوون و بن پشتین و به سهری رووتی له ناو حه وشه که دا پاره ستا، حه مه جان ده یویست پیمان بلیت چی رووی داوه، به رده وام هه ناسه ی قوولی هه لده کیشا و به کول ده گریا، کاتیک من و یاقووب چووینه خواره وه، حه مه جان چۆکی دادا بووه سهر کاشیه کان، شهروال و کراسه سپیه که ی په له ی خوینیان پتوه دیار بوو، به دهم گریانه وه به رده وام ده یوت، 'ئه و زالمانه قه تلوعامیان کردین!'

کاتیک له گه ل یاقووب ده ستمان خسته بنبالی حه مه جان و هه لمان سانه سهر پین، ئاسه واری هه ردوو دهستی خویناویی حه مه جان له سهر کاشیه کان به چی مان، دیسان به دهم گریانه وه لئی پوانیم، 'به خوا خایم گیان نه متوانی پزگاریان بکه م، خۆ ئه وان له پتیشمانه وه نه بوون، که چی له پیش هه مو مانه وه ئه وان پیکران و به گولله کانه وه بوون!'

'کی پیکرا؟'

'ده ی مالویران خۆم، کورپه ره حیم و ره حمان، خایم باوه پم پین بکه، ویستم پزگاریان بکه م، به خوا له وه به رده رکی سهرایه پوژی حه شر هه لسا بوو!'

زۆری پین چوو تاوه کو له مه بهستی حه مه جان تیگه یستم، یان

نهمدهويست باوهر بهو قسانهي همهجان بيتيم، تاوهكو چومو
سهر جهستهي بيگياني هردووكيان.

كوژراني په حيم و په حمان ناسه واري برينتيكيان له سهر سنگمدا
به جي هيتت، كه به دريژاييي ته منم له يادي ئه واندا به رده وام
برينه كه تازه ده بويوه و نازاري ده هات، ئه و پوژهي همهجان
ئه و هه والهي بو هيتام نه متواني لتي توو په بيم و پتي بلتم تو
بوچي ئه و دوو كوهرت له گهل خوت برد و به كوشتت دان،
به رده وام ده مويست ئه و گله بييه له همهجان بكم، به لام كوژراو
و برينداره كاني پوژي شه شي ئه يلوولي سالي ١٩٣٠ ئه وهنده زور
بوون، تاوهكو هفته يه ك ئاوي شيوه كه ي گه په كي جووله كان له
خويني كوژراوه كاندا سوور بوو.

كاتيك ته رمه كه يانمان وهر گرته وه، حاخام پتي وتم، كه
هردووكيان له دواوه پيكراون، له قه برستاني جووله كان
هردووكيانمان ناشت، له سهر كيلى گوره كه يان به عيبري نووسيم،
'ئيوه يش ليژه بوون!'

بیجگه له پرود اووه کانی پوژی شه شی ئه یلول، له هه مان سالدا
سیمانه سه عاده ت ئه م به سه رهاته ی خوی ئاوا بۆ گپرامه وه، ئیتر له
زمانی ئه وه وه وه کو خوی،

”۲۳ ی مانگی ئابی سالی ۱۹۳۰ بوو، دوانیوه پوژی ئه و پوژه،
دوای ئه وه ی له کنیسه ت ته وراتمان خویند و نزامان کرد، له گه ل
خامی و عه زیز و چه ند هاو پئییه کی ترماندا، خواردن و مه زه و
عاره قمان برد و وه کو پیشه ی دایمی مان پوژی شه ممان پئیکه وه
که نجان کو ئه بووینه وه و ده چووین بۆ ده شت، له ودیو گردی مام
هه باس و له نه دیویدا بووین، سفره مان لئ داخست و ده ستمان
کرد به گورانیوتن و عاره قخواردنه وه، هیشتا تامی عاره قی ناو
په رداخه کانمان نه کردبوو، خامی خه ریکی زه لاته دروستکردن
بوو، له نا کاو ده یان که س له ملاولا مانه وه په یدا بوون، هه موویان
سه روگو یلاکیان به جامانه هه لبه سستیوو، له سه ره تاوه ئیتمه خۆمان
تیک نه دا و بیخه به ر له دووره وه لی مان ده پوانین، له نا کاو هاواریان
لئ کردین و به کۆمه ل به ره و پرومان به را کردن هاتن، کاتی ک
بینیم هه موو دار و خا که نازیان به ده سه ته وه و به ده م را کردنه وه
هاواریان لئ ده کردین، ’بیان کوژن، لیان ده ن، جووله که ی پیس،
مه له وو نه کان.’

له و کاته دا من له هاو پئی کانم بیئاگا مام و له ترسان هه لسام
و به را کردن به ره و مال رام کرد، کاتی ک به ده م را کردنه وه چه ند

جاریک ئاوپرم دایه‌وه، بینیم خامی و عزیز و هاوپرینکام له‌گه‌ل هیزشبه‌راندا ده‌ستیان دابووه یه‌خه‌ی یه‌کری و له یه‌کترین دها، یه‌کیک له هیزشبه‌ره‌کان تا‌کو نزیک‌ی گه‌ره‌کی جووله‌کان دوام که‌وت و ته‌نها جاریک توانی لیم نزیک بیته‌وه و به داره‌که‌ی ده‌ستی له دو‌اوه جاریک له ناوشانی دام، له تاو ئازار و له ترساندا، ئه‌وه‌ندی تر خیرا رام ده‌کرد، کاتیک نزیک‌ی گه‌ره‌ک بوومه‌وه کابرا کولی لی دام و به پرینگی خزیدا گه‌رایه‌وه، به هه‌ناسه‌پرکی گه‌یشتمه به‌رده‌می کنیسه‌ته‌که و بینیم، مامه بارئاموون له‌گه‌ل چه‌ند پیاویکی تردا وه‌ستا‌بوون، ویستم به‌پاکردن به‌لایاندا تته‌پریم و هیچیان بی نه‌لیم، تاوه‌کو زوو خۆم بگه‌یه‌نمه ماله‌وه و تفه‌نگه‌که‌ی باوکم به فیشه‌کدانه‌که‌یه‌وه به‌رم و به فریای هاوپرینکام بکه‌وم، مامه بارئاموون بانگی لی کردم، ”وه‌ره، وه‌ره، ئه‌وه بق وا بالت لی په‌یدا بووه، چی رووی داوه؟“

له خه‌یال‌مدا ئه‌وه‌م ئاماده کردبوو، که بلیم هیچ نییه و له ده‌شتین و چه‌خماخمان له‌بیر چوو، به‌لام ئه‌وه‌نده په‌شو‌کابووم، له پرینکا به‌ده‌م هه‌ناسه‌پرکی‌وه وتم، ’قه‌تلوعامیان کردین، جه‌رده، کوته‌ک، بیل و ته‌نانه‌ت خه‌نجه‌ریشیان پینه!‘

ئه‌وه‌نده‌م وت و به‌ره‌و ماله‌وه رام کرد، کاتیک گه‌یشتمه ماله‌وه، دایکم و پووره فه‌رداو له به‌رده‌رگای هه‌وشه وه‌کو پیشه‌ی هه‌موو عه‌سرانیکیان پیکه‌وه دانیشتی‌بوون، له گه‌رمه‌ی قه‌سه‌ویاسدا بوون، ئه‌وه‌نده خیرا به‌لایاندا تته‌پریم، له‌بیرم دیت، که ئه‌وان به جوت له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا دانیشتی‌بوون، خیرا به‌سه‌ر شانی هه‌ردووکیاندا بازم دا و چوومه ژووره‌وه، چووم بق ژووری دیوه‌خانه‌که‌مان و له‌ژیر فه‌رشه‌کانه‌وه سه‌رقایی ژیرزه‌مینه‌که‌م هه‌لدایه‌وه و بی ئه‌وه‌ی په‌تی په‌یژه‌که‌ی راکیشم و پیتدا هه‌لی سه‌پیرم، خۆم به لی‌واره‌که‌یدا شور

کرده‌وه و بازم دایه خواره‌وه، ژیرزه‌مینه‌که به‌ئسته‌م پروناکیی تی ده‌کوت، چونکه هیچ په‌نجره یان راره‌وی تری له‌سەر نه‌بوو، ئه‌و پروناکییه‌ی تیی ده‌کوت له‌و ده‌لاقه بچوکه‌وه بوو، که ئه‌که‌وته سەر ژووری دیوه‌خانه‌که‌مان، من ده‌میک بوو به‌ دزیی باوکه‌وه ته‌واوی ئه‌و ژیرزه‌مینه‌که رابووم و ئه‌مزانی چیی تیدایه، بیجگه له‌وه‌ی پیشتر چه‌ندین جار تفه‌نگه‌ ماوزه‌په‌که‌ی باوکه‌م کردبووه شانم و به‌و ژیرزه‌مینه‌ تاریکه‌دا پیوه‌ی گه‌رابووم، ده‌ستم دایه‌ فیشه‌کدانه‌که و راست و چه‌پ له‌ خۆم به‌ست و تفه‌نگه‌که‌م گرت به‌ ده‌ستمه‌وه، کاتیک په‌یژه‌که‌م نا به‌ لیواری ده‌لاقه‌که‌وه، ویستم به‌خیرایی پیتدا سەر که‌وم، لووتم بوو به‌ لووتی دایکه‌وه، پوره‌ فهداو و دایکه‌ پیتشیان لی گرتم و ده‌ستیان کرد به‌ پرسیارکردن، دایکه‌ پرسیی، 'ئه‌وه چیه‌، ئه‌و تفه‌نگه‌ی باوکه‌م بۆ کوئی ده‌به‌یت، له‌و دهر و ده‌شته‌ ره‌وه‌به‌رازتان تووش بووه‌؟'

کاتیک له‌ نیوانیاندا وه‌ستا بووم و ویستم تفه‌نگه‌که‌ بکه‌مه‌ شانم و به‌ره‌و دهره‌وه‌ برۆم، تفه‌نگه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ درێژ بوو، نیو مه‌تریکی له‌سەر سه‌رمه‌وه‌ په‌ت بووبوو، له‌ ئاو‌پدانه‌وه‌مدا لوله‌که‌ی به‌ر لاچاوی پوره‌ فهداو که‌وت و هاواری لی به‌رز بوویه‌وه، ئاو‌پم نه‌دایه‌وه‌ و به‌ره‌و دهرگای دهره‌وه‌ له‌ ده‌ستیان هه‌له‌هاتم، دایکه‌ له‌ دواوه‌ بانگی لی کردم، 'نه‌پۆی، نه‌پۆی، جا کی ده‌لیت باوکه‌م به‌وه‌ پازیه‌.'

کاتیک له‌ مال دهر چووم، له‌ خه‌یالی ئه‌وه‌دا بووم، که‌ ئاخۆ دواپی له‌گه‌ل باوکه‌دا تووشی چ دهر‌دیس‌ه‌ریه‌که‌ ده‌بم، به‌لام ئه‌وه‌ی هیزی ده‌دایه‌ به‌ر ئه‌ژنۆکانم و به‌ره‌و دهره‌وه‌ی گه‌په‌کی جووله‌کان و گردی مام هه‌باس پیکانیان ده‌جوولاندم، ته‌نها فریاکه‌وتنی هاو‌پیکانم بوو، له‌ ریگا، به‌ لاچاو چه‌ند که‌سیکم بینی لیان ده‌پوانیم

و بانگیان لی دهکردم، بهلام من وهکو سهربازیک که فهرومانیکی
گرنگی پی سپیتردراویت و بهرهو شوینی پروداوهکه بهراکردن
بهپویه بووم، کاتیک گهیشتمه سهر گردهکهی مام ههباس، پروانیم
له دووره وه هیرشبهرهکان و خامی و عزیز و ئهوان بهرانبهری
یهکتری وهستاوون و خرهبهردی ئه شوپههیان دهگرته یهکتری،
له دووره وه بینیم کهسیک لهو جیگایه دا و لهدهوری سفره رهنگ
شینهکهی ئیمه کهوتبوو، ئهژنویهکم دادایه سهر زهوی و تفهنگهکهم
له شانم داگرت و میلم هینایه وه، پاشان هاوارم بهرهو پرووی
هیرشبهرهکان کرد، پیم وا بیت هیشتا دهنگهکهم نهگهیشتبوهه گویی
ئهوان، له ترسان و بی ئهوهی خوم بمهویت، پهنجهم بهر پهلهپیتکهی
تفهنگهکه کهوت، به هوی ئهوهی هیرشبهرهکان لهو کاتدا له یهک
شویندا کو بووبوونه وه، ئاگام لی بوو، یهکیکیان به لادا هات و
لهسهر دهم کهوته سهر زهوی، لهناو خویاندا بووه هاتوهاوار و
پراکردن، دووانیان پیکراوهکهیان به دهسته بهره هه لگرت و له چهند
هه ناسه یه کدا له چاو ون بوون، کاتیک گهیشتمه لای هاوپیکانم و
لیم پروانین، بهئسته م ناسیمنه وه، هه موو سهروگو یلاکیان له خوین
هه لکشا بوو، عزیزیی کوپی مام بیکیان له تهنیشت سفره که
کهوتبوو، زه لاته که بهو ناوه دا پڑابوو، شووشه ی عاره قه کهمان
شکابوو، پیکه وه پهلاماری عهزیمان دا و خامی تفهنگه کهی له
دهست وه گرتم و پیی وتم، 'ده بیته ئم به لایه له م دهشته وه شارین!'
عهزیم له کؤل کرد و له دووره وه گه رهکی جووله کان و
بهرده رگای کتیه ته کهمان لیوه دیار بوو، کاتیک له ناو باخه کهی مام
مارودا بووین، کهوتینه نه دیوی و گه ره کمان لیوه دیار نه ما، خامی
خیرا تفهنگ و فیشه کدانه کهی له نزیک که پر و جیگای حهوانه وهی
باخه که له ژیر خولدا شارده وه، پاشان گه رایه وه لامان و پیی وتین،

”ٺيٺر سهريشٺان بٻڙن باسي ٺو تفهنگه ناڪن و ٺيٺه چهڪمان پڻ نهٻووه، ٺو ڪهسهي تفهنگي بهوانهوه ناوه ٺيٺه نهٻووين!“

ڪاٺيڪ خامي ٺههه وٺ، هه موو سهري پهزامهنديمان بڻ لهقاند و ڪهوتينه پڻ، له دورهوه ڪه سوڪار و هاوپڻ هاتن به رهو پيرمان و عهززيان له ڪول داگرم و برديان بڻ ههوشهي ڪنٺسه ته ڪه، لهوئ له ڪاٺيڪدا خامي و هاوپڻڪانم خهريڪي خوپاڪکردنهوه و پڻچاني برينه ڪانين بوون، نارديان به دواي ڪافهه برينپڻچي ٺاموڙامدا، ڪافهه ڪچي بنياميني مام بوو، ته مهني خوي دها له پهجا سال و دواي مردني بارامي ميڙدي برپاري دابوو جاريڪي تر شوو نه ڪاتهوه، مامه بنيامين ٺهوهندي خوش دهويست و پڙي لي دهگرت، ده ميڪ بوو داواڪهه قبوول ڪر دبوو، هه رچ ڪه سيڪ دهچوه دواي دهري ده ڪرده ده رهوه، ڪاٺيڪ پوڙانه له مال ده ر دهچوو تاڪو بڻ نه خوخشخانه بڻ سه ر ڪار بچيٺ، نه ڪ هه ر گهنجاني گه رهه ڪي جووله ڪان، به لڪو ڪوپاني چوارباخ و سه ر شه قاميش له سه ر پڻگاي دهوهستان و پوڙيان به نيگايه ڪي ڪافهه دهست پڻ ده ڪرد.

لهناڪاو بيدهنگي ڪهوته نيٺو ٺهه خه لڪهه له و ڪاته دا له ههوشهه ڪنٺسه ته ڪه دا ٺاماده بوون، ڪاٺيڪ سه رم هه لڀري بينيم ڪافهه له نيٺو ده رگاي ڪنٺسه ته ڪه دا پاوه ستابوو، هه موو ليٺمان ده پواني، بيدهنگي ٺهه خه لڪهه دريڙهه ڪيٺشا و ڪه سيڪ نه بوو فه رمووي لي بڪات، تاڪو ٺهويش بتوانيت بيته ناو ڪنٺسه ته ڪه وه، له و ڪاته دا مام له دوايه وه پهيدا بوو، به هه له شه بييه ڪه وه به ڪافهه ڪچي وٺ، ”بڻ پاوه ستاويت ڪچم؟ برڻ به لايانه وه دهه.“

ڪافهه، هه ر زوو پڻي وٺين، ڪه عهز يز ماوه و جاريڪا دلي لي ده دات، مامه بنيامين و باوڪم له منيان پرسبي، تاڪو له سه رهه تاوه ته وواي هووداوه ڪه يان بڻ بگيڙمه وه، ڪاٺيڪ به راستي و ره واني

بۆم باس كردن، مامە بارئاموون وتى، "ئىئو تەنگەنكتان پىن نەبوو و نازانن كى تەنگى بەوانەو ناول!"

باوكم پرسىياري تەنگەكەى لىن كردم، منىش لە وەلامدا پىم وت، 'نازانم.'

بەتوورەپىيەكەو لىنى پوانىم و پىنى وتم، 'گرنگ ئەوئە باش شارديتتانهو!'

ئىمە لە و قسانەدا بووين، چوار پۇلىس خۇيان كرد بە حەوشەى كنىسەتەكەدا، مامە سلىمان و حاخام چوون بەرەو پىرييان و كەوتنە گفتوگى، پاشان تاويك بەسەر ئىمەدا گەپان و لىيان پوانىن و پۇشتن، مامم پىنى وتىن، "ئەمرو ئىان سبەى، دەبىت بچن بۇ مەخفەرى پۇلىس، چونكە ئەوانەى لەگەلىان بەشەر هاتوون شكايەتيان لىن كردوون." مامە بنىامىن پىشنىياري ئەوئەى كرد، من نەچم لەگەلىان و لە مالى پوورە فەرداوا تاكو چەند رۆژىك خۆم بشارمەو.

دواى ئەوئەى عەزىزمان بىردەوئە بۇ مالى خۇيان، من لەوئەو چووم بۇ مالى پوورە فەرداوا، زۆرى پىن نەچو كاسبكاران لە ناو شارەوئە گەپانەو، باوكم داواى لىن كردم، كە دان بە خۆمدا بگرم و لە مالى پوورم ئەيەمە دەرەوئە، پوورە فەرداوم بەردەوام لە بەردەرگا وەستابوو، هەرچ كەسىك پووى لە گەپەك دەكرد و بە بەردەمى مالى ئەواندا تى دەپەرى، هەوالى لىن دەپرسى و پاشان ئەوئەى دەهاتە ژوورەوئە و بۇ منى باس دەكرد، دواى ئەوئەى هەرشبەرەكان بە برىندارىك و سەرگوئىلاكى شكاوئەوئە بۇ ناو شار گەپابوئەوئە، ئىتر كەوتبوونە لىدانى جوو كاسبكارەكان و كەلوپەل و مېزەكانيان سووتاندبوون، دەمەو ئىوارەى ئەو رۆژە كاتىك پوورە فەرداوا شۆرباى نىسكىنى بۇ تىكردم و لەسەر نانەشانەيەك چەند نانكى تىرىي تەپنەكراوى بۇ هىتام، گويم لىن بوو لە بەردەمى مالى ئەواندا

بوو به هاوار هاوار، به په له نانه کهم به جی هیتشت و خۆم گه یانده
 قاتی سهره وهی بالاخانه که و له وپوه له نه دیویدا وهستام و له سهر
 شیوه که و بهر ماله کانم پوانی، ئه وهی له منه وه دیار بوو، زیاتر له
 چل بۆ په نجا گنج و مندال ده بوون، زورینه یان دار یان به ردیان
 له ناو ده ست بوو، چه ندین که سیان به جامانه ده موچاوی خۆیان
 هه لپتچا بوو، چه ند پۆلیسیکیش له وه بهری شیوه که وه وه ستا بوون،
 تا کو پۆلیسه کان هه لگه پران بۆ ئه وهی به سهر پرده که ی نزیکی
 گه ره کی سهر شه قامدا بپه رنه وه، خه لکه که پژانه ناو کولانه کانی
 گه ره کی جووله کان، به دار و به رد که وتنه لیدانی ده رگای ماله کان
 و به رد تیگر تتی په نجه ره کان، له و کاته دا من داوام له پورم کرد،
 تا کو جامانه په کم بداتی، کاتیک بۆی هیتام، له سه رو گوینا که وه
 ئالاندم و به سهر دیواری ماله که دا بازم دا و چووم خۆم تیکه لی ئه و
 خه لکه کرد، دلم وهخته بوو له قه فه زه ی سنگمدا ده فری، هه ستم بپ
 کرد هه موو گیانم ئاره قه ی لی ده چۆرا، ئه وان چیان ده وت منیش
 له گه لیاندا ئه موته وه، "کافرن، کافرن، جووله که ی پیس و کافرن."

چه ند که سیکم لی ناسینه وه و ده مزانی کین و کوپی کین،
 زور به یان ده موچاویان به لچکی جامانه کانیان هه لبه ستبوو، به لام له
 نئوانیاندا خه سره وهی سه ردار به گ و هه مه ی حاجی سعید ئاغا و
 کاکه ره شی سهر شه قامم زوو ناسیه وه، ئه وهی سه رنجی راکیشام،
 مه لا ئه حمه دی خانه قا بوو، پیش هه موویان که وتبوو، مه لا ئه حمه د
 نه داری بپ بوو نه به ردی ده هاویشته، به لام پیشه وه یی ده کردن و
 خه لکه که ی بۆ به رده می کنیسه ته که برد، تا کو گه یشتنه ئه وچ، به دم
 پښاوه به رده بارانی ماله کانیان ده کرد، له و کاته دا ده رگای کنیسه ته که
 داخرا بوو، تا ویک ده رگاکه یان دایه بهر دار و به رد، پاشان به سهر
 دیواره که یدا خه ره به ردیان فری دایه ناو هه وشه ی کنیسه ته که، له نا کاو

دەرگای کښتسه ته که کرایه وه و حاخام له یفی له گهل مامه بنیامین هاتنه بهر دەرگا که و بهرام بهر خه لکه که راوهستان، چهند گهنجیک که و تنه بهر دتیگرتنیان، مه لا نه حمده پیشی لئ گرتن و خوی چو و له گهل حاخام و مامه بنیامیندا راوهستا، خه لکه که دواى مه لا نه حمده که و تن و له چوارده وری حاخام و مامم کو بوونه وه، توو په یی ئه و خه لکه له وه دا نه مابوو به که سیکى وه کو مه لا نه حمده ریگای لئ بگریت، بهر ده وام داره کانی ده ستیان به ره و پرووی حاخام بهر ز ده کرده وه، چهند گهنجیک له دووره وه بۆ ناو حوشه ی کښتسه ته که خه ریکى بهر ده او یشتن بوون، کاتیک پؤلیسه کان له سه ره وه ی کولانی کښتسه که وه په یدا بوون، به دهم ریگاوه پؤلیسک لوله ی تفهنگه که ی کرده حه و و دوو فیشه کی ته قاند، له دهنگی ته قه کان چهن دین که س له هیر شبه ره کان که و تنه خؤد زینه وه و را کردن، به تایبه تی ئه وانه ی وه کو من ته نها ته ماشاکر بوون، پؤلیسه کان ریگه یان لئ گرتن و پرووی تفهنگه کان یان تی کردن، تا ئه و کاته ی چهند که سیک بهر دیان گرته پؤلیسه کان، گویم له دهنگی ته قه کان بوون و له دووره وه بینیم دوو گهنج به لادا که و تن، منیش ناچار پاشه و پاش که رامه دواوه و به دهم ریگاوه جامانه که م له سه روگو یلاکم کرده وه، کاتیک که یشتمه وه بهر دهمی مالی پوره فهداو، بینیم چوار پؤلیسی تر به را کردن به که ناری شیوه که دا داگه پان و به ره و ناو ماله کانی که ره ک و به ره و کښتسه ته که ده چون.

ئه و ئیواره یه له بهر دهم کښتسه ته که دا گهنجیک کوژرا و هه شتی تریش بریندار بوون، بیجگه له وه ی پؤلیسه کان ۲۲ که سیشیان لئ ده سنگیر کرد بوون، ئه و شه وه تا کو پرووی دواىی له ته و اوی که ره کی جووله کانددا چهن دین پؤلیس ئیشکچی بوون، دواى ئه و پرووه، کاتیک خامی و ئه وان به سه روگو یلاکی شکاوه وه بۆ مه خفه ری پؤلیس

چووبوون، یهک یهک لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا کرابوو، هر وه‌کو
بریارمان له‌سه‌ر دابوو، ئه‌وان له وه‌لامدا وتیوویان ئی‌مه بی‌ئاگاین
له‌وه‌ی که‌سیک به‌فیشه‌ک بریندار کراییت.

حه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی پۆ‌زی پووداو‌ه‌کان، له‌ کاتی نانخواردنی
ئێوارهدا، باوکم باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردم، که سمکوخانی شکاک
مانگیک پیش پووداو‌ه‌کانی ئه‌و پۆ‌زه‌ی گه‌په‌کی جووله‌کان، له
شاری شنق کوژراوه، هه‌ستم به‌ باوکم کرد به‌ کوژرانی سمکو زۆر
دلته‌نگ بوو، چونکه باوکم چه‌ند سالیک پیش ئه‌و پۆ‌زه بۆ سه‌ردانی
خوشک و براکانی سه‌ردانی شاری شنۆی کردبوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی
بۆ باس کردبووم چۆن له‌ نزیکه‌وه سمکوخانی شکاکی بینیه‌ و
پیزی له‌ باوکم گرتوه‌ و میوانداری کردوه.

پاشان باوکم باسه‌که‌ی گۆپی و له‌به‌رخۆیه‌وه ئه‌وه‌ی پین وتم،
که ئه‌و گه‌نجان‌ه‌ی حه‌فته‌ی پیتشوو له‌ به‌رده‌م کنیسه‌ته‌که‌دا گیران،
هه‌موویان سزای گرانیان به‌سه‌ردا دراوه، سێ که‌سیان به‌ سێ سال
زیندانی سزا دراوه، هه‌روه‌ها چه‌ند که‌سیکیشیان له‌ سلیمانی دوور
ده‌خزینه‌وه.

بۆ لیکۆلینه‌وه له‌و پووداو‌ه‌ لیژنه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ به‌غداوه‌وه بۆ
سلیمانی هاتیوون، لیژنه‌که سه‌ردانی گه‌په‌کی جووله‌کانیان کرد
و لیدوانیان له‌گه‌ل زۆرینه‌ی دانیشتوانی گه‌په‌کدا کرد، مانگیک
دوا‌ی پووداو‌ه‌که، له‌ مالی عه‌بدوللا ئاغای سه‌رشه‌قام، مه‌لای
مزگه‌وته‌کانی ناو شار و حاخام و مامه‌ بنیامین و چه‌ندین له
کاسبکاران و هر‌مز یوسف شمعوون قه‌شه‌ی که‌نیسه‌ی مریه‌م
پیکه‌وه کۆ بوونه‌وه، ئه‌و ئێواره‌یه خۆم له‌وئ بووم و چا و ئاوم
ده‌گیترا، بیجگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو نا‌په‌زایی خویان له‌سه‌ر ئه‌و پووداو‌ه‌
ده‌ر بری، پیکه‌وه بریاریان دا پاره بۆ مالی کوژراوه‌که کۆ بکه‌نه‌وه

و هاوکاری برینداره کان بکن، کاتیک باس هاته سهر باسی
نازادکردنی گیراوه کان، حاخام له وه لامدا وتی، 'من بۆ ئه و مه به سته
قسم له گه له مهندوبی مه لیک فه یسه لدا کردووه، به لام ئایا تا کو
چهند، له به غداد گوئی له ئیمه ده گیریت، له کاتیکدا گیراوه کان بۆ
گرتوو خانهی که رکوک گو یزراونه ته وه، بۆ مه علوماتی هه مووان
ئیمه لای پۆلیس ده عوامان له سهر که سیان تۆمار نه کردووه، به لکو
پۆلیسه کان خۆیان به سه ریانه وه شایه ت بوون!

سالانیک تیپه پین و چەندین گۆپانکاری پروویان دا و من هیشتا داوای کوژرانی رهحیم و رهحمان به مال و شاری سلیمانی گه شبین نه بووم، چەند جاریک ویستم به تهنیا و به بی ئه وهی که س ئاگادار بکه مه وه سه ری خۆم هه لگرم و برۆم، پاشان به پیکه وت مانگی دووی سالی ۱۹۳۶ له به غداد له شه ریکه ی تۆماس کوک بیتاقه ی قیتارم بپی، به گویره ی ئه و زانیاریانه ی له نووسینگه که وه رم گرت، گرایا له ریگای ئه سته نبوله وه به حه وت برۆژ ده گمه شاری پاریس. پیش ئه وه ی بچم بق به غداد و سه فه ر بق ئه وروپا بکه م، حه کیمی کورپم و کلیلی دوکان و مال م دایه ده سته ی که تانی خوشکم و پیم وت، 'خوشکی گیان به نیازی سه فه رم، ده زانم ده پۆم، به لام نازانم که ی دیمه وه.'

'چۆن؟ قه رزارم بیت ئه گه ر برۆیت و نه گه ریته وه، ئه واهه ت لیت خوش نابم!'

که تانی خوشکم ئه مه ی به ده م گریانه وه پین وتم، پاشان توند ده سته ی له ده ستم هه لپیکا، داوای لئ کردم په یمانی پین بده م و بق لای بگه ریته وه، منیش به ناچاری پیم وت، 'خوشکی گیان په یمان بیت، درهنگ یان زوو ده گه ریته وه.'

ئهو چەند پرۆزه بیجگه له حه مه جان سه لیم سه ردانی که سم نه کرد و خۆم له بینینی ناسراو و دۆسته کانم پاراست، له بیرم دیت حه مه جان سه لیم پیتی وتم، 'قه رزاری دونیا و قیامه تم بیت ئه گه ر

نهگه پښتو، يان نهگه ر به نيازى مانه وهيت له نه وروپا با منيش له گه لت بيم.

'باوه ر ناکه م به بڼ نه م شاره و دوور له نيوه بتوانم له غه ريبيدا ژيان به سهر به رم.'

حه مه جان داواى لڼ کردم کاميزايه کى وينه گرتنى به ديارى بڼ بڼم، پڼى وتم، با وهکو نه وهى کابراى ئينگليز بڼت، مه به ستى حه مه جان سه ليم له وه کاميزايه بوو، که ئينگليزىک ده ساليک پڼش نه وه پوژه وينه ي هره دووکمانى له به رده رکى سه را پڼ گرتبوو.

پوژى يه کشه ممه کاتزمير شه شى سه ره له به يانى پوژى ۱۶ى مانگى دووى سالى ۱۹۳۶ له ويسگه ي باکوورى به غداد سوارى قيتار بووم، له گه ل سڼ که سى ترده له کابينه ي ژماره هه شت بووم، تورکمانىکى دانيشتووى شارى که رکوک و دوو ئاشوورىى دانيشتووى شارى به غداد بوون، کابراى تورکمان وتى، که بڼ شارى نه سته نبول ده چيت و له ويى به داواى ژنه که يدا ده گه پڼت، که ده ساليک پڼش نه وه پوژه په دووى سه ربازىکى تورک که وتوه و به ره وه نه سته نبول پوښتون، دوو هاوه له که ي ترم برا بوون و هر زوو ئاشکرايان کرد، که به نيازى نه وه ن بچن بڼ ئيتاليا و له ويوه سه ردانى فاتىکان بکه ن.

قيتاره که مان گه يشته تکريت و له ويوه بڼ مووسل به پڼ که وت، تاوه کو له مووسلش دهر چووین زور قسه مان له گه ل يه کترين نه کرد، کاتىک له قاميشلى دهر چووین و له شارى ماردين نزىک بووينه وه، يه کىک له ئاشووريبه کان له به رخويه وه وتى، 'کاتى خوى نه م شاره ته واوى مه سىحى بوون، ئيتر زهر و زورى ده سه لاتى تورک زوربه ي خه لکه نه سه له که يان دهر به دهر کرد.'

کابرای تورکمان دهنکی هه لپری و به توور په بییه وه پیتیوتن، 'راست ناکهیت، هه مووی درقوده له سهیه، مه سیحی چی و ته په ماشی چی!' له و کاته دا تورکمانه که له جیگا که ی خۆی راست بوویه وه و بهرام بهریان راوه ستا و دهیوست په لاماری ئاشوورییه کان بدات، پاشان هه په شهی ئه وهی لی ده کردن له ویستگهی غازی عه نتاب به گرتیان دهدات، ئه وهی له بیرم مابیت، کابرای تورکمان به ئاشوورییه کانی دهوت، 'تاوه کو عیراق مولکی ئیمهیه و ته واوی سه ر به ئیمپراتوریه تی عوسمانییه و ئیوهی مه سیحیش ژێردهسته و بگره کویلهی ئیمهی موسولمانن، ئیتر چاوه پوان بن ئه مرپۆ یان سبهی سوپای ئیسلام هه لده ستیته وه و ئینگیزی داگیرکه ته فروتونا دهکات.'

یه کیک له دوو کابرا ئاشوورییه که وتی، 'مه گه ر به زولم و زۆر بیتوانن جاریکی تر دهسه لات له عیراقدا بگره وه دهست، ئه گین ئیوهی تورک له ناوچه که دا دینی ئیسلامتان کردۆته حوجه بۆ به هیزکردنی قهواره ی خۆتان، هه ر وه کو چۆن عه ره ب له ژیر ئالا و ناوی دیندا کردی.'

کاتیک کابرای تورکمان په لاماری یه کیک له ئاشوورییه کانی دا، هه ر له سه ره تاوه دیار بوو ئاشوورییه کان زال بوون و تاوه کو یه کیکیانم دهگرت ئه وی تریان سواری سه ری کابرای تورکمان ده بوو، زیاتر له کاتژمیریک به و جۆره شه ر له نینوانیاندا به رده وام بوو، له ئه نجامدا دوو کابرا ئاشوورییه که زۆریان له تورکمانه که دا، من له جیگا که ی خۆمدا دانیشتبووم و بیده نگ گویم لی دهگرتن و لیم ده پروانین، کابرای تورکمان له به رپیتی ئاشوورییه کاندا که وتبوو، له دم نه ده که وت و به رده وام جنیوی پی ده دان، ئه وانیش ناچار بوون وازی لی بینن و له جیگای خۆیان دانیشتنه وه، به دریزییی

ئەو پىڭايە ھاوسەفەرەكانم لە شەركردن و لىدوان بەردەوام بوون، كاتىك دواى سىن پوژ گەيشتىنە شارى ئەستەنبول و قىتارەكە لە وىسگەى حەيدەر پاشا وەستا، ھاوسەفەرەكانم ئەوەندە ماندوو بوون، ھەرسىيكان لە پرخەى خەودا بوون، كاتىك من لە دابەزىندا بووم، يەككە لە ئاشوورىيەكان بەخەبەر ھات، خىرا بەچپە داواى لى كردم، كە كابراى توركمان بەخەبەر نەھىتم، نەوھكو لای پۆليس شكاتيان لى بكات و تووشى كىشە بىن و سەفەرەكەيان دوا بكەوئت. كاتژمىر دووى دوانىوھ پو، لەگەل دوو كابرا ئاشوورىيەكە چووين بۆ ميانخانە، پىكەوتى كابراى توركمانمان نەكردەوھ و پوژى دواى پىكەوھ بە بەلەم بۆ بەشى ئەوروپاى ئەستەنبول پەپىنەوھ، لەوئوھ بە قىتارىكى تر بەرھو بولغاريا بەپى كەوتىن، قىتارەكە دوو پوژ بىتوچان بەنىوان شاخى بەفرىن و دارستاندا تىپەرى، گەيشتىنە ئەلمانىا لە وىسگەى شارى مونشن شەوئك لەناو قىتارەكەدا نووستىن، پاشان پوژى دواى قىتارمان گوپى بۆ لوكسەمبۇرگ و لەوئوھ كاتژمىر دووى دواى نىوھ پو گەيشتىنە وىسگەى شارى پارىس. كاتىك دابەزىن دوو ھاوپى ئاشوورىيەكەم لەناو جەنجالى وىسگەى پارىسدا لى ون بوو، ديار بوو دىمەنى بىناسازىي و شىتواز و جلو بەرگى خەلك بە جوړىك سەرساميان كردبووم ئاكام لای خۆم و ھاوپىكانم نەمابوو.

لەناو ھۆلى وىسگەكەدا تاوئك چاوم بۆ گىژان، پاشان كاتىك لە وىسگەى پارىس چوومە دەرەوھ خۆر ئاوا بووبوو، تاكو شەو دەرنگ بە شەقام و بازارەكانى پارىسدا گەرام، ھەستەكانم غەرىب بوون بەو جىھانە نوئىيە و بەردەوام ھەموو شتىكم لەگەل بەغداد و سلئمانىدا بەراورد دەكرد، جىاوازىيەكان ئەوەندە زۆر بوون و سەرسام بووم پىيان، ئاكام لە بەسەرچوونى كات نەمابوو، دواى

ئەو ەى چوار مېوانخانە گەپام، ەەر زوو لە دەستکەوتنى جىگا بېھىوا
 بووم، پاشان دواى کاتژمىر دوانزەى شەو لە چەند کەسىک پەرسىارى
 جىگای خەو و مانەو ەم کرد، ديار بوو نەمتوانى بەباشى تىيان
 بگەيەنم، ناچار بووم ئەو شەو ە کە تەنھا چوار کاتژمىرى تەمەن
 مابوو، لە کووچەيەک و ژىر پردىکدا بخەوم، پوژى دواى بە زمانى
 عىبرى ەموو کەسىکم دەدواند و پەرسىارى بازاپى جوو ەکان يان
 کنىسەتم لى دەکردن، بە رىکەوت لە شانزەلەيزەى چوومە بەردەمى
 کنىسەتىک و بە ئەستىرەکەى داودا ناسىمەو ە، ئەو پوژە لە ئەلمانىا
 و چەند ولاتىکى ەرىمى بەلقانەو ە نىزىکەى دە خىزانىک ناچار
 کرابوون و بۆ پارىس ەلھاتبوون. کاتىک کەوتمە لىدوان لەگەلىاندان
 و باسى خۆم بۆ کردن و پىم وتن، کە دەمەو یت بەيەکجارى لە
 پارىس بىمىنمەو ە، پىاو ىکى بەتەمەن، کە لە شارى کىيف حاخامى
 کنىسەت بووبوو، توند يەخەى گرتم و ھاواری کرد بە سەرمدا و
 بەتورپىيەو ە پىى وتم، 'پوژ بە پوژ بىرى نازىيەت لە ئەوروپادا پەره
 دەسەنىت، لە ھیچ ولاتىکدا ئىمەى جوو پارىزراو نابىن و مەجبوور
 دەبىن بۆ ئەمرىکا يان پوژەلەلاتى ناو ەپاست بپوین، ئىتر توش
 لەو ىو ە ھاتوو یت و دەتەو یت لەم دۆزەخە بىمىنیتەو ە؟'

ئىوارەى پوژى يەکەم لەو کنىسەتە لە کاتى نانخواردندا بە
 رىکەوت پووم بوو بە پروى ئافرەتىکى قژزەردى چاوشىنەو ە، خىرا
 دەستى تەوقەى بۆ درىژ کردم و خۆى بە مارتا ئادەم پى ناساندم،
 بۆ دوو مانگ دەچوو لە پراگەو ە ھاتبوو ە پارىس و لە بىدەرەمەتیدا
 لەو کنىسەتە دەژىا، مارتا کوپىکى تەمەن ەشت سالانى پى بوو،
 ەرچەند لە لای من وتى کوپى خوشکمە، بەلام لەفى ەشت
 سالان مارتای بە داىکە بانگ دەکرد، ئەو شەو ە پىکەو ە چووین بۆ
 کافتريای پىير لە شانزەلەيزەى و شەرابمان خواردەو ە، پاشان پوژى

دووم له ئوتتېلىكى نىزىك كنىتسە تەكە ژوورېكم بەكرى گرت، پاشان مارتا و لەيفىم برده لای خۆم، مانگىك تىپەپى و لەگەل مارتا تەنھا خەرىكى شەرابخواردنەو و پابواردن بووین، بەبیرم دیت زۆربەى كاتمان لەناو جىگادا بەسەر دەبرد، بەبى ئەوەى تەنھا بۇ جارېك چىپە وشەى خۆشم ئەوئیت بە يەكترى بلتین، تەنھا ئەوئەندە نەبیت مارتا زوو پىتى دەوتم، 'لەگەلم وەرە بۇ ئەمرىكا، یان پارەى پۆیشتنم بۇ خەرج بکە.'

مارتا و لەيفى كورپى، پارىسیان بەجى هئىشت و بە قىتار بەرەو هۆلەندا بەپى كەوتن، پاشان بریار وا بوو لە شارى پۆتردامەو بە پاپۆر بەرە و نیویۆرك برۆن، دواى پۆیشتنى مارتا مانگىك لە پارىس مامەو، بەلام بەردەوام بە كووچە و كۆلانەكانى پارىسدا بەمەستى بۇ مارتا دەگەپام، لە پەوانەكردنى و دابپانم لى زۆر پەشىمان بووم، وىستم هەمان پىگا بەرەو ئەمرىكا بگرە بەر و بەدواى ئەودا برۆم، بەلام وەكو گەپیدەيەك پىگای ولاتم گرتە بەر و چۆن چووبووم، ئاوايش بۇ عىزاق گەپامەو، لە گەپانەوئەمدا زۆر سەرمەست و غەرىبى مارتام دەکرد، هەستم دەکرد عەشقى مارتا گۆرپانكارى بەسەر خەيال و پۆحى مندا هئىتابوو، تاوەكو لە وىستگەى بەغداد لە قىتار دابەزىم لە گەپانەوئەم پەشىمان بووم.

ته‌ممووزی سالی ۱۹۳۹ بوو، پیش نیوه‌پووی ئه‌و پوژه، فرنیسیس هات بۆ دوکانه‌که‌م له قه‌یسه‌ری نه‌قیب و پتی وتم، 'کاک عه‌بدولکه‌ریمی برام له به‌غداده‌وه گه‌راوه‌ته‌وه و دوانیوه‌پو له که‌نیسه‌ی مریم له گاوران چاوه‌پروانت ده‌کات و ده‌یه‌و‌یت بتینیت.' نزیکه‌ی سالتیک پیش ئه‌و پوژه، له به‌غداد میوانداری عه‌بدولکه‌ریم ئه‌لیاسم کرد، مانگیک پیش ئه‌و پوژه‌یش عه‌بدولکه‌ریم به‌نامه‌یه‌ک ئاگاداری کردبوومه‌وه، که به‌سەردان دیت بۆ سلیمانی و پتکه‌وه له‌گه‌ل حاجی توفیقدا به‌خیزهاتنی قه‌شه‌ی نوینی که‌نیسه‌ی مریمه‌ی عەزرا ده‌که‌ین، حه‌فته‌یه‌ک بوو قه‌شه‌ی عمانوئیل حداد له که‌نیسه‌ی مریم ده‌سته‌کار بوو.

دوانیوه‌پووی ئه‌و پوژه، له ئه‌سحابه‌سپییه‌وه خۆم کرد به‌کۆلانی گه‌ره‌کی قه‌زازه‌کاندا، له‌تاو گه‌رما وه‌خته بوو هه‌ناسه‌م له‌به‌ر ده‌بیرا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ئاره‌قه و تۆزی پتگا له پووم نیشتبوو له خۆم پاک بکه‌مه‌وه، خۆم کرد به‌مزگه‌تی قه‌زازه‌کاندا، پاش ئه‌وه‌ی سه‌رئاویکم کرد چووم بۆ لای حه‌وزه‌که، روانیم، کوپتکی گه‌نجی پرچدریژ سه‌ری شوپ کردبووه بۆ به‌ر پلووسکی ئاوه‌که، دیار بوو ئه‌ویش گه‌رما زۆری بۆ هینابوو، له پشتیه‌وه راوه‌ستام و تاویک لتی ورد بوومه‌وه، به‌سه‌ر و هه‌یکه‌ل و جله‌کانیدا دیار بوو خه‌لکی شار نییه، له کاتیکدا ئه‌و زۆری پین چوو، چووم له سیتیبه‌ری که‌پری دارمیوه‌که‌دا راوه‌ستام، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ملاولای خۆیدا شوپ

کردبووه و جوولهی له خۆی بپی بوو، بیجگه له خوڤه‌ی ئاوه‌که، هیچی ترت نه‌ده‌بیست، کابرایه‌کی پیری کورته‌بالای ره‌شتاله، له ده‌رگای هۆلی مزگه‌وته‌که‌وه به‌کۆکه‌کۆک هاته‌ ده‌ر، ده‌رپیته‌کی سه‌رخه‌رمانی سپیی له‌ پیتا و چۆغه‌یه‌کی بۆری له‌به‌ردا بوو، به‌په‌له‌په‌ل جووتیک نه‌علی کرد به‌ سه‌ر پیته‌وه و به‌پاکردن به‌ لای مندا تپه‌په‌پی، بی ئه‌وه‌ی لیم بپروانیت و هیچ بلیت، ده‌ستیک بۆ به‌رز کردمه‌وه، کاتیک من له‌ خه‌یالی ئه‌وه‌دا بووم، ئاخۆ ده‌بیته‌ قه‌شه‌ی نویی که‌نیه‌ی مریه‌م کن بیت و له‌ کویوه‌ هاتیته‌، دیسان کابرای پیر له‌ به‌رده‌مندا قوت بوویه‌وه.

'سه‌لام برای خاس، ئه‌وه‌ خیره‌ وا قه‌یریکه‌ لیره‌ ویستیای؟'
 'سه‌لام مامه‌ گیان، ئینتیزاری ئه‌و براه‌ ده‌که‌م، له‌ سه‌رشۆردن ته‌واو بیت و منیش ده‌ست و ده‌موچاویک بشۆم، ئه‌وه‌ له‌وه‌ته‌ی من لیره‌م، ئاوا به‌و چه‌شنه‌، نه‌ ده‌جوولیت و نه‌ ته‌واویش ده‌بیته‌.'
 'کوره‌ خۆ ئیره‌ حومام نییه‌، مزگه‌وته‌ و مالی خوا و جیگای هه‌موو موسولمانیکه‌.'

چوو به‌سه‌ر کوره‌ گه‌نجه‌که‌وه‌ وه‌ستا و به‌سه‌ریدا دانه‌وییه‌وه و ده‌ستیک خسته‌ سه‌ر شانی، 'ئه‌ری برا، تق خه‌ریک چیت؟ ئه‌و پلووسکه‌ ئاوه‌ جیگای ده‌ستنوێژگرتنه‌ نه‌ک سه‌روگوێلاک شۆرین.'
 گه‌نجه‌که‌ هه‌لسله‌مییه‌وه، وه‌کو له‌ خه‌ونیک قوول راپه‌رپیته‌، کاتیک هه‌سته‌یه‌ سه‌ر پی، گه‌نجیک که‌له‌گه‌تی سه‌روپیشه‌اتوو، لووتتاوساو و به‌رچاو و سه‌ر پوممه‌ته‌کانی سوور دیار بوون، له‌ج و لژیوی مۆر هه‌لگه‌را بوو، به‌رۆکی کراسه‌که‌ی خوین پیوه‌ی مه‌لاسه‌ی کردبوو، کابرای پیر له‌ تاوان پاشه‌وپاش دوو هه‌نگاوێک چوووه‌ دواوه‌، 'ئه‌وه‌ چیه‌ مالخراو؟ چیت لی قه‌ومیاوه‌؟'
 گه‌نجه‌که‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ردوو کمان ورد بوویه‌وه، به‌عه‌ره‌بی

وتی، 'لینان داوم، غه دریان لئ کردووم!'

دیار بوو کابرای پیر لئی تینه گه یشت، چونکه له و کاته دا له منی
 پوانی و هردوو دهستی پان کرده وه، 'ئه وه یه ژئی چی؟'

'ده لیت لینان داوم!'

سه بری گه نه که م کرد، 'خه لکی کویتت؟'

دوای ئه وه ی به سه ری په نه که کانی چاوی خوینتیزاو و
 هه ئئاوساوی هه لگنۆفی، به دهنگیکی تیکشکاو و گریاناوییه وه وتی،
 'که پیده م و له سووریاوه هاتووم، دوینئ شه و گه یشتمه ئیره و
 له گه پراچیک مامه وه، له نیوه ی شه ودا و له خه ودا په لاماریان دام
 و چیم پئ بوو لینان ساندم و ئیتر ئاویان لئ کردم، ته نانه ت
 ئینجیله که شیان بردم.'

برووم له کابرای پیر کرد و ویستم به سه رهاتی کورپه که پیده که ی
 بۆ باس بکه م، گه نه که قسه که ی پئ بریم، 'من له که نیسه ی مریه می
 عه زرا ده که پیم!'

کابرای پیر هه لی دایه و به په شوکاوییه وه، 'کورپه، با بیگه یه نینه
 جینه ک، یان لای دۆختوریک!'

'لالو گیان، ئه م کورپه گه نه که مه سیحیه، غه ربیه و له سووریاوه
 هاتووه و له که نیسه که ی گه پره کی گاوران ده که پیت!'

'کورپه خوای ده کرد جووله که ده بوو، عه بدی خوا نییه؟'

کابرای پیر دهستی خسته سه ر قوئی گه نه که و ویستی به ره و
 ده رگای حه وشه ی مزگه وته که پیش خۆی بدات، بانگم له کابرای پیر
 کرد و پیم وت، 'لاله گیان، مادام ئه م غه ربیه ده توانیت به پئی خۆی
 بروات، که واته ئا ئه وه که نیسه که یه و لیره وه نزیکه، بیگه یه نینه ئه وئ
 باشته ر، خۆ من هر نیازی ئه ویم هه یه و له گه ل خۆمدا ده بیه م.'

'بۆ تویش گاوریت؟'

'نه خيڙ.'

'دهی له قسوورم عه فووکه، دياره موسولمانيت؟'

'نه خيڙ لاله گيان موسولمانيتش نيم!'

'يه ژم خو خوا نه کرده جووله کهيش نه ویت؟'

'به لئ راستت فرموو، باشی بؤ چو ویت.'

'ئەری یه ژم ئەگەر جووی چیت دایه له مزگهوت و مالی خوا؟'

'وهکو خۆت ئەلئیت، ئەگەر ئیتره مالی خودا بیت، ئەوه منیش

وهکو تو و ئەو برا مه سیحیه غه ریبه به شمان پیوه یه تی.'

'کوپه ناماقولیت کرد.'

'دياره جه نابت لیره ده مرآستی خوايت؟'

کابرای پیر، تاویک لئی روانیم و به توورپه بییه وه قۆلی چۆغه که ی

هه لکرد، 'کوپه بیدين، ئەری وه لا من لیره مجه ورم و خۆم کولفی

کولم!'

به ده وری خزیدا روانی و به توورپه بییه وه به ره و ده رگای هۆلی

مزگه و ته که چوو، له و کاته دا فرسه تم هینا و چووم له بهر پلوسکی

ئاوی حه وزه که پر به چنگم چه ند جاریک ئاوم کرد به ده موچاومدا،

له ناو هۆلی مزگه و ته که وه گویم له دهنگه دهنگ بوو، دیار بوو

له ژووره وه کابرای مجه ور له گه ل که سینیکی تردا ده دوا، بالی

که ریده که م گرت و پتکه وه له ده رگای مزگه و ته که چوینه ده ره وه،

به کۆلانه که دا لای راستی ده رگای مزگه و ته که مان گرت بهر، تاکو له

کۆلانه که رهت بووین چه ند جاریک ئاوم دایه وه.

کاتیک له گه ل که نهجه غه ریبه که گه یشتینه که په کی گاواران و کۆلانی

که نیسه که، روانیم له بهرده می که نیسه چوار کهس وه ستابوون، له

دوره وه حاجی توفیق و حه مه ئەمین زه کی و عه بدولکه ریم ئەلیاسم

ناسییه وه، که سی چواره م کابرایه کی به ته مه نی سه رو پیش درێژ و

قانتیکی جلی سەرتاپا پەشی لە بەردا بوو، تەپلە یەکی مۆری لە سەردا بوو، لە دوورەو کابرای جەرەش لە گەل ئیمە یینی بەهە لە داوان بەرەو پیرمان هات، گەیشتە نزیکمان، بچ ئەوێ لە من بپروانیت، بە عەرەبی لە گەنجەکی پرسی، "ئەو کوپم، چی پووی داوێ و چۆن گەیشتوویتە تە ئێرە؟"

گەنجەکی کاتیک وەلامی قەشە ی دایەو، بە ترسەو و وەکو مندالیک، کە لاسارییەکی کردبیت، لە ژێر لیۆو، "باوکی بەرێزم، بۆ خزمەتی تو هاتووم!"

لە خەیاڵی خۆمدا وتم، 'بچ دەچیت ئەم گەپیدە یە کوپی ئەو پیاوێ بیت؟'

عەبدولکەریم ئەلیاس و ئەوان گەیشتنە لامان و پێکەو کۆرە گەپیدە کەمان لە گەل خۆماندا بێرە ناو حەوشە ی کە نیسە کەو.

بە دەم پێگاوێ خۆم بە قەشە عەمانوئیل حداد ناساند، قەشە باسی کرد، کە چەند سالیکی قەشە ی کە نیسە ی دێرە زوور بوو و ئەو گەنجە لەوێ قوتایی خۆی بوو. دوا ی ئەوێ قەشە عەمانوئیل حداد لە کە نیسە ی دێرە زوور لە سووریا دەپوات، ئەو گەنجە شوپێنێ مامۆستا کە ی هەلدەگریت و بەو جۆرە خۆی دەگە ی نیتە شاری سلێمانی، لە گەل گەیشتنیدا و شەوی یە کە می مانەوێ لە گە پراچی سەعید تەها کۆیی، پرووتیان کردبوو و زۆریان لێ دا بوو، عەبدولکەریم ئەلیاس فرەنسیسی بە دوا ی خالیدی برینپێچدا نارد، دوا ی ئەوێ فرەنسیس گە پیدە کە ی لە گەل خۆیدا برد، ئیمە چوارقۆلی لە ژووری تایبەتی قەشە دانیشتین، دوا ی چاواردەنوێ عەبدولکەریم ئەلیاس وتی، 'گوزەرانی کە مایە تیەکانی وەکو مەسیحی و جوولە کە لە تەوا ی عێراقدا لە ژێر هە پەشە ی عەرەبە شوپێنستە کاندایە، لەوانە یە ئێوێ باشتەر ئەوێ بزانی، ئەو بەلایە

گه‌یشتۆته سلیمانى و شار و گونده‌كانى ترى كوردستان، ئەگەر
ئاوا بروات، لە پاشەپۆژدا، خیزانێكى جوو یان مەسیحى مەزەهەب،
لەم ولاتەدا ناتوانیت بەئاسوودەیی بژی.

پۆژانە هەوالى پووداوەكانى ئەوروپا و جیهان دەگەشتن، لەو
چەند پۆژەى پابردوودا ئەوەندەم لەسەر زولم و زۆرى ئەلمانەكان
بیستبوو، لەویدا نەمزانی لەویۆه دەست پێ بکەم و کام پوودا
بکەمە نمونەى قسەکانم.

كاتێک عەبدوڵکەریم ئەلیاس وتى، 'ئیتەر ئینگلیز و ئەلمان
هەردووکیان وەکو یەک زالم و داگیرکەرن.'

بیزاریبەك دایگرتم و تەواوى جەستەم گەرم داهااتبوو، چەند
جاریك بەبیزاریبەكەو دەستەکانم لێك هەلگۆفین و چاوم پێدا گیران
و وتم، 'لە ئەوروپا و بگرە لە تەواوى جیهاندا بەهۆى بیروبۆچوونى
نازیبەكانەو بەتایبەتى بەرامبەر جووہەكان، بۆ زانیاریتان بەپێزان
زیاتر مالویرانیبەكە بۆ جووہەكانە، ئەگەر بزانتن چى پرووى داوہ لە
ولاتانى ئەوروپادا، چۆن ئەلمانەكان و گەل و گرووپە ناوچەییەكانى
ئەوروپا جووہەكان پەشەكوژ دەكەن، پێم وا بێت ئەمە سەرەتای
گرژی و ئالۆزیبەكانە و لە داهاتوودا خراپتر دەبێت و ئەوە خەریكە
بەرایى ئەو پق و كینەییە دەگاتە ئێرەش.'

حەمەئەمین زەكى پرسى، 'ئەرى دەلێن، پەشیدە عالى چووہ بۆ
ئەلمانیا و سەردانى هیتلەرى كردوہ، تو بلى ئەو پاست بێت؟'

حاجى توفیق هەناسەییەكى هەلکێشا و وتى، 'بەلێ پاستە، زولم
و زۆرى ئینگلیز داخێكى ئەوەندە گرانیان كردۆتە دلى خەلكییەوہ،
ئەوہتا نەتیجەكەى لە سلیمانى و تەواوى شارەكانى تری عێراق بە
پەوشتى ئەو خەلكەوہ دەبینریت، هەرچ كەسیك ئەبیینیت سمیلێكى
هیتلەرى داناوہ و گۆرانى بە بالای هیتلەردا دەلێت، جا مالویرانیبەكە

ئەو ھەدايە ھەموو چىن و توۋىژەكانى گرتۆتەو، تەنەت نووسەر و
 پۇشنىبىرەكانىشمان ھەموو خۇيان بە قەومى ئارى دەزانن.^۱
 حاجى توفىق ويستى بەردەوام بىت، عەبدولكەرىم ئەلياس
 قەسەكى پىن بىرى، بىرى ناشىۋنالستى كوردى و خۆتىكەلكردىيان
 لەگەل عەرەبەكاندا، جا برايان عەرزتان بگەم... خەتەرەكە ئا
 لىرەدايە، ئەو بە ھىچ شىئەيەك لە سالى خەلكى كوردستاندا نىيە،
 بەتايەتى شارى سلىمانى، ئەو ھى بۆ من ئاشكرا بوو، عەرەبەكان
 دەيانەو یت زۆرىنە، كە موسولمانەكانن، بگەن بە گۆ كەمايەتییەكانى
 تردا، نابىت ئەو ھەمان لەبىر بچىت، كە دە سالىك پىش ئىستا چى
 لە مووسل پووى دا و چۆن كوردە موسولمانەكانىيان ھان دا و
 قەتلوعامى مەسىحىيە ئاشورىيەكانىيان پىن كوردن، لە سالانى ۱۹۲۰ ۱۹۲۰ ۱۹۲۰
 بىرى ناشىۋنالستى عەرەبى بەردەوام جووھەكان و مەسىحىيەكان،
 ئەم دوو كەمايەتییەيان بە ھىز و بېرپەي بىرى سىياسى و ئابوورى
 گەلانى كوردستان زانىو، جووھەكان و مەسىحىيەكانى كوردستان و
 عىراق برىنى سەر زمانى ئەوانن، لە ھىچ جىگايەك ئەو كۆمەلكوژىيە
 ئاشوورىيەكانى مووسل تۆمار نەكراو، لە كاتىكدا باس لە كوشتنى
 زياتر لە ۶۰ ھەزار ئاشورى دەكرىت، عەرەبە شۆقىنىستەكان
 بەردەوام پىروپاگەندەي ئەو دەكەن و بە گونى ھاودىنە كوردەكاندا
 دەدەن، گوايا دانىشتووانى پەسەنى كوردستان تەنھا موسولمانن،
 ھەلبەتە ئەمەيش بە پلانە و ئەوان موسولمانەكانى كوردستان بە
 برا و ھاودىنى خۇيان دەزانن. بۆ لەبەرەكەلۆھەشاندنى بنەماي
 ئابوورى و ھىزى سىياسىي نەتەوھەكانى كوردستان، تەنھا لەبەر
 ھۆكارى ئابىن و زمان و جياوازييان.^۱
 'من ھەوالى ئەو پەشەكوژىيە ئاشورىيەكانم بىستبوو، بەلام
 بىتاكە بووم لەو ژمارە زۆرەي كوژراوان كە تۆ باسى لىئو دەكەي!'

کاتیک همه‌ئەمین زەکی ئەمە ی وت، بۆ چەند هەناسەیک
بێدەنگی کەوتە نێوانمان، پاشان من دەستم خستە سەر پرائی
عەبدولکەریم ئەلیاس و پێم وت، 'بەراستی کارەساتە، بەلام ئەوەش
پەیوەندی بە توانای ئەقڵی خەلکی ئەم ناوچە یەو هەیه، ئیتر ئەوە
رەوشتی مرۆڤە و لە هەر جیگایەک دەستە و تاقمیک زۆرینە بێت
بێوێژدانانە غەدر لە کەمینه‌کانی تر دەکات!'

تاویک هەموومان بێدەنگ بووین، من لەو کاتەدا بیرم لە
قسەکانی عەبدولکەریم ئەلیاس دەکرده‌وه، بیرم لەو پووداوانە
دەکرده‌وه، کە لە مووسل پووین دابوو، پاشان لەبەرخۆمەوه وتم،
'لە سەردەمانی جەنگ و گرانییە گەرەکاندا، کاتیک ئاشووری و
مەسیحییە ئاوارەکان هاتتە ناوچە ی مووسل، مەبەستم لە ئەرمەنییە
ئاوارەکانە، بە هاوکاری لەگەڵ مەسیحییەکانی ئەو ناوچە یەدا
پەلاماری مال و مولکی جوولەکەکانیان دا و زەویوزاریان لێ زەوت
کردن، بۆ نمونە گوندەکانی عەردین و عەین شاخ و عەقلیش
و تەواوی ئەو ناوچە یە، کە زیاتر لە هەزار سالە جوولەکەنشین
بوون، ئیستا ئەرمەنی و ئاشوورییەکانی لێ نیشتەجێ بوون، ئەوەتا
مسقێل خۆی ماوه و لە دەست زولم و زۆرداری مەسیحییەکان پرای
کردوه و ئیستا لە سلیمانی دەژی، بپۆن خۆتان قسە ی لەگەڵدا بکەن
بزانن چۆن باسی بێرەحمیی ئەوان دەکات، ئیتر لەم ناوچە یەدا هەر
سەردەمه و یەکیک دەبیتە کە لەگا بەسەر ئەوانی تره‌وه!'

'مەگەر خوا بۆ خۆی بتوانیت ئیسلامان بکات!'

دوای ئەوە ی حاجی توفیق لەبەرخۆیەوه ئەمە ی وت، نامە یەکی لە
گیرفانی پالتوکی دەر هێنا، لە کاتی کردنەوه ی نامە قەدکراوه‌کەدا،
وتی، 'ئەم نامە یەم لە توفیق وهه‌بیبه‌وه بۆ هاتووه، کە حالی حازر
لە فەلەستینە و دەلیت ئیستا لە ئیستگە یەکی رادیۆ لە حەیفە پێکەوه

لهگه‌ل عه‌بدوللا گۆران و په‌فییق چالاک کار ده‌که‌ین، توفیق وه‌هیبی باس له‌وه ده‌کات، گوایا موفتیی قودس به‌شه‌خسی خۆی سه‌ردانی کردوون و سوپاسی کردوون.

حاجی توفیق دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌یریکی منی کرد، به‌رده‌وام بوو وتی، 'هه‌روه‌ها له‌نامه‌که‌یدا هاتوه، که جووه‌کان پێژه‌یان تاکو دیت له‌زیادبووندا‌یه و بپه‌رحمانه‌ قه‌تلوعامی برا فه‌له‌ستینییه‌کانمان ده‌که‌ن، به‌جۆریک ئینگلیز توانای کۆنترۆلکردنی نه‌ماوه، پێ ده‌چیت ئه‌وه‌ش به‌ده‌سیسه‌ی ئینگلیز خۆی بیت.'

کاتی‌ک حاجی توفیق ئه‌مه‌ی وت، هه‌ستم به‌خۆم کرد، هه‌موو ئازای گیانم که‌وته سه‌ر ئاره‌قه، خۆم پێ را نه‌گیرا و به‌بیزارییه‌که‌وه قسه‌کانم به‌حاجی توفیق بپری و پیم وت، 'جا ئه‌و کورده‌ دلسۆزانه له‌فه‌له‌ستین چی ده‌که‌ن، حال و گوزه‌رانی میله‌ته‌که‌ی خۆیان زۆر خۆشه، ئایا له‌م کاته‌دا خه‌لکه‌ داماره‌که‌ی خۆیان پتویستی به‌وان نییه؟'

'ئیتیر براگه‌لینه، تاکو تورک و ئه‌سته‌مبول بوو، هه‌موومان پیاو و کۆیله‌ی تورکه‌کان بووین و ئه‌سته‌مبولمان به‌قودسی خۆمان ده‌زانی، مه‌لا و شیخ و واعیزمان له‌خزمه‌تی تورکه‌کاندا بوون، ئه‌وه‌تا ئیستا سیاسه‌تمه‌دار و خوینه‌واره‌کانمان مالیان له‌گه‌ل هه‌ربه‌ شوقینسته‌کاندا تیکه‌ل کردوه و دوا‌ی به‌رژه‌وه‌ندی و داواکانی ئه‌وان که‌وتوون، میژوومان ئه‌وه‌مان بق ده‌سه‌لمیتیت، که ئه‌م کۆیلا‌یه‌تییه له‌پروانگه‌ی دین و مه‌سه‌له‌ه‌تی شه‌خسیمانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه.'

حه‌مه‌ئهمین زه‌کی دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی وت، ده‌سته‌کانی پان کردنه‌وه و له‌قه‌شه‌ه‌مانوئیل هه‌دادی پروانی و لئی پرسسی، 'به‌په‌ریت به‌گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی له‌سوریا و ئێران و تورکیاش ژیاویت، ئه‌ری

گوزهرانی کورد و کهمایه تییه کانی تر له وئی چۆنه؟

لیره باشتر نییه، ئه و خه لکه دینیان کردۆته حوجه یه ک، بۆ پهلاماردان و کوشتنی یه کتری، هه رچ که سیک هه لده ستیت به ناوی خوا و دینه وه خوینی ئه وی تر حه لال ده کات، به جۆریک ئه و خه لکه ته فسیر بۆ کتیبه پیروزه کان ده کهن، وه کو ئه وه ی ئه و کتیبانه ته نها بۆ هه وه سبازی و شه پ و کوشتار نووسرابن، خوای گه وره نه رمی و پهحم بخاته دلی هه مووانه وه، تاکو له سه ر زه مینی خوا ئه من و ئه مان به رقه رار بیت.

له م کاته دا کابرایه کی به ته مه نی پشسی سینییه ک چای هیتا، دوا ی ئه وه ی هه رییه که و پیاله یه ک چای له به رده مماندا دانا، پیاله به تاله کانی کۆ کرده وه، تاویک هه موو بیده نگ بووین، دیار بوو هه رییه که و له خه یالی خۆیدا به جۆریک قسه و به سه رهاته کانی لیک ده دایه وه، ئه وه ی من له و کاته دا بیرم لی ده کرده وه، نامه که ی توفیق وهه بی بوو، که بۆ حاجی توفیقی نووسیوو، چونکه سالیک پیش ئه و پۆژه له به غداد پیکه وه له سه ر که ناری پووباری دیجله عاره قمان خواری ده وه، ئه و پیاوه ی ته مه نیک دوژمنی سه ره سه ختی ئینگلیز بوو، ئه و پۆژه له به غداد ده رکم به وه کرد، که توفیق وهه بی به ته واوی راو بۆ چوونی گۆرا بوو، به تاییه تی به رانه ر به سیاسه تی ئینگلیز له ناوچه که دا و تا راده یه ک په شیمان بوو له رابردوی خۆی و پتی وا بوو، که گه لی کورد له سه رده می پوو خانی عوسمانیه کاندا سیاسه تیکی چه وتی په پره و کرد، ئه وه تا ئیستا باجه که ی ده ده بن و بن ده چیت ده یان نه وه دوا ی ئیمه ش پیوه ی بنالین، توفیق وهه بی بیکاری و بن پله و پایه ته واو بیزاری کردبوو، چوونیشی بۆ فه له ستین، دیاره له بیکاری و بیزاریا بوو بیت، هه رچه نده ئه و ئیستاش خه ون به ده سه لات و سوپای گه وره ی عوسمانیه وه

دهبىنيت و وهكو جاران خوى به سهربازى عوسمانى دهزانيت و
ئەوسا كه ميک سۆزىشى بۆ هيتلەر هه بوو.

تاويک بوو هه موو بيدهنگ بووين، ديار بوو پرا و بۆچوونه كانمان
وهكو جاران له يه کتر نيزيک نه بوون، قهشه عه مانوئيل حداد وتى،
'خوا تروى نارامى و پيکه وه ژيانمان له نيتواندا بچينيت.'

هه موو پيکه وه وتمان، 'ئامين.'

کاتيک له كه نيسه ي مريه م هاتينه دهر، حاجى توفيق پرووى له
من و عه بدولکه ريم ئه لياس کرد و پيى وتين، 'ئوه خو من بۆ
ژين به ته مای پيتاکی ئيوه بووم، ئه رى براگه لینه ئيوه که ي ئه وه نده
چرووک بوون، ئاده ي چيتان بۆ کردم؟'

مانگی تەمموز و ئابى سالى ۱۹۴۱ بە رېژەيەكى بەرچاۋ زۆربەى جوۋەكان لە خۆپيشانداڭ و كۆر و كۆبوونەۋەكانى ئەو سالەدا بەشدارىيان كرد، بەتايبەتى ئەو خۆپيشانداڭانەى لەلەين ناشىۋنالىستە كورد و عەرەبە شۇڧىنستەكانەۋە رېك خرابوون، لە ترسى ئەۋەى بە نۆكەرى ئىمپىريالىزم و ئىسرائىل تاۋانبار نەكرىين بەشدار بووين، لەبىرم دىت لە خۆپيشانداڭەكاندا ھاۋارىيان لە دۆى ئىنگلىز و مەلىكىەت دەكرد و راستەۋخۆ سۆزى خۇيان بۇ ھىتلەر دەر دەبىرى.

ئەو دوو مانگە بۇ جوۋەكانى تەۋاۋى عىراق زۆر بە گران تىپەرى، ئەۋەى رەخنەى بگرتايە و دوورەپەرىز بوۋايە توۋشى ھەرەشە و گرتن دەبوۋىەۋە، بە جۆرىك، كەسىك نەبوو لە شارى سلېمانىدا بتوانىت دەردەدلى خۆتى لەلا بگەيت، يان بوۋىرىت رەخنە لە كردهۋەكانى سەركردەى راپەرىنەكان پەشىد عالى گەيلانى بگرىت، ئەۋەندە ناۋى لەسەر زارى خەلكى شاردا پىرۆز كرابوو، ۋەكو بلىت ئەو پىاۋە ناموبارەكە ئەسحابەيە و خوا ناردۋىتى بۇ ئىسلاخى ئىمە و ئەو لەدەست دەسەلاتى ئىنگلىز رزگارمان دەكات. 'كابرايەكى بالابەرزى بۆركەلە و قسەزان و دەمبەپىكەنن ديار بوو، كاتىك من گەيشتمە چايخانەكەى خاسە، ئەو قسەى بۇ كۆمەلىك گەنج دەكرد، خۇ من پىشتەر نە دىبووم و نە ناۋىم بىستبوو، بەلام سەلامى كۆيخا ئاۋاى وتبوو، كە ئەو پىاۋە مەندوبى

رهشید عالی گهیلانییه، فرماندهی گهنجانی پارتی نازییه و ناوی
یونس سهبعارییه.

حهمهجان سهلیم کاتیک ئه‌مه‌ی پین وتم، پیکه‌وه له دوکانه‌که‌ی
مندا دانیشتبووین، له وه‌لامدا به هه‌مه‌جانم وت، 'بیتاگا بووم
له‌وه‌ی ئه‌و زاته نا موشه‌رپه‌فه سه‌ردانی که‌رکووکی کردووه، به‌لام
حه‌مه‌جان گیان، خۆ به‌نه‌ینی بۆ سلیمانیش هاتبوو، هه‌روه‌ها چاوی
به ناشیۆنالیه‌سته‌کانی لای خۆیشمان که‌وتیوو.'
'ئه‌ری خایم به‌راسته؟'

'ده‌ی بیتقه‌زا بیت، درۆت عه‌رز ناکه‌م!'
'یانی ئه‌و قسه‌ قۆرانه‌ی من به‌ گۆیی خۆم له‌ که‌رکووک گویم
لینان بوو، لیره‌ش ئه‌و ناماقوولیه‌ی به‌ خه‌لکی ئه‌م شاره‌ وتوووه.'
'به‌لی، به‌لی، داودی چایچی خۆی له‌وی بووبوو، کوپه‌ ده‌یوت،
وه‌کو سه‌رکرده‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌ییی گه‌لی کورد پێشوازییان لێ کردووه.'
'ده‌ی یاخوا برا، سه‌د سه‌رکرده‌ی وامان لێ به‌میرات که‌ویت،
باشه‌!'

'نیتتر چی بکه‌ین و ده‌سه‌لاتمان چیه‌، ئه‌گه‌ر ئاوا بپوات ئیمه
ده‌بینه‌ بزنه‌ گه‌رکه‌!'
'خوا گه‌وره‌یه‌.'

'ئه‌م به‌یانیه‌ بانگیان کردم بۆ سه‌را!'
'بۆچی؟'

'نیتتر له‌وه‌ته‌ی مامه‌ سلیمانم نه‌خۆشه‌ من بوومه‌ته‌ ده‌مپراستی
جووه‌کانی ئه‌م شاره‌، جا، هه‌مه‌جان گیان ده‌بیت بۆچی بیت؟
به‌ غه‌یری ئه‌وه‌ی به‌هانه‌مان پێ ده‌گێرن و ده‌یان‌ه‌ویت پووتمان
بکه‌نه‌وه‌.'

'ئه‌و پۆژه و پێش ئه‌وه‌ی هه‌مه‌جان بیت بۆ لام و باسی

که رکوکم بۆ بگپڙیتته وه، له و پوژانه دا موته سه پرف و دوو پولیس بۆ سه را بانگیان کردم و داوای ۱۰۰ لیره ی زیږ سه رانه یان له جووه کانی شاری سلیمانی لښ کردم، پښان وتم، وه کو پشتگیریه ک بۆ شوږشه که ی رهشید عالی گه یلانی، عوسمانی عه زه سه رخواری نه فسه ری پولیس پښی وتم، 'فرمانه که له جه نابی رهشید عالییه وه دهر چووه و ده بیټ له ماوه ی ههوت پوژدا ۱۰۰ لیره ی رهشادی بدهن.'

ئیاواری نه و پوژه کاتیک گه پامه وه بۆ گه په کی جووله کان، پیش نه وه ی بچمه وه بۆ ماله وه، یان بچم سه ردانی مامه سلیمانم بکه م، چووم بۆ کنیسه ت و چاوم به زوږبه ی پیاوه کانی گه په کی جووله کان کهوت، به بی وهستان و دوودلی هه واله کم پښ ږاگه یاندن، له یفی حاخام دوا ی نه وه ی گوئی لښ گرتم، به ئاماده بووانی وت، 'نه وه تنها به هانه یه و نه گه ر نه وانه دهسه لات بگرته دهست، ئیمه ی جوو گوزه رانمان باش نایټ و ژیان دهر نابه ین.'

پوژی دوا ی نه و پوژه یس دیسان پیاوانی گه په ک له کنیسه ت کۆ بوونه وه، تنها باس باسی کۆ کردنه وه ی نه و ږه پاره یه بوو، مامه سلیمانم پښی وتم، 'بچۆ بۆ کنیسه ت و به پیاوه کان بلښ با ئالتوونی ژنه کانیا ن بفرۆشن، به لکو له و به لایه ږزگاریان بیټ.'

پاشان ماله و مال گه پام و داواکارییه که ی مامه سلیمانم پښ ږاگه یاندن، هه ندیکیان وتیان، ئیمه خو مان بۆ رویشتن ئاماده کردووه و نه و پاره یه بده ین به ږیبه ریک باشته، تا کو بمان گه یه نیټه فهله ستین.

چه ند که سیکیش پښان وتم، 'خۆ نه گه ر سوور بزانی ن ده خرښنه زیندان نه و ږه پاره یه مان نییه.'

حەفتەیهکی بەسەردا تێپەری، تاکو دوانیوه‌پۆی ئەو پۆژەیی
بۆمان دەستنیشان کرابوو تەنھا دوو کەس ئامادەیی خۆیان دەر
بەری، ئەوانیش وتیان دوو تا سێ پۆژ کاتمان پتووستە بۆ کەپنی
لیرەکان.

دوای حەفتەیهک ناچار بووم دووبارە چوومەوێه بۆ سەرا و داوام
لە عوسمانی عەزە سەرخواری ئەفسەر کرد، تاکو چەند پۆژیک
مۆلەتم پێ بدات، ئەوەندە لەبیرم مابێت، ئەو پۆژە بە عوسمانی
ئەفسەرم وت، 'زۆریە جۆهەکان لە مال نین و سەفەریان کردووە،
کاتیگ گەپانەوێه ئەو بڕە لیرە زیڕە ئامادە دەکەین.'

عوسمانی ئەفسەر لەوەلامدا پتیی وتم، 'چەنتان حازرە لە سبەینی
زووتر نییە بۆم بێنە، ئەگینا پۆلیس دەنێرم و شپوشیتالتان بخەنە
شیوەکە و گەرە و بچووکتان راپتچی زیندان دەکەم.'
لەو کاتەدا لێم هاتیووە پێشەوێه و بەتوورپەییوێه لێی دەروانیم،
بەردەوام بوو لەبەرخۆیوێه بەتوورپەییوێه وتی، 'هەمووتان
چرووک و پارە پەرستن، مەگەر نەزانم ئێوێه جۆهەکە پاشەلتان
چەند پیسە.'

ئەژنۆکانم ئەلەرزین و هەردوو دەستم لە پشتەدا لە یەکتەری
هەلپیکابوو، نینۆکەکانم توند لە پێستی پشتی دەستم چەقاندبوو،
بێدەنگ سەرم بۆ راوێشان و پاشان ناچار بووم، لەبەرخۆمەوێه
وتم، 'بەلێ فەرمانتە قوربان!'

ئێوارەیی ئەو پۆژە لە دوکانەکەیی خۆم ئەو باسوخواسانەم
بۆ حەمەجان سەلیم و خامتی موشنی عەتار گێراپەوێه، حەمەجان
سەلیم لەبەرخۆیوێه وتی، 'عوسمانی عەزە سەرخواری قومیسەر!'
پاشان لێم هاتە پێشەوێه و لەژێر لێوێه و بە چپە پتیی وتم، 'واز
لەو خۆفرووشە بێنە و من ئەمشەو حەق و حیسابی لەگەڵدا دەکەم.'

ئەوسا لە مەبەستی ھەمەجان سەلیم تینەگەیشتم، دەستم خستە
سەر شانی و پیم وت، 'ئەری ھەمەجان گیان، تو حالی قوونت زۆر
خۆشە!'

'ھەمەجان دەیەوێت ئەو بەلایەت لە کۆل بکاتەوہ.
'تیناگەم!'

'ئەری بۆ تیناگەیت برا، ئەمشەو ئەو ناپیاوہ دەکەین بە قوربانی
گوللەبەک، ئەوہ ئیمە چەند پوژیکە سەرقالی ئەوہین و پالانمان بۆ
داپشتووہ.'

لەو کاتەدا لە ھەمەجان سەلیم چووہ پیشەوہ و بەبیزاریبەکەوہ
لیم پوانی، 'من وام زانی جەنابتان لەوہ ئاگادار نین، ھەمەجان گیان
نابیت شتی ئاوا پوو بەدات، من نامەوێت تو ژبانی خۆت بۆ ئیمە
بخەیتە مەترسیبەوہ، جا ئەگەر کیشەبەکی ئاوا بە پارە چارەسەر
بکریت ئیتر چ پتویستە تو ئەو سەرکیشیبە بە ژبانی خۆت بکەیت!'
'کۆرە برا ئەوہیش ھەر بە پارە دەکریت و ھەر دەبیت خۆت
حەقەکەئە بدەیت، ئیتر خۆ لەم شارەدا ئەوہندە بیکاری تێدایە.'

ھەمەجان سەلیم ئەمەئە وت و پاشان پیکەنی و دەستی خستە
سەر شانم، لەو کاتەدا خامنی موشینی عەتار لەبەرخۆبەوہ وتی،
'یانئە پۆنی خۆت دەدەینەوہ لە سمیلتی خۆت.'
'جا کئ دەلیت من رازیم ئیوہ بین بە دەمراست لە کاروباری
مندا.'

'بەخوا برا، رازی بیت یان نا، ئەوہ ئیستا یان تاویکی تر عوسمانی
عەزە سەرخوازی حەیتە خۆمان خۆش.'

کاتیک ھەمەجان سەلیم ئەمەئە وت، خەریکی کۆکردنەوہ و
گرتنی دەرگای دوکانەکە بووین، پیکەوہ گەیشتینە بەردەم قەیسەری
وہسمان پاشا، مالتاواایمان لە ھەمەجان سەلیم کرد و لەگەڵ خامنی

موشی عتاردا به بهردم گوزهری ئاسنگه ره کاندنا چووینه خوار، تاکو ئه و کاته درهنگانه ییش ئاسنگه ره کان خهریکی کوتانی ئاسنه سووره وه بووه کانیان بوون، زهنگوله و دهنگی بهریه ککه وتنی ئاسنه کان، کاریکیان کردبوو، که من و خامتی موشی عتار تاکو له و گوزهره دهر چووین یه کتریمان نه دواند و گویمان له هه وادا بۆ هه لخشتبوون، گه یشتبووینه سهر راسته جاده ی سهر شه قام، خامتی موشی عتار له بهرخویه وه پتی وتم، 'دوایی له مالی ئیمه میوانیت، چونکه چهند که سیتی تایبته له پایته خته وه هاتوون!'

ئهو ئیواره یه وه کو پیشه ی هه موو رۆژیکم، له رینگاره چووم بۆ لای مامه سلیمانم، له ناو دالانه که دا حه کیمی کوپم پتی وتم، 'باوکه سبه ینی له گه لت دیم بۆ سهر دوکان!'

کاتیک به بالایدا هه لم روانی، بینیم کوپه که م بووبوو به هه رزه کار، به لام تاکو ئه و رۆژه من هه یچ په یوه ندیه کی باوکانه م له گه لیدا نه بوو، ئه وه ی راستی بیت له دوای مردنی کانیشای دایکیه وه، نه ک هه ر نه م ده ویست قسه ی له گه لدا بکه م، به لکو حه زم نه ده کرد بیشیبینم، هه رچه نه که تانی خوشکم زوو زوو پتی ده وتم، 'له تو زیاتر دلی به که س ناگریته وه.'

تاکو ئه و رۆژه که تان و یاقووبی ئاموزام مندالیان نه ده بوو، منیش له دوای مردنی کانیشای خیزانمه وه بریارم دابوو، که حه کیمی کوپم له مالیان و له لای ئه وان بیت.

له و کاته دا ده ستم خسته سهر شانی حه کیم و پتم وت، 'ئنی باشه، سبه ینی له گه ل یاقووب وه ره بۆ دوکان.'

مامه سلیمانم هه ر له رینگاره پرسیری ئه وه ی لی کردم، 'ئهو سه د لیره یه تان بۆ نازیبه کان ده بر کرد؟'

'نه خیر، که س به ده نگمه وه نایه ت، منیش مه جبوورم...'

'چۆن بەدەنگتەوہ نایەن، دەی تو بە نیازی چیت؟'
'چووم، چووم بۆ سەرا و بەو نا عینسانەم وت چەند پوژیکێ
ترمان مۆلەت پین بەدات!'

مامە سلیمانم زۆر بیزار دیار بوو، لەبەر خۆیەوہ وتی، 'گوزەرانی
ئەو خەلکە باش نییە، ئەوہ تانی چەند خیزانیک لە دەست زولم و زۆر
بەسەلتی لە بەغدادەوہ ھەلھاتوون.'

لە مامە سلیمانم نەپرسی ئایا ئەوانەیی لە بەغدادەوہ ئاوارەیی
شاری سلیمانی بوون کین؟ کە تان سفەری راخست و خەریکی
نانخواردن بووین، لەبەر خۆمەوہ بە یاقووبی ئامۆزام وت، 'یاقووب
پیت باشە، ئەگەر لەمە پو بەدواوہ نەچیت بۆ دەرەوہی شار و
واز لە کاری دەستگیریی بینیت و لەسەر دوکانەکەم دانیشیت؟
ئیشوکارەکانم زۆرن و پینان پاناکەم.'

یاقووب لێی پوانیم و سەری بۆلەقاندیم، کە تان ئەو ئیوارەییە
کفتەیی دروست کردبوو، وەکو پیشەیی دایمی ھاتبوو لە شانمەوہ
دانیشتبوو، پانی بە پانمەوہ نووساندبوو، زوو زوو لەبەر خۆیەوہ
لێی دەپرسیم، 'کاکە گیان، کاکە گیان.'

کاتیک بە بەلی وەلامم دەدایەوہ، ئەو بە پرویەکی گەشەوہ لێی
دەپروانیم، 'خواردنەکەت بەدلە.'

لە کە تانم پوانی و پیم وت، 'ئازیزەکەم لە توانای مالداریی خۆت
دوودل مەبە، تو ھەرچیەک دروست بکەیت، من بە پلاوی مالی
شیخانی ناگۆرمەوہ.'

لە کاتی نانخواردندا مامە سلیمانم باسی گوزەرانی جووہکانی
دانیشتووی شاری بەغدادی بۆ کردم، منیش لیم پوانی و
لەبەر خۆمەوہ وتم، 'ئیتەر چی بکەین جەنگە و ھەموومان لەژێر
ھەرەشەداین!'

دوای نانخواردن ویستم بۆ مالی موشیتی عه‌تار برۆم، له‌ناو ده‌رگا که‌دا هه‌لو‌یسته‌یه‌کم کرد و له‌ یاقووبی ئامۆزام پوانی، پاشان ده‌ستم کرد به‌ گیرفانی بن باخه‌لی چۆغه‌که‌مدا و کلیلی دوکانه‌که‌م ده‌ر هیتنا و به‌ره‌و پرووی یاقووب فریم دا و پیم وت، 'ئیتتر خۆت خاوه‌ن دوکانیت و له‌ سبه‌ینتوه‌ هه‌کیمیش له‌گه‌ل خۆت به‌ره‌!'

له‌ به‌رده‌رگای مالی موشیتی عه‌تار پیکه‌وتی خامی و سیمانه‌ی سه‌عه‌ده‌ت و میوانه‌کانم کرد، چوار گه‌نجی هاوته‌مه‌تی خۆم بوون، خامیتی موشیتی عه‌تار له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'میوانه‌کانم برد، وتم با کنیتسه‌که‌مان ببینن!'

له‌گه‌ل دووان له‌ میوانه‌کان یه‌کتیرینمان ناسییه‌وه‌، خیترا یه‌کتیک له‌وان پتی وتم، که‌ له‌ بازاری میسوال منی بینیه‌وه‌ و ئه‌وان هاو‌رپی نزیکي په‌حمان و په‌حیمی جوانه‌مه‌گ بوون، یه‌کتیک له‌ میوانه‌کان کو‌رپیکی موزه‌ردی بالا‌به‌رزی لا‌واز بوو، ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانم و پتی وتم، 'پیکه‌وه‌ عاره‌قی مراویمان خواردۆته‌وه‌.'

پاشان ده‌ستی بۆ راگرتم، کاتیک ده‌ستم خستبووه‌ ناو ده‌ستی ئه‌و، وتی، 'من هه‌سۆ میکائیلیم.'

ئه‌و گه‌نجی له‌ شانی هه‌سۆ میکائیله‌وه‌ وه‌ستا‌بوو، که‌ به‌ قسه‌ی ئه‌و یه‌کتیرینمان له‌ به‌غداد دیبوو، وتی، 'ساموئیل کوهین.'

دووانه‌که‌ی تر به‌ ناوه‌کانی، عه‌زرا و عه‌زه‌م یونا خۆیان پین ناساندیم، خامیتی موشیتی عه‌تار له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'ئه‌م دووانه‌ برای یه‌کتیرین.'

دوای ئه‌وه‌ی یه‌ک یه‌ک ناوی خۆیان وت، منیش چاوم پیندا گیترا و وتم، 'من خایم شه‌له‌مۆم.'

به‌پتیه‌ بووین بۆ ژووره‌وه‌، له‌ به‌رخۆمه‌وه‌ پرسیم، 'ئه‌ری ده‌نگوباسی به‌غداد چۆنه‌.'

'بۆ موسولمانى سوننە زۆر ئارام و ئەمانە!'

حەسەن مىكائىل كاتىك ئەمەى لە بەرخۆيەو و ت لە پىش منەو
دەرپىشت و پىكەو گەيشتبووينە ژوورى دانىشتنەكە، دواى ئەو
دانىشتىن حەسەن لە بنباخەلدا چەند كاغەزىكى پىچراوئەى دەر هىنا
و لە بەرخۆيەو و تى، 'ئىتر بەگوئىرەى پلانى عەرەبە شوقىنىستەكان
بىت، لەمەولا كەس لە عىراقدا ژيانى پارىزراو نابىت.'

حەسەن مىكائىل لەو كاتەدا خەرىكى كردنەوئەى بەكەك لە كاغەزە
پىچراوئەكان بو، پاشان بەردەوام بو و تى، 'ئەم نامانە شاىتەى
ئەو دەدەن، كە هاوشىوئەى پارتى نازى لە پوژھەلاتى ناوئەراستدا
دروست بوو، ئەوئەتا بزائە پەشىد عالى گەيلانى لە كۆبوونەوئەى
پارتەكەياندا چى دەلەيت، "جووئەكان كۆسپن لەبەردەم بىرى
ناشىقنالىستى عەرەبىدا، بۆ ئەوئەى ئەتەوئەىكى عەرەبى بەكگرتو
دروست بكرىت، پىوئىستە جووئەكان دوور بخرىنەوئەى يان لەناو
بىرىن!" هەلبەتە ناماقوولبەكەنى زۆر لەو زياترن، بىجگە لەوئەى لەم
بەيانانەدا نووسراو، يوسف ئامون، كە خۆى لە كۆبوونەوئەكاندا
ئامادە بووبوو، باسى لەو دەكرد، كە ميشىل عەفلەق ناوىك لە
سوورباوئە مىوانى كۆبوونەوئەكان بوو، پاشان ميشىل عەفلەق لە
لەيدوانىكىدا وتوئەىتى، گوايا بۆ دروستبوونى بەكەيتى نىشتىمانى
عەرەبى كوردەكان لە سووربا و عىراق كۆسپىكى گەورەن. هەرئەو
يوسف ئامون باسى لەو دەكرد، كە ئەو ميشىل عەفلەقە لە سووربا
سەركرەئەى حزب الاخاء العربى الوطنىيە و لەو كۆبوونەوئەدا بىرىرى
ئەو دراوئە حركە نصرە العراق دروست بكرىت، كە لە پەپەرە و
پروگرامدا هاوشىوئەى پارتەكەى ميشىل عەفلەقى سوورى دەبىت.'
'ئەرى پىم نالىت يوسف ئامون كەتە و چۆن توانىوئەى بچىتە
ناو كۆبوونەوئەى ئەو شوقىنىستانەوئە؟'

دوای نه وهی من نهو پرسیارهم له حسو میکائیل کرد، سیمانہ
سه عادت له وهلامدا وتی، 'گرنک نه وهیه ئیمه بزانیڼ دوژمنه کانمان
خه ریکی چ پلانگپریه کن!'

دهستم خسته سهر شانی سیمانہ سه عادت و لیم پرسی، 'جا
نهو کهسه باوه پیکراوه؟'

'بهلی بهلی، ئیمه له هه موو کوږ و کوږونه یهک له م عیراقدہ
گوږیکرئیکمان هه یه!'

له سیمانہ سه عاده تم روانی و پیم وت، 'جا نه وه چ پیویست
دهکات؟'

خامی موشی عه تار وتی، 'نای بیقه زابیت، چون، بق دامه زرانندی
پارتیک یان ریکخراویک، ئیتر هه پشه و پلانگپریه کان دژی ئیمه
نه وه مان پین ده لئین، که کاتی نه وه هاتووه ئیمه ی جوو پاریزگاری
مانه وه مان له عیراقدہ بکهین.'

'نه ونده ی من له ئیوه تیگه یشتیم، دیاره ئیوه ده تانه ویت پارتیک
دامه زریڼ، نایا پیم نالین له م بارودوخده چوڼ پارت به ئیمه
دروست ده بیت؟'

حسو میکائیل لئی روانیم و له وهلامدا وتی، 'نه وه ئیمه بق نه م
مه بهسته چنده سالیکه سهرقالین، هه لبه ته باو و باپیرانمان پیشترو
پارتیکی له و جوږه یان هه بووه، بق پاریزگاریکردن له سهرومالی
خویان، ئیستا ئیمه ته نها نه وه مان له سهر شانه نه و پارتو و بیری
نه وان سهرله نوی زیندوو بکهینه وه، جا من پیم وایه ئیستا له
هه موو کاتیک گونجاوتره، ئیمه نه وه یش ده زانیڼ، که هاوږه گزه
زایونیسته کان دژمان ده وه ستنه وه، چونکه ئیمه ده مانه ویت له سهر
زیدی باو و باپیرانمان وهک جوو بمینینه وه و بهرگری له خومان
بکهین، به لام بیری زایونیستی دژی نه وهن و مه به ستیانه هانی

هه‌موو جووه‌کان بدهن تاوه‌کو به‌ره‌و ئیسرائیل کۆچ بکه‌ن، له ئیستادا لیتره زایۆنیسته‌کان له ئیمه ده‌سه‌لاتیان به‌هیزتره، چونکه ئه‌وان ئه‌ندامیان زیاتره، به‌لام ئاشکرایه ئه‌وانه‌شی ده‌یان‌ه‌وێت له عێراق بمیته‌وه ژماره‌یان که‌م نییه.

سیمانه سه‌عه‌ده‌ت ده‌ستی خسته سه‌ر شانم و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'که‌واته بۆ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی پارتی خه‌لتووز.'

به‌سه‌رسامیه‌وه لیم روانین، 'خه‌لتووز؟'
'به‌لێ خه‌لتووز، له به‌غداد چاومان به هه‌ندیک له ئه‌ندامه کۆنه‌کان که‌وت، هه‌رچه‌نده ئه‌وان پیر بوون و توانای هه‌لسوپاندنی کاروباریان نه‌ماوه، به‌لام بۆ راویژکردن پێیان پێویستیمان پێیان ده‌بیته.'

'گرنگ به‌رنامه‌ی پارتی خه‌لتووزه، که ئیمه بتوانین کاری پێ بکه‌ین.'

من له‌و کاته‌دا سه‌رم داخستبوو له ره‌نگی گولی سه‌ر فه‌رشه‌که‌م ده‌روانی، نه‌مزانی کام له دوو براکه عه‌زه‌م یان عه‌زرا یۆنا ئه‌مه‌ی وت. هه‌سۆ میکائیل خۆی راست کرده‌وه و چاوی پێدا گێزاین و وتی، 'برایان، ئه‌وه‌ی گرنکه لیتره‌دا باسی بکه‌ین، که ئیمه له به‌غداده‌وه به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته بۆ سلیمانی هاتووین، ئه‌ویش ئه‌و خاله‌یه له په‌یره‌وی پارتی خه‌لتووزدا، که گوايا پارتیکه‌ ته‌نها سه‌ر به جووه‌کانی ته‌واوی عێراقه و بۆ پارێزگاری له سه‌رومالی جووه‌کان دامه‌زراوه، به‌لام ئیمه لیتره‌دا ده‌مانه‌وێت، گورپانکاری له‌و خاله‌دا بکه‌ین، تاکو رینگا به کورده مه‌سیحی و موسولمانه‌کان بدریت له خه‌لتووزدا بینه ئه‌ندام و له‌و رینگایه‌وه بتوانین پێکه‌وه خۆمان له پلانی عه‌ربه شه‌وڤینیسته‌کان بپاریزین.'

'جا هه‌سۆ ئه‌وه‌ی تو باسی لێوه ده‌که‌یت، ئیمه هه‌موومان باش

ئەو دەزانين، بۇ ئەو مەبەستە و ئەنجامدانى ئەو كارە پتوئىستيمان بە خايمة.

'ئەرى خامن، بىرام، لە بوارى سياسەتدا من زۆر كۆلم عازىزم!'
'تو پەيوەندىيەكانت بۇ پارتى خەلتووز گىرنگن، ئىمە دەمانەوئىت لە پىگای كەسىكى وەكو توو، ئەندام و ھاوپى كورد و مەسىحى و كلدانى و ئىتر ئەندامان لەناو ھەموو كەمەنەتەوايەتییەكانى دانىشتووى كوردستاندا ھەبىت، دەمانەوئىت ئاگادارىان بكەينەو و بەلگەيان بخەينە بەردەست، كە ھەموومان لەژىر ھەپەشەى لەناوبردنداین، ھەروەھا ئەوەيان بۇ پروون بكەينەو، كە ھىچ كەسىك لە ئىمە ناتوانين بەتەنیا بەرەنگارى ئەو شەپەنگىزىيەى ئەوان ببینەو، كە لەلایەن عەرەبە شوقىنىستەكانەو پلانى بۇ داپتۇراو.'

ھەسۆ مىكائىل دوای ئەوەى ئەمەى وت، تاوئىك بوو بىدەنگ لىنى دەروانىم، وەكو چاوەروانى وەلام لى بكات، لەبەرخۆمەو پىم وت، 'تىناگەم، ئایا من چىم پى دەكرىت؟'

خامى موشى عەتار ھەستایە سەر پى و پىش ئەوەى بروات و لە ژوورەكە بچىتە دەرەو، لىنى پروانىم و پىنى وتم، 'تو چەند ھاوپىيەكى كورد و مەسىحى نىزىكت ھەن، ئەگەر بتوانىت بانگيان بكەيت تاكو پىكەو گەتوگۆ بكەين!'

لە دواو بانگم لى كرد، 'خامن، خامن، دەلیم، ھاوپى كورد و مەسىحى، ئەرى مەبەستت لە كىتە؟'

دوو رۆژ بەسەر ھاتنى میوانەكاندا تىپەپىبوو، ھەمەجان سەلیم بانگ كرده دوكانەكەم و وىستم لە نوپىوونەوەى پارتى خەلتووز ئاگادارى بكەمەو، بەلكو بىت بۇ گەرەكى جوولەكان و لەگەل

ھاوپىنكانمدا گفتوگو بىكات، پىش ئەوھى من ئەو باسەى لەگەلدا
بىكەمەوھ، ئەو پىى وىم، ئەوھ حۆقەبەك چاىى و نىو حۆقە قەند
قەرزارىت!

‘بۇ بىفەر خۆ من باوكت نىم، تاكو دەمرىت دەبىت دەستم بە
قوونتەوھ بىت؟’

‘كۆرە بۇ خۆم نىيە، بۇ حەقدەستى تۆپاندنى عوسمانى عەزە
سەرخوارى حەيتەيە!’

‘ئەرى بەراستە حەمەجان، ئەو حەيتە باشىيە كوژراوھ؟’
‘دەى بۇ لە خۆت ناپرسىت بۆچى تاوھكو ئەمپۆ ئەو سەگبابە
پۆلىسى نەناردووھ بەشوىنتا؟’

‘دەترسم جەنابت قورەكەمان زىاتر بۇ خەست بىكەيتەوھ و تىى
چەقىن و بە ھىچ كلۆچىك لىى دەر نەچىن!’
‘بەخوا تۆ جەبانىت، پىم نالىىت سەد لىرەى زىر بە كى پەيدا
دەبىت؟’

‘لەوھياندا تۆ راست دەكەيت، بەتايبەتى لە پۆژىكى وەكو
ئەمرودا، كە زۆربەى جووھكان بەتەماى پۆشىنتن!’
‘پۆشىنتن، بۇ كوئى؟’

‘بۇ فەلەستىن، قابىلە ئەو قوربەسەرانە بۇ كوئى تر دەتوانن
بېرۆن؟’

‘بەراستە، دەى تۆ؟ ئەرى خاىم، خۆ خوانەخواسە تۆش بەنىاز
نىت بېرۆيت؟’

‘نەخىر، بۇ پىگرى لەو كۆچە بەكۆمەلە ھەولىك لە ئارادايە،
ئەگەر دەتەوئىت ھاوكارمان بىت ئەوا ئىوارە بۇ مالى خامىنى موشىنى
عەتار لەگەلم وەرە.’

ئەو ئىوارەيە پىش ئەوھى حەمەجان سەلىم بىت بۇ مالى ئىمە

و له وپوه پیکه وه بڼی مالی موشی عه تار بچین، چووم بڼی لای مامه
سلیمانم و به سه رها ته کانم وه کو خوی بڼی گتپراهه وه.
دوای نه وهی تاویک بیده نگ لئی روانیم، پاشان له به رخویه وه
پتی وتم، 'دوو هه والی سهر و سه مه رت بڼی هیتاوم!'
'نیر ناوایه، که عه رزم کردیت.'

'په نجا سالتیک پیش نه مرق، من له به غداد بووم به نه ندای
پارتی خه لتووز و به هه مان شیوه هاوه له کانم رایان سپاردم، تاکو
بکه پریمه وه کوردستان و خه لکی خومان هان بدهم، تاوه کو بینه
نه ندایم و پیتاکیان لی کو بکه مه وه، نه وسا ئیمه مه به ستمان ته نها له
جووه کان بوو، به لام نه وهی به لامه وه سهر و سه مه ریه، نه وهیه،
که ئیوه ده تانه ویت رهش و بۆر له خه لتووزدا بکه ن به نه ندایم،
جا من نا له وه تیناگم، که سیک به خوین جووله که نه بیت چون
ده تانیت له خه لتووزدا ببیت به نه ندایم!'

'مامه گیان پوژگار که گوراوه و ئیستا له م هه ریمه دژی هه موو
که سیک غه یره عه ره ب پلانی تر له گورپن، که واته ئیمه هه موومان
یه ک چاره نووس چاوه روانمان ده کات، نیر بچی نابیت له پارتی
خه لتووزدا یه ک بگرین و ده نگمان بکه ین به یه ک، دژی دوژمنیک که
ده یه ویت لیکمان دابیریت و ته فره قه بخاته به ینمانه وه.'

'نه و لایه نه کتیه؟ که دوژمنی هه موو لایه کمانه؟'

'عه ره به شوقینسته کان.'

'هست ناکه یت بڼی نه و مه به سته زور درهنگه و ده بوایه بیست
سی سال پیش نه مرق شیخ مه حمودی حه فید به و کاره هه لسیاه
و نه و به ریه ی دروست بگردایه، ده ی ئیوه هه ست به و لیکترازانه
ناکن، که له نیوان مه سیحی و جووله که و موسولمانه کاندای دروست
بووه؟'

'يانى مامه گيان تو پښت وايه، هيچ نه جاميكي نابيت؟'
'ئيوه نه وهى نوښ و پښ ده چيټ جياواز بير بکه نه وه، ئه وه
نيه کورديكي موسولمان له پښتاوى ئيمه ي جووله که دا پوليسيكي
هاوديني خوى کوشتووه، من تاكو ئيستا شتي ئاوام نه بيستووه،
که واته سوز و موحببت له نيوانماندايه. هر وهکو وتم، ئيوه نه وهى
نوښ و نه گهر موسولمان بيت يان جووله که يان مه سيحي، ئيتر
باوه پرت به هر ديانه تيكي تر هه بيت، نه گهر بته و پت بيته خاوه ني
کيان و نيشتماني خوت، پيويسته له نيوان خوا و خورمادا يه کيکيان
هه لېږتريت، نه گين واز له رستني ئه و خه رکه بيني باشته!'

بیرکردنه وه له نوێکردنه وهی پارتی خهلتووژ ههلهیهکی گهوره بوو، بهتایبهتی له کوردستان، له ماوهی ئهوه ههشت ساڵه دا من و هاوڕیکانم بیجگه له سهڕئیشه و لێدان و بهندکردن هیچی ترمان پێ نهبر، گه لێک پارهیشمان لهو پێناوه دا خهرج کرد، بهبێ ئهوهی بتوانین له ڕێگای پارتی خهلتووژه وه خزمهتێک پیشکەش به خهڵکی دانیشتووی کوردستان بکهین، له شاری سلێمانی بیجگه له حهمهجان سهلیم، هیچ کهسیکی تر ئاماده نهبوو له پارتی خهلتووژدا بیته به ئەندام، سهڕکیشیمان به ژبانی خۆمان دهکرد و به ئاشکرا و به نههینی بانگهشمان دهکرد، ویستمان خهڵکی له پلانگیریهکان ئاگادار بکهینه وه، له دواى ئهوه ئیوارهیه وه که له نادیی فهرمانبهران شهڕ و پیکدادان له نیوان ئیمه و چهند کهسیکدا دروست بوو، سیمانه سهعهدهت چهند نووکه چه قۆیهکی بهر که وتبوو، من له دوو لاره سهرم شکابوو، ئهوان زیاتر له ده کهس دهبوون و به ناوی پارتی هیواوه قسهیان دهکرد، له بیرم دیت من پیم وتن، 'ئیمه نامانه ویت ئیوه بینه لایهنگری ئیمه و پارتی خهلتووژ، ئهوهی گرنگه و پێویسته بیزانن، ناوهڕۆکی ئهوه نامه و دۆکومێنتانهیه که دهست ئیمه که وتوون!'

بهلام ئهوهی گویمان لێی دهبوو، ئیمهیان به بهکرینگیراو و جاسووس تاوانبار دهکرد و باسوخواسی دروستبوونی دهولهتی ئیسرائیل و ڕیکخستنی کیانی سههیۆنییان دهخسته ئهستۆی ئیمه.

حه مه جان سه لیم و خامتی موشیتی عه تار بق ئه و مه به سته
سه ردانی هه ولیریان کرد، پاش دوو حه فته له هه ولیر گه رانه وه
و باسی ئه وه یان بق کردم، گویا له گه ره کی عه ینکاوه له لایهن
مه سیحیه کانه وه شکاتیان لی کرابوو، پاشان ده ستگیر کرابوون و
دوو حه فته له به ندینخانه ی هه ولیر بوو بوون.

له دوای چهند پروداویک، من کشابوومه دواوه و به شداری
کوڤ و کوڤونه وه کانم نه ده کرد، حه مه جان و خامتی له چهند
جیکایه ک له ده ست لیدان و هه ره شه ی خه لکی هه له اتبوون و خو یان
شاردیووه.

خۆم و هاوړیکانم زیاتر له حه وت سالی ته مه نمان بق پارتي
خه لتووز ته رخان کرد، سالانیکي پر له شه ر و پروداو بوو،
ئاسه واری ئه و کاره ساتانه له سه ر پۆحم به جئ مان، به داخه وه م
نه متوانی وه کو سالانی پیتشوو له ده فته ری یاده وه ریبه کانمدا
تۆماریان بکه م، به تاییه تی پروداوه کانی سالی ۱۹۴۸ ئه وه نده زۆر
بوون، ئه گه ر له سه ره تای ئه و ساله وه ده ست پئ بکه م، ئه وا مانگی
یه کی ئه و ساله له گه ل حه مه جان سه لیم له به غداد بووین و ئیمه یش
له خو پپیشاندا نه کاندا به شدار بووین، کاتیک له شه قامی سه عدوون
به ره و پووی زرنپۆشه کانی سوپا وه ستابووین، له ترساندا خیرا
ده ستی حه مه جان سه لیم گرت و به دوای خو مدا رامکیتشا، به زۆر
به دوای خو مدا کیشم کرد و برده ناو کولانیکه وه، ئیستایش نازانم
بوچی ئه وه م کرد و له و کاته دا چیم به خه یالدا هات، پاشان پیکه وه
به ره و بازاری شوړیجه رۆشتین، حه مه جان سه لیم به وه رازی
نه بوو، بینیم بیزاری به پوو ییه وه دیار بوو، له به رخویه وه گله یی
ده کرد و ده یوت، که ئه وه خو دزینه وه یه و ده بیئت ئیمه شه رم له
خۆمان بکه ین.

کاتیک ئیمه به پۆیه بووین گویمان له دهستپێژی تهنهگهکان بوو. ئیوارهى ئه و پۆژه هه و المان پێ گه یشت، که زیاتر له دوو سه د کهس له خۆپیشاندهران له سه ر شه قامی سه عدوون کوژرابوون، به دهستی ئه و سه ر بازانهى بۆ دامرکاندنه وه ی خۆپیشانده کانی ناو شارى به غداد له کوردستانه وه هینرابوون.

بیجگه له پروداوه کانی ئه و پۆژه ی به غداد، له چه ند شارێکی تری عێراقدا شه ر و پێکدادان پووی دا بوو، که زیاتر له پینج سه د کهس کوژران و نزیکه ی هه زار برینداری لێ که و ته وه.

یه کپیزی و هاودهنگی له نێوان خۆپیشانده راندا نه بوو، له شاریکه وه بۆ شارێکی تر وتاری خه لک له یه کترین جیاواز بوون، هه رچه نده زۆربه ی پا په رینه کانی به بیروکه ی لاوانی پارته ی شیوعی پێک خرابوون، به لام ئه وسا یه کێک دژی ده سه لاتى به ریتانى و یه کێکی تر داوا ی پوو خانی ده سه لاتى پاشایه تیی ده کرد، بیجگه له شیعه و سوننه کانی، که دژی یه کترین پزابوونه سه ر شه قامه کانی و شه پی کۆنی ناو مالی عه شره تی قوره یشیان له به غداد ده کرد.

دوا ی ئه و هه موو کوشتار و خوینپه شتنه، سه روکوه زیران: سالح الجه بر، بۆ عومانی پایته ختی ئه رده ن هه له ات، پاشان بپاری مانه وه ی ده سه لاتى به ریتانیا ئیمزا کرا و سه ره له نوێ حکومه تییکی نوێ پێک هینرایه وه.

له بیرم دیت له لاپه په ی یه که می پۆژنامه کانی به گه وره یی وشه ی بازدان نووسرابوو، هه روه ها له ژیر ئه م ناو نیشانه دا نووسرابوو، گه لی عێراق ئه و پۆژه ره شانیه ی تپه پاند و ئیتر هه موو که مه نه ته وایه تیه کانی له سایه ی حکومه تییکی دیموکراتدا پێکه وه به ئاسووده یی ده ژین.

بۆ پێشوازیکردن له م هه واله، خه لکی به سه ر جاده و شوسته

خویناوییهکاندا دەستیان کردەوێ بە ئاھەنگگیران و دەربرپینی
خۆشییەکانیان.

خۆم ئەو پۆژە لە بازاڕی مسوول بووم، بینیم عەزرا مەناحیم
دانیاڵ یەک یەک بەسەر دوکاندارەکاندا دەگەرا و باسی پۆیشتن یان
مانەوێ لەگەڵدا دەکردن، ئەو پۆژە لای یەکیک لە دوکاندارەکان
سندوقینکیان بۆ ھەژاران دانا، بۆ ھاوکاریکردنی ئەو جوانە
پارەیان نەبوو بۆ فەلەستین بڕۆن، عەزرا مەناحیم ئەوێ بە
دوکاندارەکان وت، کە ئەو وازی لە سیاسەکردن ھێناوێ و چەند
پۆژیک پیش ئەو پۆژە وەکو ئەندام پەرلەمانی عێراق دەستی لە
کار کێشاوئەتوێ، تاوێکو خۆبەخشانە بۆ گەڕانەوێ بۆ فەلەستین
ھاوکاری جووێکانی عێراق بکات.

پۆژی دواوی ھەمەجان ھەوایی مردنی مامە سلیمان بۆ ھێنام،
لەبیرم دێت بە ھەمەجانم وت، 'ئێستا خۆم بە ھەتیو و باوکمردو
دەزانم!'

بۆ سالتیک دەچوو مامە سلیمان لە جێگادا کەوتبوو، لە دەم
و زمان کەتبوو، بۆ چەند سالتیک بوو ئەو کەسایەتیە جارێ
لە ژیاڵی مندا نەمابوو، ھەستم دەکرد دەمیک بوو مالتاواویم لێ
کردبوو، زیاتر لەگەڵ یادەوێرییەکانی پابردوویدا دەژیام، ئەو
یادەوێرییە ژیاڵی منیان بەتەواوی گۆری.

دواوی ئەوێ ئەو ھەوایی ئەو ھەوایی بەست، لەگەڵ ھەمەجاندا لە ھەوایی
گەڕانەویدا بووین، دەمەو ئیوارە پۆژی یەکشەممە ھەمەجان
سەلیم ھات بۆ بازاڕی مسوول و پتی وتم، کە خۆم کۆ بکەمەوێ و
قوتبەدینی شوفیز لەسەر شەقامی شۆپجە چاوەپوانمانە و تاکو
شاری کەرکووکمان دەبات، لەو پۆژاندا جووێکان بەترسەوێ لە
بازاڕی مسوول دەر دەچوون، کاتیک لەگەڵ قوتبەدینی شوفیزدا لە

به‌غداد دەر چووین، قوتبه‌دین له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ئه‌وه که‌ریمی
عه‌له‌که‌یش خۆمان خۆش!'

به‌ده‌نگینکی به‌رز و به‌بیزارییه‌که‌وه پرسیارم له‌قوبه‌دینی شوفیر
کرد، 'چۆن؟ به‌راسته؟'
'به‌لێ، ئه‌م‌رۆ.'

'ئه‌ری کۆره‌حه‌مه‌جان، تهرمه‌که‌ی بۆ سلیمانی ده‌به‌نه‌وه؟ وا
باشتر نییه‌ ئیمه‌یش له‌گه‌لیدا بین؟'

'بۆسته‌برام، قوتبه‌دین، برام بگه‌پۆوه، خیرا بگه‌پۆره‌وه!'
حه‌مه‌جان ئه‌مه‌ی وت و قوتبه‌دینی شوفیر، لای دایه‌ لاپتی
شه‌قامه‌که‌ و ئۆتومییله‌که‌ی راوه‌ستاند، پاشان له‌به‌رخۆیه‌وه پرسى،
'ئه‌ری زه‌لام پیم نالین ئیوه‌ به‌نیازی چین؟'
'ناخۆ به‌نیازی چین؟ ده‌مانه‌وێت له‌گه‌ل تهرمی ئه‌و پیاوه‌دا بۆ
سلیمانی وه‌گه‌رین.'

کاتیک من ئه‌وه‌م وت، قوتبه‌دینی شوفیر پیتی وتین، 'کۆره‌ ئه‌وه
ئیوه‌ باسی چی ده‌که‌ن؟ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستان له‌عه‌بدولکه‌ریم ئه‌لیاسه
ئه‌وا خۆ ئه‌و پیاوه‌...'

حه‌مه‌جان سه‌لیم قسه‌که‌ی پین بری، 'ئه‌وا چی؟ ئیتر هه‌رچییه‌ک
هه‌یه‌ و نییه‌، تو وه‌گه‌ر، ده‌ی خیرا وه‌گه‌ر پۆ برام.'

'ئه‌ری مالت به‌قور گیریت بۆ نایه‌لیت قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م و
وه‌کو عینسان له‌یه‌کتری تیبگه‌ین؟ تهرمی ئه‌و پیاوه‌ لیره‌ له‌به‌غداد
نیژراوه‌.'

حه‌مه‌جان سه‌لیم پرسى، 'چۆن؟ ده‌ی نایگه‌ریننه‌وه‌ بۆ سلیمانی؟'
'سلیمانی چی! کۆره‌خۆم ئه‌م دوانیوه‌پۆیه‌ ئاگام لێ بوو کاتیک
بۆ گۆرستانیان برد.'

'خه‌مبارم به‌وه‌ی تهرمی ئه‌و پیاوه‌ له‌سلیمانی به‌خاک

ناسپېژدرېت، ئېتر لەوانەيە ئەو ش پەيوەندىي بەو وە هەبوويت،
كە عەبدولكەريم ئەلياس پياويكى دىندار بو! لەوانەيە بۆ گەرانەوہى
تەرمەكەى بۆ شارى سلېمانى بپيارى خۆى بوويت!
دواى ئەوہى من ئەمەم وت، ھەرسىكمان بىدەنگ بووين و
قوتبەدينى شوفىريش ئۆتومبيلەكەى لىخورى.

'پئویسته دهستوبرد بکهین و موشوورئکی خۆمان بخۆین، تاوه کو کات بهسهر نهچوو و ئه مړۆمان لئ نهبووه به سبهینئ!'

ئو پۆژه ئاوام به عهزیزی چهکیم وت، چوو بووم بۆ لای تاکو باسی گۆزه رانی خۆمانی بۆ بکهیم، باسی رووداوهکانی بهغداد و شارهکانی تری عێراقی بۆ بگێرمهوه، ئو پۆژه مال به مال بهسهر جووهکانی گهڕهکی جوولهکاندا گهڕام و ههوالی رووداوهکانی شارهکانی تری عێراق و کوردستانم بێ پێچوپهنا بۆ گێرانهوه، پاشان لهگهڵیاندا باسی پۆیشن یان مانهوهمان کرد، ئو پۆژه عهزیزی چهکیم پێی وتم، 'نازانم تۆ بۆچی بۆ لای من هاتوویت؟'

زۆر بێزار و توورپه دیار بوو، شووشهیهکی بهتالی عارهقی له بهردهمدا بوو، لهو کاتهدا خهریکی ههڵچرینی شووشهیهکی پری عارهق بوو، ههولم دا له چاوی بڕوانم و تێی بگهیهنم، که پئویسته ئیمه به ههموومان ههولیک بدهین بۆ ئهوهی بهر له لێشاوی رقی لایهنگرانی عهربه به شۆفینیستهکان بگرین، عهزیز دواي ئهوهی پهرداخیک عارهقی تێکرد و له گۆزهیهک ئاوی بۆ زیاد کرد، بهبێ ئهوهی لیم بڕوانیت له وهلامدا پێی وتم، 'من تهواوی ئهو شارێ سلیمانیهی دهناسم و کێشهیم لهگهڵ کهسیاندا نییه، ئیتر کێ دیت و به ناحهقی بهردهرگام بێ دهگریت، خوا سووک و ریسوای بکات.'

لهو کاتهدا ئهژنۆم دادابوووه سهر قهراغی فهرشهکه، لێی نزیک

بوومهوه و دهستم خسته سهر رانی و پیم وت، 'کهواته تو تهنها خهمی خرتته!'

کاتیک ئەمەیی لئ بیستم، پەرداخە عارەقەکەیی بە یەک جار خوار دەوه و بەبیزارییه کهوه پیتی وتم، 'ئێستا جەنابت بۆ چ دەوایەک بۆ لای من هاتوویت؟ ئەگەر سکت دیشیت، ئەوه قومیک لە ئاوی ئەو هاز و سیرە بدە، ئەگەر دانت دیشیت، ئەوه دەنکیک میخەکی وشکی بخەرە سەر و تهواو، نازانم، بەراستی نازانم...'

تف لە بەینی لیوه وشکەه لاتوو که یهوه دەر پەپی و کهوته سەر پووی فەرشه که، پاش ئەوهی هەردوو لەپی دەستی بە دەموچاویدا هینا، ماسوولکه کانی ناوچهوانی هینانهوه یەک و بە دەنگی بەرز پنی وتم، 'ئەگەر بۆ دەوا و چاره سەری ئەوه بۆ لای من هاتوویت، که وهکو جووله که یەک لە پق و دلپەشیی ئەوانی تر بپارێزیت، ئەوه تهنها ژەقنه موتم لایه، ئەوه تا، ئا ئەوه تانی، چەند دلۆپتیکی لئ بکەرە سەر زمانت و ئیتر هیچ خەمت نهییت، بەلام ئەگەر بریاری ئەوهت دا لهو زههره بخۆیته وه، خیزا هەلسه و لیزه برۆ با من تووشی سەرئیشه نهبم و بۆگه نه کهت به سەر مندا به جی نه مینیت، ئا ئەوه تانی شیوه که نیزیکه و خۆت هەلدەرە ناو میز و گووی شیخه ناموباره که کان، ئیتر به قهولی ئەوان راسته و پراست بۆ قیامهتت ده بات.'

عه زیزی حه کیم له و کاته دا ئەوه نده لیم نزیک بووبوو وه بۆنی هه ناسه یم ده کرد، بۆنی رازیانهی عاره قه که یم ده کرد، چاوی له چاوم بریبوو، توند شانی گوشیم و بهردهوام بوو، 'ئەگەر بمزانیایه خه لکی ئەم شاره ئەوه نده نمه که رامیان لئ دەر ده چیت، هه موویانم دەرمانخوارد ده کرد!'

'من تهنها بۆ ئەوه هاتووم تاکو پیکه وه بتوانین خه میکی خۆمان و خزم و که سوکارمان بخوین.'

‘وهكو پيم وتيت، له م پوژه رهشدا باشترين دهاو تنها نوشيني
ژهقنه مووته!’

‘نهري مالت به قور گيريت، به م پوژي نيوه پويه کاتي
عاره قخواردنه وويه.’

عه زيزي حه کيم به بين نه وهی ليم بپروانیت، پووی کرد به لای
نیرگه له که یه وه و به سه ری په نجه کانی خه لووزی سه ر نیرگه له که ی
هه لگتپرایه وه، پاشان مژیکي قوولی لی دا و دووکه له که ی له ژیر سمیله
ره شو سپیبه که یه وه به ره و پووی من به هه وای ژوره که دا کرد، کاتیک
ویستم هه ناسه بدهم، سپیبه کانم پر بوون له بوئی پتخانه ره شه.

نیواری نه و پوژه چووم بو قه یسه ری نه قیب، له ناو دهرگای
خوارووی قه یسه ریبه که دا پووم بوو به پووی حه مه جان و
عه بدولمه جیدی حاجی نه مینه وه، پیش نه وهی چاکو چونیم له گه لدا بکات
زه رده خه نه یه کی خسته سه ر لیوه کاتی و له ژیر لیوه وه وتی، ‘له گه ل نه م
پیاوه نیستا له به غداد گه راینه وه!’

دوای نه وهی ته وقه م له گه ل کردن، له حه مه جانم پروانی و پرسیم،
‘بو خیر بوو!’

‘کوره پاره و پوولی خزمان و نه و جووه هه ژارانه مان برد، تاوه کو
له ریگا لیتان نه سه نن.’

‘نه وانهی بو فه لستین ده پون?’

‘به لی.’

‘دهی به خیر بتان بنووسریت!’

به‌شی دووهم

نیشتمانی من

مهلا حسەن قەرەداغی، کار بە دەستی فەرمانگە ی ئەوقاف، خۆی
ئاوای بە باپیرە خایم وتبوو، 'ئیتەر بپاریکە و لە بەغداوە دەر چوو،
ئەو بپارە ژمارە ی نییە و لە مە لە فەکاندا جیگیر ناکریت، لە ئەوقاف
یەکیک سەرۆکاری کاروباری جووہکان دەکات و ئیتەر بە و جۆرە
بپارە کە جێبەجێ دەکریت.'

پاشان پۆژنامە یەکی لە چە کە جە ی میزی ژووری دانیشتنە کە ی
دەر هیتابوو، ئاماژە ی بە سەردیتریک لە لاپەرە ی سەرەکی
پۆژنامە کە کردبوو. کە بە بپاری نووری سەعیدی سەرۆک
وەزیرانی عیراق جوولە کە کان هەموویان دەستبەسەرن و مولک و
مالیان دەستی بە سەردا دەگیریت، هەروە ها مهلا حسەن وتبووی،
'لە سلیمانی دائیرە ی ئەوقاف پاسپیتردراوہ تاوہ کو حەل و فەسلی
سەروەت و مالی ئیتوہ بکات.'

ئەو پۆژە مهلا حسەن قەرەداغی، لە کۆتایی قسەکانیدا بە
باپیرە خایمی وتبوو، 'ئەو پروداوانە بە ریکەوت نین و خوا خۆی
پەزنامە ندیی لە سەرە.'

باپیرە خایم لە و کاتە دا هیچ وە لامیکی نە دا بۆوہ و تەنھا بیدەنگ
لە مهلا حسەنی پوانیبوو، ویستبووی پنی بلیت، 'ئەگەر تۆی مهلا
هەموو تاوانە کان بخەیتە ئەستۆی خوا، کەواتە ئەو خوا یە تۆ ناوی
دینیت زۆر لە تۆ و هاوشیوہ ی تۆ بیدەسە لاتترە!'

له و مانگه دا کښته ته کان به بریاری نه وقاف بۆ مه به سستی نۆژنه نکرده وه داخران، پاشان ئاسهوار و کلتووری دینی جووله که یان له ږوو دامالین و بیده نگ کران به مزگهوت و مهلا و مجهوریان بۆ دهستنیشان کردن، کښته ته که ی گه ږه کی جووله کانی شاری سلیمانی له سه ره تای دروستیوونی نه و شاره وه بنیاد نرابوو، سالی ۱۹۵۵ دوی نه وه ی سئ سال داخرا بوو، نۆژنه کرایه وه و ناوی مزگهوتی شیخ عه باسی لی نرا.

قه برسانه کان، به پلان کران به شوینی نیشته جیتیوون و خانوویان له سه ر دروست کرا، یان هه ندیکیان به بریاری میری به ر جاده که وتن، نه وسا گۆرستانی جووه کانی شاری سلیمانی له نیوان گه ږه کی سه رشه قام و جووله کاندا بوو، سالی ۱۹۵۳ جاده یه کی سی مه تر پانی به نیواندا کیشرا و ته واوی گۆرستانه که له سه ر نه خشی شاره که سپایه وه، نه و بریاره راسته وخۆ له به غداده وه ده ر چوو بوو، به ږیوه به ر و کارمه ندانی شاره وانیی سلیمانی لیی ناگادار نه بوون.

له ته واوی شار و شارۆچکه و گونده کانی کوردستاندا، زۆرینه ی خه لکی به شدار بوون له هه لدانه وه و ویرانکردنی گۆږی جووه کاندا، که واته زۆرینه ی خه لکی کوردستان له جیبه جیکردنی پلانی عه ره به شوڤینیسته کاندا به شدار بوون.

باپی ره خایم له دوالا په ږه کانی یاداشتنامه که یدا نووسی بووی، 'زۆرینه ی خه لکی کوردستان له سپینه وه ی کولتور و ئاسه وار و هه لدانه وه ی گۆږی باوو باپی رانماندا به شدار بوون!'

رۆژی هەینی، ۱۰ی تشرینی سالی ۱۹۴۸ بوو، کاتژمێر شەشی
 سەرلەبەیانێ لەیفی عەمانوێل، حاخامی کنیسەتی گەرەکی جوولەکانی
 شاری سلیمانی، لەناو حەوشەیی کنیسەتەکەدا کاتژمێریک زیاتر
 دەبوو بەتەنیا لە راستەووە بۆ چەپ دەچوو، توورەکە یەکی پەشی
 بەدەستەو بوو، دەرگای حەوشەیی کنیسەتەکەیی خستبوو سەر
 پشت، چەند جارێک لەناو دەرگاکی دا راوەستا و بە راست و چەپی
 کۆلانی بەردەمی کنیسەتەکەیدا پروانی، بە درێژایی کۆلانەکە لەلایەن
 ئەو میوانانەیی لە سەرتاسەری کوردستانەووە بۆ گێرانی ئاھەنگی
 سالی نوێ هاتبوون، چادر ھەلدرا بوو، لەیفی حاخام چاوە پروانی
 ئەوھی دەکرد وەکو رێبەرێک لە کاتی خۆیدا ئەو رۆژە جووھکان
 بۆ کنیسەت بانگھێشت بکات، پاش تاویک چاوە پروانی، گەراییەووە ناو
 حەوشەکە و دەرگاکی بەکراوھیی بەجێ ھێشت، پاشان بەرەو ئەو
 پەژە دارە چوو، کە بە گۆیسەبانی کنیسەتەکەووە نرابوو، گەیشتە
 بەردەمی پەژەکە و توورەکەکەیی کردە شانی و بە پەژەکەدا بۆ
 سەربان ھەلگەرا، لە سەربانی کنیسەتەکە ھەلوێستە یەکی کرد و بە
 چوار دەوری کنیسەتەکەدا لە گەرەک و سەربانە گلەکانی گەرەکی
 پروانی، لە دوورەووە گلۆپەکانی ناو شار تاقوتەرا دەگێران، دەنگی
 قەسابەکانی قەسابخانەکەیی سەرشەقامی دەبیست، ئەو بەیانییە
 ھەوریکی پەشی لیخن بەسەر شاردا کشابوو، بە جۆریک لە گەرەکی
 جوولەکانەووە ئەزمەر و گۆیژەت لێ دیار نەبوو، توورەکەکەیی لە

شانى داگرت و شۆفارهكهى دەر هیتا، ئەو شۆفاره ئەنتیکه، كه سالى جارێك ڕووناكىی دەبینى، پیرانى گەرەكى جوولهكان دەیانوت، 'تەمەنى ئەو شۆفاره زیاتر لە سى هەزار ساله!'

كاتێك لەیفى عەمانوێل فووی بە شىفاردادا كرد، دەنگى شۆفارهكه لە ناوشارهوه دەبیسترا، ئەو دوكاندار و دەستگێڕانهى بەو بەیانیه زووه لە بازار بوون، باسیان لەوه دەکرد، كه ئەو بەیانیه گوتیان لە دەنگىكى غەریب بووه، بەلام هیچ كهسێك نەیدهزانی ناخۆ بە دەنگى چ گیاندارێك بەراوردی بكات، ئەو دیتهايتیانەى ئەو بەیانیه بەروبوومی شیرەمەنیان بۆ مەیدانى ماستهكه هیتابوو، وتبوویان لە لوورهى گیاندارىكى كۆی دەچوو.

كنیسهتى گەرەكى جوولهكانى شارى سلیمانى سەد سال زیاتر بوو بێجگه لە كۆر و كۆبوونهوه و خواپەرستى، سالانه سەرى سالى نوێى تێدا پیرۆز دەكرا، لەدواى سالى ۱۹۴۱وه جووهكان لە سەرانسەرى كوردستان و عێراقهوه ڕوویان تێ دەکرد، كنیسهتهكه قوتابخانهیهك بۆ مندالانى تاكو تەمەنى دە سالان و یەشیفایهك بۆ گەنجانى تێدا بوو، كچانىش بۆیان هەبوو لەوێ بخوینن، پاشان تازەپێگەیشتووون بۆ درێژەدان بە خویندن تاقوتەرا بۆ بەغداد یان بۆ مووسڵ دەچوون، ئەوانى تر لە ناوشاردا دەبوون بە شاگردى زەرنگەر و جۆلابی و خومچى یان چەخماخسازى و دارتاشییان دەکرد.

ئەو پۆژه بێجگه لە جووهكانى كوردستان، بۆ گێرانی ئاهەنگى سەرى سال، لە بەغداد و شارەكانى خوارووى عێراقهوه چەند خیزانێك هاتبوون، بەتایبهتى ئەو شوپنانهى كۆر و كۆبوونهوهى جووهكان یاساغ كرابوون و كنیسهتهكانیان داخرابوون.

پیش ئەوهى خۆر هەلبێت، لەناو مال و كۆلانهكانى گەرەكدا

گهوره و بچوک پيشووخت بۇ ئاھەنگى پۇژ الحەسنا بەئاگا
ھاتبون، ئەوانەى لە ھەوليز و كۆيە و قەلادزى و راننيەو ھاتبون
لە كۆلانى كنىسەت يان بەرامبەر كنىسەتەكە چادريان ھەلدابوو،
جووھەكانى ھەلەبجە لە بەردەم مالى شلومى بوون، ئەو جووانەى
لە بەغداد و چىگاكانى ترى عىراقەو ھاتبون لە بەردەم ئاشەكەى
ھاروون و ناو ئاشەكەدا بوون، بىجگە لەوہى گەرەك ھەر مالە و
ميوانداریى خىزانىك يان دووانى كردبوو. سەرقالى و پەلەپەلىك
بە ھەموويانەو ھە ديار بوو، بە كۆمەل و بە تاك لە بەر مالەكان و
سەربان و سەر كوچەى كۆلانەكاندا راوہستابون، ژن و پيار و
مندال و پير خۇيان گۆرپبوو، لەگەل بىستنى دەنگى شۇقاردا پۇل پۇل
بەرەو كنىسەتەكە چوون، يان لە كۆلانى كنىسەتەكەدا تىكەل بەوانى
تر دەبوون، گەرەكەكانى ترى شار، ھىشتا خامۇش و بىدەنگ بوون،
ژنانى گەرەكى جوولەكان جلى زەنگاوپرەنگيان پۆشيبوو، ھەياسە
و لاگيرەى زيو و ئالتوونيان لە پەفتە و ھەوريبەكانيان دابوو،
سەلتەى قەيفە و كۆلوانەى برىسكەداريان لەبەردا بوو، قەيرەكان
كەمەربەندى زيويان بەستبوو، بۇنى سمل و مېخەكى مليان تىكەل بە
بۇنى گرواوى شيوہەكە دەبوو، ئەو شيوہەى، كە بە نيوان مالەكانياندا
تيدەپەپى و زىرابى تەواوى شارى دەكەوتە سەر، دانىشتووانى
گەرەكى جوولەكان لەگەل ئەو بۇنوبەرامى پاشەپۇيەدا لەدايك
دەبوون و گەورە دەبوون، جياواز لە ميوانەكان، كە بە درىژايى ئەو
پۇژە پياران لچكى جامانەكانيان و ژنەكان سەرپۇشەكانيان لە دەم
و لووتيانەو ھە ئالاندبوو، خەلكى گەرەك بە بۇنى شيوہەكە راھاتبون
و ئيدى ھەستى بۇنكردى ئەوانى نەدەشتواند.

ھەموو بىدەنگ لە حاخاميان دەپوانسى و چاوەپوان بوون
دەست بە تەوراتخويندەنەو ھە بكات، حاخام تەوراتە گرمۆلەكراوہكەى

کرده‌وه و به‌ناو ناماده‌بوواندا گه‌پا و به‌دهنگی به‌رز دهستی کرد به‌خوینده‌وهی، گه‌لیک به‌له‌به‌ر و هه‌ندیکیش ده‌وریان له‌ته‌وراتیک دابوو، پیکه‌وه به‌کورس له‌گه‌ل حاخامدا ده‌یانوته‌وه.

بۆ به‌شداریکردنی ژنان حه‌وشه‌که ته‌نافینکی به‌نیواندا کیتشرابوو، به‌چهند به‌تانیه‌کی سه‌وز پیاوانی له‌ژنه‌کان جیا ده‌کرده‌وه، ده‌نگی یه‌کتریان به‌ئاسانی ده‌بیست و نزاکانیان تیکه‌ل به‌دهنگی حاخام و پیاوه‌کانی تر ده‌بوو، ماله‌کان چۆل بوون و ته‌واوی دانیشتوانی گه‌ره‌ک و میوانه‌کان له‌ناو کنیشه‌ت و ئه‌ترافی کنیشه‌ته‌که بوون.

کاتزمیر ده‌ی پیش نیوه‌پۆی ئه‌و پۆژه پاش نویژ و نزاکردن شاه‌نگ له‌گه‌ره‌پانی به‌رامبه‌ر کنیشه‌ته‌که ده‌ستی پین کرد، ده‌نگی ده‌هۆل و زورنا له‌ناو شاره‌وه ده‌بیسترا، له‌ناو حه‌وشه‌ی مالی سه‌عاده‌تا مهنجه‌لی فافۆنی گه‌وره‌خرانه‌سه‌ر سنپا و ئاگریان له‌ژیردا کرایه‌وه، له‌قه‌سابخانه‌که‌ی خوار گه‌ره‌کی جووله‌کانه‌وه چوار قولینه‌ی پر له‌گۆشت بۆ مالی سه‌عاده‌ت هینران، له‌ناو حه‌وشه‌که‌دا ژنان فه‌قیانه‌ی کراسه‌کانیان لئ هه‌لمالیبوو، له‌که‌ناره‌وه فه‌رده‌برنج و سندوقی داری پر له‌ته‌ماته و کووله‌که و باینجان دانرابوون، له‌وکاته‌دا خایم شه‌لومۆق به‌ته‌شوینه‌ک خه‌ریکی هه‌لچرینی ته‌نه‌که پۆنه‌کان بوو.

له‌به‌ره‌به‌یانی ئه‌و پۆژه‌وه مندالانی گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام و چوارباخ له‌سه‌ر سنووری گه‌ره‌کی جووله‌کان له‌دوره‌وه له‌شاهه‌نگه‌که‌یان ده‌پوانی، ئه‌و پۆژه مندالانی ئه‌و دوو گه‌ره‌که تیکلاو به‌یه‌کدی نه‌بوون و دووراودوور به‌رده‌وام به‌ردیان ده‌گرته‌یه‌کتري، بیجگه‌له‌وه‌ی هه‌ردوو لایان هه‌رچ که‌سیک له‌ناو گه‌ره‌ک و کۆلانه‌کانی جووله‌کانه‌وه به‌دیار ده‌که‌وت، به‌ردبارانیان ده‌کرد.

پیش نیوه‌پۆ له‌کنیشه‌ته‌که‌وه دوو پیاو به‌دوو تووره‌که‌ی سپیه‌وه

چوون بۆ لای منداله‌کان و نوقلی ترشوشیرین و کورسینه‌عنا و کلۆی شه‌کریان به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن، دواى ئه‌وه‌ی پیاوه‌کان بۆ کنیسه‌ته‌که‌ گه‌رابوونه‌وه، وتبوویان، گوايا زۆر له‌ منداله‌کان نوقلیان لئ وه‌ر نه‌گرتوه‌ و پێیان وتبوون، 'نامانه‌وێت پیسه‌!'

چه‌ندیین مندالیش له‌ دووره‌وه‌ نوقله‌کانی ده‌ستیان گرتبووه‌وه‌ سه‌روگوێلاکی پیاوه‌کان، چه‌ند مندالیکیش تاكو ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه‌ نوقله‌کانیان له‌ناو ده‌ستیاندا توند گرتبوو، یان له‌ گیرفانی شه‌روال و رانک و چۆغه‌کانیاندا شارده‌بوونیان‌وه‌.

به‌یانی ئه‌و پۆژه‌ بیست گه‌نجیک له‌ به‌رده‌رکی سه‌راوه‌ به‌ هوتافکیشان به‌ جاده‌ی مه‌له‌ویدا بۆ به‌رده‌می قه‌سه‌ره‌که‌ی توفیق قه‌زاز چووبوون، ئه‌و گه‌نجانه‌ لایه‌نگری بی‌ری ناشیونالیست بوون و به‌ ره‌شید عالیی گه‌یلانی سه‌رسام بوون، که‌ له‌و پۆژانه‌دا بۆ جاری دوهم به‌ کوده‌تا ده‌سه‌لاتی گرتبووه‌ ده‌ست و بووبووه‌ سه‌رۆک وه‌زیرانی عێراق.

گه‌نجه‌کان زۆرینه‌یان سمیلی هاوشیوه‌ی هیتله‌ریان دانابوو، ژماره‌یان تاكو ده‌هات له‌ زۆربووندا بوو، چه‌ند ئه‌فه‌ندی و ته‌پپۆش له‌سه‌ر یه‌ک یه‌ک ده‌چوونه‌ سه‌ر شوسته‌ی به‌رده‌می دوکانه‌که‌ی فه‌ق ره‌شیدی قه‌شان و قسه‌یان بۆ ئاماده‌بووان ده‌کرد، چه‌ند که‌سیکیش به‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی شیعیان خوینده‌وه‌، کابرایه‌ک به‌ه‌له‌داوان به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ده‌پۆشت و هاواری ده‌کرد،

"له‌ بیرم دێ، سوله‌یمانی، که‌ دارالموکی بابان بوو

نه‌ مه‌حکومی عه‌جه‌م، نه‌ سوخره‌کنیشی ئالی عوسمان بوو"

پیره‌پیاویکی زه‌رده‌له‌ی به‌ساله‌چوو، که‌ گورجگوول و پپ له‌ وزه‌ دیار بوو، به‌ ده‌نگیکێ به‌رز ئه‌و دوو دێره‌ی ده‌یان جار له‌سه‌ر یه‌ک

وتەو، بە جۆرىك سەرنجى خەلكەكەى بەلای خۆيدا پراكىشابوو، كە
 ھەموو بەسەرنجەو ھەلەن دەروانى.
 كەنجىك لەسەر شوۆستەى بەرانبەر خەلكەكەو ھاوارى لە
 كابرای پىرى شىعرخوین كرد، 'كوره ھەى پىرى خەيال پوچ،
 سولەيمانى چى و بابانى چى، تۆ لە گوئى گایا نووستوويت، ئىستا
 سەردەم سەردەمى پەشىدە، پەشىد.'
 كەنجەكە دەستى ھەلبېرى و ھاوارى كرد، 'پەشىد عالی گەيلانى
 دوژمنى و ھەتەنفروشانى.'
 خەلكەكەيش بە كۆرس بەدوايدا وتیانەو.

ئەو پۆژە ئاھەنگەكەى گەپەكى جوولەكان و كۆر و
 كۆبوونەو ھەكان لە ناوشار درىژەيان كيشا، لە سەرەتاو لە
 بەردەركى سەرا ژمارەى پۆلىسەكان لە خۆپيشاندەران زياتر بوو،
 خۆپيشاندەران لە كۆمەلەك گەنج پىك ھاتبوون و لە بەردەمى
 ئوتىلى شەعبدا ھەستابوون، كاتژمىر يەكى دواى نيوەپۆ و دواى
 نوپۆ نيوەپۆى ئەو پۆژە، دواى ئەو ھەى نوپۆى مزگەوتى گەورە و
 خانەقا و مزگەوتەكانى تری ناو شار كۆتابى ھات، خەلكى بەكۆمەل
 بەرەو بەردەركى سەرا ھاتن و تىكلو بە كاسبكاران بوون. چەند
 شاعىر و نووسەرەك قسەيان بۆ خۆپيشاندەران كرد، قسەكەرەكان
 نيو مەترىك بەرزتر لە خۆپيشاندەران شىعريان دەخویندەو،
 كۆمەلەكى تر دەورەيان لە شىخ مەلا سالىح بەرزنجى دابوو، كە ئەو
 كات خەتیبى مزگەوتى خانەقا بوو، شىوعىيەكانىش بەجیا لەبەر
 سىبەرى دیوارى بەرىدەكەدا ھەستابوون و ھەرچ رېبوارىك لەوێو
 تىدەپەپى، رېگەيان لى دەگرت و قسەيان بۆ دەكرد يان پارچەپەك
 كاغەزىان دەداپە دەست.

ئەو پۇژە زۆرىنە ناشیۋنالىستەكان و خاۋەن بەرژەۋەندىيەكانى شار بوون و لە بەردەم قوتابخانەى فەيسەلىيەدا گەنجىكى رېكپۇش چووبوۋە سەر قەراغى سىياجى باخەكە و قسەى بۇ دەکردن، ئەو خەلكەى سەرلەبەيانىي ئەو پۇژە لە بەردەمى قەسرەكەى تۇفيق قەزادا كۆ بووبوونەۋە و لايەنگرى بىرى ناشیۋنالىستى و دژى دەسلەتى ئىنگلىز بوون و خۇيان بە ھاوخەبات و ھاوبىرى پەشىد عالی گەيلانى دەژمارد لەۋیدا ئامادە بوون.

ھەندىك لە ناشیۋنالىستەكان ھىرشىيان كرده سەر شىوعىيەكان و جىگاكەيان داگىر كردن و بە كۆلان و جادەكانى شاردا راويان نان، كاتىك ناشیۋنالىستەكان پەلامارى شىوعىيەكانيان دا، پۇلىسەكان لە دوورەۋە لىيان دەپوانىن، ئەو خەلكەى لە بەردەمى ئوتىل شەعبدا كۆ بووبوونەۋە، دواى ئەۋەى چەند مەلا و نووسەرىك قسەيان بۇ كردن، پاشان بلاۋەيان لى كرد و ھەندىكىان جىگاكەيان كۆپى و تىكلەۋ بە ناشیۋنالىستەكان بوون، لە سەرەتاۋە وتار و نارەزايەتتەكان دژ بە نوپۇردنەۋەى ئىنتىدبابى بەرىتانبىيەكان لەسەر عىراق بوون. داوايان دەكرد سەربازە بەرىتانبىيەكان لە عىراق بچنە دەرەۋە، گەنجىكى پەقەلەى بالا بەرزى سووركار، لە لىدوانەكانىدا باسى گەۋرەى ھىزى ئەلمانىاي كرد و پاشان ھاتە سەر باسى زولموزورى جوۋەكان لە فەلەستىن، باسى لەۋە دەكرد، كە چۆن براكانىيان لە فەلەستىن ژيان بەسەر دەبەن و دژى زولم و زۆردارىيى جوۋەكان شەپ دەكەن، باسى لە شارى حەيفا دەكرد، كە گوايا خۆى چەند سالىك پىش ئەو پۇژە سەردانى ئەۋىي كرىۋە و چەند سالىك ماۋەتەۋە، باسى لە زولموزورى داگىركارىيى جوۋەكان دەكرد، كابرا لە سەرەتاۋە خۆى بە مامۇستا پەفيق شاباز ناساند، قاتىكى پەشى خەتخەتى لەبەردا و بۆينباخىكى پەشى لەسەر بەستىۋو، قژى بە لادا خستىۋو و سىمپلىكى

هیتلیری دانابوو، پرفیق شاباز له دریتزهی قسه کایندا وتبوی،
'جووه کانی عیراق هموو به شدارن له و داگیرکاری و تاوانانهی له
فلهستین به رامبهر برا موسولمانه کانمان دهکریته، جووه کان به پاره
و پوول پشتگیری له زایونسته کان دهکن، ئه وه تا ته وای ئه وروپا له و
پیس و جانه وهرانه پاک دهکریته وه،'

له و کاته دا له ناو خۆپیشانده ره کانه وه هاوار دهکرا، 'مردن بۆ
جووله که، مردن بۆ جووله که!'

دوای ئه وهی زۆرینه به کۆرس ئه وه بیان وته وه، هه ندیک له و
خه لکهی له ویدا ئاماده بوون بلاوه بیان لی کرد و کۆره که بیان به چی
هیشته، پاشان چهند گهنجیک پینشره ویی خۆپیشانده که بیان کرد و
به ره و ئه سحابه سپی و له وپوه به جادهی کاوه دا بۆ خانه قا به بانگدانی،
'مردن بۆ جووله که،' به پپوه بوون.

له پیکا هه رچ دوکانیکی جوویان ده هاته پینش هه ولی تالانکردن یان
سووتانیان ده دا، کاتیک گه یشتنه ناو گه ره کی جووله کان، ژماره یان
له دوو سه د که س زیاتر ده بوو، به ناو گه ره کدا بلاو بوونه وه و
هه لیان کوتایه سه ر چهند مالیک و ده رگا و په نجه ره کانیان شکاندن،
بیجگه له زهره ر و زیانی مالی، که سیان به رده ست نه که وت، چونکه
له و کاته دا هه موو دانیشتوانی گه ره کی جووله کان له کنیسه ت
خه ریکی ئاهه ننگگیران بوون.

کاتیک گه یشتنه به رده می کنیسه ته که، جووه کان له وئ هیشته
سه رقالی ئاهه ننگگیران بوون و له سه ر سفره ی نانخواره که یان
دانیشتبوون، له و کاته دا بوو به ده نگه ده نگ و چهند پیاویک، ژن
و منداله کانیان بۆ ناو حه وشه ی کنیسه ته که برد، ناشیونالیسته کان
له گه ل گه یشتنیاندا جووه کانیان به رده باران کرد. پاشان به رانه بری
به ک وه ستابوون و هه ر دوو لا له دووره وه به رد و داریان ده گرته

یه‌کتری، له‌یفی‌ی‌ حاخام به‌ته‌نیا به‌ره‌و‌ پرووی‌ خو‌پیشاند‌ره‌کان‌ چوو، له‌ پیشیاندا وه‌ستا و به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری لئ‌ی‌ کردن، 'برایان، هاوشارییه‌کانم، ده‌توانم لیتان بپرسم، ئایا ئیوه له‌ چی توورهن و کئ‌ ئیوه‌ی‌ هان داوه تاکو بین بۆ ئیره؟'

زۆرینه فیکه‌یان بۆ له‌یفی‌ی‌ حاخام لئ‌ی‌ د‌دا و له‌ چند لایه‌که‌وه به‌ردیان تیگرت، پاشان سی‌ گ‌نج هیزشیان کرده‌ سه‌ری و جله‌کانیان له‌ به‌ریدا درئ‌ی‌، ئه‌و حاخامه پیره‌یان دایه به‌ر ش‌ه‌ق و له‌ به‌رپیتاندا که‌وتبوو، تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ش حاخام هیتشتا تووره‌که‌ی‌ شو‌فاره‌که‌ی‌ له‌ شاندا بوو و توند ه‌ردوو ده‌ستی پتوه گرتبوو، کاتیک هیزی لئ‌ی‌ برآ، تووره‌که‌که‌ی‌ ده‌ستی که‌وته به‌ر پتی گ‌نجه‌کان و شو‌فاره‌که‌ی‌ ناویان به‌ پیله‌قه وردوخاش کرد، چند گ‌نجیک په‌لاماری تووره‌که‌ دراوه‌که‌یان دا و پارچه‌ی‌ شو‌فاره‌ شکاوه‌که‌یان د‌هر هیتنا، کاتیک ئه‌وه‌یان بینی، دیسان هیزشیان کرده‌وه سه‌ر له‌یفی‌ی‌ حاخام و پتیان ده‌وت، 'وامان ده‌زانی تووره‌که‌ی‌ بنه‌نگلت لیره‌ی‌ په‌شادی تیدایه، که‌چی قوچی بزنت تیدا ه‌لگرتوه.'

یه‌کیک له‌ هیزشبه‌ره‌کان پرووی کرده‌ جووه‌کان و هاواری لئ‌ی‌ کردن، 'هاتوین تو‌له‌ی‌ برا موسولمانه فه‌له‌ستینییه‌کانتان لئ‌ی‌ بسه‌نین!'

یه‌کیکی تریان وتی، 'که‌ ئیوه‌ی‌ جووله‌که‌ قه‌تلوعامیان ده‌که‌ن و خاکه‌که‌یان داگیر ده‌که‌ن.'

حاخام، دوا‌ی‌ ئه‌وه‌ی‌ له‌ژیر ده‌ستی چند گ‌نجیکدا خو‌ی‌ پاپسک‌اند و خو‌ی‌ پاست کرده‌وه، به‌ ده‌نگی به‌رز پتی وتن، 'ئه‌وانه‌ی‌ ئه‌و درۆ و بوختانانه بۆ ئیمه ه‌له‌ده‌به‌ستن، که‌ گوا‌یا به‌ پاره و پیتاکی ئیمه جووه‌کان له‌سه‌ر خاکی پیروزی فه‌له‌ستین شه‌ر ده‌که‌ن، ئه‌وانه زایونیسته‌کانن، برایانم مه‌رج نییه ه‌موو جوویه‌ک زایونست

بیت. ئیمە لەگەل ئەو هەدا نین مالی کەس داگیر بکریت، راستە ئیمە جووین، بەلام ئیستا خاکی ئیمە کوردستانە نەک ئیسرائیل، ئەگەر ئیو هە باوەرتان بە خوای خۆتان هەیه، ئەبەد خوا لە هیچ کتیبیکدا ئەمر بە بەندەکانی خۆی ناکات تاکو زۆلم لە یەکتەری بکەن، ئەو هی ئیو هی هان داو ه ئەو ه خوانە ناسە و دوژمنی هەموومانە، نکایە بگە پینەو ه ناو مالی خۆتان و غەدرمان لێ مەکەن.

کاتیک ناشیۆنالیستەکان لەو هەدا بوو هیزش بکەنە سەر جوو هەکان، لەناکاو لەجیگای خۆیان وەستان و لە خوارووی گەرەکیان پووایی، لەوکاتەدا زیاتر لە پەنجا پیاوی پیشسپیی بەسالاچوو، لە پیندەشتی باخەکانی خوار گەرەکی جوولەکانەو ه بەرەو ناو گەرەک و کتیسەتەکە بەپاکردن بەپێو ه بوون، مشکیلەسەر و رانکوچۆغەلەبەر، رەنگی پیستیان سپی وەک بەفریکی تازەهی لەسەر باریبیت، هەموو کورته بالا و گورجوگۆل بوون، لەگەل گەیشتنیاندا هەندیکیان بەناو خەلکەکەدا بلوو بوونەو ه و قسەیان بۆ ناشیۆنالیستەکان دەکرد، یەکیک لە پیرەکان کابرایەکی پیشسپیی پشتچەماو ه بوو، دەستی دایە بنبالی لەیفی حاخام و هەلی ساندە سەر پین، لەیفی حاخام لێی پرسی، 'ئەری لالو گیان ئیو ه چکارەن و لەکوێو ه تەشریفتان هیتاو ه و چۆن بە فریادپەسی ئیمەهی زەبوونەو ه هاتن؟'

کابرای پیر، لە وەلامدا وتی، "وەلین، ئیمە سۆفی خواو ه نەدین و لە هەورامانەو ه و دەهنگی نزاکانی ئیو ه هاتگین."

لە چەند هەناسە یەکدا خۆپیشان دەرهکان بلوو ه بیان لێ کرد، پاشان لە گۆرەپانی بەردەمی کتیسەتەکەدا حاخام بەچۆکدا هاتبوو، پارچەهی شۆفاره شکاو ه کەهی لەناو خۆل و توزی گۆرەپانەکەدا کو دەکردەو ه، ژن و پیاو و هەموو دانیشتووایی گەرەکی جوولەکان بەدەوری حاخامدا بازنە یەکیان دروست کردبوو، حاخام دەستی بە

پشتینی یه کیک له سۆفیه کانه وه گرت و ههستایه سه ر پێ، چنگی
 پر له پارچهی شکاوی شۆفاره که بوو، دهستهکانی به رهو چهوا
 هه لبرین و به دهنگیکی تیکشکاو و قورگی گریاناو ییه وه هاواری
 کرد، 'پیاوچاکان، برابان، خوشکهکانم، ئه ی نه وه ی ئیسرائیل، ئه و
 سیمبۆله ی نزیکه ی سه هه زار سال پیش ئه مرۆ له گه ل خۆماندا له
 خاکی پیروزه وه هینابوومان و جیگای فه خر و شانازی ئیمه بوو،
 ئه و شۆفاره ی هه موو سالی ک پوژی الحه سنمان پێ پیروز ده کرد،
 شکینرا، دیاره خوای نه وه ی ئیسرائیل وای خواستوه و ئیتر ئه و
 پووداوه به پیکه وت نییه، نزا له خوا ده که م لیتره و له ته واوی
 سه رزه مینی خۆیدا پشتیوانی ئیمه ی که مینه و لیقه و ماو بیت.'
 هه موو ئاماده بووان له و گۆره پانه دا به سۆفیه کانیشه وه به
 کورس وتیان، 'ئامین.'

سەرەتای مانگی ههشتی سالی ۱۹۴۷، شەش مانگ دەبوو، سابات شووی بە حکیم کردبوو، بەلام هیتشتا غەریبی و سۆزی بۆ پینجۆین و دایک و باوک و خوشکەکانی نەرەویبونەوه، ژیانی لەگەڵ حکیمی میزدی و لە شاری سلیمانی جیگای خۆیان لە دلی ئەودا نەگرتبوو، هۆکارەکی بۆ ئەوه دەگەرپایەوه نەیدەتوانی سواره مەولوودی دلخوازی لە خەییالی خۆی دەر بکات و شیۆهی لە پیش چاویدا لانهەچوو، شەوانە دەهاتە خەونی و یادەوهریبەکانی لەگەڵ سوارهدا بەردەوام لە خەونەکانیدا دووبارە دەبوونەوه.

سواره مەولوود، ئەو کۆرە گەنجەیی هاوتەمەنی سابات خۆی بوو، باوکی دۆست و ناسراویکی نزیکی ئەورامە جووی باوکی سابات بوو، ئەو دوو سالەیی سابات و سواره مەولوود پەیوەندییان هەبوو، زۆربەیی دانیشتوانی گەرەکی جوولەکانی پینجۆین بەو دلدارییە کالۆکرچەیی ئەوانیان زانیبوو، کاتیک تەلای دایکی سابات بە ئەورامە جووی میزدی وتبوو، ئەورام بە ساباتی کچی وتبوو، 'لە خەییالی خۆتی دەر بکە و قەت بەتەما نەبیت شوو بە کۆمەنیست یان موسولمانتیک بکەیت.'

کاتیک مەولوودی چەرچی باوکی سواره خوازیبێنی ساباتی لە ئەورامە جوو کردبوو، لەناو بازارەکی پینجۆین و لەسەر شۆستەیی بەر دوکانەکی ئەورامدا پیکەوه وەستاوون، ئەورامە جوو لە مەولوودی چەرچی توورە بوو، دەستیان داووه یەخەیی

یه‌کتری و دوکاندار و مشتەری ئەو بازارەیان بەسەردا پڑابوو، ئەو پامە جوو هاواری لە مەولوود کردبوو، 'بە چ پرویەکەوێ داوای کچ لە من دەکەیت، خۆت و کورەکەت خوانەناس و کۆمەنیستن، نابووت، سوآلکەر، نانت نییە بیخۆیت!'

دوو مانگ دواى ئەو پوژە، باپیره خایم لە لای ئەو پامە جوو خوازینی ساباتى بۆ حەکیمی کوری کردبوو، بەبێ ئەوێ سابات پەزەماندیى لەسەر بیت، داواکردن و گواستەوێ بەسەردا تێپەری، سابات وشەیک چییە نەبوت، پاشان بەبووکینى بۆ شارى سلیمانیاں برد، چەند مانگیک بەسەر هاوسەرگیریاندا تێپەری و هیشتا سابات پێگای بە حەکیم نەدابوو وەکو میزدی دەستی بەر دەستی بکویت، حەکیمی نەدواند و تەنانت بۆ جاریکیش چییە لێی نەپوانیبوو.

کاتیک ئەم هەوالە گەیشتەوێ لای دایک و باوکی سابات، حەفتەیک پیش پوژی نەروژ و لە دەمەو ئیوارەیکدا ئەو پامە جوو و تەلای دایکی گەیشتە گەرەکی جوولەکانی شارى سلیمانی، ئەو ئیوارەیک تاوێ دەمەو بەیانی پیکەوێ قسەیان لەگەل ساباتدا دەکرد، هەولیان داوو سابات بەوێ رازی بکەن واز لەو خەیاڵەى بیئیت و سوارە مەولوود لە خەیاڵی خۆی دەر بکات، بەوێ رازی بیئیت ئەو ئیستا بەش و ژنی حەکیم خایمە، بە درێژایی ئەو شەوێ سابات هیچ وەلامیکی دایک و باوکی نەدایەوێ، بەردەوام فرمیسکی دەپشت و سەری بەسەر کوشیدا شوپ کردبوو، پوژی دواى ئەو شەوێ خایم داوای لە ئەو پامە جوو کرد، کە بۆ چەند پوژیک لەگەل خۆیدا سابات بۆ پینجوین بەریتەوێ، بەلکو لەوێ بتوانن کاریگەرییان لەسەری هەبیت، بیجگە لەوێ خایم بە خەمی تەندروستی ساباتەوێ بوو، حەکیمی کوریشی بەردەوام ناپەزایی و

بیزاری لای باوکی دەر دهبړی و گلهیی له سابات دهکرد.
رۆزی دوی ئه و شهوه سابات لهگه‌ل دایک و باوکیدا بۆ
پینجۆین گه‌رایه‌وه، په‌کینک له خوشکه‌کانی ئه‌وه‌ی به سابات وتبوو،
که سواره مه‌ولوود پینجۆینی به‌جی هیشته‌وه و ئیستا له شاری
سلیمانی ده‌ژی.

دوی سی رۆژ ئه‌و پام ساباتی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوه‌وه بۆ
سلیمانی و پیکه‌وه چووبوون بۆ قه‌یسه‌ری نه‌قیب، کاتیک سابات
و ئه‌وپامه‌ جووی باوکی گه‌یشته‌بونه دوکانه‌که‌ی خایم، خایم و
حه‌کیمی کوپی پیکه‌وه له‌وئ بووبوون، ئه‌وپام سابات له‌وئ به‌جی
ده‌هیلیت و خۆی هر ئه‌و رۆژه دوی کرینی پیداویدی، به‌ره‌و
پینجۆین ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، ئه‌و رۆژه بۆ په‌که‌م جار سابات سلوو له
حه‌کیم و خایمی باوکی ده‌کات و ده‌یاندوینتیت.

چه‌ند مانگیک به‌سه‌ر ئه‌و رۆژانه‌دا تپه‌په‌پیوو، حه‌کیم به‌رده‌وام
گله‌یی ئه‌وه‌ی له سابات ده‌کرد، که بیده‌نگه‌ و ده‌سته‌نگین نییه
له مالداریدا و ناتوانیت ئه‌و خواردنانه دروست بکات که حه‌کیم
حه‌زی لیمان بوو، رۆژانه که‌تانی خوشکی خایم و ژنانی خزم و
دراوسی ده‌هاتن و له مالداریدا پینماییی ساباتیان ده‌کرد، هه‌ولیان
له‌گه‌ل سابات ده‌دا تاوه‌کو فیری بکه‌ن چۆن کفته و شفته و یاپراخ
و به‌تایبه‌تی برنج و ساوه‌ر و شو‌ریا بۆ حه‌کیمی می‌ردی و خایمی
خه‌زوری دروست بکات.

سابات له مالداریدا ده‌سته‌نگین نه‌بوو، به‌لام له چنینه و
دروماندا لیها‌توو بوو، ئه‌و دوانیوه‌رۆیه سابات خه‌ریکی چینی
به‌په‌یه‌ک بوو، له‌و کاته‌دا و له خه‌یالیدا له‌گه‌ل خوشکه‌کانیدا ده‌دا،
خوشکه‌کانی سابات تاوه‌کو ئه‌و رۆژه له‌سه‌ر مال بوون و شوویان
نه‌کردبوو، هه‌روه‌ها شی‌واز و چاوه‌ ره‌شه‌کانی سواره مه‌ولوود له

پرووی به پره پهنگاله که دا به رده وام ددره ووشایه وه، ناوبه ناو ئه مه ی
به خوی دهورت، 'حه کیم له سواره به هه بیه تتر و ده ستره نکیتره.'
'سابات، سابات، ئه ری ژنه که تو له کویت؟'

حه کیم له هه وشه ی ماله که یاندا وه ستابوو، هه ردوو دهستی
نابوو که مری و له قاتی سه ره وه ی ده روانی و له په سا بانگی له
سابات ده کرد، 'سابات، هه سابات.'

کاتیک سابات به هه له داوان هاته بهر هه یوانه که و وه لامي
حه کیمی میزدی دایه وه، هه کیم به رده وام بوو، پی و ت، 'لیقه و ماویک
به ناوی خینو قه دووری به ژنیک و چوار منداله وه له به غداده وه
هه له اتوو و له کنیسه ت به موقت دالده دراون، حاخام ئه مرق داوی
لی کردین، که هه رکه سه و لای خوی وه و به گویره ی توانای خوی
هاریکاریی ئه و خیزانه لیقه و ماوه بکات، منیش به سلیمان خینوم
وت، که ئه م ئیواره یه خوت و مال و مندالت بق ناخواردنی ئیواره
له مالی ئیمه ن.'

'ئه ری هه کیم، خوت ده زانیت ئه مرق پوژی شه ممه یه، نه ختیک
یاپراخی گه لامیوی دوینی شک ده به م، خو خوانه خواسته به نیاز نیم
به م پوژی شه ممه یه ئاگر بکه مه وه و خواردن بق میوان حازر بکه م.'
'به خوا ژنه که، ئیتر بووم به قسه ی خومه وه و گفتم پی دان،
کوره خوا گه وره یه و په ک ناکه ویت، ئه وه من ده چم بق سه رشه قام
بق مالی موره خای بریک شه راب و عاره ق دینم، وا بزانه عاره قمان
نه ماوه، ده لیم سابات، ده ی شه راب، خو وا بزانه شه رابیشمان
نه ماوه؟'

'نه خیر، ئه ری خو تو کردت به راست، تو خوا هه کیم به م پوژی
شه ممه یه که ی کاتی میوانه!'

له و کاته دا خایم له ده رگای ژیرخانه که یانه وه هاته ده ره وه، له و

دەرگا داره قوببه پیتزکراوهی دهگه و ته سکر ~~خوشه که~~ و له ویتوه
 دهچوویه ناو دالانی قاتی یه که می ئه و بالاخانهیه، دوو سفرهی
 په یکه رتاشینی به دهسته وه بوو، سه رسنگ و شهرواله که ی به توژ و
 ته له زمی ته لاشه دار داپوشرابوو، وه کو پیشتر گوئی له لیدوانه که ی
 سابات و چه کیمی کوپی بوو بیت، سه ری هه لبری بۆ قاتی سه ره وه
 و له ساباتی پروانی و وتی، 'بۆ ده سگیرۆ ییکردنی لیتقه و ماوان
 دەرگامان کراوه یه، ئه ریچ پۆله سابات خۆ گویت له چه کیمی میردت
 بوو، ده لیت لیتان قه و ماوه و دهر به دهر بوون، خۆ ئه و قوربه سه رانه
 به تایبه تی ئه مرۆیان هه لئه بژاردوو، تاوه کو تیتدا له ده ست زولم
 و زۆرداری له سه ر مالو حالی خویان هه لبین، په ک ناکه ویت پۆله
 گیان.'

سابات به بیزاریه که وه سه یریکی چه کیمی میردی کرد و هه ردوو
 دهستی لێ پان کرده وه، پرووی وه ر گپرا و بیده نگ چووه ژووره وه.
 خایم له چه کیمی کوپی پروانی و پتی وت، 'ده ی کوپم تو
 بچۆ به لای ئیشته وه، وا من ته واو ده بم و ده چمه سه ره وه و تتی
 ده گه یه نم.'

ئیواره ی ئه و پۆژه، سابات له ناو دەرگای چیتخانه که دا بیده نگ
 به پتوه وه ستابوو له که تانی خوشکی خایمی دهروانی، له و کاته دا
 که تان له ته شتی کدا خه ریکی شۆردنه وه ی که وه ر و که ره وز و
 ته په تیزه بوو، که تان له به رخۆیه وه وتی، 'پۆله گیان، نانیک ی زۆر
 و سه وزه و مه نجه لیک یا پراخ، ئیتر خۆ شه ممه یش نه بووایه و
 ئاگریشمان بکر دایه ته وه هه ر ئه وه نده مان پێ حازر ده کرا.'

'چی بکه ین ئیتر، میوانی ناوه خت گله یی له سه ر خۆیه تی.'

'ئه مرۆ له ناوشار خۆ پیشاندان بووه!'

'ديسان!'

'یہ عقوب و تی، خەلک دژی بریاری نەتەوہ یە کگرتووەکان
نارەزاییان دەر بریوہ.
'بریاری چی؟'

'گوا یا ولاتی فەلەستین بەسەر جوولەکە و عەرەبە موسولمانەکاندا
دابەش دەکەن.'

'جا فەلەستین لەکوێ و خەلکی ئەم شارە لەکوێ، ئەمان حەقیان
چییە بەسەرەوہ، حالی پاشەلی خۆیان زۆر جوانە!
'یہ عقوب دەیوت بە هۆی ئەو بریارەوہ، لە سەرانسەری
عێراقدا دەنگی نارەزایی و توندوتیژی بەرامبەر بە جووەکان ڕوو
لە زیادبوونە.'

'باوەر ناکەم خەلکی ئەم شارە ئیمە ی جوو بکەنە ئامانج! لە
شارەکانی تری عێراق جووەکان سەدان سالی دژیایەتی دەکرین و
زولمیان لێ دەکریت!'

'بەخوا ئیتر چی بکەین ڕۆلە گیان، خوا خراپتر نەیات.
کاتیکی سفرە ی نانخواردنەکە ڕاخرا، خینۆ قەدوری میوان و تی،
'بارودۆخەکە تا بیست ئالۆزتر دەبیست، ئیتر خۆ هیچ چاریکی ترمان
نەماوە لەوە زیاتر، کە خۆمان ناو نووس بکەین، مالمان تیا چوو
تا کو سەریشمان دانەناوە.'

حەکیم بەبێ ئەوہی لە میوانەکە ی بروانیت، دوو چل کەوہری
خستە دووتویی پارچە یەک نانەوہ و بەدەم خواردنیوہ پرسیی،
'ئەری کاک خینۆ، چۆن میری هیشتی بگاتە ئەوہی شۆفینستەکان
ئەو کارە دەرەق بە ئیوہ بکەن، چۆن و چی ڕووی دا برا؟'

'من ئەوہ بیست سالی لە گەرەکی تەوراتی شاری بەغداد دەژیم و
دوکانەکەشم دەکەوینتە سەر حەوشە ی ماله کەم، بەخوا من ئاگاداری
هیچ نەبووم، ئەوا بوو بە پیڕی، عەرەبەکان هەلیان کوتایە سەرمان

و مال و دوکانه که یان تالان کردم و پاشان به بهرچاوی خۆمانه وه
ئاگریان تی بهر دا، هەر به وه شه وه نه وه ستان و هیرشیان کرده
سه ر خۆم و مال و مندالم، کورپه ئه گهر چه ند خیرخواریک نه بوونایه
له ویا ده یانکوشتین.

خایم لئی پرسی، 'ده ی بۆچی شکایه تت لئ نه کردن و به گرتت
نه یان؟'

'قوربان تو ئاگات له چیه، شکایه تی چی و به گرتدانی چی،
جا شکایه تم له چه ند که س بگردایه، خوا ئاگاداره له دوو سالی
پا بردوودا دوو جار شکایه تم له چه ند که سینک کردووه، که ئیهانه یان
کردبووم و به پوژی نیوه پو هاتبوونه سه ر مال و دوکانه که م،
به لام ئاخیره ن هەر خۆم مه جبوور بووم په شیمان بیمه وه و
پاشان قه رزارباریشیان کردم، ئیتر له شاری به غداد و به تایبه تی له
مه خفه ری پۆلیس که س به دهنگی ئیمه ی جووله که وه نایه ت!'

'پووداوه کان هه موو به ئاراسته یه کی نادروستدا ده پون، به ره و
ئاراسته یه ک، که ئیمه ی جووله که له گه لی نین و هه موومان زه ره ره مند
ده بین، ئه مانه هه مووی پلانه و له لایه ن زایۆنیسته کانه وه پيشوه خت
و به رده وام کاری بۆ کراوه، بیجگه له وه ی عه ره به شوڤینیسته کان
به بهرنامه تاوانه کان ئه نجام ده دن.'

خایم له کاتیکیدا ئه مه ی وت، هه موو بیدهنگ به دهوری سفره ی
نانخواردنه که دا دانیشتبوون و چاوه پوانیان ده کرد ئاخۆ که ی ئه و
سینییه ی یا پراخه که ی له سه ر هه لپژرابوو ده گات، له و کاته دا، که تان
هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و له ژیر لیوه وه، 'ده ی خوا په حهمان
پئ بکات.'

'مالت به قور گیریت مام ئەمین، ئیتر خۆ ئەوه پاسته، که دەلین
تیر ئاگای له برسی نییه!'

کاتیک نازدار ئەمە ی له بهرخۆیه وه وت، له گەل که تاندا له
تەنیشتی یه که وه له ژیر که پریکدا دانیشتون، له دامینی باخه که ی
ئەمینی مریه مدا چوار دار چه قینرابوون و به چند چله داریکشی
پاست و چهپ له سه ره وه پیکه وه به سترابوون، دوو هه سیری
کونی دپاوی به سه ردا گیرابوو، کریکاره کان شهش ژن و دوو کوپی
گهنج بوون، له و کاته دا ژنه کان له کار ته واو بوو بوون و چاوه پروانی
ئەمینی مریه می خاوه نی باخه که یان ده کرد، دوو کوپه گه نجه که ش
سه وزه پناوه که یان خستنبوووه دوو توپی شه لته یه که وه و له پشتی
که ریکیان نابوو، له وه دا بوون بۆ بهر به له دییه که ی ناو شار به پێ
که ون، کریکاره کان پۆژی پینجشه ممان چاوه پروانی خاوه ن کاریان
ده کرد، تا کو بیت و کریی کاره که یان پێ بدات، دوو کوپه گه نجه که
به کهر و باره وه پۆیشن، دوا ی ئەوه زیاتر له دوو کاتمیر ژنه کان
له ژیر که پره که دا چاوه پروان بوون، نازدار و که تان به جیا و دوور
له ژنه کانی تر پیکه وه دانیشتبوون. نازدار له بهرخۆیه وه وتی، 'خوا
به خیرت نه هینیته وه مام ئەمین، ده وه ره و حق و حیسابمان پێ
بده با فریای بازار بکه وم کیلویه ک برنج بۆ ئەو هه تیوانه بکرم.'
نازدار ئەو کات وه کو که تان به سی منداله وه له مالی ئەمینی
مریه می باخه واندا ژووریکی به کری گرتبوو، خۆی ئاوا ی بۆ که تان

گيٽر اڻڀڙو، ڪه دواي مردني خوله پيراني مٽڙي، له دٿي ٿاروزهرى
 ناوچهي شارباڙي پڙهه له گهل منڊاله کانيدا هاتبووه شاري سلیماني
 و له مالي خانمي سهعهي سههه موون ژوورتي ڪي به ڪري گرتبوو،
 ڪاتيڪ له وي ڪرتي ژوورهه ڪهي له سهر گران دهه ڪن، مام ٽه ميني
 خاوهن ڪارهه ڪهي ژوورتي ڪي به ڪري دههاتي، پيشتر نازدار له دٿي
 قوڙهه ماموي سهر به شاري ٿارمردهي ڪوردستاني پوڙهه لات
 ژيابوو، دايڪي دوو ڪوپ و ڪچيڪ بوو، نوبه رهه ڪهي ناوي رهسول
 بوو، هاوته من و هاودهنگي سالاري ڪوپي ڪه تان بوو، ٽه ویش
 وهڪو ڪه تان له سهر ڪار و له ناو گه رهڪ و ژناني دهرو دراوسيدا
 خوي به غهريب دهزاني، نازدار به قسه کانيدا ديار بوو، ڪه خه لڪي
 پوڙهه لات و له گه رهڪ و سهر ڪارهه ڪهي به ژنه ٿيرانيهه ڪه ناسراو
 بوو.

له ٽير ڪه پري باخهه ڪهي مام ٽه ميندا نازدار باسي ٽه وهي بو
 ڪه تان دهه گيٽر اڻڀڙو، ڪه به نيازه ژن بو رهسولي ڪوپي بيتيت، ڪاتيڪ
 ڪه تان لٿي پرسسي، 'جا به چي ژني بو دهه بيتيت، تو پارهي شيربايي
 و زهه ماوه نندت له ڪوي بوو؟'

'ڪوره، ٽاميني ڪچمي بو دهه يم به شوو.'

'چون؟'

'ياني، ژن به ژن!'

'ٽه مهه ڪهي به ته مان؟'

'به خوا ٿيتر قسه مان لئ ڪردووه و بزاني ڪهي خوا بو مان پيڪ
 دهه خات.'

'خوشڪي خوم، نازدار گيان، پهلهي لئ مهه ڪه و ٽاميني ڪچت
 هيشتا زور منڊاله!'

'دهه زانم خوشڪي، قور به سهرم، دهه ليم با ژن بو ٽه وهه تيوهه'

بیتیم به شکیتکم بۆ خۆی بیقره دانیشیت.‘
‘لهگه کئ ژن به ژنی بۆ دهکهیت؟ کهسی نیزیک و خزمی
خۆتن؟‘

‘کورپه، ناشکوری نه بیت لای خوا، قورپه سه ریکی وهکو من له م
ولاته خزم و کهسم له کوئ بوو، په سول خۆی دۆزیویتییه وه و ئا
ئه وه تا له ولا مالی خۆمانه وهن، ده لئین خوشک و برابه کی ته نیان.
ئه وانیش وهکو ئیمه لیقه و ماون.‘
‘ئئ، ئئ خیری پیوه بیت.‘

‘چی بکه م خوشکی خۆم، ئه وه عه لیلی کورپم دوو حه فته ده بیت
بووه به شاگردی نانه و اخانه، به خوا ئه وه ی عه لی حه فته ی یه که م
به شاگردی په یای کردبوو، له دهستی دهر هیتاین و ههر نه مزانی
چۆن ته فروتوونای کرد، ئیتر ده لیم با ژنی بۆ بیتیم و به لکو ئه مه
خوایه خوو بداته کار و کاسپی!‘

‘نازدار گیان، خۆزگه کاتی خۆی ئه و مندالانه ت ده نارده بهر
خویندن، ئیستا ئه وانیش وهکو سالاری من بۆ خۆیان ده بوونه
خوینه وار.‘

‘کورپه خویندنی چی، قورپه به سه ر باوکیان، به خوا کاتیک هاتمه
ئه م شاره تا وهکو چه ند سالیکیش خیر و سه ده قه ی دهر و دراوسی
نه بووایه نانمان نه بوو بیخۆین و منداله کانم له برسان دهمردن.‘
‘ده زانم نازدار گیان، خۆم دهردی بیتیاویم زۆر چه شتووه.‘
‘مالی ئه مینی مریه م ئاوه دان بیت و خوا خیری بنووسی، ئه و
ته نیا ژووره ی پئ دام.‘

دوای ئه وه ی نازدار ئه مه ی وت، که تان تاویک بیده نگ پووی
لئ وهر گیترا، به بی ئه وه ی بیه لیت ههستی پئ بکات، چه ند دلۆپه
فرمیسیکیک به سه ر روومه ته کانیدا هاتنه خوار، دیار بوو نازداریش

له و کاته‌دا له‌ناو خه‌یاله‌کانی خۆیدا نو‌قم بو‌بوو، که‌تان ئاو‌پری لئ دایه‌وه و ویستی به‌ نازدار بلیت، 'نازدار، ئه‌و خانووه‌ی ئه‌مینی مریه‌م، که‌ ئیستا پینج خیرانی تیندا ده‌ژی، ئه‌وه‌ مالومولکی باوکی من بووه و ئیستا ئیمه‌ خۆمان لئی بینه‌ری بووین و من وه‌کو کریچی تیندام!'

له‌و کاته‌دا نازدار سه‌ری داخستبوو، بیده‌نگ له‌ به‌ر پینه‌کانی خۆی ده‌پوانی و به‌ لچکی فه‌قیانه‌که‌ی چاوی وشک ده‌کرده‌وه، پاشان که‌تان ده‌ستی خسته‌ سه‌ر رانی و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ پئی وت، 'خوشکن گیان، با بپۆینه‌وه، وا خه‌ریکه‌ تاریک دادی و تازه‌ مام ئه‌مین و عه‌بدوللای کو‌پی نایه‌ن.'

کریکاره‌کان تووله‌رپگای قه‌راغی جوگه‌له‌ی ته‌نیشتی باخه‌که‌یان گرته‌ به‌ر و به‌ره‌و مال‌ه‌وه‌ که‌وتنه‌ رچ، له‌ سه‌روو باخه‌کانی بۆگه‌نه‌وه‌ کاتیک ویستیان له‌ یه‌ک جیا بینه‌وه‌ و که‌تان و نازدار به‌ره‌و گه‌رپه‌کی جووله‌کان و ئه‌وانی تریش بۆ چوارباخ بپۆن، مام ئه‌مین له‌ دووره‌وه‌ بانگی لئ کردن، نازدار و که‌تان پیش ژنه‌کانی تر گه‌یشتنه‌ لای و دوا‌ی ئه‌وه‌ی سلاو‌یان له‌ یه‌کتیری کرد، هه‌ر یه‌که‌یان شه‌ش په‌نجایی مافی کاری ئه‌و حه‌فته‌یه‌ی وه‌ر گرت.

پاشان که‌تان و نازدار وه‌کو پیشه‌ی هه‌موو پۆژیکیان، دوا‌ی ته‌واوبوون له‌ کاری باخه‌وانی، چه‌ند خه‌به‌ردیکیان له‌ ده‌ورو به‌ری باخه‌کان کو‌ کرده‌وه‌ و به‌رپگاو به‌رده‌کانیان له‌ناو له‌پی ده‌ستیان توند ده‌کرد، وه‌کو باوه‌رپیان به‌ هه‌ستی به‌رکه‌وتتییان نه‌بیت، یان دوودل بن له‌وه‌ی ئاخۆ به‌رده‌کان هیشتا له‌ناو ده‌ستیاندا ماون و لینیان نه‌که‌وتوو، زوو زوو له‌ناو له‌پی ده‌ستی خۆیان ده‌پوانی، له‌ باخه‌کانی بۆگه‌نه‌وه‌ و به‌ گردی مام هه‌باسدا و به‌ته‌نیشتی باخی گه‌وره‌دا تیده‌په‌رین، تاوه‌کو ده‌گه‌یشته‌وه‌ سه‌ر چه‌می جووله‌کان

و خۆيان دهکرد به کۆلانهکانی گهړهکدا، ههردووکیان زوو زوو دهوهستان و به چواردهوری خۆياندا دهیانروانی و تاوتاویش پریان دهکرد، بهترسهوه و زوو زوو چاویان بق مندالانی گهړهکی چوارباخ دهگیزا، ئهو مندالانهی پوژانه لهسه رپگایاندا دهوهستان و بهردبارانیان دهکردن، کهتان و نازدار بهردیان نهدهگرتهوه مندالهکان، ههچهنده زوو زوو دهستیان لی بهرز دهکردنهوه، بهلام بهردهکانیان لهناو دهستیاندا دههیشتهوه، جاریکیان کهتان لهبهرخویهوه به نازداری وتبوو، 'نا نا، تیتیان مهگره، نهکهی مالخراب، دهی ئهگر بهکیکیان پیکرا، ها، ها، دهی ئهوسا چی بکهین و قورپی کوئی بکهین به سهماندا!'

هموو جاریک ناچار بوون له دهستیان رابکهن و خیرا خۆيان بگهیهننهوه ناو کۆلانهکانی گهړهکی جوولهکان.

دوانیوه پړوی پوځی پینجشمه مه، ریکه وتی ۲۰ی ۱۰ی سالی ۱۹۵۸ بوو، سالار قاتیک جلی رانکو چوغه ی له بهر کړدبوو، مشکیه کی به راست و چه پدا له سهریه وه پیچابوو، له بری نه و کلاوه ی که تانی دایکی بوی چنیبوو، کیپا کونه که ی باوکی به دزیی دایکیه وه دهر هینا و له سهری کړد و مشکیه که ی به سهر دا به ست، نه و کیپایه ی یه عقووی باوکی نه ستیره یه کی داودی به دهر زوی شین له سهر چنیبوو، کاتیک دایکی پیی وت، 'نه په پو سالار نه و کلاوه ت بوچی له سهر کړدوه، ده ی ناترسیت خه لک بتیینیت؟'

سالار له و کاته دا به موو کیشیک تالی مووه کانی بهینی برؤکانی دهر دهینا، بی نه وه ی ئاور له دایکی بداته وه، 'نا، نا، دایکه خه مت نه بیت، خه لکی نه م شاره توانای بیرکړدنه وه یان که م بر ده کات و زور زوو شتیان له بیر ده چپته وه!'

'نه ری کوره گیان، نه وه خو پینج بو شهش سال پیش ئیستا بوو، خو نه و خه لکه که رویشک نین تاوه کو نه وه نده زوو شتیان له بیر بچپته وه.'

'نه وه بو سالی کیش ده چپت یه کیکم نه بینیه له م شاره دا تنها که لیمه یه ک چپیه له و باره وه بلیت، یان نووسه ریک له پوژنامه یه ک یان گوڤاریکدا بچوو کترین ئاماژه ی پی بدات، ههر وه کو هیچ پووی نه دابیت، ئیتر نه مانه نه گهر له توخمی که رویشک نه بن ده بیت چی بن، کابرا تو له شاره که تدا له کوی حوت گهره ک گهره کیک چول

کرا، سەدان کەس لە دانیشتوانی یەکیک لە گەرە کە کانت سەلت و
پووت بە زۆر شار بە دەر کران، بە بێ ئەوەی کە سێک لەم شارەدا
پێی دلگران بوو بیت یان بە ئاشکرا ناپەزایی خۆی دەر بپییت!
'کۆرە چۆن پۆلە گیان، بە خوا خەلکی ئەو چوارباخ و سەر شە قامە
بە دوایاندا گریابوون.'

'ئێ بزانە لەو کاتەدا تەنھا جینگای بەزەیی بوون، با پیرە خایم
بۆی گێرنامەو، کە کاتیک لەم گەرە کەدا جوو هەکان راگوێزران و
سواری لۆری کران، ئەو پۆژە پۆژنامە ی ژین لە لاپە پە ی بە کە میدا
شیعریکی عەبدوللا گۆرانی بلاو کردبوو، شیعەرە کە باسی گول و
دل و شیر و تیری کردبوو، لاپە پە ی دوو هەم ئەحمەد هەردی و ئیتر
فلان و فیسار نووسەر لە سەر عەشق و ئەوین نووسیویان، خوا
نە کات ئەو پرووداوانە کاریگەری لە یەکیک لەو نووسەرە کە کردی،
ئیتر بپروانە، ئەو یە مالتوێرانی و کازە سات، ئەگەر ئەوانە چاوساغ و
پێبەری میلەتی کورد بکەن!'

'توخو سالار گیان واز لەو بەیت و بالۆرانە بەیتە، با تووشی
سەرئیشە نە بین!'

'چۆن دایکە گیان ئەوانە راستین و پێویستە بوترین، ئەگەر
کە سێکی وەکو ئەو شاعیرە نیشتمانپەرۆرانە هەست بە ئازاری
میلەتە کە خۆی نە کات، ئیتر خۆ ئیمە ی جوو بە تەمای مە لاکانیش
نین لە وتاریکی هەینیاندا ئاماژە بەو زولمە بکەن.'

'جا سالار گیان شاعیرە کانیش هەموویان مە لا نین؟'
'نا نا، چۆن؟ هەندیکیان میزەرە کانیان فری داو و ئیستا چاکەت و
پانتۆل لە بەر دە کەن!'

'کۆرە خۆم، ئەوان موسلمانن، چیان یاو بە سەر ئیمەو، بگرە
لەوانە یە پێشیان ناخۆش بیت، بە لام دە سە لاتیان نە بیت و نە وێرن!'

'دایه گیان تو راست دهکەیت، بێ دەچیت هەر ئەوەش ھۆکار بێت!' کاتیک ئەمان لە گەرمی دەمەتەقیدا بوون، باپیرە خایم لەگەڵ سارا و مەحمودی کورەزایدا بە قالدەرمەکاندا ھاتبوونە سەرھو، بێ ئەوەی سالار و دایکی ئاگایان لێی بێت، باپیرە خایم دەرگای ژوورەکەیی کردووە و لە سالاری پوانی و لەبەرخوایەو و تی، 'کورێ گیان، ئامادەیت بڕۆین؟'

کەتان لە خایمی برای پوانی، 'کاکە، ئا بزانیە سالار چیی لە ژێر ئەو مشکییەو لەسەر کردووە؟ دەستم بە دامانت با توشی دەر دیسەریمان نەکات!'

باپیرە خایم دەستی خستە سەر شانی سالار و لە کلاوہکەیی پوانی، لە کاتیکدا سالار نەزانیە مشکییەکەیی بەسەردا بەستبوو، دەستی برد و مشکیی و کلاوہکەیی لە سەری سالار کردووە، 'ئەری برا مشکیی چۆن وا دەبەستریت؟'

چوو بەردەمی سالار و وەستا، دواي ئەوەی تاویک بەبیدەنگی لە کلاوہکەیی پوانی، لەو کاتەدا حەکیم و ساراش ھاتبوونە شانی باپیرە خایمەو و سەرنجیان لە کلاوہکە دەدا، بێ ئەوەی ھیچ بلێت کلاوہکەیی کردووە سەری سالار و مشکییەکەیی بۆ بەست، پاشان دەستی ھێنا بە یەخەیی چۆغەکیدا و قۆپچەیی چۆغەکەیی بۆ داخست.

کاتیک مەحمود و باپیرە خایم لەپیش سالار و ساراوہ لە دەرگای حەوشەکە چوونە دەرھو، سارا دەستی ھێنا بە پشتیدا و لەژێر لێوہو بە سالاری وت، 'سالار گیان زۆرت لێ جوانە.'

باپیرە خایم بۆ ئەو پوژە جێبێکی بە کرێ گرتبوو، بۆ پیشوازیکردنی موستەفا بارزانی، بەنیاز بوون بچن بۆ سەر چەمی

قلیاسان و دەروازەى شار، كە بېيار وا بوو ئەو پۆزە سەردانى
سلیمانى بکات.

کاتیک فەرەج هەورامى سايەق لە گەپەكى جوولەکانەوه
بۆ سەرشەقام و بۆ بەردەمى باخى گشتى شار جیبەكەى
لیدەخوڤى، ئەمبەر و ئەوبەر جادەكان پڤ بوون لە مندال و گەنج
و پیر و زۆربەیان جلی كوردیى نوڤیان پۆشیبوو، فەرەج هەورامى
لەبەرخۆیهوه دەستى كرد بە شانامەوتن بەسەر مستەفا بارزانیدا و
جارجار شیعریكى قانعى شاعیرى دەخویندەوه، بیجگە لەوه مندالان
پۆل پۆل دەپۆیشتن و بەكۆرس سروودیان دەخویند.

کاتیک گەیشتنە دوورپانەكەى بەكرەجۆ، زۆربەى خەلكى شار
لەوى بوون، مندالانى قوتابخانەكان بە ریز ئەمبەر و ئەوبەرى
جادەكەیان گرتبوو، ئیتر هەر گروپه و لە ئاوازیك دەخویند، کاتیک
لە جیبەكە دابەزین، سارا لەبەرخۆیهوه وتی، 'ئەوه چیبە دەلئى
نەورۆزە!'

خەلكەكە دەیانوت، مستەفا بارزانى گەیشتۆتە چەمچەمال.
پیش خۆرئاوایبوون، کاتیک زۆربەى مندالەكان ماندوو بووبوون
و هەندیک لە خەلكەكە لەو دەشتودەرە دانیشتبوون، لە دوورەوه
بوو بە هۆپینلیدان، کاتیک بەرایى سەیارەكان گەیشتنە لای ئەمان،
خەلكەكە رینگەیان لە سەیارەكان گرت، هەزاران كەس و سەدان
سەیارە لەویدا تیکەل بە یەكترى بوون، کاتیک پۆلیسەكان بلاویان
بە خەلكەكە كرد و سەیارەكان بە بەردەمى ئەماندا تپهڤرین، سالار
لە باپیره خامى پرسى، 'باپیره، کامیان مستەفا بارزانى بوو؟'
'من بینیم!' کاتیک باپیره خام ئەمەى وت، بیدەنگ بۆ لای
جیبەكەى فەرەج هەورامى بەپۆتو بوون.

فەرەج هەورامى بەدوای کاروانى سەیارەكانى مستەفا بارزانیدا

جیټه‌که‌ی لیخوری، خه‌لکه‌که‌ش به پین له بهینی سه‌یاره‌کانه‌وه به‌پټوه بوون و گه‌وره و بچووک به‌ته‌نیا و به‌کۆمه‌ل هاواریان ده‌کرد و سروودیان ده‌خویند، فه‌ره‌ج هه‌ورامی بالی له په‌نجه‌ره‌ی جیټه‌که‌یه‌وه ده‌ر هینابوو، هی‌واش به‌دوای ئه‌و خه‌لکه‌دا بۆ ناو شار لینی ده‌خوری، کاتیک گه‌یشته‌وه به‌رده‌می قه‌سه‌ره‌که‌ی توفیق قه‌زان، دابه‌زین و باپیره خایم پو‌بعیکی کرده ده‌ستی فه‌ره‌ج هه‌ورامیه‌وه و سوپاسی کرد، له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ده‌لټن چی بچین نانۆکه‌بابیک بخوین؟'

پیش ئه‌وه‌ی لا‌بدن بۆ به‌ر به‌له‌دیه‌که، تیکلاری کۆمه‌لیک مندالی ته‌مه‌ن هه‌شت بۆ نۆ سالان بوون و ئه‌وانیش له شانی منداله‌کانه‌وه ده‌پو‌یشتن، منداله‌کان به‌کۆرس سروودی ئه‌ی ره‌قیبیان ده‌خویند، هه‌کیم و باپیره خایم لایان دایه‌ سه‌ر شو‌شته‌که و سالار و سارا ده‌ستی به‌کیان گرت و به‌ ده‌نگی به‌رز له‌گه‌ل منداله‌کاندا چه‌ند دټټیکیان وتنه‌وه:

"ئیمه‌ پۆله‌ی په‌نگی سوور و شو‌رشین

سه‌یریکه‌ خویناوییه‌ را‌بردوومان

ئیمه‌ پۆله‌ی میدیا و که‌ی خوسره‌وین

دینمان ئاینمانه‌ نیشتمان"

کاتیک مه‌حموود و باپیره خایم ئاو‌ریان لئ دانه‌وه، سالار و سارا ده‌ستیان لیک به‌ر دا و منداله‌کانیان به‌جی هیشته‌، پاشان لایان دا بۆ به‌ر به‌له‌دیه‌که و له‌و‌پټه‌ به‌ره‌و گوزه‌ری قه‌سه‌به‌کان چوون، کاتیک خۆیان کرد به‌ که‌باب‌خانه‌که‌ی نیزامه‌ شه‌لدا و چوون له‌سه‌ر میزیک دانیشتن، باپیره خایم هه‌لسا و چوو بۆ لای وه‌ستا نیزام و داوای لئ کرد چوار نه‌فه‌ر که‌بابیان بۆ دروست بکات، وه‌ستا

نیزام به دهم لیدانی شیشه که بابه‌کانه‌وه پرسیی، 'ئەری وەکو بزانی
موسته‌فا بارزانی گەشت؟'

پیش ئەوهی باپیره خایم وەلامی بداته‌وه، گەنجیک هاته ناو
که‌بابخانه‌که، دیار بوو سەرنجی باپیره خایمی راکیشابوو، چونکه
بەسەرنجەوه له گەنجەکه‌ی دەروانی و پاشان بەره‌و پیری چوو،
له‌به‌رخۆیه‌وه وەلامی نیزامی که‌بابچی دایه‌وه، 'بە‌ئێ گەشتوو!'
باپیره خایم دوا‌ی ئەوه‌ی چۆنی و چاکی له‌گەل گەنجەکه‌دا کرد،
پێکه‌وه هاتن و له‌ته‌نیشتی میزه‌که‌ی سالار و سارا و مه‌حموده‌وه
وه‌ستان و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'کو‌رگەل گیان، سارا پۆله، ئەمه
میرزا هه‌سه‌نه.'

'ئەوه سه‌به‌ب چیه‌ ئاوا خۆتان گۆریوه، به‌ته‌مای چین؟'
کاتیک میرزا هه‌سه‌ن قه‌ره‌داغی ئەمه‌ی وت، کورسیه‌کی له‌ولا
میزه‌که‌ی ئەوانه‌وه هێنا و پێکه‌وه دانیشتن، سالار له‌ وه‌لامدا وتی،
'قوربان، له‌ پیشوازی موسته‌فا بارزانی بووین.'

'نەیشمان بینی!' سارا له‌ژێر لیوه‌وه ئەمه‌ی وت، باپیره خایم
ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی میرزا هه‌سه‌ن و پووی کرده‌ نیزامی
که‌بابچی، 'وه‌ستا نیزام، بزانه‌ میرزا چی ده‌خوات.'

'که‌باب، که‌باب، هه‌یاتم، جا قایله‌ لای نیزام له‌ که‌باب زیاتر
چیمان ده‌ست ده‌که‌ویت؟'

'ئەری میرزا گیان، وەکو بزانیته‌ مه‌لا موسته‌فا چەند پۆژ لی‌ره
ده‌می‌تێته‌وه؟'

'ئەوه‌نده‌ی من زانیاریم هه‌بیت، سێ پۆژ لی‌ره ده‌بیت، ئیستا
به‌پێزی له‌ مالی شیخ له‌تیف دابه‌زیوه.'

'خۆزگه‌ ده‌مان بینی.'

'جا کاک سلیمان، دوا‌ی ئەوه‌ی که‌بابه‌که‌مان خوارد ده‌چین بۆ

مالی شیخ له تیف.

مه محمود له و کاته دا به سه رسامیه وه له باپیره خامی پروانی و
له به رخویه وه وتی، 'کاک سلیمان؟'

تاویک به بیده نگی سالار و ساراش له باپیره یان پروانی و ئه ویش
چاویکی لی داگرتن و دهستی خسته سهر دهستی مه محمود و
له به رخویه وه وتی، 'دهلیم میرزا ئه گهر بچین بۆ مالی شیخ له تیف،
چاومان به موسته فا بارزانی ده که ویت!'

'کوره به خوا کاک سلیمان ئه وهی پنی هه بیته و بتوانیت بروات
ئیتستا له وینه، ئیتستا خۆم له وئ بووم، تف هه لده ناکه ویته سهر
ئهرز، جا ئیتر پیاو نه چیت باشته، جا برا ئه و زاته سبهی و دوو
سبهی لیرهیه، ئیتستا له بهر شیخ و ئاغاگان بهر ئیمه ی مسکین
ناکه ویت، ههر پنگاشمان نابیت بچینه ژووره وه.'

تاویک بیده نگی دایگرتبوون، سهر میزه که یان دوو قاپی پر
له که وه و قاپیک ته ماته ی قازکراو دانرابوو، بیجگه له و پینج
قاپه ی ههریه که و چوار شیش که بابی له سهر بو. که بابخانه که
دوو میزی تری هاوشیوهی ئه و میزه ی ئه وانی تیدا بو، له
سووچیکه وه دهستشۆریک و وینه یه کی عه بدولکه ریم قاسم به سهر
دهستشۆره که وه به خواری هه لواسرابوو، کوپیکی مندالکاری
سوورکار له نه نیستی وه ستا که یه وه له سهر میزیک خه ریکی پیا زجنین
بو، وه ستا نیزامی که بابچی کابرایه کی کورته بالای ره قه له ی سهر
پووتاه و سمیلر هس بو، دوو سال بو له که رکوکوه هاتبووه
سلیمانی و ئه و که بابخانه یه ی دانابوو، خه لکی ئه و گوزره پینان
دهوت که بابخانه ی هه یاتم، دوا ی ئه وه ی نانین خوارد و بۆ ماله وه
که رانه وه، سارا له باپیره خامی پرسیی، 'باپیره، له لای خه لکی
بینگانه ناوت سلیمانه؟'

باپیره خایم وهکو گوتی له پرسپاره‌که‌ی سارا نه‌بوو بیت، قۆلی
له قۆلی سالاری خوشکه‌زای هه‌لپیکابوو، بیده‌نگ ده‌پویشت و له
دووری ده‌پوانی.

سه‌رله‌به‌یانیی پوژی دوی ئه‌و پوژه باپیره خایم له‌ناو مزگه‌وتی
که‌وره‌دا و له‌به‌رده‌م ده‌رگای قه‌بری شیخ مه‌حموودا کاتژمیریک
ده‌بوو وه‌ستا‌بوو، ئه‌وانه‌ی له‌و پیزه‌دا بۆ پیشوازیی موسته‌فا
بارزانی وه‌ستا‌بوون، بیجگه‌ له‌ باپیره خایم، هه‌موویان مه‌لای
مزگه‌وته‌کانی ناو شاری سلیمانی بوون، به‌ جوړیک له‌ خه‌یالی
خویدا نو‌قم بوو‌بوو، نه‌ی ده‌توانی به‌ئاسانی گو‌ییستی قسه‌وباسی
مه‌لاکانی چوارده‌وری بیت، له‌ خه‌یالی خویدا له‌ خو‌ئاماده‌کردندا
بوو، بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه، ئه‌گه‌ر لێره بۆی پیک نه‌که‌وت قسه‌ی
له‌گه‌لدا بکات، ئه‌وا باشتره‌ له‌ به‌غداد سه‌ردانی بکات، یان ئه‌گه‌ر
له‌ویدا ده‌رفه‌تی بۆ پیک که‌وت چیی پێ بلیت، سه‌ری داخستبوو و
له‌ به‌رپیتی خۆی ده‌پوانی و بی‌ئاگا بوو له‌وه‌ی له‌ چوارده‌وری چی
پوو ده‌دات، کاتیک چوارده‌وری ته‌واو قه‌ره‌بالغ بوو‌بوو، مه‌لاکه‌ی
لای شانی چه‌پی ده‌ستی ته‌وقه‌ی بۆ که‌سیک درێژ کرد، باپیره خایم
کاتیک سه‌ری هه‌لبێری، بینیی کابرایه‌ک چاکه‌ت و پانتۆلی له‌به‌ردایه
و له‌ به‌رامبه‌ری وه‌ستاوه و سه‌ری هه‌لبێپوه و لێی ده‌پوانیت،
شله‌ژا و خیرا ده‌ستی برد و ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کرد و وتی، 'قوربان.'
قسه‌که‌ی ب‌ری و له‌ لای راست و چه‌پی خۆی پوانی و خۆی
لێ نزیک کرده‌وه و به‌هێواشی پیتی وت، 'ئه‌زه‌نی، من خایم
شه‌له‌مۆم، کاتیک به‌رپیت له‌ سلیمانی بوویت، ته‌شریفت هه‌تیاه
مالمان. جووه‌کانی ئه‌م شاره‌ لی‌مان قه‌وماوه و زۆربه‌مان ده‌ربه‌ده‌ر
و ئاواره‌ی ولاتان بووین، نیسه‌به‌تیکی که‌ممان له‌ کوردستان ماوین
و ئیتر...'

له و کاته دا قسه که ی پښ بړی و دهستی باپیره خایمی توند
پاوه شانده، کاتیک دهستی له دهستی بهر دا لئی پوانی و پئی وت،
'مه علوماتم هه یه!'

حه مه جان سه ليم ده مانچه كه ي به پاره ي خايمي هاوپي كړي بوو،
 ئيواراني پوڅي پينجشمه مه له ناديمي ئه زمړ له گه ل هاوپيكانيدا
 له سهر ميڅي خوار دنه وه داده نيشيت و زوو زوو ده يوت، 'من به
 سهر و مال له گه ل شوږش و پارتيدام!'

پاشان شه و درهنگانك له گه ل هاوپيكانيدا له ناديمي ئه زمړه وه
 به ره و گه پره كي چوارباخ به پي ده گه پانه وه، به دم پيگاو هه
 پيواريكيان توش ده بوو، بانگيان ده كرد و گالته يان پي ده كرد.

دواي ئه وه ي ئه و شه وه هاوپيكاني يه ك يه ك بؤ مالي خو يان
 به پي كرد، به سه رخوشي به ره و گه پره كي جووله كان كه و ته پي.
 سالانك بوو له دواي ئه و پوڅه وه ي هاوپيكاني له و گه پره كه
 پوڅتيوون پيگاي نه كه وتيووه ئه وي.

كاتزميټريك ده بوو له سهر شيوه كه و له تهنيشت ديواي
 هه وشه كه ي مالي سه عاده تدا راوه ستابوو، به رده وام و له دووره وه
 گو يي له دهنگي چهنده كه سيك بوو له وديو مالي سه عاده ته وه له گه ل
 يه كتريندا ده دوان، له گه پاجي به رده مي كنيسه ته كه دا بوون، گه پاجي
 ئه و پاس و جيبانه ي بؤ شاره زوور و گرميان سه رنشينيان
 ده گواسته وه، ديواي مالي سه عاده ت هيشتا بؤني چيمه نتو ته پره كه ي
 لي ده هات، خانووه كه له مانگي چواري سالي ۱۹۵۲ وه چول كرابوو،
 له و پوڅه وه ي خيزاني سه عاده ت ناچار بوون به ره و سنووري ئيران
 و له ويوه به سه لتي بؤ تاران كوچ بكن، خانووه كه وه كو كنيسه ته كه

و دووکانی جووهکان بوون به مولکی ئهوقاف، دواى ئهوهى له نىوان دوو کارمهندى ئهوقافدا کيشهى لهسهر دروست بوو، بهچۆلى مایهوه، خانووهکه يهکيک بوو له ماله گهورهکانى گهپهکى جوولهکان و به چواردهوریدا باخیکى بهرفراوان ههبوو، سالى ۱۹۵۲ له فهرانگهى ئهوقاف وتبوویان خانووهکه به موسولمانیک فرۆشراوه، مهلا خهليلی فهیلی يهکيک بوو لهو کارمهندانهى ئهوقاف و بازرگانى به مالى جووهکانهوه دهکرد و بهنياز بوو خانووهکهى سهعهدهت بۆ خۆى ههلگرتهوه، کهسى دووهم على مارف چوارتایی بوو، که بهنهينى بۆ پينج سال دهچوو خانووهکهى سهعهدهتى فرۆشتبوو به خزميکى خۆى و پارهکهيشى لى وهر گرتبوو، له بهلگهنامهيهکى وهزارهتى ئهوقافدا نووسرابوو، مال و مولکی جووهکان بۆ فهلهستينيه ههلاتووهکان دهبيت، يان وهکو پاداشت به کاربهدهستانى ميرى بدرين، سالى ۱۹۵۲ خانووهکهى سهعهدهت له وهزارهتى ئهوقافهوه به سلیمان عهربهتیی مجهورى مزگهوتى مهحوى فرۆشرابوو.

بيستى مانگى ههشتى سالى ۱۹۵۲ بوو، بهيانى زوو پيش خۆرکهوتن، له گهپهکى سهershهقام، دوو کهسى نهاسراو سلیمان عهربهتیی مجهورىان به چهقو کوشت، دواى کوشتنى ئهوه، خانووهکهى سهعهدهت بهچۆلى مایهوه، سلیمان عهربهتیی مجهور ۱۲ دينارى به کاربهدهستى خهزينهى وهزارهتى ئهوقاف داوو، له کاتيکدا سلیمانى مجهور لای دراوسیکانى باسى لهوه کردبوو، که به برى ۷۰ دينار ئهوه خانووهى کرپوه و تاپۆکهى لهسهر خۆيهتى، مانگى پينجى سالى ۱۹۵۲ سيمانهى کورپى سهعهدهت، پيش ئهوهى بهرهو ئيران ههلبیت، ويستبووى خانووهکهى بفرۆشیت، بهلام له تاپۆى سلیمانى داواى پهزنامهندى فهرانگهى ئهوقافيان لى کردبوو، کاتيک لهگهل کرپارى خانووهکهدا سهردانى ئهوقافيان کردبوو، على مارف چوارتایی پنى

وتیوو، 'ئەو بەرپارە، ئیو بەتەن نەبە لەم شارەدا خۆتان بە خاوەنی
چلیک پووش بزەنن!'

سەمانە لە وەلامدا پێی دەلێت، 'بەئاسانی دەستبەرداری مۆلک و
مالی خۆمان نابین!'

'ئێتر ئەو بەرپاریکە و لە بەغدادەو بەراوە و ئیمە هیچ دەسەلاتیکمان
نەبە، بەخوا برا ئیو بەس هیچتان پێ ناکرێت!'

دوای ئەوێ لەسەر کۆشتنی سلێمانی مەجور، عەلی ماری
چوارتایی دەستگیر کرا، پاشان مەلا خەلیلی فەیلی لە چەمچەمالەو
بۆ سلێمانی گوزایەو و چوو ناو خانووەکە سەعادت و ئاوەدانی
کردەو.

ئەو پۆزە کاتیک حەمەجان سەلیم بەبێ ئەوێ لە دەرگا بەت،
چوو ناو حەوشەکە، مەلا خەلیلی فەیلی لە بەردەم تەنکیبەکی ئاودا
خەریکی دەستشۆردن بوو، بەبێ ئەوێ ئاگاداری بکاتەو لۆلەو
دەمانچەکە لەسەر سەری راگرت و پێش ئەوێ بەرپاری تەقاندنی
بەت لە بەرخۆیەو پێی و، 'هەئ شیعویی بیفەر!'

مەلا خەلیلی فەیلی پێش ئەوێ ئاوپ بەتەو، حەمەجان سەلیم
پەنجەئ لەسەر پەلەپیتکەئ دەمانچەکەئ داگرت و خۆینی مەلا خەلیلی
فەیلی تیکەل بە ئاوی بەر بەلۆوعەئ تەنکیبەکە کرد.

سابات، له سەر قەنەفەیه کی درێژکۆله ی سینە فەری له هۆله که دا
 دانیشتبوو، سەری به سەر قولاپ و شلیله که ی دەستیدا شۆر
 کردبوو و چەندین گلۆله شلیله ی رەنگا ورەنگیش له سەر کۆش
 و له چوار دەور بوو، سارا به رانبەر ساباتی دایکی له سووچیکێ
 هەمان قەنەفە به چوارمشقی دانیشتبوو، دەرته ریکێ دەستنوو سی
 له ناو دەست بوو بۆ ساباتی دایکی دەخویندەوه، بەر دەوام هێواش
 و پسته به پسته واتاکانی بۆ دایکی شی دەکردهوه، جار جار
 هەلوێستە ی دەکرد و له دایکی دەپوانی و دیسان ناوی شوین و
 پووداوه کانی بۆ باس دەکرد.

سارا ئەو دەرته رە ی بە دزییه وه له سندوقه که ی باپیره خایمدا
 دەر هێتابوو، دەستنوو سی پۆمانیکێ هاو پتیه کی باپیره خایم بوو،
 که چەندین سال بوو نووسیوی و هێشتا به چاپی نه گە یاندبوو،
 دابووی به خایم تا کو بۆی بخوینتیه وه و هه له چنی بۆ بکات، ئەو
 دەم سارا له پۆلی چواری ناماده یی بوو، سارا کچیکێ باریکه له ی
 قه له می دەموچاوی پیک و قژی رەش و لوول بوو، چاوی بایه می
 و رەنگی رەش و قاوه یی تیکه ل و تارماییه کی رەساسییش به سەر
 بیلبیله کانی چاویدا پڑابوو، دەنگیکێ ناسک و بەر دەوام پیکه نینیکێ
 شەرمانه له سەر لیوی بوو، خوینی گەرمی لاویتی به دەماره کانیدا
 شه پۆلیان دەدا و گورجوگۆلییه کیان به جهسته ی به خشیبوو.
 'دەلیم، سارا گیان، دەرسم له ئەجامدا تهنه دلشکاویت بۆ

بمئینتەوہ و نہ گەیت بە مەرامی خۆت؟'

سابات کاتیک ئەمەى لە بەرخۆیەوہ وت، سارا لە گەرمەى خویندنەوہدا بوو، هەلۆیستەکی کرد و بەسەرسامییەوہ لە دایکی پوانى، 'وام زانی تۆ باوہ پێکی یەقینت بە خۆشەوێستییهکەى من و سالار هەیه و هەردەم پشتگیریمان دەکەیت!'

سابات، بێ ئەوہى لە سارا پڕوانیت، هەناسەیهکی قوولى هەلکێشا و لە بەرخۆیەوہ وتى، 'بریا من هەموو شتیکم بە دەست بووايه، لەگەل ئەوہشدا منیش بیروبאוہ پرى سالارم لا قبول نییه، بەینى خۆمان بێت و لای کەس لە دەمت دەر نەچیت، باوکت دەیهوێت بە هەر شیوہیهک بووہ لێرە پڕوات و بۆ ئیسرائیل بگە پڕینەوہ!'

'چی؟ بۆ کوێ بگە پڕینەوہ؟ بەراستە دایە؟ وەکو دوینى و بەغەریبى پێگامان کەوتبیتە ئەم شارە، ئیمە سەد پشتمان لەم ولاتەدا ژیاوہ، ئایا ئێوہ ئەوہ دەزانن؟ ئەوہ بۆ سى هەزار سال دەچیت ئیمە لەم ولاتەداين، بۆ زانیاریت من زیاتر خۆم بە کورد دەزانم وەک لە زایۆنیستیک!'

'هەمووی خۆهەلخە لە تاندنە، ئیمە لەم ولاتەدا هیچ ئازادییەکمان نییه، تاکەى خۆمان بشارینەوہ و لەسەر تەسکەرەکانمان ناو و ناوێشانى هەلە نووسرابیت، یان نووسرابیت کە ئیمە ئیسلامین.'

'من تێناگەم مەبەستى ئێوہ لەو قسانە چییە، بیروبאוہ پرى چی و شتى چی؟'

'خۆتم لى گیل مەکە، یان باپیرەت و سالار میتشکی تۆشیان تیک داوہ، دەى نازانیت لەسەر چی سالار دايم ناکۆکە و لەگەل باوکت و مەحموودى براتدا شەپپیهتى؟'

'ناخ دایە خۆزگە ئێوہ تۆزیک بەسەر بپێکردنەوہى خۆتاندا دەچوونەوہ!'

'به‌خوا جوانه دهی ئەوه بیئەقلی نییه بۆ سالار پشتی له دینی
خۆی کردووه و بووه به کۆمه‌نیست؟'

'دایه، سالار هۆشیاره و ئیتر ناتوانیت کوێرانه ئەو بیروباوهره
باووباپیرانی قبول بیت، باوهر ناکه‌م ئەو حاشا له شه‌جه‌ره و
باووباپیرانی خۆی بکات، به‌لام ئەو ده‌لیت ئیمه پێش ئەوه‌ی هه‌لگری
هه‌ر دیانه‌ت یان پرهنسیپیک بین کوردستانیین.'

'جا ئیمه‌ که‌ی کوردین؟ کورپه‌ به‌خوا ئیوه، باوهرتان هه‌بیت
یان نه‌بیت، خۆشیتان بیت و تالیتان بیت هه‌ر جووله‌که‌ن، ئیتر ئەو
که‌ریتیه‌تان له‌ چیه‌؟'

'تو راست ده‌که‌یت، ئیمه‌ له‌ دایک و باوکیکی جووله‌که‌مه‌زه‌ه‌ب
له‌ دایک بووین، هه‌لبه‌ته‌ ئەوه ئیختیاری خۆمان نه‌بووه، به‌لام
ئێستا ئیمه‌ ئازادین، که‌ ره‌خنه‌مان له‌و دینه‌ هه‌بیت یان نه‌گه‌ر
ته‌واو ره‌فزیشی بکه‌ین، تو نه‌گه‌ر ئەو کتیه‌ی لای باپیره‌ خایمه‌،
بیخوینیه‌وه، باش تی ده‌گه‌یت!'

'کام کتیب؟'

'زانیوست، کتیبیکی سه‌وزی بچووکه‌.'

'ئێ، جا ئەو کتیه‌ چیه‌تی، له‌ بیرم دیت، کاتی خۆی باوکم چه‌ند
جاریک بۆی خویندینه‌وه.'

'ئاخر ئەوه‌ بوو، که‌ وای له‌و خه‌لکه‌ کرد، که‌ ولات و مال و حالی
خۆیان به‌جێ بیژن و بچن بۆ ئیسرائیل، ده‌زانی پێش سالی ۱۹۴۰
زیاتر له‌ په‌نجا هه‌زار خێزان له‌ سه‌رانسه‌ری کوردستاندا هه‌بوون،
ئێستا ئیمه‌ و چه‌ند مالیکی تر ماوینه‌ته‌وه.'

'تو پێت وایه‌ هه‌موویان به‌ خواستی خۆیان کۆچیان کرد، کورپه‌
به‌خوا عه‌ره‌بی شۆفینست ئەقلی کورده‌که‌شیان تیک دابوو، خۆ
ناتوانین ئینکاری له‌وه‌ بکه‌ین، که‌ زۆرینه‌ی کورد هه‌لگری هه‌مان

بیر و باوهری ئه و عه ره بانه ن.

'که واته سالار راست دهکات، پیویسته میله تی کورد ئه و بهرگه
کونه پرستییه له بهری خوی دامالیت و بیری سۆشیالستی و
یه کسان ی بکات به بهری خۆیدا، ئا ئه وه یه، که سالار خهباتی بۆ
دهکات.'

'تکات لئ دهکهم سارا، واز له و قسه بیمانایانه بینه با خوا
ئه وه نده ی تر غه زه بمان لئ نه گریت، کوا گه یشتیه کوی؟ بزانه
جوامیر چی لئ به سه ر هات؟'

سارا، هیتشتا به بیزاریه وه له دایکی دهروانی، به دوودلییه که وه
سه ری به سه ر دهفته ره که ی ده ستیدا شو پ کرده وه،

"جوامیر دوا ی کپبوونه وه ی ئه وان، به زه رده خه نه یه کی بزپکاوی
تفته وه وتی: داخم ناچی! زۆر ده ترسم به شی زۆری میژووش ئاوا
نوسرا بیته وه؟ باوهرم پئ بکه ن چه ند ئه و که سانه ی ئیمپریالیزم
به ناوی گهره و نویتنه ری ئه م ولات و گه له وه هیتا و نییه کایه وه و
به راستی گه وه ی ئه م ولات و گه له ن و په یوه ند بیان له گه لیاندا هه یه،
منیش ئه وه نده سه ر کرده ی ئه و خۆپیشاندا نه خوینینه بووم و هه ر
ئه وه نده ش په یوه ندیم له گه لیاندا بووه."

'ناوی چیه ئه و حقایه ته؟'

له کاتیکدا سابات ئه مه ی پرس ی، سارا له گه رمه ی خویندنه وه دا
بوو، هه لویسته یه کی کرد و له دایکی روانی، 'حقایه تی چی دایکه،
پۆمانه پۆمان، ناو نیشانه که ی... ژانی گه ل'

'پۆمان چیه؟ ئم، وت چی؟ ژانی چی؟'

'ژانی گه ل!'

'کام گه ل؟'

'ده ردی با پیره م هه موو جار یک ده یلیت، ژانی کورده موالییه کان!'

'کئ نووسیویه تی؟'

'ئیراهیم ئه حمه د'

'ئئ، دهی ئه مجا؟'

سارا په نجه به کی له نیتوان لاپه ره کانی دهستنوسه که دا پاکرتبوو، تاویک بوو له بهرگه که ی دهروانی، پاش خویندنه وهی ناو نیشانه که ی و ناوی نووسه ره که ی، که له سه ره بهرگه که ی به خه تیکی توخ نووسرا بوون، دهستنوسه که ی والا کرده وه و بهرده وام بوو،

"گوئگره کانی وه کو باوه پ به گوئی خویان نه که ن، به سه رسامییه وه ته ماشای به کترین ده کرد. جوامیریش له سه ره قسه گزیرانه وهی خوی رویشت: راستییه که ی ئه مه یه که کاتی من بریندار کرام، لای کتیبخانه ی گشتییه وه بووم، نه ک لای قوله ی پولیسی... وه وه کو بلاو کرایه وه، به لام ئه وه راسته که من له پیش خوپیشانده ره کانه وه بووم ئه ویش ته نیا هر له بهر ئه وه بوو که له دوا ی همموانه وه بووم. به دبه ختی و چاره پرسی وای سازاند که من له و کاته دا کاریکی زور په له و گرنم هه بی و ناچار بم له مال بیته ده ری..."

له کاتیکدا سارا له خویندنه وه وه ستابوو، بیده نگ له دایکی دهروانی، لئوه کانی هیتابونه وه یه ک و دهستیکی به ره و پووی دایکی بان کرده وه و ویستی دیسان باسی سالار بکات، له و کاته دا سابات له بهر خوییه وه وتی، 'ژانی گهل، ژانی گهل... ئئ ئئ بهرده وام به.' سارا سه ریکی له دایکی راوه شانند و سه ری به سه ره په ری دهستنوسه که دا داهیتت،

"وه که له مال هاتمه ده ری، مردووی گردی سه یوان چند خوپیشاندانی پارتی له بیر بووه، منیش ئه وه نده! بۆ ئه وه ی به په له بگه مه ئه و شوینه ی بۆی ده چووم، پئویست بوو به بهرده رکی سه رادا تیپه رم، که نزیکترین ریگا بوو. که دیم مله مای لئ بر اووه، مه لی لئ دهر

ناچیت، بهراکردن گه پامه وه تا وه کو له لایه کی که وه خۆم بگه یه نمه شوینه که. بۆ بیوله تی من له و کاته دا له سهربانی سهراوه مهیدانه که درایه بهر دهستریژی شهستیر، خه لکه که به ناچار ی کشانه وه ناو کۆلانه کان و کهوتنه هه لاتن."

'ئیسنا ده زانم بۆچی باو کم و مه محموده فهنی رقیان له سالار هه لگرتوه، به لام تیناگه م تو بۆ؟'
'توخوا سارا واز له وه مه سه له یه بیته و ئه وهنده پچر پچر ئه و حقایه ته م بۆ مه خوینه ره وه!'

سارا چاوی پر بوو بوون له فرمیسک و له وه دا بوون برژینه سه ر پومه ته کانی، تۆنی دهنگی گۆر ابو، به بیزاریه که وه له خویندنه وه بهرده وام بو،

"ئینجا جه نام که له گه لیان نه بووم و له دوا ی هه مووانیشه وه بووم، که وتمه پیش هه مووانه وه و به م جۆره ئاوه ژووه بووم به پینش ره وی خۆپیشاندانه که و یه کێ له سه ر کرده ناو داره کانی بزوتنه وه! وه هه ر له بهر ئه م سه ر کرده یه درۆینه ش بوو که پاش چهند هه فته یه ک به برینداری و شه له شه ل، له گه ل ٤١ که سی ترا بر دیانم بۆ بهرده می عورفی و ژهندرمه پیاو کو ژه کان هاتن بۆ شایه تی..."

سارا، له کاتیکدا سه ری به سه ر ده ستنوسه که دا شو پر کرد بو وه، شیوازی دانیشه که ی گۆری و به بیئارامیه که وه چهند جار یک هه ستایه سه ر پین، دیسان له جینگای خۆی دانیشه وه، هه ناسه ی توند بوو بو، ئازاریکی کوتوپر سه رسنگی داگرت، دیسان له نا کاو راپه ری و خۆی که میک راست کرده وه، له خویندنه وه وه ستا و ده فته ره که ی داخست و هیواش له سه ر کۆشی دای نا و هه ردوو ده ستی به سنگیه وه گرت، سه ری به سه ر سنگیدا شو پر کرد بو وه و ماسو لکه کانی ده مو چاوی گرژ بوو بوون، له کاتیکدا له عه زه تدا پانه کانی کۆ کردنه وه و هه لی کیشان

بەرەو سەر لیواری قەنەفەکه، دەستنوسی پۆمانی ژانی گەل کەوتە سەر زەوی، برۆکانی هینانەوہ یەک و چاوی توند نووقاند، دیار بوو ساباتی دایکی بە دەم شلیلەچننەوہ لەناو خەیاڵی خۆیدا بە دیار دیمەنی پروداوہکانی پۆمانی (ژانی گەل) ەوہ نوقم بووبوو، ەەر بۆیە لەو کاتەدا ئاگای لای سارا نەمابوو، تا ئەو کاتەی سارا لەتاو ئازار خۆی لەسەر قەنەفەکه پین را نەگیراو لەناکاو بەر بۆوہ و کەوتە سەر ئەرزى ھۆلەکه، وەک گیاندارێکی پیکراو ەەردوو دەستی توند بە سنگیەوہ گرتبوون و لەپەسا تەپاوتلی دەکرد.

سابات لە عەزەرتدا لە جیگای خۆی راپەڕی و شیش و گۆلەلی شلیلەکانی بە چوار دەوری سارادا پژاند و بە دەنگیکی بەرز، 'سارا، سارا گیان مألویزان خۆم، مەحموود، پۆلە مەحموود.'

لە کاتیکدا سابات بەرەو دەرگای ھۆلەکه چوو، لەناو دەرگاگەوہ بەو قالدەرمانەدا ەەلی پروانی، کە بەرانبەر دەرگای ھۆلەکه بوون و بەرەو قاتی سەرەوہ دەکششا، قاتی سەرەوہی مالهەکیان تەنھا دالانیک و دوو ژووری بۆ سارا و مەحموود لى بوو، دیسان چەند جارێک بانگی لە مەحموود کرد، گەپایەوہ لای سارا و دانەوییەوہ بەسەریدا و لە تەنیشتیەوہ دانیشت و باوہشی پیندا کرد، پاش ئەوہی خستییە سەر پشەت، ەەردوو دەستی لە بنبالەکانی توند کرد و بۆ سەر پانی خۆی راپیکیششا، پاشان دەستیکی بە پرومەتی ساردیەوہ گرت و دەستەکەلی تریشی لەپەسا و ھیواش لەسەر بۆ خوار بە سەر سنگ و نیوان مەمکە قوتەکانییدا دەھێتان و لە روخساری تیکچووی سارای دەپروانی، بە دەم گریان و ەەنسکدانەوہ، 'مەحموود، پۆلە مەحموود فریا کەوہ، سارا گیان، خوایە چی بکەم.'

لەو دەمەدا مەحموود ھیواش ھیواش بە قالدەرمانەکاندا ھاتە خوار، قاتوبیجامەلی خەتخەتی لەبەردا بوو، وەکو تازە لە خەو رابووپییت،

له بهر خویه وه و به بیزاریه که وه وتی، 'چییه، دیسان به زمه که یه!'
مه محمود له قوتابخانه ی ئاماده یی سلیمانی، قوتایی پۆلی
شه شه می و یژه یی بوو، بۆ مه بهستی خویندن و خویندنه وه بهرده وام له
ژووره که ی خۆی بوو، هر له سه ره تا وه گوئی له هاوار و بانگی دایکی
بوو، به لام سارا و سابات پۆژانه ئه وه نده یان گێچهل به مه محمود
ده کرد ته واو لیتیان بیزار بوو بوو، بیجگه له وه ی پۆژی چه ندین جار
ده یان نارد بۆ گوله به پۆژه و قه زوان و بنیتشت کرین.

سڀ پڙڙ ٻو سارا له نهخوشخانهى جمهورى كهوتبوو، پهنگى هاتپوه به بهردا و ماسولڪه و دهمارى پومهتى خوينيان تى زابوننوه، دهيتوانى لهسهر جيگاڪهى ههلسيت و نازارى سهرسنگى و تهنگهنهفهييهكهى نهمايو.

دواى نيوهپڙى ٺهه پڙڙه سالار بڙ يهڪه مين چار سهردانى كرد، سارا له ژوورينڪدا لهگهل چوار ٺافرهتى نهخوشى تردابوو، لهو کاتهدا لهسهر جيگاڪهى وهڪ پيشهى دايمى چوارمشقى قنج دانيشتبوو، قڙه پهش و لوولهكهى بهسهر شانيدا بهر دابووهوه، به جڙينڪ بووبوهه چوارچنوهيهڪ بڙ پوخسارى، ٺهه پهنگه سڀيهى جل و جيگاڪهى كاريڪيان كردبوو وهڪو ٺهوهى سارا بڙ كيشانى پڙتريتنيڪ خوى نمايش كردبيت، سالار چهپڪيڪ گولى ٺهرخهوانىي پڻ بوو، به ههردوو دهستى چهپڪه گولهكهى له پيش خويهوه و بهسهر سنگيهوه گرتبوو، پڻ ٺهوهى له چواردهورى برونيت، ههر له هاتنهژورهويدا له دوورهوه چاوى له سارا بڙى و بهرهو لاي جيگاڪهى چوو، سارا كاتنيڪ سالارى بينى، بهپهلهپرووزڪڻ زياتر خوى راست كردهوه و دهستىكى به سهروقڙيدا هيتا و بهشهرميڪهوه لهڙير لپوهوه وتى، 'سالار گيان، ٺهوه چڻ بوو؟' له كاتنيڪدا سارا ٺهوهى وت، سالار گهيشتبوهه بهردهمى و گولهكهى بهرانبهرى راگرت و پڻى وت، 'سارا گيان بمبوروه درهنگ

هاتم، فەرموو.

'ئەرخەوان؟'

'بەلێ ئەرخەوان، بەتایبەتی چووم بۆ گردی سەیان، تا...'
'هەتیو، ئەرخەوانی چی و سەیان چی، خۆ من بەتەمای مردن
نیم لەم تەمەنەیا! کەچی تۆ لە قەبرسانەوێ گولت بۆ هێناوم.'
'نا، نا، وتم با بە دەستی بەتال نەیهەم، جارێکیش گویم لیت بوو
چەند بەسۆزەوێ باسی جوانیی ئەرخەوانەکانی گردی سەیان
دەکرد.'

'دەستت خۆش بێت، بەس بۆ وا درەنگ هاتیت، هەتیو دواى سێ
پۆژ، دەزانیت چەند چاوەروانت بووم؟'

'دەبێت بمبورویت، باوەر بکە لەو پۆژەوێ تۆ لێرەیت، من ئاگام
لە دنیا نەماوە، ئەوێ سێ پۆژە بۆ بەردەمی ئەم نەخۆشخانەیه دێم،
بەلام دووێل دەبووم لە هاتنەژۆرەوێم، هەر وەها ئەو دوو جارەى
دایکم سەردانی کردیت و یستم لەگەڵی بێم، بەلام خۆت دەزانیت،
نەمدەویست دیسان تووشم بێت بە تووشی باوکت و مەحموودی
براتهو، خۆ ئەوان ئەم ماوەیه چاویان بە من هەلنایت!'
'دەى ئیستا چی دەکەیت ئەفەنى، ئەوێ دوانیوێ پۆیه، هاكا ئەوان
هاتن!'

'نا، نایەن.'

'چوزانیت نایەن؟'

سالار سەریکی داخست و بە دەستیکی لاملی خوراند، لای قاچی
سازاوێ لەسەر جیگاکی دانیشت و بە دەنگیکی نزم، وەکو ئەوێ لەگەل
خۆیدا بدویت، 'وتم، ئەوان...'

قسەکەى تەواو نەکرد و لەو کاتەدا سەری هەلبێی و زیاتر لە
سارا نێزیک بوویەوێ و بەردەوام بوو وتی، 'سارا، ئەوان ئەمەرق نایەن،

چونکه...

'بۆ نایه؟ ئهوه من ئیزن دراوم و له به یانییهوه سێ جار زهنگیان بۆ مالهوه لێ داوه، وتیان پێ دهچیت ئه و ژماره تهلهفونه هیلهکهی بچراپیت، چهند جاریکیش تهئکیدم له ژمارهکه کردهوه، خۆ ئهوهنده گران نییه، دهی ژماره تهلهفونهکه مان ۸۴ نییه؟'

'تۆ ئهوهنده خۆت نارهحهت مهکه.'

'تیناگه، دهی دایکم و ئهوان لهکوین؟'

'چوون بۆ کۆیه، چوون مالتاواپی له مالی پوره سهلما و خانی بکهن.'

'دهی بۆچی بهنیازی کوین؟ خۆ ناگوینزهوه؟'

'ئهخیر، بهلێ، بهلێ دهگوینزهوه، بهلام بهیهکجاری بۆ دهرهوهی ولات.'

'بهراسته سالار، یانی تریفه و گولهباخی هاریم جاریکی تر نابینمهوه؟' سالار له و کاتهدا زیاتر له سارا هاته پیش و دهستیکی خسته سهر دهستی سارا و به چپه پێی وت، 'دهپۆن بۆ ئیسرائیل.'
'وهی خواجه ئهوه چیه، ئه و خهلهکه شیت بوون، دهلیت لهوئ ههنگوین پزّاوه.'

'ئهوه مهسهلهیهکی تره و ئیستا کاتی نییه!'

'یانی ئهمرۆ نایه نهوه؟ دهی من چی بکهم لێره؟ خۆ کلیلی مالهوهشم پێ نییه!'

'ئهگه به من پازی بیت ئهوا، نازانم، دهلیم به سهیارهکهم دهتبهمهوه مالی خۆمان.'

سارا به ههردوو دهستی توند دهستیکی سالاری گرت و له چاوی پروانی و بهنازیکهوه وتی، 'من ههردهم به تۆ پازی بووم نازیزهکه، سالار گیان، ئه بهد له خۆشهویستیم بۆ تۆ دوودل نهبووم، بهلام ههتیو،

ئاڭگات لە دەمت بېت، جارېكا ئېمە لەكوئمانە، مالى خۆتانی چى و شتى
چى!

'بۆ نا سارا گيان، خۆ دنيا كاۆل ناييت!'

'نا، نهخېر سالار گيان، با لهوه زياتر پهيوهندي نېوان تو و باوكم و
مهحمود تېك نهچېت و خۆشه يستيه كهى ئېمەش به دهردى ئهوهى لهيل
و مهجنونى لى نهيهت، تا ئىتوارة چاوه پوانيان دهكم، ئه و سسته رهى
سه رپهرشتى ئه م به شه دهكات پى و تم، كه حه تمەن دهرم ناكه نه سه ر
جاده.'

'تكايه سارا، ئىنكاريم له گه لدا مه كه و با برۆينه وه بۆ مالى خۇمان، تو
تا ئىستاش پىت نه ناوه ته ناو جىبه كه مه وه، دهرانيت؟'

له كاتىكدا سارا ويستى وه لامى سالار بداته وه، سالار هه ستا به ره و
دهرگاي هۆله كه بروت، به ده م رېنگاوه ئاو رېكى له سارا دايه وه و پى
وت، 'تو خۆت ئاماده بكه.'

زۆرى پى نه چوو سالار له گه ل سسته رىكى كورته بالاي قزكورتى
كه نمپه نگدا كه رايه وه، كاتىك پىكه وه له گه ل سالاردا كه يشتنه به رده مى
جىگا كهى سارا، سسته ره كه پووى له سارا كرد و پى و ت، 'سارا خان،
دهرۆيت؟'

'به لى پووناك خان، سوپاس بۆ ئه وه هموو خزمه ت و دلسۆزىيه ت.'

دره‌نگانی ئیوارهی ئەو پوژە، سابات و حەکیم لەگەڵ باپیرە خایم و مەحمووددا، لە شارێ کۆیە گەرانەوه، بیزاری و هیلاکیی پریگا بە پرویانەوه دەبینرا، سابات لە بەرخۆیەوه بەردەوام دۆعا و نزای دەکرد، حەکیم لە پریگا و تەبوی، 'تاوێ کو سەرۆمالمان تیا نەچوو، باشتەر وایە فریای خۆمان بکەوین و بۆ ئیسرائیل بگەڕیننەوه.'

باپیرە خایم لە وەلامدا بە حەکیمی کۆری و تەبو، 'تۆ پێویستە ئەو خەیاڵە لە میتشکی خۆت دەر بکەیت، ئێمە هەتاوێ کو بەو خەیاڵەوه بژین و بە درێژایی ژیانمان خەون بە ئیسرائیلەوه ببینن، ئێتر نەوه لە دواى نەوه لیترە خۆمان بە غەریب دەزانن و لەبیرمان دەچیتەوه کە ئێمە کوردستانین، بەو جۆرە هیچ سەوز ناکەین لە ژیانماندا.'

لەدواى ئەمەوه ئێتر بە درێژایی ئەو پریگایە بەکتریان نەدواند و هەرچواریان لە خەیاڵی خۆیاندا نوقم بووبوون.

کاتێک گەیشتبوونەوه ماله‌وه و دواى نانخواردن و چاخواردنی ئیوارە، باپیرە خایم داواى ئەوهی لە مەحموود کردبوو، بۆ خۆیتندن بێر لە چوونی بۆ بەغداد نەکاتەوه، چونکە تا ئەو دەمەش مەحموود دەیویست دواى دەرچوونی لە ئامادەیی بچیت بۆ ئەکادیمیای هونەر لە بەغداد و لەوێ هونەری شیوه‌کاری بخوینیت، ئەو شیواز و فۆرمی هونەری مەحموود تیندا بەهرەمەند بوو، هەرۆها لە پێنج سالییه‌وه پوژانە سەرقالی بوو، بەردەوام سکیچی دەکرد و نیگاری دەکێشا، لەو کاتەدا باپیرە خایم بەو خەیاڵی مەحموود رازی

نه‌بوو، به‌رده‌وام هه‌ولی له‌گه‌ل مه‌حموود ده‌دا، که پرای بگورپیت و بییت به پزیشک یان مامۆستا باشتره، ئه‌وه‌شی به مه‌حموود ده‌وت، به‌غداد و شاره‌کانی تری عیراق بۆ کوردیکی جووله‌که گونجاو نین، نه‌ک ته‌نها بۆ خویندن و مانه‌وه تیناندا، به‌لکو بۆ سه‌ردانیش پریگات تینان نه‌که‌ویت باشتره، هه‌روها باپی‌ره خایم به مه‌حموودی ده‌وت، 'هه‌ولی ئه‌وه بده بییته معلم، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت پاشه‌پوژ خزمه‌تیک به میلیله‌ته‌که‌ت بکه‌یت!'

حه‌کیم به‌رده‌وام به‌ته‌وسیکه‌وه له خایمی باوکی ده‌پوانی و سه‌ری لئ با ده‌دا و له‌ژیر لئ‌وه‌وه ده‌یوت، 'کوره باوکه پجات لئ ده‌که‌م، خویندنی چی و پاشه‌پوژی چی، واز له و کوره بیینه!'

سابات ئه‌و پوژه گوزهرانی باش نه‌بوو، له ده سالی رابردوودا خه‌م و په‌ژاره‌ی له‌ده‌ستدان و داپرانی که‌سانی نژیکی ته‌واو کاریان تی کردبوو، ئه‌وه ئه‌م‌پۆ دیسان له سه‌لما و خانی میژدی و مناله‌کانیان مالئاوایی کرد، بۆ سابات ئه‌وان له جیگای که‌سوکاری بوون، مالئاواییه‌ک بۆ ئه‌به‌د هیوایه‌کی تیدا به‌دی نه‌کریت جاریکی تر چاویان به‌یه‌ک بکه‌ویتته‌وه، بیجگه له ماندویتی پریگا، نه‌یده‌توانی له‌سه‌ر پیکانی بۆستیت و به‌رده‌وام سه‌ری گیزی ده‌خوارد، له هۆله‌که له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتبوو سه‌ری به‌پشتدا خستبوو، ده‌سته‌سپریکی سپیی قه‌دکراوی ته‌پری له‌سه‌ر ناوچه‌وانی دانابوو، ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر سنگیدا له‌یه‌ک هه‌لپیکابوون و بی‌ده‌نگ چاوه‌کانی لیک نابوو، چه‌ندین شه‌و بوو له ترسی دئوه‌زمه‌ی نیو خه‌ونه‌کانی نه‌ی ده‌ویژا بچیته ناو جیگاوه، به‌تایبه‌تی ئه‌و خه‌ونه‌ی به‌رده‌وام دووباره ده‌بوویه‌وه، هه‌نووک له‌و خه‌ونه‌یدا خۆی به ده‌ستی خۆی کفنیکێ له جاوی سپی بۆ منداله‌کانی ده‌دووری، سابات له‌لای که‌س ئه‌و خه‌ونه‌ی باس نه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌نده هه‌موو شه‌ویک یان

سه‌رله‌بیانیان‌حه‌کیم‌لی‌ده‌پرسی، 'ئه‌ری‌ژنه‌که‌موشکیله‌ت‌چییه؟
بۆ‌ئارامت‌لا‌هه‌لگیراوه‌و‌شهو‌تا‌به‌یانی‌ئیشک‌ده‌گریته؟'
سابات‌به‌بیانیان‌به‌لووعه‌ی‌ئاوه‌که‌ی‌به‌ر‌ده‌دایه‌وه‌و‌به‌دیاریه‌وه
چهند‌نزایه‌کی‌ده‌خویند،‌به‌و‌نیازه‌ی‌خه‌ونه‌که‌ی‌نه‌یه‌ته‌دی‌و
کاریگه‌ری‌خرابی‌له‌سه‌ر‌منداله‌کانی‌نه‌بیته.

له‌سالی‌۱۹۵۱‌وه‌و‌له‌و‌پۆژه‌وه‌ی‌دایک‌و‌باوک‌و‌دوو
خوشکه‌که‌ی‌مال‌و‌حالیان‌له‌شاری‌پینج‌وین‌به‌جی‌هیتشت‌و
به‌ره‌و‌ولاتی‌ئیسرائیل‌سه‌فه‌ریان‌کرد،‌ئه‌وده‌م‌مه‌حموود‌سی
سالان‌و‌سارا‌ته‌نها‌ته‌مه‌نی‌سالیک‌ده‌بوو،‌ئیس‌تا‌مه‌حموود‌و
سارا‌هه‌رزه‌کارن‌و‌شیتواز‌و‌روخساری‌که‌سوکاری‌نه‌نکیان‌له‌بیر
نه‌ماوه،‌ته‌نانه‌ت‌ئه‌گه‌ر‌ئیس‌تا‌یه‌کتری‌ببینن‌ته‌واو‌به‌به‌یه‌ک‌غه‌ریب
که‌وتوون،‌سابات‌به‌رده‌وام‌ژیانی‌سه‌رده‌می‌لاویتی‌بۆ‌منداله‌کانی
ده‌گه‌تپه‌وه،‌زوو‌زوو‌له‌به‌رخۆیه‌وه‌ده‌یوت،‌'ئای‌له‌وسای‌شاری
پینج‌وین،‌چهند‌دلگیر‌و‌خۆش‌بوو!'

باوکی‌سابات‌نه‌ک‌ته‌نها‌له‌شاری‌پینج‌وین،‌به‌لکو‌تا‌شاری
مه‌ریوان‌و‌ته‌نانه‌ت‌له‌ناوچه‌ی‌شارباژتپیش‌زۆر‌به‌ناوبانگ‌بوو،
ئه‌ورامی‌باوکی‌به‌ئه‌ورامه‌جوو‌ناسرابوو،‌سابات‌په‌شیمان‌نه‌بوو
له‌گه‌ل‌که‌سوکاریدا‌بۆ‌ئیسرائیل‌نه‌چوو‌بوو،‌هه‌ولی‌ده‌دا‌حه‌کیمی
میزدی‌خۆش‌بویت‌و‌سارا‌و‌مه‌حموود‌هه‌موو‌ئه‌و‌بۆشاییه‌یان‌له
دلی‌ئه‌ودا‌په‌کرد‌بۆوه،‌ئه‌وه‌ی‌پۆژانه‌زیاتر‌ساباتی‌بیزار‌ده‌کرد‌و
به‌رده‌وام‌بیری‌لی‌ده‌کرده‌وه‌پاشه‌پۆژی‌منداله‌کانی‌بوو،‌هه‌رچه‌نده
باپیره‌خایم‌و‌حه‌کیم‌پینج‌سالیک‌له‌وه‌وبه‌ر‌به‌به‌رتیل‌و‌هاوکاری
دۆستانیان‌ناو‌و‌دیانه‌ته‌که‌یان‌له‌سه‌ر‌ناسنامه‌کانیان‌گۆرپبوو،
هه‌روه‌ها‌له‌گه‌ره‌کی‌جووله‌کانه‌وه‌بۆ‌گه‌ره‌کی‌سابوونکه‌ران
گۆزبابوو‌یانه‌وه،‌ئه‌و‌چهند‌مانگه‌ی‌دواییش‌له‌خه‌یالی‌ئه‌ودا‌بوون

دوكانه‌كه‌يان له قه‌يسه‌رى نه‌قىب بفرۆشن و له كووچه و بازارپىكى تردا سه‌ره‌نوئى ده‌ست پى بكه‌نه‌وه، له فرۆشتنى دوكانه‌كه‌ياندا باپيره خايم رىگر بوو، ئه‌و شه‌وه‌ى حه‌كيم بۆ جارى يه‌كه‌م باسى فرۆشتنى دوكانه‌كه‌ى له‌گه‌ل باوكيدا كرد، باپيره خايم به حه‌كىمى كورپى وت، 'ده‌زانيت حه‌كيم سالى ۱۹۰۰ باوكم يه‌كه‌م كه‌س بووه، له‌گه‌ل دروستكردى ئه‌و قه‌يسه‌رى نه‌قىبه‌دا دوكانى تىدا به كرى گرت، ئه‌وه به تووه سى نه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و كولانه گورگه ژياوه.'

باپيره خايم ترسى ئه‌وه‌ى هه‌بوو حه‌كىمى كورپى چاو له خزمانيان بكات و له خه‌يالى ئه‌وه‌دا بيت پيشوه‌خت سه‌روه‌ت و مالى بفرۆشيت و پاشان بۆ ئيسرائيل سه‌فه‌ر بكات، ئىنجا باپيره خايم ئه‌مه‌ى به حه‌كيم وت، 'سليمانى شارى ئيمه‌يه، ولاتى كوردستان جىگاي باوباپيرانمانه نه‌ك ئيسرائيل، ئيمه پيش دروستبوونى شارى سليمانيش له قه‌لاچوالان بووين و به ره‌نجى شانى خومان ژياوين، ئه‌وه بۆ زياتر له سىسه‌د سال ده‌چيت ئيمه ره‌نج ده‌ده‌ين و شىخ و ده‌ره‌بگ به چاوى كه‌م و سووكايه‌تپيكرده‌وه سه‌يرى ئيمه ده‌كه‌ن و سه‌رانه‌مان لى ده‌سه‌نن، باپيره گه‌وره‌م خۆى له قه‌لاچوالان له‌دايك بووه و له دروستكردى شارى سليمانيدا راويژكار بووه، خۆى يه‌كه‌م به‌ردى بناغه‌ى گه‌ره‌كى جووله‌كانى داناوه، به پاره و بىرى ئه‌و بازار و ئابوورى شار دروست كراوه و بووژاوه‌ته‌وه، ئىستا ئه‌وان ئيمه به ده‌ره‌كى و غه‌ريب له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن و به‌ره‌و ئيسرائيل يه‌ك يه‌ك و به كۆمه‌ل ده‌رمان ده‌په‌رينن، ئه‌وسا كاتىك فرۆكه‌كانى ئىنگليز شارىان بۆردومان كرد، كرديانه ويزانه و دار و به‌ردى ئه‌م شارى سليمانيه خوينى لى ده‌چۆرا، له كاتى بۆردومانه‌كه‌دا من له به‌غداد بووم، به‌لام دواى ئه‌وه‌ى بۆ سليمانى گه‌رامه‌وه، له ئه‌نجامى بيده‌سه‌لاتى و بىزارىمدا، ويستم

خۆم بگه یه نمه لای شیخ مه محمودی حه فید و پتی بلیم، جه نابی شیخ دهستم به دامانت و دهسته کانت ماچ ده کم، خه یالت لای میله ته که ت بیت و واز له غه زاگردن بیته و له بهر خاتری دهسته بهر کردنی به ههشت بۆ شه خسی خۆت، مالی کوردان له وه زیاتر ویزان مه که. نازانم بۆ ئه وه ده مه ئه وه نده تر سنۆک بووم و بۆ لای جه نابی شیخ نه چووم.

له کاتیکدا باپیره خایم ئه و قسانه ی ده کرد، حه کیم و مه محمود به سه رسامیه وه لییان ده پروانی و به سه رنجه وه گوئیستی بوون، سابات خۆی خستبووه سه ر لا و چاوه کانی پر بوو بوون له فرمیسک. له وه ده مه دا له ده رگای حه وشه درا، مه محمود هه ستایه سه ر بئ و چوو سووچیکی په رده که ی لا دا، ئه وه په رده نه ی شه و و رۆژ دادرابوونه وه، ئه وه بۆ چوار سال ده چوو خۆر ئه وه نده له دیوی ده ره وه ی په رده کانی دا بوو ده می بوو په رنگیان په رپیوو، به لام له بهر ئه ستووری په رده کان به دیوی هۆله که دا هیشتا په رنگیکی سه وزی تۆخیان ده نواند.

‘سالاره’

مه محمود کاتیک ئه مه ی وت، په رده که ی دادایه وه و له ده رگای هۆله که وه به ره و ده رگای حه وشه که چوو، سابات به ناله نال راست بوویه وه و تۆزیک خۆی قنج کرده وه، باپیره خایم و حه کیم بیده نگ له ده رگای هۆله که یان ده پروانی، کاتیک مه محمود ده رگای حه وشه ی له سالار کرده وه، به سالاردا هه لپروانی و بئ ئه وه ی هه یج بلیت و ته نانه ت فه رموویشی لئ بکات پشتی تی کرد و پیش ئه و چوو وه ژووری، سالار له ژیر لیوه وه وتی، ‘که رپیاو’

سالار کاتیک گه یشته هۆلی دانیشته که، باپیره خایم له ناوه راستی هۆله که دا راوه سابوو، به روویه کی خۆشه وه سه یری

سالاری خوشکهزای کرد و دهستی به‌رهو پرووی دریژ کرد، 'سالار گیان، کورپی خۆم، به‌خیز بییت، ئەوه خیر بوو، دەی خوشکم چۆنه خۆ شوکور ناساخ نییه؟'

'دایکم باشه باپیره گیان، ئەوه له قه‌زازه‌کان بووم، وتم نیزیکم و با بچم به‌سه‌رپیتی سه‌ردانیکیان بکه‌م.'

تا ئەو کاته‌ی سالار وه‌لامی باپیره خایمی دایه‌وه، ده‌ستیان هەر له‌ناو ده‌ستی یه‌کدا بوو، ئینجا باپیره خایم سالاری به‌رهو لای خۆی راکیشا و له‌ته‌نیشت خۆیه‌وه دای نا، له‌و کاته‌دا چه‌کیم به‌لالووتیکه‌وه بێ ئەوه‌ی له‌سالار بروانیت، 'به‌خیز بییت.'

سابات به‌ده‌نگی تیکشکاوه‌وه، پرووی له‌سالار کرد، 'سالار گیان، بمبووره به‌ساقه، دوور بییت له‌گیانی تو و ئازیزانت زۆر ناساخم، یاخوا به‌خیز بییت، دەی دایه‌که‌تان چۆنه؟'

'خوا چاکت بۆ بکات سابات خان، دایکم باشه، ته‌نها ئەوه نه‌بییت که به‌ده‌ست ئازاری په‌نجه‌کانی ده‌ستییه‌وه هیلاکه، ئەویش هه‌موومان ده‌زانین هۆکاره‌که‌ی ئەوه‌یه سالانیکه سه‌وزه‌ی بێ پنیون و زۆر ماندووی کردوون.'

مه‌حموود له‌ولای سالاره‌وه خۆی ترنجاندبووه سووچی قه‌نه‌فه‌که و له‌په‌سا هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌لده‌کیشا.

'ده‌ی له‌گه‌ل خویتندنه‌که‌تدا چۆنیت؟'

'باشم، زۆر باشم باپیره گیان، ئیدی سالی داها‌توو دوا‌یین سالمه، ئەگه‌ر به‌خت یارم بییت شه‌ها‌ده‌ی موعلیمی وه‌ر ده‌گرم.'

'پیشه‌یه‌کی چه‌ند بیوتیه‌یه کورپی خۆم. سالار گیان، یانی ده‌بیته موعلیم و ده‌رسو‌ده‌ور به‌من‌دالان ده‌لێته‌وه؟'

'به‌لێ، وانه‌ی زمانی کوردییان بێ ده‌لێمه‌وه!'

'سالار، ئیتر تو په‌کت ناکه‌ویت.'

سالار بیٹارامیہک به پروییہوه دیار بوو، زوو زوو پرووی له باپیړه خایم وهر دهگتړا و له ساباتی دپروانی، پاش ئهوهی خوئی کو کردهوه، به دهنگیکی گر و بهشهرمیکهوه وهکو ئهوهی لهبرخویهوه بدویت، 'دهلیم سابات خان، ئهوه سارا له خستهخانه دهر چووه و له مالی ئیمهیه!'

'چون، بهراسته سالار، دوختوره ناسک به خومی وت پیویسته هفتیهک بمینتتهوه، یانی چی ئاوا زوو ئیزنیان داوه؟'

'بهلن، ئهه بهیانیه ئیزنیان دابوو، ئهمرق له خستهخانهوه چند جاریک تهلهفونیان بق ئیره کردبوو، به ساریان وتبوو گویا هیلی تهلهفونتان بچراوه، ئایا وایه سابات خان؟'

'نازانم سالار گیان، خو من له ئیوارهوه چاوهپروانی تهلهفونی سهلما و خانیم، برپار وا بوو کهی گهیشتنه بهغداد ناگادارمان بکهنهوه، تو بلیت وا بیت؟'

سالار هردوو دهستی له بهینی پانهکانیدا توند لیک گیر کردبوون و لهپهسا لیکي هلهدهسوین، چند دلپه عارهفتیک به لاجانهکانیدا هاتنه خوار، کراسه سپیبه ئوتووکراوهکهی سی قوپچهی سهرهوهی لی ترازاندبوو، گهندهمووی سهرسنگی له ئارهقهدا به پیستیوه نوسابوون، دوو هیلی کهوانهیی سهرهوژوور، ئاسهواری ئارهقهی وشکهوهبوو به کراس و بنبالهکانیهوه دیار بوو.

لهو دهمدا مهحموود هستا و چوو بق هولهکه، تهلهفونهکهیان له هولهکه لهسهر تهپلهکیکي دار دانرابوو، پاش ئهوهی هلی گرت و چند هناسهیهک نای به گوئیوه، داینایهوه و له گهپانهوهیدا لهناو دهرگای هولهکهدا هلوئیستهیهکی کرد و وتی، 'نوزهی لیوه نایهت، دهی خوا بیبریت، ئهوه دوو مانگه رامان کتشاوه، پروژیک نهبوو بهتهوای خهتمان هییت!'

باپیره خایم له مهحمودی پروانی و پتی وت، 'ئی پۆله گیان
ئیدی میریبه، به کهیفی خۆی یاری بهو خه لکه دهکات، ئیتر کئی
دهسهلاتی ههیه!'

'وهی بهداخهوه، دهبیت سهلما و خانئ چهند تهلهفونیان کردبیت!
'دهی دهسهلاتمان نیبه ژنهکه، ئیتر خهتمان نیبه و برپایهوه،
ئادهی پۆله مهحمود، بزانه له یهکیک لهو ماله دراوسنیانهوه...
بزانه کامیان خهتی تهلهفونیان ههیه، تهلهفونیک بۆ تهکسی بکه و
بچۆ بهدوای ئهو خوشکهتا.'

'کوره بهخوا باوکه وا بزانه له ههموو ئهم گهپهکی سابوونکه رانه دا
دوو کهس تهلهفونیان نیبه.'

باپیره خایم پرووی کرده ههکیمی کوپری و دهستی پان کردنهوه
و پتی وت، 'ئه ری کوپری خۆم تهکسی چی و شتی چی، خۆ سارا
له مالی غهیره نیبه، ههروهها شوکور سالار سه یاره ی خۆی پتیبه،
ئه گهر ئیوه بهو رازی بن، ئه وه ئیستا دهچین بهدوایدا و دهیهتینهوه.'
'من له خزمهتتاندام.'

'تۆ بلتی سارا سیبهکانی نهخۆش بن و پتیوستی به چارهسهری
زیاتر ههبیت، ئه گهر وا بیت باشتره ئهم هاوینه سهردانیک سهر
دوختوری شاری بهغدا ی بن بکهین!'

سالار بهههلهشیبهکهوه پرووی له باپیره خایم کرد و وتی، 'دهی
بۆ لیتره ئهو دهوایه دهست ناکهویت؟'

'نا، نا کوپری خۆم بهغداد باشتره.'

پاش تاویک بیدهنگی و لیکروانین، باپیره خایم بهردهوام بوو و
وتی، 'دهلیم پۆله، سالار، بۆ ئهم هاوینه به جیبهکهی تۆ نهچین بۆ
بهغداد و سارا بۆ لای دوختور نهبهین؟'

'بۆ نا، بهسهر چاو باپیره گیان، من له خزمهتتاندام.'

له و کاته دا مه محمود وهک ورچ به هۆله که دا بیئارام له راسته وه
دهچوو بۆ چهپ، له بهرخۆیه وه وتی، 'کوپه ئه و خه په که شکاوه،
به خوا تا که رکوکیشتان ناگه یه نیت!'

'ئه ری باوه، به غدای چی و سه ر دوختوری چی، به و قرچه قرچی
که رمایه ئه و کچه پۆح ده ر نابات و له و پێگایه ش ده خنکیت.'

له ناکاو سابات به دهنگیکی بهرز و تیکشکاوه وه، برۆکانی
هینابوونه وه بهک و دهستیکی هه وا دا و فرمیتسک له چاویدا په نگیان
خواردبووه و له وه دا بوون برژینه سه ر پومه تی، پووی له هه کیمی
میزدی کرد و وتی، 'به هه ر کلۆجیک بووه ده بیت بیگه یه نینه لای
دوختوریکه باش، جا ئیتر بۆ تا هاوین بۆستین، خیرا و زۆر خیرا
ده بیت چاره یه کی بۆ بدۆزینه وه، به خوا جوانه، ئه وه ئه و کچه ده
سال زیاتره به و ده رده وه ده نالینیت، خۆش باوک و برا، به خیر
نه یه نه وه یاخوا، ئیوه ده بووا یه ده میک له مه و پینش چاره یه کتان بۆ
ئه و کچه به سه ته زمانه بدۆزیا یه ته وه.'

سابات پاش ئه وه ی ئه و قسانه ی کرد، لئوی توند لیک هه لپیکان و
ماسوولکه کانی ده موچاوی گرژ کرد، وه کو بیه ویت زیاتر بدویت یان
چاوه پوانی وه لامیک بکات، بیده نگ چاوی داچرپیوون و له هه کیمی
میزدی ده پوانی، له پهر خۆی پین رانه گیرا و دایه پرمه ی گریان و
سه ری به سه ر کۆشیدا شۆر کرده وه، سابات زۆر به که ساسییه وه
ده گریا و به ته واوی دهنگی گریانی لئ هه لپری.

هه موو به بیدهنگی له ساباتیان ده پوانی، بیدهنگیه ک هۆله که ی
داگرت، پاش ئه وه ی سابات گریانه که ی هیتواش کرده وه، ته نها گویت
له لووشکه لووشکی بوو، ئینجا خۆی له سه ر کورسییه که ی گرمۆله
کرد و ته واو بیدهنگ بوو، هه ر وه کو له هۆش خۆی چوو بیت.
پاشان سالار ئه و بیدهنگیه ی شکاند و له ناکاویکدا هه ستایه سه ر

پن و وتی، 'خاله گیان، من دەبیت برۆم، جا نازانم هیچ ئەمریک یان
کارینکتان بە من هەیه؟'

'باشه کورپی خۆم، دەلیم سەیارهکەت لەم نیزیکانه پراگرتووه؟'
'لە گەرچی سەعید تەها کۆیی.'
'وتم، خۆم لەگەڵت بەتامیە و سەریکیشم لە کەتان دەدا و
لەویشەوه سارام لەگەڵ خۆمدا دەهینایەوه.'
'زۆر باشه، من دەچم جێبەجێم دینم و پتویست ناکات تو لێزەوه بە
پن بۆ ئەسحابەسپی بچیت.'

'باشه کورپی خۆم، دەی دەستوبردی لێ بکە با درەنگ نەکهوین، تا
سەگ و گورگەکانی میری بە جاده و کۆلانەکاندا بلاو نەبوونەتەوه، با
تووشمان نەبیت بە تووشیانەوه و تووشی گێچەلێکمان نەکەن.'
سالار، چەند هەنگاویکی نا. و چوووە ناو دەرگای هۆلەکە و
هەلوێستەیهکی کرد و ئاوڕیکی دایەوه،
'دەی جاریکا بە خواتان دەسپێرم، دانیشن بەخیز.'

هەکیم و مەحموود سەریان داخستبوو، هەر وهک گوێیان لە سالار
نەبووبیت و نووزەیان لێوه نەهات، سابات پراچەلەکی و وهک تازه
لە خەونیکێ قوول پراپەربیت، بەهەلەشییهکەوه خۆی کۆ کردەوه و
سەیریکی سالاری کرد و هیچی نەوت، باپیره خایم لە شانی سالارەوه
پزی کرد و لەناو دەرگای هەوشەکەدا دەستیکی خسته سەر شانی
سالار و بەچەپەیهکەوه پنی وت، 'کورپی خۆم، خۆت دلگران مەکە و تو
هیچ زەمبیکت نییه، تاکو هەکیمه فەنی و خوله کەر دەنگت لێ دابپرن،
تو و سارا جاحیلن و پێگەیشتون و هەقی خۆتانە، هەکیم ئەوه
نازانیت ئەگەر کچەکە ی دلی نەچووایەتە سەر تو، هەتمەن چاوپرکی
و دلداریی لەگەڵ کورپیکی تردا دەکرد، جا ئەو دلخوازە ی سارا هەر
تو بیت باشترا.'

سالار سه‌ری داخستبوو، له په‌سا ده‌ستی له یه‌ک هه‌لده‌گلۆفین و
ئه‌ژنۆی ده‌له‌رزین و له به‌رپتی خۆی ده‌پوانی، باپیره‌ خایم به‌رده‌وام
بوو و وتی، 'ده‌ی به‌ غاردانیک برۆ و گورچ وه‌گه‌پئ، ئه‌وه‌ من
چاوه‌پوانتم.'

سالار هیچی نه‌وت، به‌ یه‌ک هه‌نگاو سی پینلیکانه‌که‌ی به‌رده‌می
ده‌رگاکه‌ی بری و بی ئه‌وه‌ی ئاوڤ له دواوه‌ بداته‌وه‌، خیرا به‌پاکردن
خۆی گه‌یاند هه‌وسه‌ری کۆلانه‌که‌ و له سووچی هه‌مامی موفتیدا له
چاو ون بوو، باپیره‌ خایم هه‌یشتا له‌ناو ده‌رگاکه‌دا وه‌ستا بوو، پاش
ئه‌وه‌ی سالار له چاو ون بوو، تاویک بوو ده‌ستی لیک هه‌لپیکابوون
و چه‌ند جاریک به‌ راست و چه‌پی کۆلانه‌که‌دا پوانی، پانیی کۆلانه‌که‌
حه‌وت مه‌تریک ده‌بوو، له‌و کاته‌دا شار بیده‌نگ و کۆلان ده‌نگی
که‌سی لێوه‌ نه‌ده‌هات، هه‌وریکي بۆر و لیخن له‌دوای نیوه‌پۆی ئه‌و
پۆژه‌وه‌ بیجووله‌ به‌ ئاسمانی شاره‌وه‌ نووسابوو، به‌ دریزایی ئه‌و
کۆلانه‌ یه‌ک گلۆپی زه‌رده‌له‌ ده‌گرا، ئه‌ویش به‌ پیش ده‌رگای هه‌مامی
موفتییه‌وه‌ بوو، زیاتر ئه‌و کۆلانه‌ به‌ پرووناکی دارگلۆپه‌ بلنده‌کانی
سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کیی سابوونکه‌ران پرووناک ده‌بۆوه‌.

سالار تاوه‌کو گه‌یشته‌ سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کیی سابوونکه‌رانیش،
هه‌ر پرای ده‌کرد، چه‌سته‌ی نیشتبوو هه‌ر ئاره‌قه‌یه‌کی گه‌رم و
هه‌ناسه‌ی لئ برابوو، کاتیک له‌ پیش ده‌پابه‌ی دوکانیکی داخراودا
هه‌لویتسه‌یه‌کی کرد، وه‌کو ده‌یان کیلۆمه‌تری به‌ پاکرن برییت،
خۆی له‌سه‌ر پینه‌کانی بۆ پاکیر نه‌ده‌کرا و له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌رده‌می
دوکانیکدا دانیشت، کزه‌بایه‌کی سارد له‌ شاخی گۆژه‌وه‌ ده‌هات و
ئاره‌قه‌ی گه‌رمی چه‌سته‌ی وشک ده‌کرده‌وه‌، هه‌ستی ده‌کرد دلی له
قه‌فه‌زه‌ی سنگیدا وه‌خته‌بوو بفریت و به‌رده‌وام خوینیکی گه‌رم له
دلیه‌وه‌ به‌ره‌و کۆی ئه‌ندامه‌کانی له‌شی شه‌پۆلی ده‌دا، هه‌موو ئازای

گیانی دهلرزی و دانه‌کانی ته‌ق ته‌ق ده‌یاندای به‌یه‌کدا، به‌ده‌نگیکی له‌رزۆک و گڤ، له‌به‌رخۆیه‌وه‌وتی، 'چی بکه‌م، ئیستا من چی بکه‌م، سارا گیان وتم با پښیان نه‌لښین و جاریکا که‌س پښمان نه‌زانیت، با که‌س... ئیتر که‌س نه‌زانیت دل‌خوازی به‌کین.'

سالار له‌قوولایی خه‌یالیدا نو‌قم بو‌وبوو، ئه‌و زیاتر خه‌می دلی پاپیره‌خایمی بوو، هه‌کیم و سابات له‌ژیانی ئه‌ودا له‌جینگای دایک و باوکی دوهم بوون، هه‌روه‌ها مه‌حموود هاوته‌من و هاوڤیی ژيانی بوو، سالار هه‌رده‌م ئه‌وانه‌ی له‌پیش چاو بوو، به‌لام ئه‌و له‌نیوان خۆشه‌ویستی بۆ سارا و پاگرتنی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی له‌گه‌ل ئه‌واندا هه‌یبوو، گیری خواردبوو، هه‌رچه‌نده‌ تاکو ئه‌وده‌م خۆی په‌کلایی نه‌کردبۆوه، ئایا به‌نیازی چیه‌ و داواکاری ئه‌و له‌ژیان چیه‌، له‌خۆشه‌ویستی بۆ سارا بیگومان بوو، به‌لکو بوونی به‌ئendam و به‌شداریکردنی له‌چالاکیه‌کانی قوتاییان و لاواندا ته‌واو پڤه‌وی خه‌یاله‌کانی ئه‌ویان گۆڤیوو، کاتیک سالار له‌م خه‌یالانه‌دا بوو، سه‌یاره‌یه‌ک له‌خواری شه‌قامی سابوونکه‌رانه‌وه‌په‌یدا بوو، به‌به‌رده‌میدا تیپه‌ڤی و خیرا بۆ کۆلانی هه‌مامی مو‌فتی لای دا، سالار هه‌ستا و ده‌ستیکی به‌سه‌رو‌قژیدا هینا و چرچی پانتۆله‌ته‌سکه‌شارستۆنییه‌که‌ی راست کرده‌وه، هه‌ر وه‌ک چۆن باپیره‌خایم داوای لښ کردبوو، دیسان گۆڤی دایه‌به‌ر خۆی و به‌جاده‌ی سابوونکه‌راندا به‌پاگردن به‌ره‌و خوار داگه‌ڤا، کاتیک خۆی کرد به‌کۆلانی قه‌زازه‌کاندا، دوو گه‌نج له‌سه‌رسووچی ئه‌و کۆلانه‌ و سه‌ر سه‌کۆی به‌رده‌می دوکانی خومچییه‌که‌دا وه‌ستا‌بوون، به‌ده‌نگیکی به‌رز و به‌کۆرس قاویان کرد، 'ئه‌وه‌تا، ئه‌وه‌تا، خۆیه‌تی، خۆیه‌تی، بیگرن با ڤانه‌کات.'

سالار بڤن ئه‌وه‌ی گۆڤیان بڤن بدات و ته‌نانه‌ت ئاوڤیشیان لښ

بداته وه، ههنگاهه کانی خیراتر کردن و لینیان دور که وته وه، گوئی لی بو له دوايه وه دوو که سه که قاقایان لی دها و پیده که نین.

کاتیک گه یشته ناو گه پاجی سه عید ته ها کویی، جیبه کورته که ی ئه و تنیا سه یاره بوو که له و گه پاجه وه ستابوو، کاتیک سالار له ده رگای گه پاجه که هاته ده ر، دوو پیایوی کوله بال له شان له به رده می جیبه که یدا پیدا بوون، ئه وه نده له نه دیوی و کوتوپر هاتنه پیش جیبه که ی سالار فریای ئیستوپکردن نه که وت و دهستی شکانده وه و چوره سهر سه کزی به رده می دوکانیک، هه ردوو دهستی توند به سوکانه که وه گرتبوو، له ترساندا گیانی ده له رزی و هه ناسه ی له سه رسنگیدا په نگی خواردبوو، دوو کابرا کوله بال له به ره که هاتبوونه لای راست و چه پی جیبه که، هه ردوو کیان به کوله مست به ربوونه لیدانی جامی لای راست چه پ و هاواریان له سالار ده کرد، 'هه لمان گره، پیایوی خاس به برا، بۆ خاتر خوا هه لمان گره.'

له و کاته دا ژن و پیایوئیکیش له به رده می ئوتیل مه حویبه وه به پراکردن به ره و لای جیبه که ی سالار ده هاتن، پیایوئیکی که له گه تی به ژن زه راف و ژنیکی کورته بالای گرگنه بوون، هه ردوو کیان به ده م پراکردنه وه بانگیان ده کرد، پاشان هاتنه سهر شوسته ی نیزیکی جیبه که ی سالار وه ستان، سالار بی ئه وه ی گوئیان پی بدات و ته نانه ت لیشیان بروانیت، به تووره ییبه وه گپری گپری و پاشه و پاش گه پرایه دواوه، جیبه که ی له سه ر سه کۆکه داگرت و له ناو ده رگای گه پاجه که دا وه ستا، کاتیک گپری گپری و ویستی بروات، دوو کابرا کوله بال له شان که و ژن و پیاوکه له سه ر شه قامه که به ریز وه ستان و له به ر بووناکیی لایتی جیبه که دا هه رچواریان ده ستیان له چه وادا و بانگیان له سالار ده کرد، سالار دهستی له سه ر هۆرن

دانا و پتی له بهننیزین داگرت و بهرهو پرویان جیبهکهی لیخوړی، هرچواریان له تاوان لهبیریان چووهوه پراکهنه سهر سهکوی پاست و چهپی شهقامهکه و ناچار بوون بهسهر شهقامی ئهسحابهسپیدا لهپیش جیبهکهی سالارهوه پراکهن، کاتیک ئهوان بهرهو شهقامی سالم له پیش جیبهکهی سالارهوه رایان دهکرد، ناوبهناو ئاوپیان دهدایهوه و بانگیان له سالار دهکرد، 'کوړه بؤ خاتر خوا هلمان گره... کوړه مالخراو هلمان گره.'

سالار فرسهتی هینا و پیچیکي به جیبهکهی دا و گهراپهوه، پاشان بهرهو پرووی بهردهرکی سهرالیتی خوړی و خوی لهدهستیان پزگار کرد، سالار له بهردهم ئوتیلی شهعبهوه و له بهردهرکی سهراوه به شهقامی سابوونکهراندا هه لگه پرا، بیجگه لهوهی له بهردهرگای سهرادا دوو پؤلیس له شانی یهکهوه وهستابوون و لهگهل یهک دهدوان، ئهو شهوه کهست به پرووی ئهو شهقام و کولانانهوه نهدهبینی، کاتیک سالار گه یشته سهر کولانی همامی موفتی و دهستی شکاندهوه و جیبهکهی بؤ ناو کولانهکه لیخوړی، لهوکاتهدا بارانیکي بهلیزمه دهباری، فلچهی جامی پیشی جیبهکهی سالار فریای مالینی ئهو هه موو ئاوی بارانه لهسهر پرووی جامهکه نهدهکهوت، گرمه و ناله نالی ههور و دادانی هه وره برووسکه به جوړیک بوو، له ترساندا دهستی له سوکانهکهی بهر دا و لهناو کولانهکه دا تاویک وهستا، پاشان دهستی توند به گوئییهوه گرت، بهملاولای خویدا پروانی و له بهرخوییهوه وتی، 'ئهری ئهو توفانه چییه؟'

هیواش به بهردهمی دهرگای همامی موفتیدا لیتی خوړی و له بهردهمی مالی سارای دلخوازیدا جیبهکهی پراوهستاند، لایتی جیبهکهی تاکو ئهوسهری کولانهکهی پرووناک کردبؤوه، کاتیک

له بهردهمی دەرگا که دا وهستا و دەرگای جیبه که ی کرده وه،
رہ شه با که ی ئه وهنده به هیز بوو له دور و نیزی که دهنکی چینکو و
دار دهات، له و کاته دا کاره بای گه رکه خاموش بوو بوو، له کوتایی
کۆلانه که چرایه کی زهره له په نجره ی بالاخانه یه که وه به به رزیبه وه
دهگرا، سالار به دم له رزین و ترسه وه له جیبه که ی دابه زی و
چهند جاریک له پی دهستی به رووی دەرگا ته خته که دا کیشا، پاشان
گه رایه وه ته نیستی جیبه که ی و تاویک به ماله که دا له سه ر بو خوار
هلی روانی، په نجره کان رووناکیان تیدا به دی نه دهگرا، په رده ی
هولی دانیشتنه که دادرابوویه وه و تاریک دیار بوو، پاشان به نوکی
پی چهند جاریک له دەرگا که ی هله دا، له بهر بارانه که دا وه ستابوو،
بیری له وه ده کرده وه، که پی ده چیت به زوری حه کیم و مه محمود
بو مالی ئه وان به دوای سارادا چووبن.

پاشان چوو له ناو جیبه که یدا بیده نگ دانیشت، ره شه با که
به و کۆلانه دا بارانی به لیزمه ی له گه ل خویدا دهیتنا و به رووی
شوشه ی جیبه که دا ده پرشت، پانتول و کراسه که ی ته پ بوون و
به رده وام جهسته ی له سه رمادا ده له رزی، بیزاری و جهنجالیی ناو
خه یاله کانی ئه وهنده یان ماندوو کردبوو، ههستی به جهسته ی ته پ
و ته زیوی نه ده کرد.

له خه یالی خویدا له خوئاماده کردندا بوو، تا کو بگه رپته وه ماله وه
و بچیته به رده می حه کیم و مه محمود و پییان بلیت، 'به لن من سارام
خوش دهویت و په شیمانم له وه ی دهستم خسته نیو دهستی ئیوه و
گفتم پی دان ئیتر توخنی مالی ئیوه و سارا نه که وم.'

هه رچه نده هه ولی دا، نه ی توانی له خه یالی خویدا برپاری ئه وه
بدات، تا وه کو بتوانیت به ره و رووی حه کیم و مه محمود بیته وه، یان
نه یده ویست له پیشچاوی باپیره خایمدا ئه وه به حه کیم و مه محمود

بلیت، سالار ئەوئەندەى پۈز و خۆشەوئىستى بۇ باپىرە خايم ھەبوو، نەيدەوئىست لە پىشچاوى ئەودا بەو جۆرە رەقى بنوئىت، چونكە لە سالانى رابردودا باپىرە خايم جىگای باوكى بۇ ئەو پۈر كىردبوو، سالار لە زمانى سارا و مەحمودەوئە خايمى بە باپىرە بانگ دەكرد، لەو كاتەوئەى يەعقوبى باوكى كە ئامۇزای باپىرە خايم بوو، لە بەئىنى بازيان و دىليژەدا جەردە ھاتبوونە سەر پىگای و كوشتبوويان و پاشان كەلوپەل و پارەكەيان بردبوو، جووتيارەكانى گوندى دىليژە خۇيان بە دەستى خۇيان يەعقوبىيان داكرتبوو، كاتىك بەسەرپراوى و بەسەروخوارى بە پەلى دارىكدا ھەليان واسىبوو، يەككىك لە جووتيارەكان بە باپىرە خايمى وتبوو، 'لاشەى ئەوئەندە ساردوسىر بوو، ھەرچى خۇين لە ئازای گياندا بوو داچۇرپابوو.'

پاشان جووتيارەكان يەعقوبىيان بردبوو، مزگەوتەكەى دىليژە و لەوئەى لە مەيتخانەكە دايان نابوو، ئەو پۇژە پىكەوتى مانگى تەممووزى كىردبوو، مەلاى مزگەوتەكە و خەلكى دىيى دىليژە لەبەر بۇگەنى لاشەكەى ھەر ئەو پۇژە دواى شۇرىن و كفنكردن، لەگۇرپان نابوو.. دواى سى مانگ گەپان و سۇراغكردن، باپىرە خايم دەچىتە گوندى دىليژە، كاتىك لەگەل مەيتشۇرەكەدا دەدوئىت، دەزانىت ئەوئەى يەعقوبى ئامۇزا و زاوايەتى، كاتىك باپىرە خايم لەگەل مەلاى دىيى دىليژەدا بۇ سەر گۇرپى يەعقوب دەچىت، ئەمەى بە خەيالدا دىت و بە خۇى دەلئىت، 'ئىستا من تەرمى ياقووب بۇ كوئى بەرمەوئە، دواى ئەوئەى قەبرسانى جوولەكەكانى شارى سلئىمانى بەر شالاوى ھەلدانەوئە و تىكدان كەوتوئە، باوەر ناكەم گۇر نەبىت بە دەستى كفنذرەكانى شار چەند جارىك ھەلنەدرايىتەوئە!'

باپىرە خايم بىرپار دەدات دەستكارى قەبرەكەى يەعقوب نەكات، رازى دەبىت بەوئەى يەعقوبىكى جوولەكەمەزھەب لە گۇرستانى

موسولماناندا بنیژریت، له لای خه لکی دتی دیلنزه ش باسی هیچ ناکات، پیش شه وهی له وه گونده بپروات، مجه وری مزگه و ته که بانگ دهکات و دیناریکی لوولکراوی دهخاته دهست و داوای لئ دهکات، که دوو تاشه به ردی بهرز بق کیلی گوری شه و پیاوه کوژراوه دابنیت.

یه عقوب له تمه نی حه فده سالییه وه له گه ل که تانی خوشکی باپیره خایمدا هاوسه رگرییان کردبوو، پاشان دواي زیاتر له بیست سال، یه عقوب و که تان کوپنکیان ده بیت و باپیره خایم خوی ناوی سالاری لئ ده نیت.

به دریزایی شه وه په شه با و باران و توفان به رده وام بوو، کاتیک سالار له گه په کی سابوونکه رانه وه به ره و به رده رکی سه را دپروات، کولان و شه قامه کان پر بوو بوون له ناوی باران، سالار به نه ستم راسته شه قامه کانی له شوسته کانی راست و چه پ بق جیا ده کرایه وه، بیزاری و ماندویتی به په نگییه وه دیار بوو، کاتیک گه یشته وه گه په کی جووله کان، له دهنگی لافاوی چه مه که ی پیش مالیاندا به نه ستم گوئی له دهنگی مه کینه ی جیبه که ی بوو، له و کاته دا له گه په کی جووله کانیش کاره با برابوو، هیشتا باران به خور دهباری و په شه با سه مای به دار و درهخته کان ده کرد، گرمه ی هور و زریکه ی هوره تریشقه به سه ر شاردا هاواریان ده کرد.

سالار له جیبه که ی دابه زی و به پکردن خوی گه یانده نیو حه وشه ی مالی نه مینی مریه م، شه و خانووه بیجگه له مالی سالار، سه مالی تری تیدا بوو، خانووه به یه کی دووقات و له خشتی سوور دروست کرابوو، هر وهک سه رجه م خانووه کانی تری گه په کی جووله کان، په نجه ره ی سه ر و خواری بالاخانه که به چرا و لوکز پووناک کرابوونه وه، سالار له گه ل که تانی دایکیدا له ژور و هه یوانیکی قاتی سه ره وه دا ده ژیان، کاتیک سالار به قالدومه کاندا ویستی بق قاتی سه ره وه بچیت، په شه با

چهند جارنک به راست و چه پدا خستی و وهخته بوو بق ناو حه وشه که
بهر بیته وه، کاتنک گه یشته بهر هه یوان و نیو دهرگای ژووره که یان،
له بهر پرووناکیی چرای هه یوانه که دا له جله ته په کانی پروانی، پاشان
دهرگای ژووره که ی کرده وه و بینیی سارا و که تانی دایکی سالار به
شانی یه که وه به رام بهر دهرگا که دانیشتبون، که تان دهستی له سه ر
کوش و له ناو دهستی سارا دانا بوو، دیار بوو چاوه پروانی سالاریان
ده کرد، هه ردووکیان له گه ل گرمه ی هه وره تریشقه کاندایا زیاتر خو یان کو
ده کرده وه، سارا له تاواندا ده له رزی و که تانیس له بهر خو یه وه به رده وام
نزای ده کرد، سالار له ناو دهرگا که وه لئی پروانین و پیتی وتن، 'وام زانی
میوانمان هه یه، ده ی با پیره خایم و ئه وان نه هاتن؟'

دایکی دوا ی ئه وه ی دهستی له ناو دهستی سارا دهر هیتا، هه ستایه
سه ر پی و به ران بهر سالار وه ستا، هه ردوو دهستی لی پان کرده وه و
به بیزاریی هه که وه، 'خایمی چی و ئه وانی چی، که ی ئه مشه و کاتی دینی و
چوونه سه ر مالانه، ئه ری پوله تو به م توفانه له کوئی بوویت، ده زانیت
تو له که یه وه رویش توویت، مالتم به قور گرت.'

سارا زه رده یه کی هیتایه سه ر لیوی و به نازیکه وه، 'دایکم و ئه وان
بینی، ده ی سالار گیان، پیت وتن من لی ره م؟'
'چون؟ به لی... ئا، ئا پیم وتن.'

هفته‌یهک دوای شه‌وی توفانه‌که، سالار و سارا پیکه‌وه بق
 که‌نیه‌ی مریه‌م له گه‌په‌کی گاوران چون، نه‌وده‌م قه‌شه یوسف
 په‌ری له‌وئ بو، سالار کاتیک قه‌شه یوسف په‌ری بینی، پرووی
 گه‌شایه‌وه و به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه به‌ره‌و پرووی چوو، باوه‌شیان به
 یه‌کتریدا کرد، کاتیک سالار ده‌ستی له شان و ملی قه‌شه یوسف
 کرده‌وه، ئاوپی له سارا دایه‌وه و وتی، 'سارا، نه‌وه قه‌شه یوسفه،
 هاوپی و خو‌شه‌ویستی باپیره‌خایمه.'

'ته‌نها هاوپی، خایم هه‌رده‌م له جیگای برایه‌کم بووه.'

دوای نه‌وه‌ی قه‌شه یوسف نه‌وه‌ی وت، پاشان تاویک بیده‌نگی
 لی کرد و له‌ژیر لی‌توه‌وه ده‌ستی کرد به نزاخویندن.

قه‌شه یوسف، پیاویکی بالابه‌رز و به‌ژنباریک بو، ته‌مه‌نی سی
 سالیکی ده‌بوو، ریش و سمیلتیکی قه‌له‌می ره‌ش و قژیکی کورت،
 چاوه‌کانی ره‌شی قه‌ترانی و گه‌ش، سه‌رتاپا کو‌ستومیکی قه‌شه‌ی
 کلدانی ره‌شی پۆشیبوو، دوای نه‌وه‌ی قه‌شه یوسف نه‌مه‌ی وت،
 بالی به‌ره‌و پرووی سارا پان کردنه‌وه، 'سارا خان، کچی‌ه‌کیمی
 بازگان، دلم زیاتر ده‌کریته‌وه نه‌گه‌ر بلیم، سارا کو‌په‌زای خایمی
 برا و هاوده‌نگم.'

سارا به‌رانبه‌ری قه‌شه یوسف وه‌ستا‌بوو، چاوی دا‌چ‌پی‌بوون
 و به‌سه‌رسامیه‌وه لی ده‌روانی، کاتیک ناوی باوکی و باپیره‌ی
 برد، زیاتر به‌سه‌رنجه‌وه له چاوه‌ره‌شه‌کانی قه‌شه یوسفی‌روانی،

وهكو قسه‌كاني ئه‌و هيوايه‌كيان به دلي سارا به‌خشيبيت، پاشان سارا به‌ره‌و پروي چوو، ده‌ستي راستي قه‌شه يوسفي گرت و توند گوشي و ماچيكي پشتي ده‌ستي كرد، قه‌شه يوسف ده‌ستي له ده‌ستي سارا دهر هيتا و هه‌ردوو ده‌ستي خسته سهر شانه‌كاني و له خوي نيزيگ كرده‌وه و ماچيكي سه‌ري كرد و پني وت، 'كچي خوم، هه‌ست به نازاري ئه‌و دله شكاهه‌ت ده‌كه‌م، هه‌ر وه‌ك چون به‌رده‌وام من له‌گه‌ل نازاره‌كاني ئه‌وه‌دا ژياوم و ده‌ژيم، خوا ئاگاداري هه‌موو شتيكه، خوا ئاگاداري پاكي و ناپاكي به‌نده‌كاني خزيه‌تي، داواكارم له خوا به كه‌سوگارت شادت بكاته‌وه.'

سارا، بيده‌نگ به‌رانبه‌ر قه‌شه يوسف وه‌ستابوو، چاوي پر بوون له فرميسك و به‌رده‌وام نازاي گياني ده‌له‌رزي، له و كاته‌دا سالار به‌ماته‌مينيه‌كه‌وه له ساراي ده‌پواني، قه‌شه يوسف داواي لي كردن بچنه ژووري دانيشيني خوي و له‌وي پيكه‌وه چا بخونه‌وه و دريژه به قسه‌كانيان بده‌ن.

پاش ئه‌وه‌ي به پارپه‌وي كه‌نيسه‌كه‌دا به‌ريوه بوون، سارا به‌رده‌وام به‌ملاولايدا له ژوور و باخي كه‌نيسه‌كه‌ي ده‌پواني، به‌لام سالار له مندالييه‌وه چه‌ندين جار هاتبوه ئه‌و كه‌نيسه‌يه و ديمه‌نه‌كان به‌لايه‌وه غه‌ريب نه‌بوون، دواچار له‌گه‌ل باپيره خايمدا بو لاي قه‌شه يوسف په‌ري هاتبوو، كه پيكه‌وه باسي رويشتن يان مانه‌وه‌يان كردبوو، له كاتيكا ئه‌وان تاكه خيتراني جوو بوون له‌ناو شاري سليمانيدا مابوونه‌وه، ئه‌و پرژه قه‌شه يوسف په‌ري پرينمايي باپيره خايمي كردبوو، كه به‌لكو بگويزنه‌وه و له جووله‌كانه‌وه بيته كه‌ره‌كي گاوران بژين.

كاتيك سالار له‌گه‌ل قه‌شه يوسفا له باس و يادكرده‌وه‌ي باپيره خايمدا بوون، كه‌يشتبوونه ژووريكي ته‌خته‌پيژكراو و به

چوارده‌وریدا کتییخانه بوو، دواى ئه‌وه‌ی هردووکیان له شانی
 یه‌که‌وه و له‌سه‌ر دوو کورسی دانیشتن، قه‌شه یوسف پهری ،
 له‌سه‌ر میزه‌که‌ی خۆی له سوراحیه‌ک دوو په‌رداخ ئاوی بۆ
 تیکردن، پاشان کورسییه‌کی هه‌لگرت و هینای به‌رانبه‌ریان دای نا و
 له‌سه‌ری دانیشت، ده‌ستی کرد به‌ گێرانه‌وه‌ی یادگارییه‌کانی خۆی
 له‌گه‌ل باپیره‌ خایمدا، 'خایم، هه‌رده‌م یه‌کینکه له پیاوچاکه‌کانی ئه‌م
 شاره و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نیشتمانپه‌روه‌ریکی بیۆینه‌یه، په‌یوه‌ندی
 من و خایم ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌و کاتانه‌ی له سیمینێز سه‌رقالی
 خویندن بووم، کاتیک له‌م ژوورده‌دا، قه‌شه عمانوئیل حداد خایمی
 به‌ من ناساند، تازه بۆ سه‌ردان و پشوو له سیمینێزی موسله‌وه
 گه‌رپا‌بوومه‌وه، بیجگه له‌وه له باوکم و که‌ریمی عه‌له‌که‌ی په‌حمه‌تی و
 چه‌ندین ژن و پیاوی تری مه‌سیحیم بیستوه، که خایم له سالانی
 سه‌رده‌می شیخ مه‌حمووددا و پاشان سالانی سه‌رده‌می داگیرکه‌رانی
 ئینگلیزیشدا به‌رده‌وام په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل سه‌رجه‌م مه‌سیحیه‌کانی
 سلیمانیدا هه‌بووه، له خۆشی و ناخۆشیدا هاوخه‌م و پشتوپه‌نای
 یه‌کتری بوون. ئه‌وسا من لاویکی ته‌مه‌ن دوازده سالان بووم، ئه‌و
 پۆژانه‌م باش له‌بیره، کاتیک له سه‌رانسه‌ری عێراقدا جووله‌که‌کانیان
 قه‌ر ده‌کرد، به‌تایبه‌تی سالی ۱۹۴۱ و ئه‌و پۆژانه‌ی مال و مولکی
 جووه‌کانیان قه‌رهوود کرد، له به‌غداد زیاتر له هه‌زار که‌سیان لی
 قه‌تلوعام کردن، به‌بیرم دیت له‌و پۆژانه‌دا چوار مالی جووله‌که
 به‌نه‌ینی له‌م که‌نیسه‌یه ده‌ژیان، وا بزانه‌م له شاری که‌رکووه‌که‌وه
 رایان کردبوو، خایم هینابوونی بۆ ئیژه و قه‌شه عمانوئیل حداد
 جیگای کردبوونه‌وه و په‌نای دابوون، ئه‌و لیقه‌وماوانه دوو کوپی
 هاوته‌مه‌نی منیان هه‌بوو، له راستیدا نازانه‌م ئه‌وان چه‌ند لیژه مانه‌وه
 و پاشان چییان لی به‌سه‌ر هات، ئیستاش ناوه‌کانیانم له‌بیر ماوه،

دانیال و ئادهمیان ناو بوو، ئه و ماوه یه له گه ل ئه و دوو کوربه دا ته و او هاوړی و هاودهنگی یه کتری بووین، جا سالار، کچی خۆم سارا خان، ئه وه نمونه یه کی بچوکه له و ته مه نه دریزه ی ئیمه پیکه وه له م شارهدا به سه رمان بردووه، ئیتر هه لگری هه ر دیانه تیک بوو بیتین، دایم ئیمه له م شارهدا وه کو دۆست و هاوړی پشتوپه نای یه کتری بووین.

ئه و سالانه ی من له شاری موسل بووم، هه موو هه فته یه ک سه ردانی ئه م که نیسه یه ی ده کرد و له گه ل قه شه جبرائیل ماریدا باسی گوزهرانی جووله که و مه سیحیه کانیا ن ده کرد، هه رچه نه خایمی باپیره تان به ته مه ن زۆر له من گه وره تره، به لام هه رده م هاوړی و هاودهنگی یه کتری بووین، بیجگه له وه ی ئه و پیاوه زۆرینه ی گه نجی ئه م شاره ی فیزی نیشتمانپه روه ری کردووه، لیتان ناشارمه وه به نده ش یه کیک بووم له قوتاییانی ئه و، سالار مه به ستم له شوړشی پارتیه و با رپیازه کۆمونیستییه که ی باپیره ت و توی لئ به دور بیت.

سالار، له جیگای خۆیه وه، 'به لئ قوربان، زۆر باش له مه به سستی جه نابت تی ده گه م.'

قه شه یوسف له قسه کانی به رده وام بوو و وتی، 'هه لبه ته هه ر پارت و گروو پیک به ردیک بنیته سه ر ئه و وشکه که له که ی ئیمه پیکه وه کوردستانی پچ بونیاد ده نین، من ئاماده م ریزی لئ بگرم و پشتیوانی بم و شانازیی شی پتوه بکه م، چونکه من دلنیام له وه ی جووله که بیت یان مه سیحی یان هه لگری هه ر دین و دیانه تیکی تریش بیت، بی نیشتمان و بی سه ربه سستی نه ته وه بیمان جیگامان لیزه و ژیر پیمان قوړ و چلپاوه، ئه وه چه ندین ساله به سیاسه تی عه ره بی شو فینستی راوی کوردانی جووله که ده که ن و هه موویان

بۆ ولاتی غەریبی دەربەدەر کردن، بۆ ئەم ولاتە نیشتمانی باووباپیرانی ئەوان نەبوو؟ من دلنایام ئەو پلانە و پۆژیکیش دیت ئیمەى مەسیحیییش بە هەمان دەردى جووھکان دەبەن، جا لەبەر ئەو، سالار کۆپى خۆم، گرنگە ئیمە هەردەم دژی فیکری عەرەبە شۆفینستەکان بۆستینەو، کە خۆیان لە بەرگی ئیسلامدا گۆپیو و بە ناوی دین و پەرەپێدانی ئەو دینەو خەریکی بلاوکردنەو و عەقل و زمانی عەرەبی و بەرفراوانکردنی نیشتمانی عەرەبین، لە راستیدا ئەوان دینیکی ئیلاهییان داگیر کردو و بەکاری دەهێتن لە پیتاوی بەرژەوهندیی نەتەو و پەرستیی خۆیاندا، خوا خۆی گەرە و سەرورە و ئاگاداری هەموو شتیکە، سالار، سارا کچی خۆم... ئیو بەرەو هەر جیگایەک بپۆن و لە هەر جیگایەک بگیرسینەو ئەو تان لەبیر نەچیت، کە ئیو خەلکی ئەم شارەن و کوردستان نیشتمانی ئیو، سەبەینى ئیو لە بەرامبەر گۆزەرانى نەو و داهاوتوتاندا بەرپرسیارن، منیش هەردەم دوعای بەخیرتان بۆ دەکەم، بیجگە لەو و ئیمە دۆست و ناسراوی یەکتەرین، ئیو عەبدی خودان و زولمتان لى کراو!

چەند هەناسە یەک بوو قەشە یوسف بیدەنگ بوو بوو، چەند جارێک لە ژێر لێو وە لە گەل خۆیدا دەدوا و بە دەستی راستی بەرەو ناوچەوانی و پاشان شانى چەپ و راستی برد و دەستی لێک هەلپێکان، خۆی بەسەر سنگیدا نووشتان دەو و چاوی توند نووقاند، سالار خۆی لى بردبوو پێش و بیدەنگ لە قەشە یوسفی دەپوانى، وەکو ئەو و بیهو ویت شتیک بلیت و بەلام نەى دەویست قەشە یوسف لەو چوونە خەلوو تەى دابیرپیت، سارا پالی دابوو و وە چاوی زرت و تەپ فرمیسکیان لى دەچۆرا و لە کتیبخانە کەى قەشە یوسفی دەپوانى، سالار تاویک لە سارای روانى و لە بەرخۆیەو

وتى، قوربان ويستم ئەو ەت ەرز بکەم، ئەگەر بتوانیت ھاوکاریمان
بکەیت و سۇراغىكى كەسوكارى سارامان بۇ بکەیت.
'سالار، ئىوہ بچنەوہ مالى خۇتان و ئاگادارى خۇتان بن، من
دۇست و ھاوپىكانم ئاگادار دەكەمەوہ، نەك تەنھا لە سلیمانى، بەلكو
هەوال بۇ شارەكانى ترى عىراقىش دەنىزم، بەلكو بە زووترىن كات
مەلوروماتمان دەست بکەویت.'

له حهوسه له مده نه ماوه و هه رچۆنیک بووه سه ری خۆم
هه لده گرم و له م کاو لبووه ده پۆم!

سارا ئه و قسه یه ی باوکی بهرده وام له خه یالیدا دووباره
ده بوویه وه، ههروه ها دوودل بوو له وه ی دایک و باوکی به و جۆره
و به یی مالتا واییکردن ئه ویان به ته نیا له پاش خۆیان جی هیشته بیت!
دوای ئه و پۆژه ی سالار و سارا سهردانی که نیسه ی مریه می
عه زرایان کرد و قه شه یوسف په رییان له و پووداوه ئاگادار
کرده وه، سالار له گه ل حه مه جان سه لیمدا بۆ که رکوک چوون،
ناونیشانی دۆست و ناسراوی حه کیمی باوکی سارا و باپیره خایمی
له ده فته ریکدا نوسیبوو، پۆژیک پیش ئه وه ی به پڕی بکه ون، سالار
به حه مه جان سه لیمی وتبوو، 'ئیتتر ئه گه ر مانگی کیشمان پڕ چووه
ناگه پڕینه وه تاوه کو ته واوی ئه و دۆست و ناسراوانه نه بینین و
سۆراغیکیان نه که یین.'

ههروه ها سالار به سارای وتبوو، 'سارا گیان به لێن بیت، تاوه کو
هه والیکیان نه زانم ناگه پڕمه وه!'

دوای دوو حه فته، سالار و حه مه جان سه لیم بیهیوا گه رانه وه،
له سه فه ره که یاندا سالار ههستی به وه کردبوو پڕیشتنی باپیره
خایم چه نده کاریگه ری له سه ر حه مه جان سه لیم هه بوو، به جۆریک
ههستی به ته نیایی و دلشکان ده کرد، دوو پۆژ دوای گه رانه ویان

حه مه جانی سه لیم حاجی پینجوتنی له نیوهی شهودا و له ناو جینگای
خه ودا جه لدهی ده ماخ لئی ده دات و سه ره له به یانیی ئه و پوژه ساشای
ژنی به مردوویی له ناو جینگا که یدا پیکه وتی ده کات.

له دواي دیارنه مانی باپیره خایمه وه، حه مه جان به رده وام ئه وهی
به ساشای ژنی وتبوو، 'ئیتتر ده بیت ژیان به بی خایم بۆ من چ
مانایه کی هه بیت، هه رچه نده بیر ده که مه وه و سه رنجی لی ده یه م
ترووسکایی تیدا به دی ناکه م!'

دواي ئه وهی حه مه جانیان له گردی سه یوان ناشت، سه پوژ له
مزگه وتی حاجی حان پرسه یان بۆ دانا.

دواي پرسه ی حه مه جان، که تان، سالار و عه به ی کورپی ئه مینی
مریه می خاوه ن مالی پاسپارد، تاوه کو سه ردانی پۆلیسخانه کانی
ناوشار و ده زگای ئاسایش بکه ن، که ئه ویش ته نها له به ر پازیکردنی
دلی سارا بوو.

مانگیگ به سه ر دیارنه مانی دایک و باوکی سارادا تیتیه پیبوو،
له دواي ئه و پووداوه وه سالار نه یده ویست سارا به ته نیا له ماله وه
جی به یلیت، ناچار بوو بۆ هه ر جینگایه ک ده چوو له گه ل خۆیدا
ده یبرد، هه روه ها ئیواران سه ردانی هاوپیکانی نه ده کرد و له ماله وه
لای سارا ده مایه وه.

ئه وهی لای سالار جینگای گومان بوو، دوو مانگ دواي ئه و
پووداوه، خانووه که ی مالی باوکی سارا له گه رکه ی سابوونکه ران،
خیزانیکێ کوردی فه یلیی تیندا ده ژیا، خاوه ن مالی نوچ به سالاری
وتبوو، گوايا ئه و له به غدا ده وه ها تووه و خانووه که ی له حه کیم
ناویک کرپوه، پاشان حه کیم خایم به مال و منداله وه بۆ ئیسرائیل
گه راوه ته وه، سالار ئه م هه واله ی له سارا شارده وه و بۆی باس

نه کرد، به لام له گهل سامی فره جی هاو پیتیدا به نه پیتی خه ریکی
ناشکرا کردنی ئه و مه ته له بوون.

کات تینه پری و سارا هه والیکی که سوکاری دهست نه که وت،
بیزاری و تینه که یشتن له پووداوه کان خه یالیان شینواندبوو، بۆ
دوو مانگ ده چوو به نارچه ته ده خه وت و خواردنی کهم ده خوارد،
شه و پوژ بیده نگ له سهر به ریه که له بهر په نجه ره که دا دانیشتبوو،
قسه ی له گهل که سدا نه ده کرد، به رده وام ته و راته که ی که تانی
به نووزه نووز ده خوینده وه و له بهر خو یه وه و نزای ده کرد.

سارا زوو زوو له سالاری ده پروانی و له ژیر لیوه وه پتی ده وت،
'بۆ؟ بۆ راستیه کانم پین نالیت؟'

دوای ئه وه ی سالار به ناچاری به سارای وتبوو، 'ئو شه وه
سه ردانم کردن، به لام، کاتیک چوم جیبه کهم بیتم و له گهل با پیره
خایم بیتن به دوای تودا، ئیتر کاتیک که پامه وه! نازانم بۆچی ئه وان
بیتسه روشوین بوون و ماله که چۆل بوو.'

سارا له وه لامدا به سالاری وتبوو، 'ئیتر تو ناته ویت راستیه کانم
پین بلیت! ههست ده کهم درۆت له گهل کردووم، کاتیک منت به زۆر
له خهسته خانه هینایه وه مالی خۆتان، نازانم تو ئه و په له په له ت له
چی بوو، ههست ده کهم پیتسه وخت تو شتیکت زانییت، ئیتر تو
قه رزارم بیت!'

سارا، کاتیک ئه مه ی به دهم گریان و کوپووزانه وه وه به سالار
وت، سالار به رانه بر سارا دانیشتبوو، چاوی داچرپیوو و بیده نگ
و سه رسام له سارای ده پروانی، دوای ئه وه ی سارا سه ری به سه ر
کوشیدا شوپ کردبووه وه و به کول ده گریا، پاشان سالار ده ستیکی
خسته سه ر شانی سارا و پتی وت، 'تکات لی ده کهم سارا گیان

وا بیر مه که ره وه! دلنیا به منیش دلگرانم و به قهه تو ناگاداری
پووداوه کانم.

سارا له نا کاو له سالار پاپه پی و چاوه سووره له لکه پراوه
ته ره کانی داچرین و به دهستی راستی ئاماژه ی به ره و پووی کرد
و پی و ت، 'تو هۆکاری دابرانم بوویت له که سوکارم، من ئیستا
ته مه ننای ئه وه م ده کرد بۆ مردنیش بووایه له گه له ئه واندا بوومایه،
نه ک له گه له تودا، من جاریکا کاتی ئه وه م نه بوو له گه له تودا بژیم و
هاوسه رگیری بکه م، نه ک بپاری ئه وه شم نه دابوو، به لکو بیریشم
لئ نه کرد بۆوه، جا باش بزانه هیوادارم زوو پنیان شاد بیمه وه،
ئه گین خۆم ده زانم له نیوان تو و مردندا کامتان هه لده بژیرم.'

دوای ئه وه ی سالار ئه وه ی له سارا بیست، به رده وام به ده وری
سارادا ده خولایه وه و زوو زوو به دهستی لاملی هه لده کراند، پاشان
به ماله که دا ده گه را و له پریکدا ده وه ستا و له سارای ده روانی، وه کو
بیه ویت وه لامی بداته وه، دهستی لیک هه لده گلوفین و ماسوولکه کانی
ده موچاوی گرژ ده کردن و لئوی له یه ک هه لده سوین، له سارای
پوانی و پاشان له به رخویه وه و به هیتواشی به سارای و ت، 'نامه ویت
دلت بشکینم، ئیتر تکات لئ ده که م به و جۆره بیر مه که ره وه.'

له وه زیاتر نه یه ده زانی چ وشه یه ک گونجاوه و شیایوی ئه وه هموو
تووپه بوون و دلشکاوییه ی سارایه تاوه کو پی بلت، بیر له وه
ده کرده وه چون بتوانیت دلنه وایی بکات.

له و کاته دا سارا له سه ر یه کتیک له و دوو به ره لاکیشه ره نگاله یه ی
که تان، که له پارچه جلی کۆنه چنیبوونی، دانیشتبوو، به ره کان
نیوه ی ژووره که یان پر نه ده کرده وه، دۆلاییکی لاکیشه ی سیتاکی، که
مه تریک به رزییه که ی بوو، له سه رووی ژووره که یاندا چه ند دۆشه ک
و لیقه یه کی قه دکراوی له سه ر که له که کرابوو، به رز و نزم به

دیواره‌کانی چوارده‌وردا ده‌یان بزمار و میخ داکوترا‌بوون و زه‌رفی نایلون و جل و تووره‌که‌ی په‌نگاله‌ی به‌نیان پیدا هه‌لواسرابوو، له‌گه‌ل دوو مه‌نجه‌ل و چوار قاپ و که‌وچکیکی فافون و ته‌باختیکی نه‌وتدا، که له سووچیکی ژووره‌که‌وه دانرا‌بوون، له ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا چوار پیاله و ژیرپیاله له‌سه‌ر سینییه‌کی فافون دانرا‌بوون، نه‌وه سه‌روه‌ت و سامانی سالار و که‌تانی دایکی بوو، بیجگه له جیبه‌که‌ی سالار، که با‌پیره خایم به‌دیاری بۆی کر‌یبوو، تا‌کو پئی بچیت بۆ شاری هه‌ولیر و له‌وی له‌خانه‌ی پیگه‌یاندنی مامۆستایان بخوینیت.

چوار مانگ به‌سه‌ر نه‌و پووداوانه‌دا تته‌په‌ری، که‌تان به‌یانیان زوو پیتش خو‌رکه‌وتن به‌که‌ناری چه‌می جووله‌کاندا بۆ ناو با‌خه‌کانی بۆگه‌نه ده‌چوو خوار، تا‌وه‌کو دوانیوه‌پۆ دره‌نگ که‌وه‌ر و ته‌په‌تیزه‌ی ده‌رپی، کاتیک ده‌مه‌و ئیواره بۆ ماله‌وه ده‌گه‌پایه‌وه، ته‌با‌خه نه‌وتییه‌که‌ی گر ده‌دا و خواردنی بۆ سئ که‌س دروست ده‌کرد، ژه‌می خواردنه‌کان ته‌ماته‌ی سوورۆکراو یان په‌تاته‌ی کولاو بوو، ئیوارانی پۆژی هه‌ینیش برنجیکی بۆری لئ ده‌نا و نه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه بۆ پۆژی شه‌ممه هه‌لی ده‌گرت. چونکه پۆژی شه‌ممان که‌تان ئاگری نه‌ده‌کرده‌وه، پۆژانه که‌تان و سارا بیجگه له نووزه‌نووز و نزا و پارانه‌وه له‌خوا، هیچی ترت لئ نه‌ده‌بیستن و قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌ده‌کرد.

سارا شه‌وان خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ته‌وراته‌که‌ی که‌تان بوو، به‌پۆزیشدا کتیبه‌کانی سالاری ده‌خوینده‌وه، یان له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌دا داده‌نیش‌ت و پشتی ده‌کرده‌ سالار و که‌تان و بیده‌نگ له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌پوانی. سالار به‌رده‌وام به‌دیار ساراوه بوو، ئیوارانیش پیتلاوی فوتبالی‌ن و تیشیرت و گۆره‌وی و تراکسودیکی

دهكرده زهر فېنكي بۆر و به پېن بۆ ياريگای ئيداره مهحالی دهچوو، لهگهله هاورپيكانيدا له تېپي ئاري پراھيتاني فوتبوليني دهکرد، زوو زووش پوژي ههيني دهپوښت و دهيو، 'ئهمرۆ گرنکه، چونکه تېپاوتېيمان ههيه.'

شهش مانگ بهسهر ئهو پووداوهدا تېپهپي، دهمه و ئيوارهيهكي درهنگ، کاتي نانخواردني ئيواره، سامي فهريج و جهمال علي له مالي سالار ميوان بوون، سهر سفرهكهيان پازاندبووه به ناني گهرم و لهسهر چوار قاپي فافون كهباب دانرابوو، دوو قاپي نايلوني شين سهوزه و تهماتهي قاشکراوي لهسهر بوو، دوو سوراھي پر له ماستاو لهگهله چند پهرداخیکدا لهسهر سينيهيكي فافون دانرابوو، بيچگه له سفره و قاپ و سوراھي و پهرداخهکان، خواردن و خواردنهوهکان جهمال و سامي فهريج لهگهله خوياندا له بازارهوه هيتابويان، لهو کاتهدا عهبي ئهيني مريهم، لهگهله يهکيکدا بهدم قسهکردنهوه به قالدريمهکهدا بۆ قاتي سهروهوي بالاخانهکه سهر دهکوتن، ناوبهناو گویت لی دهبوو عهبه به زماني عهريه لهگهله يهکيکدا دهووا، کهتان لهبهر پهنجهرهکهدا وهستابوو، له دهرهوهي دهرواني، بي ئهوهي ئاور بداتهوه، لهبهرخويهوه وتي، 'ئادهي پۆله سالار، بچۆ بهپير ئهو ميوانانهتهوه.'

سالار بي ئهوهي هيچ بليت، ههستا و چوو لهناو دالاني بهر ژورهکهياندا پارههستا، عهبه کاتيک گهيشته بهردهمي سالار، پني وت، 'سالار، وا بزائم ئهم کوپه غهريبه له شاري بهغدادهوه تهشريفی هيتاوه و بۆ مالي ئيوه هاتوه، به پيکهوت بينيم، بهو کۆلان و سهرحههيا دهخولايهوه و له گهوره و بچوک ههوالي مالي ئيوه دهپرسی.'

له و کاته دا که تان و سارا، هاتبوون له شانی سالاره وه وه ستابوون و گوینقولاخ گوینان له عه به دهگرت، سالار به سه رسامیه که وه له کورپه که ی پوانی، گهنجیکی باریکه له ی په شتاله ی چاوپه شی قژلوول بوو، سالار ته وقه ی له گهل کرد و پاشان دهستیکی به ره و ژووره که یان دریژ کرد و وتی، 'فهرموون، فهرموون، دهی جاری وهرنه ژووری.'

سالار کورپه غه ریه که ی پیش خوی دا و چوونه ژووری و له سه سفره که دانیشتن، له کاتی نانخواردندا، که تان چند جاریک دهستی خسته سه شانی سالار و له ژیر لیوه به سالاری وت، 'ئا پوله، پرسیاریک له و غه ریه بکه بزانه بچی له و ولاته دووره وه هاتوو.'

سالار خوی به سه سفره که دا لار کرده وه و به زمانی عه ره بی به کورپه غه ریه که ی وت، 'برای به ریز، خیره له به غدا ده وه به تاییه تی ته شریفت بۆ مالی ئیمه هیتاوه؟'

کورپه ی غه ریب به ترس و شه رمیکه وه چاویکی به هه موویاندا گنرا و وتی، 'ئه وه ی راستی بیت من له شاری عوممانی پایته ختی ئه رده نه وه هاتووم، راسپارده یه کم پینه بۆ...'

کورپه غه ریه که به خیرایی هه ستایه سه ره پئ و زه رفیکی کاغه زی زه ردباوی له گیرفانی ده ره هینا، به جوریک دهستی ده له رزی، ده توت زه رفه که ی ناو دهستی گهرمه و سه ری په نجه کانی ده سووتینیت، سالار له و کاته دا هه ستابوو سه ره پئ و به رامبه ر کورپه غه ریه که وه ستابوو، جاریک دهستی به ره و پرووی سالار دریژ کرد و پاشان دهستی گنراپه وه و له پشتی زه رفه که ی پوانی، 'ئه م نامه یه م هیتاوه بۆ، که تان شلومۆ یان سالار یه عقووب.'

سالار دهستی به ره و پرووی دریژ کرد و له به رخزیه وه پئی وت،

بۆمان بخوینەرەو، کئ و چی له کوین... کوپی خۆم!
کاتیک که تانی دایکی سالار ئەمە ی وت، سالار سەری هەلبەری و
پاش ئەو هی هەناسە یەکی قوولی هەلکیشا چاوی بە هەموواندا گێرا،
دەستی کرد بە خویندنهو هی نامە که:

”پاش سەلام و پیز و حورمەتم بۆ که تان گیان، سارا و سالاری
خۆشە یست، پاش سەلامم بۆ هاوپی و دۆستانم له ولات.
سالار گیان ئەو شەو هی له گەرەکی سابوونکه ران تو سەردانت
کردین، من تا کو بەردەرگا تو م بە پی کرد و بپیار بوو تو بگەرپیتهو،
تاو هکو پیکه وه به جینه که ت بچین بۆ مالی ئیوه و من له و یوه سارا
له گەل خۆم بیتمه وه، هەمووی چەند دەقیقه یەک دوا ی ئەو هی تو
پۆیشتی، هیتیکی تایبەتی میری جلو بەرگی مەدەنیان له بەردا بوو،
ئەو هەندە ی لامان ئاشکرا بوو یه کیکیان کورد بوو، سەلت و قوت
پێچایانینه وه و هەر ئەو شەو و بۆ دەمە و بە یانی گە یان دینیانە
بەغداد، پوژی دوا ی ئەو شەو له فرۆکه خانە ی بەغداد سواری
فرۆکه یان کردین و راسته و راست له فرۆکه خانە ی یورشە لیم
دابە زین، له فرۆکه که دا سەلما و خانئ و منالە کانیا نمان له گە لدا
بوو، سەرجه م سەرنشینانی ناو فرۆکه که که چل که سیک دەبووین،
زۆر بە مان کورد بووین، لێره ئیمه گوزە رانمان باشه و جیکایان بۆ
دابین کردووین، ئیستا له که مپین، بە لام پین دەچیت له داها توو یه کی
نیزیکدا له شار یان له گونده کانی ئیسرا ئیل نیشتە جیمان بکن.
که تان گیان، ئاگات له سارا بیت، خزمەتی بکه و پیزی لئ بگره،
دەرباره ی دوا پوژی سارا و سالاریش ئەو له داها توودا نامە ی
دایک و باو کیتان پین دەگات و چاوه پوان بن.
سالار گیان، بۆ مەسە له ی ئەو ملک و مالە ی به ناوی من و

حه کیمه وهیه، بزانه به هاوکاریی هه مه جانی حاجی سه لیم ساخیان
بکه ره وه، له گهل هه مه جان هه ق و حیسابمان له نیواندایه و من
پتویست ناکات لیره دا هیچ نرخیکیان بده من، سه ردانی بکه و خوی
ده زانیت. سارا گیان عزیزم گوله باخه که ی باپیره ت و هیزی گیانم،
دایکت و باوکت و مه موودیش سه لامت لی ده که ن و زور خه می
تو ده خون، خوازیارن پیت شاد بئه وه.
سه لاممان بگه یه نه هه موو خزم و هاوری و دوستیکمان.

دلسوزتان خایم شلومو

‘تهنها مانگیکم ماوه، مانگی سى منداله کهم ده بیټ و له و باره
گرانه پزگارم ده بیټ.’

له کاتیکدا سارا ئەمەى به خەيالدا هات، پوژىکی خۆره تاوی
مانگی دوو بوو، عەزىبەکی سىبى که تانى تاكو سەر ئەژنۆى له بەردا
بوو، قوڵى تاكو سەر شانەکانى لى پرووت کردبوو، له سەر شوستهى
جادهى سەر شه قام وه ستابوو، به لای شانى دەستى چه پيدا تاویک
بیدهنگ له حەمامى چوارباخى پروانى، پاشان هەنگاویک چوه
سەر جاده قیره که و دیسان وه کو ئەوهى شتىکی بىر که وتبیته وه
پاشه و پاش بۆ سەر شوسته که گه رایه وه، دانه و بیه وه و له بى دەستى
خسته سەر شوسته کونکریته که و له به رخۆیه وه وتى، ‘ئاگام لیتانه
و ههست به پوچیانتهى ئیوه ده کهم، ده زانم گۆره کانى ئیوه و
ئیسکوپرووسکتان له ژیر ئەم شوسته کونکریت و جاده قیره دایه،
پوچیانتهى ئیوه له م شاره دور ناکه ونه وه و به رده وام له پیش
چاو و له ناو دلى مندان، ده تان بینم، ئا ئا من به رده وام هه مووتان
ده بینم!’

چه ند دلۆپیک فرمیسک به سەر پرومه تیدا گل بوونه وه و که وتنه
سەر پروى شوسته که و تیکه ل به ته پوتۆزه که بوون، سى که نجى
ره شتالهى باریکه لهى لاواز له ملالو لای سارا وه ستابوون و
به سه رنج وه لیتان ده پروانى، یه کیک له کورپه گه نچه کان لى پرسی،
‘داده گیان، ئەوه چیت لى ون بووه؟’

سارا به بیزاریه که وه چاوی پئدا گئران و بی ئه وهی وه لامیان بداته وه، له نیوان شانی دووانیانه وه خۆی دهر باز کرد و ههنگاوی نایه سهر جاده قیره که، خیرا په ریبه وه ئه و بهر جاده که و خۆی کرد به کۆلانی کدا، تا کو گه یشته بهردهم گومرگه سووتا وه که رای کرد، له وئیه په ریبه وه و به جادهی کاوه دا به ره و سهر رۆیشت، هیشتا ترس و په له پهلای پیوه دیار بوو، ههنگاوه کانی خیرا به دواوی یه کدا هه لده هینا، گه لیک له دوکانداره کان له سهر شوسته ی بهردهمی دوکانه کانیاندا به کرمه ل وه ستابوون، ئه و شه قامه به ئه سته م ئافره ت پئیدا تیده په پی، دوکاندار و همال و دهستگێره کان ساریان ناچار ده کرد، به درێژایی ئه و شه قامه له سهر جاده قیره که وه بپوات و خه لکی له مبه ر و ئه و به ری شه قامه که وه بهرده وام لئیان ده پوانی، سارا، قزه ره شه که ی به سهر شانیدا بهر دابوو وه و مه مکه کانی قوت، که به ئاستی ورگی دهر په پیبوون، سه رنجی ئه و خه لکه ی راکیشابوو، ورگی به جوریک هه لئاوسابوو، عه زیه که ی له به ریدا ته سک کردبووه و دوو گزی سمتی له دواوه دهر په پیبوو.

کاتیک گه یشته ناو دهرگای خواره وهی قه یسه ری نه قیب، سه ریکی هه لپی و له جه نجالی ناو قه یسه ریبه که ی پوانی، هه ردوو دهستی به ورگیه وه گرت و خۆی دایه دم شه پۆلی ئه و عه شاماتی خه لکه، سارا ههستی کرد گه نجیک له دوایه وه خۆی لی توند کردبوو، گه نه که به وه وه نه وه ستا و به هه ردوو دهستی ناو قه دی ساری توند گرت و خۆی پیوه نووساند، ئاره قه یه کی سارد ته واوی جه سته ی خوساندبوو، کاتیک گه یشته بهردهمی دوکانه که ی باوکی، خۆی ئاماده کرد و ویستی ئاو پ بداته وه و خۆی له گه نه که تووره بکات، کاتیک سارا خۆی لی راپسکاند و ئاو پی لی دایه وه، نینۆکه کانی توند له پیستی دهستی گیر کرد و له

ناوقەد و سەر سمتى كۆردنەو، بىننى گەنجىكى چاۋرەشى زەردەلەي
مىنالكار بو، سارا لە چاۋى پوانى و كۆرەكە پاشەوپاش گەپرايەو
دواو و پشتى كۆردە سارا و خۆي لەناو قەرەبالغىيەكەدا ون كۆرد،
ساراش بىدەنگ تاويك بە چواردەورى خۆيدا پوانى و لەنئوان دوو
پىز سندوقى دارەو بە ناو دوكانەكەي باوكى چوو، كابرايەكى
بەتەمەنى سەرۋپىش سىپى لى بو، مشكيبەكى لە سەردا و قاتىك
پانكۆچۇغەي نۆيى لەبەردا بو، هاتە بەردەمى سارا و پىرسى،
'فەرموو، خوشكى خۆم.'

'باوكم لىرەيە؟'

'باوكت، باوكى تۆ كىيە؟'

'حەكىم.'

'نەخىر خوشكى خۆم، حەكىم، حەكىم، حەكىم كىيە و چكارەيە؟'
'دەي مەحموود؟ كۆرە خالە گيان چۆن، ئەگەر باوكم لە دوكان
نەبىت ئەوا... باپىرە خايم يان مەحموودى دەبىت لى بن، تۆ بلىي
دووكانىان بەسەر غەيرەيەكى وەكو تۇدا بەجى هېشتىبىت!'
'وھلا، خوشكى گيان من لىرە غەيرە نىم و ئەو چەند سالىكە ئەم
دوكانە تەنھا خۆم خاوەنىم!'

'دەلىم تۆ پەفقى باپىرە خايمىت؟ يان...'

'باپىرە كى؟'

'ئەرى چۆن، مامە گيان، خۆ من شىت نەبووم، من پەفە و
سندوقە دارەكان دەناسمەو، كە بە دەستى باپىرەم دروست كراون،
ھەر ھەمان كەرەستە و ھەمان مېز، ئىستا پىم بلى باوكم و ئەوان
خۆيان بۆ كۆي چوون وا تۆيەكى غەيرەيان لەسەر دوكان داناو؟'
'كۆرە بۆ خاترى خوا، خوشكم تۆ باسى چى دەكەيت، باوكى
چى و باپىرەتى چى؟'

کابرای دوکاندار، پاش نهوهی تاویک بیدهنگ له رهنګ و پوخساری سارای پوانی، 'خو ناشیت پرساری هکیم و خایمه جووم لی بکهیت؟'

'دهی مامه گیان گهر دهزانیته پرساری کیت لی دهکم بو پاست و رهوان وهلام نادهیتهوه؟'

'خو بلیم چی! خوانه خواسته درویشم له گهل نه کردوویت، هکیم و خایمی باوکی تو، عیامیکه له م شاره دا نه ماون و بو ئیسرائیل گهراونه تهوه.'

'گهراونه تهوه، گهراونه تهوه، نهوه تو دهلی چی، گهراونه وهی چی و ئیسرائیلی چی!'

کابرا دهستی خسته سهر که مهری و به ملاولای خویدا پوانی، 'دهی خوی گهره نم به لایه چیه پوی تی کردووم، دانیشه، دانیشه داده گیان تو دانیشه و پشوویهک بده، تاکو من و تو باش حالی بین له یه کتری با نه و درواسن دوکانه م بانگ بکه م.'

کابرای دوکاندار تاوهکو پشتینهی به سهر میزی دوکانه که پیدا دریز کرد و به لای دهستی راستیدا پوانی و بانگی کرد، 'حاجی همه سالح، کوره همه سالح مالت به قور گیریت تا تاوهکو ئیره وهره!'

کابرایه کی به سالچوی هاوته مهنی کابرای دوکاندار هاته ناو پارهوی دوکانه که و له سارای پوانی و له کابرای دراوسیدوکانی پرسی، 'شیخ قادر، بلی، نهوه خیره؟'

شیخ قادر دهستی له حاجی همه سالحی دراوسیدوکانی پاته کاند، 'نهری بزانه نم خوشکه پرساری کیم لی دهکات.'

کاتیک حاجی همه سالح هاته ناو دوکانه که وه و شیخ قادر باس و به سه رهاته که ی بو گیرایه وه، حاجی همه سالح چاوی داچریوو،

پاشان له سارای پوانی و به دهستیکی و به لچکی مشکیه‌که‌ی
 ثاره‌قه‌ی نیوچه‌وانی سرپی، کاتیک دهستی خسته سهر شانی سارا،
 هه‌موو نازای گیانی ده‌له‌رزی، شیخ قادر دایه قاقای پیکه‌نین و به
 دهنگی به‌رز وتی، 'وا بزائم ئه‌م به‌رخه له پان جی ماوه.'
 له‌و کاته‌دا سارا بی‌ده‌نگ سهرنجی له په‌فه‌کان ده‌دا، لای
 شانی راستیه‌وه دهستیکی هه‌لب‌ری و په‌نجه‌کانی به پووی زبری
 ته‌خته کونه‌کاندا هیتا، له خه‌یالیدا باپیره خایم له‌و جینگایه‌ی ئه‌ودا
 دانیشتبوو، سهرده‌می مندالیی خوی هاته‌وه پیتشچاو، کاتیک له‌سهر
 میزی دوکانه‌که به‌رامبه‌ر باپیره‌ی داده‌نیشت، به‌تایبه‌تی دیمه‌نی
 ئه‌و پوژه‌ی تازه چووبووه قوتابخانه و سالی یه‌که‌می خویندنی
 بوو، عه‌زییه‌کی هاوشیوه‌ی ئیستای له‌به‌ردا بوو، قاچه پووته‌کانی
 دهر خستبوون و له‌به‌رخویه‌وه گوراننی ده‌چ‌ری، زوو زوو حاجی
 حه‌مه‌سالح و شیخ قادر له‌و خه‌یاله‌ی دایان ده‌ب‌ری، له‌و کاته‌دا
 حه‌کیمی باوکی بینی، خوی کرد به ژووردا و هاته‌ ناو دوکانه‌که،
 کاتیک باوکی گه‌یشت باپیره خایم ده‌ستی سارای گرت و له دوکانه‌که
 چوونه دهره‌وه، حاجی حه‌مه‌سالح و شیخ قادر هیتشتا به‌ره‌و پووی
 یه‌ک وه‌ستابوون و له گه‌رمه‌ی قسه‌کردندا بوون، سارا بی‌ده‌نگ
 هه‌ستایه سهر پین و به لایاندا له دوکانه‌که چووه دهره‌وه و به‌ده‌م
 پویشتنه‌وه زوو زوو ده‌هاته سهر نووکی پیکانی و به‌سهر ئه‌و
 خه‌لکه‌دا له دوور و له‌ناو قه‌یسه‌رییه‌که‌ی ده‌پوانی، له دووره‌وه
 چاوی له باپیره خایم بوو، ئه‌وه‌نده بالای به‌رز بوو، ته‌واوی ئه‌و
 خه‌لکه‌ی ناو قه‌یسه‌رییه‌که به‌ئاسته‌م سه‌ریان ده‌گه‌یشته به‌رزی
 شانی ئه‌و، بی‌جگه له‌وه سارا دایم مشکیه‌که‌ی باپیره‌ی ده‌ناسییه‌وه،
 له قه‌یسه‌رییه‌که چووه دهر و به لای قه‌یسه‌ریی وه‌سمان پاشادا
 تیپه‌ری و به دهستی چه‌پیدا بۆ به‌رده‌م گوزه‌ری ئاسنگه‌ره‌کان لای

دا، خیرا دەرۆیشت و زوو زوو دهنکی لیدانی چهکوشی ئاسنگهریک به ئاسنیکی تردا، ماسوولکهکانی دهوری چاویان پین گرژ دهکرد و چاوی بهئسته م لیک دهن، بهردهوام له دور و پیتش خۆی دهپوانی، چهنین جار شانی بهر شانی پینواران دهکوت و بپ نهوهی ئاور چه کس بداتهوه و لینیان پروانیت، کاتیک گهیشه مهیدانی ماستهکه، بپ دوودلی و بیرلیکردنهوه خۆی کرد به کهبابخانهی قاله مهپیدا، له و کاته دا کهبابخانهکه، تاقوته را مشتهری لپ بوو، سارا لهسهر میزیکي چوارنهفهری جیگای گرت، بیئاگا بوو لهوهی وهستا و شاگرد و مشتهرییهکان چهند به سهرنجهوه لینیان دهپوانی، کاتیک یهکیک له شاگردهکان بهشهرمیکهوه لینی نزیک بوویهوه و لپی پرسی، 'فهرموو خوشکم، ئهمرکه.'

'دوو نهفهر کهبابمان بو بیته.'

ئىتوارەى پۇژى نەورۇزى سالى ۱۹۷۵ بوو، لە ناوشاردا
 ئاھەنگگىزان و ئاگرکردنەوہ لەلايەن ميريبەوہ ياساغ كرابوو،
 دەسەلاتداران چەند پۇژىك پيش نەورۇز بە بەياننامە و بانگەواز
 ياساگرىدى چوونەدەرەوہ و ئاگرکردنەوہيان بلاو كردهوہ، بەلام
 لە چەندىن گەرەكى شاردا، بى گويدانە ئەو ھەولانەى ميرى،
 ئاگر كرايەوہ، ئەوہى سەرنجى خەلكى ئەوساى شارى سلىمانى
 پاكىشا، ئەو ئاگرە گەرەيە بوو كە لە گردى مامەيارە كرايەوہ،
 گرپى ئاگرەكە ئەوہندە بلند بوو لە تەواوى گەرەكەكانى شارەوہ
 دەبينرا، خەلكى شار پۇل پۇل چووبوونە سەربانەكان و لىيان
 دەپوانى، پاش كاتزمىريك ئاگرەكە لەلايەن كاربەدەستانى ميريبەوہ
 خامۇش كرا، پۇژانى دواى نەورۇز، دەنگوباسى ئەوہ بلاو بوو
 گوايا چەند كاربەدەستىكى ميرى خويان ئەو ئاگرەيان كرديتتەوہ،
 تاوہكو پۇليس و ئاسايش لە گەرەكەكانى ئەزمپ و سەيوان و
 قەرەجاوا بيكەنە بيانوو بۇ دەستگىرکردنى ھاوولاتيان، تاوہكو چەند
 پۇژىكىش دواى نەورۇز، ھىزەكانى ئاسايش و پۇليس لە زۇربەى
 شەقام و كۆلانەكانى شاردا بلاو بووبوونەوہ، لەو پۇژانەدا چەندىن
 مال بەر شالاوى پشكنين كەوتن و دەيان گەنج دەستگىر كران.
 پىنج پۇژ دواى پۇژى نەورۇز و بەسەرچوونى ئەو پووداوانە
 لە خانوويەكى قورپىنەى گەرەكى جوولەكاندا سارا بەرەژان گرتى،
 نەنە كەتان و نازدار و پوورە ئامىنى بەديارەوہ بوو، بە ھەرسىكيان

ئەملاولايان لە سارا گرتیوو، لە کاتێکدا سارا لەسەر جینگایەکی
تەختە ڕاکشابوو، زریکەى دەگەیشتە کۆلان و نەنە کەتان لەپەسا
پێى دەوت، 'پۆلە گیان، پۆلە گیان، هیز بدەرە بەر خۆت و تۆزیک
غیرەتت بیت.'

پۆژ تێپەری و شەو داھات و سارا بە دەم ژان و ئازارەو دەى
نالاند، پاشان لە کاتژمێر دەى شەو دا کۆرپى بوو، لە کاتێکدا کەتان
و پوورە ئامین بە شتن و قوماتە کردنى کۆرپە کەو سەرقال بوون،
نازدار لە گەل سەپى ئارەقەى دەموچاوى سارادا باسى ئەو دەى بۆ
دەکرد، کە چۆن ئامینی کچی پینج کچی لەسەر یەک بوو، نازدار
لەو کاتەدا هەناسە یەکی قوولى هەلکیشا، 'ئۆ خوا بە نوخسەش بیت
لە ئامین و تاقە کۆرپى بیت.'

زوو زوو سارا پێلوی چاوى دادەخست، وەکو ئەو دەى بلیى
لە هۆش خۆى دەچیت، پاشان چاوى هەل دەبەری و لە دەرگای
ژوورە کە و جار جار ئیکش سەرى وەلاو دەنا و لە ژیر بالی پوورە
ئامینەو لە کۆرپە کەى دەروانى، کۆرپە کەى لە کەرویشکیک دەچوو،
کە بە دەم تانجی ڕاوچیپەو بیت.

لەو کاتەدا سارا بینی خواجە خینۆى باپیرە گەورەى، لە گەل
سارای خیزانیدا ھاتنە ژوورەو، شولومۆى باوکی باپیرە خایمان
لە گەلدا بوو، ھاتن و لە تەنیشت جینگاکەى ساراو دانیشتن، باپیرە
خواجە دەستی بە قژیدا دەھینا و باپیرە ساراش دەستی توند
گرتوو، سارای دایە گەورە بەردەوام پێى دەوت، 'شەلوم ئازیزم،
شەلوم.'

سارا کە نەفت و پەرزە لێ پراو، پەنگزەرد و بیوزە لەسەر پشت
ڕاکشابوو، کۆرپە کەیان قوماتە کرد و لە تەنیشتیەو دایان نا، پاشان

باپیره خواجه خینق ته وراته لوولکراوه که ی دهستی دهخوینده وه و
به ردهوام به دهوری سارا و کورپه که یدا ده سووراپیه وه، له و کاته دا
سارا سهرنجی دا ژووره که پر بووبوو له ژن و پیاوی دانیشتوانی
گه په کی جووله کان، سهرجه م پرچدریژ و جلی په نگاوپه نگیان
له به ردا بوو، به دریزایی ئه و شه وه باپیره خواجه خینق ته وراتی
دهخویند و ئه وائیش به کورس به دوایدا ده یانوته وه.

دهمی به یانی تاریکوپوون، ئه و ده مه ی گلوی سهر سه کوی
شه قامه کان هیشتا تا کوته را ده گران، سارا به دریزایی ئه و شه وه له
په نجه ری ژووره که وه له دهره وه ی دهروانی، په نجه ره ی بالاخانه که
به سهر حه وشه ی ماله که و چه می جووله کان و له ویشه وه گه پراجی
پاسه کان و قوتابخانه ی جمهوری لیوه دیار بوو، پاشان له گه پراجی
پاسه کانه وه ناوبه ناو بانگی ده ستریک یان دهنگی شوفیری
پاسه کان ده هات، گه پراجه که تا کو ده هات زیاتر خه لک پرووی تی
ده کرد، له و گه پراجه وه پاس و جیبه کان بۆ شار و گوند و دیکانی
ناوچه ی شاره زوور و گه رمیان ده چوون، له وه دا بوو خور هه لیت
و پروناکی رۆح بکاته وه به بهر شاردا و شاده ماره کانی خوینیان
پیدا بگه ری، سارا به دریزایی ئه و شه وه به لاشه ی ماندوو پر
له ئازاریه وه چاوه پروان بوو، بی خواستی خوی به رهوام چاوی
فرمیسیان لئ ده چوپرا، نه یده توانی شیوازی دایک و باوک و
مه محمودی برای و باپیره خایم له خه یال و پیتشچاویدا بسرپیته وه،
سارا رازی نه بوو به وه ی ئه و وه کو دایکیک له خاکیکدا مندالی بیت،
که تا کو ئه و رۆژه ییش بۆ ئه وان دۆزه خیک بوو.

له و کاته دا سارا بیرری له وه ده کرده وه چون ده ست بنیته سهر
دهمی کورپه که ی و ژیانی لئ بسینیته وه، پاشان پروات و خوی

بدات به‌دهم ئاوی شیوه‌ک‌وه، که گویی لئ بوو ده‌نگی به‌خوپی ده‌هات و قوراو و لیتاوی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌برد، به‌لام خۆشه‌ویستی بۆ سالار په‌شیمانی ده‌کرده‌وه و وزه‌ی پهن ده‌دا تاوه‌کو خۆی و کۆرپه‌که‌ی له‌ ژياندا به‌یلتیه‌وه، زوو زوو بیرنی له‌و قسه‌یه‌ی سالار ده‌کرده‌وه، که مانگیک پیش نه‌و پۆژه به‌ سارای وتبوو، 'ئه‌گه‌ر مندالیکمان ببیت، نه‌وه خۆشترین و گرنگترین کاته له‌ ژيانمدا، سارا گیان ئازیزم، مه‌پرسه له‌ خۆشیدا چی ده‌که‌م.'

هه‌شت پۆژ بوو سارا مندالی بووبوو، هه‌شتا په‌نگزه‌رد و بیوزه له‌ناو جینگادا که‌وتبوو، دوانیوه‌پۆی نه‌و پۆژه که‌تان کۆرپه‌که‌ی پینچایه‌وه، کاتیک ویستی بروات و له‌گه‌ل خۆیدا بیبات سارا لینی پرسى، 'بۆ کوئی ده‌به‌یت؟'

که‌تان له‌ وه‌لامدا وتی، 'بۆ لای مۆهیل، نه‌وه ته‌مه‌نی هه‌شت پۆژه و ده‌بیت خه‌ته‌نه بکریت و ناو بنریت، ده‌بیه‌م بۆ لای مه‌ردان، جا کئ ده‌لیت سالاره‌ فەنی به‌م زووانه‌ دیته‌وه!'

مه‌ردان پافائیل، ته‌نها جووله‌که‌ بوو، که‌ نه‌وده‌م له‌ گه‌ره‌کی جووله‌کاندا مابوویه‌وه، ته‌مه‌نی خۆی ده‌دا له‌ نه‌وه‌د سالتیک و خۆی به‌ته‌نیا له‌ خانویه‌کی گلینه‌ی سه‌ر چه‌می جووله‌کاندا ده‌ژیا، ته‌نها که‌س که‌ هاتوچۆی ده‌کرد، که‌تان و سالار بوون، هه‌ر نه‌وانیش بازاریان بۆ ده‌کرد و پیداو‌یستی و خواردنیان بۆ ده‌هیتا، مه‌ردان پافائیل به‌ دریزیای ته‌مه‌نی موهیلی سه‌رجه‌م جووله‌که‌کانی شاری سلیمانی کردبوو و بگه‌ر له‌ شارۆچکه‌ و دینه‌اته‌کانیشه‌وه جووه‌کان سه‌ردانیان ده‌کرد، بیجگه‌ له‌ خه‌ته‌نه‌کردن، ناوی مندالانیشی ده‌نا، پاش نه‌وه‌ی که‌تان کۆرپه‌که‌ی له‌سه‌ر باوه‌شی دانا، مه‌ردان پافائیل په‌رداخیک شه‌رابی سووری تیکرد و په‌نجه‌یه‌کی ژه‌ند به‌ په‌رداخه‌

شهرابه‌که‌دا و لیبوی کورپه‌که‌ی پی ته‌پ کرد، پاشان په‌رداخه‌که‌ی
دایه دهستی که‌تان، له کاتیکدا که‌تان قومی له شهرابه‌که‌ ده‌دا،
مه‌ردان پافائیل زریکه‌ی له کورپه‌که‌ هه‌ستاند و خه‌ته‌نه‌ی کرد،
پاشان پرسبیاری له که‌تان کرد ئاخوچ ناویک له کورپه‌زاکه‌ی ده‌نیت،
که‌تان خیرا وتی، 'ئارون'

'نازدارى دايكم، دواى مردنى خوله پيرانى ميتردى، له دىي قوخه مامۆى كوردستانى ئيرانه وه به سى منداله وه له دهست كه سوكارى هه لديت، له گه ل من و عه لى برام و ناميندا ديته ئه م دىي ئاروزه ره، ئيتر بزانه ژنيكى قوربه سهر به سى منداله وه، وه كو دايكم باسى لئوه ئه كرد، ئه وسا من ته مه نم ده ساليك بووه، ئيتر ليره دايكم مه جبوور ده بيت بمكات به شوان.'

'به بيرم ديت به مندالى له به ره كى جووله كان به دايكتيان دهوت ژنه ئيرانيه كه!'

'دهزانم، ئاي به وه قه لس ده بووم، وام ده زانى جنيوم پى ده ين.'

'جا تو ئه وسا به چى قه لس نه ده بوويت؟ مردووت مريت له وه ته ي ده تناسم ههر بيحه وسه له بوويت!'

'ئى جا سالاره فه نى ئه گه ر تو يش سه رده مى منداليت وه كو من به هه ژارى به سه ر بردايه، ئه وا نه وه كو تو پره...!'

سالار قسه كه ي پى برى، 'بو له تو وايه من كو پى حه مه قه دق بووم!'

'ئيتر من ئه وه نازانم، ناپياو به لكو شيت و شبر ده بوويت!'

'ئيتر به س نيه باوكى تو به ده ردى خوا مردووه و وه كو باوكى من جه رده و پياوخراپ سه ريان نه بريوه، ئه رى تو گله يى چى له به ختى خو ت ده كه يت؟'

دواى ئه وه ي مامؤستا ره سول ئه مه ي به سالار وت، جگه ره كه ي

به جگه ره که‌ی دهستی سالار داگیرساند، به ددانه شاش و گوره‌کانی
 پیشه‌وه‌ی توند فیله‌ری جگه‌ره که‌ی گرتبوو، زوو زوو نه‌فه‌سی له
 جگه‌ره که ددا و دوو که‌له که‌ی له لووتیه‌وه ده‌کرد به هه‌وادا، پیکه‌وه
 له‌سه‌ر وشکه‌که‌له‌کیک له‌سه‌ر پینگای به‌ینی دئی ئاروزهر و بایانه
 دانیشتبوون، له دووره‌وه له کومه‌لیک چه‌کداریان ده‌روانی، بیده‌نگ
 له‌سه‌ر پینگای دئی بایانه‌وه به‌ره‌و لای ئه‌وان ده‌هاتن و ژماره‌یان
 بیست که‌سیک ده‌بوو، کاتیک گه‌یشتن، بۆ پشودان لایان دایه‌ لای
 ئه‌و که‌له‌که‌ی سالار و ماموستا په‌سولی له‌سه‌ر دانیشتبوو، دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی به‌خیزه‌اتنیان له چه‌کداره‌کان کرد، هه‌موو بیده‌نگ له‌سه‌ر
 پینگاکه و تهنیشت که‌له‌که‌که دانیشتن، یه‌کیک له چه‌کداره‌کان دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'کوپه‌ برا
 لی‌بووردنی گشتی چی و خۆته‌سلیم‌کردنه‌وه‌ی چی! تاوه‌کو دویتنی
 ئیمه له یه‌کترینمان ده‌کوشت، تو بلیی ئیستا هه‌ر ئاوا به‌ئاسانی
 لی‌مان خۆش بن، به‌خوا من قه‌ت باوه‌ر به‌و دوژمنانه‌ ناکه‌م.'
 هه‌موو بیده‌نگ بوون و که‌س وه‌لامی ئه‌و قسه‌که‌ره‌ی نه‌دایه‌وه،
 ته‌نانه‌ت که‌س لی‌نیشی نه‌روانی، سالار هه‌ستا و به‌سه‌ر چه‌کداره‌کاندا
 که‌را و جگه‌ره‌ی به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن، هه‌موو جگه‌ره‌یان له سالار
 وه‌ر گرت و که‌س په‌تی نه‌کرده‌وه، یه‌کیک له چه‌کداره‌کان له‌ژیر
 لی‌وه‌وه و وه‌کو له‌گه‌ل خۆیدا بدویت وتی، 'ئینجا ئیمه‌ی کورد که‌ی
 باوه‌رمان به‌ داگیرکه‌ر هه‌بووه؟ به‌لام ئیمه‌ ئه‌م‌رۆ ناچارین!'
 چه‌ند که‌سیکیان داویان له سالار کرد تاوه‌کو جگه‌ره‌کانیان
 بۆ داگیرسینیت، دوا‌ی ئه‌وه گه‌رایه‌وه و ویستی له‌سه‌ر که‌له‌که‌که
 دانیشیت، ماموستا په‌سول له سالاری روانی و وتی، 'پووی
 ناچاری په‌ش بیت! جا باشه‌ ئیمه‌ که‌ی ناچار نه‌بووین!'
 سالار کاتیک پشته‌ی له چه‌کداره‌کان بوو، سه‌رنجی چووه‌ سه‌ر

ماکهریک، که له و کاته‌دا له و دیو ئه و که‌له‌که‌ی ئه‌وان له‌سه‌ری دانیش‌تیبون به‌چکه‌ی ده‌بوو، دوو قاچی به‌چکه‌ی که‌ره‌که له ژیر کلکییه‌وه دیار بوو، کاتیک که‌ره‌که له‌تاو ئازار ده‌ستی کرد به زه‌پین و هاوارکردن، سه‌رنجی هه‌مووانی پراکتیسا و چه‌کداره‌کان هاتیبون به پیز له پشتی ئه‌وانه‌وه له که‌ره‌که‌یان ده‌پوانی، ماکهریکی دیز و سمی لای راستی په‌پیبوو، زه‌په‌ی به‌و دۆله‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند جاریک له‌سه‌ر لا‌که‌وت و به‌گران هه‌لسایه‌وه، سالار به‌سه‌ر که‌له‌که‌دا بازی دا و چوو بۆ لای ماکهره‌که، کاتیک لاملی گرت و چه‌ند جاریک ده‌ستی به‌سه‌رشانیدا هینا، پاشان چوو له پشتی ماکهره‌که‌وه وه‌ستا و ده‌ستی کرد به پراکتیشانی هه‌ردوو سمی جاشه‌که‌ره‌که، مامۆستا ره‌سول خۆی گه‌یاندە لای سالار و له‌ته‌نیش‌ت که‌ره‌که‌وه وه‌ستا و باوه‌شی کرد به لاملیدا، له سالاری پوانی و وتی، 'ئاده‌ی ساله‌گیان با ئه‌و قوربه‌سه‌ره له‌و به‌لایه‌ پزگار که‌ین، پراکتیسه‌، ده‌ی پراکتیسه‌!'

سالار قاچی له زه‌وی گیر کردبوو، زوو زوو خۆی به‌پشتدا ده‌خست و سمی جاشه‌که‌ره‌که‌ی راده‌کتیسا، هه‌ردوو مه‌چه‌کی سالار خوی‌نیان لێ ده‌چۆرا، ماکهره‌که له ژیر بالی مامۆستا ره‌سوله‌وه به‌ده‌نگیکی تینکشکاوه‌وه ده‌ی زه‌پاند، چه‌کداره‌کان یه‌ک یه‌ک و به‌کورس هاواریان لێ ده‌کردن، 'مرد، ته‌واو مرد.'

کاتیک جاشه‌که‌ره‌که به‌ده‌ست سالاره‌وه له‌جه‌سته‌ی که‌ره‌بوویه‌وه، به‌پشتدا که‌وت و جاشولکه‌که به‌خوین و لیتاوه‌وه که‌وته باوه‌ش و سه‌رسنگی، چه‌کداره‌کان هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌چه‌پله‌لیدان، که‌ره‌که له‌و کاته‌دا چۆکی دادایه‌ سه‌ر زه‌وی و له‌سه‌ر بالی مامۆستا ره‌سول پالکه‌وت، چه‌ند جاریک نالاندی و پاشان چاوی لیک نا و گیانی ده‌ر چوو، کاتیک سالار راست بوویه‌وه و

جاشوولکه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانا، چه‌کداره‌کان هه‌موو هاتبوون و چوارده‌وریان لی دابوون، یه‌کیکیان پشتینه‌که‌ی له‌قه‌دی کرده‌وه و دایه‌ده‌ستی سالار، ئه‌ویش به‌هیتواشی خوینی سه‌ر جه‌سته‌ی خۆی و جاشوولکه‌که‌ی پین سپری.

کاتیک سالار و چه‌ند پیاویک جاشوولکه‌که‌یان پاک کرده‌وه، به‌چاوه‌گه‌وره و گه‌شه‌کانی له‌هه‌مووانی پروانی، پاشان له‌ژیر ده‌ستیاندا خۆی راپسکان و هه‌لسایه‌سه‌ر پین، چه‌ند جاریک که‌وت و دیسان هه‌لسایه‌وه، وه‌کو کلویه‌کی به‌فر له‌سه‌ر بۆری و ره‌شیی ئه‌و خاکه‌ سووتاوه‌ده‌ستی کرد به‌غاردان.

هه‌موو بیده‌نگ له‌شانی یه‌که‌وه‌هه‌ستابوون و لیتیان ده‌پروانی، سالار له‌به‌رخۆیه‌وه‌وتی، 'سارای هاوسه‌رم له‌وانه‌یه‌ئیتستا مندالی بووبیت، ته‌مه‌ننا ده‌که‌م لای خوا سه‌لامه‌ت بیت، ئه‌وه‌تا سرووشت کاره‌ساته‌کان زوو تیده‌په‌رینیت، به‌لام ئازار و ئاسه‌واریان له‌یاده‌وه‌ریی ئیمه‌ی مرۆفدا هیلانه‌ده‌کات.'

دوو حهفته به سهر له دایکبوونی ئارۆندا تیپه پیبوو، له ده مه وئیواره یه کی درهنگدا سالار له گهل سنی هاو پیندا به پیکابیک خویان کرد به گه په کی جووله کاند، پشتی پیکابه که دوو سندوقی دار و چوار تووره که ی په نگ بۆری تیندا بوو، دوا ی ئه وه ی به په له په ل دایانگرتن و به قالد رمه کاند، بۆ قاتی سه ره وه ی بالاخانه که بردنیان، هاو پیکانی له به ره یوانی بالاخانه که دا ته و قه یان له گهل سالار کرد و به قالد رمه کاند، چوونه خوار، سالار کاتیک چوو ژووره وه، پیش ئه وه ی سلوو له سارا و دایکی بکات، تاو یک به سهر کور په که یدا نووشتایه وه و چه ند جار یک ماچی کرد، دهستی دایه و ویستی له باوه شی بگریت، که تانی دایکی دهستی گرت، 'نا، نا پۆله گیان وازی لی بیته با تو زیک بخه ویت، له به یانییه وه ده زریکینیت!

کاتیک هه لسا یه سهر پین، به رامبه ری سارا وه ستا و هه ردوو باله کانی به سهر شان ه کانی دا شو پ کرد نه وه، هه ولی دها له چاوی سارا بپروانیت، به لام ئه و له و کاته دا سه ری داخستبوو و له به رپینی خوی و سالاری میردی ده پوانی، 'ده لیم سارا گیان شو کور هه موو شتیگ باشه، سو پاس که منت کرد به باوک!

'به لئ، دیاره زۆر شانازیی پتوه ده که ییت!

'زۆر زۆر، ده ی چون سارا گیان، دلنیا به به قه ده ر هه موو دنیا م

پین خۆشه.

'ئێ باشه خۆشی له خۆت!

پاشان له سارا و دایکی پروانی و پتی وتن، 'پاش که میکی تر
چهند هاو پتیهم دهگه نه ئیره و کوبوونه وهیه کی زور گرنگمان
هیه، ئیتر باشتره ئیوه بۆ دوو کاتزمیریک بۆ مالی نه نه ئامین بچنه
قاتی خواره وه!'

که تانی دایکی له بهر خویه وه ده بیولاند، سارا سالاری میزدی
نه دواند و خیرا کورپه که ی له باوهش گرت و به چاوی ته په وه
که تانی خه سووی پیش خوی دا و به قالدومه کاندای چوونه خوار،
که تان و سارا تاکو نیوه شه و لای پوره ئامین مانه وه، چونکه
میوانه کانی سالار تاوه کو درهنگانی شه و مانه وه.

پوژی دوا ی ئه و پوژه، که تان له سالاری پرسى، 'ئه وه تو بۆ
دوو هفته یه خۆت لى ون کردوین؟'

سالار له وه لامدا وتبووی، 'دوو هفته له گه ل جهماله رهش و
سامی فهرج و جهمال عه لیدا له ناوچه ی شارباژێر بووم، چونکه
کونفرانسمان هه بوو، پاشان له ویتوه بۆ شارى پینجۆین چوین، لای
دوستیکمان که لوپه لمان بۆ چاپخانه و رادیۆکه مان دهست کهوت.'
دوانیوه پوژی ئه و پوژه، زیاتر له کاتزمیریک ده بوو سالار
کورپه که ی له باوهش گرتبوو، ساراش بیدهنگ به رانبه ری دانیشتبوو،
کاتیک ئه وان پیکه وه بیدهنگ له کورپه که یان ده پروانی، نه نه که تان
له بهر خویه وه وتی، 'سالار، ناوم ناوه ئارون!'

سالار دوا ی ئه وه ی به سه رنجیکه وه له سارای پروانی، 'ئارون،
چون؟ ئارون! دایه بۆ ئارون، په له تان له ناوانی ئه و منداله چی
بوو!'

'ده ی پۆله گیان، ده زانیت تو له که یه وه پویشتوویت!'
سالار له سارای پروانی، 'سارا گیان تو ناوی ئارونت به لاهه
چۆنه؟'

سارا شانی هه‌لته‌کاند، له کاتیکدا له چاوی سالاری ده‌پروانی، ماسوولکه‌کانی ده‌موچاوی گرژ کرد و فرمیسک به چاویدا هاته خوار، 'به‌لاته‌وه گرنکه هه‌ر ناویکی لئێ نرابیت؟ که تو هاو‌پیکانت و سیاسه‌ت له پیش دایک و ژن و مندالته‌وه‌ن، تاکو یه‌کیتی قوتابیان بوو تو هه‌موو ژیانته‌ بۆ ته‌رخان کردبوو، ئه‌وه ئیستا وه‌کو خۆت ده‌لێتیت ئیمه‌ کۆمه‌له‌ین، من نازانم دایکت ناوی ناوه، به‌ من بووایه، ناوم لئێ ده‌نا، به‌ده‌خت!'

'ئا، ئا، سارا گیان، ئه‌وه‌نده‌ بلی خۆت ته‌نگ مه‌که و گرنکه ئه‌وه‌یه تو به‌سه‌لامه‌تی مناله‌که‌ت بووه و خۆت و کۆرپه‌که‌ت بیوه‌ین! ده‌ی خۆ من به‌ جه‌مالدا هه‌والم بۆ ناردبوون، باوه‌ر بکه به‌رده‌وام دلم لات بوو، خۆت پیت نه‌وتم، مانگی چوار مناله‌که‌مان ده‌بیت، ئی خۆ چوو‌زانم ئه‌م پیاوه‌ بچکۆلانه‌یه‌ په‌له‌یه‌تی و پیش وه‌ختی خۆی له‌دایک ده‌بیت!'

'ئا، ئا، په‌له‌یه‌تی، ئه‌گه‌ر کۆرپه‌که‌ت له‌ پاشه‌پۆژدا بزانیته، له‌ کوێ و له‌ چ دایک و باوکیک هاته‌وته‌ دونیا، ده‌ترسم له‌م ولاته‌دا جیگای نه‌بیته‌وه‌ و پاشان تف و نه‌عه‌تمان لئێ بکات!'

'وا مه‌لئێ سارا گیان، ئه‌وه‌نده‌ ره‌شبین مه‌به‌ و تو‌زیک به‌هیاوه‌ له‌ پاشه‌پۆژی خۆمان و کۆرپه‌که‌مان بپوانه‌.'
'کام پاشه‌پۆژ؟'

له‌ کاتیکدا سارا ئه‌مه‌ی وت، هاتبووه‌ سه‌ر چۆک و له‌ سالار نزیک بووبوو‌یه‌وه‌ و پر به‌ قورگی هاواری به‌سه‌ردا کرد، دیسان دووباره‌ی کردوه، 'کام پاشه‌پۆژ، پیم بلی، تو کام پاشه‌پۆژت مه‌به‌سته، ئه‌گه‌ر ئه‌و پاشه‌پۆژه‌ت مه‌به‌سته که له‌ کتیبی پیرۆزی ته‌وراتدا ناو براوه، ئه‌وه‌ من به‌بێ که‌سوکارم له‌ خوایش پازی نابم له‌ پۆژی قیامه‌تدا زیندووم بکاته‌وه‌.'

که تان هات و له نیتوان سالار و سارادا وهستا و دهستی خسته
سه ر شانی سارا، 'کچی خۆم ئیتر ئه وهنده بهسه، با خوا له وه زیاتر
مالویران و بیبه ختمان نه کات!'

سالار له ژیر بالی دایکیه وه له سارای پروانی، 'ئێ خۆ دونیا کاول
نه بووه و ئه وه تا ئیستا من و تو له گه ل کۆر په که ماندا پیکه وهین،
بۆ ئیستا ئه وهنده مان بهسه، ئیتر وه کو تر من قوپی کوئ بکه م به
سه رمدا؟'

سارا دهستی به دهستی که تانی خه سوویه وه گرت و هه ستایه
سه ر پین، چوو بۆ به ر په نجه ره که و دوای ئه وه ی چه ند هه ناسه یه ک
له ده ره وه ی پروانی، پاشان چوو له ته نیشت سالاره وه دانیش
و خۆی له سالار نزیک کرده وه، دهستیکی خسته سه ر قوماته ی
کو په که ی و به دهسته که ی تریشی دهستی سالاری گرت و سه ری
نایه سه ر شانی سالار، به جوړیک به کول ده گریا، سالاری له گه ل
خویدا را ده وه شانده، به ده م گریانه وه و به ده نگیکی تیکشکا وه،
'نازانم سالار گیان، دل م زۆر ته نگه، هیه چه شه ویک خه و نایه ته چاوم
و وا هه ست ده که م له هه موو ئان و ساتیکدا پۆحم له لاشه م ده ر
ده چیت، له و پۆژه وه ی ئه و کو په م بووه، هه مووی دوو جار له
ده موچاویم نه پروانیوه، نازانم بۆچی!'

'سارا گیان، ئه وه زیاتر له ده ساله با پیره خایم و دایکت و ئه وان،
لیمان دوور خراونه ته وه، ئازیزم، ئیستا تو دلناییت، که گوزه رانیان
باشه و هه روه ها ئه وان له کوئ ده ژین، پیتویسته ئه و پرووداوانه
له بیه ر خۆت به ریته وه، ئه گه ر له به ر خاتری خۆت و خۆیشم نه بیته
له به ر خاتری مندا له که ت.'

'ده زانم، ئه وه چه ندین ساله له هه ولدام له گه ل خۆمدا، به تاییه تی
ئه م چه ند پۆژه ی را بر دوو، ئه وه م به خۆم و تو وه، هه ر وه کو چۆن

تۆ دەپلئیت، بەلام هەست دەکەم ئیتر کیشە ی دەروونی من تەنها
دابڕانی کەسوکارم نییە، سالار لەناو پۆچی مندا شتیک تیک شکاوه،
تۆ نازانیت سالار گیان، خۆم نازانم بۆچی چاوم بە زیندووێکان
هەلنایەت و بەردەوام لەگەڵ پۆحیانەتی مردووێکاندام و دەیانبینم
و تەننەت دەتوانم بیاندوینم.

دوای نانخواردنی ئیواره و ئاوابوونی خۆر، سالار به بی ئه وهی له گه ل که تانی دایکی و سارای خیزانیدا بدویت، پیلاوه کانی له پین کردن و خۆی بۆ پویشتن ئاماده کرد، کاتیک ویستی بروت، دایکی لپی پرسى، 'ئه ری پۆله به م درهنگانه بۆ کوئی ده چیت؟' سالار له وهلامدا وتی، 'ده چم بۆ مه له به که.'

که تان له وه کاته دا ئارۆنی کوره زای له ته شتیکدا ده شورده، دوای ئه وهی جلی له بهر کرد و له سه ر جینکاکه ی رایکیشا، چوو بۆ لای سارا و پینی وت، 'ئه ری پۆله گیان بۆچی جامیک ئاو ناکه یت به خۆتدا؟ خۆ ئه وه مانگیک ده بییت خۆت نه شورده وه!'

سارا بیدهنگ له خه سووی ده پوانی و وهلامی نه دایه وه، پاشان که تان له چیشتهخانه که جله کانی له بهر سارادا داکنده و ته نها ژیرکراسیکی سپی له بهردا مابوو، له سه ر سپیایه کی ته خته داینیشاندا و جامیک ئاوی کرد به سه ریدا، که تان له بهرخۆیه وه وتی. 'توخوا بپروانه چون ئیسقانی ئه و سه رشانانه ی ده ر که وتوون، ئه ری پۆله گیان توژیک هۆش بینه ره وه بهر خۆت و به دل تیکه یه ک نان بخۆ و توژیک خزمه تی خۆت بکه. له بهر خاتری ئه و تولفه، به لکو بتوانیت قومیک شیری پین بده یت!'

سارا سه ری به سه ر کۆشیدا شوپ کردبووه وه و بیدهنگ له بهرپینی خۆی ده پوانی، له وه کاته دا ئارۆن له ژووری دانیشته که دهستی کرد به گریان، کاتیک که تان سارای به جی هیشته و بۆ لای

ئارۇن چوو، سارا وەكو شتىكى بىر كەوتىتەو، ھەستايە سەر پى
 و لە چىشتخانەكە دەر چوو بە قالدەرمەكاندا چوو، بە سەرى
 تەر و بە تەنھا ژىركراسىكەو، لە دەرگای ھەوشەو، چوو بۇ كۆلان.
 كەتان لە پۆىشتى سارا بىئاگا بوو، كاتىك سارا كەيشتە
 سەر شىو، كە، تاوىك بە راست و چەپى خۇيدا پروانى و چەند
 جارىك دەستى توند لە يەك ھەلگۆفین، پاشان لەناكاو وەكو
 شتىكى بىر كەوتىتەو، تاوى داىە بەر خۆى و بەراكردن بەرەو
 كەرەكى سەر شەقام كەوتە پى، بە دەم راکردنەو، ھەناسەى قوولى
 ھەلدەكەشا و بەردەوام دەگرا، كەيشتە سەر ئەو تەپۆلكە خۆل و
 بەردانەى كە شۆفل و كرىكارەكانى رىگاوبان ھەلىان دابوویەو،
 لەو پراوہستا و ئەژنۆى داداىە سەر تەپۆلكە خۆلەكە و دەستى
 كرد بە چنگەكۆرچ و كۆكردنەو، ئەو ئىسقانە سپىیانەى بەو ناوہدا
 پىرژابوون، ئىسقانى مردووەكان لەبەر پروناكى مانگەكەدا سپى
 دەچوونەو، سارا بە دەستىكى قەراغى ژىركراسەكەى گرتبوو،
 بە دەستەكەى تىرى بەردەوام ئىسقانەكانى كۆ دەكردەو، و لە
 كۆشى دەنان، زوو زوو لەبەر خۆیەو، دەیوت، 'دەى خىر لە خۆتان
 نەبىن، دەى خوايە زىندووتان مالویران بىت و ئىسكوپرووسكى
 مردوویشتان بە خواردنى سەگ و گورگەكان بىت!'

ئەو ھەندە ژىركراسە سپىيەكەى ھەلکردبوو، سمت و بەروركى
 سپى وەكو پەنگى ژىركراسەكە لەبەر پروناكى مانگەكەدا
 دەدرەوشايەو، دواى ئەو، كۆشى لە وردەئىسقان پىر كرد، بەناو
 گۆرستانە تىكدراو، كەدا دەستى كرد بە گەران، دەمى شۆفلەكان
 كىئە بەردەكانیان تىك شكابوو، ئەو كىلانەى لە بەردى مەلگەندى
 داتاشرابوون، پاشان تاشەبەردە بۆرە وردەكان تىكەل بە ئىسقانى
 مردووەكان بووبوون.

رۆژانی پیشوو، بیجگه له کرێکارهکانی رێگاوبان، خه لکی زۆرینهی شاریش به خاکه ناز و پاچه وه هاتبوون بۆ هاوکاریکردنی کرێکارهکان، له گهڵ لێدانی ده می شۆفله که له گۆره جووهکان، خه لکه که به کۆمه ل رایان ده کرد و له ناو خۆل و به رد و ئیسقانه ورده کاندایه زیپ و زیو ده گه ران، ئه و پرۆژه یه یی بیست سالیکی پیش ئه و پرۆژه له به غداد پلانی بۆ دانرابوو، پاشان له و سالانه دا که زه عیم سدیق پارێزگار و لێپرسراوی شار ی سلیمانی بوو، که وتنه جیبه جیکردنی، به پلان چه ند سالیکی پرۆژه که راگیرا، کار به ده ستانی میری ده یانویست خه لکی شار خۆیان به ده ستی خۆیان ئاسه واری جووهکان له سه ر نه خشه ی شار هکانیان بسپه نه وه، دوا ی ئه وه ی له سه رتاسه ری عیراقدا پرۆپاگه نده ی ئه وه یان بلاو کرده وه، که هه موو گۆرپکی جووله که زیپ و زیوی تیدایه، رۆژنامه کانی میری پرۆژانه هه والی ئه وه یان بلاو ده کرده وه، که که سیک له فلان شار یان گوندیکی، به هه لدانه وه ی گۆرپ جوویه ک زه نگی ن بووه، زۆرینه ی خه لکی سلیمانی وه کو شار و گونده کانی تری عیراق، شه وان درهنگ به پاچ و خاکه نازه وه ده هاتن و یه ک یه ک گۆره کانیان هه ل ده دایه وه، گۆرپ و هه بوو زیاتر له ده جار ژیروژوور کرابوو، میری به فیل ئه و تاوانه ی به خه لکی شار ئه نجام دا و پاشان بریاری جیبه جیکردنی پرۆژه که درا.

ئه و پرۆژه یه یی سالی ۱۹۵۲ له به غداد ده ر کرابوو، بریاریکی که ئاسه واری جووهکان له سه ر نه خشه ی شار ی سلیمانی بسپه رته وه. ئه و شه وه سارا تیکه لی کۆمه لیک مندا ل بوو بوو، هه موویان تووره که ی سپیان راست و چه پ له ملدا بوو، وه کو سارا ئیسقانه کانیان کۆ ده کرده وه، مندا له کان هه موویان سه رتاشراو و کلای ره شیان له سه ردا بوو، قژی قه نافس و ده وری گویان

لوول کرابوو، هه موو پانکوچۆغه ی پەشیان له بەردا و پشتینی سپیان به ستیوو، کاتیک سارا له گەل منداڵه کاندای ئیسکوپرووسکی پیشینانیان ده گهرا، سارای داپیره ی له گەل خواجه خینۆی باپیره گورهیدا ده ستیان دایه بالی و بردیان له که ناری گۆرستانه که وه پریان وه ستاند، له و کاته دا سارا بینیی سه دان ژن و پیاو له دانیشتوانی گه پەکی جووله کان به تووره که ی سپیه وه ئیسقانی مردووه کانیان کۆ ده کرده وه، خواجه خینۆی باپیره گوره له به رخۆیه وه وتی، 'هه موو گوینیان له نزا کانت بووه و به دهنگی تووه هاتوون، دووباره ئیسکوپرووسکی مردووانمان له پۆژه لاتی شار و له گردی که پر له گۆر ده نیننه وه، تاوه کو پۆحیانه تی ئیمه له سه ر ئه خاک و ئاوه ئۆقره بگریت.'

سارای داپیره وتی، 'ئیتیر ئیمه لیره یین!'

خواجه خینۆی باپیره، دووباره له گەل سارای خیزانیدا به کۆرس وتیان، 'ئیتیر ئیمه لیره یین.'

منداڵه کان و خه لکه که چوارده وریان له دابوون و له ساریان ده روانی و هه موو پیکه وه و به کۆرس، 'ئیمه لیره یین.'

له و کاته دا سالار گه یشتبووه لای سارا و هه ردوو شانی گرتبوو پای ده وه شاندا، سارا له به رخۆیه وه و به ده م گریانه وه ده یوت، 'ئیه له م شاره نارۆن، پۆحیانه تی ئیه لیره ناروات!'

سالار ناچار بوو سارا له باوه ش بگریت و خیزا خیزا هه نگاوه کانی هه ل ده هینتایه وه و به ره و گه پەکی جووله کان و ماله وه پای ده کرد، سارا له باوه شی سالاردا و به ده م پێگاوه توند هه ردوو ده ستی به قه راغی ژیر کراسه که یه وه گرتبوو، سالار له ژیر لێه وه و وه کو له گەل خۆیدا بدویت به سارای وت، 'مه گه ر تویش وه کو پۆحیانه تی ئه و مردووانه هۆگری ئه م شاره نه بییت!'

که تان کاتیک سارای له خه وه لساند، هیتشتا پروناکیی مانگ له په نجره که وه تاوه کو ناوه پاستی ژووره که کشابوو، به شپرزه بییه وه ناروونی کورپه زای خسته باوه شی سارا و له به رخویه وه پنی وت، 'ئا پۆله گیان لیم بگره، به خوا له ئیواره وه هیچمان چاومان لیک نه ناوه، با بچم به لای ئیشه که مه وه.'

سارا دواى ئه وهى له سه ر جیگا که ی دانیش ت و هه ردوو ده ستی به پوخساریدا هینا، ناروونی کورپی له ده ستی خه سووی وه ر گرت، ناروون وه کو تووته له ی سه گ زۆر به هیتواشی له به رخویه وه ده ی نووزاند. که تان به سه ر جله کوردییه کانیدا شه روالیکی پیاوانه ی له پنی کرد، پاشان تووره که یه کی بۆری پاست و چه پ کرده شانى، پیتش ئه وه ی بپوات به سارای وت، 'چ کات خۆر که وت، سالار به خه به ر بیتنه و پیکه وه ئه و کورپه به رن بق سه ر دوختوریک، ئه و تولفه نه خۆشه، زۆر نه خۆشه، ئه گه ر موشووریکی نه خۆین پۆح ده ر نابات!'

که تان له ده رگای ژووره که چووه ده ره وه و به قالد رمه کاندا بق ناو حوشه ی بالاخانه که چووه خوار، کاتیک گه یشته کولان و سه ر شیوه که، تاویک به بیته نگی له قاتی سه ره وه ی بالاخانه که ی پروانی و به فه قیانه ی کراسه جه لسه که ی چاوه ته ره کانی سه ری، پاشان به که ناری شیوه که دا به ره و خوار داگه را.

له ناو بیته نگی ژووره که دا، سارا له پوخساری کورپه که ی ده پروانی، پاشان له ته نیش ت خویه وه و له نزیک سالاری میز دیه وه رایکیتشا،

ههستایه سهر پین و تاویک به ژووره که دا گه پرا، چوو ئه ژنۆی دادایه سهر قه راغی جیگا که ی سالار و دهستی برد پشتیه که ی خۆی به دهسته وه گرت، به سهر ئارۆنی کوپیدا نووشتایه وه و توند پشتیه که ی له سهر ده موچاوی کوپه که ی دانا و ههردوو دهستی توند له سهری پراگرت، چهند هه ناسه یه ک ئارۆنی بیده نگ کرد، وه کو ئه وه ی شتیکی بیر که وتیته وه، ههستایه سهر پین و تهوراته که ی که تانی له تنیشت جیگا که یه وه هه لگرت، ژووره که ی به جی هیشته و به پینی په تی و به ژیر کراسیکه وه چوو بق کۆلان؛ له به رامبه ر ده رگای حه وشه که یاندا به سهر پرده گلینه که دا په رییه وه و به ره و کۆلانی کنیسه ت که وته پین، ده رگای کنیسه ته که له سهر پشت بوو، چهند جاریک دهستی به پرووی ده رگا داره که دا هینا، کاتیک سارا گه یشته ناو کنیسه ته که، زیاتر له ده پیاویک له دوای مه لا حه سیبی شاره زورییه وه پیزیان به ستبوو، هه موو له و دیواره یان ده پروانی که به دهستی باپیره ی سارا خسته سووره کانی هه لچنرابوو، سارا به به رده می نوێژخوینه کاندا تیپه ری و چوو شانی مه لا حه سیبی گرت و چهند جاریک پای وه شانده، پاشان له به رخۆیه وه وتی، 'مه لا، ئه ری تو پرووت له کام قبیله کردووه؟ نازانیت ئه م تاقه بق ئه و مه به سته ی تو دروست نه کراوه؟'

دوای ئه وه ی دهنگه دهنگ که وته ناو نوێژخوینه کانه وه و ریزه که یان تیک دا، سارا لینی پروانین و پینی وتن، 'ئیه له م تاقه وه دهنگتان به خوا ناگات، نوێژ و نزاکانتان دیواریک نابریته که به دهستی جوویه ک دروست کرابیته!'

مه لا حه سیب دهنگی هه لپه ری و هاواری به سهر سارا دا کرد، 'ئه م به لای خوایه له کوئیوه پهیدا بوو!'

یه کیک له نوێژخوینه کان وتی، 'قوربان وا بزانه ئه م نامه حه رمه دراوستی مالی ئیمه یه و ژنی سالاره شیوعیه، ئه وانیش وه کو من

کریچین و له مالی ئەمینی مریه‌مدان.

مه‌لا حه‌سیب دیسان ده‌نگی هه‌لپری، 'ئاده‌ی موسولمانینه ئه‌و
نامه‌حرمه‌ لێره‌ ده‌ر بکه‌ن، با مه‌حره‌می پیرۆزی خوا گلاو نه‌بیته‌.'
کاتیک مه‌لا حه‌سیب ئەمه‌ی وت، سالحی ره‌شه‌ی حه‌مال خیرا
پالتاوه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی داکه‌ند و دای به‌ سه‌ر شانه‌ پووته‌کانی سارادا
و بۆ ده‌ره‌وه‌ی کنیسه‌ت پیش خۆی دا، سارا ئاوپ‌ی دایه‌وه‌ و بانگی
کرد، 'مه‌لا، مه‌لا، ده‌ستوبرد بکه‌ له‌ نوێژه‌کانت، چونکه‌ حاخام و پیاوانی
که‌رک بۆ ئێره‌ به‌پێوه‌ن!'

سالحی ره‌شه‌ی حه‌مال توند قۆلی پووتی سارای گرتبوو، کاتیک
که‌یشتنه‌ ناو حه‌وشه‌ی کنیسه‌ت، سارا بینی حاخام پیش پیاوانی که‌رک
که‌وتبوو به‌ره‌و ناو کنیسه‌ت ده‌چوون.

بێده‌نگ به‌ لایاندا تیپه‌رین و سالحی ره‌شه‌ی حه‌مال سارای که‌یاندوه‌
ماله‌وه‌، له‌گه‌ل سارادا چووه‌ هه‌یوانی قاتی سه‌ره‌وه‌ی بالاخانه‌که‌،
کاتیک له‌ ده‌رگای دا، سالار هه‌شتا له‌ پرخه‌ی خه‌وندا بوو، به‌ چاوی
خه‌والووه‌ ده‌رگای کرده‌وه‌، سارای بینی له‌ناو پالتاوه‌ که‌وره‌که‌ی
سالحی ره‌شه‌ی حه‌مالدا ته‌نها سه‌ری دیار بوو، بێ ئه‌وه‌ی له‌ سالحی
ره‌شه‌ی حه‌مال بپروانیت، خیرا ده‌ستی سارای گرت و به‌ دوا‌ی خۆیدا
بردییه‌ ژوره‌وه‌، پالتاوه‌که‌ی له‌ جه‌سته‌ی سارا کرده‌وه‌، سارای له
ژوره‌وه‌ به‌جێ هه‌شت و ده‌رگای ژوره‌که‌ی به‌دوا‌ی خۆیدا داخست،
سالحی ره‌شه‌ی حه‌مال ویستی سلاو له‌ سالار بکات، سالار پالتاوه‌که‌ی
به‌ره‌و پووی پارگرت و به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری به‌سه‌ردا کرد، 'ساله‌ که‌ر
باش گویم لێ بگه‌، هه‌رچییه‌ک بووه‌ و نه‌بووه‌، سارای ژنمت له‌ هه‌ر
جیگایه‌که‌وه‌ هه‌تاوه‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌، لای که‌س باسی ناکه‌یت و نامه‌ویت
که‌س پێی بزانیته‌، تیگه‌یشتیت؟'

سالحی ره‌شه‌ی حه‌مال پالتاوه‌که‌ی له‌ ده‌ستی سالار وه‌ر گرت، 'نا،

نا، چۆن، بۆ خاترى خوا مامۆستا گيان!'
 'ئىتر ساله گەر له بهر خاترى خوا بيت يان هر مه شايه خىكى تر،
 بيبستمه وه كه لاي كه سيك باست كرديت سهرت ده بېرم!
 'كوربه به خوا مامۆستا گيان، سارا خان به ژيركراسيكه وه هاتبوو بۆ
 ناو مزگهوت، زۆربهى پياوانى گه رەك و مه لای مزگهوت بينيان، جا
 ئىتر من قورې كوئى بكم به سهري خۆمدا و من ده مى ئه و خه لكه م
 چۆن پى ده گيريت!
 كاتىك سالى ره شهى هه مال ئه مهى وت، سالار به ده ستى چه پى
 پشتى مى خوراند و بيدهنگ ده ستى خسته سه ر شانى و هياش
 له بهر خۆيه وه وتى، 'تىگه يشتم، مالت ئاوا بيت.'
 سالار پشتى كرده سالى ره شهى هه مال و چوو ه ژوره وه و
 ده رگا كهى به دواى خۆيدا داخست، سالى ره شهى هه مال له خه ياليدا
 ئه و پرسيا رهى ئاماده كر دبوو، وىستى له سالار بېرسيت، 'ئه رى
 مامۆستا گيان خۆ خوانه خواسته ئتوه جووله كه نين؟'
 سالى ره شهى هه مال ده ستى به پووى ده رگا كه دا هه لپرى و
 ويستى ديسان له ده رگا بدات، له و كاته دا كوئى له دهنگى گريانى ئارۆن
 بوو، پاشان ده ستى داكرته وه و پالتاوه كهى له بهر كرد و بيدهنگ به
 قالد رمه ي بالاخانه كه دا چوو ه خوار و ريگاي مزگه وته كهى كرت بهر.

چەند مانگىك بوو گويزابوويانەوہ گەرەكى چوارباخ، عەلىي نانەوای كورپى نازدارى ھاورپى كەتان، لە مالى شىخ حسىندا ژوورىكى بۇ بە كرى گرتبوون، دوو سال پىش ئەوہى ئەوان بچنە ئەو ماله، كە بەوانەوہ چوار مالى ترى تىدابوو، شىخ حسىنى مىردى ئايشە خان بە نەخۆشىيەكى كوتوپ مردبوو، ئايشە خانى خاوەنمال بە كرىي كرىچىيەكانى بژىويى سى كورەكەى دابىن دەكرد.

يەكەم پوژى ھەينى مانگى چوار، جادە و كۆلانەكانى شار چۆل بوون، لە گەرەكى چوارباخ بىدەنگىيەكى ترسناك كۆلان و سەكو و ديوارەكانى داگرتبوو، پوژانى ئاسايى مندالانى گەرەك لە بەيانى زوووہ تاوہكو ئىوارە و بگرە شەو درەنگانىك لە كۆلان دەبوون، زۆربەى كات بە توپىكى چەرمى بۆر يارىي توپتوپىنيان دەكرد، سەرلەبەيانى ئەو پوژە مندالەكان زوو زوو لە دەرگاكانەوہ سەرەتاتكىيان لەگەل ھىزەكانى ئاسايش و پۆلىس دەكرد، كە بەردەوام بە كۆلانەكاندا دەگەرەن، جىبىكى سەوزىش بە درىژايى ئەو پوژە لە بەردەرگاي يەكەمى مزگەوتى عەبدوللا لوتفیدا وەستابوو، چوار كەسى مەدەنىي عەينەكلەچاوى تىدا بوو، شەوى پىش ئەو پوژە ھىزىكى تايبەتتى سەر بە ئاسايش چەند مالىكيان لە گەرەك پشكەنبوو، سامى فەرەج دوو پوژ پىش ئەو پوژە سالار و ساراي ئاگادار كوردبووہ و لە گەرەكى عەقارى بردبوونى مالى

خۆيان، ئەو لاوانەى لە بەرەى بەرگريى لە نيشتماندا بوون، كە
سالار لپيرسراويان بوو، لە شار دەر چوون يان لە گەپەكەكانى
ترى شاردا خۆيان حەشار دا.

ئىوارەى ئەو پۆژە لە گەپەكى عەقارى، جەمال عەلى بە زەرفىكى
بۆرەوہ خۆى كرد بە مالى سامى فەرەجدا، سالار لە پتوہ لە جەمال
عەلى پرسی، 'دەمانچەكەت بۆ هيتاوم؟'

'كەباب، بە ترش و پيازەوہ.'

'ئەم ئىوارەى ياريمان هەبوو؟'

'شانستان هەبوو ئەگينا دەمانکردن بە پەنگ.'

'سالە گيان، بە چى دەتان كردين بە پەنگ، بە توپين يان بە غەش
و فاولکردن.'

'جەمال خوات بيت، تيبى كەمال سەليم فاولكەرن يان تيبى ئارى.'

'ئارى چى، هاوڤيم وا بزانم تيبى ئارى خۆمان خۆش!'

سالار و جەمال عەلى دەمن بوو لە باسوخواستى وەرزشدا
بوون و هيشتا لەناو دالانەكەدا بەرانبەر يەكترى وەستابوون، سامى
فەرەج بانگى كردن، 'دەى وەرن مالتان بە قور نەگيريت، تيبى ئارى
چى و تەپەماشى چى، با كەبابەكە سارد نەبيتەوہ.'

كاتىك هاتنە ژورەوہ، سالار پالىكى نا بە شانى سامى فەرەجەوہ
و پىنكەنى، 'ئەرى هەتو بۆ نالىت، كەمال سەليمى چى و تەپەماشى
چى، بۆ ئارى، هەى بەقەد گەپەكى چوارباخ و تيبى ئارى لە بەربىنت
خړ بيت.'

لە كاتى نانخواردندا جەمال عەلى دەستىكى خستە سەر شانى
سالار و پىنى وت، 'ئەمڤو هەوالم پىن كەيشت كە شەش لە برادەران

له و حمله‌ی گرته دهرباز بوون، بیجگه له حه‌مه قه‌موور و ئاراس و سلاح، ئه‌و سئ براده‌ره‌ش له‌وه ناچیت ده‌ستگیر کرابن، ئیتړ ته‌وه‌نده‌ی من زانیاریم هه‌بیته.

‘ده‌ی هیمن؟’

‘هیمن، کام هیمن؟’

‘هیمنی عه‌زه شهل’

‘ئه‌وه به هیمنه‌وه بوون به چوار مه‌فقود!’

سارا و سازگاری خیزانی سامی فهرج پیکه‌وه چووبوونه قاتی سه‌روه، سامی فهرج بۆ کړینی شووشه‌یه‌ک عاره‌ق و کیلویه‌ک لیمۆ له مال دهر چوو، سالار و جه‌مال به خه‌یالی خویان سه‌رقالی سه‌رله‌نوڅ د‌ارشته‌نه‌وه‌ی تیپی ئاری بوون، جه‌مال عه‌لی زوو باسه‌که‌ی ده‌گورپی و له‌به‌رخویه‌وه ده‌یوت، ‘پتوستان به شو‌رشی چه‌کدارییه!’

سالار له وه‌لامدا ئاوا‌ی به جه‌مال عه‌لی وتبوو، که هیشتا سئ به‌شی میلیله‌تی کورد له‌ژیر میحنه‌ت و ئازاری نسکوی شو‌رشینکی گوره‌دا ده‌نالینن و له په‌یره‌و و پتیبازی پارته‌که‌ی ئه‌وان بیتاگان، بگره هه‌ر تیناگه‌ن، جه‌مال عه‌لی له وه‌لامدا وتبووی، ‘سالار، هه‌ر له دوو جیگا، ئیتړ له گه‌رمیان بیت یان له کوستان، دوو زه‌بری کاریه‌گر له دوژمن بوه‌شینین، شو‌رشه‌که خوی بۆ خوی کلپه ده‌ستینن.’

‘ئه‌ری ئه‌و یارییه‌ی به‌ینی ئه‌لمانیا و هۆله‌ندا که‌ی ده‌کریت، وتم به‌لکو له ئیزگه‌ی ده‌نگی کوه‌یت گویمان لئ بگرتایه.’

‘سبه‌ی ئیواره، وا بزانه‌م سه‌عات شه‌ش ده‌ست یچ ده‌کات.’

له‌م قسانه‌دا بوون، سامی فهرج خوی کرد به ژووردا، شووشه‌یه‌ک عاره‌قی به ده‌سته‌وه و به ده‌سته‌که‌ی تریشی زه‌رفیکی

کاغەزى بۆرى گرتىبو، ھېشتا لەناو دالانەكەدا بوو، بە دەنگىكى
بەرز و گېز:

”بە مانگەى وا بە ھەواوھ

سەد ئەستىرە دەورىان داوھ

يارى خۆمە و لىم تۇرپاوھ“

لەو كاتەدا سامى فەرەج گەيشتە ناو دەرگای ھۆلى دانىشتەكە،
ھەردوو دەستى لە ھەوادا و لەسەر نووكى پىكانى بەدەورى
خۆيدا دەخولايەوھ و سەماى دەكرد، ئىنجا سالار و جەمال لەبەرى
ھەستان و پىكەوھ بەكۆرس:

”ھەى ئاغا و ئاغا و ئاغا

بۆم تىكە لەو قۇنياغە.“

جەمال ەلى، گۆرانپىكەى پى بېرىن و سەبرى سامى فەرەجى
كرد و بەدەنگى بەرز، ’ھەتىو مردوو مەرىت، دەزانىت تۆ بە ناخىرى
گىانت لە كەيەوھ رۆشتوويت، بۆ قومىك عارەق و دوو لىمۆ، ئا...
ئەوھتا دوو ھەنگاوھ، يان چوويت لە ئەبونەواز عارەقەكەت كړى!
سامى فەرەج پىكەنى و زەرف و شووشەى عارەقەكەى لەسەر
مىزەكەى بەردەمى جەمال و سالار دانا، ’ھەتىو خۆ من ئىوھ نىم،
عەيامىكە بەدوای تۇپا رادەكەن و بوون بە تانجى‘.

كاتىك سامى فەرەج بەدەم گۆرانپوتنەوھ خەرىكى پەرداخپىنان
و پازاندنەوھى مىزەكەى بەردەمى سالار و جەمال بوو، لە دەرگا
درا، جەمال و سالار راپەرىن و بە پەشۆكاوپیەكەوھ ھەلسان و
خۆيان خستە بەر پایەى ئەملاولای پەنجەرى ژوورەكە، كە بەسەر
دەرگای ھەوشەى مالەكەدا دەپروانى، جەمال لەبەر پشتىنەكەيدا
دەمانچەپەكى دەر ھىتا و لەناو دەستى راستى كرتى، سالار

به‌سه‌ر سامییه‌که‌وه له جه‌مالی پ‌وانی، سامی فه‌ره‌ج خیرا گه‌یشتنه ناو ده‌رگای دالانه‌که، کاتیک کردیه‌وه، له ناو هه‌وشه‌که‌وه و به ده‌نگی به‌رز بانگی له سالار و جه‌مال کرد، 'دوکتور به‌ختیار و حسین مه‌ولوودن'.

کاتیک دوکتور به‌ختیار خالد و حسین مه‌ولوود گه‌یشتنه ناو ده‌رگای هۆله‌که، به‌جوت ده‌ستیان کرد به چه‌قه‌نه‌لیدان و گورانیوتن، جه‌مال له جینگای خۆی دانیشتبۆوه و ده‌مانچه‌که‌ی نابوویه‌وه ژیر پشتوینه‌که‌ی، له جینگای خۆیه‌وه، 'سه‌یری ئەم دوو داله‌که‌رخۆریه‌ناکه‌یت، به‌س سه‌یری بنبالیان که‌ن ده‌زانن له‌کوئ که‌لاک که‌وتوووه'.

'به‌خیر نه‌یه‌ن، ئەری ئیوه‌له‌کوئیه‌ په‌یدا بوون؟'
کاتیک سالار ئەمه‌ی وت، به‌ختیار خالد هاتبووه ژووره‌وه و له جه‌مال و سالاری پ‌وانی و وتی، 'ئەری بۆچی تو و جه‌مال له خۆتان نا‌پرسن چی ده‌که‌ن له گه‌ره‌کی عه‌قاری، کورپه‌ خوات بیته سالار، له‌وه‌په‌نجه‌ریه‌وه باخ و ده‌رگای هه‌وشه‌که‌مان دیاره'.

'مالتان به‌قور نه‌گیریت، تا زوو به‌ دوو پیک بخۆینه‌وه، تا ئەو عاره‌قه‌ه‌یاته‌سارد نه‌بۆته‌وه'.

'جا حسین گیان، سن چاره‌ک عاره‌ق کئ بیخوات و کئ به‌مه‌ستی گورانییه‌که‌مان بۆ بلیت، یان شیعریکه‌مان بۆ بخۆینته‌وه؟'
'من کاکه‌ سالار، باوه‌ر ناکه‌ی چه‌ند به‌کلپه‌ی ئەم شو‌پ‌شه‌ نوئیه سه‌رمه‌ستم، بئ عاره‌ق به‌یانی تا ئیواره له‌خۆشیاندا له‌سه‌ر نووکی پیکانم سه‌ما ده‌که‌م'.

'دوختوره‌فه‌نی، به‌ناخیری گیانت مه‌یکه به‌باسی سیاسه‌ت و دانیشته‌که‌مان لی تیک مه‌یه'.

سالار سه‌یرتکی جه‌مالی کرد و ده‌ستتکی لی با دا، 'حه‌ی حه‌ی،
دل‌مان خۆشه‌ کو‌رمان بۆ‌گه‌وره‌ بووه‌ و شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر قورساییی
مه‌ینه‌تییه‌کانی ئەم میله‌ته‌ قوربه‌سه‌ره‌!
جه‌مال به‌ لاچاوئیک سه‌یرتکی سالاری کرد، 'جا، هه‌ر شان ساله
گیان؟'

دوایین پۆژی شەممەى مانگی چوار بوو، سالار و سارا لەگەڵ ئارۆن و کەتاندای دوماڵئاواییان لە دۆست و هاوڕێکانیان کرد، پاشنیوێه پۆی ئەو پۆژە لە گەرەکی چوارباخەو بە تەکسیهەک بۆ مالى سامى فەرەج چوون، سارا و کەتان ماتەمینی و بیزاری بە پوویمانەوێ دیار بوو، کاتیک بە پۆیە بوون، سارا بەردەوام ئەوێ بە سالار دەوت، 'تکات لی دەکەم سالار، با لیترە نەپۆین، تۆ نازانیت من پۆحەم چەند هۆگری ئەم شارەیه!'

سالار لە وەلامدا بە سارای وتبوو، 'دلیابە ئەوێندە نامیتینەوێ، بەلکو بۆ شویتونی و سەلامەتی گیانی خۆمان تەنھا چەند مانگیک لە هەولێر دەبین.'

سارا دیسان خەیاڵ دەبیردەوێ و پاشان وەکو لە خەو راپەرپیت، دەستی بەرەو پووی سالار درێژ دەکرد و بە دەنگیکی چپە، وەکو بیهویت لەگەڵ خۆیدا قسە بکات، 'لێرە ناپۆین!'

کەتانی خەسووی لی دەهاتە پیشەوێ و زوو زوو دەبیرسی، 'سارا دەلیی چی، کئ ناپوات؟'

کاتیک گەشتە کۆلانەکە، بینیان جیبیکی کورتی لاندروفر بەردەمی مالهەدا وەستاوێ، شوڤیژیکی گەنجی نەناس و مەلا پەحمانی هەولێری تیدا دانیشتبوون، مەلا پەحمان کابرایهکی بەتەمەنی سەرورپیشسپیی بالابەرزى پەقەلە بوو، میزەریکی سپیی لە سەردا و جبهیهکی درێژی پەساسیی لەبەردا بوو، ئەوێ دە

سالیك دهبوو له گهړهكي ته يراواي شاري ههولير مهلاي مزگهوتي
شيخ مهلا پرهشيد بوو.

مهلا پرحمان، كه خوي ناوي يوسف حمق بوو، پيش نهوهي
بييت به مهلا، له قوتابخانهي حامورابيي بڼهپهتي گهړهكي كهړاده
له شاري بهغداد ماموستاي زماني عهريبي بووبوو، سالي ۱۹۴۸
له پوژاني فرهوودهكهي نهو سالهدا مالهكهي لهلايهن گرووپه
عهريبه دزهزايونستهكانهوه تالان دهگرييت و دهسووتينرييت، نهو
پوژه يوسف حمق خوي له مال نابييت، عهريبه توندپهوهكان سهري
سوهام همداني ژني دهتاشن و مهكي دهبرن و به درهختي
هوشهكهياندا ههلي دهواسن، نهودهه يوسف حمق شهش مانگ بوو
هاوسهگيري لهگهل سوهام همداندا كردهوو، دواي نهو پووداوه،
ناچار يوسف حمق بهتهنيا بو شاري سليطاني ههلدپيت، ناوي خوي
به پرحمان عهبدوللا قادر دهگورپيت، ههري ههمان سال له مزگهوتي
خانهقاي شاري سليطاي دهچپته حوجره و دواي پانزه سال خويندن
پروانامهي مهلايهتي وهري دهگرييت.

نهو پوژه، كاتيک سالار مهلا پرحماني بيني پووي گهشايهوه و
دهم به پيکهنينهوه بهرهو پووي چوو، چهند ههناسهيهك باوهشيان
كرد به يهكتريدا، پاشان سالار دهستي له شان و ملي مهلا پرحمان
كردنهوه و ناوري له سارا دايهوه و وتي، 'سارا، نهوه مهلا پرحمانه،
يان باشتره بليم يوسف حمق، هاوپړي باپيره خايم.'
'هاوپړي؟ خايم پشتوپهناي من بوو.'

سارا بهرانبهري مهلا پرحمان وشك وهستاوو، چاوي
داچريپوون و بهسهرسامييهوه لتي دهپواني، وهكو نهوهي بينيني
مهلا پرحمان هيوايهكي پي بهخشين، يان گوماني لهوه ههبووييت
چون مهلايهك خوي به هاوپړي نزيكي باپيره خايم بزانييت، مهلا

پهحمان دهستی بهرهو پرووی سارا دريژ کرد و وتی، 'تهگه ر به
 هلهدا نهچووبیم، تو سارای کچی حکیمیت!
 سارا، بهدوودلییهکهوه دهستی دريژ کرد و تهوقه ی لهگه ل مهلا
 پهحماندا کرد، پاشان بههینواشی و بهشهرمیکهوه له مهلا پهحمانی
 پوانی و وتی، 'بهلئ، خویهتی.'
 'نای کچی خۆم، بهخوا خایم و دایک و باوکت چاک خۆیان
 نهجات دا، دلنیام ئهوان گوزهرانیان گهلهک له ئیمه باشتره.'
 سارا سهریکی بو مهلا پهحمان پراوهشانند و لهژیر لیوهوه وتی،
 'پئ دهچیت وا بیتت!'

کهتان دوا ی ئهوان له تهکسییهکه دابهزی، تاویک بوو لهگه ل
 شوفیری تهکسییهکهدا لهسهر کریکه ی له لیدواندا بوو، پاشان بق
 چهند ههناسهیهک باوهشی کرد به ملی مهلا پهحماندا و له بهرخویهوه
 و به قورگی پر له گریانهوه، 'یوسف گیان.'
 سالار دهستی دایکی گرت و دهستهک ی تری خسته سهر شانی
 مهلا پهحمان و پتی وت، 'بچینه ژوورهوه تاویک دانیشین، یان...
 برۆین!'

'تهگه ر ئامادهن باشتره بهپئ بکهوین.'

'بهلئ ئامادهین.'

سالار ئه م ی وت و ویستی بهرهو ژوورهوه بروات، لهناو
 ده رگا کهدا پرووی بوو به پرووی سامی فهرجهوه، کاتیک لهگه ل سالار
 تهوقه یان لهگه ل یهک کرد، سامی فهرج سلایوی له مهلا پهحمان
 و شوفیرهکه کرد، تاوهکو ئه و کاته شوفیرهکه هیتستا له جینهکه
 دانه بهزیبوو، پاشان سازگاری خیزانی سامی فهرج هات و له شانی
 سارا و کهتانهوه وهستا، پیش ئهوه ی برۆن، سامی فهرج و سازگاری
 خیزانی یهک یهک ئارۆنیان له باوهش گرت و ماچیان کرد، پاشان

دوای مالئاواییکردن سواری جیبه که بوون، سامی فرهج و سازگار
به ردهوام دهستان له حوادا بوو، شوفیره که له چند هه ناسه یه کدا
لهوسه ری کولانه که ی مالی سامی فرهج له چاو ون بوو، له شار دهر
چووبوون کاتیک مه لا په حمان دهستی بۆ لای شوفیری جیبه که دریژ
کرد و له بهرخویه وه وتی، 'ئه م پیاوه حیکمه تی کورمه!'

که تان وتی، 'ته مهندریژ و تهندروست بیت.'

حیکمه تی کورپی مه لا په حمان، وه لامی نه دایه وه، مه لا په حمان ئاوپری

له که تان دایه وه و وتی، 'له گهل عه ولادی تودا.'

پاشان مه لا په حمان خۆی خسته سه ر لا و له سالار و سارای پروانی
و وتی، 'هه رچهنده من له به غداد له دایک بووم، به لام ئه وم له باوکمه وه
بۆ به جی ماوه، که ئیمه خه لکی شاری سلیمانین، ئیتر به و جوړه دلم
به ردهوام غه ربیبی ئه و شاره ی کردیبه.'

'ده ی چۆن مه گه ر گوپی باووباپیرانت له سلیمانی نه بیت؟'

سالار له دایکی پروانی و له ژیر لیوه وه پنی وت، 'کام گوپی که سوکار؟'

مه گه ر کیل و ئیسقانیان ته فروتوونا نه بووبیت؟'

مه لا په حمان وتی، 'ئیتتر چ بکه ین! ئه وه قیسمه تی ئه وان بووه.'

سارا وه کو بیه ویت دلنه واییان بداته وه، چاوی به هه موواندا گتپرا
و به دهنگی به رز وتی، 'په حمانه تی ئه وان هه رده م له و شاره ناروات،
چونکه یادی ئه وان هه رده م له دلی ئیمه ی جوودا زیندووه.'

دوای ئه وه ی سارا ئه مه ی وت، هه موو بیده نگ بوون، دیار بوو
هه ر یه که یان و له خه یالی خۆیدا بیری له قسه که ی سارا ده کرده وه،
پیش ئه وه ی بگه نه شاری کویه و له سه ر پتگای دووپرانی پانیه
و به دهستی چه پیشدا به ره و کویه برۆن، سارا پالی دابوویه وه و
چاوی زرت و ته په به دریژیایی ئه و پتگایه فرمیسکیان لی ده چۆرا
و زوو زوو له مه لا په حمانی ده پروانی، کاتیک به ناو شاری کویه دا

تیپه‌رین، مه‌لا ره‌حمان له‌به‌رخ‌ویه‌وه وتی، 'حاجی قادری کۆیی، ئەو
پیاوه زۆر بلیمه‌ت بوو، ئاستی رۆشنیری و دنیا‌بینی له‌سه‌رجه‌م
شاعیر و نووسه‌ره‌ به‌هه‌شت‌چیه‌کانی تری سه‌رده‌می خۆی بالاتر
بوو!

له‌و کاته‌دا سالار له‌ دوکان و خه‌لکی سه‌ر جاده‌کانی ده‌روانی،
له‌به‌رخ‌ویه‌وه وتی، 'بیگومان.'

'ئه‌م شاره‌ تاكو پێش سالی ۱۹۵۲ بیست خیزانی کوردی
جووله‌که‌ی تیدا بوو، دواین خیزان که‌ کۆچیان کرد و کۆیه‌یان
به‌جی هه‌شت مالی پووره‌ سه‌لمام بوو.'

مه‌لا ره‌حمان، بێ ئەوه‌ی له‌ سارا به‌روانیت، له‌ وه‌لامدا وتی، 'نیت
ئه‌وه‌ش قیسمه‌ت و نسیب کچی خۆم!'

سارا له‌ ژیر لێ‌وه‌وه، 'قیسمه‌ت و نسیب، به‌لێ مامۆستا فه‌رمایشتی
جه‌نابته‌!'

رینگاکه‌ تاوه‌کو ده‌گه‌یشه‌ نزیك دینگه‌له، بیست کیلومه‌تریك
ده‌بوو، ئەو رینگایه‌ سه‌ره‌تا به‌ جاده‌یه‌کی تازه‌ی قیرتاوکراو ده‌ستی
بێ کرد و دواین پینج کیلومه‌تری زیخ و گلێکی تیکه‌ل بوو، بێ
ده‌چوو هه‌لی کیشراوی ئەندازیاره‌که‌ی بزر کردبیت، پینچاوپینچ و
چالوچۆل به‌و پێده‌شته‌دا کشابوو، حکمه‌تی شوفیر چه‌ند جاریک
له‌به‌رخ‌ویه‌وه وتی، 'ئه‌وه‌ی چه‌ند سالیکه‌ خه‌ریکین!'

حیکمه‌تی کورپی مه‌لا ره‌حمان به‌ درێژایی ئەو رینگایه‌ له‌وه
زیاتر هه‌چی تری نه‌وت، سارا له‌ پشتی شوفیره‌که‌وه کزۆله‌ی
کردبوو، به‌رده‌وام له‌ مه‌لا ره‌حمانی ده‌روانی، وه‌کو چاوه‌روان بیت
ئاخۆ که‌ی مه‌لا ره‌حمان یادگارییه‌کانی خۆی له‌گه‌ل باپیره‌ خایمدا
ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، ئارۆن له‌ باوه‌شی که‌تاندا، پیکه‌وه پێش ئەوه‌ی بگه‌نه
ناو شاری کۆیه‌ خه‌ویان لێ که‌وتبوو.

به چواردهوردا هتا چاو بر بکات دهشتیکی پان و بهرین،
زهویی پارچه پارچه کراوی رهنگاورهنگ، ناوبهناو له بهینی سنووری
ئهو زهویبانه دا درک و چاوبازهی کیوی بۆ ئه و باخچهی گولانه
بووبونه چوارچیتویهک، رانه مه پ و بزنی رهش و بۆر به پووی
ئهو دهشته دا پرژابوون، ئاسمانیکی بیگهرد و شین و له دووره وه
ترۆپکی شاخه کان سپیان ده کرده وه، زوو زوو کزه بایه کی
فینک له درز و که له بهری ئه و جیبه کۆنه وه ئاره قه ی جهسته ی
سه رنشینه کانی وشک ده کرده وه.

دهمه و ئیوارهی پوژی شه‌مه گه‌یشتنه شاری هه‌ولیر و له مالی مه‌لا په‌رحمان دابه‌زین، له‌ناو هه‌وشه‌ی ماله‌که‌دا وه‌ستابوون، کاتیک مه‌لا په‌رحمان باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردن، که مانگیک پیش ئه‌و پوژه کافه‌ی ژنی به‌ نه‌خۆشییه‌کی کوتوپر مردووه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوونه ژوو‌روه‌وه، مه‌لا په‌رحمان له‌ که‌تان و سارای پروانی و پتی وتن، ئیتر مالی بیکه‌بیانو و ساردوسره، من و حیکمه‌تی کورم بیکافه‌ییمان پیوه دیاره و له‌ مالداریدا هه‌ردوو‌کمان زۆر ده‌سته‌پاچه‌ین، بۆمان ده‌ر که‌وتوو ئیمه‌ دوو پیاوی ته‌مبه‌رین، ئه‌وه‌تا کافه‌مان کردۆته‌ بیانوو بۆ ئه‌وه‌ی کار نه‌که‌ین، ئیتر چاوه‌پروانی ئیوه‌ بووین تاوه‌کو بین و قۆلی لی هه‌لمالن و ده‌ستیک به‌م ماله‌دا بینن.

'ده‌ی به‌سه‌رچاو، یوسف گیان یاخوا یادی کافه‌ له‌لای ئیوه‌ دایم زیندوو بیت.'

'له‌گه‌ل مردووانی تۆدا که‌تان خان.'

مه‌لا په‌رحمان له‌ چیشته‌خانه‌که‌یان ئاماژه‌ی به‌ مه‌جه‌لیکی فاقۆنی که‌وره‌ کرد و به‌ که‌تانی وت، 'ئه‌وه‌ دوینی شو‌ربای نیسکیتمان لی نابوو، زۆره‌ و به‌شی هه‌موومان ده‌کات، گۆتم با ئه‌مپۆ شه‌مه‌یه‌ و ئاگر نه‌که‌ینه‌وه، دوا‌یی له‌گه‌ل نانی تیری حازری بکه‌ن و له‌و دۆرا‌به‌ ئاسنه‌یشدا شه‌رابی تیدایه‌، به‌لام شه‌را‌به‌که‌ له‌ مه‌سینه‌دایه‌، وتم ئی نه‌وه‌کی ناحالییه‌ک پێگای بکه‌ویته‌ مالم.'

که‌تان ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی مه‌لا په‌رحمان و پتی وت، 'ده‌لیم

یوسف گیان، خۆ تۆ عادهت و تهقالیدی خۆمانت ون نه کردووه؟
'نا، نا چون که تان خان حهيفت نه کرد.'
سالار مهسینه که ی به دهسته وه بوو، بۆنی شه رابه که ی کرد و
له به رخویه وه پرسیی، 'بۆنه که ی تايبه ته، ئه وه شه رابی کوئییه؟'
'شه رابی ماتانه و له که رکوک دروست کراوه!'
'ماتان؟'

'نه خیر سالار گیان ئه وه خۆم دروستم کردووه، بۆیه ناوی
ماتانم هیئا بۆ ئه وه ی ناوی بیتمه ناو ناوان، ماتان هاو پیتی نیزیکم
بوو، وه کی خایم... ئای یادت به خیر خایم گیان، خۆزگه ته من
بواری یی ده داین تا وه کو بۆ ته نها جاریک یه کترینمان ده بیینییه وه.'
سارا له مه لا رهحمانی روانی و سه ری بۆ له قانده، 'ئی ده ی مادام
شه رابیکی تايبه ته با پیکه وه تامی بکه ین، مه به ستم به یادی ماتان
و با پیره خایمه وه.'
که تان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، 'نیتر چی بکه ین؟ ئه وه یش
قه ده ری ئیمه یه!'

کاتیک حکمه تی مه لا رهحمان پینچ پیا له ی له سه ر میزی
نانخواردنه که دانا، سالار پری کردن له شه راب، دوا ی ئه وه ی پیا له ی
شه رابه که یان هه لپری، هه موو به کۆرس، 'لا خایم.'
بۆ ماوه ی سالیک له هه ولیتر مانه وه، سارا و خه سووی له مالی
مه لا رهحمان نه هاتنه ده ره وه، سالار دوو جار له گه ل حکمه تی
کۆری مه لا رهحماندا بۆ سلیمانی گه راپه وه، دوا جار سامی فره ج
به سالاری وتبوو، ئه گه ر به زووترین کات هه ردووکیان هه ل نه یه ن
و نه چنه شاخ، ئه وا ده سته گیر ده کړین، چونکه زۆربه ی هاو ریکانیان
له لایه ن پژی می به عسه وه ده سته گیر کراون.
سامی فره ج نامه یه کی جه مال عه لیی بۆ سالار خویندبووه، پاش

ئەحوالپرسىن، داۋاي لى كوردىبون، كە زۆر بە پىۋىستى دەزانىت
ھەردووكيان لە ماوەى حەفتەيەكدا بگەنە دۆلى زەلى.
ئەو پۈژە لە مالى سامى فەرەج، سالار بېيارى ئەوہى دابوو، كە لە
ماوەى چەند پۈژىكدا دايكى بۆ سلىمانى بەرىتەوہ و پاشان لەگەل سارا
و كۆرەكەياندا لە ھەوليزەوہ بۆ زەلى بروت.

ئەو پۈژەى حىكمەتى كۆپى مەلا پەحمان لەناو كەمپى ئاوارەكانى
دۆلى زەلىدا جىبەكەى وەستاند، ئەوان لەنىوان خۆياندا بېيارى ئەوہيان
دابوو، سارا و سالار لەو كەمپە بمىتەوہ و كەتانىش لەگەل حىكمەتى
مەلا پەحماندا بۆ سلىمانى بگەرىتەوہ، سامى فەرەج و سازگارى ژنى
لەسەر پىنگاكەيان وەستابوون و چاوەروانىان دەكردن، سالار، كاتىك
جىبەكە وەستا، بە دايكى وت، 'دایە لە گەرەكى چوارباخ دەچىتەوہ مالى
ئائىشە خانى ژنى شىخ حسىنى پەحمەتى و دىسان ھەمان ژوورم لەوى
بۆ بە كرى گرتوويتەوہ، دەبىتەوہ بە درواسى نازدارى ھاوپىت.'
كەتان وەلامى سالارى نەدایەوہ، لەو كاتەدا ئارۋنى كۆرەزای لە
باوہشدا بوو، چەند جارىك توند بە خۆيەوہ نووساندى و پاشان ئارۋنى
دایە دەستى سارا، پىش ئەوہى سارا لە جىبەكە دابەزىت، باوہشى كرد
بە مىل خەسوويدا و چەند جارىك ئەملاولای ماچ كرد، كەتان نەيتوانى
ھىچ بلىت و تەنھا بە لچكى فەقىانەى كراسەكەى فرمىسكەكانى دەسپى.
داۋاي ئەوہى لەلای سامى فەرەج و سازگار لە جىبەكە دابەزىن،
مائلئاوايىيان لە كەتان و حىكمەتى مەلا پەحمان كرد و جىبەكە بە ھەمان
ئەو پىنگايەدا گەرايەوہ كە پىندا بۆ ناو كەمپى زەلى ھاتبوو.
پۈژىك پىش ئەو پۈژەى سالار و سارا بگەن، سامى فەرەج خىمەى
بۆ خۆيان و سالار و سارايش ھەلدابوو، پاشان ئىۋارەى ئەو پۈژەيان
بە گەران و يەكترناسىن لەگەل دانىشتووى كەمپەكەدا بىردە سەر.

سه‌رله‌به‌یانیی پوژی دوایی، سارا تایه‌کی گهرمی لی هاتبوو، سه‌ره‌پای شه و ده‌رده‌ی، خوشی سه‌رمای بووبوو، له‌چاو پوژانی پیشوودا گورانکاری به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو، شه و ده‌رمانانه‌ی دکتور له شاری هه‌ولیزر به‌سارای دابوو، چاره‌سه‌ری شه و ده‌رد و نازاره‌ی ساریان نه‌کرد، دوای نیوه‌پوی شه و پوژه، سازگاری ژنی سامی فه‌رج چووبوو به‌داوای دکتور نزار خالی‌دیدا، که دکتوری کومه‌له‌ی پوژه‌ه‌لات بوو، به‌سه‌ردان بۆ دیته‌ه‌کانی دۆلی زه‌لی هاتبوو، دکتور نزار به‌سارای وتبوو، هیچ نییه و ته‌نھا سه‌رمات بووه.

سالار چه‌ند پوژیک بوو له‌گه‌ل سامی فه‌رج به‌سه‌ردان بۆ سه‌رگه‌لوو چووبوو، بیخه‌م سارا و نارونی له‌لای سازگاری ژنی سامی فه‌رج جی هیتشتبوو، له‌و پوژانه‌دا دوو ژن له‌شاری سنه‌وه هه‌له‌هاتبوون و له‌وی میوان بوون، سارا زۆر دلی پتیاان ده‌کرایه‌وه و هه‌ستی ده‌کرد په‌یوه‌ندی‌کردن له‌گه‌لیاندا که‌میک نازاره‌کانی له‌بیر ده‌باته‌وه، دانیش‌توانی که‌مه‌که ناویان لی نابوون گوله‌کانی شوپش‌گیزان، دوو ئافره‌تی قه‌شه‌نگ و به‌ژن و بالا پیک و پوو‌خۆش بوون، هاوته‌مه‌نی یه‌ک بوون و تازه له‌زانکۆی تاران خویندنیان ته‌واو کردبوو، ته‌مه‌نیان خۆی له‌بیستو‌چوار سال ده‌دا، به‌هه‌لسوکه‌وتیان وزه‌یان به‌دانیش‌توانی که‌مه‌که ده‌به‌خشی، شه‌و و پوژ گورانی و قاقای پیکه‌نینیان وه‌ک ده‌نگی باز به‌و دۆله‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، شه‌و دوو گوله‌ی شوپش‌گیزان ناویان ته‌لا و تابان بوو، که‌له‌و پوژانه‌دا ئاسوده‌بییان به‌پوچی ماندووی سارا ده‌به‌خشی.

سالار کاتیک له‌سه‌رگه‌لوو گه‌رایه‌وه و سارای به‌و زه‌لیلیه‌ بینی، له‌به‌رخۆیه‌وه به‌سازگاری وتبوو، 'نازانم من شه‌و که‌ریتییه‌م بۆ کرد و سارام بۆ چی به‌و زه‌لیلیه‌ مه‌جی‌ووور کرد بۆ شاخ له‌گه‌لم بیت.'

باری ته‌ندروستی سارا پوژ به‌پوژ به‌ره‌و خرابی ده‌چوو، په‌نگی

زهرد و لاواز بووبوو، شهو تاكو به يانی به دهم گريانه وه گورانی نهوت و پوچی ماندووی خوئی دهلاوانده وه، سالار ناچار بوو شهوانه به دیاریه وه دانیشیت و نه نویت، چونکه سارا شهو درهنگ در دهچووه دهره وه و بهناو نهو دارستانانه دا دهگهرا و به دهم گريانه وه بانگی له دایک و باوک و مهحمودی برای و باپیره خایم دهکرد.

سارا به سالاری وتبوو، 'نه ری سالار، نه گه ر نیمه له سلیمانی بماینايه ته وه له لایهن حکومت وه دهستگیر دهکراین؟ یان نه وه ته نها بریاری خوت بوو بو نه وهی له هاوړیکانت نیزیک بیت و به زمی شهوانه و عاره قخواردنه وهت به ردهوام بیت؟'

بیجگه له وهی ترسی به جیهیشتن و لیکدابران خه یال و پوچی ساریان ویزان کردبوو، ههروه ها به لایه وه گران بوو شاری سلیمانی جی هیشتبوو، له و پوژانه دا سارا زوو زوو به لاچاو له ناروئی کوپی دهروانی، کاتیک نارون دهگریا، سارا ههردوو گوئیه کانی خوئی به توندی دهگرت، یان جیی ده هیشت و لئی دور ده که وته وه.

سالار به لینی نه وهی به سارا دابوو که سیک پهیدا بکات و له گهل نارون بو شاری سلیمانی بگه پینه وه.

سالار نه وهی ده زانی گوزه رانی که تانی دایکی باش نییه و له ژوریکی بچووکدا دهژی، له مالی نایشه خانی ژنی شیخ حسین له گه ره کی چوارباخ ژوریکی به کری گرتبوو، وه کو جاران دهستی کردبوویه وه به پیشه کونه که ی، که تان له ته منی چوارده سالییه وه تاكو نهو ته منه ی له باخه کانی بوگه نه ی خوار شار که وه و ته په تیزه ی ده پنی.

ههروه ها له و پوژه وهی خایمی تاقه که س و برا گه وره ی که تان له شهو و پوژیکدا بیسه روشوین کرا، به ردهوام ماته می و بیزاریه ک به پروی که تانه وه دیار بوو، زور که م دهوا و به ردهوام له به رخویه وه

نزای دهکرد. سالار دایم بییری له گوزهرانی کهتانی دایکی و سارای خیزانی دهکردهوه، ههردهم ئهه هیوایی له قوولایی دلی خویدا هه لگرتبوو، که پوژیک بیت سارا و کهتان به دیداری که سوکاریان، به تاییهتی باپیره خایم، شاد بینهوه.

کاتیک سالار بییری له دهکردهوه و دهویست بریاری ئهوه بدات کوردستان جی بیلیت و سارا و کهتانی دایکی بو ولاتی ئیسرائیل بهریت، له و کاتانه دا ئازاریک سهرسنگی دادهگرت و هه ناسهی له بهر ده بره، پاشان سالار باوه پی وا بوو سارای ژنی هه مان ههستی هه یه و پوچی به جوړیک پابهنده بهو شوینهوه، که ناتوانیت لئی داببریت.

کاتزمیتر دەی شهو، پوژی پینجشمه مەهی مانگی یانزەهی سالی
 ۱۹۷۷ بوو، سارا لەسەر بالی سالار گیانی دەر چوو، سالار بیدەنگ
 و بەنازەو، دەمی نابوو بەناگۆتی سارا و بەردەوام بانگی دەکرد،
 'سارا، سارا گیان، گویت لیمه!'

نەیدەویست باوەر بەوە بینیت که سارا گیانی تیدا نەماوە و
 مردوو، دوودل بوو لە مردنی و تەمەننای ئەوەهی دەکرد تەنها
 کیشەهی هەناسەدانی هەبیت، لەپەسا دەستی بە سنکیدا دەهیتا، ئەو
 شەو تاکو بەیانی پوژ بوویەو بە هەمان شیو و هەمان پیتمی
 دەنگ بەردەوام بانگی لێ دەکرد، سازگاری خیزانی سامی فەرەجی
 کاتیک خۆی کرد بە چادرەکه، تاویک بوو لە دەرەوەهی چادرەکه
 وەستابوو، بانگی دەکردن، 'کاکە سالار، سارا خان'

سازگار هاتبوو تاکو بزانیت بوچی بەو بەیانیه ئارون لە ناو
 کەمپەکه دا بە تەنیا و بە پتی پەتی دەگەر، کاتیک سازگار هاتە
 ژووری، دەستی ئارونی گرتبوو، بینیی سالار لەسەر ئەژنۆکانی
 و لەسەر ئەرزی ناو چادرەکه بوو، ساراش لەسەر پانی سالار
 پاکشابوو، بەهیمنییه کهو بەسەر سالاردا دانەوییهو و دەستیکی
 خسته سەر شانی سالار و وتی، 'ئەو چیه کاکە سالار، دیسان لە
 هۆش خۆی چۆتەو؟'

سالار بەردەوام لەبەرخۆیهو بانگی دەکرد، 'سارا، سارا'
 دەنگی بەئەستەم دەر دەهات و زیاتر لە نووزەنووژیک دەچوو،

سالار ئەو شەوۋە نەگىرىا، بەلام بەردەوام بە خەيال دەگەپرايەوۋە بۇ پابردوۋى، ھەروھەا بىرى لەو گىفتانە دەگىردەوۋە كە لەو پۇژانەى دواییدا بە سارای دابوون، كە گوایا دەگەپىنەوۋە بۇ شارى سلیمانى يان دەچنە تاران و لەوئوۋە بۇ يەككىك لە ولاتەكانى ئەوروپا دەپۇن. سازگار لە تەنىشتى سالارەوۋە ھاتبوۋە سەر چۆك و خۇى بەسەر لاشەى ساردوسپرى سارادا چەماندەوۋە و سەرى خستە سەر مەمكى لای چەپى و تاویك بىدەنگ گویى لە دلى گرت، پاش ئەوۋەى راست بوۋیەوۋە و بەسەرسوۋپمانىكەوۋە لە سالارى پوانى، پرى كىرد بە مەچەكى چەپى سارادا و تاویك سەرى دوو پەنجەى لەسەر مەچەكى بارىك و ساردى سارا دانا، پاش چەند ھەناسەيەك سازگار بەپەشۇكاۋىيەوۋە ھەستايە سەر پىن و بىن ئەوۋەى ھىچ بلىت، بەھەلەداوان لە چادىرەكە چوۋە دەرەوۋە، زۆرى پىن نەچوۋ لەگەل سۆرانى مزەمىددا گەپرايەوۋە، ھەر لە ھاتتەژوۋرەوۋەياندا سۆران پىرسى، 'لە كەيەوۋە وای لىن ھاتوۋە؟

'نازانم، بەلام وا بزانم دلېشى لىن نادات!'

لە كاتىكدا سازگار ئەمەى وت، گەشىتبوۋە لای سارا و ديسان لە تەنىشتىەوۋە ھاتە سەر چۆك و دەستىكى سارای گرت، سۆران و سازگار سارايان لە ژىر دەستى سالار دەر ھىتا و لەسەر دۇشەككىك لە سوۋچىكى چادىرەكە پايان كىتسا، سۆرانى مزەمىد بە ھەردوۋ لەپى دەستى ھىزى لە سنكى دەكرد و لىۋە گەرمەكانى دەنان بە لىۋە تەنك و سارد و بىخوئىنەكانى ساراۋە و زوۋ زوۋ فوۋى بە قورگىدا دەكرد، سالار لە جىگای خۇى نەچوۋلا و پىشتى لە سۆران و سازگار كىردبوۋ، بەردەوام دەنگى لىۋە دەھات و لەبەرخۆيەوۋە نوۋزەنوۋزى بوۋ، لەو كاتەدا ناۋ چادىرەكە سارد بوۋ، بەلام سۆران ھەموۋ ئازاي گىيانى تەر بوۋ، ئارەقەى ناۋچەوانى تك تك

بۆ سەر سنگ و پرووی سارا دهنگان، سۆران دهیزانی سارا گیانی تیدا نه ماوه، به لام سۆران مانگیك بوو له شاره وه هاتبووه شاخ و تهمه نی تهنها نۆزده سال بوو، دلگه رمیی خۆی و جوانیی سارا کاریکی وایان له سۆران کردبوو، نهی دهتوانی دهستبهرداری بیته و دهیویست وهك پیغه مبهریك یان جادووگه ریک رۆح به بهری سارادا بکاتهوه، پاشان سۆران، ناچار بوو، بیهیا دهستی ههلبیری و دهستی کرد به پارانهوه.

سازگار ههستا و له چادره که دهر چوو، کاتیک له گهل سامی فهره جا گه پرایه وه، دیار بوو زۆربهی دانیشتوانی که مپه که یان ناگادار کردبووه، سالار له بهرینی ئه و خه لکه دا ئه ژنۆی دادابوووه سهر زهوی، سهری داخستبوو زوو زوو له ناو ئه و غه لبه غه لبه دا نوزه یه کی لئوه دههات، چاوی له سهر کۆشی بریبوو، له و جیگایه ی چاوه کانی سارا بۆ دواين جار لئیان روانی، دوو گهنجی تهمه ن بیست ساله دهستیان دایه بنبالی سالار و له چادره که بردیانه دهره وه، پاشان ژنان پیاوه کانیان له چادره که کرده دهره وه، دیار بوو هه موو له مردنی سارا دلنیا بوون.

پیاوان له بهردهمی چادره که دا له دهوری سالار کۆ بوونه وه، که تاکو ئه و دهمه ییش له و یادا کۆله له سهر کۆتهره داریک دانیشتبوو، دوو کوپه گهنجه که هیشتا له راست و چهپی سالاره وه وهستا بوون، ژنان له دهره وه ی چادره که مه نجه لی ئاویان خسته سهر سیتیا و ناگریان له ژیردا کرده وه.

کاتیک سازگاری خیزانی سامی فهره ج به سه تلیک خه ریکی شیه له تینکردنی ئاوه که بوو، سالار راپه رپی و له ناو پیاوه کانه وه به هه له داوان چوو رینگای پی گرت و به په شوکاوییه که وه به دهنگی بهرز پیی وت، نکات لی ده که م سازگار خان به دهستووری دیانه تی

ئىسلام مەيشۇن و كفنې مەكەن، با لەوہ زياتر ئازارى پۇحى نەدەين!

لە كاتىكدا سالار ئەمەى وت، پياوہكان ھەموو گويقولاخ و بەسەرسامىيەوہ لە سالاريان پوانى، سازگار بە سالارى وت، 'نا، نا، كاكە سالار، دەى مردوو نابىت بشۆرىت و كفن و دفن بكرىت؟' سالار چاوى پۇ بوو لە فرمىسك و لەپەسا لىوہكانى لىك ھەلدەكلۆفين، وەك بىھويت شتىك بلىت، بەرانبەر سازگار وشك وەستابوو، لەو كاتەدا سامى فەرەج لە بەينياندا قوت بوويەوہ و دەستىكى خستە سەر شانى سالار و پووى لە سازگارى خىزنانى كرد و وتى، 'سازگار گيان، با بە دەستورى ديانەتى خۇيان بشۆرىت و كفن و دفن بكرىت.'

'جا، دەستورى ديانەتى خۇيان چۆنە، ئىستا ئىمە چى بكەين باشە؟'

سالار، بە چواردەورىدا پوانى و بەبىزارىيەكەوہ چوو بۇ بەردەم چادەرەكە و ديسان گەرايەوہ، پاشان پووى لە سازگار كرد، 'بە "تەھارا" بەلى وەكو تر نا، سارا خۇى وای دەويست، تكات لى دەكەم، سازگار خان، ھەموويان بكەرە دەرەوہ و ھەر خۇت... بەلى، ھەر خۇت بەتەنيا، چىت پىن دەلىم ئەوہم بۇ بكە، دەى خىرا تاكو پروتيان نەكردۆتەوہ، با ھەر جلەكانى خۇى لەبەردا بىت و لەسەر جلەكانىوہ چەند سەتلىك ئاوى شىلەتېنى پىدا بكە، پاشان گۆرەوييەكانى لە پىن بكەرەوہ و جوان بەتانىيەكەى خۇى تىوہ پىچە، لەوہ زياتر نا، ھىواش بە دەستىكت چاوەكانىشىم بۇ دابخە، دەى تكات لى دەكەم دەستوبرد بكە تاكو ئەو ھەموو ژنە چاو نەبىرە لاشەى بىگيانى سارا، با لەوہ زياتر ئازارى پۇحى نەدەين و بىرېزى پىن نەكەين.'

سازگار بیدنگ له سالاری پوانی و چوو ژووری، ئەوەندە ی
پن نه چوو، ژنهکان به بۆله بۆل به دواى یه کدا له چادره که هاتنه دهر
و به شانى سالاردا پۆشتن، هه موو تووپه و بيزار ديار بوون،
ژنهکان له بهردهم چادره که دا تیکه لى پياوان بوون، يه کیک له
ژنهکان، ئافره تیکى بالابه رزی شهست ساله بوو، پووی له سالار
کرد و دهستی لى پان کرده وه و وتى، 'ئهرى پۆله گيان چۆن وا
ده بێت، بۆ بپرزى به و مردوو ده که يت، که که سیک مرد واجبه
جوان بشوړیت و کفن و دفن بکړیت، وه کو چۆن خوا و پينغه مبه
پازيبان له سه ره!'

سالار سه يریکی کرد و هیچی نه وت، ئەوانه ی له ویندا بوون
هیچیان له مه به ستى ئە و پوانینه ی سالار تینه که يشتن، پتبان وا
بوو، ئە و کرده وه یه ی سالار له بیری کۆمۆنیستیه وه سه ر چاوه ی
گرتوه، بيجگه له سامی فره جی هاوړپى، که س له مه به ستى سالار
تینه که يشت، سالار بیدنگ و کزۆله له به رده می دهرگای چادره که دا
وه ستابوو، سامی فره ج پووی له خه لکه که کرد و پتی وتن، 'ده ی
هاوړپیان، خوشکان، بلاوه ی لى بکه ن و هه رکات پتویستیمان پتبان
بوو بانگتان ده که ين.'

سالار و سامی فره ج به ته نیا مابوونه وه، سازگار دوو جار هاته
دهر به سه تل ئاوی گه رمی برد، بۆ دواين جار گه راپه وه لای سالار
و وتى، 'کاک سالار به تانییه که ی چۆن تيوه ئالینم... یانى...؟'

سالار قسه کانی به سازگار برى و پتی وت، 'هه ر وه ک چۆن
منالی مه لۆتکه قوماته ده که يت، ده موچاویشى داپۆشه، با هیچ
جیگایه کی به دهر وه نه بێت، ئە وه من و سامی ده چین چالیکى بۆ
هه لده که نین و تو ئاگات له سارا بێت، تکایه قبوولى مه که که س
پن بניתه ناو ئە و چادره وه، مه به ستم که س بۆی نییه ئە و مردوو ه

ببینیت، ئیتر به هیچ بیانوو و مه‌به‌ستیک بیت.^۱
سازگار سه‌ریکی بۆ سالار پاره‌شانند و وتی، 'به‌سه‌رچاو، هیچ
خه‌مت نه‌بیت.'

سازگار گه‌پایه‌وه ناو چادره‌که و سالار و سامی فهره‌ج له‌وه‌دا
بوون برۆن، ئارۆن له‌ولا چادره‌که‌وه به‌پراکردن و به‌پنی په‌تی
به‌ره‌و لایان هات و ویستی به‌ره‌و ده‌رگای چادره‌که بروات، سالار
به‌هه‌له‌شییه‌که‌وه په‌لاماری دا و له‌باوه‌شی گرت، له‌و کاته‌دا ئارۆن
خۆی له‌باوه‌شی باوکیدا راپسکاند و وتی، 'ده‌چم بۆ لای دایکم،
ده‌چم بۆ لای دایکم.'

سالار به‌ده‌نگیکی نووساو و به‌ده‌م گریانه‌وه، که به‌رده‌وام
پووی له‌ئارۆنی کوپی وه‌ر ده‌گیرا و به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی هه‌ستی
پن نه‌کات که باوکی ده‌گری، به‌ئارۆنی وت، 'دوایی، دوایی.'
کاتیک ده‌ستیان کرد به‌پۆشتن، سامی فهره‌ج ئارۆنی له‌سالار
وه‌ر گرت و ده‌ستی کرد به‌قسه و پرسیارلیکردنی، سالار نه‌یویست
که‌س یارمه‌تیان بدات، له‌گه‌ل سامی فهره‌ج پاچ و خاکه‌نازیان
هه‌لگرت و چوون له‌به‌رزاییه‌کی به‌رانبه‌ر که‌مه‌که به‌نۆره ده‌ستیان
کرد به‌گۆرپه‌لکه‌ندن، ئارۆنیش تاویک بوو دایکی له‌بیر چوو بۆوه
و به‌ده‌وری ئه‌و دوو گۆرپه‌لکه‌نه‌دا به‌ردی له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لده‌چنی،
چه‌ندین ژن و پیاوی ناو که‌مه‌که له‌به‌رده‌می چادره‌کانه‌وه
به‌رده‌وام له‌دوره‌وه لێیان ده‌پوانین، دوو پیاو خۆیان هاتن بۆ لای
سالار و سامی فهره‌ج و قۆلیان لێ هه‌لمالی و گۆرپه‌که‌یان له‌گه‌لدا
هه‌لکه‌ندن، دوای ئه‌وه‌ی گۆرپه‌لکه‌نه‌کان بۆ به‌رده‌می چادره‌که
که‌رانه‌وه، سالار ده‌ستیکی خسته‌سه‌ر شانی سامی فهره‌ج و چاوی
به‌خه‌لکه‌که‌دا گیرا و پنی وتن، 'سوپاسی ئاماده‌بوون و دلسۆزیتان
ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر روخسه‌تم پین بدن ده‌مه‌وێت خۆم به‌ته‌نیا ته‌رمی

سارا بشارمه وه، پاشان هه موو لایهک به خیر بیتن. 'خه لکه که به نابه دلاییه که وه سه ریان بۆ سالار له قاند و سامی فهرج دهستی ئارۆنی گرت و له گه ل خۆیدا بردی.

کاتیک سالار خۆی کرد به چادره که دا، سازگار له سووچینگی چادره که وه له سه ر کۆتیره یهک دانیشتیبوو، دیار بوو ئه وه نده گریابوو چاوی سوور هه لکه پابوون و پوومه ته کانی هیشتا ته پ بوون، سازگار کاتیک سالاری بینی، هه ستایه سه ر پین و به ره و پرووی چوو، دهستی بۆ لای ته رمه که ی سارا درێژ کرد و به ده م گریانه وه وتی، 'کاک سالار ئاوا مه به ستت بوو، یان نازانم چۆن!' سالار دهستی سازگاری گرت و چاوی له چاوی بپری و پینی وت، 'ده ستت خۆش بیت، زۆر مه منوونتم، له وه باشتر نابیت، مه به ستم ئه وه بوو که به دلای سارا خۆی له گه لدا بکه ین، ئیتر جیی بیله بۆ خۆم و تو بپۆ ئیسراحت بکه.'

کاتیک سازگار ویستی بپوات، سالار بانگی کرد، 'ئا، سازگار خان ئه گه ر چاویکت له ئارۆن بیت... تاوه کو من سارا به خاک ده سپیتم.'

سازگار سه ریکی بۆ سالار راوه شاندا و بی ئه وه ی بتوانیت هیچ بلیت، له په سا ده گریا و هه موو گیانی ده له رزی، پاشان پشتی کرده سالار و له چادره که ده ر چوو.

سارا ئه وه ده م ئه وه نده لاواز بووبوو کیشی له چل کیلویهک تینه ده په پری، سالار سارای له باوه ش گرت و خیرا له چادره که چوو ده ره وه، هه نگاوی خیرا خیرای ده نا و گه یشته سه ر ئه و گۆپه ی بۆ ساریان هه لکه ندبوو، گۆپه که ی سارا له سه ر گردۆلکه یه ک و به سه ر که مه که دا ده پروانی، پاش ئه وه ی تاویک چۆکی دادابوو ه سه ر لیواری گۆپه که، سارای نا به سنکیه وه و به ده م گریانه وه

له بهرځويه وه وتی، 'ميووره نازيزه که م، ئیتر تاوه کو ئیره له که لم
بوویت، به لام به روح له یه ک دانابړین، چونکه تا له زیاندا مابم
یادی تو له خه یالی مندا زیندووه.'

حەفتە یەک دوای مردنی سارا، بەردەوام لە پێشچاو و خەیاڵی سالاردا دەگەڕایەوێ ژیان، لەوێ دەچوو ئەو مردنە ی هێشتا قیوول نەکردبێت، زوو زوو پرسیاری لە خۆی ئەکرد، 'بێ سارا من چ ئەرکێکم لە ژياندا ماوه؟'

تەواوی دانیشتوانی کەمپەکە هەستیان بە بیزارى و ماتەمینیى سالار دەکرد و لە پوخسار و پەوشتی پۆژانەیدا پەنگی دابوو یەو، مردنی سارا جیگای خۆی لەلای تەواوی دانیشتوانی کەمپەکە گرت، بەلام سالار ئازاری لە دەستدانی سارا لەسەر جەستەى وەک جیگا گازی ماریک وا بوو، پۆژ لەدوای پۆژ ئازارەکەى بۆ سەر ماسوولکەى دیوارەکانى دلی پۆ دەچوو، زوو زوو وەک شیت بە دەستیکی گیانی هەلەدەکراند و بە دەستەکەى تریشى توند سەر دلی بێ دەگوشى، ئاسەواری خورانی برینەکانیش لەسەر لەشنى وەک جێدەمی میتشوولە یەک بەجی مابوون.

سەرچەم هاوڕێ و دۆستانی سالار و تەواوی دانیشتوانی کەمپەکە، ئەو پۆژە کووڕ و ماتەم دیار بوون، ئەو حەفتە یە ئەوێندە بێدەنگ بە دیار یەکەوێ دانیشتبوون، لە تەماشاکردنی یەک بێزار بوو بوون، لە ماوێ چەند پۆژیکدا شەکر و چا لە کەمپەکەدا نەما، دەمەو ئیوارەى ئەو پۆژە، سامی فەرەج، سالاری لەگەل خۆی بۆ چێشخانەى کەمپەکە برد، بەو مەبەستەى بەلکو لە چادرەکەى دەر چیت و لەویش نانیک بخوات، کاتیک خویان کرد بە چێشخانەکەدا،

پیشمه‌رگه‌کانی هه‌ریمی چوار له‌وئ بوون، دیار بوو دواي
ده‌رچوونیکي سیخه‌فته‌یی بۆ ناوچه‌ی قه‌رده‌داخ تازه‌گه‌رابوونه‌وه،
بۆنی پاته‌ی لاسیک و گۆره‌وییان تیکه‌لی بۆن و بوخاری برنجی
چیشته‌خانه‌که بووبوو، سامی فه‌ره‌ج خیرا له‌ رینگاوه‌ هه‌والی جه‌مالی
لی پرسین، یه‌کیک له‌ پیشمه‌رگه‌کان وتی، 'له‌ شینتییه و ها‌کا په‌یدا
بوو.'

سالار ئاسه‌واری خه‌میکی گران به‌ رووییه‌وه دیار بوو، چاوی
ئاوساو و سوور هه‌لگه‌رابوو، بی‌په‌نگ و لاواز ئیسقانی سه‌ر
پومه‌ته‌کانی ده‌ر په‌ریبوون، هه‌ر له‌ یه‌که‌م پۆژی مردنی ساراوه
جامانه‌که‌ی نه‌کردبووه سه‌ری و قژی شیواو بوو، پیشمه‌رگه‌کان
یه‌ک یه‌ک به‌ره‌و رووی سالار هاتن و سه‌ره‌خۆشییان لی کرد.

کاتیک جه‌مال عه‌لی خۆی کرد به‌ ژیر که‌پری چیشته‌خانه‌که‌دا، سالار
و سامی فه‌ره‌ج سه‌رقالی نانخواردن بوون، جه‌مال عه‌لی کلاویکی
سه‌وزی له‌سه‌ردا بوو، بلووزیکی ره‌ش و شه‌روالکی خاکی له‌پیدا
بوو، کاتیک سالاری بینی خیرا به‌ره‌و رووی چوو و وتی، 'ساله‌ گیان
زۆر به‌داخه‌وه‌م، ده‌ی باوکه‌ گیان له‌و خه‌مه‌گه‌وره‌یه، زۆر زۆر به‌و
هه‌واله‌ دلگران بووم و ها‌وبه‌شی خه‌متم!'

سالار کاتیک به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌و رووی جه‌مال چوو، بی‌ئه‌وه‌ی
هیچ بلیت، ده‌ستیکی خسته سه‌ر شانی جه‌مال و سه‌ری خسته
سه‌ر سنگی و به‌کول ده‌ستی کرد به‌ گریان، ده‌نگی هاوار و بانگی
گریانی سالار له‌ ده‌ره‌وه‌ی که‌په‌رکه‌ ده‌بیسترا، له‌و کاته‌دا بیجگه‌ له
ها‌وپۆی نزیکه‌کانی خۆی، ئه‌و پیاوانه‌ی له‌وئ ئاماده‌ بوون له‌ ناسۆری
فرمیسکه‌کانی سالار تینه‌گه‌یشتن.

سالار هه‌ستی ده‌کرد بارگرانیی پووداوه‌کانی رابردوویان، که
چه‌ندین سال بوو له‌ خه‌یالی ئه‌واندا په‌نگیان خواردبووه بووبوونه‌هۆی

ئەو ەى سارا نەخۆش بکەوئیت، چونکە لە سەرەتاو ە دەیزانى سارای ھاوژینی خاوەنى پۆحیکى ھەستیارە، پۆحیک بەردەوام ھەستى بە ئازار و بارگرانی جووھکان دەکرد، کە بەبى خواستى خۆى یەکتى بوو لەوان، بەردەوام پۆحیانەتى باووباپیرانى دەبینى، بىجگە لە پۆحى ئەو کوپ و کچە جوانەمەرگانەى لەسەر سەرەتاییتى بەشيان لە ژيان بىبەرى کرابوون.

جاریک جەمال ەلى لە سارای پرسىبوو، 'حەز دەکەیت بچیت بۆ لای کەسوکارى لە ئیسرائیل؟'

سارا لە وەلامدا وتبووى، 'نەخیز کاک جەمال، ئەگەر مەبەستت لە بىننەو ەى کەسوکارمە، ئەو ەریکم لە ەزرتدا بەرەو لایان دەفم، بەلام وەکو چوونم بۆ ئیسرائیل ئەو ەیان باو ەپ ناکەم دلم بەراى بىنیت ولاتەکەى خۆم جى بىلم، ئیتر ەست دەکەم ئیسرائیل ەموو شتىکى پىروزی لە من سەندەو ە و ژيانى لە من تال کرد، ەر لەبەر ئەو ەوکارەى ئەو پىروزی ەى جارانى لە لای من نەماو، ئیمە ھاوشىو ەى نەمامىکىن پەگمان لەسەر ئەم خاکە داکوتاو ە، لىرە بپۆین بىپرەگ دەبین و باو ەپ ناکەم جارىکى تر لە ەىچ جىگایەک سەوز بىنەو ە. من وەکو خۆم تەمەننام ئەو ەى ئەم نىشتیمانە بىتە دوانزرگەم.'

'سارا خان، ئیمە لەپىناوى ئەو ەو ەى تودا پىشمەرگەین.'

'خۆ سالارىش زوو وام بى دەلێت، بەلام نازانم بۆچى دلم ئارام

ناگریت!'

به‌شی سینه‌م

یادداشت‌های سارا

دۇنيام پۇرۇچىنەتى سارا لە سنوورى نىشتمانەكەى خۇى دەر
نەچوۋە، ۋەكو خۇى چۆن بەردەوام تەمەنناى ئەۋەى كردبوو، كە
بە مردوويىش نايەۋىت لە زىدى باۋوباپىرانى دوور بگەۋىتتەۋە،
ئەۋ خۇشەۋىستى سالار و باپىرە خايم بوو، ئەۋان ھەردەم دەيان
ۋىست بۇ لاي ئەۋ بگەپىنەۋە، بۇ نىشتمانەكەى سارا.
سارا... ۋەكو چۆن باپىرە خايم وتبوۋى، 'ئەگەر سارا ئەۋەندە
لە دلى مندا شىرىن بىت ئەۋا ئەۋ جىگايەى ئەۋى لىنە نىشتمانە و
تەمەننا دەكەم دوانزىرگەى منىش بىت.'

ئەمىرۇ دايىم گىچەلى ئەوھى بە باوكم دەكرد و پىنى دەوت، "باشترە لە گەرەكى جوولەكان بگويزينهوه و بچين لە گەرەكىكى تىكەلدا بژين." باوكم لە وەلامدا، "ژيانى من بەستراووتەو بە كنىسەتەكە و بەم مال و گەرەكەو، ئىمە ئەگەر لەم گەرەكە برۆين ئەسلى خۆمان ون دەكەين و تەنانت ناتوانين پەپرەوى دين و ئوسولى خۆشمان بگەين."

ئىتر خۆ ئەم بەزم و بالۆرەيە نابرىتەو، ھەموو ئىوارەيەك لەسەر سفەرى نانخواردنەكەو دەست پى دەكات، خەون دەمانباتەو و دەچىنە ناو جىگاوه، تاكو نيوھى شەو گويم لىيانە و بىوچان دەنگ و لىدوانيانە.

وا بزنام باوكم زياتر خەمى ئىمەيەتى، من و مەحمودى برام لە خویندن و لە كنىسەتەكە دانەبرىن، باوكم گەلىك جار بە پروى دايكمدا ھەل دەشاخيت و پىنى دەلىت، "ئىمەى جوو بە دىژايى مېژوو ھەر وا ژياوين و خواى گەرە ھەر ئەوئەندەمان پى رەوا دەبىنيت، ئىمە زياتر لە ھەزار سالە لەلایەن كوردە موسولمانەكانەو ھەكو قەومىكى زەليل و دالەدراو حسابمان بۆ دەكرىت."

باپىرە خايم ھەموو جارىك بە باوكم دەلىت، "ئىستا ھەكو جارام نىيە و لەم نزىكانەدا ھەموو شتىك لە سلیمانیدا دەگوپىت و فەرق و جىاوازی لەنىوان جوویەك و مەسىحییەك و موسولمانىكدا نامىنيت، ئەوھى ئىستا لەگوپىت، ئەو ھەر بە شوقىنىستەكان و زايۇنستەكان بەرپايان كرددبو، كۆتايى دىت، كۆپى خۆم كۆتايى دىت، ئىتر ئىمە دەبىت سەبرمان بىت."

ئەو دەو پۇژە گويزاومانەتەو و لە گەرەکی جوولەکان پۆیشتووین، کئ دراوسیمانە و مالەکهمان دەکهوئتە کوئی شار، جاریکا باش نازانم، ئەوئندە دەزانم ئیستا لە گەرەکیکی تیکەلین و ناوی گەرەکهکه سابوونکه رانە، ئیستا دەرگای هۆلەکه م کردۆتەو و نازانم چەند دەبیت لێرەدا بەرامبەری دەرگای حەوشەکه وەستاوم، دەرگای حەوشەکه شم خستۆتە سەر پشت، دایکم تۆزیک پیش ئیستا هات بۆ لام و پئی وتم، 'وریا بە ساری من دلت نەفریت؟' ئەمرۆ دوو شت تەواوی خەیاڵیان داگیر کردووم و لە دوینێوه بیتاگام لەوہی لەم مالەدا چی دەگوزەریت.

یەکه م، ئەمرۆ چاوەروانی سالارم و پپ بە دلم خوازیری بینینم، دلم وەختە لە سنگم بەرەو گەرەکی جوولەکان بۆ لای دەفریت.

دووم، سبەینی دای پشووی هاوینیکی گەرم و بیزارکەر، قوتابخانە دەست پئ دەکاتەو، ئەوہی زۆر دلم پئی خۆشە، دەچم بۆ ناوئندی و لە قوتابخانەئ گۆیژەئ کچان دەخوینم.

چوونم بۆ قوتابخانە، ئەو سبەینیئە و ئیستا و لە کاتی نووسینی ئەم یادداشتەمدا، چاوەروانی دلخوازەکه م دەکه م و حەز دەکه م بە پئ تاکو سەرا، یان تاکو بەردەرگای مالی خۆیان لە گەرەکی جوولەکان بە پیریەوہ بچم، ئیتر ئیستا چاوەروانم.

بەردەوام ھەمان خەون دەبینم، لەو خەونەمدا تەمەنم شەش
 بۆ حەوت سالانە و ونبووم و پرسبیاری باپیرە خایم لە ھەمووان
 دەکەم. لە دەستپێکی ئەو خەونەمدا بەتەنیا بەرپۆم، گەرەک بە
 گەرەکی شاری سلیمانی بە پتی پەتی و بە ھەلەداوان کۆلان بە
 کۆلانی دەگەریم، لە دەرگای ھەموو مالاکان دەدەم، کەس وەلامم
 ناداتەو، یان وەلامیکی دروستم پین نالیت، خەلکی پرووی خویانم
 لئ وەر دەگێرن، زۆربەیی مالاکانی شار دەرگاکانیان قوفل داوہ و
 ژەنگ کونی کیلونی قوفلەکانی گرتووە، دیوار و سەربانی زۆرینەیی
 مالاکان داپووخواون، شار بۆتە ویرانە و پەردەیی پەشی ئەستور
 بە پرووی پەنجەرەیی مالاکاندا گیراوە، دیواری حەوشەکان چەندین
 مەتر بۆ حەوا ھەلکشاون، ھەر کەسیک دەبینم جلی پەشی قەترانیی
 پۆشیوہ، سلیمانی وەکو ئەو سەردەمە وەھایە، کە باپیرە خایم بۆی
 دەگێرپایەوہ، ئەو پوژانەیی گرانیی گەرە جەستەیی ئەم شارەیی
 داپزانداو.

بەردەوام ئەم خەونە نەگرسە دەبینم، کاتیک لەو خەونەم
 ڕادەپەرم، ھیتشتا چاوم پەرن لە فرمیتسک و دلم پەرە لە ئازار، ھەموو
 ئازای گیانم نیشتوتە سەر ئارەقە و زۆر بیتزار و ماندووم و دلم
 پەرە لە ترس، پاشان ناوێرم لەناو جیگاکی خۆمدا بمیتمەوہ، ھەموو
 جاریک لە ترساندا ھەلدیم و دەچم بۆ ژوورەکەیی دایکم و باوکم و
 بیدەنگ خۆم دەخەمە ناو باوہشی دایکمەوہ.

کاتیک دایکم لیم دەپرسیت، 'ئەوہ چییە سارا؟'

زۆر بەئەسپایی و لەژێر لێوہوہ، 'ھیچ، ھیچ نییە دایکە.'

ئەمىر قۇرۇق نەورۇزە، تاويك پىش ئىستا لە سەيران گەپاينەو، لەگەل سالار و مەحمودى برامدا چووبووين بۇ پيرمەنسور، زۇربەى خەلكى شارى لى بوون، ھاوپىكانى قوتابخانەم و زۇربەرى گەنجانى شار ھاىوون، كچانى قوتابخانەكانى تىرش تەمسىلى ھەسەخانى نەقىب و مەستورەى ئەردەلانىيان پىشكەش كرد، نەجاتى مەھوى دەورى مەستورەى دەبىنى، ئەوەى زۇر بەلامەوە جوان بوو، تەمسىلى كاوەى ئاستگەر و زوحاك بوو، دواى ئەوە لەگەل سالار و ھاوپىكانىدا ئەوەندە ھەلپەرىن ھەموو گيانمان كەوتىووە سەر ئارەقە، سالار و مەحمود ھىلاك نەدەبوون و بە درىزايى ئەو دوانىوہرۇيە بەردەوام ھەلپەرىن، من زوو زوو ھەناسەم توند دەبوو، ناچار دەستم بەر دەدا و دەچوم لە لای شەمسەى شىخ مستەفا و ئەرخەوانى ھەسەن موفتىبەوہ دادەنىشتم، ئەرخەوان بەردەوام چاوى لەسەر مەحمودى برام بوو، كاتىك ئەو دەشتەى پيرمەنسور خەرىك بوو چۆل دەبوو، ئىمەيش لە گەپانەوہدا بووين، ئەرخەوان نامەيەكى وەكو نوشتە پىچابووەوہ و خستىە ناو دەستم، ئەوہتا ئىستاش لەناو لچكى فەقىانەكەمدايە و نەمداوہ بە مەحمود، بەتەمام نەيدەمى تاكو خۆم نەىخوئىنمەوہ.

دوینن له نیوهی شهودا بوو، له دهنګی لیدانی شووشه ی په نجره ی ژووره کم به خه بهر هاتم، له سه ره تاوه ویستم له ترساندا له ژووره کم هه لیبم و بۆ ژووره که ی دایکم و باو کم برۆم، نازانم چ هه ستیکم بوو نه و توانایان خسته بهرم، تاکو سووچیک ی پرده که لا بدهم و لیبه وه له دهره وه بروانم، کاتیک بینیم سالار دهموچاوی نابوو به شووشه ی په نجره که وه و هه ولی دها له ژووره وه بروانیت، به هه ردوو دهستی توند ناسنی قه راغی په نجره که ی کرتبوو، ئیتر چۆن توانیبوو ی بیته نه و جیکایه، له کاتیکدا پشیله کان به نه سته م ده یانتوانی به قه راغی نه و گو یسه بانه باریکه دا برۆن، له ترساندا دلم داخو رپا و خه ریک بوو له هۆش خۆم بچم، شه ویکی مانگه شه و بوو، کاتیک په نجره م لئ کرده وه، لئی تووره بووم و پیم وت، 'تۆ زۆر چاوقایمیت، نه وه بۆچی هاتوویت؟'

ویستم زیاتر خۆمی لئ تووره بکم، یان هه رچۆنیک بووه پازیبی بکم بروات، سالار هیچی نه وت، به لام به هینواشی ده ستیک ی له شیشی ته یمانی په نجره که بهر دا و خستیه سه ر دهستم، له نه نجامی کاریگه ریبی نه و به ریه ککه وتنه دا خیرا گه رم داهاتم و برووسکه یه ک به گیانمدا هات، بیجکه له وه ی بیده نگ له چاویم ده روانی، نه متوانی هیچی تری پئ بلیم.

سالار پئی وتم، "نه گه ر بچمه خو ار، دهرگای هۆله که م بۆ ده که یته وه؟"

دایکم و باوکم، مهحمود و باپیره خایم نهیان ویست شاری سلیمانی جی بهیلن، بهلام بهین خواستی خویان ئه و بریاره یان پین درا و بۆ ههتا ههتایه له م شاره یان دوور خستنه وه، ئه و شاره ی تیتیدا له دایک بوون و تیتیدا گه و ره بووبوون، ئیستا ئه م شاره بۆ من بئ ئه وان بۆته شاری غه ربیان و چاوم به کووچه و کولانه کانی هه لئایه ت، هه ست ده که م ئیستا ئیتمه لیره له سه ر زیدی باووباپیرانی خۆمان زیاتر هه ست به غه ربیی و ته نیایی ده که یین، چونکه ئه وان له ولاتی ئیسرا ئیل پیکه وه ن، کۆچی ئه وان بۆ شاییه کی خستۆته ژیا نی ئیتمه وه، که به هه یج شتیک جینگایان پر نابیته وه، له بیرم دیت، باپیره خایم هه موو جاریک سه فه ری ده کرد و پوژیک یان زیاتر له م شاره دوور ده که و ته وه، کاتیک ده که رایه وه، چه ند جاریک له به رخۆیه وه ده یوت، ”ناخ شاره که م هه یج جیگا و شوینیک نییه له م دونیا یه دا به قه د تو دلگیر و خو ش بیت.“

ئیستا ئه و له م شاره دووره و به جۆریک مه جبوور کرا لئی دوور که ویته وه، نازانم ده بیت ئه و ئیستا دوور له م شاره چه ند دلشکاو و بیزار بیت! ده بیت ئه و بی سلیمانی چۆن ژیا نی به سه ر به ریت؟

ئەمىرۇ رۇژى چوارشەممە بوو، لەگەل كەتانی خەسوومدا لە گەرەكى سەرشەقام چووم بۇ حەمامى تازە، شەمسەى شىخ مستەقام بىنى، ھاوپى كۆنەكەى خۆم و دلخوازە كۆنەكەى سالار و مەحموودى برام، كە بە قسەى سالار خۆى بىت، بەس دووراودور چاوپركتيان لەگەل يەكتردا كردبوو.

شەمسە چۆنيوچاكي لەگەلدا نەكردم، لەگەل ئەوەشدا دوو سال لە ناوەندى گۆيزەى كچان لەسەر رەحەلەك و لە تەنیشتى يەكترەو دەندەنیشتىن، بەلام بەردەوام لە يەكترىنمان دەروانى، بە پىكەوت لەلای يەكەو هەريەكە و گونجىكمان گرت، ئەوەى ويستم لىرەدا لەم لاپەرە نوپىيەى يادداشتنامەكەدا يادداشتى بكم، باسوخواست نەبوون لەسەر كاتى ھاوپىيەتيمان، بەلكو ئەوەى قابىلى نووسىنەوہى، ئەو شەرە بوو، كە ئەمىرۇ بەبۆنەى شەمسەو توشمان بوو، كاتىك كەتان داواى لى كردم لەگەلى بچم، بىرم لەو دەكردەوہ، لە داواى ئەوہى كە سوكارم بەجىيان هيشتم، ئەوہ بۇ سى سالىك دەچىت بۇ حەمامى دەرەوہ نەچووبووم.

وا بزنامن من خەرىكى شۆردنى پشتى خەسووم بووم، لەپر لە پشتم و سەرستمدا هەستم بە گەرمىيەكى نازاروى كرد، بە جورىك پر بە حەمامەكە زرىكاندم، خەسووم لەژىر دەستدا راپەرى، دواى زانيم، كە ئەویش بەشىك لە ئاوە گەرمەكەى بەر كەوتبوو، كاتىك ئاوپم دايەوہ شەمسە جامىكى بەتالى بەدەستەوہ بوو بەرانبەرم راوەستابوو، لە عەزرەتى گيانى خۆم و بى ئەوہى خۆم ئەوہم

بویت سابوونه ره قییه کهی دهستم توند گرته ده موچاوی، دواي
ئه وهی ئه ویش زریکه یه کی کرد، پیی وتم، 'خوا به زیادی خیری نه کا،
خۆ پریشکی چلکاو و پیسییه که تان بهر ئیمه ده که ویت!'

به دم قسه کردنه وه به تووره پییه وه، جامیک ئاوی کولای تری
پر کرد و ویستی به ره و پرومان بیپرژینیت، خیرا په لاماریم دا
و ئاوی جامه که م پرژانده بهر پیمان، ئاوه که ئه وهنده گهرم بوو
هه ردوو کمانی لیک جیا کرده وه، خه سووم پر به قورکی هاواری
کرد، خه جی، خه جی، بانگی له ناتری همامه که ده کرد، له و کاته دا
من به تووره پیی و بیده نگ له شه مسه م ده پروانی، له راستیدا تا کو
ئیس تایش وه کو گالته یه یک دیته بهر چاوم، وه کو ئه و گالته و گه پانه ی،
که له سه رده می ته له بایه تیماندا پیکه وه ده مان کرد، کاتیک ئاوه
گهرمه که م بهر که وت و ئاوپم لی دایه وه، زانیم شه مسه یه، ویستم
پیی بلیم، ئاخو بیته قل ئه وه که ی سوعبه ته، ئاوه که زور گهرم بوو،
کاتیک شه مسه جامه فافونه که ی دهستی تیگرتم و پیی وتم، 'هه ی
جووله که ی پیس، له وساوه پریشکی ئاوه که تان بهر ئیمه ده که ویت،
کی ئه وه قبول ده کات، ها، ها؟'

ئه وسا تیگه یستم، همامه که زور قهره بالغ بوو، بیجگه له وانه ی
له ته نیشتی گونجه کانه وه دانیشتبوون، چه ندین ئافره ت و کچ و
مندالی تر به پیوه وه ستابوون، دواي ئه وه ی شه مسه ئه مه ی وت،
بیده نگییه ک همامه که ی داگرت، ته نانه ت گویت له دهنگی ئاو و جامه
فافونه کانیش نه ده بوو، هه موو له ئیمه یان ده پروانی، باشتره بلیم
هه موو له منیان ده پروانی، منیش به شه رمیکه وه چاوم به هه موواندا
گیرا، ته مومژی ئاو هۆلی همامه که تا کو ده هات زیاتر بق بنمیچه که
هه لده کشا و منیش باشتر له چاوی هه مووانه وه دیار ده بووم، له
خه یالی خۆمدا له گه راندا بووم بق وه لامیک، وه کو جارن، کاتیک

دهکه وتمه بهر هیرشی له و جزره، دایم به دهنگی خومه وه دههاتم
و بؤ ئه و کهسانه وه لامیکی گونجاوم پئ بوو، به لام ههستم دهکرد
له کاتی رۆیشتنی دایک و باوکمه وه، به تایبه تی باپیره خایم، له م
شاره دا به جۆریک ههست به ته نیایی دهکه م، که وه کو مندالیک
بیدایکوباوک که وتبیت، رۆژانه ئه وهنده هیز له جهسته مدایه تاکو
بتوانم هه ناسه بدهم و له سه ر پیکانم بوهستم.

له و کاته دا دهستم توند له یه کتری هه لده گۆفین و پیلووی چاوم
ده له رزین، نازانم دلۆپه ی ته ری و شتی ناو حه مامه که بوو یان
فرمیسه که کانم بوون به خوړ به سه ر پوومه ته کانمدا دههاتنه خواری و
تکانه سه ر گۆی مه که کانم، له کاتی که دا شه مسه زۆر له وه زیاتری
وت و به دهنگی بهرز هاواری به ره و پوومان ده کرد.

ناگام لئی نه ما و گوینکانم کپ بوون، باپیره خواجه خینق و
سارای دایه گه وره م بینی، هه رچه نده ئه وان له سه رده می مندا
نه ژیا بوون و من ده رباره ی ئه وانم ته نها له حیکایه ته کانی باپیره
خایمه وه بیستبوو، له ناو ئه و خه لکه دا بالیان گرتم، 'وه ره پۆله گیان
له پیشچاوی ئه و عه شامه به زه لیلی مه وهسته، تاکو دلت نه بووه به
خوین و پوخت له عه زه تدا له جهسته ت بیزار نه بووه.'

ئه وان ئیمه یان هینایه وه بؤ ماله وه، به لام توزیک پیش ئیستا، به
خه سووم وت، 'باش بوو، باپیره خواجه خینق و سارای دایه گه وره
فریامان که وتن.'

خه سووم له وه لامدا وتی، 'کورپه تازه ئه وان سه د سه له مردوون
چ کارئیکیان به سه ر ئیمه وه هه یه، به خوا خه جتی نا تر نه بوویه
شه مسه و دایکی قژیان به سه ره وه نه ده هیشیتین.'

دوو هاو پئی سالار گیراون، ده لئین به کیتکیان فلاحه، که له تپیی ئاری پیکه وه له گه ل سالار یاریی ده کرد، ئه وی تریشیان پین ده چیت ماموستا یاسین بیت، یاسین چه ند پوژیک له مه و پیتش له مالی ئیمه رویشت، دوا ی ئه وه ی سن حه فته به نهیتی له لای ئیمه بو، شیوازیم له پیشچاو ون نابیت، قسه خوشه کانی له بهر گویمدا ده زرنگینه وه، له م چه ند پوژهدا چه ندین جار به دل بۆی پارامه وه و نزام لای خوی نه وه ی ئیسرا ئیل بۆ کرد، که ئه و پیاوه تووشی هیچ نار ه حه تیه ک نه بیت و جاریکی تر به دیداری شاد ببینه وه، ئه وا چه ندین پوژه بیتسه روشوین کر اون و که س هه والیان نازانیت، سالار به ته واوی باری ده روونیی تیک چووه، دوینیی جه مالی هاو پئی هه والی بۆ سالار نار دبوو، گوا یا ناوی ئه وانیش له ده زگای ئاسایش هه یه و پیویسته خویان بشار نه وه یان به زووترین کات له شار هه لبین، سالار پئی وتم، "سارا، ئه گه ر بریاری ئه وه م دا هه لبینم و له شار ده ر بچم، ئه وه بئی تو له م شار ه نار پۆم."

خه سووم وه ک من نیگه رانه و بریاری داوه له گه لماندا بیت، سالار پئی وایه، که ئه وکات ده رباز بوونمان زۆر ئه سته م ده بیت. چونکه سه رجه م ریگا کان گیراون و ناتوانین به ئوتومبیل ده ر بچین، به پیش برۆین تووشی ده ردیسه ری ده بین، به هۆی ئه و به فره زۆره ی له ده ره وه ی شار بار یوه.

ئه مرۆ چه ند جار یک خه سووم له باوه شی گرتم و تیر به سه ر یه کتریدا گریاین، به دیزاییی ئه م دوانیوه پویه بیتده نگیه کی تر سناک

كەوتبۇوھ نىوانمان، كاتىك لھ يەكتىرمان دەرۋانى، تەنھا بە فرمىسك
وھلامى يەكتىرمان دەدايەوھ.

ئەوھ ئىستا خەسووم زۇپا زەيتىيەكەى داگىرساند و مالەكە
تۆزىك گەرم داھاتووه، شۆرباى نىسكىنى لى نابوو، ھەرسىكمان
بىدەنگ لەسەر سفەرى نانخواردنەكە دانىشتىن، بىجگە لە دەنگى
بەريەككەوتنى قاپ و كەوچكەكان، ھىچى تىرت نەدەبىست، ديار بوو
سالار ھەوالىكى بىستىوو، بەلام ھىچكام لە من و خەسووم نەمان
دەوئرا پرسىارى ئەوھى لى بكەين، ئىتر من دلنيا بووم لەوھى، كە
ئەو دوو ھاوپىيەى سالار لە ژياندا نەماون، چونكە ئەبەد سالار
بەو جۆرە پرسەى ماتەمىنى بۇ ھاوپى شۆرشگىزەكانى نەدەگرت.

بەردەوام بىر لەو دەكەمەو، ئاخۇ ئو جوولەكانەى لە كوردستان يان عىراق وەكو ئىمە ماونەتەو و نەپۆيشتوون، كى بن و ئاخۇ چۆن ژيانيان دەگوزەرىنن، لە كاتىكدا كنىسەتەكان تىك دراون يان كراون بە مزگەوت، قەبرسانى جووہكان ئاسەواريان نەماو و تەنانت ناو و ناونیشان و مېژوویشمان لە كتيبەكاندا سېاونهتەو.

هاوپىكانى سالار، دەرکردنى جووہكان بە پىلان و دوژمنكارى دەزانن، دەلێن تاوانىكە و بەرانبەر بە گەلى كورد كراو، نازانم من ئو قسانەى ئوان هېچ سوكنايىبەك بە دلّم ناگەيەنیت، بەلكو زیاتر برینەكانم قولتر و نوێ دەكەنەو، لە كاتىكدا گویم لەوان دەبیت هاوخەمى خویان بەرانبەرمان دەر دەپن، بەتايبەتى كاتىك گویم لىيان دەبیت، "ئىمەى كورد هەردەم هاوخەمى ئیوہى جوولەكەین!" باوكم راستى دەکرد، "ئەم موسولمانانە وا دەزانن كوردبوون بەرگىكە و تەنھا بە بالای ئواندا بپاوه."

لەو دانىشتنانەدا زوو بىزار دەبم و هەموو گيانم دەكەویتە سەر ئارەقە و پەر دەبم لە بىزارى و توورەبوون، جارى وا هەيە دەمەویت بەسەرياندا هاوار بكەم، بەلام لەبەر خاترى سالار دان بە خۆمدا دەگرم و لەتاواندا فەقیانەى كراسەكەم لەناو دەم دەنیم و بە قەھرەو دەست دەكەم بە جوينى.

پاشان خەيالم دەپوات بۆ ئو پۆژانەى منداڵ بووم و لەگەل دايكم پىكەو لە گەرەكى سەرشەقامەو بۆ گەرەكى جوولەكان دەگەرپاينەو، لەبىرم دیت، هەموو جارێك لەلايەن منداڵانى ئو

گه ره که وه به ردباران دهکراین، بۆ پاراستنی من له بهردهکان، دایکم
 له باوهشی دهگرتم و دهینام به سنگیهوه، له بیرم نایهت من بهردیکم
 بهر که وتبیت، ئهوسا دایکم له منی دهشاردهوه و پیتی نهدهوتم
 له چهند لاوه سهری شکابوو یان جیگای بهردهکان کوتیان شین
 و مؤر کردبووهوه، بهلام کاتیک دهگهیشتنه مالهوه، دادهنیشته و
 بیدهنگ و کز له بهرخویهوه دهگریا و نزای لی دهکردن.
 دواى ئه و پروداوانه، له دایکم دهپرسی، 'دایکه، بۆچی ئه و
 مندالانه دواى ئیمه دهکهن و بهردبارانمان دهکهن؟'
 ئه و له وهلامدا دهیوت، "ئهوانه مندالی هه رچی و په رچین و هه ر
 ریواریک له ویتوه بهروات یه خه ی پهن دهگرن و بهردبارانی دهکهن."

پۇرژانە لەگەل كەتانی خەسوومدا، بیدەنگ، بى ئەوھى يەكترى
 بدوینین، بەلای يەكترىدا دین و دەچین، ئەو بىجگە لەوھى پۇژى
 چەند جارېك لەژېر لئوھوھ بانگى مېردەكەى، يەعقوب، دەكات
 و لەبەرخۆیەوھ دەیدوینیت و باسى ئیستای سالارى كوپیانى بۇ
 دەگېرپتەوھ. دواى ئەوھ تاویك بیدەنگى دای دەگریت، لەناكاو دەداتە
 پرمەى گریان، دواى ئەوھى تەواو ماندوو دەبیت، دەست دەكات بە
 نزاكردن و خۇلاواندەوھ.

لە دەمەو ئىوارەیشدا بەبى ئەوھى لیم بروانیت لیم دەپرسیت،
 'ئەرى سالار بۇ نەھاتەوھ.'

بەو جۆرە پۇژەكان بەسەر دەبەین، من لە خەيالى خۇمدا
 نوqm دەبم و ئەویش لە ناوہراستی ژورەكەدا دادەنیشیت،
 پۇژانە چەند تالەموویەك لەژېر چەناكەى و سەر پومەتى دەر
 دەھیتیت، بى ئەوھى لە ئاویتەكەدا لە خۆى بروانیت، بە ھەستى
 سەرى پەنجەكانى بەسەر پیتىستى دەموچاويدا دەگەپیت، مووہكان
 بەرقەوھ بە مووكیشەكە دەگریت، بەلام چۆن گرتنیک، ھەر زۆر
 توند دەیانگریت، وەكو مى دوژمنىكى گرتیت، ھیز دەداتە بەر خۆى
 و بەحەژمەتیک لە پەگەوھ دەریان دەھیتیت، بە ھیزیک كە ھەموو
 ماسوولكەكانى لەشى گرژ دەبن.

پابه‌ندنه‌بوونی سالار به کولتوور و باوه‌ری جووله‌که‌وه، ته‌واو بیزارم ده‌کات، به‌لام به هیچ جوریک ناتوانم لئی دوودل بم یان ته‌نھا بۆ ساتیکیش چیه‌ ده‌نگی لئ دابېرم، یان به ده‌مدا بیت ته‌وه‌ی بئ بلیم، که له دلم‌دایه، بریارم داوه‌ ئازار و ناسۆره‌کانم ته‌نھا بۆ خۆم هه‌لبگرم و تاوه‌کو بتوانم به‌شی ته‌وی لئ نه‌ده‌م. هه‌رچه‌نده هه‌موو پوژیک خۆم بۆ ته‌وه‌ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌مه‌ویت له‌و باره‌وه له‌گه‌لیدا بدویم، به‌لام کاتیک ده‌یبینم و گویم له‌ ده‌نگی ده‌بیت، هه‌موویم له‌بیر ده‌چیته‌وه، چونکه‌ ئه‌و ئیستا زۆر دلی به‌هه‌وله‌کانی خۆی خۆشه‌ و به‌ جوریک هه‌ست به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌کات، که باوه‌ر ناکه‌م جاریکی تر ئه‌و له‌ژێر سیته‌ر و له‌ناو کولتوور و ئایینی باوو‌بابیرانیدا ته‌وه‌ی ده‌ست بکه‌ویت و هه‌ستی بئ بکات، کاتیک ده‌یبینم له‌و باره‌وه‌ ده‌دویت، ته‌واو هه‌ستی بئ ده‌که‌م، که ئه‌و وه‌ک مه‌لیکه‌ و پوژانه‌ به‌بئ ته‌وه‌ی زۆردار و داگیرکه‌ره‌کان ببینیت به‌ سه‌ربه‌ستی به‌سه‌ر شاردایا ده‌فریت. ئه‌و ئیستا ئیماندار نییه‌ و ته‌نھا خه‌می خۆی بیت تا‌کو له‌دوای مردن به‌ ژیانیکی ته‌به‌دی پاداشت بدریته‌وه، نه‌خیز، وه‌کو خۆی ده‌لێت، ئه‌و هه‌لگری خه‌می میله‌تیک زولم‌لیکراوه، دلخۆشم زۆر دلخۆشم، که ئه‌و ئیستا ته‌وه‌نده هه‌ست به‌ ئاسوده‌یی ده‌کات، هه‌ر له‌به‌ر ته‌وه‌شه‌ نامه‌ویت بۆ هیچ شتیک، بیگومان نه‌ بۆ دین و نه‌ بۆ کولتووری خۆشمان، نامه‌ویت ته‌نھا بۆ ساتیکیش چیه‌ لئی بشیوتیم، چونکه‌ ده‌زانم ئه‌و چه‌ند به‌ باوه‌ره‌وه خه‌ریکه، ئیتر من وای ده‌بینم، که سالار له‌ناو پوچی خۆیدا نیشتمان و باوه‌ریکی نوئی بۆ خۆی خولقاندبیت.

په یوه نندیه کان سنووردارن و له دیواری حهوشه ی ماله که مان
تینا پرن، به رده وام له همووان ده پوانم و له په یوه ندی نوئ
ده که پرم، سه ره تای هموو دوستایه تی و هاو پتیه تیه کم له منه وه
ده ست پین ده کات، له یه که م دیدار و پاشان تا وه کو ده گاته نه وه ی
ناو پرم راستی نه وه یان پین بلیم، به لام با پیره خایم ئاوی فیر
کردووم، که شه جهره ی خۆم له بیر نه که م و هر ده م جیگای شانازیم
بیت، ئیتر خه لکی چۆن بیر ده که نه وه که یفی خویانه و کیشه ی من
نییه، هموو نه وانه ی له ته مه نمدا ناسیومن، کاتیک هاتوته سهر
نه وه ی وتوومه من جووله که م، خیرا رهنگی شتوواز و تامی ده میان
گوږاوه، وه کو بلتی ئیمه ی جوو له هه ساره یه کی تره وه هاتبین،
به رده وام ویستوومه نه وه یان پین بلیم، که باوه ره که ی من و تو
هه له پتینجراوی هه مان بیرن، په یام به ره که ی ئتوه ده لیت، 'جامه که نیوه
پره، نه وی ئیمه پینی وایه، هه مان جام نیوه ی به تاله!'
ئیترا نازانم بلیم راستی لای کامیانه، ئاوا و به و جوړه، نه و به زم
و بالوره یه هه زار ساله به رده وامه و ئیمه ی مرؤف ناتوانین لیتی
قوتار بین، نه وه تا بیینه چۆن ئهم نه ته وه یه ی لیک دابریوه.

به‌شئی چواره‌م

دابِران

خۆزگه له كونيگهوه چاوم له هاوڤيگاني سهردهمی منداليم دهبوو، ناتوانم له يادميان دهر بگهه و له چ تهمهنيگدا بوويتم و له ههر جيگايهك ژيايم، كورد واتهني دلم بهردهوام لايان بووه، ههردهم بهدوای ئهدرهسی ئهواندا گهراوم و ويستوومه بزانه لهكوچ دهژين، بهبئ ئهوهی تهها بۆ جاريگيش چيه نامهيهكيان بۆ بنيرم، بهبيرم نايهت لهوانيشهوه نامهه پي گهيشتهيت، دياره تهها بوونيان له ژياني مندا بۆخوی له دوورهوه ئاسوودهيم پي دهبهخشيت، يان واتايهكي تاييهتي ههيه، سهردهمی منداليم له گهرك و قوتابخانه زور كهسم ناسی، بهلام چهند كهسيك له منداليمهوه تاوهكو ئيستام بهردهوام دلم لايان بووه و پهيوهنديم لهگهلياندا نهچراوه، دهتوانم بليم ئهوان بهردهوام ههويئي ژيان و پالهواني ناو چيروكهكانم بوون.

يهكيك لهو هاوڤيانهه ماموستا پهسول بوو، پهسولي خوله پيران ناوی سياني ئهو هاوڤيهمه، كه بهس من دهمزانی ئهو پياره خوينهاري نيهه و به تهمني پوژيگ نهچووبووه قوتابخانه، بهلام خهلكي وايان دهزانی ماموستايه.

ههروهها جهمال عهلی و سامی فههه ج هاوڤيم بوون، ئهو هاوڤيانهه پوژانه و له دوورهوه هيز دهدهنه بهر ئهژنوكانم، دوای مردنی سارا، هاوڤيهتي ئهوان و بووني ئهو پياوانه منيان له ژياندا هيشتهوه، ئيتر بهردهوام ئاوا بيرم دهكردهوه، كه ئهو هاوڤيانهه

ھەرچەندە لىم دور بن، جۆرىك له مافيان بەسەر منەو ھەيە، يان
لەوانەيە بوونی منیش بۆ ئەوان بە ھەمان شتوہ مانايەکی تايبەتی
خۆی ھەبیت، بەبیرم دیت مامۆستا پەسول زوو زوو پیتی دەوتم،
'سالار، ئەگەر پۆژیک له پۆژان فت بوویت، ئەوا گيسکيکی گەرت
بۆ دەکەم بە خێر و برادەران دەعوەت دەکەم، ئەوسا بتلیک عارەقی
لی دەکړین و لەسەر گۆرەکەت دەست دەکەین بە گۆشتبەرژاندن و
عارەقخواردنەوہ.'

دوای مردنی من، ھەردەم ئەو پۆژ و دانیشتنەم بە ھاوپێکانم
بە پەوا دەبینی، بەلام دەترسام ئەوہی مامۆستا پەسول دەیلێت له
پاستیدا وا نەبیت و مردنی من بۆ ئەوان ئازار بەخش بیت، لەبەر
ئەوہ خەيالی خۆکوشتن و پۆیشتم بەدوای سارادا دوا خست،
ئیتەر با بوونی ئارۆنی کوپم و خەمی دابپانم له نیشتمان لەولاوہ
بۆستیت.

مشکيه کی کونی پهنگ بۆری شیواوی به سه ریه وه ئالاندبوو،
پیشاله کانی به ملاولای شانہکانیدا شوپ بو بوونه وه، پالتویه کی
په ساسی له بهردا بوو، له سه ر گیرفانی لای راستی پالتۆکه ی به
پهنگی سوور شیوازی پۆرتریٹیک دیار بوو، یان راستره بلیم
هیلکارییه کی شیواوی پهنگ سوور دیار بوو، که له دووری دوو
مه تریک به ولاره نه ده بینرا ئایا ئه و پهنگه سووره چی ده گه یه نیت؟
ئاخۆ مارکه ی پالتۆکه یه یان ده بیٹ چ فیکوریک بیٹ، له ژیریدا به
خه تیکی کاله وه بووی په ش به پیتی لاتینی نووسرابوو، ئارام.

به ری چاوی راستی به ئەندازه ی هه لماتیک ئاوساو و سوور
هه لگه پابوو، که لیت ده پوانی، له پیش سه رجه م ئەندامه کانی تری
ده موچاویدا ئه و بلقه سوورته ده هاته پیشچاو، چاوی چه پیشی
به رده وام زه رداوی لئ ده چۆرا و زوو زوو به سه ر قولی پالتۆکه ی
وشکی ده کرده وه.

دوای ئه وه ی مامۆستا په سولی هاوړینی، سالاری له و جیگایه جی
هیشت، دوو کاتژمیر زیاتر ده بوو له و تاریکیه دا وه ستابوو، به ره و
ئو جیگایه ی ده پوانی که مامۆستا په سولی له چاو ون بو بوو، له
خه یالیدا ئه و په رسیاره ی له خۆی ده کرد، 'تۆ بلتی جاریکی تر ئه و
هاوړییه م ببینمه وه؟'

پاشان کوپه که ی له باوه ش گرت و توند نووساندی به خۆیه وه،
له دینی زه لپوه تاوه کو گه یشتبووه سه ر سنوور، په یگایه کی دووری

بریبوو، هستی به نازاری پتیه‌کانی ده‌کرد، له‌و تاریکییه‌دا له‌سه‌ر
تاشه‌به‌ردیک دانیشته و زوو زوو پروناکی لایته‌که‌ی له‌دموچاوی
ئارۆن ده‌دا، که چه‌ند پۆژیک بوو تایه‌کی گه‌رمی لئ هاتبوو، دوا‌ی
ئه‌وه‌ی ماچیکی سه‌ر پروومه‌ته سارد و زه‌رده‌لگه‌پاوه‌که‌ی کرد،
پاشان ده‌ستی ده‌کرد به‌گیرفانیدا و چنگیک میوژی ده‌ره‌ینا، ده‌نک
ده‌نک ده‌یخسته ده‌می کوپه‌که‌ی، ئارۆن له‌په‌سا هیلنجی ده‌دا و
دوا‌ی ئه‌وه‌ی میوژه‌که‌ی ده‌جوی، تفی ده‌کرده‌وه، به‌رده‌وام ده‌کوکی
و پاشان سه‌ری خسته‌وه سه‌ر بالی باوکی، سالار کۆلی نه‌دا و
ده‌ستی کرد به‌گیرفانیکی تریدا و کاکله‌گویی بۆ ده‌ره‌ینا، داوا‌ی
لئ ده‌کرد چه‌ند ده‌نکیکیان لئ بخوات، ئارۆن به‌ئه‌سته‌م ده‌نگی ده‌ر
ده‌هات و به‌بئ ئه‌وه‌ی بتوانیت سه‌ری له‌سه‌ر بالی باوکی به‌رز
بکاته‌وه شانه‌کانی هه‌لده‌ته‌کاند.

سالار ئه‌و شه‌وه له‌سه‌ر سنوور چاوه‌پوانی عه‌لی قوتیبی ده‌کرد،
دوو پۆژ پیتش ئه‌و شه‌وه کاتیک به‌کتریان بینی، عه‌لی قوتیبی به‌لینی
ئه‌وه‌ی به‌سالار دا‌بوو، که پتیه‌ری بۆ بکات و له‌گه‌ل ئارۆندا بۆ
شاری تارانیا‌ن به‌ریت.

کاتژمیر ده‌ی شه‌و، عه‌لی قوتیبی له‌گه‌ل گه‌نجیکی باریکه‌له‌ی
په‌شپۆشدا گه‌یشته لای سالار، پیتش ئه‌وه‌ی چۆنی و چاکی له‌گه‌ل
سالار بکات، له‌پتیه‌ به‌سالاری وت، 'ئه‌م پیاوه پتیه‌ریت ده‌کات و
بۆ تارانته‌ده‌بات.'

عه‌لی قوتیبی چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک لای سالار مایه‌وه، دوو جار
له‌به‌رخویه‌وه و به‌بئ ئه‌وه‌ی له‌سالار بپوانیت وتی، 'ئه‌م کوپه
نموونه‌ی پۆله‌ی کوورده و جینگای باوه‌په‌!'
پاشان له‌تاریکیی ئه‌و شه‌وه‌دا چۆن له‌په‌ر په‌یدا بوو، ئاواش
خۆی له‌سالار ون کرد.

سالار به ترس و نابه‌دلییه‌وه به‌ناو ئه‌و کیتو و دارستانه‌دا دواى
 گه‌نجه نه‌ناسه‌که که‌وت، ماموستا ره‌سولى هاورپى به سالارى
 وتبوو، 'عهلى قوتبى باوه‌پينکراوى خويانه و جيگای متمانه‌يه!
 به‌لام ئه‌و شه‌وه عهلى قوتبى ئه‌وه‌ندى په‌له بوو، ته‌نانه‌ت
 پيپه‌ره‌که‌ى به سالاريش نه‌ناساند، دواى ئه‌وه‌ى له ريگا سالار
 له‌گه‌ل گه‌نجه‌که‌دا ده‌ستی کرد به ليدوان، پيپه‌ره‌که‌ى به سالارى
 وت، 'قوربان، به‌نده‌ت تايه‌ر عه‌زیز و خه‌لکى شارى بانه‌م.'
 تايه‌ر عه‌زیز به سالارى وت، 'به‌راستی من خاله‌ ره‌سول ته‌کلیفی
 لى کردم، تاوه‌کو بتگه‌يه‌نمه شارى تاران و له‌وى بته‌مه ئوتيلينک.'
 سالار ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانى تايه‌ر عه‌زیز و لى چوه
 پيشه‌وه و لى پرسى، 'بۆ تو خوشکه‌زای ماموستا ره‌سولیت؟'
 'ئه‌رى وه‌لا ئه‌و زاته خالۆمه.'

ئه‌و شه‌وه، دواى پينچ کاتژمير به پى رۆشتن، گه‌يشته‌ ديه‌ک،
 ديه‌که‌ ته‌نها چوار چرای تيدا ده‌گرا، به‌بى ئه‌وه‌ى پشوو بده‌ن، يان
 بچنه هيجکام له ماله‌کان، له به‌رده‌م ئاوايييه‌که‌دا سواری پيکاپينک
 بوون و به‌ره‌و شارى بانه به‌رى که‌وتن، پيش ئه‌وه‌ى بچنه ناو
 شار، گه‌يشته‌ بازگه‌يه‌ک، کاتينک پيکابه‌که‌ وه‌ستا، دوو پاسدار له‌لای
 راست و چه‌پيانه‌وه رووى تفه‌نگه‌کانيان تينکردن، پاشان له‌ژير
 رووناکیی گلوپينکدا دايان گرتن، پيکابه‌که‌يان پشکنى و پاشان يه‌کينک
 له پاسداره‌کان له سالار هاته پيشه‌وه و له به‌تانييه پيچراوه‌که‌ى
 باوه‌شى روانى، ئه‌و به‌تانييه‌ى سالار له ئارۆنيه‌وه ئالانديبوو، به
 فارسى پتى وت، 'تۆ چکاره‌يت'

سالار له تايه‌ر عه‌زیزی روانى و هيجى نه‌وت، پاسداره‌که
 ده‌ستی دايه‌ قولى سالار و له‌گه‌ل خويدا بۆ لای پاسداره‌که‌ى تری
 برد، گه‌نجیکی کورته‌بالای چاوزه‌ق به جلی کوردیيه‌وه په‌يدا بوو،

له بهرخۆیه وه بانگی له پاسداره که کرد، 'عێراقیه؟'
تایه ره عهزیز و شۆفیژی پیکابه که به فارسی که وتنه پارانه وه
و پێگیان له پاسداره که گرت، پاسداره که یش زوو زوو لوهله ی
تفهنگه که ی تی ده کردن و به توور په ییبه وه داوای لی ده کردن پێگا که ی
بۆ چۆل بکه ن، کابرای کورد هات و سالاری له دهست پاسداره که
وهه گرت و بردی له بن دیواری بازگه که دا رای گرت، له سالار هاته
پیشه وه و به چه پێی وت، 'هیچ خه م مه خۆ و برای خۆت ده بیته
فریاده ست!'

سالار له دووره وه له و دیمه نانه ی ده پروانی، که پاسداره کان زوو
زوو میلیان ده هیتایه وه و لوهله ی تفهنگه کانیا ن له تایه ره عهزیز و
شوفیره که ده کرد، کابرای کورد چه ند جار یگ ده که وته نیوانیا ن و
پاسداره کانی لی دوور ده خسته وه، پاشان ده که رایه وه بۆ لای تایه ره
عهزیز و شوفیره که و قسه ی له گه لدا ده کردن، کابرای کورد هات بۆ
لای سالار و لیتی پرسی، 'پوولت هه س؟'

سالار وه لامی کابرای نه دایه وه و بیده نگ له دووره وه له تایه ره
عهزیزی پروانی، کابرای کورده به بی وه لام بۆ لای پاسداره که
که رایه وه، دوا ی ئه وه ی به گوێدا چپاندی، پاسداره که به ره و لای
سالار هات و لوهله ی تفهنگه که ی خسته سه ره سه ری، ئه ویش
سه ری داخست و چاوی له ده موچاوی ئارۆن بری، که له و کاته دا
له دوو توپی به تانییه که وه لیوه ی دیار بوو، له خه یالی خۆیدا وتی،
'سارا، به رۆحی پاکت فریامان بکه وه!'

پاشان توند کور په که ی نووساند به خۆیه وه و پر به سنگی
بۆنی پیوه کرد، سه ری هه لبری و له چاوی پاسداره که ی پروانی،
پاسداره که دهستی داگرت و بیده نگ تفهنگه که ی کرده وه شانی و
بانگی له کابرای کورده کرد، دوا ی ئه وه ی پاسداره که به زمانی

فارسی تاویک له گهل شوفیره که دا دوا، شوفیره که هات و له گهل
سالار چون له ناو پیکابه که دا دانیشن، به دوا ی ئه واندا تایه ر عزیز
هات و که وتنه ری، تایه ر عزیز له به رخویه وه وتی، 'خوفروش!'
گه یشتینه ناو شاری بانه و له کولانیک، له به رده می مالیکدا
پیکابه که وهستا و دابه زین، تایه ر عزیز به سالاری وت، 'کاکه
سالار، ئیره که ره کی سه رایه و ئه مه مالی خومانه.'

دوانیوه پړوی پړوژی چوارشه ممه ی مانگی یه ک، سالار و نارون
 گه یشتنه شاری تاران، له میوانخانه ی په روین له جاده ی لاله زار
 دابه زین، کاتیک تایه ر عه زیز مالئاوایی کرد و ویستی بروت، سالار
 له بهر پشستینه که یدا پارچه یه ک په پړوی دهر هیتا و ویستی پاره به
 پینه ره که ی بدات، تایه ر عه زیز به سالاری وت، 'نه خیر، نه خیر کاک
 سالار خوايشت ده کم، حه تمن من ئه و کاره م بق پوول نه کردووه،
 ئیتر با بق خاله ره سول و عه لی قوتبی بیټ، من خاتری ئه وانم زور
 لایه، به خوا چاکه و پیاوه تیی ئه وانم زور زور به سه ره وه یه.'
 تایه ر عه زیز سالاری له ژووریکي دوو نه فه ریی ئوتیله که دا جی
 هیشت، ئه وه شی به سالار وت، که خاوه نی ئوتیله که خانمیکی کورده
 و ده توانیت متمانہ ی پی بکه یت.

لاواز و رهنگزه رد به رامبه ری یه کترین دانیشتیبون، پاشان نارون
 چوو خوی دا به سه ر په فه ی په نجه ره که دا و له دهره وه ی دهره پوانی،
 په نجه ره ی ژووره که یان که وتبوو به سه ر جاده یه کی جه نجالدا و
 به رده وام سه یاره ی پیدا تیپه ر ده بوو، سالار له سه ر جیگا که له سه ر
 پشت پال که وتبوو و له بنمیچه که ی دهره پوانی، هر دووکیان ماندووی
 ریگا بوون و تایه کی گه رمیان لی هاتبوو.

ئوتاره ی ئه و پړژه، سالار چوو بق لای خاوه نی ئوتیله که، که
 نافرہ تیکی به سالار چووی خه لکی شاری سنه بوو، بیست سالیک پیش
 ئه و پړژه هاتبوونه تاران و ئه و ئوتیله یان کریبوو، ژنه که به سالاری

وت، که میزده‌که‌ی چوار سالیک پیش نه و پوژه به نه‌خوشییه‌کی
کوتوپ مردوه، کاتیک سالار پیی وت، پیوستیان به یارمه‌تییه و
خوی و کوره‌که‌ی نه‌خوشن و زوریان برسییه، پاشان ثافره‌ته‌که به
ته‌لا سولتانی خوی به سالار ناساند و دهستی خسته سهر شانی
سالار و پیی وت، 'ئاغا گیان به‌چاوان، تو بچو، دهی بچو، وا من
برنج و شیوتان بۆ ساز ده‌که‌م.'

سالار له‌گه‌ل ئارۆن له به‌زده‌می په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستابوون و له
ده‌ره‌وه‌یان ده‌روانی و چاوه‌روان بوون، ئارۆن له سالاری پرسی،
'باوکه ئیره شاری سه‌یاره‌یه؟'

سالار ویستی وه‌لامی بداته‌وه و باسی شاری تارانی بۆ بکات،
پاشان راپله‌کی و به‌سه‌رنجه‌وه لئی پروانی، ئارۆنی له نامیز گرتوو
به‌سه‌ریدا نووشتایه‌وه، تاویک بیته‌نگ له پوخساری کوره‌که‌ی
پروانی و هه‌ولی دا وه‌لامی بداته‌وه، خوی پهن پانه‌گیرا و به‌ده‌م
قسه‌کردنه‌وه فرمیسک به چاویدا هاتنه‌ خوار. سالار به‌و قسه‌یه‌ی
ئارۆن سه‌رسام بو، چونکه ئارۆن له‌دوای مردنی سارای دایکییه‌وه،
هیچ قسه‌ی نه‌کردبوو، بیته‌نگ له ئارۆنی کوپی ده‌روانی و پاشان
ماسوولکه‌کانی ده‌موچاوی گرژ کردن، له کاتیکدا پوخساری سارای
له پووی ئارۆندا ده‌بینی، شانی هه‌لده‌بپین و به‌ دهستی راستی
توند له‌سه‌ر جله‌کانیه‌وه سه‌ردلی گوشی، له‌تاو ئازار تاویک چاوی
نووقاند و پر به‌ سییه‌کانی هه‌ناسه‌کی قوولی هه‌لمژی.

ئاسه‌واری به‌فریکی بۆری چلکن هیتشتا له‌سه‌ر سه‌کۆی جاده‌که
بوو، ژوره‌که‌یان تا سفر و خوار سفری پله‌ی سه‌دی ساردبوو،
هه‌ردووکیان تابه‌کی نه‌وه‌نده گه‌رمیان لی هاتبوو، هه‌موو ئازای
له‌شیان له ئاره‌قه‌دا خوسابوو، به‌رده‌وام ده‌کوکین و به‌نۆره چلم و
ته‌پیی لووتیان هه‌ل ده‌لووشی، کاتیک له ده‌رگا درا، پیش نه‌وه‌ی

سالار بگاته بهردهمی دهرگاکه و بیکاته‌وه، ته‌لا سولتانی به پالیک دهرگاکه‌ی کرده‌وه و به سینیه‌که‌وه هاته به‌ردهمی سالار و وه‌ستا و وتی، 'ئاغای سالار، بفرموو، له‌ته‌ک به‌چه‌ک‌ت تیز بخزن و وه‌لی دوا‌یی ئه‌گه‌ر پوخسه‌تم پین بیه‌یت ده‌که‌ومه ویزه‌تان و خاس ده‌تان شیلم.'

سینیه‌که‌ی ده‌ستی دوو قایی فافزنی برنج و قاپیکی باغه‌ی قوولی له‌سه‌ر بوو، له‌سه‌ر میزی ناوه‌پراستی به‌ینی هه‌ردوو جیگاکه‌دا دای نا، 'ده‌ی بفرموون.'

ئارون به‌چاوی پر له‌پییوق و ته‌په‌وه له‌ته‌لا سولتانی پوانی و ناوبه‌ناو به‌سه‌ر بالی بلووزه خورییه‌که‌ی به‌ری چلمی لووتی ده‌سپی، ئه‌و بلووزه‌ی نه‌نه‌که‌تان بوی چنیبوو، سالار به‌شهرمیکه‌وه سوپاسی ته‌لا سولتانی کرد، ته‌لا سولتانی پویشت و ئه‌وانیش ده‌ستیان به‌نانخواردن کرد، پاش چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک به‌عه‌لادینیکی سه‌وزه‌وه گه‌رایه‌وه، هینای له‌نیزیکیان دای نا و بپن ئه‌وه‌ی هیچ بلیت له‌پشتی ئارونه‌وه له‌سه‌ر قه‌راغی جیگاکه‌ی دانیشت و بیده‌نگ له‌سالاری ده‌روانی، سالار هه‌ولی له‌گه‌ل ئارون ده‌دا تاوه‌کو نانی دهرخوارد بدات، به‌ئاوی ته‌ماته‌که‌ برنجه‌که‌ی بق خوساندبوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خویدا بدویت، 'ئه‌وه چه‌ند پوژیکه‌ هیچی نه‌خواردوو، ئیشتیهای نییه، ئیتر هه‌رچی به‌زور نه‌بیت!' ته‌لا بپن ئه‌وه‌ی وه‌لامی سالار بداته‌وه، له‌ئارونی پوانی و سه‌ریکی بق له‌قاند.

ده‌مه‌و ئیواره‌ی هه‌مان پوژ، ته‌لا سولتانی هات و داوای له‌سالار کرد له‌گه‌ل ئارونی کوپی بچیت بق یه‌کیک له‌و دوو هه‌مامه‌ی له‌قاتی خواره‌وه‌ی ئوتیله‌که‌ بوون، ئوتیله‌که‌ی ته‌لا سی نه‌وم و له‌بیست ژوور پیک هاتبوو، ئه‌وده‌م بیجگه‌ له‌سالار و ئارون

دوای دوو پوژ مانه وه یان له ئوتیلی پەروین، سالار داوای له
تەلا سولتانی کرد، ناو نیشانی دوو دۆستی بۆ بدۆزیتەوه، که سالار
پیتی وا بوو له شاری تاران دەژیان، بە ناوی خەسرەو و فەرهادی
میرزایی بازرگان، که دوکانیان له بازارپی جیهان هەیه.

تەلا له وهلامدا بە سالاری وتبوو، 'ناسیاون.'

ئەو پوژە کزەبایەکی سارد کلویی بەفری بە کووچە و
جادهکانی تاراندا پیچ دەدا و درهختی سەر شەقامەکانی هینابوو
هەله که سەما، تەلا پیش سالار کەوت و هەر لە سەر هەمان جاده و
سەد مەتریک له ئوتیلە کهی تەلا سولتانی دوور کەوتتەوه، کاتیک
گەیشتنە بەردەمی بازارپی جیهان، سالار بەردەوام ئەوهی له
خەیاڵدا بوو، که خەسرەو کاتی خۆی بە سالاری وتبوو له بازارپی
جیهان بە هەر دوکانداریک بلیت کۆگای میرزایی یە کەسەر بۆ لای
ئیمەت دەهینن.

له بەردەمی قەیسەری جیهاندا تەلا سولتانی گەرایەوه و سالار
له ویدا له یە کەم دوکانداری پرسی، دوکاندارە که جل و کەلوپەلی
مندالانی بە بنمیچی سەربانی قەیسەرییە که دا هەلواسیبوو، وهکو
دهیان مندالی تەمەن یە ک تاکو ده سال بە دیواری قەیسەرییە که دا
هەلزنابن، کابرای دوکاندار، گەنجیکی باریکە لهی ریکپۆشی
سەروریشەاتوو بوو، تەمەنی نزیکی بیست سالیک دەبوو، بەبی
ئەوهی هیچ وهلامیکی سالار بداتەوه، خیرا دوکانە کهی خۆی جی
هینشت و پیش سالار کەوت، چوار دوکانیکی بپی و خۆی کرد
بە دوکانیکی گەورە ی شووشە بەندی روناکدا، کاتیک سالار و
ئارۆن چوونە نیو دوکانە که، رەنگ و پووناکی ناو دوکانە که
سەرنجی راکیشان و بیدەنگ بە چوار دەوری خۆیاندا دهیان
روانی، روناکی گۆپەکان له رەنگە توخ و گەرمەکاندا دووبارە

دهبوونهوه، ئارۆن دهستی سالاری توند گرتیوو، بئ ئەوهی له کهس بپوانن یان له خهیاڵیاندا بیت بۆچی هاتوونهته ئەو جیگایه، سهرسام تاویک بهدهوری خۆیاندا خولانهوه، دوکانیکی گهوره بوو، به چواردهووریدا به قوماشی پهنگاوپهنگ داپۆشرابوو، لهو کاتهدا کهسیک سالاری لهو سهرنجدان و خهیاڵه‌ی دابری و فهرمووی لئ کرد، سالار سهرنجی له کابرا دا و به دهنگیکی تیکشکاو و قورگی پر له گریانهوه، 'کاکه خهسرهوا!'

کابرایهکی سهروپیشسپیی بالابه‌رز بوو، چاکهت و پانتۆلیک و کراسیکی سپیی له‌به‌ردا بوو، کاتیک سالار باوهشی کرد به ملیدا، ئەو سهرسام له جیگای خۆی وشک وه‌ستابوو، دیار بوو ئەو سالاری نه‌ده‌ناسییهوه، سالار هیشتا قۆلی له ملی کابراوه ئالاندبوون و توند خۆی پتۆه نوساندبوو، به‌دهم گریانهوه وتی، 'من سالاری کورپی یه‌عقووبیم، خوشکه‌زای خایم شولومۆم.'

خهسرهو میرزا، کاتیک ئەمه‌ی له سالار بیست، هه‌ردوو قۆلی له ملی سالارهوه ئالاند و بئ ئەوه‌ی هه‌یج بلیت، تاویک بێده‌نگ یه‌کتریان توند به‌خۆوه گۆشی، ئارۆن سه‌رسام به‌باوکی و خهسره‌ودا هه‌لی ده‌پوانی، کاتیک خهسره‌و قۆلی له ملی سالار کردوه، ده‌ستیکی خسته سه‌ر شانی سالار و ئاماژه‌ی به‌ره‌و پووی کورپه‌ گه‌نجه‌که کرد و وتی، 'ئه‌وه کامه‌رانی برا‌زامة، کورپی فه‌ره‌ادی په‌حمه‌تییه!'

له کاتیکدا سالار به‌سه‌رسامییه‌وه له کامه‌رانی ده‌پوانی، خهسره‌و دانه‌وییه‌وه و ئارۆنی گرت به‌باوه‌ش و وتی، 'ده‌ی ئەم پیاوه بچکۆلانه‌یه‌ کتییه؟'

سالار هیشتا له خه‌یاڵی خۆیدا خه‌ریکی بپه‌رکردنه‌وه و لیکدانه‌وه بوو، دوا‌ی ئەوه‌ی چه‌ند جارێک له خه‌یاڵیدا قسه‌که‌ی ئەوه‌ی دووباره‌ کرده‌وه، 'کامه‌رانی کورپی فه‌ره‌ادی په‌حمه‌تی!'

پاشان له بهرځويه وه وتی، 'ټارون، کوږمه، کاکه خه سره و!'
سالار ئه مه ی وت و بهر و پرووی کامه ران چوو، ئه ملاولای
یه کیان ماچ کرد، له و کاته دا سالار ویستی هه والی فه رهاد بپرسیت،
به لام خه سره و بواری پین نه دا و له گه ل ټاروندا دهستی کرد به
قسه کردن، فه رمووی له سالار کرد تاوه کو دانیشیت، پاشان
پرووی کرده کامه ران و پینی وت، 'بزانه چی دهځونه وه و ئه گه ر
برسییشیان خواردنیان بۆ بیته.'

کاتیک کامه ران پرسیری له سالار کرد، له وه لامدا وتی،
'کاکه گیان چا، چایه کی خهست، بۆ ئه م پیاوهش شه ربه تیک یان
په رداخیک ټاو.'

کامه ران له ده رگای دوکانه که چوو ده ره وه، له و کاته دا سالار
فرسه تی هیتا و له خه سره وی پرسی، 'ئه ری کاکه خه سره و پیم
بلی، کاک فه رهاد که ی کوچی دوا یی کرد؟'

له و کاته دا خه سره و میرزا ټارونی له سه ر کوش بو و
به رانبه ر سالار دانیشتوو، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و بی
ئوه ی له سالار بپوانیت، بیده نگ دهستی ټارونی له ناو ده ستیدا
پاگرت، هیواش سه ری په نجه کانی به پشتی دهسته بچکوله و
په نجه باریکه کانی ټاروندا ده هیتا، له به رځويه وه وتی، 'به خوا برام
نازانم چیت پین بلیم، ځوزگه به ده ردی خوا بپروشتایه!'

'ده ی چون و چی پرووی دا؟'

'سالار گیان، باوکم کاتی ځوی له ده ست زولم و زور له
شاری سلیمانیه وه هه لاهات، له جیاتیی ئوه ی وه کو ئه و عالمه
بۆ ئیسرا ئیل بچیت، به رحه مت بیت پرووی کرده شاری سنه،
ځوی واته نی هه موو جاریک ده یوت من نامه ویت کوردستان بۆ
موسولمانه هه وه سبازه کان به چی بلیم، بیست سالیک له مه و به ر

باوكم كۆچى دوايى كرد، من و فه رهاد و گوله باخى خوشكم هاتينه تاران، ئەو گوله باخ هەر زوو بە نەخۆشى مائاوايى لى كردىن و هەشت مانگى كىش پىش ئەمړق فه رهاد لە لايەن ئىتلاعاته وه بە تۆمەتى پشتگيرى كردنى كۆمۆنىستەكان تۆمەتبار كرا، ئا لەو خيابانى جمهوورىيە لەگەل چوار كەسى تر بە پىش چاوى ئىمە و عەشاماتىكى زۆرەو ملىان بە پەتدا كردن، بەخوا سالار گيان، ئەخىرەن ناچارىن هەموومان هەلبىتىن، بچىن بۆ ولاتىك لە ولاتەكانى ئەوروپا يان بەرەو ئەمريكا بړوین، ئىتر خۆمان نەخەلەتتىن و ئەو مان قبول بىت كە ئىدى ئىمەى جوو لەم ولاتانەدا جىگامان نايىتەو، دەى پىم بلنى دەنگوباسى ئىو؟ كاك خايم و دايكت و ئەوان چۆن؟'

سالار هىشتا بەسەرسامىيەو لە خەسرهوى دەروانى، ويستى وەلامى خەسرهو بداتەو، بەلام نەيدەزانى لەكوئو دەست پى بكات، لەو كاتەدا كامەران بە سىنيەكەو گەپايەو، لەژىر ئەو مېزەى سالار و خەسرهو لە تەنىشتىو دانىشتبون، تەپلەكىكى دەر هىتا، سىنيەكەى دەستى پەرداخىك شەربەتى پرتەقال و دوو پيالە چاى لەسەر بوو، سىنيەكەى خستە سەر تەپلەكەكە و چوو بەردەمى ئارۆن و دانەوييەو، بى ئەوئەى هىچ بلىت لە گىرفانى پانتۆلەكەى جىتيكى بچووكى باغەى دەر هىتا و بەرەو پووى ئارۆن گرتى و وتى، 'ئەوئەش بۆ تو.'

كامەران وەكو ئەوئەى بىهويت يارى لەگەل ئارۆندا بكات، دەستى كرد بە گىرفانەكەى ترىدا و چنگىك نوقلى پەنگاوپەنگى دەر هىتا و هەردوو دەستى بەرەو پووى ئارۆن پاگرت.

سالار سەپرىكى خەسرهوى كرد و وتى، 'پووداو و چىرۆكەكانى لای من بۆ دوايى.'

خەسرەو سەرى بۆ سالار پراوەشانىد و بە دەم قەسە کردنەو
لە گەل ئارۆندا يەكى دەنكىك لە نوقلەكانى ناو دەستى كامەرانىان
مەلگرت و دواى ئەوەى لە يەكترىنىان پراونى، نوقلەكەيان خستە ناو
دەمیان و دەستیان كرد بە پىكەنن.

ئەو پۆژانەى سالار لە تاران ماىەو، سەردانى مالى خەسرەوى
نەكرد، چونكە خەسرەو ئەوەى بە سالار وتبوو، كە دلىناىە مال و
دوكانەكەى لە لاىەن پۆلىس و ئىتلاعاتەو چاودىرى دەكرىت، سالار
ناچار بوو زۆرىەى كات لە ئوتىل پەروىن بمىنىتەو و چاوەپوان
بىت، خەسرە و كامەران پۆژانە سەردانى ئوتىل پەروىنىان دەكرد،
دواى سى مانگ، خەسرەو لە كووچەى عەرەبە پاسپۇرتىكى كرى و
كامەران ناو و وىنەى سالار و ئارۆنى خستە سەر، خەسرەو فىزای
هۆلەندای بۆ سالار و ئارۆن كرىبوو، بەلام مانەو و چاوەپوانكردى
سالار زىاتر بۆ ئەو بوو تاوەكو بتوانىت بۆ ئەمرىكا بىرات، پاشان
خەسرەو ئەوەى بە سالار وت، كە ئەو لە هۆلەنداو دەتوانىت خۆى
ئەو رىك بخت و لەوێو بۆ ئەمرىكا بچىت.

مانگی چواری سالی ۱۹۸۰ سالار گه‌یشته ولاتی هۆله‌ندا، دوو پوژ ده‌ستبه‌سه‌ر کرا و له ئاپارتمانیکی داخراودا هیشتیانه‌وه، ئه‌و ئاپارتمانە شوینی پیتشوازیلیکردنی په‌نابه‌ران بوو، پاش ئه‌وه‌ی دوو جار بۆ ماوه‌ی زیاتر له دوو کاتژمیر لپرسینه‌وه و لیدوانیان له‌گه‌لدا کرد، له خوارووی هۆله‌ندا ناردیانه که‌مپی چاوه‌پروانی.

پاریزه‌ره‌که‌ی سالار پیاویکی به‌سالاجووی سوورکار بوو، له پوژێ یه‌که‌می بینینیدا به‌ سالاری وتبوو، چاوه‌پروان به‌ و له ماوه‌ی چوار‌ه‌فته‌دا وه‌لام ده‌دریته‌وه، هه‌روه‌ها داوای ئه‌وه‌ی له سالار کردبوو، به‌لگه‌نامه‌یه‌ک له عیراقه‌وه بیتیت، که بیسه‌لمینیت ئه‌و عیراقیه‌یان به‌ په‌چه‌له‌ک په‌کینکه له جووه‌کانی ئه‌و ولاته‌ی لێوه‌ی هاتوو، ئه‌وکات به‌ زووترین کات مافی په‌نابه‌ریی پێ ده‌دریت، به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌وه سالار به‌رده‌وام نکۆلی له‌وه ده‌کرد و ده‌یوت، 'من عیراقی نیم و ته‌نها جوویه‌کی کوردم.'

پوژێ گه‌یشتنی بۆ فرۆکه‌خانه‌ی ئه‌مستردام، ئه‌و شوناسنامه عیراقیه‌ی سالانیک بوو له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لی گرتبوو، له‌سه‌ری نووسرا‌بوو سالار په‌عقووب و سالی ۱۹۵۲ بۆ ته‌واوکردنی ناوی سیانی عه‌لییان پێوه نووساندبوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووسرا‌بوو که ئه‌و به‌ دیانه‌ت موسولمانه، پیتش ئه‌وه‌ی له فرۆکه‌خانه‌ی ئه‌مستردام دابه‌زیت لوولی کرد و کردی به‌ کونی

ته والیتی فرۆکه که دا، ئەو شوناسنامە عێراقییەیی سالا نیک ئەوی لە
گرتن و ڕاوە دوونان پاراستبوو.

لە یەکەم لێدوانیدا وتبووی، ناوم سالار یە عقووب سلیمانە و
بە ڕەگەز کوردیکی جوولەکە یە و سالی ۱۹۵۲ ناچار بوون ناو و
ناونیشان و دیانە تیان بگۆڕن. سالار زوو زوو بە مۆتەر جیمەکە ی
وتبوو، 'پێیان بلێ، کە بە سەرھاتی من ھاوشیۆە ی جووہ کانی
ئەوروپایە، کە چۆن لە کاتی جەنگی جیھانی دوو مەدا ناو و
ناونیشانیان ئەگۆڕی بۆ ئەوہ ی نازییەکان نەیانگرن!'

دوای ئەوہ ی قسە کانی سالار ھەمووی لە لایەن نووسەرێکە وە
تۆمار کران، داویان لە سالار کرد بۆ پشتر پاستکردنەوہ ی ئەو
بە سەرھاتانە ی باسی لێوہ کردبوون، پێویستیان بە دۆکۆمێنت ھە ی،
سالار لە وەلامدا وتبووی، 'ئە ئیستا و نە لە داھاتوودا ناتوانم
بە لگە نامە لە عێراقە وە بیتنم!'

دوای ئەو لێپرسینە وانە، مۆتەر جیمە کوردە کە بە سالاری وتبوو،
'ئەری مالت بە قور گیریت، ئەگەر تۆ راست دەکەیت و جوولە کە ی،
بۆ ناچیتە وە بۆ ئیسرائیل و چیت داوہ لێرە؟'

'ئەری بڕام تۆ چ پێویست دەکات ناماقوولی وا بکەیت، کاری
تەر جومە ی خۆت بکە و حەقت بە سەر منیکی ھەژارە وە چییە،
چکارە م و لە کوێوہ ھاتووم و دەمە ویت لە کوێ بژیم!'

کابرای وەرگێڕ بە توو ڕەبییە وە لە سالاری ڕوانی و پاشان بە بی
ئەوہ ی ھیچ بلێت پشتی تیکرد و ڕۆیشت.

کە مپی شازادە لە ناو دارستانیکی چڕ و تاریک و دوور لە
ئاوہ دانیدا بوو، ئە لمانە کان لە کاتی داگیرکردنی ولاتی ھۆلەندا دا
سالی ۱۹۴۲ بۆ مە بەستی کۆکردنەوہ ی جوولە کە ھۆلەندییە کان
دروستیان کردبوو، پاشان بە شەمە ندە فەر بە ناو ئە لمانیا دا بۆ

پۆلۇنيا و لەويۆه بۆ كەمبى بەناوبانگى ئاوسويچ دەبران، ھىشتا ئاسەوارى ھىلى ئاسنى ئەو شەمەندەفەرە مابوو، كە زياتر لە بيست ھەزار منداڭ و ژن و پياوى جوولەكەى پىن راگويزرابوو، دوو ھىلى ئاسنى تەرىبى ژەنگرتوو، بەناو دارستانەكەدا تاكو ناو كەمپەكە و بەردەم ئەو ئاپارتمانەى سالارى تىدا بوو، كىشابوو. ئاپارتمانەكە دوو قات بوو و لە دە ژوور پىك ھاتبوو، ھەر ژوورە و خىزانىك يان زياتر لە كەسىكى تىدا بوو، دانىشتوانى ئەو كەمپە لە دەيان ولاتى جياوازو ھاتبوون.

ھەفتەى يەكەم سالار دوو جار لەگەل ئارۇندا سەردانى پزىشكى كەمپەكەيان كرد، ئافرەتتىكى تەمەن سى سالەى قژزەردى بالا بەرزى چاوشىن بوو، بەردەوام بە ئىنگليزىيەكى خىزا لەگەل سالاردا دەدا، سالار بى ئەو ھى لە مەبەست و قسەكانى تىيگات، بەردەوام سەرى بۆ دەلەقاند و بەلىى بۆ دەكرد، دواى ئەو ھى پزىشكەكە پشكىنى بۆ ئارۇن كرد، مەلھەمىك و شووشەيەك شرووبى بە سالار دابوو، تاكو بە مەلھەمەكە پۆژىى جارىك سنگ و پشنى كۆرەكەى پى بشىلپىت و پۆژىى يەك جار كەوچكەچايەك لە شرووبەكە دەرخواردى ئارۇن بدات، جياواز لەو ھى پزىشكەكە چى بە سالار وتبوو، لە پۆژىكدا چوار جار تەواوى جەستەى ئارۇنى بە مەلھەمەكە دەشىلا و پۆژانە زياتر لە سى جار بە كەوچكىكى چىشتخواردن شرووبەكەى دەكرد بە قورگى ئارۇندا، پۆژانى دواى ئەو پۆژە بارى تەندروستىى ئارۇن بەرەو خراپتر دەچوو، خواردنى نەدەخوارد و بەردەوام تايەكى گەرمى لى ھاتبوو، بىچگە لەو ھى زوو زوو دەپشايەو ھە و سكى دەچوو.

ئىتوارەيەك سالار ئارۇنى لە بەتانيەكى سەوزەو ھە ئالاند و بەھەلەداوان گەياندىيە ئەو ئاپارتمانەى ئەكەوتە سەر دەرگای

دەر وهی که مپه که، هروه ها شوینی پیشوازیکردن بوو، دواي دعوام و به تاییه تی شهوان، چند پولیسیکی لی بوو، سالار به شپزه بییه وه گه یشته ناو هولی پیشوازیکردنه که، که بیجگه له دهرگای هاتنه ژووره وه، دهرگای تری له سر نه بوو، لای راست و چه چه ندین کورسی به دیواره کانه وه لکینرابوون، هوله که په نجره یه کی شووشه به ندی ده که وته سر و له و کاته دا په نجره که داخرابوو، به لام چند کونیکي بۆ لیدوان تیدا بوو، له و کونانه وه سر نشینانی که مپه که ده بوایه قسه یان له گه ل کار به ده ست یان پولیسه کانی که مپه که دا بگردایه، شووشه ی په نجره که به قه دهر له پی ده ستیک نه ستور بوو، بۆ ئه و مه به سته ی پولیس و کار به ده ستانی که مپه که له رق و توورپه یی ئاواره کانی ناو که مپه که بپاریزیت، پینچ سانتیمه تریک بۆشایی بۆ نامه و گورینه وه ی شوناس له ژیر شووشه ی په نجره که دا بوو.

سالار کاتیک گه یشته به رده می په نجره که، هه ناسه ی له بهر برابوو، له و کاته دا چوار پولیس له ژووره وه بوون، سیانیان پشتیان له سالار بوو و ته ماشای ته له فزیونیان ده کرد، که له و کاته دا به ریکه وت یاریی توپین بوو، یه کیک له پولیسه کانیش له پشتی په نجره شووشه به نده که وه دانیشتبوو، کابرایه کی قه له وی سوورکار بوو.

سالار جووتیک نه علی دراوی له پیدا بوو، هه رچه نده له دهر وه ی ئاپارتمان که کزه بایه کی ساردی ده هات و شه وانه ناو ئه و دارستانه به رده وام ته ر و شیدار بوو، سالار تیشیرتیکی قۆلکورتی سپی و دهر پیکورتیکی تاکو سر نه ژنوی له پیدا بوو، قژی دریز و دوو مانگ ده بوو ریشی نه تاشیبوو، وه کو مندالیکی ساوا ئارونی قوماته کردبوو، له باوه شیدا به ته نها دهموچاوی به دهر وه بوو، زوو زوو چاوه کال و قاوه بییه کانی هه لده بری و به ترسه وه له پوخساری

باوکی دەرپروانی، پۆلیسهکه له سالاری پروانی و بههیمینییهکهوه وتی،
'فهرموو، دهتوانم یارمهتیت بدهم؟'

سالار له پۆلیسهکهی پروانی و بهدیقهتهوه چاوی به پۆلیسهکانی
تردا گێزا، بیدهنگ له تهلهفزیونهکهی پروانی و ههناسهیهکی قوولی
ههلهکیتشا، سهری داخست و له ئارۆنی پروانی و دیسان له پۆلیسهکهی
پروانییهوه، وهکو بییهویت به ئاماژه شتیک به پۆلیسهکه بلیت، دیار
بوو له خهیاڵیدا به زمانی ئینگلیزی رستهیهکی گونجاوی بۆ ریک
نهدهخرا، چهند جاریک بهشهرمیکهوه و لهژیر لیوهوه وهکو لهگهله
خۆیدا بدویت وتی، 'ئهمن مناله، ئهمن مناله!'

سالار بهرامبهر پۆلیسهکه دهمی کردبووه و چاوی داچرپیوو،
پۆلیسهکه لێی پرسی، 'چی ئهمن مناله، ئهمن مناله چیهتی، نهخۆشه؟'
'بهلی، بهلی زۆر زۆر نهخۆشه!'

پۆلیسهکه چهند جاریک سهری بۆ سالار لهقاند و پتی وت،
'بهلی، بهلی، برۆ لهویدا دانیشه! یان بچۆرهوه ئاپارتمانکهی خۆت،
ئهوه من تهلهفۆن بۆ پزیشک دهکم.'

سالار وهکو له پۆلیسهکه تینهگهیشتیبت، دیسان به سهری
ئاماژهی به ئارۆن کرد به باوهشیهوه و دیسان وتی، 'نهخۆشه،
زۆر زۆر نهخۆشه!'

'دهزانم بهرێز، ژمارهی ئاپارتمان و ژوورهکهت چهند بوو؟'
پۆلیسهکانی تر پرویان وهر گێرابوو و ههرسیکیان له سالاریان
دهپروانی، پۆلیسی بهر پهنجهرهکه دهستی دایه تهلهفۆنی سهر
میزهکهی بهردهمی و ژمارهیهکی لێدا، لێدوانهکهی چهند ههناسهیهکی
خایاند، پاشان پۆلیسهکه ئاماژهی به کورسییهکانی پشتهوهی سالار
کرد و وتی، 'بهرێز چاوهپروان به، پاش پینچ خولهکی دیکه پزیشکهکه
دهگات!'

سالار به تو پرەبیبیەوہ چاوی بەسەر پۆلیسەکاندا گێژا، پشتی تیکردن و بە ھۆلەکەدا دەستی کرد بە گەران، زوو زوو دەوہستا و لە ئارۆنی دەروانی، ئازاریکی قوول لە دلێوہ بەرہو سەرستکی کشا، لەتاو ئازار خۆی کووڕ کرد و بە پینوہ بەسەر ئارۆندا خۆی نووشتاندەوہ، خۆی لەسەر پیکانی بۆ راگیر نەدەکرا و چوو لەسەر کورسییەک دانیشت، خەمی ئارۆن و جەنجالی ناو خەیالی و ئازاری دلی باری دەروونی ئەویان ئالۆز کردبوو، بەبێ خواستی خۆی چەند دلۆپیک فرمیسک کەوتنە سەر ئەو بەتانییەیی لە ئارۆنەوہ ئالاندبووی.

پزیشکەکە کابرایەکی قژزەردی کورتەبالای لاو بوو، قەمسەلەییەکی رەشی ئەستووری درێژی تا سەر ئەژنۆکانی لەبەردا بوو، جانتایەکی چەرمی بەدەستەوہ بوو، کاتیک گەیشت، چوو لە بەردەمی پەنجەرەکەدا وەستا، پۆلیسەکە ئاماژەیی بۆ لای سالار کرد، سالار وەکو لە ھۆش خۆی چووپییت، بیدەنگ چەمابووہ و سەری بەسەر ئارۆندا داھیشتبوو، کاتیک پزیشکەکە چوو لە تەنیشتیەوہ وەستا و دەستیکی خستە سەر شانی، سالار وەک لە خەونیکی قوول راپەربیییت، شلەژا و خۆی راست کردەوہ و لە دەموچاوی پزیشکەکەیی روانی، پزیشکەکە دەستی بەرہو پووی سالار درێژ کرد، پێش ئەوہی سالار تەوقەیی لەگەلدا بکات، وتی، 'من دکتۆر یانسنم.'

دوکتۆر یانسن دەستی دایە بنبالی سالار و ھەستایە سەر پێ، پاشان پیکەوہ بۆ ژوورەکەیی خۆی گەرانەوہ، لەوی ئارۆنی لە باوہشی سالار دەر ھینا و پشکنینی بۆ کرد، دواي ئەوہی لەسەر کاغەزیک چەند دێرپیکی نووسی و لەسەر میزی ژوورەکە دای نا، پاشان ویستی ئەوہ بۆ سالار روون بکاتەوہ، کە ھیچ مەترسییەک

لهسه ر ژيانی منداله که ی نییه، سالار بیدهنگ له پزیشکه که ی
دهر وانی، به بی ئه وه ی له قسه کانی دوکتور یانسن تیپگات، کاتیک
یانسن ویستی جینیان بهیلت، سالار خوی تووره کرد و به زمانی
نیوه کوردی و ئینگلیزی هاواری بهسه ر پزیشکه که دا کرد، 'ئه و
کوره نهخوشه زور نهخوشه و گیان دهر نابات!'

تاوه کو ناو دهر گای دهره وه ی ئاپارتمان که داوی دوکتور یانسن
که وتبوو. یانسن چند جار یک دهستی سالاری گرت و به سالاری
وت، 'ترست نه بیت، نهخوشی کوره که ت کوشنده نییه.'

پوژی دوا یی سالار چوو له دهرمانخانه ی که مپه که شووشه یه ک
شرووبی بۆ وهر گرت، دوو پوژی بهسه ردا تیپه ری و تهنروستی
ئارون زیاتر بهره و خرابی دهچوو، له زمان که وتبوو، بهئه ستم
دهیتوانی چاوی هلبیتیت.

دوانیوه پوژی ئه و پوژه سالار سهردانی دوکتور یانسنی
کرد، یانسن به سالاری وتبوو، 'ئه و مناله بههوی جیگورپی و
هواگورپی که نهخوش که تووه و تهنها پیویستی به پشووه.'

ئیواره ی هه مان پوژ سالار به شیوه ی جاری پئشوو، ئارونی له
باوهش گرت و بۆ ئاپارتمانی پئشووزیلکردنه که بردی، پۆلیسه کان
داوایان لی کرد هیواش بیت و ئه وان تهلهفون بۆ پزیشکی که مپه که
دهکن، بهلام بیزاری و تووره یی سالار به بهلین و لهسه رخوی
پۆلیسه کان هیواش نهدهبوویه وه، ئه و دوو شووشه شرووبه ی به
دهستیوه بوو توند دانی به پرووی په نجره که ی نیوان خوی و
پۆلیسه کاند، شرووبه کان به جوریک به شووشه ئه سستوره که ی
په نجره که دا بلاو بووبونه وه بهئه ستم سالار پۆلیسه کانی
لیوه دیار بوو، له و کاته دا ئارونی له ناو به تانیبه کدا لهسه ر دوو
کورسی پال خستبوو، خویشی به و هۆله دا وه کو ئازه لیک بریندار

دهخولايه وه و بهردهوام له بهرخويه وه قسه ي دهکرد و جنتوي ددها،
زوري نهخاياند پينج پولي سي تاييه ت به جلي ره شه وه خويان کرد
به هولي پيشوازيکردنه که دا و پهلاماري سالاريان دا، دواي شه وه ي
قوله ستيان کرد، هه ليان گرت و برديان و خستيانه پشتي پاسيكي
ره شي داخراوه وه، يه کيک له پوليسه کان ئاروني له باوهش گرت و
چوو له پيشه وه ي پاسه که دا دانيشت، دواي شه وه ي پاسه که به ره وه
پوليسخانه ي شاري بريدا و نزیک که مپه که که وته ري، پوليسه کاني
که مپه که که وته پاککردنه وه و سريني شه و په نجه ره يه ي شه واني له و
تو پره بوونه ي سالار پاراستبوو.

ئەو سەرچەفەى درابوو بەسەر جىگاگەدا، هىشتا نەشتوینترابوو، دوو خاویلی بەقەدکراوی لەسەر دانرابوو، تەوالیتىک و مەغسەلیکی دەستشۆردن و تەلەفزیونىک بەرامبەرى جىگاگە بە دیوارەکەو هەلواسرابوو، پىش سى پۆژ، دوو پۆلیس سالاریان هینایە ئەو ژوورە، کاتىک هینایان، لە سووچىکەو و لەسەر ئەرزەکە لى دانىشت، پالى بە دیوارەکەو دابوو، هەردوو دەستی لەبەر ئەژنۆی هەلپىکابوون، چەند جارىک لە بىهیزیدا بە لادا هات و زوو زوو چاوی دادەخست و خەوی لى دەکەوت، بەو جۆرە سى پۆژى لەو بەندىخانەى بەسەر برد، ئەو خواردنانەى بۆی دەهات، بەبى ئەوێ لىيان بپوانىت، بە نووکی پىی لە خۆی دوور دەخستەو، دوانىوہ پۆی پۆژى سىهەم، کابرایەکی قەلەوی پەشتالەى سەرسپى هاتە بەردەمى دەرگای ژوورەکەى سالار و بە زمانى کوردی بانگى لە سالار کرد، 'کاک سالار، من مۆتەر جىم، دەتوانم چەند قسەىەکت لەگەلدا بکەم.'

لەو کاتەدا سالار لەسەر زەویى ژوورەکە لەسەر لای چەپى خۆی گرمۆلە کردبوو، چاوی لىک نابوون و نووزەى لە خۆی برببوو، یەکتىک لەو دوو پۆلیسەى لە شانى راست و چەپى کابراوہ وەستابوون دەرگای ژوورەکەیان کردەوہ، کاتىک کابرا چوہ ژوورەوہ، پۆلیسەکان چوون لەملاولای جىگاگەى سالارەوہ وەستان، دوو پۆلیسى تریش بەدوای ئەواندا هاتنە ژوورەوہ، کابرا

چوو له تهنیشت سالارهوه دانیشت و بهنیواشی دهستیکی خسته
سه ر شانی، کاتیک سالار چاوی هه لپری و ویستی خوی راست
بکاتهوه، پۆلیسهکان له سالار نئزیک بوونهوه و خویان ناماده کرد
بۆ بهر په چدانهوهی، کابرا دهستی بهر وه پووی سالار درێژ کرد و
وتی، 'من وشیار بابانم و موته رجیم.'

سالار خوی راست کردهوه و پشتی نا به دیواره کهوه، پاش
ئوهی به بیزاریه کهوه له وشیار بابانی پوانی، له ژیر لیوهوه وتی،
'پووی بابی تو و ئهوانیش زهش بیت، ئهوه نه بیت تو ش له وان
شه ریفتر بیت!'

وشیار بابان، بی ئهوه خوی تیک بدات و دهستی بگنریتهوه،
به پیکه نینهوه دهستی خسته سه ر ئه ژنوی سالار و وتی، 'هه رچییه ک
ده لیتت قبولمه و له سه ر سه رم، تو ریزت هه یه، من له بهر خاتری
تو هاتووم بۆ ئیره، نه ک به ئه مری ئه وان.'

'کوره خو ئه مانه له به عس پیسترن!'
'خه مت نه بیت، من هه یج له و قسه نابه جیانهی تویان بۆ ته رجومه
ناکه م!'

'دهی، منه ت به قونه ره کانم، ناپیاو، پینان بلن، ئه و چوار سه گه ی
به پیوه وه ستاون، له دپنده به عسییه کان بی ره وشت و زالمترن.'

'نه خیر کاکه گیان من بۆ ئه وه نه هاتووم، تا وه کو کیشه ی زیاتر
بۆ دروست بکه م، به پیچه وانه وه، من هاتووم یارمه تیت بده م.'

'یارمه تی چی و ته ره ماشی چی؟ ئا له و سه گانه م بۆ به رسه، کوا
کوره که م؟ کوره که میان بۆ کو ی بردووه و ئیستا لای کتیه؟'

'کوره که ت، ئارون، ئه م به یانییه خو م له لای بووم و پیکه وه
قسه مان کرد و گوزه رانیشی زۆر باشه، ئیستا له نه خو شخانه یه که
ده ده قه یه ک لی ره وه دووره، له لایه ن که مپه که وه دایه نیان بۆ گرتووه

و بېرته ورام له لایه تی و خزمه تی ده کات.

سالار به سه رنجه وه گوئی له وشیار بابان گرتبوو، پاشان سه ری داخست و تاویک به بیده نگی له بهینی رانه کانیه وه له به ریپی خوی پروانی، وشیار بابان بېرته ورام بوو و وتی، 'ته گه ر پیت باشه نه وه ئیستا من و تو بۆ لای ئارونی کورپ ده چین، پاشان هر خو شم بۆ که مپه که ت ده به مه وه!'

'ده ی ته م سه گانه؟'

سالار له کاتی کدا ته مه ی وت، که به ته وسیکه وه به پۆلیسه کاندایه لای پروانی، 'تو تاوانیکی نه وه نده گه وره ت نه کردووه تا کو له وه زیاتر له سه ری به ند بگرییت.'

'مادام کورپه که م له نه خو شخانه یه و له ژیر چاودیریدایه ئیتر...'
سالار قسه که ی بۆ ته واو نه کرا و سه ری به سه ر کوشیدا شوپ کرده وه و دایه پر مه ی گریان، وشیار بابان خوی لی نزدیک کرده وه و ده ستیکی خسته سه ر شانی و وتی، 'نا برا، خو ت دلته نگ مه که و ههسته با برۆین.'

له کاتی کدا وشیار بابان سالاری پیش خوی دا و له پۆلیسه خانه که ده ر چوون، سالار سه ری داخستبوو و هیچی به پۆلیسه کان نه وت، وشیار بابان سوپاسی پۆلیسه کانی کرد، به سه یاره که ی وشیار به ره و نه خو شخانه ی یولیا نا که وتنه ری.

له ریگا وشیار بابان پرسیا ری ته وه ی له سالار ده کرد، ئایا له سلیمانی کنی ده ناسیت و دانیشتووی چ گه رپه کیک بووه، سالار له وه لامدا وتی، 'چوارباخ،' پاش چه ند هه ناسه یه ک بېرته ورام بوو وتی، 'نه خیر، نه خیر، جووله کان، باوو با پیریشم هر له و گه رپه که دا له دایک بوون.'

'به راست، چۆن؟ خو ئیوه جووله که نین؟'

'به لئ'

'هەر به پراست یان...!'

'قابیله لیرهش له ترسی گیانی خۆم و بۆ پرازیکردنی دلی جهنابت،
بلیم موسولمانم!'

'نا، من وام زانی که... جا که واته خه مت چیه، ئیوه له هۆله ندا
وه زعتان باشه و به خوا هەر بلیتت جووله کهم خیرا ئیقامه وهر
دهگریت.'

'وه زعمان باشه! جا قیمة تی چیه، ولاتیکی بیگانه ریزت لئ بگریت
یان نهیگریت، خۆزگه له ولاته کهی خۆمان ریزمان لئ دهگیرا و
جینگامان پئ لیز نه دهکرا.'

'ولاتی خۆتان؟ کوره برا ئیوه کولفیکولن، وه لا ئیوه هەر به
نیره کهری فه له ستینتان داگیر کرد و ئیسرائیلتان بۆ خۆتان دروست
کرد، ئه وه تانی، ئیستا دنیا پشتیوانتانه!'
'چی... کوئ؟'

'ئیسرائیل، قور به سهر ئیمه ی کورد، بزانه که سینک ئاورپیکمان
لئ ده داته وه!'

'به داخه وه، له وانیه په یوه ندیی به هه له و نه زانیی خۆتانه وه
هه بیت'

'جا چ قه ومیک به ئه ندازه ی کورد قوربانیی داوه و قاره مانه!'
'قاره مان، قاره مان، ئیتر ئه م به زم و بالوره یه نه بپرایه وه!'
'ده ی چۆن برا، ئازایه تی پۆله ی کورد له دنیا دا بیوتینه یه!'
'ئا ئه وه یه نه زانی، مه گه ر ته نها ئازایه تی بۆ به ده سته پتانی
ما فه کانت به س بیت!'

'دوای ئه وه ی سالار ئه مه ی له ژیر لێوه وه وت، وشیار بابان له
سالاری پرسى، 'وتت چی؟ بمبووره باش گویم لیت نه بو!'

سالار هیچ وهلامیکی نه دایه وه، له و کاته دا له په نجره ی لای راستی سه یاره که وه له و دارانه ی ده پروانی، که له قه پراغی جاده که دا پروابوون، وه کو ئه وه ی هه ول بدات بیان ژمیریت، به لام بیخه وی و بیخو راکبی پوژانی پابردوو بیته زیان کردبوو، تاویک بوو هه ردووکیان بیته نگ بووبوون، کاتیک گه یشته به رده می خهسته خانه که، وشیار بابان دهستی بق لای سالار دریز کرد، کاتیک سالار دهستی خسته ناو دهستی وشیار بابانه وه، پی وت، 'کاک سالار، ئیتر من ده بیت بروم و ئیره نه خو شخانه ی یولیانایه و ئارونی کوپت لیره یه، پرسیار بکه و به ئاسانی ژووری کوپه که ت ده دوزینه وه، هیوادارم ئیتر شه پ و ئاژاوه نه نیته وه و سه ری خوت کز بگریت!'

سالار به سه رسامیه وه له وشیار بابانی پروانی، ویستی سوپاسی بکات و داوای لیبووردنی لئ بکات، سالار ویستی پی بلیت، 'هیوادارم به قسه کانم دلگران نه بووبیت!' به لام پرووی لئ وه ر گیزا و خیرا دهستی له ناو دهستی دهر هیتا، کاتیک له سه یاره که دابه زی، له ژیر لیوه وه وتی،

'باشه، سوپاست ده که م ماندووم کردیت.'

'نه خیر، چون؟ به پیچه وانه وه، خوات له گه ل.'

سالار له وه زیاتر هیچی نه وت، کاتیک له سه یاره که دابه زی، دهرگای سه یاره که ی دانه خست و چوو له سه ر سه کزی شه قامه که پالی دا به دارگلۆبینه که وه، پرووی له وشیار بابان وه ر گیزا و له بالاخانه ی نه خو شخانه که ی ده پروانی، پاشان وشیار بابان خوی لار کرده وه و دهرگای سه یاره که ی داخست، داوی ئه وه ی وشیار بابان پویشت، سالار چوو له سه ر کورسیبه ک له به رده م دهرگای نه خو شخانه که دا دانیشت، ئه نیشکه کانی له سه ر رانه کانی دانابوون

و سەری بەسەر ئەژنۆکانیدا شۆر کردبوونەو و لە کاشییەکی
 ڕەنگدیزی بەرپیتی خۆی ئەروانی، زیاتر لە نیو کاتژمێر بیدەنگ
 لەویادا دانیشتبوو، وەکو پەیکەریکی ناوازه و بیگیان لە بەردەم
 ئەو نەخۆشخانەى منالانەدا بوو، لە خەيالی خۆیدا گەپانیکی خێرا
 و پچرپچری کرد بەسەر یادهوهرییەکانی ڕابردوویدا، بێ ئەوەی
 بچیتە ناو قوولایی هیچ یەکیک لەو یادهوهرییانەى، ئەو بیدەنگی
 و سەربوونەى بە هەناسەهەلکێشانیک کۆتایی پێ هێنا و هەستا و
 لە دەرگایەکی بەکرەییەو بە ناو هۆلی پیتشوازیی نەخۆشخانەکە
 چوو.

کاتیکی لە پرسگەکە پرسیاری کرد، بە سالاریان وت، ئەو نەخۆشە
 لە نەۆمی یەکەم و ژووری ژمارە چوارده کەوتوو، ئەو ژوورەى
 ئارۆنى لێ بوو، ژووریکى دوونەفەریی فراوان بوو، سالار چوو
 ژوورەو و بینی ژنیکی قززهردی باریکەلەى پیتسسی، لەسەر
 قەراغى جیگاکی ئارۆن دانیشتبوو، کتیبیکى بەداخراوی لەسەر
 کۆش بوو، پشتی لە سالار و لە پەنجەرەى ژوورەکەو بیدەنگ
 لە دەرەوہى دەپوانى، لەو کاتەدا ئارۆن لەسەر پشت ڕاکشابوو،
 چاوەکانى لیک نابوون و خەوی لێ کەوتبوو، کانێولایەک لە بالای
 ڕاستیدا بوو، سۆندەیهکی سپی باریکی بەسەر شانیدا لێوہ تێپەر
 دەبوو، بە پشتی سەریەو دوو کیسە ئاوی دڵۆپتەر هەلواسرابوون.
 سالار بیدەنگ لە ئارۆنى دەپوانى، کاتیکی گەیشتە نزیک جیگاکی،
 بۆ ئاگادارکردنەوہى ئەو ئافەرەتەى بەدیار ئارۆنى کۆپیهو بوو،
 لەبەرخۆیهو دوو جار نەرمەکۆکەیهکی کرد، کاتیکی ژنەکە ئاوپى
 لە سالار دایەوہ، ڕاپەڕى و لە جیگای خۆى هەستایە سەر پێ و
 بەرانبەر سالار وەستا، خێرا دەستی بۆ لای سالار درێژ کرد و وتی،
 'من، خێردا سلاوسم'

سالار، بهیئ ئه وهی له خیردا بپروانیت، دهستی خسته ناو دهستی
و پئی وت، 'سالار یه عقووب.'
'باوکی ئارون؟'
'بهلن دهزانم.'

به شی پنجم

گه رانه وه

ئەگەر بەيانی لە خەون ھەلسایت، ئەو ەزانە چام بۆ لیتاویت و لە لاتەو ە دانیشتووم، نانی گەرم و جامیک ەنگوین لەسەر میزی نانخواردنەکە، تاویک لە ناوچاوی یەکتەین دەروانین و ەموو دوودلییک دەپەویننەو، پاشان داوات لێ دەکەم خەیاڵت لای پابردووت نەبیت، ئیستاشت بە من بسپیزە، چاوت لیک بنی و بیر لە یەکت شت بکەرەو، تەنھا ئەو ە تو لە پیتاویدا ژیاویت.

کاتیک ویستمان برۆین و من ناوی نیشتمانم لەلا ەیتایت، وەکو جارن مەشلەژی و پیلارەکانت لەپەن مەکە و دیسان بەدوای پانکوچو ە کۆنەکەتدا مەگەرئ، ئەمجارەیان خۆم دەتگۆرم و پەبەریت بۆ دەکەم و پیکەو ە دووبارە سنوورەکان دەبەزیننەو، دەزانم پیکاکان سەختن و تۆش ماندوویت، دەزانم ناوینشانی مالاکان گۆراون و دەرگای مالا کۆنەتان لە گریژنەو ە ەر ەتارو ە. لە خۆتم بیست ەاورپیکانت ەیچیان لە ژیاندا نەماون، جەمال ەلی، کورد و تەنی براکانی خۆیان کوشتیان، مامۆستا پەسول لە پۆزانی براکوژیدا کەوتە داوی دووبەرەکییەو ە و وەکو پارتی لە زیندانی یەکییتیدا دلی شکا و بەناسۆرەو ە وەک خیانەتکاریک مرد، سامی و سازگاری ژنی لە ولاتی ئەمریکا دەژین.

ئیتەر تو ئەوان لە نیشتمان نابینیتەو، بەلام ئیمە ە ەر دەپۆین، لە گەرانیو ە دوودل مەبە و من ناوینشانی مندالەکانی ئەوانم لەلایە،

یان ده‌چینه مالی نه‌وهی حه‌مه‌جان و ساشا، له نیشتمان په‌کمان
ناکه‌ویت، ئیتر تۆش کاتیک به‌رئ که‌وتین مه‌شله‌ژئ و به‌دوای
که‌وش و جله کوردییه‌کانتا مه‌که‌رئ، د‌لنیا به له دل و خه‌یال‌مدا
هه‌لت ده‌گرم و له‌گه‌ل خۆمدا بۆ نیشتمانی سارات ده‌به‌مه‌وه.

'هشت سال بیرکردنه وه و ئاخه لکیشان به دواى پیاویکدا که له
ژیاندا نه ماوه، پیاویک تهنها له رابردومدا و به خه یال بوونی ههیه،
ئوه بو ئافره تیک له م ته مه نه ی مندا گرانه، ههست ده که م پیویستیم
به که سیکه جیگای ئه و پر بکاته وه.'

'کس ناتوانیت جیگای ئه و له دلی تودا بگریت، ده ی مندا له کانت،
ناتوانن توزیک سه بووری به دلت بدهن؟'

'وا بزانه له مه به ستم تینه گه یشتیت!'

'چون؟ خو تو به تهنها نیت و که سانیک هه ن سه بووری به دلت
بدهن؟'

'وه کو کیت مه به سته؟ ده لیم سالار، که ی هه ردوو کمان ته واو
مهست بووین تیت ده گه یه نم، که مه به ستم له و ته نیاییه چیه!'

'ده لیم خیردا منیش!'

'چی تۆیش؟'

'نیر منیش نازیم، منیش کاتیک ئارون یه ت بو لای تو، یان
ده چیت بو قوتابخانه، زور ههست به و ته نیاییه ده که م.'

'سالار، تو پیویسته هه ول بدهیت باشتر فیری زمانى هۆلەندى

بییت!'

'ئه گه ر پیویست بکات خو م فیر ده که م!'

'له بهر خاتری من، یانی تو خاتری من به پیویست نازانیت!'

'باش تینه گه یشتیم له مه به ستم!'

خیردا دواى ئەوہى ھەناسەيەكى قولى ھەلکیشا، لە سالارى
پوانى و لەبەرخۆيەوہ وتى، 'دەلیم پیکىكى تر شەرابت بۆ تیکەم؟'
'بەلى، شەرابتەكى زۆر باشە.'

خیردا کاتیک ویستی پرسىارەكەى دووبارە بکاتەوہ، ئارۆن
لەگەل ئیلىنى ھاوپنیدا ھاتنە ژوورەوہ، ئارۆن دواى ئەوہى باوکی
و خیرداى ماچ کرد، لە لای خیرداوہ دانیشت و وتى، 'ئەگەر بەشمان
نەخورايت، ئیمەش بۆ شەرابخواردنەوہ ھاتوین.'

سالار ھەلسا و چوو دەستی ئیلىنى گرت، لى پوانى و پى و ت،
'دیتت یارمەتیم بەدەیت، تۆ تەنھا دوو پەرداخ بۆ خۆت و دلخوازەكەت
بیتە و منیش دەچم لە گەراچەكە دوو شووشە شەراب دەھینم.'

ئىلىن تەنھا سەرى بۆ لەقاند و دواى سالار كەوت، کاتیک
پیکەوہ گەیشتنە چیشخانەكە، سالار شانى ئیلىنى گرت، لى پوانى
و بەپیکەننەوہ پى و ت، 'ئەرى ئیوہ لەکوئوہ پەیدا بوون، بۆچى بۆ
جىگایەك یان یانەيەكى شەوانە ناچن؟'

ئىلىن بەشەرمیکەوہ لە سالارى پوانى و ھىچى نەوت، پاشان
بە دەستی بەتال بۆ ژوورى دانیشتنەكە گەراپەوہ و چوو لەلای
ئارۆنەوہ دانیشت، لەو کاتەدا ئارۆن و خیردا پەیکەرىكى داریان بە
دەستەوہ بوو لىیان دەروانى.

سالار گەراپەوہ و لە لای خیرداوہ دانیشت و لە ئیلىنى پوانى،
ئەویش دەستی خستە سەر شانى ئارۆن و بەنازیکەوہ پى و ت، 'با
برۆین، دایکم چاوەپوانى ئیمەيە!'

ئارۆن پەیکەرەكەى دەستی لەسەر مێزەكە دانا و ئاوپرى لە ئیلىن
دایەوہ و پى و ت، 'چۆن؟ پرۆیشتنى چى، دەى ئیمە بەنیازى چى
بووین؟'

'بمبوروہ ئارۆن لەبیرم چوو پیتی بلیم، گفتم بە دایکم دابوو

ئەمشەو بۆ لای ئەو بچین.‘
کاتیک ئیلین بە لاچاویک لە سالاری پوانی، سالار لەبەر خۆیەو
وتی، ‘ئارۆن بیدلی ئیلین مەکە.’

ئارۆن ماسوولکەئە ناچاوانی گرز کرد و لە سالاری پوانی،
‘دەئە ئەگەر نەپۆین دانیشتنە کە تان لێ تیک دەدەین؟’
سالار لە ئارۆنی پوانی و چاویکی لێ داگرت، پاشان ئارۆن لە
جیگای خۆی هەلسایە سەر پێ و دەستی بۆ لای ئیلین درێژ کرد و
لێی پرسى، ‘ئازیز، بپۆین؟’

گەیشتبوونە ناو دەرگای ژووری دانیشتنەکە، ئارۆن گەپایەو
و پەیکەرەکەئە لەسەر میزەکە هەلگرت و دایە دەستی باوکی،
‘ئەو ئەو پەیکەرەئە کە زیاتر لە هەشتا سال لەمەوپێش باپیرە
خایم لە کوردستان لە داری بەروو بە دەستی خۆی تاشیویەتی،
پیشانی گەلێک هونەرمەند و کەسانی شارەزام داو و هەموویان
زۆر سەرسام بوون بە توانای ئەو هونەرمەندەئە ئەو پەیکەرەئە
تاشیو، کارێکی ئەبستراکتی لەو شیوئەئە و لەو سەردەمەدا و لە
پۆژەلاتی ناوەراستدا، ئیتر بزانه کێ دەلیت منیش لە سرووشتەو
ئەو بەهرەئە تیدا نییە، بەلام تۆ مەجبوورم دەکەیت بە خۆیندن و
پیشەئەکی تر.’

‘ئاخر...’

سالار ویستی وەلامی بداتەو، ئارۆن قسەکەئە بە سالار بپری
و بە دەنگی بەرز چاوی بەسەر خێردا و سالاردا گێرا، ‘ئەگەر
گەرەکان تەنھا خەیاڵیان لای خواست و ئارەزووی خۆیان بیت،
ئەوا بچکۆلەکان ئەبەد تیکەیشتیان بۆ ژیان ناییت.’

کاتیک ئارۆن ئەمەئە بە دەنگێکی گز و دلێ پڕەو وەت، خێردا
گەیشتبوونە بەردەمێ ئارۆن و دەستی خستە سەر شانی و پێی

وت، 'پئویست ناکات دلی خۆت تهنگ بکهیت، ههروهها من پازی نابم لیت هه موو هۆکاری خه مه کانی خۆت بخه یته ئهستوی من و باوکت، ئیستا، یان وه ره له گه لمان دانیشه تاوه کو باسی خه مه کانی تو بکهین، یان له گه ل ئیلین برۆ، ئیتر به سه ره پئیییه وه گله یی له کهس مه که.'

دوای ئه وه ی خیردا ئه مه ی وت، ئارۆن و ئیلین له ده رگای ماله که چوونه ده ره وه و خیرداش چهند هه ناسه یه ک بوو گه رابۆوه و له لای سالاره وه دانیشبوو، ئه و بیده نگییه ی ئارۆن و ئیلین له دوای خۆیا نه وه به جییان هیتشت، دریزه ی کیشا، خیردا دهستی دایه په یکه ری که متیاره دوو گیانه که، ئه و بیده نگییه ی شکاند و له سالاری پرسى، 'ئارۆن وتی باپیره خایم ئه م په یکه ره ی وه کو پۆرتریتی خۆی ناساندووه، له کاتیکدا جهسته یه کی تیکه له، سه ر و ده موچاوی ئاژهل و شتیوازی وه ستانه که ی و شان و دهست و پیکانی مرۆفن، چهند که سیک به ئارۆنیان وتوه ستایله که ی کو بیسه، منیش وای ده بینم.'

سالار خۆی له خیردا نزیک کرده وه و په یکه ره که ی له دهستی وه رگرت،

'باپیره خایم په یکه ری زۆری تاشیوه، له ئیسرا ئیل کاتیک چوومه ماله که ی، پر بوو له و جۆره کارانه، ههروهها به بیرم دیت کاتیک مندال بووم، به ردهوام خه ریکی په یکه رتاشین بوو، ئارۆن راست دهکات، من وام دهزانی خویندنی یاسا ئه و به خته وه ر دهکات، به لام...'

'به لام چی؟ ئیتر ئیمه ی مرۆف هه موومان به ردهوام به خه میک دوو گیانین، هاوشیوه ی ئه و په یکه ره.'

'ئیمه هه موومان به خه میک دوو گیانین، ئه وه من قهیناکا، به لام ئارۆن بۆچی؟'

'سالار ئەو كۆپرە گەنجە و خەرىكى خۆدۆزىنەو و گەرانە بەدوای خۆى و پەچەلەكى خۆيدا، پىويستى بە كاتە و پاشان ھەموو شتىك باش دەبىت.'

'خىردا، تۆ باشتر لە و كۆپرە تىدەگەيت.'

'پىويستە تۆ ئارۆن ئازاد بگەيت و ئىتر با بۆ خۆى بېرار لەسەر ژيانى خۆى بدات، ھەروەھا ئەو كۆپرە كاريگەرى پابردووى زۆر بەسەرەوھە، زۆر چار ھەست دەكەم ھەلسوكەوت لەگەل پياوئىكى پىرى بەتەمەندا دەكەم، ھەرچەندە تاوھكو چوار سالى تەمەنى ئەو نەھامەتییانەى كوردستانی بىنيو، بەلام ئەوھى من ھەستم پىن كوردبىت لە ناخەو و ھكو تۆ وىزانە.'

'پىت وایە؟'

'بىنگومان.'

'بەداخەوھم!'

'جا ئىتر تۆ زەمبەت چىيە، خۆ تۆ سەرپشك نەبوويت لە شوین و جىگای لەداىكبونت، تاوھكو چارەنووسى ئەویش بگۆرپت.'

'زوو وا نەبوو، بەلام لەم سالانەى دوايدا ھەستم پىن كوردو، كە ئەویش ھەلگى ھەمان ئەو خەمانەى منە.'

'من لە مندالییەو ھەستم بەو كوردو، كە ئارۆن بەردەوام خەمىكى ھەيە و لە شتىك دەگەرپت.'

'مردنى سارای دايكەتى.'

'ھەر دەبىت ئەو ھەيەت.'

لەدوای ئەم وەلامەى خىردا، سالار پەرداخەكانى پېر كۆرەو ھە شەراب، پەرداخەكانیان بە دەستەو گرت و ھەستانە سەر پىن، سالار لە خىردای روانى و لى پىرسى، 'پىت چۆنە دوای ئەم پىتە پىاسەيەك بگەين؟'

کاتیک ههردووکیان گه‌یشتبوونه دهرهوهی ماله‌که‌یان و به‌لای
دهستی راستی ماله‌که‌ی سالاردا به‌پری که‌وتن، خیردا له‌به‌رخویه‌وه
وتی، 'ئیتسا هه‌ست به‌کاریگه‌ریی ئه‌و شه‌رابه‌خراپه‌ی تو ده‌که‌م.'
'گرنگ ئه‌وه‌یه مه‌ستی کردبین.'

ئاخر کیشه‌ی شه‌رابی خراپ له‌وه‌دایه، ته‌نها مه‌ستت ناکات،
به‌لکو سه‌رت ئیشی و به‌دمه‌ستت ده‌کات.'
'خیردا، زۆر له‌سه‌ری مه‌پۆ، ئه‌گینا ده‌که‌و‌یته زه‌مکردنی
خاوه‌نه‌که‌یشی.'

'خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌و پیاوه... ئه‌وه من زیاتر له‌پانزه‌ساله شه‌رابی
له‌که‌لدا ده‌خۆمه‌وه، به‌بێ ئه‌وه‌ی بتوانیت ته‌نها جاریک چیه‌ دلم
پازی بکات!'

خیردا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد قۆلی له‌ قۆلی سالار
هه‌لپیکا و خۆی پتوه‌نووساند، بۆ چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک بیده‌نگ پتکه‌وه
ده‌پۆیشن، له‌مالی سالاره‌وه راسته‌شه‌قامیک به‌دریژایی پینج
کیلومه‌تر ده‌یگه‌یانده‌ ناو باخیک، خیردا به‌رده‌وام سه‌ری په‌نجه‌کانی
به‌سه‌ر پستی ده‌ستی سالاردا ده‌هیتا، سالار هه‌چی به‌خیردا
نه‌وت، بیجگه‌ له‌وه‌ی جاریک ده‌موچاوی خسته‌ ناو قژه‌ ئالۆزکاوه
زه‌رده‌که‌ی خیردا و پڕ به‌سییه‌کانی بۆنی پتوه‌کرد، پاشان وه‌کو
ئه‌وه‌ی شه‌رم له‌و کرده‌وه‌یه‌ی خۆی بکات، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌و‌یت
له‌ده‌ستی رابکات، زوو زوو هه‌نگاوه‌کانی خیرا ده‌کرد، له‌کاتیکدا
ده‌ستی توند گرتبوو، خیرداش ده‌ستی توند ده‌گوشی و له‌ژیر
لیوه‌وه‌ پنی ده‌وت، 'هتواش ئه‌و پراکه‌پراکه‌یه‌ت له‌چیه‌!'

سالار و خیردا له نیتوان خویندا مانگانه پیداوستی ژیانی
 ئارونیان دابین دهکرد.

کاتیک له گهل ئیلین له شاری ئەمستردام دهیان خویند و پیکه وه
 دهژیان، ههردووکیان له دواسالی خویندندا بوون، ئەوهی ئارونی
 له شاری ئەمستردام هیشتبۆوه خویندنه کهی نه بوو، به لکو یانهی
 ئەجاکس بوو، که ههفتانه له گهل ئیلین پیکه وه دهچوون سهیری
 یارییان دهکرد، هه رچه نده ئیلین هیچ خوشی له سهیرکردنی توپین
 نه دههات، به لام ههستی دهکرد ئارون بهی ئه وه له چوونه دهره وه
 و خواردنه وه دا بهردهوام سنوور ده به زینیت و هیچ به زهیی به
 خویدا نایه ته وه، خیردا و سالار بهردهوام په یوه ندییان پیوه دهکرد
 و داویان لی دهکرد ئاگاداری ئارون بیت.

'باشه بۆچی خویندنی یاسات هه لبژارد، خو کهس زۆری
 له سهرت نه بوو؟'

'ئه گهر به پای خۆم بووایه هه رگیز ئەم بژارده یه م نه دهکرد،
 چونکه ئەوکات نه متوانی دلی باو کم بشکینم.'

'دهی ئەگهر خویندنی یاسای نیوده وه له تیت هه لته بژاردایه، ئیستا
 سه رقالی چی بوویت؟ یان بۆ چی دهتخویند؟'

'له وانیه له ئەکادیمیای هونهری شیوه کاری بوومایه!'

'چۆن؟ بۆ له و بواره دا له خۆت دانیایت؟'

'ناتوانم بلیم زور دهستره‌نگینم، به‌لام هه‌سته‌کانم له له‌زه‌تی
 هونه‌ر تیر نابن و زور پتی به‌خته‌وه‌رم.'
 'ئیتستا تو له نیوه‌ی سالی چواره‌مدایت، دوا‌ی هه‌ول و
 ماندوو‌بوونیکی زور، من پیم وایه وازه‌یتان کاریکی گونجاو نییه!
 'له توانامدا نییه به‌سه‌رکه‌وتوویی ته‌واوی بکه‌م.'
 'له هاو‌پیکانتم بیست، که هه‌موو پوژیک مه‌ستیت، ئایا ماده‌ی
 هه‌شبه‌ر به‌کار ده‌هینیت؟'
 'نازانم، باوه‌ر ناکه‌م ئه‌وه هه‌کار بیت، من زور له شاری
 ته‌مستهردام بیزارم و ده‌مه‌ویت بۆ ماله‌وه بگه‌پیمه‌وه!'
 'هه‌ست ده‌که‌م تو کیشه‌ی ده‌روونیت هه‌یه، ئایا بیت باش نییه
 له‌گه‌ل پزیشک له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ بکه‌یت؟'
 'به‌پیز توماس، من هاتووم تاوه‌کو لی‌رده‌ا و هه‌ر ئه‌مه‌رۆ واز له‌م
 خویندنه‌ بینم، من من‌دال نیم تاوه‌کو تو ئامۆژگاریم بکه‌یت، تکایه
 خۆم بپیار له‌سه‌ر پاشه‌پوژی خۆم ده‌ده‌م.'
 'بم‌بووره من له‌م بو‌اره‌دا شاره‌زایی سی سالم هه‌یه،
 ده‌زانم زور جار قوتابیه‌کان به‌ هۆی کیشه‌یه‌کی بچوو‌که‌وه
 په‌نج و ماندوو‌بوونی چه‌ندین سالی خۆیان له‌ده‌ست
 ده‌ده‌ن، چونکه‌ نایانه‌ویت له‌ کیشه‌کانیاندا هاو‌کاری بکری‌ن.'
 کاتیک لی‌پرسرواوی کاروباری ئارۆن له‌ زانکۆی ته‌مستهردام ئه‌مه‌ی
 وت، بیده‌نگی که‌وته نیوانیان، له‌ کافتريای زانکو له‌سه‌ر می‌زیکي
 دوونه‌فهری دانیشتی‌بوون، له‌و کاته‌دا توماس هه‌لسایه‌ سه‌ر پین و له
 ئارۆنی روانی و پتی وت، 'قاوه‌یه‌ک ده‌خۆیته‌وه؟'
 'بیگومان.'
 توماس گه‌رايه‌وه و سینیه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌سه‌ر سینیه‌که
 دوو کوویی سپیی قاوه‌ی له‌سه‌ر بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر می‌زه‌که

داینا، له ئارۆنی پوانی، 'پینگام پین بده تاوهکو هاوکاریت بکه م!'
ئارۆن بپ ئه وهی لئی پخوانیت، دهستی برد و له سه ر سینیه که
کووپینک قاوهی هینایه به رده می خۆی، دوو کلۆ شه کر له سه ر
لیواری ژیر کووپه که دا بوو، خستنیه ناو قاوه که و دهستی کرد به
شیواندن، پاشان توماس به رده وام بوو و له ئارۆنی پرسى، 'ئایا
که سوکارت ئاگادارن؟'
'نه خیر.'

'دهی پیت وای نییه مافیان به سه رته وه هه یه تاوهکو کیشه کانت
بزانن.'
'نه خیر.'

'جا ئه گه ر تو لیدوانه کانمان بگه یه نیته بنبه ست، ئه وا من
مه جبوورم په یوه ندی به باوک و دایکت یان که سیکی نیزی که ته وه
بکه م.'
'پتویست ناکات!'

'ئاخر منیش لپرسراوم هه یه و هه ر ئاوا به ئاسانی ناتوانم
پینگات پین بده م تو له بیزاریته وه کوتایی به خویندنه که ت بینیت،
پاشان منیش تووشی لپرسینه وه ده بم.'
'ئه گه ر من ئیمزام کرد، ئیتر تو بوچی به رپرسیاریت، خو من
ده می که یه هه ژده سالیم تیپه راندووه، پیم وتیت خو م به رپرسیارم له
ژیانی خو م.'

ئارۆن دواى ئه وهی ئه مه ی وت، به توور په بییه وه هه لسا یه
سه ر پین و به هه ردوو دهستی قه راغی میزه که ی گرت و که میک
نووشتایه وه و له چاوی توماسی پوانی و پتی وت، 'ئیتر من تا قه تی
ئه و چه له حانتیه م نییه، مالت ئاوا بیت بو دلسۆزیت و پتویستیم پتی
نییه!'

هینشتا قومی له قاوه‌که‌ی نه‌دابوو، خیرا هه‌ستایه سه‌ر پین و بین
ئه‌وه‌ی هیچ بلیت، پشتی کرده ترماس و له کافتریاکه چوو ده‌ره‌وه.

له باخی پشتهوهی نهخوشخانهی دهررونیی حهیفا، لهسه ر کورسییهک دانیشتبوو، کللی ئاپارتمانهکهی توند لهناو دهستی بوو، قاز و مراویی ناو گوماوی باخی نهخوشخانهکه وهکو له بهرزیی دارسنهوبه رهکانهوه بازیان دیبیت، قیرهقیرپان سهرنجی نهخوش و میوانانی باخهکهیان بۆ لای خویان پراکیشابوو، له چواردهوری ئه و کورسییهی ئهوی لهسه ر دانیشتبوو، چهند دهررون نهخوشیک بهتهنیا یان لهگه ل چاودیتری کهرهکانیاندا بوون، له و کاته دا خایم لئی دهروانین و له خه یالیدا خۆی بۆ ئه وه ئاماده ده کرد، که چۆن ههوالی مردنی حهکیم به مهحمودی کورپهزای بلیت، له کاتیکدا مهحمود خۆی نهخوشییی دهررونیی ههیه و بیجگه لهوهی چهندين ساله به مادهی هۆشبه رهوه گیرۆدهیه.

وتنی جۆری پوودانی مردنهکهی حهکیم به لای خایم خۆیه وه زۆر گران بوو، دهیویست خاتری مهحمودی کورپهزای بگریت و پنی نه لیت، که شهش مانگ پیش ئیستا باوکت له بالاخانهیهکی پینج قاته وه خۆی فری داوه ته خواره وه، ههروه ها ساباتی دایکیشت بۆ کوردستان گه پاره ته وه، خایم له م خه یالانه دا بوو، کاتیک له دهرگای پشته وهی نهخوشخانه که وه کارمه ندیگ مهحمودی لهسه ر عاره بانیهک به ره و لای ئه و پال پیوه ئه نا، له دووره وه مهحمودی کورپهزای ناسییه وه، چونکه ئه و ساله ی مهحمود له وه نهخوشخانهیه بوو، خایم تاکه کهس بوو دوو هفته جاریک

سهردانی دهکرد، کاتیک بینی، دلی پر بوو له قولپه‌ی گریان و فرمیسکه‌کانی به‌سهر پوومه‌ته چرچ و تووکنه‌کانیدا هاتنه‌ خوار، له‌خه‌یالیدا به‌خوی ئه‌وت، 'ته‌مهن‌دریژی ئه‌وه‌ی ناخوشه، که شایه‌ت‌حالی مهرگ و زه‌لیلی هه‌مووان ده‌بیت!'

کاتیک کارمه‌ندی نه‌خوشخانه‌که مه‌حمودی بۆ به‌رده‌م خایم هیتا، تاویک بیده‌نگ له‌یه‌کترینیان پروانی، مه‌حمود له‌پیاویکی به‌سال‌اچووی په‌ککه‌وته ده‌چوو، پیستی ده‌موچاوی به‌ئیسقانی پوومه‌ته‌کانیه‌وه نووسابوون، په‌نگی پیستی زه‌رد و چاوی ته‌ر بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خایم سوپاسی کارمه‌نده‌که‌ی کرد، ده‌ستی خسته‌سهر ده‌ستی مه‌حمود و به‌بێ ئه‌وه‌ی لینی پروانیت له‌به‌رخویه‌وه وتی، 'کوړی گیان هاتووم ده‌نگوباسی دایک و باوکت پېن رابگه‌یه‌نم.'

مه‌حمود، کاتیک له‌قاز و مراوییه‌کانی ده‌روانی، له‌به‌رخویه‌وه وتی، 'ده‌ربایس نیم!'

'ئه‌زانم تو ده‌ربایسی هیچ نیت، به‌لام به‌ئهرکی سهر شانم زانی بېم بۆ لات و پیتی رابگه‌یه‌نم.'

'نیت سه‌گه‌ره‌کان کوتایییان پېن نایه‌ت و مرؤف تاوه‌کو ئه‌توپیت له‌چه‌له‌حانی ناکه‌ویت، باپیره من ئازادم له‌وه‌ی بمه‌ویت گویت لې نه‌گرم!'

'ده‌زانم، مه‌حمود گیان ئه‌وه‌تانی به‌پوخسار و گوزه‌رانتا ده‌بیینم، که تو ده‌ربایسی بیستی ئه‌وه‌والانه نیت، به‌لام...'

'ده‌ی ده‌ی بلن، دایم هه‌مان بالۆره‌یه لای تو، بۆ که‌س هه‌یه بتوانیت له‌ده‌ستت قوتار بیت!'

'باوکت مردووه.'

دوا‌ی ئه‌وه‌ی خایم ئه‌مه‌ی به‌مه‌حمود وت، تاویک بوو بیده‌نگ

هەردووکیان لە پیاویکی نەخۆشیان دەپوانی، کە بە دوو کارمەند
بۆیان رام نەدەکرا و بەردەوام دەستی لێ بەرز دەکردنەو و تقی
لێ دەکردن.

خایم دەستی مەحمودی توند گووشی و پێی وت، 'ساباتی
دایکیشت بۆ کوردستان گەراوەتەو!'

'باوکم مردوو و دایکیشم سەری خۆی هەل گرتوو، هەردوو
هەوالە کە بێ زیاد و کەم لە جینگای خۆیایەتی، ئەو تەمەنیکە ئەو
دوو نەگبەتە هەپەشەیی ئەو لە یەکتەری دەکەن!'

'ئێتر ئەو هەوال و بەسەرھاتەکان بوون.'

'کەواتە هیوای هەردووکیان ھاتە دی، بە بیرم دیت کاتیک
شەپیان دەبوو، باوکم دەبی وت، دەبیت لە داخی تو خۆم بکوژم،
دایکم لە وەلامدا بە باوکمی دەوت، جا کوا تو ئەوەندە ئازا بوویتایە
و پزگارم بووایە لە دەستت، ئەوسا پۆژیک لێی نەدەوہستام و
دەچرومەو بۆ ئەو جینگایەیی لێی لە دایک بووم.'

'کوڕی گیان، ئەو قەدەری ئەوان بوو!'

'قەدەر، قەدەری چی و تەپەماشیی چی، ئەری باپیرە تو وا
قەرنیک ژیاویت، ئیستا باوەرت بە قەزا و قەدەر ھەیه!'

'باوەر، نازانم، ئەوھی ئیستا باوەرم پێتەتی ئەم ساتە یە کە
لەگەل تۆدام، ھەرچەندە ئەم پۆژە و گوزەرانی ئیستا من و تۆی
تێداین بە خواستی خۆمان نەبوو، کەواتە قەدەر و بەختمان ئیمەیی
بەمپۆمان گەیاندوو.'

'ناحەقت ناگرم، ئێتر تەمەنت زۆرە و ھەست دەکەم خەلەفابیت!'
تو راست دەکەیت، پێ دەچیت من خەلەفابم، بەلام ئەو بۆ
سی سال دەچیت من و تو چون ژیاوین، من وەکو قەلەپەشیکی
تەنیا لە کولانە یەکی بەرز و لە بالاخانە یە کدا بەبێ ھیچ پەیوەندی و

هاوده‌نگیک ژيام، ب‌رده‌وام په‌یک‌رم تاشیوه و شه‌رابم خواردۆته‌وه و به‌خه‌یال له‌جاده و کۆلانه‌کانی سلیمانی بووم، تۆش له‌وه‌ته‌ی له‌لاویتیته‌وه هاتوویته‌ ئه‌م ولاته له‌نیکارکیتشان و عاره‌قخواردنه‌وه زیاتر هیچی ترت نه‌کردووه، که‌واته من و تۆ هه‌مان کیتشه‌ی ده‌روونییمان هه‌یه، که‌واته خۆمان دا‌پۆژه‌ری ئه‌م ژیان و پاشه‌پۆژه نه‌بووین. هه‌روه‌ها ئه‌و جۆره ژیا‌نه‌مانای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت من و تۆ به‌م ژیا‌نه‌مان نا‌رازی بووین، به‌لام خۆی له‌پاستیدا من و تۆ مه‌حکوم کراوین به‌ژیا‌نیک که‌ئه‌به‌د پیتی را‌زی نه‌بووین، جا له‌به‌ر ئه‌وه هیچی تری تیدا نه‌ماوه‌ته‌وه له‌وه زیاتر، که‌ بلیم ئه‌وه قه‌ده‌ری ئیمه‌یه، چونکه‌ خه‌ریکه هه‌موو خه‌ون و خه‌یا‌لیک کۆتاییی دیت.

'خۆزگه‌ کۆتایییان ده‌هات!'

'هه‌موو شتیک کۆتاییی دیت، هیچ شتیک له‌سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌وییه دروست نه‌بووه، تاوه‌کو ئه‌به‌د بمینیتته‌وه.'

'به‌پاسته، ئه‌وه هه‌والیکی خۆشه و من ئه‌وه‌م نه‌زانیبوو!'

دوای ئه‌وه‌ی مه‌حموود ئه‌مه‌ی وت، پاشان دایه‌ قاقای پیکه‌نین و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، 'ئیت‌ر با به‌دلی تۆ بیت، له‌به‌ر خاتری ئه‌وه‌ی تۆش به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر با‌پیره‌میت، ئه‌وه منیش ده‌لیم ئه‌وه قه‌ده‌ری ئیمه‌یه.'

'من و تۆ و چه‌کیمی باوکت به‌و قه‌ده‌ره را‌زی بووین، هه‌ر بۆیه گۆشه‌گیر و جۆریک له‌مردنمان هه‌لبژارد، به‌لام ساباتی دایکت له‌هه‌موومان عاقلتر بوو، ئه‌وه‌تا به‌و پیرییه‌ی دوای خه‌ونه‌کانی که‌وت و هینایه‌ی دی، به‌دریژایی ته‌مه‌نی ئه‌وان چه‌کیم ده‌یویست ئه‌و هیوایه له‌دلی ساباتدا بکوژیت، به‌لام نه‌یتوانی.'

پاش ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و پستی کرده مه‌حموود و له‌قاز و مراوییه‌کانی ناو گۆمه‌که‌ی

ده پروانی، وه کو نه وهی له گهل خویدا بدویت، له بهر خویه وه وتی،
’ئیمه ی مرؤف هه موو شتیک له لای نه وانی تر نادر کینین و دایم
نهینیه ک بۆ خویمان پاشه که وت ده کهین.’

کاتیک خایم نه مه ی وت، مه محمود بیده نگ گوئی له باپیره ی
گرتبوو، دهستی له سه ر کوشی له یه ک هه لده سوین و به سه ر نه چه وه
له بالای باپیره ی پروانی، پاشان له بهر خویه وه پرسیی، ’ئئ نه وه
باس و خواستی چه کیم و سابات، ده ی ئیستا ئیمه چی بکهین؟’

’کوئ له دلمان ده گیرن.’

’جا دلمان به به ریه وه ماوه؟’

’ده ی نه وه نییه له ژیانداین!’

’باپیره، تو به نیازی چیت؟’

’ده که پیمه وه!’

’ده که پیتته وه! تیناگه م، بۆ کوئ ده که پیتته وه؟’

’بۆ نیشتمان، بۆ لای سارا!’

'ئارۇن، ئارۇن، وەرە، باپپىرە خايم دەيەويت قسەت لەگەل بکات.'
 سالار لەناو دالانەگەدا وەستابوو و لە قاتی سەرەوہى دەروانى،
 'ئەرى چیت کرد، باپپىرە چاوەرپیتە!'
 ئارۇن، بە قالدەرمەکاندا ھاتە خوار و ئیلىنى ھارپىی لەگەلدا بوو،
 سالار لىی پروانىن، 'ئاوا، وام زانى بەتەنیایت!'
 'باپپىرە خایمە؟'

'بەلى، دەلیت ئەمشەو کاتژمىر شەشى ئیوارە لە فرۆکەخانەى
 ئەمستەردام دەییت، ئەوہ تا خۆت قسەى لەگەلدا بکە.'
 ئارۇن لە سالارى پروانى و تەلەفۆنەکەى لە دەست وەر گرت،
 باپپىرە خايم ئەوہى لەگەل ئارۇنىشدا دووبارە کردەوہ، کە دوای
 دوو کاتژمىر لە فرۆکەخانەى یورشەلیمەوہ بەرەو ھۆلەندا بەرپى
 دەکەویت، ئارۇن زۆر بەکورتى پىی وت، ئیمە لە کاتی خۆیدا لەوئ
 دەبین و چاوەروانت دەکەین.

کاتیک ئارۇن قسەى لەگەل باپپىرە خایمدا دەکرد، سالار تەوقەى
 لەگەل ئیلىن کرد، رایکیشا بۆ لای خۆى و بى ئەوہى ھىچى پى
 بلیت سەرى ماچ کرد، قۆلەکانى لە ملیەوہ ئالاند و توند بە خۆیەوہ
 نووساندی.

شەوى پابردوو ئارۇن لەگەل ئیلىن تاکو نیوہى شەو لە
 کافتىریاک بوون و کاتژمىر سىی شەو کاتیک کافتىریاکە داخرابوو،
 پیکەوہ بە پىاسە بەرەو مالەوہ گەرابوونەوہ، ئیلىن چەند جارىک

بیده‌نگ دەستی ئارۆنی گرتبوو، کاتیک گەشتیوونە بەردەمی مالی ئیلین، بە ئارۆنی وتبوو، لە دواسالی قوتابخانە‌ی سەرەتایییەوه هەستیکی زۆر تاییەتم بۆ تۆ هەبوو، بە جۆریک، کە لەو دە‌سالە‌ی ڤا‌بردو‌دا بە‌ردەوام حەزم کردووه بتبینم و ڤە‌یو‌ەندیت ڤنۆه بکەم، کاتیک ئارۆن بە‌سەر‌نجه‌وه گویی لئ گرتبوو، ئیلین با‌وه‌شی کردبوو بە ئارۆندا و بە‌دهم گریان‌ه‌وه ڤئی وتبوو، 'ئیتەر ناتوانم لە‌وه زیاتر چا‌وه‌روانی تۆ بکەم و ئە‌وه‌ی لە دلم‌دایە بە‌رام‌بە‌رت بی‌شار‌مه‌وه،' ئارۆن لە‌وه‌لام‌دا بە ئیلینی وتبوو، 'من تا‌کو ئیستا هەستم بە‌وه نە‌کردووه و تە‌نها وە‌کو ها‌ور‌پێ‌ه‌ک تە‌ما‌شام کردوویت.'

ئیلین دە‌نگی هە‌لب‌ر‌پ‌بوو، بە‌تو‌ور‌ه‌یی‌ه‌وه، 'جا تۆ قە‌ت بواری ئە‌وه‌ت بە من دا‌وه با‌سی دل‌ی خۆ‌مت بۆ بکەم، زۆر جار ویستوومه ئە‌و با‌سە‌ت لە‌گە‌ل‌دا بکە‌مه‌وه، بە‌لام تۆ دا‌یم با‌سی‌کت هێ‌تا‌وه‌تە‌ ڤێ‌شه‌وه و منیش توانای دەر‌پر‌ینیم نە‌ما‌وه، نازانم تۆ ئا‌گا‌داری ئە‌وه‌یت، کە زۆرینە‌ی کات تۆ قە‌سه دە‌کە‌یت و منیش گۆ‌یت لئ دە‌گرم، بە‌لام ئیستا کاتی ئە‌وه‌یه من ڤای دل‌ی خۆ‌م بلینم.'

لە‌سەر شۆ‌سته‌ی بە‌ردە‌ر‌گای مالی ئیلیندا بە‌رام‌بە‌ری یە‌کت‌ری وە‌ستا‌بوون و تا‌ویک بوو بیده‌نگ لە‌ یە‌کت‌رینیان دە‌روانی، گ‌لۆ‌پ‌یک بە‌سەر دە‌ر‌گاکە‌وه زە‌رد دە‌گ‌را، تە‌نها ئە‌وه‌ندی ڤووناکیی ڤن دە‌بە‌خشین تا‌کو ڤوخساری یە‌کت‌ری ببینن، ئیلین چا‌وی ڤر بوو لە فرمیتسک و سەر ڤوومه‌تە‌کانی تە‌ڤ‌دی‌ار بوون، هێ‌شتا توند بە‌هە‌ردو‌و دە‌ستی قە‌راغی چاکە‌تە‌کە‌ی ئارۆنی گرتبوو، ئارۆن بە‌سەر‌نجه‌وه گویی گرتبوو، بیده‌نگ لینی دە‌روانی و تە‌وا‌وی جە‌سته‌ی کە‌وتبو‌وه سەر ئا‌ره‌قە‌یه‌کی سارد و زوو زوو موو‌چ‌ر‌کە‌یه‌ک جە‌سته‌ی ئە‌ه‌ه‌ژاند، بە‌تر‌سه‌وه دە‌ستی برد و ئە‌و چە‌ند تالە قژە‌ی لە‌سەر ڤوومه‌تە‌کانی ئیلین لا‌دا، کە تە‌ڤ‌یی فرمیتسکە‌کانی بە‌ ڤوومه‌تی‌ه‌وه

نووسانددوونى، له كاتىكدا ئىلپىن به چاوه شىن و تەپەكانى بى
ئەوھى بىئانترووكىنىت لىي پروانى، ئارون له خەيالى خۇيدا گەپراپەوھ
بۇ پابردوى و بەخىزايى به سەر دىمەنى ئەو كاتانەدا چوويەوھ، كه
لىدون يان ھەرچ پەيوھندىيەكى له و جۆرەى له گەل ئەودا ھەبووبو،
بۇ تەنھا ئاماژەيەك دەگەپرا، به خەيال گەپراپەوھ بۇ ئەو پۆژەى
بۇ يەكەمىن جار چوو بۇ قوتابخانە و به پىكەوت لاي ئىلپىنەوھ
دانىشت، ئەو پۆژانەى پىكەوھ به پاسكىل دەچوون بۇ قوتابخانە و
پىكەوھ بۇ مالەوھ دەگەرانەوھ، گەلىك جارىش دواى قوتابخانە له
مالى يەككىيان تاكو درەنگانىك يارىيان دەکرد.

بەلام ئەوسا ئەوان مندال بوون و ھەموو شتىك تەنھا دەربارەى
پلانى يارىيە مندالانەكانى ئەوان بو، ئارون ئەوھى بىرکەوتەوھ، كه
ئەوان گەلىك جار له كاتى يارىدا خۇيان به ژنومىترد له قەلەم داوھ،
تەننەت يارىي مالەباجىنەكانيان دەگەيشتە ئەوھى پىكەوھ منداليان
لەنىواندا ھەبوو، زور جار دەگەيشتە ئەوھى تەمسىلى سەردەمى
پىرىيشيان دەکرد، ئىلپىن دواى ئەوھى چوار سال له زانكوى
ئەمستردام خویندى، له ناخوھ له خویندەكەى پازى نەبوو، تەنھا
لەبەر ئەوھى له دلخوازەكەى نىزىك بىت شارى ئەمستردامى جى
نەھىشت، چوار سال ئەو تەنھا كارى ئەوھ بوو چاودىرىي ئارون
بكات، كاتىك ئارون بۇ سالىك خویندن له ياساى نىودەولەتيدا بۇ
لەندەن چوو، به ھوى پووداويكەوھ خویندەكەى به ئەنجام نەگەياند
و بۇ ھۆلەندا گەپراپەوھ، كه بەتەواوھتى نىكەى ھەشت مانگ له
لەندەن ژيا، به درىژايىي ئەو ھەشت مانگە ئىلپىن له گەلىدا دەژيا
و له كافترىايەك كارى دەکرد، كاتىك ئارون درەنگانى شەو لهو
كافترىايەى ئىلپىن كارى لى دەکرد بۇ مالەوھ دەگەپراپەوھ، لەلايەن
چەند گەنجى ئىنگلىزەوھ پەلامار دەدرىت، به جۆرىك لىي دەدەن،

ئەو شەۋە تاكو بەيانىيەكەى پىش خۇركەوتن لەناو خويناۋى خۇيدا جىي دەھىلن، كاتىك ئىلن لە نەخۇشخانە سەردانى دەكات، ئارۇن ئەو ناناسىتەۋە.

دوای دوو پۇژ سالار و خىردا ئەو ھەۋالە دەزانن، دەچن بۇ لەندەن و دوای دوو ھەفتە ئارۇن لەگەل خۇياندا دىننەۋە، ئەو پۇژانەى ئارۇن لەناو جىگادا كەوتبوو، ئىلن بەردەوام بەدىارىەۋە بوو، ئارۇن ۋاى ئەبىنى كە ئىلن ئەو چەندىن سالە ۋەكو ھاۋرپىتەكى دلسۆز ھاۋدەنگ و پىشتىۋانى ئەو بوو، ھەرچەندە كاتىك پىكەۋە مەست دەبوون سنوورى ئەو ھاۋرپىتەتتەيان دەشكاند و بە دلى خۇيان تىكەلى يەكترىن دەبوون، دوای ئەۋەى ھۇشيان دەھاتەۋە بە بەر خۇياندا، خۇيان لى بىدەنگ دەکرد و باسيان لىۋە نەدەکرد، پراگرتى ئەو پەيوەندىيە زياتر بە خواستى ئىلن بوو.

ئەو شەۋە لە بەردەم دەرگای مالى خۇياندا ئىلن توند ئارۇن رادەۋەشىنىت و لە خەيالەكەى دای دەپرىت پى دەلىت، 'دەى، شىتىكم پى بلى'!

'نازانم بەو كوتوپرىيە چىت پى بلىم'!

'ئىستا، ئىستا چىت لە دلدايە، ئەۋە، تەنھا ئەۋەم پى بلى'.

'سبەىنى، سبەىنى قسەى لەبارەۋە دەكەىن'.

ئىلن سەرى بە لای راستدا دەخات و لە چاۋى ئارۇن دەگەپى تاكو لىي برونىت، ئەۋىش لە دەرگای مالەكەى ئەۋانى دەپوانى، ۋەكو بىەۋىت بە ئىلن بلىت، لە دەرگا بدە و بچۆرە ژوورەۋە و ئىستا ھىچ ۋەلامىكم بۇ تو پى نىيە، دوای چاۋەپوانىيەكى زۆر و لىكروانىنى بىدەنگ، ئىلن ناچار بوو پوۋى لە دەرگاكە بكات و دەستەكانى بخاتە گىرفانى چاكەتەكەى و دەست بكات بە گرىان، ئارۇن دەستىكى خىستبوۋە سەر شانى و پاشان بەھىۋاشى شانى

گوشیوو، پاشان له بهر خۆیه وه پیتی وتیوو، 'سبهینن ده تینمه وه،'
پاشان پشتی تی دهکات و به سهر شوسته ی بهر ماله که ی ئه واندا
دهروات، له و یوه بق سهر جاده که و به دهستی چه پيدا، بی ئه وه ی
ئاوړی لی بداته وه ئیلین به جی ده هیلیت.

چی بوو، بق ئه وه نده دلر هق بوو؟ بق له گه لیدا که مدوو بوو؟ ده بییت
له که یه وه ئه و خه یاله رۆحی بخوات؟ تو بلتی ئه و هه سته ی ئه و له
یه که م رۆزی یه کتر ناسینیانه وه بو بییت؟ یان دواتر له و رۆژه وه ی
که... به لام کام رۆژ؟ بوچی ئه م هه سته ی پی نه کرد بوو، یان ئه و
له رابردوودا ئه وه نده به باس و خواسته کانی خۆی و باوکی و
که سوکار و رابردووی خۆیه وه خه ریک بوو بوو، پی ده چیت هه سته ی
مروقانه ی خۆی له ده ست دابیت، ئارون ئه وه نده به قوولی رۆ
چوو بووه ناو ئه م خه یالانه یه وه، له و تاریکیه دا ئاره قه یه کی سارد
رژابووه سهر پیستی و زوو زوو مووچر کیک له ته پلی سهر یه وه
تا کو به ری پیتی ده کشا.

کاتیک ویستبووی له سهرماندا زنجیری چاکه ته که ی دابخات
ده سته ی له رزیوو، زوو زوو له ژیر پووناکی دار گلۆپه کان نزیک
ده بووه وه، به لام خۆی لی ده پاراستن و سنووری نیوان پووناکی
گلۆپه کان و تاریکی ژیر داره کانی نه ده به زاند. به رده وام به ده سته ی
چه پی له ناو گیرفانی چاکه ته که یدا پیستی سهر دلی ده گوشی،
به رده وام هه ناسه ی قوولی هه لده کیشا، کاتیک ئه و دوو سه د مه تره ی
نیوان مالی ئیلین و خویانی بری و گه یشته به رده می مالی خویان،
ئه وه به ته مه نی ئه و بق یه که مین جار بوو گلۆپی هۆل و ژووری
دانیشته که کوژاوه بن، دیار بوو سالار له چاوه پروانیکردنی ئارون
کو لی دابیت، چونکه سالار به در یژایی ته مه نی کاتیک ئارون له مال
دهر ده چوو، تا کو ده گه رایه وه چاوه پروانی ده کرد، یان به دزییه وه

دهچوو بق ئهو جيگايهي ئارووني لي بوو، هر وهكو چؤن دهيان جار ئارون له ناو حهوشهي زانكو يان له ناو هۆلهكاندا ريكهوتي باوكي كردبوو، ئارون له دلوه بيزار بوو بهو خووهي باوكي، زوو زوو داواي لي دهكرد دووبارهي نهكاتوه، ئهوسا سالار به ئاروني دهوت، 'له دهسهلاتي مندا نيينه، من مهلائيكهتم و به فرماني خوا و سارا بهدواتهوه.'

ئارون گهيشتبوه بهردهمي دهركاهي مالي خويان، كاتيگ له پهنجهرهكهوه له ژووري دانيشتنهكهي پروانيبوو، بينيوي باوكي لهسهر قهقههكه خهوي لي كهوتبوو، دهستي ههلبريبوو ويستبووي له پهنجهرهكه بدات، پاشان دهستي بههيتواشي به پرووي شووشهي پهنجهرهكهدا هيتابوو، پاش تاويگ بيركردنهوه به ههمان ريگادا بهپهله بهرهو مالي ئيلين گهرايوويهوه، دهستي له گيرفاني دهرهيتا بوو كردبووي به راكردن، كاتيگ گهيشتبوه بهردهمي مالي ئيلين و شوستهي ناو باخهكهياني بو بهردهمي دهركاهه بريبوو، بينيوي هيتشتا ئيلين لهسهر شوستهي بهردهمي دهركاهه دانيشتبوو، له بهرپتي خوي دهرواني و جگهرهيهكي له ناو دهست بوو، زوو زوو مزي له جگهرهكهي دابوو، ئارون چووبوو له لايهوه دانيشتبوو، پاشان له بهرخويهوه پتي وتبوو، 'له كهيهوه جگهره دهكيشيت؟'

'لهو كاتهوهي له تو بيهيوا بووم!' ئيلين له كاتيگدا ئهههه پي وتبوو، جگهرهكهي فرعي دابوو بهر پتي و توند نووكي پيلاوهكهي نابوو سهري، پاشان ههستابوو سهه پي و پاش ئهوهي خوي ريگ كردبووه و دهستيني به سهروقزيدا هيتابوو، دوو جار له جهههسي دهركاهكهياني دابوو، ئارون له پشتهوه دهستهكاني بهسهر شانيدا شوو كردبوونهوه و به ناو قزيدا چپاندبووي، 'ئهوه له جهههست دا، دهي با وهكو جارن راكهن!'

ئېلىن لە كۆدى قسەكانى ئارۋن تىگە يىشتىبوو، كاتىك خىرا ئاۋرى
لى دەداتەو، ئارۋن بەردەوام دەيىت و پىي دەليت، 'خىراكە دەي،
تا نەيانكردۆتەو، كەي رام كرد وەكو جاران دوام كەو، ئېلىن بى
دوودلى دوام كەو!'

دەستى ئارۋن دەگرىت و لىي دەروانىت و پىي دەليت، 'دەي بۆ
وہستاويت؟'

ئارۋن بەدوای خۇيدا ئېلىنى راکىتسابوو، پاشان بەراکردن و
بەدەم پىكەننەو، گەيشتىبونە سەر جادەكە و خۇيان لە تارىكىي
ئىوان كۆمەلىك سەنەوبەردا ون كىردبوو، گۇييان لى بووبوو دەرگاگە
كرابووەو، كاتىك بەئەستەم لە بەينى دارەكانەو، پروانىبوويان،
باوكى ئېلىن تاويك بە لای راست و چەپدا پروانىبووى و پاشان
بىدەنگ دەرگاگەي داخستىبوو، ئېلىن لە كاتىكدا ھىشتا دەستى لەناو
دەستى ئارۋندا بوو، توند دەستى دەگوشىت و پىي دەليت، 'دەي
ئىستا؟'

'ھىچ، يەك جار بەسە، باوكت گوناحە.'

'مەبەستم ئەو نەبوو!'

'ئىتر، پىويست ناكات ھىچ بلىين.'

'وہكو ئەو دە سالەي رابردووت مەبەستە؟'

'ئەمشەو چ شەويكە؟'

'بۆ، كاتەكەي ناوہختە؟'

كاتىك ئېلىن بەتەوسىكەو، ئەمە دەليت، ئارۋن توند دەستى
دەگوشىت، 'ھەر ناوہخت!'

'شتىك ھەيە من نەيزانم؟'

'بۆ تو وا ھەست دەكەيت ھەموو شتىكى من دەزانىت؟'

'ناكو ئىستا دلم واى پىن وتووم.'

'باوه پتیه تی.'

'هه رده م، مه گه ر تو...'

ئارون ده چیته به رده می و لیتی ده پوانیت و په نجه یه ک ده خاته
سه ر لیتی ئیلین و خوی لی نزیک ده کاته وه و به هیتواشی پتی
ده لیت، 'ده مت داخه.'

دوای ئه وهی ماچیکی لیتی کردبوو و باوه شی پتیا ده کات،
ئارون هه ست ده کات ناتوانیت ئه و به ربه سته بشکیتیت، که زیاتر له
۱۵ سال هاو پتیه تی له نیوانیاندا دروستی کردبوو، دهستی خستبووه
ناو پرچه زه رده که ی و ده مولووتی به گه ر دنیه وه نووساندبوو،
ههستی به لیدانی خیرای دلی ئیلین کردبوو، به جوریک، که هه موو
ئازای گیانی له رزیبوو، بی ئه وهی هیچی پی بلیت، دهستی ده گریت
و به دوای خویدا پای ده کیشیت، پاشان به پراکردن به ره و مالی
ئارون ده پون.

کاتزمیر شه شی ئیواره ی پوژی دوای ئه و شه وه، ئارون له گه ل
باوکی و ئیلیندا له فرۆکه خانه ی ئه مستردام له هۆلیکی جه نجالدا له
شانی په کتربیه وه وه ستابوون و چاوه پوانی باپیره خایمیان ده کرد،
ئیلین قوولی له قوولی ئارون هه لپیکابوو، زوو زوو لیتی ده پوانی و
زیاتر خوی لی نزیک ده کرده وه و سه ری له سه ر شانی دانابوو،
سالار له پانتاییی چه ند مه تریکدا به رده وام ده هات و ده چوو،
ده سته کانی لیک هه لده گلوفین و هه ناسه ی قوولی هه ل ده کیشا و
له ده رگای هاتنه ده ره وه ی گه شتیاره کانی ده پوانی، چه ند جاریک
له به رخوایه وه وتی، 'چۆته ته مه نه وه و ئه و گورجوگۆلییه ی جارانی
نه ماوه.'

بۆ ۲۲ سال ده چوو سالار باپیره خایمی نه دیبوو، له خه یالیدا

دیمه‌نه‌کانی پابردووی به‌تیکه‌لی دووباره ده‌بوونه‌وه، ئه‌وه‌ی ئه‌وی بیزار کردبوو، دیمه‌نی سارا بوو، که به‌رده‌وام له‌گه‌ل ناوه‌یتانی باپیره‌ خایمدا به‌ خه‌یالیدا گوزه‌ری ده‌کرد، له‌ دوا‌ی مردنی ساراوه، دوو جار به‌ ته‌له‌فۆن قسه‌ی له‌گه‌ل دایک و باوک و مه‌حموودی برای سارادا کردبوو، به‌لام به‌رده‌وام په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل باپیره‌ خایمدا هه‌بووبوو، چه‌ند جاریک باپیره‌ خایم داوا‌ی لی کردبوو تا‌کو له‌گه‌ل ئارۆندا پیکه‌وه‌ سه‌ردانی ئیسرائیل بکه‌ن، چه‌ندی‌ن جار سالار گه‌تی ئه‌وه‌ی پین دابوون، به‌لام به‌بی سارا نه‌یده‌توانی جاریکی تر چاوی به‌وان بکه‌ویتته‌وه، چه‌ند جاریک له‌گه‌ل باپیره‌ خایمدا باسی ئه‌وه‌ی کردبوو، خایم له‌وه‌ دلنیای کردبووه‌وه، که ئه‌وان به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک تۆمه‌تی ئه‌وه‌ ناخه‌نه‌ پال ئه‌و، که دا‌پرائی سارا له‌وان هۆکاره‌که‌ی سالار بووبیت، چونکه‌ ئه‌وه‌ قه‌ده‌ری ئه‌وان بووه‌ و ده‌بووا‌یه‌ رووی بدایه‌.

باپیره‌ خایم کاتیک له‌ ده‌رگای هاتنی گه‌شتیارانه‌وه‌ ده‌ر که‌وت، جانتایه‌کی بچووک‌ی به‌دوا‌ی خۆیدا را‌ده‌کیشا، پیریکی سه‌روپیشسی و بالادریژ، له‌ دووره‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌و خه‌له‌که‌دا له‌وانی ده‌روانی، له‌گه‌ل سالاردا خیرا په‌کرینیان ناسییه‌وه‌ و به‌ره‌و رووی په‌کتري چوون، تاو‌یک به‌گه‌رمی باوه‌شیان به‌ په‌کتريدا کرد و هه‌ردووکیان به‌خو‌ر فرمیسیکیان له‌ چاوان ده‌رشت، ئارۆن و ئیلین به‌دیاریانه‌وه‌ وه‌ستابوون و لینیان ده‌روانین، ئه‌وان ئه‌وه‌نده‌ توند په‌کتريان له‌باوه‌ش گرتبوو و قوول به‌سه‌ر په‌کتريدا ده‌گریان، دیار بوو ئاگایان له‌ چوارده‌وری خۆیان نه‌ما‌بوو، سالار بیده‌نگ بوو، باپیره‌ خایم چه‌ند جاریک له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی، 'ئیتیر ئه‌وه‌ قه‌ده‌رمانه‌ برا‌گه‌ل!'

کاتیک ئارۆن له‌وانی ده‌روانی، بیده‌نگ فرمیسه‌که‌کانی به‌سه‌ر

پومه تیدا گل بوونه وه، ئیلین دهستی برد و له ژیر چاکه ته که یه وه
هتواش هینای به پشتیدا، ههستی به وه کردبوو، که ئارۆن زۆر
گهرم داهاتوو و ئازای جهستی ئاره قهه ی کردبوو.
سالار خۆی له باپیره خایم جیا کرده وه و دهستی گرت، پاشان
به دهسته که ی تری ئاماژه ی به ره و پووی ئارۆن کرد، 'ئه وه ئارۆنه.'
'ده زانم.'

سڀ پڙ به سهر هاتنى باپيره خايمدا تپهري، قسه وباسه كانى
 نئون سالار و خايم ڪوتايين ندههات.

ٺهو چهند شهو و پڙه به ردهوام سهرين نابوو به يهكوه و
 قسه يان دهگرد، زوربهى قسه كانى ٺهوان بڙ ٺارون ٺالوز بوون،
 بهلام ههر ڪاتيك ناوى ساراين دههيتا، ٺارون به سهرنجهوه لئي
 دهروانين، زوربهى ڪات گوئي لئ دهگرتن و زوربهى باسه كانى
 ٺهوان ريگيان بهو ندهدا پرسيار يان به شداريان لهگه لدا بڪات،
 ڪاتيك باپيره خايم له سالارى پرسى، 'تو بلئي گورهكهي سارا
 ٺاسه وارى مايتت؟'

'سابات مانگيك پيش ٺهمرق چووبوو، دهلي ٺهو شوين و
 ديها تانهى جاران ٺاسه واريان نه ماوه، بهلام ٺهگهر به وردى بگهرييت،
 له وانه يه جيگاي قه برهكهي سارا بدوزيته وه.'

'چي بگهين ٺهگهر نه شمان دوزيه وه! ٺيتر قه دهري ساراش
 وهكو ٺهوانى تر.'

ٺارون به بيزاريه كه وه له باوڪي پوانى، 'بڙ نازانيت له كوئ
 ناشتو ته؟'

'چون نازانم! به هوى ٺهوهى ٺهو ناوچه يه ده يان سال ٺاوه دانى
 تيدا نه بووه، پئ دهچيت گزوكيا دايوشيبيت. نا، نا چون، ههر
 دهيدوزمه وه.'

باپيره خايم دهستى خسته سهر دهستى سالار، 'دهليم، ته له فونيك

بۆ سابات بکهین، تاکو ئاگاداری بکهینهوه و لای خۆی جیگا و
پیکامان بۆ دابین بکات.

‘دهزانیت و چاوه پیمانە.’

ئارۆن به پەشۆکاوییه کهوه ههستایه سەر پین، پشتی کرده ئەوان
و چوو تاویک بیدەنگ له بەردەمی وینەکهی دایکیدا وهستا و توند
دهستهکانی لیک هه لگلوڤین، گه پرایه وه بۆ لای باوکی و باپیره خایم و
دهستی خسته سەر شانی باوکی، دواى ئەوهی توند به پرقه وه شانی
گوشی، ‘ئەو شتانەى ئیوه چەند پوژیکه باسیان لیوه دهکن، من هیچ
له باره یانەوه نازانم!’

‘چۆن کورپی گیان، دهتهویت چی بزانیته؟’ باپیره خایم کاتیک
ئەمەى وت، دهستی ئارۆنی له سەر شانی سالار گرت و بۆ لای
خۆی رایکیشا و بۆنیکی پشتەدهستی ئارۆنی کرد و ماچی کرد،
سەری هه لپری و لیتی روانی، ‘دیاره باوکت ویستویتی تو له وهموو
دهردیسه ریه به دوور بگریته!’
‘به لئ ئەوه زۆر راسته.’

‘له وهتهى بیرم کردۆته وه به ردهوام خهونى ناخۆش ده بینم،
ناسۆری ده یان برین له سەر پۆحم ههست پین دهکم، به بی ئەوهی
بزانی هۆکاریان چیه، تو قهت بیرت له وه نه کردۆته وه، که تو به
ئاگایی و بی ئاگایی له هه موو خه مه کانی خۆت به شی منت داوه؟’
سالار ههستایه سەر پین و هات له ته نیشته ئارۆنه وه پاره وستا
و دهستی خسته سەر شانی، ‘ئیترا، تاکو ئیستا شته کان چۆن هاتین
ئەوه تازه رابورد، به ئەقلی خۆم وام به باش زانیوه و بلیم لیان
په شیمانم... نازانم بلیم چی! ئایا هیچ له مه سه له کان ده گوریته؟’
قۆلی له ملی ئارۆنه وه ئالاند و توند نووساندی به خۆیه وه و
به ردهوام بوو و وتی، ‘تو نازانیته بۆ من چەند گران بووه، هه ردهم

زۆر بەئاگایییەوه هەلسوکەوتم لەگەڵ تۆدا کردوو، بەو هیوایە
ئاخۆ چون سارا تەمەننای کردییت!

دوای ئەوەی سالار ئەمەى وت، دەستی لە ئارۆن بەر دا و
چوو لە بەردەمی پەنجەرەکەدا راوەستا و بێدەنگ لە دەرەوہی
دەپوانی، باپیرە خایم دەستی ئارۆنی لەناو دەستەکانی ڕاگرتبوو،
سەری پەنجەکانی بە پووی پێستیدا دەهینا، ئارۆن قوول چووبوو
ناو بیروەرییەکانیەو تايەکی گەرمی لى هاتبوو، ئەو چەند پۆژە
ئەوێندە بەدیار باوکی و باپیرە خایمەوہ دانیشتبوو، گویى لە
چیرۆکەکانی ئەوان گرتبوو، بیهیز و پەنگزەرد دیار بوو، بێجگە
لەوہی هەستی بە خوینتیکی گەرم دەکرد لە دلێوہ بەردەوام
شەپۆلی بەرەو دیوارەکانی جەستەى دەدا، بەردەوام لەناو خۆیدا لە
شەپۆلی سەختدا بوو، چیرۆکی ڕابردووی باوک و دایکی تەواوی
خەيالی ئەویان داگیر کردبوو، لەو کاتەدا بێدەنگییەکەى نێوانیان
دریژەى کیشا و هەرسێکیان لەناو خەيالی خۆیاندا نوقم بووبوون،
خێردا وەکو پیشەى دایمی خۆى، لە دەرگای حەوشەى پشەوہ
و ناو باخەکەوہ هاتبوو لە بەردەمی پەنجەرەکەدا راوەستا، لە
پەنجەرەکەوہ بەرامبەر سالار وەستا، لێى دەپوانی، سالار لەو
کاتەدا دەستی لێک هەلپێکا، بوون و چاوی نووقاندبوو، کاتیک خێردا
هتووش لە پووی پەنجەرەکەى کوتا، سالار چاوی هەلپێری و لێى
پوانی، خێردا بە پوویەکی خۆشەوہ هاتە ژوورەوہ و بەخێرھاتی
باپیرە خایمی کرد و ئەو بێدەنگییەى نێوانیانى شکاند، زۆری پێ
نەچوو لەگەڵ ئارۆندا چوون تاوہکو کەرەستە بکرن و ئەو ئیوارەى
پێکەوہ خواردن دروست بکەن، خێردا چەند جارێک پرسىاری
ئەوہى لە ئارۆن کرد، گوايا بۆچی ئەوێندە بێزار و بێدەنگ دیارە،
لە ڕیگا باسى پەيوەندیى نێوان خۆى و ئیلىنى بۆ کرد، خێردا لە

وهلامدا پئی وت، 'دهزانم.'

'چی دهزانیت؟'

'ئەو دەمیکە یە بەنیاز بوو ئەوەت پین بلیت!'

'بۆ پیشتر لای تو ئەوەی باس کردبوو؟'

'دەهی چۆن، چەند جارێک ویستم لەگەڵتا باسی بکەم، بەلام...'

'بەلام چی؟'

'نازانم، وا بزانم کاتیک ویستم ئەوەت پین بلیم، تو باسی

پەیوەندی خۆت و ئەو کچەیی تەرت بۆ کردم!'

'کام کچ؟'

'کچە ئەلمانییەکەیی لە ئەمستردام لەگەڵتا دەیخویند، ناوی چی

بوو؟'

'ئەنیتا، نانا، لەگەڵ ئەودا هیچی وا لە نیتوانماندا نەبوو!'

'ئەری ئارۆن بە یارمەتیت، خۆ نەتدەتوانی تەنھا بۆ شەویک چیبە

دەستبەرداری بیت!'

'بۆ سیکس!'

'ئێ ئێ، پیسوچەپەل، بەلام کاتی خۆی، تو بە جۆریکی تر بۆ

مەنت باس کرد.'

'ئێلین بەوەی زانیبوو؟'

'دەهی چۆن.'

'تو بۆت باس کرد، یان خۆی...'

'نەخیر، بەلکو ئەو بۆ منی باس کرد، تو واز لەوە بێتە، دەهی

ئێستا بەتەمای چیت؟'

'هەست ئەکەم ئەوە چەند رۆژە پەپوولەیک بەردەوام بەناو

قەفەزەیی سنگمدا دەفریت، بەلام...'

'بەلام چی؟'

'هاتنی باپیره خایم و زوو زوو ناوهیتانی سارا و باسکردنی
 پروداوهکانی پابردوویان، بهتاییهتی ئەم گهشتهی بۆ کوردستان
 دهیکهین، نازانم، تیا ماوم خێردا، خۆت دهزانیت چهندین ساله له
 شهردام لهگهڵ قبوولکردنی ئەو پابردووهدا، چوونم بۆ کوردستان
 بۆته ههنگاویکی زۆر گهوره و ههست دهکههه قهچهکانم توانای
 داهیتانهوهی ئەو ههنگاوه زلهیان نییه، بیتجگه لهوهی لهناو خۆمدا
 چهندین شتی ئاشکرا و شاراوه گوشار دهخهنه سههه پۆجم و
 وزهیان لێ بریوم، با ئیلینیش لهولاوه بۆستیت، ههست دهکههه له
 کاتیکی ناوهختدا یهخهه گرتووم.'

'نازیزم، خۆشهویستی وهکو گرتنی پهتا وایه و کات و ناکاتی بۆ
 نییه، ههروهها ئیمه دهمیکه باس لهو گهراوهیهی تۆ دهکهین، ئیتر
 گرانه، دهزانم تۆ له چی دهترسیت، بۆ کردنهوهی ئەو گرینکۆیرهیه
 گرنگه تۆ ئەو بریاره بدهیت، سارا و سالار و کوردستان، ئیتر،
 نیشتمانی ئەبهیدی ناو پۆچی تۆن و ناتوانیت لهبیری خۆتیا
 بهریتهوه، برۆ خیزا برۆ و لهناو دل و لهژیانتا جیگایان بدهرئ،
 زۆر شت لای تۆ تهنا خهیاڵن، یان خهیاڵی ئەوانی ترن و تۆ بههیهی
 خۆت کردوون، ئەوه چهندیین جار باسمان لێوه کردووه!'

پیکهوه له بهردهمی روهیهکی بهرزی مارکیتهکهدا وهستاوون،
 خێردا دواي ئەوهی ئەمهه به ئارۆن وت، لێی روانی و باوهشی پیا
 کرد و پوومهتی ماچ کرد، 'هههه ناکهه شتهکان ئەوهنده بهقورسی
 بگریه.'

'ئیتر، خۆیان زۆر قورسن!'

ئارۆن و خێردا بهنیازی دروستکردنی یاپراخ بوون، سالار و
 باپیره خایمیش لهگهڵیاندا لهسههه میزی نانخواردنهکه دانیشتبوون و
 باسیان له سالانی پهنجاکانی شاری سلیمانی دهکرد، ئارۆن لهگهڵ

ئەو ەيشدا، كە لە گەل خێردادا بە زمانى ھۆلەندى دەدوا و خەرىكى
پێچانە ەوى ياپراخە كە بوو، گووى لە قسەكانى ئەوان پارگرتبوو، زوو
زوو پرسىارىكى ئاراستە دەكردن، ھەر جارىك ئارۆن بە كوردى
قسەى بكردايە، باپىرە خايم لە بەرخۆيە ەو دەيوت، 'ئافەرم سالار، بۆ
ئەو كوردىيەى فېرت كەردو ە!'

كاتىك مەنجەلە كە يان نايە سەر ئاگر و چا ە پوانى كولانى
ياپراخە كە بوون، سالار بە ئارۆنى وت، 'تە لە فۆن بۆ دەسگىرانە كەت
بە باییت نانمان لە گەلدا بخوات.'

'كام دەسگىران؟'

'حەبى!'

باپىرە خايم دەستى خستە سەر دەستى ئارۆن، 'بۆ كورپى گيان،
دلخوازە كەت كورده؟'

'نا نا باپىرە، باوكم مەبەستى لە ئىلىنە!'

شەوى پىش ئەو پۇژەى بگەپىنەوہ بۆ كوردستان، باپىرە خايم
 دوو دەفتەرى كۆنى لە جانتاكەى دەر هیتا و دایە دەستى ئارۇن،
 بەرگەكانیان لە چەندىن لاوہ پىنە كرابوو، پەنگى پەپەكانیان زەرد
 ھەلگەپابوو، لە بەردەمى خۆيدا داينان و لەو كاتەدا سالار ھات
 بەسەر سەرىەوہ پاوہستا، 'چىيان تىدا نووسراوہ؟'

'يادەوہرى و دەردىسەرى زىانى خۆم!'

بەرگەكانیان ھىچيان لەسەر نەنووسرابوو، كاتىك ئارۇن بەرگى
 يەكەم دەفتەرى ھەلدايەوہ، شىعەرىك لەسەر لاپەپەى دواى بەرگەكەى
 نووسرابوو، سالار دانەويپىەوہ و دەستى كرد بە خويندەنەوہى:

"زۆرىنە مەعموورى جەھل و خەرابىن

جەخارمە لەجەم خودا ئەوان حىسابىن

شىخ و مەلا و واعىز، ئەھلى ھەوہس

بىقىمەت وەتەن لەكن ھزنى ئەوان"

كاتىك سالار لە خويندەنەوہى شىعەرەكە تەواو بوو، ئەوہ پۇژى
 شەشى ئەيلوولى سالى ۱۹۳۰ لەسەر نووسراوہ.

ئارۇن بەسەرنجەوہ لە باپىرەى پوانى، 'باپىرە، ئەوسا تەمەنت
 چەندبوو؟'

'سالى ۱۹۰۰ لەدايك بووم، يانى ئەو پۇژانە ۳۰ سال بووم.'

'بەراستە باپىرە؟ يانى تو ئىستا تەمەنت ۹۶ سالە؟'

'دەزانم كورپى گيان!'

باپیره خایم هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و دهستی برد و دهفته ره کانی له ژیر دهستی ئارون دهر هینان و وتی، 'ئه وه بۆ زیاتر له بیست سال ده چیت، نهم خویندوونه ته وه و هیچم تیا نه نووسیوون، به مه بهستی ئه وه ی بتوانم تاویک خه یالم له و رابردووه ی ئه وسای کوردستانم دابپریم، به لام دیاره ئه وه کاریکی زور ئه سته مه. له و ۲۲ ساله ی رابردوودا به رده وام به خه یال گه راپومه ته وه بۆ ئه وئ و غه ربییی ماله کۆنه که مان و گه ره ک و شار و هاوړیکانم کردووه، تاکو ئه م ته مه نه شم له نهیئیی شوینی له دایکبوون و گه وره بوون تینه گه شتووم، رۆحم زور پابه نده پیوه ی، باوه ریم پین بکه ن، له ۲۰ سالی رابردوودا دوو جار دوختور پینی وتووم، که ئه و په پری چهند مانگیکم له ژياندا ماوه، ئه و سه ره تانه نه گریسه هه موو ئازای گیانمی ته نیوه و به قه دهر داره له و ژه یه کی به ردار لوو به گیانمه وه یه، به لام هه ست ده که م له لایه ن که سیکی دلپاکه وه نزام لئ کراره و له لای خوداش گیرا بووه، ئه ویش به دیه اتنی ئه و خه ونه مه، که ته نها بۆ یه ک جار بۆ زیدی باووباپیرام بگه ریمه وه، به رده وام به ترس و له رزه وه بۆ خه وتن چوومه ته ناو جیگاوه، هه رده م ترسی ئه و هم هه بووه بمرم و ئه و ئاواته م نه یه ته دی. به تایبه تی که ده مبینی ئه وانه ی له گه ل مندا له کوردستانه وه بۆ ئیسرائیل هاتبوون، هه موو بلاوه یان لئ کرد، هه کیمی کورم...

باپیره خایم له ئارۆنی روانی و به رده وام بوو و وتی، 'که باوکی دایکی توو بوو، چهند مانگیک پیش ئه مرۆ به بی مالتاواپی کۆتایی به ژيانی خۆی هینا، دوا ی مردنی هه کیم، ساباتیش بۆ کوردستان گه راپیه وه، مه حموودیش له گه نجیتیه وه جیی هیشترین و چوو بۆ ئورشه لیم و له وئ ئالوده بوو، پاشان تووشی نه خۆشیی دهروونی بووه و ئیستا له نه خۆشخانه یه، دوختوره کان پینان وتم،

که ته نها چهند مانگیکی له ژياندا ماوه، چونکه نړوگانه کانی جهسته ی داوه شاون و چاره سهر ناکریت، نیتر ناوا، نهو که سانه ی جیگام له ناو دلندا بڼ گرتن، وهکو ریډواریک تیپه رین و له پیش چاوم ون بوون، به لام جیگاکانیان به به تالی له ناو دلی مندا هر ماوه، هه موو پوژیک یادی په کبه په کیان ده که مه وه، له سهره تاوه ته مه ننا ی نه وه م ده کرد، تووشی نه خو شیی له بیرچوونه وه بېم، حزم ده کرد نیتر نهو رابردووه و یادی که سوکارم له بیر بچپته وه، به لام به پیچه وانه وه... له نیستادا که ته مه نم ۹۶ ساله، ده توانم ناوی هاوړیکانی سهرده می مندالیمتان په ک به په ک پڼ بلیم.

کاتیک له کنیسه ته که ی گه ره کی جووله کانی شاری سلیمانی ده مانخویند، دهرس و دهوری سهره تایی و پاشان به دوانزه سالی چوممه په شیفا. وانه کانمان هه مووی به زمانی عه ره بی و ته رجوم بوون، من تاکو ته مه نم بوو به ۱۵ سال و له په شیفا پیش دهر چوم، زمانی کوردم زور که م ده زانی، دوا ی نه وه ی بووم به هاوړتی همه جانی حاجی سلیم و خسره وی حاجی ناغا و فوادی صالح قهفتان و گه لیکي تر، پاشان پیکه وه له لای عه بدوللا نه فهندي و دوا یی چهند جاریک له لای حاجی توفیق وانه ی زمانی کوردمان خویند. بیجگه له وانه، به بیرم دیت کاتیک له سالانی گرانی و جهنگدا چهندين جار سهرانه له دوکانداره کانی قه یسه ریی نه قیب سهندرا، ده یانوت نه وه پیتاکه و بڼ غزا له دژی پووس و نینگلیزه کان خهرج ده کریت، به دیزایی سالانی گرانییه گوره که دهرگای زوربه ی دوکانه کانی قه یسه ریی نه قیب داخرا بوون، بیجگه له دوکانی جووه کان، که نه وانیس به تال بوون و نه گهر مشته ریبیه ک بهاتایه نه وا ده چووین له مه خزن یان له ماله وه شتمان بڼ ده هیتا، پوژانه سهر بازه تورکه کان به ناو بازار و کولانه کانی شاردا

دهگه پان و سه رانه يان له خه لکی ده سه ند. باش به بیرم دیت، ئەو
پوژەي له شکر به ره و که رکوک به پری که وت، له گه ل خامی له سه ر
چه می قلیاسان بووین، کاتیک سوار و پیاده کان به لاماندا تپه پین،
هه موو تفه نگه شان و فیشه کدانیان له خو یان به سستبوو، ژماره یان
چوار سه د که سیک ده بوو، بیجگه له سواره کورده کان، سه ربازه
تورکانه ی له پیش و پاشیان وه بوون، پوژیک پیش ئەو پوژە،
زۆربه ی پیاو و گه نجانی شار له به گزاره و ناغا و مزگینه کان
له به رده می مالی شیخ مه محموددا کو بوو بوونه وه، مه لاکان له
مزگه وته کان و له ناوبازاردا خه لکیان هان ده دا تا کو بچن بو شه پ،
ده یانوت، غه زا له دژی ئینگیزی خاچه رست!

باپی ره خایم تاویک بیده نگ بوو بوو، له به رگی ده فته ره که ی
ده پروانی و دهستی پیدا ده هینا، پاشان به رده وام بوو وتی، 'خامتی
موشتی عه تاری هاو پیم، له حه یفا، گه نجیکی عه ره بی موسولمان
له ناو دوکانه که ی خویدا به چه قو کوشتی، کاتیک ناشتیشیان، من
نه چووم، چاوم به راییی نه دا!'

'دەلیم باپیره خایم، تو له دویننی ئیوارەوه قپوقەپت لئ کردووه،
دوای ئەوێ تەلهفۆنت بۆ ئیسرائیل کرد، وا بزانی پیت و تم قسەت
له گەل سیمانهی هاوڕیت کردبوو، پیم بلئ سیمانه کتیه و باسی
چیتان کرد؟ ئەوا...'

'کۆرئ گیان، هه والی مردنی مهحمودی برای دایکت بیست،
ئەو زۆر دلتهنگی کردووم و کهمیک ههست به بهرپرسیاریتی
دهکەم، چونکه گفتم به مهحمود دابوو هه رچۆنیک بووه جارێک
بۆ سلیمانیی بهرمهوه، ئیتر بۆمان ریک نهکوت و ئەو تا ئەو بهو
داخهوه سهری نایهوه!'

'به راست، کهی مردووه؟'

'دوینن، له نهخۆشخانهی دهروونی حهیفا تووشی جهلدهی
دهماخ بووه، مهحمود گوزه رانی زۆر خراپ بوو!'
'ئەری باپیره، دەی له رابردوودا کهسێک نهبوو بیگریته خۆی و
دهستگیرویی بکات؟'

دهی چۆن سالار گیان، من دوو جار بۆ ماوهی چوار-پینج
سال هیناومه ته لای خۆم و لای من ژیاوه، بهو مه بهستهی بتوانم
کاریگه ریم له سهری هه بیته، به لام بیسوود بووه، دایک و باوکی
دهمیک بوو دهستیان لئ شۆردبوو، له راستیدا ئەو ره شیبینییهی
له دهروون و قوولایی ناخی مهحموددا هه بوو، وا بزانی ساراش
هه مان کیشهی هه بوو، پیم وا بیت ئەو په یوه ندیی به جۆری ژیان و

بیهیوایی ئیمه‌ی جووه‌وه هه‌بیت، مه‌حموود له‌وه‌ته‌ی له ئیسرائیله له
عه‌ره‌ق‌خوار‌دنه‌وه و وینه‌کیشان زیاتر هیچی تری نه‌کردوه، هه‌ست
ده‌که‌م کاتی خۆی و له سه‌رده‌می مندالیدا شتیک له ناخی ئه‌و
و سارای خوشکیدا شکاوه، چونکه هه‌ردووکیان هه‌مان کیشه‌ی
ده‌روونیان هه‌بوو!

‘چۆن؟ بۆچی دایکیشم هه‌مان کیشه‌ی هه‌بووه؟’

له کاتیکدا ئارۆن ئه‌مه‌ی له باپیره‌ خایم پرسی، سالار ده‌ستی
خسته سه‌ر شانی ئارۆن و لێی پوانی و پیتی وت، ‘بێگومان ساراش
هه‌مان کیشه‌ی هه‌بوو!’

ئارۆن ده‌ستی باوکی له‌سه‌ر شانی لا برد و به‌بێ ئه‌وه‌ی لێی
بروانیت له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، ‘ده‌بیت ئیمه‌ شتیک... ئیتر مه‌به‌ستم له
هه‌یوایه‌که تاوه‌کو له پیناویدا بژین، ئه‌گینا هه‌موومان وه‌کو سارا و
مه‌حموود به‌رامبه‌ر به ژیان په‌شبین ئه‌بین.’

دوای ئه‌وه‌ی ئارۆن ئه‌مه‌ی وت، بێده‌نگی که‌وته نێوانیان و هه‌موو
له خه‌یالی خۆیاندا خه‌ریکی لێک‌دانه‌وه و هۆکاری ئه‌و په‌شبینیه‌ی
ناخی خۆیان بوون، پاشان ئارۆن له باپیره‌ خایمی پرسی، ‘بۆ خاله
مه‌حموودت له‌گه‌ڵ خۆت نه‌هینتا؟’

‘وه‌کو بۆم باس کردیت، باری ته‌ندروستی ئه‌وه‌نده ئالۆز
بوو، به‌که‌لکی سه‌فه‌ر نه‌ده‌هات، بێجگه له‌وه‌ی ده‌بووایه بۆ ئه‌ویش
پاسپۆرتمان به ناویکی تره‌وه درووست بکر‌دایه، ئیتر له راستیدا
ئارۆن گیان خۆشم زۆر له گه‌رانه‌وه‌م د‌ل‌نیا نه‌بووم، ئیستاش کێ
ده‌لیت په‌یگامان پێ ده‌دریت بۆ کوردستان بگه‌رینه‌وه!’

‘باپیره‌ خایم تۆ هه‌یج خه‌می ئه‌وه‌ت نه‌بیت، سبه‌ینی ده‌چین بۆ
ده‌نهاخ و له سه‌فاره‌تی عێراق و به ناوی تره‌وه پاسپۆرتت بۆ وه‌ر
ده‌گرین.’

مانگی شەشی سالی ۱۹۹۶ لە فرۆکەخانەیی بەغداد دابەزین،
سالار بە ئارۆنی وت، 'ئەری تو پەیوەندیت بەو ھاورپیەتەوہ کرد،
تو بلیتی لە کاتی خۆیدا بیت بە دواماندا؟'
'بەلی.'

'دەیی بیت وت ئیمە سی کەسین؟'
'دەیی چۆن.'

باپیروە خایم سەری لار کردەوہ و لە ئارۆنی پرسی، 'کۆری گیان
ئەو ھاورپیەت کیتیە؟ ئایا جیکای باوہرە؟'
'کەسی خۆمانە!'

'چۆن؟ بۆ کەسی خۆمان لە کوردستان ماوہ؟'
'سالار دەستی خستە سەر شانی باپیروە خایم و پتی وت، 'زەکی
کۆری ھەمەجان و ساشا.'

کۆرە سالار گیان ئاوا نەئیت، من لە غەریبی ھەوالی مردنی
ھەمەجانم بیست، ئیتر لە ساشا و مندالەکانی بیخەبەرم.'
'ساشا لە ژیاندا نەماوہ، بەلام زەکی و وەنەوشە لە سلیمانی
دەژین.'

سالار کاتیک ئەمەیی وت، قۆلی لە قۆلی باپیروە خایم ھەلپیکابوو،
دوای تاویک بیدەنگی، باپیروە خایم بە چواردەوری خۆیدا پروانی و
لەبەرخۆیەوہ وتی، 'زەکی و وەنەوشە.'

دوای ئەوہی ناوی ئەوانی ھینا، لە سالاری پروانی، 'خۆشترین
کاتی تەمەنم لەم شاری بەغدادە لەگەل ھەمەجانی ھاورپیما بەسەر
بردووە، بێجگە لەوہی گۆری کانیشای ھاوسەرم لە گۆرستانی
کەرەکی تەوراتە، ئەری کۆرگەل گیان، دەئیم دەتوانین چەند پۆژیک
لێرە بمینینەوہ؟'

سالار شلەژا و خێرا دەستی خستە سەر شانی باپیروە خایم و

پئی وت، 'باپیره خایم مانه وهی چی! تازه کاتی ئه وه مان نییه و زهکی له به یانی زوه وه له سلیمانیه وه بهرچی که وتوه، پین ده چیت ئیستا له گه راجی فرۆکه خانه بیت، له بیرت نه چیت له م شارهدا زالمترین پژی م حاکمه و سهگ و گورگیان زوره، ده بیت زور ناگامان له خو مان بیت!'

پوژیک دوا ی ئه وه ی گه یشتبو نه وه سلیمانی، له سه ر شیوه که ی جووله کان پاره ستابوو، قو لی له قو لی ئارون هه لپیکابوو، ده یزانی به بی هیز و هاوکاری ئه پیکانی هیزیان تیدا نییه هه نگاو هه لبیننه وه، به دهسته که ی تری گوچانیکی داری چه ماوه ی به دهسته وه بوو، تووره که یه کی په نگ بو ری له شان کردبوو، زیاتر له نیو کاتژمیر له ویدا به بیده نگ له ئاو و لیتاوی شیوه که ی ده پوانی، له و کاته دا ئارون دهستیکی گرت به بهری لووتیه وه و له بهرخویه وه، 'ئه وه ئه و بونه ناخوشه چیه؟'

باپیره خایم به بی ئه وه ی له ئارون پروانیت، 'بۆن، بۆنی چی؟'
'بۆنی ئه و میز و گوواوه!'

'کام میز و گوواو؟ بۆ کوپئ گیان پئی قه لسیت؟'

له و کاته دا به بی ئه وه ی چاوه پوانی وه لامی ئارون بکات، پووی وه ر گپرا و گوچانه که ی بهرز کرده وه، 'ده لیم بچین بۆ کنیسه ته که؟'
کاتی که یشتنه کولانی کنیسه ته که، باپیره خایم له نووسینی سه ر ده رگای کنیسه ته ی پوانی و له بهرخویه وه له ئارونی پرسی، 'ئه ری کام شیخ عه باس، ئه و عه باسه کتیه و چ کاره یه، تا وه کو له م شاره شوینیکی ئاوا پیروزی به ناوه وه ناو بنین؟'

له بهرده می ده رگا که دا وه ستا و دهستی کرد به ناو تووره که که ی شانیدا و به ردیکی پر به مشتی لی ده ر هیتا و وتی، 'کوپئ گیان من چاوم به رای ناهینیت بیمه ژووره وه، با له وه زیاتر پوچم نازار

نه چټټیت، برؤ ئو به ردهم بؤ به ره و له حه وشه که دا له سوو چټکه وه
بؤم دابنی.

زه کی به پیکابیکی سپییه وه له به ردهمی مزگه وتی شیخ عه باسدا
وهستا، کاتیک دابه زی، پیش ئه وهی بگاته لای باپیره خایم،
له به رخویه وه وتی، 'له گه ران ته واو بوون.'

باپیره خایم به ته نیا شانی نابوو به ده رگای مزگه وته که وه، له
زه کی پوانی، 'ئا، ئا، ته واو ئه وهی ویستمان بیبیین، ئاسه واری
نه ماوه!'

به درټزایی ئو پوژه ده گه یشته هر جیگایه ک تاویک بیدهنگ
ده وهستا و چاوی داده خست، له به رخویه وه دهیوت، 'ئیمهش لیره
بووین، ئیمه لیره بووین کاتیک هه مووشتیک لیره پووی ده دا.'

ناوی ئو شوینانهی به ئارون نووسیوو که ده ویست بویان
بچیت، به ردهوام ده کوکی و سه ری به لای شانی راست و چه پیدا
ده که وت، ئاره قه له ده موچاوی ده چورا، ئارون زوو زوو به باپیره
خایمی ده وت، ئیتر تو و سالاری باو کم ئاو وه وای کوردستانان پین
ناکه ویت. باپیره خایم به پین ئه وهی له ئارون پروانیت له به رخویه وه
دهیوت، 'نامه ویت باوه ر به و قسه یه ت بکه م!'

کاتیک گه یشته وه مالی زه کی، وه نه وشه و سالار له به رده رگا که دا
چاوه پروانیاں بوون، باپیره خایم ئه وه نده ماندوو بوو، نه یتوانی له
سه یاره که دابه زیت، له سالاری پروانی و به ده نگیکی گر و به ده م
کوکی نه وه وتی، 'ویستم بؤ سه را و قه یسه ری نه قیبیش بجم، به لام
وا بزانم کاتم نییه، مردن خه ریکه زه فهرم پین ده بات، ئیتر هه رچونیک
بووه بمبه ن بؤ ئه و جیگایه ی ئه وسه گوری مردووانی باوو باپیرانمی
لی بوو، پازیم ئه گه ر به ویش پابه م!'

هه موویان پیکه وه گه یشته یونه سه ر ئه و راسته شه قامه ی چل

سالیک پیش ئه و پوژه به ناو گورستانی جووه کانی شاری سلیمانیدا تیپه ریپوو، باپیره خایم، کاتیک سالار و ئارون چوونه ژیر بالی و له سه یاره که دایان به زاند، له بیتهزیدا له سه ر سه کوی شه قامه که دانیش و دیسان دهستی کرد به تووره که که ی شانیدا و به ردیکی دهر هینا و له سه ر چیمه نتوی سه کۆکه دای نا، چاوی داخستبوو کاتیک له به رخویه وه وتی، 'له رهقی و ته مهنی ئه به دیه تی خوتا یادی ئیمه هه لبره و به نه وه ی داها تووی ئه م شاره بلی که ئیمه ش لیره بووین.'

ئیتیر ئه وه دوا وته ی باپیره خایم بوو، پاشان ته نها دوو پوژ له سلیمانی ژیا، ئیواره ی پوژی دووهم، له مالی زه کی به بی مالئاوایی و له چهند هه ناسه یه کدا چاوی لیک ناو گیانی دهر چوو. پوژیک دوا ی مردنی، له گورستانی سه یوان له ته نیشت حه مه جانی هاو رتیه وه ناشتیان. ئه و پوژه سالار دوا ی زیاتر له سی سال ساباتی دایکی سارای بینیه وه، دوا ی ئه وه ی تاویک به سه ر یه کتریندا گریان، زیاتر هیچیان به یه کترین نه وت و نه ناوی سارایان هینا و نه گه رانه وه بۆ رابردوو یان. سابات کاتیک دهستی کرده ملی ئارون، بۆنی پیوه کرد و له به رخویه وه وتی، 'ئیتیر به م به شه م پازیم.'

حه فته یه ک بوو باپیره خایم مردبوو، به لام قسه و کرده وه کانی ئه و خه یالی هه مووانی داگیر کردبوو، پاشان زه کی له گه ل سالار و ئاروندا چوون بۆ دۆلی زه لی، تاوه کو له ئاسه واری گۆره که ی سارا بگه رین، دئ به دئی دۆلی زه لی گه ران، به بی ئه وه ی سالار بتوانیت ئه و جیگایه بدوژیته وه که پیش زیاتر له پانزه سال سارای لی ناشتبوو.

ده سال به سهر مردنی باپیره خایمدا تیپه ریپوو، پوژی
 پینجشمه مەمی مانگی دهی سالی دوو ههزار و شەش بوو، ئیوارە
 درەنگ، کاتیک ئارۆن لە زانکو گه رایه وه، سالار به بی ئه وهی گوی
 به نانخواردنی ئیوارەیان بدات، خەریکی شەرابخواردنە وه بوو،
 ئارۆن گه یشته ناو هۆلی دانیشتنه که و چۆنی و چاکیی له گه لدا
 کرد، له و کاته دا سالار خەریکی هەلچرینی بتلیک شەراب بوو، دوا
 ئه وهی چەند جار یک هه ولی هەلچرینی شووشه شەرابه که ی دا،
 پاشان پووی کرده ئارۆن و به کوردی لئی پرسی، 'ئادهی مام پیاو
 بۆم هەلچره.'

ئارۆن لئی روانی و له به رخۆیه وه به زمانی هۆلهندی پتی وت،
 'لێت تیناگه م؟'

'ئەگەر به دل گویت لئ بگرتمایه ئەوا دەمیکه بوو فیزی ئەو
 زمانه بووبوویت!'

'هه لبه ته پئویستیم پتی نه بووه بۆیه به دل گویم پئ نه داویت!'

'باوه ر ناکه م ئەو قسه یه ت له دله وه بیت؟'

'خۆ درۆت له گه ل ناکه م.'

'ئەبەد نه مويستوو قوتاییم به زۆری شەق و لیدان فیزی
 خویندن بکه م، به لام دیاره له گه ل تۆدا سوودی نییه، په شیمانم
 له وهی له کاتی دهرسخویندندا چوار شەقی باشم تی هه لنه داویت!'
 'تۆ به رده وام لیم ده پارایته وه و ماستاوت بۆ ده کردم تاوه کو بینم

و له پۆله که تدا وهکو قوتابیت دانیشم، جا ئەگەر زۆردار بوویتایه
ئەوا منیش تۆم وهکو مامۆستام قبول نه بوو.

'ئێ چی بکه مەجبوور بووم!'

'مەجبوور... بۆچی؟'

'نازانم بۆچی، له بهر سارا، یان تۆ ته نه قوتابیم بوویت، له وانه شه
من بهردهوام بیری پیشه کهی خۆم کردبیت و له سه ر وانه وتنه وه
گیرۆده بووم!'

'له بیرم نایه ت بۆ جاریکیش چیه به دل وانه م له لات خویندبیت!'

'ئاخر تۆ نازانیت به های زمانی کوردی چیه؟'

'به بیرم دیت جارن پیت ده وتم، که کهس به قه ده ر تۆ قیمه تی
ته خته ره شی قوتابخانه ی له لانییه!'

'من ده توانم خۆم به نه وه ی به که می مامۆستای زمانی کوردی
دابینم، ئیتر بزانه ده بیت من چه ند خه مخۆری گه یان دنی ئەو زمانه
بم.'

'ده زانم، چاک ده زانم، بۆ له رابردوو ماندا تۆ هیشتووته من
پۆژیک پشوو بده م!'

'ئیتر کو پم نه بوویتایه!'

'به قه زا و قه ده ر!'

'سو پاس بۆ سارای ره حمه تی که تۆی به من به خشی.'

سالار پیکیک شه رابی تیکرد و په رداخه که ی گرت به ده ستیه وه،
له کاتیکدا ویستی قومی لێ بدات له ئارۆنی پوانی و لێی پرسی،
'قومیک شه رابم له گه لدا ناخۆیته وه؟'

'باشه! پیکیکم بۆ تیکه، هه رچه نده من وهکو تۆ له ژیان بیزار
نیم!'

'له ژیان بیزار؟ کی؟ من؟ ئێ، ئەگەر مردم لاشه که م بسووتینه،

بهلام کاتیک جهستم بوو به خؤل تکایه نه هیلیت زور له و گوزه یه دا
بمیتمه وه، چونکه خؤت ده زانیت من رقم له جیگای بچووک و
تهنگه به ره، له وه ده چیت به رده وام له ویوه هاوارت لی بکم، مه به ستم
ئه وه یه خیرا ته پوتوزی جهستم له جیگایه ک بریژه.
'جیگایه ک!'

'خؤت کویت پین گونجاو بوو.'
'خؤلی جهسته ت به دؤلی زه لیتدا ده پرژینم، یانی ده تبه مه وه بؤ
لای سارا؟'

'که واته تو به رده وام هه سته ت به نازاری دلی باوکت کردووه؟'
'به لی، له و پرژه وه ی دوکتوره که پیتی وتین، که تو نه خوشیی دلت
هه یه!'

'ناوی سارات هیتا، ده لیم نه گهر سارا له ژیاندا بمایه نایا ئیتستا
ژیانمان چؤن ده بوو؟'
'له وانیه تو...'

له کاتیکدا نارؤن ئه مه ی وت، خیردا به په له په ل هاته ناو هؤلی
دانیشتنه که وه، پالتاویکی شینی دریزی له به ردا بوو، پرچه زهره و
سپییه که ی به تنوکی باران ته پ بوو بوو، قسه که ی به نارؤن بپی
و هردوو دهستی پان کردنه وه و وتی، 'نارؤن گیان بمبووره دوا
که وتم.'

'بووراویت، ئیتر منیش ته نیا نه بووم، ئه وه تا به دیار ئه م
سه رخؤشه وه دانیشتووم و هه ر باس باسی مردنه!'
'مردن، جا نه گهر ئیمه هه موومان مردنیک قه رزار بین، ئیتر
بؤچی نه ویترین باسی بکه یین؟'

خیردا ئه مه ی وت و چوو به پرووی سالاردا نووشتایه وه و
ئه ملاولای ماچ کرد، سالار به ساردییه که وه دهستی خسته سه ر

شانی خیردا و وتی، 'زور جار پرگارمان دهکات له مهینهتی ژیان.'
خیردا و ئارون بهرامبهری سالار وهستاوون و لیان دهپوانی،
خیردا سهری به لای شانی چهپیدا لار کردهوه و بهنازیکهوه له
سالاری پرسى، 'کام مهینهتی؟'

'خوشهویستی.'

'ئه بهد لیت خوش نابم!'

کاتیک خیردا ئه مهی وت، بیدهنگی کهوته نئوانیان، پاشان سالار
ئو بیدهنگییهی شکاند، دهستی برد بۆ شوشههی شهرا بهکه و به بی
ئوهی له خیردا بروانیت، له بهرخویهوه وتی، 'دهلیم خیردا پیکیکم
له گه لدا ناخوئیهوه؟'

کاتیک ههردووکیان پشتیان کرده سالار و ویستیان بپون،
خیردا ئاوپی له سالار دایهوه و به دهنگیکی تیکشکاوهوه وتی، 'پیت
وا نییه زور درهنگه، نه خیر سوپاس.'

ئارون و خیردا گه یشتبوونه دالانهکه، سالار بانگی له ئارون کرد
و لینی پرسى، 'ئه ری ئه درهسی سامی فهرج و سازگارت له ئه مریکا
بۆ پهیدا نه کردم؟'

ئارون وهلامی باوکی نه دایهوه و پیکهوه له گه ل خیردا پویشتن.
دوانیوه پوی پوژی دواپی، کاتیک ئارون له مالی خیردا گه راپهوه،
پیکه وتی سالاری کرد له سه زهویی ژووری دانیشتهکه له سه ر
دهم له ناو پرشانهوهی خویدا که وتبوو، دواى ئه وهی پاکى کردهوه
و جلی پاکى له بهر کرد، له سه ر قه نه فهی ژووری میوان پای کشاند
و له ته نیشتیوه دانیشت و دهستی سالاری توند گوشى، کاتیک
سالار به خه بهر هاتهوه، له بهرخویهوه وتی، 'هاتیهوه، ئارون دوینی
ویستم ئه وه تان پین بلیم، که پئویست ناکات تو و خیردا گله می لی
بکن، چونکه تاکه دلشکاو لیره دا منم، کاتیک له سالانی رابردووا

به داواکاری خیردا رازی نه بووم، دلنیا به ئەوه نازاری دلی خۆم
داوه و هیچ مەبەستم له دلشکاندنێ ئەو نه بووه، با بزانیته له بهر
خاتری تو ئەوه نالیم، به لکو ههردەم ههستم کردووه سارا چاوی
لیمه و ئاگاداری هه موو کرده و هه کانمه، نهک ته نهها ئەوه، ده لیم ئارۆن،
کۆره باش گویم لئ بگره، هه موو ساتیکی ژیانم و هه روه ها له
په روه رده کردنی تو شدا ههستم به بهر پرسیا ریتی کردووه، دواي
مردنی سارای دایکت، ئیتر من وه کو... بلیم چی، کۆیله یهک ژیاوم،
وه کو کۆیله یهکی تو و له بهر خاتری تو و دلی دایکت ژیاوم، ئەگین
هه رده م پۆحم به تاله ده زوویه کی باریک به م ژیا نه وه به ستراره، به
جۆریک له دواي مردنی ساراوه، به رده وام مردنم له ژیان پین باشتر
بووه.

‘ده زانم، دایم ههستم پین کردوویت!’

دهستیکی له ناو دهستی ئارۆندا بوو، به دهسته که ی تری له سه ر
کراسه که یه وه سه رسنگی گوشی، سه ری بۆ راست نه کرایه وه لیتی
پروانیت، توند دهستی گوشی و چاوی داخست.

رۆمانی نیشتمانی سارا، به واتایه کی تر نیشتمانی دایک ده گه یه نیت، میژووی کوردستان و به تایبه تی شاری سلیمانیه، که پیمان ده لیت، دین ره گه زنامه نییه.

پیره میژوویکی به ئەزموونی خوینه وار سالی ۱۹۵۲ له کۆرپکدا وتبووی: راگوێزان یان رۆیشتی زیاتر له شهست ههزار جوو له م هه ریمه، چ ناسه وارپکی به تال و ویرانه یان له داوی خوێان به جیهیشت!

له شاری سلیمانی، ده رابه ی دوکانی خومچییه کان بو ئه به د دادرانه وه و رهنگی خومه گیراوه کان له ناو مه نجه له مسه كاندا له و دیوو ده رابه داخراوه كانه وه وشكبوونه وه و بو هه تا هه تایه نوسان به بنی مه نجه له كانه وه و تیکلای ژهنگی مس و ئاسنه کان بوون. چال و گۆزه گلینه کان ناو هه وشه ی مالی مۆرده خای له سه ر شیوه که ی جوله کان، له لایه ن درواسیکانیانه وه تیک و پیک شکیتران، سندووقی تری به تاله کان ئیدی سه فه ری ره زه کانیان نه کرد و خاوه ن مالی نوێ وردی کردن و کردنی به قورگی زوپا دارینه که یدا، تاوه کو چه ند سالی کیش دوا ی رۆیشتی مالی مۆرده خای، موشته رییه کان تا قوته را ده هاتن و له ده رگیان ده داو له ژیر لیوه وه و زور شه رمانه ده یانپرسی: ئه ری عه یب نه بیته شه راهمان هه یه؟

Novel
Sara's Homeland
Miran Abraham

۸۰۰۰ دینار